

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஞானஸம்பந்தகுருபயோநம.

பெரிய புராணம்

‘ண்டாங் காண்டம்.

ஐந்தாவது,

வம்புரவரிவண்டுச்சருக்கம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்

புராணம்.

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பனாபொலியப் புனிதவாய் மலர்த்தழுத
சேவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

(இதன்பொருள்.) (உலகத்தில்) வைதிகமார்க்கங்கள் எந்நாளும் தழைத்து
மேன்மையடையவும், சிறந்த சைவ மார்க்கமானது நிலைபெற்றுப் பிரகாசிக்கவும்,
அவ்வைதிகசைவ பரம்பரையாகிய ஆன்மகோடிகள் விளங்கி யோங்கவும், பரிசுத்
தம்பொருந்திய தமது திருவாய்மலர்த்தழுதருளிய குளிர்த நீர்வள மிகுந்த வயல்
கள் சூழ்ந்த சோழிப்பதியில் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி
சுவாமிகளது திருவடித்தாமரைகளை எமது சிரசின்மேற் சூழக்கொண்டு அவர்
செய்தருளிய திருத்தொண்டின் பெருமையை யாம் துதிசெய்வோம்.—எ.று.

பரமபதியாகிய சிவபெருமா னருளிச் செய்த பொதுவுஞ் சிறப்புமாகிய வேதாகம மிரண்டனாள், வேதம் வைதிகசம்பந்தமாக வுள்ள மற்றெல்லா மதங்களையும் பொதுவாகக் கூறி ஆன்மாக்களின் பரிபாகத்திற் கேற்ப அமைந்துள்ள தெனபா, 'வேதநேறி' என்றும், அவ வேதமாகிய நெறியே சோர்வின்றி வினாந்து சென்ற லொழிய தாங் குறித்த விடத்திற்குப் போக முடியா தாதலின் அந்நெறியும் திருத்தமுற் றிருக்கவேண்டு மெனபார், 'தழைத் தோங்க' என்றும், அவ்வாறு வினாந்து சென்று சிவமகோத்தியிற் படித்தற்குக் குறித்தவிடம் ஆகமாந்தமாகிய சித்தாந்த சைவமே யெனபார், 'மீதசைவத் துறை' என்றும், தாம் போய்ப் படித்தற்குக் குறித்த துறை விளக்கமில்லா விடத்து அங்குத் தவறுதற் கேதுவுண்டாமாகலின் அத்துறையும் செவ்வதாகவே யிருக்கவேண்டுமெனபார், 'விளங்க' என்றும், இவ விரணமே ஓங்கிவிளங்கவே, இவற்றைத் தாமதமாகக் கெட்டுள்ள ஆனமகோடிகள் பொலிவுற்றோடு கு மெனபார், 'பூதபரம்பலா பொலிய' என்றும், வேதசாரமாயுள்ள திருநெறித் தமிழ்வேதம் வெளிப்படுத்தேதுவாயுள்ளது திருவாயே எனபார், 'புனிதவாய்' என்றும், வேத நெறி தழைத்தோங்கவும், சைவத்துறை விளங்கவும், பூதபரமபலா பொலியவுஞ் செய்தலாகிய பரப்பிரயோசனாச்சதமாகவே யழுதனரணி, வேறு பசி-பயம் முதலிய காரணங் கருதி ஸ்வயப்பிரயோசனாத்தம் அழிவ லெனபார், 'மலர்ந்தமுத்' என்றும், முப்போகமுந் தப்பாமல் விளையும் நீரவா முகவியவற்றால் கிரமியுள்ளதெனபார், 'சீதவளவயல்' என்றும், சத்திர்பாதத் தததமாகளாய் சிவஞானசெல்வாகள சென்று புகலடைந்து சேவிக்கும் ஆசாரியமூர்த்திகள் அவதார ணேத்திர மெனபார், 'புகல்' என்றும், வேத நெறித்தழைத்தோங்குதல் முதல்ய காரணங் கருதி யழுதவா அஞ்ஞானவசத்தராயத் துக்க மோல்டினு லழாமல் காருணிய மிகுதியினு லமுத ஞானப்பிழம்பா யுள்ளவரெ யெனபார், 'திருஞானசம்பந்தர்' என்றும், அவரே எமது பரமாசாரியமூர்த்திக ளாதலின் அவா திருவடிகளை வணங்குதலே உய்திறனு மெனபார், 'பாதமலர் தலைக்கோண்டு' என்றும், அவ்வெம் பேரருளாளா உலகுயிர்கள் கடைத்தேறுதற்பொருட்டு நடத்திக்காட்டியருளிய திருத்தொண்டின்பெருமையைச் சித்தித்து வணங்கி வாழ்ந்ததலே யாமவருக்குச் செய்யும் பெருந்தொண்டா மெனபார், 'திருத்தொண்டு பரவுவாம்' என்றுங் கூறினார்.

நெறியெனபது வழி. துறையெனபது அவ்வழியே நடந்துபோய்ப் படித்தற்குக் குறித்தவிடம். வழியுந் துறையையுத்தேசித்தே யேறப்பட்டதாகையால் அத்துறையையடைந்தே படியவேண்டுமெனபது துணியப்பட்டது. வேதமாக்கத்தை நெறியென்றும், சித்தாந்த சைவத்தைத் துறை யென்றும் கூறினமையின் அத்துறையினின்றும்படியப்படுவது சிவமகோத்தியெனபது சொல்லாமே யமையது. வேதமாகிய வழியில் ஒருவன் நடக்கிறபோது பரிபாகத்தாழ்ச்சியா லிடையிறடைப்பட்டுத் தங்கி இதுவே பொருளென்று மதித்திறப்பன். அப்படித் தங்குந் லேயனறோ? அவ வைதிகசம்பந்தமாகவுள்ள சமயபேதங்கள், புண்ணியமோல்டினால் சோபானமுறையாக இவற்றையெல்லாங் கடந்தபோ தடையுந் துறையாகிய சித்தாந்தசைவமே மீளாமுத்தியைத் தருவதென்பது இனிது விளங்குகிறது. வேதநெறியினுஞ் சைவத்துறையே சிறப்புடையதென்பது தோன்ற 'மிடசைவத்துறை' என்று கூறினர்.

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩

வேதமொழியும் சிவபெருமான் திருவாக்கேயாமென்பதையும், அவ்வி
ரண்டும் சைவர்களுக்கே ஸ்வப்பிரமாணமென்பதையும்,

“வேதமொ டாகம மெய்யா மிறைவனூல்
ஓதும் பொதுவுஞ் சிறப்புமென் றுன்னுக
நாத னுனாயிவை நாடி விரண்டந்தம்
பேதம தென்னிறபெரியோர்க் கபேதமே.”

சமயபேதங்க ளீனததும் வேதத்திலே யடங்குமென்பதையும், அவை
யுணத்தையுங்கடந்த பின்னரே சைவம் பிராப்தமாமென்பதையும்,

“ஓதுசம யங்கள்பொரு ளுணரு நூல்க
ளொன்றோடொன றெவ்வாம லுளபலவு மிவற்றுள்
யாதுசம யம்பொருளு லியாதிங் கென்னி
விதுவாகு மதுவல்ல வெனும்பிணக்க தின் றி
நீதியின லிவையெல்லா மோரிடத்தே காண
நிற்பதுயா தொருசமய மதுசமயம் பொருணா
லாதலின லிவையெல்லா மருமறையா கமத்தே
யடங்கியிடு மவையிரண்டு மரனடிகே ழுடங்கும்.”—எனவும்,

“புறசமய நெறிகின் று மகசமயம் புக்கும்
புகனமிருதி வழியுழன றும் புகலுமாச் சிரம
வறத்துறைக ளவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து
மருங்கலைகள் பலதெரிந்து மாரணங்கள் படித்துஞ்
சிறப்புடைய புராணங்க ளுணர்ந்தும் வேதச்
சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றாற் சைவத்
திறத்தடைவ ரிதிற்சரியை கிரியா யோகஞ்
செலுத்தியபின் ஞானத்தாற சிவனடியைச் சோவர்.”— எனவும்
வருஞ் சிவஞானசுதித் திருவிருத்தவங்களானும்,

எல்லாச் சமயங்களினும் சித்தாந்தசைவமே சிறந்த தென்பதை,

“விண்ணவரிந் திரன்முதலோர் நார தாதி
விளங்குசப்த ரிஷிகள்கன வீணை வல்லோர்
எண்ணரிய சித்தாமனு வாதி வேந்த
ரிருக்காதி மறைமுனிவ ரெல்லா மிந்தக்
கண்ணகனா லம்மதிக்க தானே யுள்ளங்
கையினெல்லிக் கனிபோலக் காட்சி யாகத்
திண்ணியநல் லறிவாலிச் சமயத் தன்றே
செப்பரிய சித்தமுததி சோந்தா னொறும்.

செப்பரிய சமயநெறி யெல்லாந் தனறன

றெய்வமே தெய்வமெனுஞ் செயற்கை யான
வப்பரிசா ளருமத்தே பிடித்தா லிப்பா

லடுத்ததந்தூல் களும்விரித்தே யனுமா னாதி

யொப்பவிரித் துணைப்பரிங்ஙன் பொய்மெய் யென்னந்.

வொன்றிலையொன் றெனப்பார்ப்ப தொவ்வா தார்க்கு
மீப்பரிசாளு சமயமுமா யல்ல வாகி

யாதுசம யமும்வணங்கு மியல்ப தாகி.

இயல்பெனறுந் திரியாம லியம மாகி

மெ றுணமுங் காட்டியனபா லின்பமாகிப்
பயனருளப் பொருள்கள்பரி வார மாகிப்

பண்புறவுஞ் செளபான பகூங் காட்டி
மயலறுமந் திரஞ்சிகைத் தோதி டாகி

மற்றங்க நூல்வணங்க மெளன மோலி
யயர்வறச்சென் னியில்வைத்து ராசாங் கததி
லமர்ந்ததுவை திகைசவ மழகி தந்தோ.

அந்தோவீ ததிசயமிச் சமயம் போலின்

றறிஞொல்லா நடுவறிய வணிமா வாகி
வந்தாழத் திரிபவாக்கும் பேசா மோனம்

வைத்திருந்த மாதவர்க்கு மற்று மற்று
மிந்த்ராகி போகநலம் பெற்ற போக்கு

மிதுவன்றித் தாயகம்பே நிலை யில்லை
சந்தான சுற்பகம்போ லருளைக் காட்டத்

தக்கநெறி யிந்நெறியே தான்சன் மார்க்கம்.”—என வரு

தாயுமானசுவாமிகள் திருப்பாடலானும்,

“ஞானசம் பந்த ஞான தேசிக

நல்லருட் டிறத்தா னம்பி நீயே

பல்லுயிரத் தொகுதியும் பயன்கொண டும்கெனக

குழில யென்னுந் தடவய னுப்பண்

அருள்வித் திட்டிக் கருணைநீர்ப் பாய்சசி

வேதமென்னும் பாதபம் வளர்த்தனை

பாதப மதனிற் படுபயன் பலவே

அவற்றுள்

இலகொண வெந்தனா பலனோ யிலையொர்இத

தளிரகொண் வெந்தனா பலனோ தளிரொரீஇ

யரும்பொடு மலர்பிஞ் சருங்கா யென்றிவை

விரும்பினா கொண்கொண வெந்தனர் பலனோ

யவ்வா றுறுப்பு மிலவாறு பயப்ப

வோரும்வே தாந்தமென் றுச்சியிற் பழுத்த

வாரா விற்ப வருங்கனி பிழிந்து

சாரங் கொண்ட சைவசித் தாந்தத்

தேனமு தருந்தினர் சிலரே.”—எனவருங் துமரதுநபரசுவாமிகள்

திருவாக்கானுமுணர்க. இதனுள் வேதத்தை மரமாகவும், அதனுள்ளமைந்துகிடக்
குஞ் சமயபேதங்களை இலை முதல் காய்களாகவும், வேதாந்தத்தைக் கனியாகவும்,

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௫

சித்தாந்த சைவத்தை அதன் சாரமாகவும் உவமித்தமையால், வேதாந்தத் தெளிவாகிய சைவசித்தாந்தமே முடிந்தநிலையாயிற்று. இவ்வுண்மைபோதரவே “வேதாந்த சித்தாந்த மேபிறவா வீடென்றான் - ஓதாமல் வேதமுணர்ந்தோன்” என்றார் கண்ணுடையவள்ளலாரும். (க)

சென்னிவளர் மதியணிந்த சிலம்பணிசே வடிவார்த்
மன்னியசை வத்துறையின வழிவந்த குடிவளவர்
பொன்னிவளந் தருநாடு பொலிவெய்த நிலவியதாற்
கன்னிமதிந் மருங்குமுகி நெருங்குகழு மலமூதூர்.

(இ-ள.) கலைகள் வளர்கின்ற இளஞ் சந்திரனைத் திருமுடியில் தரித்த (வேதமாகிய) சிலம்பை யணிந்த சிவந்த திருவடிகளை யுடைய ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானது நிலைபெற்ற சைவசமய நெறியிலே தோன்றிய குடிப்பிறப்பினையுடைய அநாயச்சக்கிரவர்த்தி முதலிய சோழ ராஜாக்கள் அரசாட்சிசெய்தற் குரித்தாகிய காவிரிநதி பல வளங்களைத் தருகின்ற சோழநாடானது தலைமைபெற்றோங்க, அழியாத மதிலின் பக்கங்களில் மேகங்கள் தவழும் சீகாழியெனனும் பழமையாகிய நகரம் விளங்கியுள்ளது.—எ-று.

தகவுளது கொடுஞ்சாபத்தினால் கலைகள் குறைந்து வருந்திச் சரணடைந்த சந்திரனைத் திருமுடியிலணிந்து பேரருள புரிந்த கருணையாளனென்பாரா, ‘சென்னிவளர் மதியணிந்த’ என்றும், “மறையே நமது பீடிகையா மறையே நமது பாதுகையா - மறையே நமது வாகனமா மறையே நமது நூபுரமா - மறையே நமது கோவணமா மறையே நமது விழியாகு - மறையே நமது மொழியாகு மறையே நமது வடிவாரும்” எனனும் பிரமாணப்படி வேதத்தையே திருச்சிலம்பாக வணிந்த திருவடியினையுடைய திருவாளனென்பார், ‘சிலம்பணி சேவடியார்’ என்றும், “சைவ சமயமே சமயம்.” என்றும், “தெய்வஞ் சிவனே சிவனருள் சமயம் - சைவஞ் சிவதொடு சம்பந்த மென்றான்-சைவம் வளர்க்குஞ் சமபந்தமூர்த்தி” என்றுங் கூறியபடி சிவனைப்போலவே அவனருள்சமயமாகிய சைவமும் ஓர்காலத்துங்கெடாதநிலையினதெனபார், ‘சேவடியார்தமள்ளியசைவத்துறை’ என்றும், சிவபெருமானே பரமபதி யென்றும் அவனருள்சமயமாகிய சைவநெறியே யுய்யுநெறி யென்றும் பாரம்பரியமாகக் கடைப்பிடித் தொழுகியுள்ளவரென்பார் ‘வழிவந்தகுடிவளவர்’ என்றும், மாரிசுருக்கிய கோடைகாலத்தும் ஊற்றுநீரால் உலகூட்டு முயாவின் தெனபார், ‘பொன்னிவளந்தருநாடு’ என்றும், திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரா திருவவதாரங் காரணமாக உலகமனைத்தும் சிவப்பேறெய்தற் பொருட்டே யமைந்துள்ள தென்பார் ‘பொலிவெய்த நிலவியது’ என்றும், கற்பாந்த வெள்ளங்களை தோறு மழியாமல் நிலைபெற்றுள்ளதும், மேகமண்டலத்தையுங்கடந் துருவிச்செல்லும் பேருயர்ச்சியினையுடையது மென்பார், ‘கன்னிமதிந்மருங்குமுகி நெருங்கு’ என்றும், ஆன்மாக்களின் மலமாயா கன்மங்களை யொழித்துப் புனிதராக்கும் புண்ணியப்பதி யென்பாரா, ‘கழமலம்’ என்றும், பிரமனுக்குச் சிருட்டித் தொழிலை யுணர்த்தறபொருட்டுச் சிவபெருமானுலேயே முன்னர் படைத்துக் காட்டப்பெற்ற சிறப்பின தென்பார், ‘மூதூர்’ என்றுங் கூறினார்.

அப்பதிதா னந்தணர்தங் கிடைகளரு மறைமுறையே
செப்புமொலி வளர்பூகச் செழுஞ்சோலை புறஞ்சூழ
ஒப்பினக ரோங்குதலா லுக்கக்கடைநா ளன்றியே
யெப்பொழுதுங் கடன்மேலே மிதப்பதென விசைந்துளதால.

(இ-ள்.) வேதியர் கூட்டங்கள் அருமையாகிய வேதங்களைப் பதபாணிக்கிரம முதலிய வரிசைகளுடன் அத்தியயனஞ் செய்யும் ஒவியோடு வளர்கின்ற செழிய கமுகஞ் சோலைகளும் பக்கங்களிற் சூழும்படி ஒப்பில்லாத சிகாழி நகரம் விளங்குதலால், அந்நகரமானது யுகாந்தகாலத்தி லல்லாமல் எக்காலத்தும் கடலின்மேல் மிதப்பதென்று சொல்லும்படிப் பொருந்தியுள்ளது.—எ-று.

வேதத்தியபன வொவியோடு சோலைகளும் நகரத்தைச் சூழ்ந்திருக்குங் காட்சியானது கற்பாந்தகாலத்தி லல்லாமல் எப்பொழுதும் பேரிணைச்சலோடு கூடிய கடலின்மேல் மிதத்தல்போன் றிருந்ததெனக. (ங)

அரியயனே முதலமர ரடங்கவெழும் வெள்ளங்கள்
விரிசுடர்மா மணிப்பதண மீதெறிந்த திராவனாகள்
புரிசைமுதற் புறஞ்சூழ்வ பொங்கோதங் கடைநாளில்
வரியரவ மந்தரஞ்சூழ் வடம்போல வயங்குமால.

(இ-ள்.) திருமால் பிரமன் முதலிய தேவர்கள் (தம்வாணுள்பொன்றி) ஒடுங்கும்படி எழுகின்ற கற்பாந்தவெள்ளங்கள் விரிந்த கிரணங்களையுடைய மாணிக்கங்களழுத்திய மதிலினுள் நயர்ந்த மேடையின்மீது வீசிய அலையின் கீறுகள் மதிலின் முற்பக்கத்துச் சூழ்வனவாகிப் பொங்குகின்ற திருப்பாற்கடலைக் கடைந்த காலத்தில் (தேவாகள்) மந்தரமலையிற் பூட்டிய வரிகளையுடைய வாசகியென்னும் வடத்தைப் போல விளங்கும்.—எ-று.

‘அரியயனே முதலமர ரடங்கவெழும் வெள்ளங்கள்’ என்றது, பிரமவிஷ்ணுக்கள் தம் வாணுலாந்து பொன்றுங்காலத் துண்டாகும் கற்பாந்தவெள்ளங்களை, கிரோதாயுகம் - திரோதாயுகம் - துவாபராயுகம் - கலியுகம் என்னும் இந்நான்குங் கூடியது ஒரு சதுர்யுகம் ; அச்சதுர்யுகம் ஆயிரங்கூடிய பிரமனுக்கு ஒரு பகல் அது ஒரு கற்பமெனப்படும். அவ்வாறே ஆயிரம் சதுர்யுகங்கொண்டது ஒரு இரவு, பிரமனது பகல் நீக்கத்துக் கற்பாந்தவெள்ளம் வந்து அவனது கிருட்டித்தொழில் ஒடுங்கி நிற்கும். இரவு நீக்கத்தில் அஃது ஒழிந்து முன்போலவே கிருட்டி தொடங்கப்படும். இத்தகைய இரவுப்பகலுங்கூடிய தினம் முப்பதுகொண்டது ஒருமாதம். அந்தமாதம் பன்னிரண்டு கொண்டது ஒருவருடம். அவ்வருடம் நூறுசென்றால் பிரமனுக்கு ஆயுள்முடியும். அப்பிரமனுள் காலம் விஷ்ணுவுக்கு ஒருபகல். அத்தகைய இரவும் பகலுங்கூடிய தினம் முப்பதுகொண்டது ஒருமாதம். அம்மாதம் பன்னிரண்டு கொண்டது ஒரு வருஷம். அவ்வருஷம் நூறு சென்றால் விஷ்ணுவுக்கு ஆயுள் முடியும். இவ்வாறு தோன்றுங் கற்பங்கள் தோறும் அழியாமல் அத்திராவனாகளை ஓரடையாளமாகப் பெற்றுள்ள தென்பது தோன்ற ‘அரியயனே முதலமர ரடங்கவெழும் வெள்ளங்கள் - விரிசுடர்மா மணிப்பதண மீதெறிந்த திராவனாகள்’ என்று கூறினார். இதனை,

“நண்டுமோ நிருபா னாயிரத் தலையித் டியன்றநாற் பத்துமூன் நிலக்க யாண்டெனப் பிவ நாளுக்குத் தளவை யிம்முறை யாயிர மிறந்தாற் காண்டரு மயனுக் கொருபக லதுவே கற்பமா மிரவுமத் துணைத்தவ வாண்டகைக் கந்நான் முப்பதோர் திவக ளுத்தொரு பன்னிரண் டாண்டே.

பகர்தவாண் டொருநா நிருவகைப் பராத்தம் பற்றநில வெள்ளிவண் டோடு தகர்ந்திட வுடைத்து முடங்குகான னிமிறு தழங்கிசைப் பேட்டொடு நறுநதே னுகர்த்துபண் பயிற்றும் பொருட்டலா கமல நோன்மல ரணங்கினுக் கரங்க நிகர்ந்தநா வகத்துப் பழமறை கொழிக்கு நெடுநதகைக் கிறுதிவந் தறுமால்.

அங்கது முருந்தன் றனக்கொரு பகலா மம்முறை யாண்டூ ரெய்திற் செங்கதிர்ப் பரிதி மழுங்கவிட் டெரிக்குஞ் சேயொளி விலைவரம் பிகந்த பைங்கதிர்க் கடவுட் கவுததுவ மிமைப்பப் பசுநதுழாய் துயல்வரு மார்பிற் கொங்கலர் கதுப்பிற் நிருவின யாடுங் குரிசிலு மெய்துவ னெடுக்கம்.”

என வருங் காஞ்சிபுராணத்தானுணர்க.

திவாவகைகள் வயங்குமெனக் கூட்டுக. பதணம்=மதிலுண்மேடை. (௪)

வளமபயிலும் புறம்பணைப்பால வாசப்பா சடைமிடைந்த தளமபொவியு புனற்செந்தா மரைச்செவ்வித் தடமலரார் களமபயினீராக கடன்மலாவ தொருபரிதி யெனக்கருதி யிளமபரிதி பலமலாநதாற போலபவுள விலஞ்சிபல.

(இ-ள்.) வளப்பம்பொருந்திய அந்நகரத்தின்புறத்திலுள்ள வயலின் பக்கத்துப் பல பொய்கைகள், வாசனைபொருந்திய பசிய இலைகளுக்கிடையில் நெருங்கிய இதழமைந்து விளங்குகின்ற நீரிலுள்ள செந்தாமரையின் அழகிய பெரிய மலர்களால், இடமகன்ற நீராமயமாகிய கடலில் உதிப்பது ஒரு சூரியனேயென்று கருதிப் பல இளஞ்சூரியர்களைத் தாம் உபவித்தாற போன்றுள்ளன.—எ-று.

இலஞ்சிபல வுள, எனக் கூட்டுக. போல்ப எனலும் வினைமுற்று வினை யெச்சப்பொருளில் வந்தமையின இது முற்றெச்சம். (௫)

உளவகொண்மறை வேதியர்த மோமதூ மத்திரவுங் கிளாநத்திரு நீற்றொளியிற் கெழுமியநண பகலுமலாந தளநதநியாப பலலுழி யாற்றுதலா லகலிடத்து விளங்கியவம மூதூராக்கு வேறிவவும் பகலுமிகை.

(இ-ள்.) வேதத்தினுணமைப்பொருளை மனதிற்கொண்டிராநின்ற பிராமணர்கள்களையும் யாகததிலதோன்றும் புகையினுண்டாகிய இராப்பொழுதும், (சிவனடியாகளது திருமேனியில்) விளங்குகின்ற விபூதியின் பிரகாசத்தினுண்டாகிய பகற்பொழுதும் தோன்றி, அளவிதெற்கருமையாகிய பல்லுழிகாலத்தையும் (சீகாழிநகரம்) செய்தலால், உலகத்தில் விளங்குகின்ற அப்பழைய சீகாழிநகரத்திற்கு இவைகட்கு வேறாகிய இரவும் பகலும் அதிகமாகும்.—எ-று.

வேதியர் செய்யும் ஓமமும் அன்றோணியும் திருநீற்றினொளியுமே இரவையும் பகலையுமே மாறிமாறிச்செய்தலால் இவற்றிற்கு வேறாகிய இராக்காலமும் பகற்காலமும் அச்சீகாழிநகரத்திற்கு அதிகமாயினமையின. (௬)

பரதவினே வயற்செய்ய பங்கயமாந பொங்கெரியில்
வரம்பிலவளா தேமாவின் கணிகிழிந்த மதுரநுநெய்
நிரந்தரநீ ளிலைக்கடையா லொழுகுதலா னெடிதவவூ
மரங்களுமா குதிவேட்குந் தகையவென மணநுளதால்.

(இ-ள்.) (அநகரத்தின்) பரந்த செந்நெல்விளைகின்ற வயல்களில் மலாந்த
செந்தாமராமலாகளாகிய சுவாலிங்கின்ற யாகாக்கினியில். அவ்வயல் வரம்புகளில்
வளர்ந்த தேமாமரங்களினது இனிய பழங்கள் கிழிதலாலுண்டான தேனாகிய நறு
நெய்யானது இடைவிடாமல் நீண்ட இலைதனியின் வழியாய் ஒழுகுதலால், அச்
சீகாழிநகரம் தன்னிடத்திலுள்ள தேமா மரங்களும் நெடுங்காலம் ஆகுதிசெய்யுந்
தன்மையுடையனவென்று சொல்லும்படி விளங்கியுள்ளது.—எ-று.

இதனால் அய்யுரிவள்ள அஹிணைப்பொருள்களும் யாகாகாரியங்களைச்
செய்வனபோன்று விளங்குகின்றமையைக் கூறினமையின் உயாதிணைப்பொருள்
களாகிய மக்கள் முதலியோர் தாங்கள்செய்யும் யாகாதிகாரியங்களைச் சிறிதும்
குறைவற நடத்திவந்தார்களென்பது சொல்லாமே யமைந்தது கானக. (எ)

வேலையழந் கநிரபடிந்த விபன்கங்குல வெண்மதியஞ்
சோலைதொறு நுழைநதுபுறப் படுமபொழுது துதைநதமலர்ப்
பாலணைநது மதுததோயநது தாதனைநது பயின்றநதி
மாலையெழுந் செவ்வொளிய மதியமபோல வதியுமால்.

(இ-ள்.) சூரியன் மேற்றிசைக்கடலில் அஸ்தமிக்குங்காலுண்டாகிய பெ
ரிய இராக்காலத்தில், வெள்ளிய சந்திரன் அநகரத்திலுள்ள சோலைகள் போறும்
நுழைநது புறப்படுமபொழுது, நெருங்கிய மலரிடங்களைப்பொருந்தி அமலாகளி
லுள்ள தேனில்முழுக்கி மகரந்தங்களையளாவி அங்கு நெடுநேரம் பழி மாலைப்பொ
ழுத்தில் தோனறுகின்ற சிவந்த கிரணங்கையுடைய சந்திரனபோல விளங்கும்.

காமாதிருப் பதியதன்கண் வேதியாபோற கழகமழந்
தாமனாயும் புலவிதழந் தயங்கியநூ லுநதாங்கித்
தூமருதுண் கௌணினது துளிவருகண் ணீராததுமபித்
தேமருமென் சுருமரிசையாந் செழுஞ்சாமம் பாடுமால்.

(இ-ள்.) அழகிய சீகாழிப்பதியிலுள்ள பிராமணர்களைப்போல, மணம் வீச
கின்ற தாமராமலாக்களும், புல்லிதழையும் விளங்காநின்ற நூலையுந் தாங்கிக்கொண்டு
நூய்மையாகிய நுண்ணிய துகள்களையணிந்து, துளிக்கின்ற கண்ணீரைச் சிந்தித்
தேனுண்ணுமபடி வந்த வண்டுகளின் இனிய ஓசையினால் செழிய சாமக்கீதம் பா
டாநிற்கும்.—எ-று.

இச்செய்யுளைச் சிலேடைவகையால், வேதியாகள் தருப்பைப்புல்லாகிய
பலித்திரத்தையும் விளங்குகின்ற பூணூலையுந்தரித்துப் பரிசுததம்பொருந்திய நு
ண்பொடியாகிய திருவெண்ணீற்றினை யணிந்து ஆனந்தக்கண்ணீராததுமபச் சாமகீ
தம்பாடுவதுபோல, தாமரைகளும் புறவிதழையும் நான் நூலையுங் கொண்டு தெள்
ளிய மகரந்தப்பொடிகளைப் பெற்றுத் தேனாகிய நீர்ததுமப் அழகிய வண்டினோசை
யால் சாமகீதம்பாடும எனக்கொள்க-வேதியா பகஷத்திற் பொருள்கொள். ஞங்கால்,
புல்லிதழ் என்பதைத் தருப்பைப்புற் பலித்திரமென்றும், நூலென்பதைப் பூணூ
லென்றும், நுண்கள் என்பதைத் திருவெண்ணீறு என்றும், கண்ணீர் என்பதைத்

ஆனந்தக்கண்ணீர் என்றும், சாமம் என்பதைச் சாமவேதமென்றும் பொருள்கொள்க. தாமரைபக்கத்திற் பொருள் கொள்ளுங்கால், புல்லிதழ் என்பதைப் புறவிதழ் என்றும், நூல் என்பதை நாளநூல் என்றும், துண்டிகள் என்பதை மகாரந்தப் பொடிஎன்றும், கண்ணீர் என்பதை (கள்+நீர்) தேன் என்றும், சாமம் என்பதைக் கானம் என்றும் பொருள்கொள்க. (௯)

புனைவார்பொற் குழையசையப் பூந்தானே பின்போக்கி
வினைவாய்ந்த தழல்வேதி மெழுக்குறவெண் சுதையொழுக்குங்
கனைவான முகிற்கூந்தற் கதிர்செய்வட மீனகற்பின்
மனைவாழ்க்கைக் குலமகளிரா வளம்பொலிவ மாடங்கள்.

(இ-ள்.) அணியப்பெற்று நீண்ட பொற்குண்டலங்களைசையாநிற்கப் பொலிவாகிய பட்டாடையின முனதானையைப் பின்பக்கத்திற் செருகி, தமக்குரிய சமஸ்காரங்களாகிய தொழில்களமைந்த ஆகவனீயம்-காருகபத்தியம்-தக்கணுகினி என்றும் முத்தியையுடைய வேதிகைகள் மெழுகுதலைப்பொருந்த வெள்ளிய சுண்ணப் பொடியை யதன்மே லொழுகிக் கோலமிடுகின்ற ஒலிக்கும் மேகம்போலுங் கரிய கூந்தலையும், விளங்குகின்ற அருந்ததியையொத்த கற்பிணையுமுடைய இவ்வாழ்க்கைக்குரிய பிராமணகுலப்பெண்களால் வளம்பொருந்தியுள்ளன ; அந்நகரத்திலுள்ள மாளிகைகள்.—எ-று.

வினைவாய்ந்த தழல் என்பதற்கு, யாகஞ் செய்தற்பொருட்டுத் தீக்கடை கோலினால் கடைந்தெடுக்குந் தொழிலமைந்த அக்கினி எனினுமாம். (௧௦)

வெள்விபுரி சடங்கதனை விளையாட்டுப் பண்ணைதொறும்
பூழ்ப்புற வகுத்தமைத்துப் பொன்புனைகிணை கிணியொலிப்ப
ஆழிமணிச் சிறுதேநூந் தவவிரதப் பொடியாடும
வாழிவளா மறைச்சிறா நெருங்கியுள மணிமறுகு.

(இ-ள்.) யாகஞ்செய்யுஞ் சடங்குகளை விளையாடுமிடங்கள்தொறும் புழுதிகளால் (யாகசாலை - குண்டம் - வேதிகை முதலியனவாகப்) பொருந்த வகுத்துச் செய்து, (அவ்விளையாட்டின் முடிவில்) பொன்னாலாகியசிறு சதங்கைகள்சப்திக்க, சக்கரத்தையுடைய அழகிய சிறுதே நுருட்டி, அச்சிறுதேநுருட்டுதலா லெழுந்த புழுதிகளில் மூழ்குகின்ற என்றும் பருவத்தையுடைய பிராமணசகிதருவர்களால் நெருங்கப் பெற்றுள்ளன அழகிய பிராமணா வீதிகள்.—எ-று.

மணிமறுகு நெருங்கியுளவெனக் கூட்டுக.

யாகஞ்செய்வோ அதன் முடிவில் அவயிருத் ஸ்நானஞ்செய்தவுடன் தேநூர்த்து நகாவலஞ்செய்தல் வழக்காதவின, அவ்வேதியச் சிறுவர்களும் தாங்கள் விளையாட்டுமொலமாகச் செய்த வேளவியின் முடிவில் தேநூர்த்தனொன்பார். ‘ஆழிமணிச் சிறுதேநூந் தவவிரதப்பொடியாடும-வாழிவளா மறைச்சிறா’ என்று கூறினா.

(௧௧)

விடுசுடர்நீண் மணிமறுகின் வெண்குதைமா ளிகைமேகந்
தொடுகுடுமி நாசிடொறுந் தொடுத்தகொடி.சூழ்கங்கு
ஹிவெணுநாண் மலரலர வுறுபகலிற் பலநிறத்தா
னெடுவிசுமடி தளிரப்பதென நெருங்கியுள மருங்கெல்லாம்.

(இ-ள்.) ஒளிவீசுகின்ற நீண்ட மணிகளழுத்திய வீதிகளின் பக்கங்களெல்லாம், வெள்ளிய சுண்ணாம்புச் சாந்து பூசிய மாளிகைகளின் மேகமண்டலத்தையளாவிய சிகரநாசிகள்தோறும் கட்டியிருக்கின்ற கொடிகள், மிகுந்த இராக்காலத்தில் நட்சத்திரமென்னும் (தம்மிடத்தழுத்திய நவமணிகளாகிய) புதிய மலர்கள் மலராகிநிற்க, பொருந்திய பகற்காலத்தில் பல நிறங்களோடு பெரிய ஆகாயத்தளிப்பது போல நெருங்கியுள்ளன.—எ-று.

கொடியிற்கட்டியுள்ள நவமணிகளும் இராக்காலத்தில் நட்சத்திரங்கள் போலவும், பகற்காலத்தில் ஆகாயம் பலநிற மலர்களோடு தளித்ததுபோலவும் இருந்தனவென்க. (கஉ)

மடையெங்கு மணிக்குப்பை வயலெங்குங் கயல்வெள்ளம்
புடையெங்கு மலர்ப்பிறங்கல் புறமெங்கு மகப்பொலிவு
கிடையெங்குங் கலைச்சூழல் கிளர்வெங்கு முரலளிகள்
இடையெங்கு முனிவாகுழா மெயிலெங்கும் பயிலெழிலி.

(இ-ள்.) அச்சிகாழிநகரத்தில் நீமடைகள்தோறும் முத்துக்குவியல்களும், வயலிடங்கள் தோறும் கயல்மீன் கூட்டங்களும், அவ்வயலின் பக்கவிடங்கள்தோறும் மலாக்குவியல்களும், அந்நகர்ப்புறமெங்கும் யாக்குச்செய்யும் பொலிவுகளும், வேதங்களை அததியனஞ்செய்யும் பிராமணா கூட்டங்கள்தோறும் வேதவேதாங்கங்களும், மலாச்செறிவுகள் தோறும் நீங்காரஞ்செய்யும் வண்டிகளின் கூட்டங்களும், அவ்வூரின் நடுவிடங்கள்தோறும் முனிவர் கூட்டங்களும், மதிவிடங்கள் தோறும் இடைவிடாமல் தவழுகின்ற மேகக்கூட்டங்களாக இருக்கும்.—எ-று.

பிறங்கல்—மலை. மலர்களின் மிகுதி நோக்கி இவ்வாறு கூறினா. அம்மலர்கள் வயல்களிலிருந்து உழவாக்கால களையாகப்படுங்கி வரம்புகளில் போடப்பட்டவைகளென வறிக. (கஉ)

பிரம்புரம் வேணுபுரம் புகலிபெரு வெங்குருநீர்ப்
பொருவிநிறுத தோணிபுரம் பூந்தராய் சிரபுரமுன
வருபுறவஞ் சண்பைநகர வளாகாழி கொச்சைவயம்
பரவுதிருக் கழமலமாம் பன்னிரண்டு திருப்பெயர்த்தால.

(இ-ள்.) பிரம்புரமெனவும், வேணுபுரமெனவும், புகலியெனவும், பெருமைபொருந்திய வெங்குருவெனவும், ஒப்பற்ற பெருந்தன்மையையுடைய திருத்தோணிபுரமெனவும், பூந்தராயெனவும், சிரபுரமெனவும், எல்லாஸ்தலங்களுக்கும் முன்னே தோன்றிய புறவமெனவும், சண்பைநகரமெனவும், மேனமை வளாகின்ற சிகாழியெனவும், கொச்சைவயமெனவும், யாவரும் துதிக்கத்தக்க திருக்கழமலமெனவும் சொல்லப்பட்டுவருகின்ற பன்னிரண்டு திருப்பெயர்களை யுடையது; அந்தநகரம்.—எ-று.

பிரமன் தனது சிருட்டித்தொழிலைப் பெறவேண்டிப் பூசித்துப் பெற்றமையால் பிரம்புரம் எனவும், இந்திரன் சூரபதுமனால் துன்புற்று மூங்கிலுருவங்கொண்டு பூசித்தமையால் வேணுபுரம் எனவும், அச்சூரபதுமனால் வருத்தமுற்ற இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் புகலடைந்தமையால் புகலி எனவும், சுக்கிரன் நாம் அசுரர்களினவருக்கும் குருவாயிருக்கின்றோமென்று கொண்ட அகங்காரங்காரணமாக வெங்குருவாதலைத்தவிர்த்து, மீண்டும் பூசிக்க அருள்புரிந்தமையால்

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திகவாமிகள் புராணம். கக

வெய்தந எனவும், உலகனைத்தையும் அழிக்க வெழுந்த கற்பாந்த வெள்ளத்தில் அழியாமல் தோணிபோல மிதந்தமையால் தோணிபுரம் எனவும், பதுமநிதி சங்க நிதி என்னும் இருநிதிகளும் வேண்டுவோர் வேண்டியவண்ணம் மாறுதுகொடுக்கும் வரத்தைப் பெறுங்காரணமாகச் பூசித்தமையால் பூந்தராய் எனவும், விஷ்ணுவா னவர் திருப்பாற்கடலில்தோன்றிய அமிரதத்தைத் தேவர்களுக்குப் பகிர்ந்துகொ ட்குங்காலத்து அவர்களோடு மறைந்துண்டு பின் சட்டுவத்தால வெட்டுண்ட இர ணடசுரர்களது சிரங்களும் சிவபெருமானைப்பூசித்தது இராகு கேதுக்களாகிய கிரக நிலையைப் பெற்றமையால் சீர்புரம் எனவும், கவுதமமுனிவரிட்ட சாபத்தினால் புறவுடம்பெற்ற பிரசாபதிமுனிவா அச்சாபநீங்கப் புறவுடிவோடிருந்து பூசித்த மையால் புறவம் எனவும், தருவாசமுனிவர் தனசாபத்தின்படி கோபாலகுமார ர்கள் சண்பைக்கத்திகளால் மடியச்செய்தபாவம் நீங்கப் பூசித்தமையால் சண்பை எனவும், காளித் தென்னும் சாப்பராணை பூசித்து வேண்டிய வரத்தைப் பெற்ற மையால் காழி எனவும், பராசரமுனிவா மச்சகந்தியைப் புணர்ந்ததனாலுண்டாகிய உடலின் தூக்கந்தம் நீங்கப்பூசித்துப் பெற்றமையால் கோச்சைவயம் எனவும், உரோமசமுனிவர் கலிக்கஞ்சிச் சிவபெருமானைப் பூசித்தது தமதுமலங்களைக் கழு வப்பெற்றமையால் கழும்பலம் எனவும் அந்நகரத்திற்குப் பன்னிரண்டு திருநாம ன்களும் அமைந்தனவென நறிக.

(கச)

அபபதியி லநகணர்தவ குடிமுதலவ ராசின்மறைக்
கைப்படுத்த சீலததுக் கவுணியாகோத் திரமவிளங்கச்
செபுநெறி வழிவந்தாரா சிவபாத விருதயொன்
றிபபுவிவா ழுத்தவஞ்செ யியல்பினா ருளாரான்.

(இ-ள்.) அந்தப்பன்னிரண்டு திருநாமங்கனையுடைய சுகாழிப்பதியில் பிரா மணர்கள குலத்திரகு முதல்வரும், குற்றமற்ற வேதநெறியைத் தம் வழிப்படுத் திய நல்லொழுக்கங்கனையுடைய கவுணியர்கோத்திரம மேனமையடையும்படி அக்கோத்திரத்திற்குரிய குத்திரம் விதிக்கும் வழியே பொழுதுபவருமாகிய சிவபா தவிருதயொன்று, இவவுலகத்தார் சிவானந்தப்பெருவாழ்வடையும்படி தவத்தை சசெய்கின்ற இயல்பினையுடையவா ஒருவரிருந்தாரா.—எ-று.

வியாசமுனிவரால் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட மறையென்பது தோன்ற 'ஆசு ன்மறை' எனறும், சிவபாதவிருதயா உலகம் வாழவேண்டுமெனனும் பரப்பிரதீயா சனங் கருதித் தவஞ்செய்தனரெனறி, ஸ்வயப்பிரயோசனங்கருதிச் செய்திவ ான பது தோன்ற 'சிவபாதவிருதயொன்- றிப்புவிவா ழுத்தவஞ்செ யியல்பினா' என றுநக நிறார்.

(கரு)

மற்றவர்தத் திருமனையார் வாய்த்தமறை மரபின்வரு
பெற்றியினு றெவ்வுலகும் பெற்றகரிய பெருமையினார்
பொற்புடைய பகவதியா னொன்பபோற்றும் பெயருடையார்
கற்புமேம படுகிறபபாற் கணவனார் கருத்தமைந்தார்.

(இ-ள்.) அச் சிவபாதவிருதயாது திருமனையார் வேதத்தில் விதித்த கோத்திர மமைந்த ஒத்த குடிப்பிறப்பினையுடையவரும், எவவுலகத்திலு முள்ள மாதர்களும் பெறுதற்கரிய பெருமையினையுடையவரும், அழகுபொருந்திய பகவ தியானொன்று பலருந் துதிக்குந் திருநாமத்தையுடையவரும், மேம்பட்ட கற்பின்

சிறப்பினால் தமது கணவனாகிய சிவபாதவிருதயரது கருத்தின்வழியே நடப்ப வருமாகிய ஒரு அம்மையா ரிருந்தாள்.—எ-று.

எவவுலகும் பெறற்கரிய பெருமையாவது :—திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை யானாத தம் பேராகக் கொண்டதனா லடைந்த பெருமை. கணவன கருத்தறிந்து அவன சொற்கடவாது நடத்தலே கற்புடைமகளிாக் கிலக்கண மாகவின, 'கற்புமேம்படு சிறப்பாற் கணவனா கருத்தமைந்தாள்' என்று கூறினார். இதனை,

“கொழுநன சொற்கட வாதுறை கொள்கையே

வழுவி னல்லறம் வான்றவ மாற்றதல

தொழுது தெய்வம் பராய்மலர்த தூவுதல

பழுதில கற்புடைப பததினிக் கெனபவே.” :—என்னுங் காசிகாண டத்தானுணாக. (கசு)

மரபிரண்டுஞ் சைவநெறி வழிவந்த கேண்மையினா அவனறிந்த சடைமுடியா ரடியலா லறியாது பரவுதிரு நீற்றனபு பாலிக்குந் தனமையாய் விரவுமறை மனைவாழ்க்கை வியப்பெய்த மேவுநாள்.

(இ-ள்.) தாய் மரபு தந்தை மரபு என்னும் இரண்டு மரபும் வைதிகசைவ நெறிவழியே வந்த உரிமையினையுடைய அவ்விருவரும் சாப்பாபரணத்தை யணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளையணி வேறொன்றினையும் ஒருபொருளென றுணராது, துதிக்கத்தக்க விபூதியினது அனபையே பரிபாலிக்குந் தனமையுடையவாகளாய் வேதவிதிப்படி நடந்துவருகின்ற இலவாழ்க்கையில் கண்டவர்கள் அதிசயிக்குமபடிவாழ்ந்தகொண்டிருக்குமாள்ளில்.—எ-று.

திருநீற்றனபு பாலித்தலாவது :—திருவெண்ணீற்றையே பெருஞ்செல்வமாகக் கொண்டு காலநதப்பாமல அனபுகூடந்தணிதலும், அவ்வாறணியுஞ் சிவநேசர்களைச் சிவனாகப்பாவித்து வணங்குதலும், அவா ஏவின செய்தலும் முதலியனவாம்.

இதுமுத லிரண்டு பாடலுங் குளகம். (கசு)

மேதினிமேற் சமணகையர் சாக்கியாதம் பொயமமிகுத்தே யாதியரு மறைவழக்க மருகியா னடியாரபாற பூதிசா தனவிளக்கம் போற்றலபெறு தொழியக்கண டேதமில்சீர்ச் சிவபாத விருதயர்தா மிடருழநதார்.

(இ-ள்.) உலகத்தில கீழ்மக்களாகிய சமணா - புத்தா இவாகளுடைய பொய்ச்சமயமானது அதிகரித்து, முதன்மையாகிய அரிய வேதமாக்கமானது குன்றிச் சிவனடியார்களிடத்து விபூதி ருத்திராக்ஷ முதலிய சிவசாதனைகள் பரிபாலித்தலின்றி யொழிதலைக்கண்டு, குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய சிவபாதவிருதயா துணபமடைந்தாள்.—எ-று.

ஆதியருமறை எனபதற்கு, சிவபெருமானால் அருளிச்செய்யப்பட்ட வேதம் எனப் பொருள்கூறிலும் பொருந்தும். (கசு)

மனையறத்தி லின்பமுறு மகப்பெறுவான் விருமபுவார் அனையிலை தலைநின்றே யாடியசே வடிக்கமல நினைவுமுன் பரசமய நிராகரித்து நீருக்கும் புனைமணிப்பூண காதலனைப பெறப்போற்றாக் தவம்புரிந்தார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். கங்

(இ-ள்.) இவ்வாழ்க்கையில் இன்பமடைதற்குக் காரணமாகிய புத்திரனைப் பெறவேண்டி விரும்புகின்ற சிவபாதவிருதயர் அப் புத்திரனைப் பெறவேண்டிய நிலையிலேயே முதன்மையாக நின்று, (கனகசபையில்) திருநடனஞ்செய்தருளும் சிவந்த திருவடிததாமமாகள தமது உள்ளத்திற் பொருந்த முன்னே புறச்சமயங்களை யழித்து நீராக்குகின்ற இரத்திபிரணங்களை யணிந்த புத்திரனைப் பெறுதற்கு யாவருந் துதித்தற்குரிய தவததைச் செய்தார்.—எ-று.

இவ்வறத்திற்கு இன்றியமையாப் பெரும்பேரூ யுள்ளது புத்திரப்பேரே யென்பதும், அஃதில்லாக்கு மற்றெப்பேறிருந்தும் ஒரு பயனு மினறென்பதும், அப் புத்திரனும் புறச்சமயங்களை யழித்து சற்சமயமாகிய சைவத்தை நிலைநிறுத்தற்குரியவனாயிருக்கவேண்டுமென்பதும், அவ்வா றிருப்பின் இமமை மறுமைப் பயன்களை எளிதில் பெறக்கூடுமென்பதும் கருதிச் சிவபாதவிருதயரும் புனைமணிப்பூண் காதலனைப் பெறுதற்குத் தவஞ்செய்தன னொனக. இதனை,

“பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற.

எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின.”—என வருந் திருக்குறள்களா னுணர்க.

“படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோ டினனூ
முடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
யிட்டுந் தொடடுங் கெளவியுந் துழந்து
நெய்யுடை யடிசின் மெப்பட விதாதுது
மயக்குறு மக்களை யிலலோரா
பயக்குற விலர்தாம் வாழு நாளே.”—என்றா புறநானூறிலும்.(கக)

பெருத்தெழுமன் பாற்பெரிய நாச்சியா ருடன்புகலித் திருத்தோணி வீற்றிருந்தார் சேவடிக்கீழ் வழிபட்டுக் கருத்துமுடிந் திடப்பரவுங் காதலியரா மணியவிறறி லுருத்தெரிய வருமபெருமபே றுலகுய்ய வுளதாக.

(இ-ள்.) அதிகரித் தெழுந்த பேரனபினால் சீகாழிப்பதியில் பெரியநரசகி யாரோடு திருத்தோணியில வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானது திருவடியில வழி பாடுசெய்து, தங்கணவனா து எண்ணம் நிறைவேறும்பொருட்டு வணங்குகின்ற சிவபாதவிருதயர் பத்தினியாராகிய பகவதியாரது திருவயிற்றிலஆளுடையபிள்ளை யாரது திருவுருவம் தெரிதற்குரிய பெரும்பேரூனது உலகத்தார தம் பாவத்தினின்று நீங்கிப் பிழைக்கும்படி. உண்டாக.—எ-று.

தங் கணவனா து கருத்து முடியுமபடித் தாம் திருத்தோணிவீற்றிருந்தார சேவடிக்கீழ் வழிபடுதலே பகவதியார்க்குத் தவமாயிறெனவறிக. (உ.உ)

ஆளுடையா னுடன்றோணி யமர்த்தபிரா னருள்போற்றி மூருமகிழ்ச் சியிற்றங்கண முதன்மறைநூன் முறைச்சடங்கு நாளுடைய வீரைந்து திங்களினு நலஞ்சிறப்பக் கேளிருடன் செயல்புரிந்து பேரின்பங் கிளாவுறுநான்.

(இ-ள்.) நம்மை அடிமையாகவுடைய உமாதேவியாரோடு திருத்தோணியில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானது திருவருளைத்துதித்து, மிகுந்த சந்தோஷத்தினால் தங்களுக்குரிய முதன்மையாகிய வேதசாஸ்திர முறைமைப்படியே செய்யுஞ் சடங்குகளை நானொண்ணிக்கையோடு கூடிய பத்துமாதங்களிலும் நன்மை மிகும்படிச் (சிவபாதவிருதயர்) தம்முறவினருடன் கலந்துசெய்து மிகுந்த இன்பத்தோடு விளங்குங்காலத்தில்.—எ-று.

முதன்மறை நூன்முறைச்சடங்காவது - கருப்பாதானம், புஞ்சவனம், சீமந்தம், விண்ணெலி முதலியவைகள். இவற்றுள் கருப்பாதானம் - கருத்தரிக்கும்படிச் செய்யுங்கிரியை. புஞ்சவனம் - ஆண்குழந்தை பிறக்கும்படி கருப்பவதியின் நாசியில் மருந்தைப்பிழியுங்கிரியை. அன்றிப் பூமுடிக்குங் கிரியையென்றுங் கூறுவர். சீமந்தம் - மூன்றிடத்தில் விளாப்புள்ள பனரிமுள்ளினால் தலையினா வகிர்ந்து செய்யுங்கிரியை. விண்ணெலி - கருவானது வலியுற்றிருக்கும்படி விண்ணெலிகாலையிலும் மாலையிலும் பூசுக்குங்கிரியை; இவ்விண்ணெலி சீமந்தத்துள்ளே யடங்கும். நாளுடைய வீராந்து திங்கள் என்றது, இன்னின்ன மாதத்திற்கு இத்தனை தேதிகள் வரவேண்டு மென்னும் நியதியையுடைய மாதங்களை. அதனை,

“கன்னியே றுடு சிங்கங் கடகமே முப்பத் தொன்றா
மன்னிய தண்டெண ணுன்கு மகரந்தே ளிருபத் தொன்பான்
சொன்னமீ னிறைசால் வில்லுச் சோவிலா முப்ப தாரு
மன்னமென் னடையி னாளே யாதித்த னெடுமரு நாளை.” — என்னுஞ் செய்யுளா னுணர்க.

இதுமுதல் ஆறுபாடலுங் குளகம்.

(2க)

அருக்கன்முதற் கோளானதது மழகியவுச் சங்களிலே
பெருக்கவலி யுடனிறகப் பேணியநல லோரையெழத்
திருக்கிளரு மாதிராநாட் டிசைவிளங்கப் பரசமயத்
தருக்கொழியச் சைவமுதல் வைதிகமுந் தழைத்தோங்க.

(இ-ள்.) சூரியன் முதலிய கோள்களெல்லாம் சிறந்த உச்சஸ்தானங்களிலே மிக்கவலியோடு பொருந்திநிற்க சோதிடசாஸ்திரிகளால் விரும்பத்தக்க நல்ல முகூர்த்தகாலம் வரவும், சிறப்புமிருந்த திருவாதிராந்த்சத்திரத்தில் எட்டுத்திக்குகளும் கீர்த்திவிளங்கவும், புறச்சமயங்களின் அகங்காரமொழியவும், சைவ முதலாக வைதிகமார்க்கந்தழைத்து ஓங்கவும்.—எ-று.

சிவபெருமானுக் சூரியனளென்பதும், அதுவே திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவவதாரஞ்செய்தற கிடனாயிருந்த தெனபதூர் தோன்ற “திருக்கிளரு மாதிராநாட் டிசைவிளங்க” என்று கூறினார்.

(2உ)

தொண்டர்மனங் களிசிறப்பத் தூயதிரு நீற்றுநெறி
யெண்டிசையுந் தனிநடப்ப வேழுலகுங் குளிர்தூங்க
அண்டர்குல மதிசயிப்ப வந்தணரா குதிபெருக
வண்டமிழ்செய் தவநிரமப் மாதவத்தோர செயல்வாய்ப்ப.

(இ-ள்.) சிவனடியார்களது திருவுள்ளங் களிப்படையவும், பரிசுத்தம் பொருந்திய பூதிராதன மார்க்கமானது எட்டுத்திக்குளும் ஒப்பின்றி நடக்கவும்,

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். கரு

ஏழலகத்திலுள்ளவர்களும் களிப்படையவும், தேவர்கூட்டங்கள் அதிசயமடையவும், பிராமணர்கள்செய்யும் யாகங்கள் விருத்தியடையவும், சிறந்த தமிழ்மொழி செய்த தவமானது பூர்த்தியடையவும், மகத்தாகிய தவத்தினர்கள் செய்யும் தவவொழுக்கம் (இடையூறின்) நிலைபெறவும்.—எ-று.

ஆன்மாக்களின் மல மாயாகன்மங்களை நீராக்கி யொழித்துத் தூயராக்குதலால் ‘தூயதிருநீறு’ என்று கூறினார். வண்டமிழ் செய்தவமாவது, வடமொழியிலுளதாய வேதம் தன் மொழியி் விலகியே யென வருந்திச் செய்த தவம். (உரு)

திசையனைத்தின் பெருமையெலாந் தென்றிசையே வென்றேற மிசையுலகும் பிறவுலகு மேதினியே தனிவெல்ல அசையிலசெழுந் தமிழ்வழக்கே யயலவழக்கின் றுறைவெல்ல இசைமுழுது மெய்யறிவு மிடங்கொள்ளு நிலைபெருக.

(இ-ள்.) அஷ்ட திக்குகளின் பெருமைக ளனைத்தையும் தெற்குத்திக்கு ஒன்றே ஜெயித்து ஒங்கவும், விண்ணுலகத்தையும் பாதல முதலிய மற்ற வுலகக ளையும் இப் பூவுலக மொன்றே தனிமையாக வெல்லவும், கெடுதலில்லாத செந்தமிழ் வழக்கு ஒன்றே மற்றைப் பாஷைகளினது வழக்கின் முறைமையை வெல்லவும், இசையிலக்கண வுணர்ச்சியும் மெய்ப்பொரு ளுணர்ச்சியும் பூரணமாகப் பரவியிருக்கின்ற நிலைமை பெருகவும் —எ-று.

புண்ணிய பூமியாகிய இந் நிலவுலகத்திற் பிறந்து கன்மங்களை நுகர்ந்து இருவீனையொப்பு வாய்ந்த முத்தாதமாக்கள் முத்திபெறுதற் கேதுவாயிருப்பது இப் பூமியே யெனபதும், அதற் கனுருணமாகப் பரமசாரியராகிய திருஞானசம் பந்தப்பிள்ளையார் திருவவதாரஞ் செய்தற் கிடனாயுள்ள தென்பதும், மற்றைய வுலககட்கு இத்தகைய சிறப்பின்றெனபதுந் தோன்ற ‘மிசையுலகும் பிறவுலகு மேதினியே தனிவெல்ல’ என்று கூறினார். (உச)

தாளுடைய படைப்பென்னுந் தொழிறன்மை தலைமைபெற நாளுடைய நிகழ்கால மெதிர்கால நவைவீங்க வாளுடைய மணிவீதி வளாகாழிப் பதிவாழ ஆளுடைய திருத்தோணி யமாந்தரோ னருள்பெருக.

(இ-ள்.) முயற்சியையுடைய மக்கட்படைப்பெனனும் (பிரமனது சிருட்டித்) தொழிலின் தன்மையானது முதன்மை பெறவும், நாள்களையுடைய நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் சூற்றத்தினின்று நீங்கவும், விளக்குகின்ற அழகிய திருவீதிகளையுடைய சிறந்த சோழிப்பதிவாழவும், நமமையடிமையாகவுடைய தோணியப்பரது திருவருள் பெருகவும்.—எ-று.

பிரமனால் சிருட்டிக்கப்பட்ட சரம் அசரம் என்னு மிருபகுப்பினையுடைய ஆன்மவர்க்கங்கள் தீவினைபுரிந்து நிரயம்புகாமல், சிவஞானம்பெற்று வீட்டைந்து, அப்படைப்பின் பிரயோசனம் முதன்மைபெற அவைகட்கு உண்மைஞானத்தை யுணர்த்தும்படி. திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவவதாரஞ் செய்தன றொன்பார் ‘தாளுடைய பிறப்பென்னுந் தொழிற்றன்மை தலைமைபெற’ என்றும், திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவவதாரத்திற்கு முற்காலமாகிய இறந்தகாலம் சமணசமயப் பேரிருளான் மூடப்பட்டதே சூற்றமுந் நிருந்தமையின் அஃ தொழிய

ஏனை இருகாலமுஞ் சிறக்கவென்பா 'நாளுடைய நிகழ்கால மெதிர்கால நவை நீங்க' என்றுங் கூறினார். (உரு)

அவம்பெருக்கும் புல்லறிவி னமண்முதலாம் பரசமயப்
பவம்பெருக்கும் புனாநெறிகள் பாழ்படநல லுழிதொறுந்
தவம்பெருக்குஞ் சண்பையிலே தாவிலசரா சரங்களெல்லாஞ்
சிவம்பெருக்கும் பிள்ளையார் திருவவதா ரஞ்செய்தார்.

(இ-ள்.) தீமையையே விருத்திசெய்கின்ற சிற்றறிவினையுடைய சமண முதலிய புறச்சமயங்க ளென்னும் பாவத்தை வளர்க்கும் பழதாகிய மார்க்கங்கள் நாசமடையும்படி, கெடுதலிலலாத சரம் - அசரம் ஆகிய எல்லா உயிர்வாக்கங்களுக்கும் சிவஞானத்தை விருத்திசெய்யும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிறந்த ஊழிக்காலமாகத்தோறும் அழியாது நின்று தவத்தைவளர்க்கின்ற சீகாழிப்பதியிலே திருவவதாரஞ்செய்தருளினார். —எ-று.

தாங்கள் வருந்திச் செய்யுந் தவம் - விரதம்-தெய்வங் கொளகை முதலிய வற்றால் தீவகு விருத்தியாதலே யனறி வேறொரு நன்மையு மின்றென்பதும், அத னினும் சுமமா கிடத்தலே சுகமெனபதுந்தோன்ற 'அவம்பெருக்கும்' என்றும் அவ்வாறுசெய்தல் உண்மைநூல்களை யுணராதொழுகாத அறிவீனமே யென்பது தோன்ற 'புல்லறிவி' என்றும், அப்புல்லறிவினையே மேற்போர்வையாகக்கொ ண்டொழுகுநெறிகள் சமணம் - பௌத்தம் - உலகாயத முதலிய புறச்சமயங்கள னைத்துமே யாமென்பது தோன்ற 'அமண்முதலாம் பரசமயம்' என்றும், அச்சம யநெறிகளால் ஐனன மரண துக்கங்கள் கொழுந்துவிட் டோங்குமென்பது தோ ன்ற 'பவம்பெருக்கும்' என்றும், "அரிவையரின புறுமுத்தி கந்த மைந்து மறு முத்தி திரிசுணமு மடங்கு முத்தி - விரிவுவினை கெடுமுத்தி மலம்போ முத்தி விக் கிரக நத்தமுத்தி விவேக முத்தி - பரவுமுயிர் கெடுமுத்தி சித்தி முத்தி பாடாண முத்தியிவை பழிசோ முத்தி" என்றபடி, இச் சமயபேதங்க ளனைத்தும குற்றமு டையனவேயன்றிச் சண்மார்க்கமன்றென்பதுதோன்ற 'புனாநெற்கள்' என்றும், பயினை விருத்திசெய்யவேண்டின் அதனைசூழ்ந்துள்ள களையைப்பிடுங்கியெறிய, அப்பயிர் தானே செழித்தோங்குவது போல, புறச்சமயக் களைகளை யழிக்கின் சற் சமயமாகிய சைவப்பயிர் தானே செழித்தோங்கு மென்பது தோன்ற 'பாழ்பட' என்றும், அரியயன முதலிய அமரர் யாவரு மழிந்தொடுங்குதற் கேதுவாகிய மகா ப் பிரளயகாலத்துங் கெடாமல் உயாந்தோங்கு மென்பதும், அவ் வுழிக்காலங்க டோறும் முதநாத்தாக்கள் தாங்கள் செய்யுந் தவஞ் செழித்தோங்குதற் கிடனா யுள்ள தென்பது தோன்ற 'நல்லாழிதோறுந் தவம்பெருக்குஞ் சண்பையிலே' என்றும், பதியைப்போலவே பசுபாசங்களும் அநாதி நிக்கியமென்பது தோன்ற 'தாவில்' என்றும், அப்பசுக்க ளனைத்தும் இயங்கியற் பொருளும் நிலையிற்பொ ருளும் என்று இருவகையுள் அடங்குமென்பதுதோன்ற 'சராசரங்களெல்லாம்' என்றும், அச் சராசரங்கள்தோறுஞ் சிவஞானத்தை விருத்திசெய்தற்கே யெழு ந்தருளின ரன்றித் தனக்கென வொன்று வேண்டாத் தன்மைய ான்பதுதோ ன்ற 'சிவம்பெருக்கும்' என்றும், அவர் குமார்க்கடவுளின் அயிசாவதாரராய் யுள் ளவ ான்பது தோன்ற 'பிள்ளையார்' என்றும், அவர் சிவபாதவிருதயர் செய்த தவங்காரணமாக ஓளபசாரிகபுத்திரராய் அயோனிஜத்வமாகவே எழுந்தருளின ான்பது தோன்ற 'திருவவதாரஞ் செய்தார்' என்றுங் கூறினார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். கள

சிவபாதவிருதயர் சமணசாக்கியர்களால் உலகினர்க் குண்டாகும் உபத்திரவம் நீங்கும்பொருட்டே புத்திரப்பேறுவேண்டித் தவஞ்செய்தன ரன்றி வேறில்லை; இவ்வனமாக, சிவபெருமான வேறொரு சுததாத்மாவை அவருக்குப் புத்திரராகத் தராததால், தமது திருக்குமாரராகிய முருக்ககடவுளை அவருக்குப் புத்திரராகத் தந்தருளிய தென்னையெனின, சிவபாதவிருதயர் அச்செய்கையைத் தாம் செய்யக் கருதாமல் தம் புத்திரனாக கொண்டே செய்யக் கருதினமைபோலச் சிவபெருமானும் தம் புத்திரனாக கொண்டே அது செய்யக் கருதி, அவாபால் செலுத்தினனொன் வறிக. ஆயின, அவர் பகவதியாரது கருபபத்திற்றறங்கிப் பிறத்தல கூடுமோ? எனின, அவ்வாறு கொள்ளுத லசங்கதமாம். எவ்வனமெனின, சிவபாதவிருதயரும் பகவதியாரும் புத்திரனைப் பெறவேண்டிப் பிரமதீர்த்தக்களாயிற் றவஞ்செய்யுங்கால் சிவபெருமானேவுதலால், குமாரக்கடவுள் ஓரிளங்குழந்தைத் திருவுருவங்கொண்டு அவ் கெழுந்தருளச் சிவபாதவிருதயர் அக்குழந்தையை மகிழ்வுடனெடுத்தும் தம் மனைவிபா லளிப்ப, அவ்வொடுத் துச்சிமோகது தம் மனைக்குக் கொண்டசென்று புத்திரராக வளர்த்துக்கொண்டன றொனக. ஆயின, 'கருத்தமுடிந் திடப்பரவுங் காதுலியார் மணியயிறறி - ஓருத்தெரிய வரும்பெருமபேறுலகுய வுளதாக.' என்றும், 'முதனமறைநூன் முறைச்சடங்கு நாளுடைய வீணாது இவ்வுளினு நலஞ்சிறப்பக் - கேளிருடன் செயல்புரிந்து பேரினபய கிளர்வுறநாள்.' என்றும் முறையிய லிரண்டு திருவிருத்தங்களால் பகவதியாருக்குக் கருப்பக்குறி யுண்டாயிற்றெனவும், அதற்குச் செய்யுந்முடிய முறைப்படியே பத்தமாநங்களிலுங் கருப்பச்சடங்குக் ளினைத்தஞ்செய்துவர்தாக்கொனவுங் கூறியவா தென்னையெனின, அவை யனைத்து மயக்களது விருப்பங் காரணமாகத் தோன்றினவே யன்றி உண்மை யனென வறிக. திருவீண்யாடற் புராணதில் உகந்தருமாரபாண்டியன் திருவவதாரச்சந்தப் பத்திய குமாரக்கடவுள் உக்கிரகுமாரபாண்டியனாக அபேணித் தவமாகவே அவதரித்தனொனவும், அவரவதாரங் காரணமாகத் தடாதகைப் பிராட்டியாரால் கருப்பக்குறி யனைத்தஞ் சிறிதுப குறைந்தச் செவ்வனே காணப்பட்டன வெனவும், அதற்குப் பத்தமாதங்க ளினும் வேண்டிய சடங்குகளைச் செய்துவந்ததாக் கொனவும், அவையனைத்தும் பிறா விருப்பங்காரணமாகத் தோன்றினவே யன்றி உண்மை யனெனவும் விளங்குகின்றமைபோலப் பகவதியார்க் குண்டாகிய கருப்பக்குறிகளும் ஓர்பசாரிகமாய்க் காணப்பட்டு, அவர்கள் தவஞ்செய்யு மிடத்தில் அயோனிராக ஓர் குழந்தைத் திருவுருவங்கொண்டு எழுந்தருளின றொன்பதே துணிபு. அதனை விளக்கவே 'தவம்பெருக்குஞ் சண்பையிலே தாவியசரா சரங்கொல்லாஞ்-சிவம் பெருக்கும் பிள்ளையார் திருவவதா மலஞ்செபதார்' என்று கூறினா. ஆயின, இவ்வா முருக்ககடவுளது திருவவதாரமென்று யாண்டுக்கூறி யுள்ளதெனின, ஆசிரியர் ஆங்காவகு இப்புராணமடங்கலுங் கூறியிருத்தலன்றி, அருணகிரிநாதர் முதலிய அநீக சிவானுபதிமான்களும் கூறியுள்ளாரெனவறிக சிவபாதவிருதயர் தவஞ்செய்யும் பிரமதீர்த்தக்களாயிற் முருக்ககடவுள் குழந்தைத் திருவுருவங்கொண்டு வந்தன றொன்பதனை, சீகாழிப்புராணம் திருஞானசம்பந்தப் பின்னியார் திருவவதாரவத்தியாயத்திலு 'ஆதிபங் கடவு ளருள்வழிப்பதின ராயிற் வீருநீர் குழந்த - மேதினித் தலங்க டொறுமவ தரித்து மேவுமென்றேவிவெண கயிலைப்- பூதல மதனிற் காழி மாநகரிற் புண்டரீ கனரடத் தொருசார் - மாதவம் புரிவோன் முன்னிங்ங் கதிர் போன மதிலையாய் வந்தனன் கந்தன்' எனனுஞ் செய்யுளா னுணர்க. (உக)

வேறு.

அப்பொழுது பொற்புறு திருக்கழு மலத்தோ
 ரொப்பெயரி னோருமய லெய்துமிடை யின்றி
 மெய்ப்படு மயிர்ப்புளக மேவியறி யாமே
 யொப்பிலகளி கூாவதொ ருவபபுற வுணாப்பார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய காலத்தில், அழகுபொருந்திய சீகாழிப்பதியிலுள்ளவர்கள் யாவரும் அயலிற் செலவதற்கு இடமில்லாமல் (ஒன்றாகத் திரண்டுவந்து) புளகாங்கிதங்கொண்டு தங்கனையறியாமல் ஒப்பறதகளிப்பை யதிகரிக்கச்செய்கின்றமகிழ்ச்சியுண்டாக (தங்கனில் ஒருவருக்கொருவா கலந்து) பேசுவார்கள்.—எ-று.

திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் அவதரித்தகாலத்தில் அங்குள்ளோர் மனைவர்க்குந்தம்மை யறியாமலே மயிாப்புளகித்தல் - உவபபுண்டாதல முதலியன தோன்றினமை உலகக்கேதமார்த்தத்தை விளக்குதற்கெழுந்த ஓர் நன்னிமித்த மெனக்.

சிவனரு னெனப்பெருகு சித்தமகிழ் தன்மை
 யிவணிது நமக்குவர வெய்தியதெ னெனபார்
 கவுணியா குலத்திலொரு காதல னுதித்தா
 னவன்வரு நிமித்தமிது வென்றதி சயித்தார்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான திருவருளைப்போல அதிகரிக்கின்ற மனமகிழ்ந்தன்மையாகிய இது, இங்கு நமக்கு வரவேண்டியகாரணம் என்ன வென்பார்கள்; பின்பு, கவுணியாகோத்திரத்தில் ஒரு சமபுத்திரர் அவதரித்தருளினார், அவர் அவதரிக்கும் நிமித்தமே இவ்வாறு நிகழ்ந்ததென்று கூறி அகிசயமடைந்தார்கள்.—எ-று.

பூமுகை யவிழ்ந்தமண மேவுபொழி லெவருந்
 தேமருவு தாதொடு துதைந்ததிசை யெல்லாந்
 தூமருவு சோதிவிரி யத்துக ளடக்கி
 மாமலய மாருதமும வந்தசையு ம்னதே.

(இ-ள்.) எட்டுத்திசைகளிலுமுள்ள பூவருமபுகள் மலாந்து மணமவீசுகின்ற சோலையிடங்களெவரும் தேனொபொருந்திய மகரநதங்களினால் நெருங்கப்பெற்றுள்ளன; (அச் சோலையிடங்களில்) பரிசுத்தமாகிய ஒளிவீசும்படி மகரந்தப்பொழிகளைத் தன்னுடன் சோத்துக்கொண்டு மகத்தாகிய பொதியமலையில் தோன்றிய இளந்தென்றற்காற்றும் வந்து வீசும் —எ-று.

பொதியமலை அகத்தியா முதலிய முனிவர்களுக்கும், தேவர்கள் முதலியோர்க்கும் வாசஸ்தானமாதல் பற்றி 'மாமலயம்' என்று கூறினார். (உக)

மேலையிமை யோர்களும் விருப்பொடு கரப்பில
 சோலைமலா போலமலா மாமழை சொரிந்தே
 ஞாலமிசை வந்துவளா காழிநகா மேவுஞ்
 சீலமறை யோர்களுட னோமவினை செய்தார்.

(இ-ள்.) வீண்ணுலகத்திலுள்ள தேவர்களும் விருப்பத்தோடு ஒழிவில்லாமல் சோலைகள் மலர்சொரிவதுபோலச் சிறந்த கற்பகமலாமாரி பொழிந்து, பின்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௧௯

உலகத்தில்வந்து உயர்ந்த சோழிப்பதியில் வாசஞ்செய்யும் நல்லொழுக்கத்தையுடைய பிராமணர்களோடு கலந்திருந்து யாககாரியங்களைச் செய்தார்கள்.—எ-று.

தேவர்கள் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவவதாரம் உலகிற்குப் பேருபகாரமாதல்கருதி மங்கலவரிசையாகக் கற்பகமலர்மாரி பொழிந்து ஓமவினை செய்தனனென்க. (௩௦)

பூதகண நாதர்புவி வாழுவருள் செய்த
நாதனரு ளின்பெருமை கண்டுநல முய்ப்பார்
ஓதுமறை யோர்பிறி துரைத்திடினு மோவா
வேதமொழி யாலொலி விளங்கியெழு மெங்கும்.

(இ ள்.) பூதகணத்தலைவர்கள் உலகத்தார் சிவாநந்தப்பெருவாழ் வடையும் பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை அவதரிக்கச்செய்த சிவபெருமானது திருவருளின் பெருமையைக்கண்டு துதித்தல் முதலிய நன்மைகளைச் செய்வார்கள்; வேதங்களை அத்தியயனஞ்செய்யும் பிராமணர்கள் (அவ்வோதற்றொழிலின்றி இடையில்) வேறு வார்த்தைகளைப் பேசினாலும், அவருரையிற் கலந்து நீங்காமல் சப்திக்கின்ற வேதபதவாக்கியங்களால் எவ்விடங்களிலும் ஒலிவிளங்கித் தோன்றும்.—எ-று.

வேதியர்கள் வேதமோதுங்கால் இடையில் யாகவிஷயமாக வேறுவார்த்தைகள் பேசினும், அவ வேதவொலி தெய்வீகமாக அவருரையிற் கலந்து இடைவிடாமல் ஒலித்தமை பின்னா இவர் திருவாக்கினால் தமிழ்வேதமென்னும் பெயர்கொண்டு வருவோமென்னுங் குதுகலங்கொண் டென்க. (௩௧)

பயன்றருவ பஹைருவும் வல்லிகளு மலகித்
தபங்குபுன லுநதெளிவ தண்மையுட னண்ணும்
வயங்கொளி விசுமபுமலி னங்கழியு மாரு
நயம்புரிவ புள்ளொலிக ணல்லதிசை யெல்லாம்.

(இ ள்.) பல விருக்ஷங்களும் பூங்கொழுகளும் செழிப்படைந்து நல்ல பயனைக் கொடுப்பனவாயின; சூளிர்ச்சியோடு பொருந்தியநீர்நிலைகளும் தெளிவுடையனவாயின; பிரகாசிக்கின்ற சந்திர சூரியர்களையுடைய ஆகாயமும் மாசற்றுவிடங்கித்தோன்றுவனவாயின; சிறந்த எட்டுததிக்குகளிலுமுள்ள பறவைகளினொலிகள் நீங்காத மங்கலகரமான ஓசையைச் செய்வனவாயின.—எ-று.

ஒளி எனப் பொதுப்படக் கூறினமையின் வெள்ளொளி செவ்வொளிகளாகிய சந்திரசூரியர்களெனப் பொருள் கூறப்பட்டது. (௩௨)

அங்கண்விழ விற்பெருகு சண்பையகன் மூதூர்ச்
சங்கபட கங்கருவி தாராமுத லான
எங்கணு மியற்றுபவ ரின்றியு மியமபு
மங்கல முழக்கொலி மலிந்தமறு கெல்லாம்.

(இ ள்.) அழகிய இடங்கள்தோறும் மங்கலவிழவினால் சிறப்படைந்திருக்கும் இடமகன்ற பழமையாகிய சோழிப்பதியில் மங்கலவாத்திய வோசைகளால் நிறையப்பெற்ற திருவீதிகளெங்கும் சங்கம், தம்பட்டம், நரம்புக்கருவிகள், திருச்

சின்ன முதலிய வாததியங்கள் எவவிடங்களினும் அவைகளை வாசிப்பாரொருவரு
மில்லாமல் தெய்வீகமாகத் தாமே யொலிக்கும்.—எ-று. (௩௩)

இரும்புவன மித்தகைமை யெய்தவவர் தம்மைத்
தருங்குல மறைத்தலைவா தமபவன முன்றிற
பெருங்களி வியப்பொஃ பிரானருளினுலே
யருந்திரு மகப்பெற வணைஉதவணி செய்வார்.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய அந்தச் கோழிக் கரமானது இதன்மையா
கிய மகிழ்ச்சியினையடைய ஆளுடையபிள்ளையானாப் புத்திரராகப் பெற்ற பிரா
ணஞ் சுவாஷ்டராகிய சிவபாதவிருதயர் தமது திருமாளிகையின் முற்றத்தில
ம்குந்த களிப்பினாலும் அதிசயத்தினாலும் சிவபெருமானது திருவருளினுலே அரு
மையாகிய அழகிய புத்திரரைப்பெற்றதனற் செய்யவேண்டிய (விழவிதகுப்பொ
ருந்திய) அலங்காரத்தைச் செய்வாராயினார்.—எ-று.

பவனம் = திருமாளிகை.

(௩௪)

காதலபுரி நிறதையெழுச்சுகளி றெப்பரா
மீதணியு நெய்யணி விழுவொடு நிறைப்பரா
சூதரிகழ மங்கல வினைத்துழனி பொங்குச
சாதக முறைப்பல சடங்குவினை செய்வார்.

(இ-ள்.) ஆசையை அதிகரிக்கச் செய்கின்ற மனமெழ்தல காரணமாகக்
களிப்படைவார் ; தேகத்தின்மேல் பூசிக்கொள்ளுகின்ற பிறந்த நெய்விழாவினால்
மகிழ்ச்சியடைவார், ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவருதயம் காரணமாகச் செய்யும்
மங்கலகரமாகிய ஆரவாரங்கள் அதிகரிக்கச் சாதகனமரு செய்ததருரிய பல சடங்
குகளையுஞ் செய்வார்.—எ-று.

சாதகன்மாவது—அத்திரமாதிரத்தை யுச்சரித்து நூறு ஓமரு செய்து,
வாமமந்திரத்தை யுச்சரித்துக் குழாத்தை திருமுகத்தை எறிநோக்கி, பஞ்சபரிம
மந்திரத்தை யுச்சரித்து உச்சி மோந்து, புருடமந்திரத்தை வலக்காலை செலுத்
தல். முன திருவிருத்தத்திலுள்ள மறைத்தலைவா எனும் எழுவாயை சண்டுத்
தனித்தனி பிரித்துக் கூட்டுக. (௩௫)

மாமறை விழுக்குல மடநதையாக டமமிற
ருமுறு மகிழ்ச்சியொடு சாயன்மயி லென்னத
தூமணி விளக்கொடு சுடாக்குழைகண மின்னக்
காமாதிரு மாளிகை கவின்பொலிவு செய்வார்.

(இ-ள்.) சிறந்த வேதியாகுலப்பெண்கள் தங்களுக்குள் தாங்களே யடை
கின்ற மிக்க மகிழ்ச்சியுடனே சாயலையுடைய மயிலைப்போல (தங்கள் கையிலேந்
திய) பரிசுத்தமாகிய மாணிக்கத்திப்பங்களோடு பிரகாசிக்கின்ற காதணிகள் விளங்
கச் சிவபாதவிருதயரது அழகிய திருமாளிகையை அலங்கரிப்பார்கள்—எ-று

தூமணி விளக்கு எனப்பற்றகு, பரிசுத்தமும் அழகும் பொருந்திய விளக்கு
என்னுமாம். (௩௬)

சுண்ணமொடு தண்மலர் துதைந்ததுகள் வீசி
யுண்ணிறை விருப்பினுட னோகையுரை செய்வார்
வெண்முனைய பாலிகைகள் வேதிதொறும் வைப்பார்
புண்ணிய நறுமபுனல்கொள் பொற்குட நிரைப்பார்.

(இ-ள்.) பொறசுண்ணப்பொடியோடு குளிர்ந்த மலர்களின்பொருந்திய மக
ரந்தப் பொழுகளைக்கலந்து ஒருவா மேலொருவா வீசிக்கொண்டு, தங்குள மனத்தில்
நிறைந்த விருப்பத்தோடு சந்தோஷவார்த்தைகளை ஒருவாக்கொருவா பேசிக்கொ
ள்ளுவார்களா ; வெண்மையாகிய முனைப்பாலிகைகளை மேடைகள்தொறும் வைப்
பார்கள் ; நல்ல மணம்பொருந்திய கங்கைமுதலிய புண்ணியதீர்த்தங்களை யுடைய
பொற்குடங்களை வரிசையாக வைப்பார்கள்.—எ-று.

புண்ணியநறுமபுனல் = புண்ணியதீர்த்தம் ; அவை கங்கை, யமுனை, சரஸ்
வதி, நருமதை, காவேரி, குமரி, கோதாவரி என்னும் நதிதீர்த்தங்களும் பிறவுமாம்.

செம்பொன்முத லாயபல தானவினை செய்வார்
நம்பாடி யாரமுது செய்யநல முய்ப்பார்
வம்பலா நறுதொடையல வண்டொடு தொடுப்பார்
நிம்பமுத லானகடி நீடுவினை செய்வார்.

(இ-ள்.) சிவந்த சுவாணதானமுதலிய பல தானங்களைச் செய்வார்கள் ;
நம்பெருமானுக்குரிய ஆயுட்கள்திருவமுதுசெய்யும்படியாக நன்மையான சாம
ங்கிரியைகளைச்சேகரித்த துக்கொடுப்பார்கள், வாசனை வீசுகின்ற நல்ல மலாமாலைகளை
வண்டுகளோடு பந்தலில் தொங்கக்கட்டுவார்கள் ; வேப்பிலைசெருகுதல முதலாகிய
பிறந்த காப்புவினைகளைச் செய்வார்கள்.—எ-று.

செம்பொன் முதலாய பல தானங்கள் :—சுவாணதானம், பூதானம், கோ
நான முதலியவைகள். (௩௮)

ஐயவி யுடன்பல வமைத்தபுகை யாலு
நெய்யகி னறுங்குறை நிறைத்தபுகை யாலும
வெய்யதழ லாகுதி விழுபபுகையி னாலுந்
தெய்வமண நாறவரு செய்தொழில் விளைப்பாரா.

(இ-ள்.) வெண்கடிகுடனே பல பொருள்களையுஞ் சோத்து உண்டாக்கிய
நாப்புப்புகையினாலும், நெய்யுடன் நல்ல மணம்பொருந்திய அகிறகட்டைகளால்
உண்டாக்கிய புகையினாலும், வெவ்வித யாகாக்கினியில் ஆகுதிசெய்வதனால் உண்
டாகிய சிறந்த புகையினாலும் தெய்வத் தன்மைபொருந்திய மணம் வீசும்படியான
தொழில்களைச் செய்வார்கள்.—எ-று. (௩௯)

வெய்ய தழல் என்றது, நெருப்பின் சுபாவத்தன்மையைக் கூறியபடி.

ஆயபல செய்தொழிலக ளன்றுமுதல் விண்ணோர்
நாயக னருட்பெருமை கூருநல மெய்தத்
தூயதிரு மாமறை தொடர்நதநடை நூலின்
மேயவிதி யையிரு தினத்தினும் விளைத்தார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறாகிய பல தொழில்களைத் தேவர்கள் நாயகராகிய சிவபெ
ருமானது திருவருளின் பெருமையை யாவரும் அடையத்தக்கதாகிய நன்மை

பொருந்தும்படி, பரிசுத்தமாகிய சிறந்த வேதங்களிற்சூழிய நெறியை அனுசரித்த ஸ்மிருதிகளில் சொல்லப்பட்டவிதிப்படியே (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய) அன்றுமுதல் பத்துத் தினங்களிலும் தவறாமல் செய்து வந்தார்கள்.—எ-று. (சு௦)

நாமகரணத்தழகு நாள்பெற நிறுத்திச்
சேமவுத யப்பரிதி யிற்றிகழ பிரானைத்
தாமரை மிசைத்தனி முதற்குழவி யென்னத்
தூமணி நினைத்தணிசெய் தொட்டிலார் வித்தார்.

(இ-ள்.) நாமகரணஞ்செய்தற்குரிய சிறந்த பதினோராம்கள் வந்து பொருந்த (ஆளுடைய பிள்ளையார் என்று) திருப்பெயர்தரித்து, உலகுயார்களுக்குப் பேரின்பத்தை விளைக்கும் பாலருரியனைப்போல விளங்குகின்ற மெது திருஞானசம்பந்தப் பெருமானைத் தாமரைமலர்மூல் வீற்றிருந்தருளும் ஒப்பற்ற முதனமையையுடைய பிரமதேவனைப்போலப் பரிசுத்தமாகிய இரத்தினங்களைப் பதித்து அழகு செய்கின்ற தொட்டிலில் எழுந்தருளுவித்தார்கள்.—எ-று.

நாமகரணமாவது,—பெயரிதெவிற் செய்யுங் கிரியை. (சுக)

பெருமலை பயந்தகொடி பேணுமுலை யினபால
அருமறை குழைத்தமுது செய்தருளு வானைத்
தருமறைவி யாபரமா தாள்பரவு மன்பே
திருமுலை சுரந்தமுது செய்தருளு வித்தார்.

(இ-ள்.) பெரிய பருவதராஜபுத்திரியாகிய வுமாதேவியார் விரும்பத்தக்க தமது திருமுலைப் பாலமுதத்தோடு அருமையாகிய வேதப்பொருள்களையுங் குழைத்துவிட்டதத் திருவமுதுசெய்தருள்பவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரைப் பெற்ற பகவதியார சிவபெருமன்னுடைய திருவடிகளைத் துதிக்கும் அனடையே தமது அழகிய ஸ்தனங்களினின்றஞ் சுரந்து திருவமுதுசெய்தருளும்படிச் செய்தாள்.—எ-று.

“அருளென்னு மன்பின் குழவி” என்றபடி அருளுக்கு அன்பே காரணமாதலின், பகவதியார் அன்பே திருமுலைசுரந்து அமுதுசெய்வித்தனான்க. (சு௧)

ஆறுலவு செய்யசடை யையாரு ளாலே
பேறுலகி னுக்கென வரும்பெரிய வாக்கு
வேறுபல காப்புமிகை யென்றவை விருமாரா
நீறுதிரு நெற்றியி னிறுத்திநிறை வித்தார்.

(இ-ள்.) கங்கைநதி தவழும் சிவந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருவருளினாலே இவவுலகத்திற்கு ஒரு பெருமபேற்றென்று சொல்லும்படித் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கு மட்காப்பு முதலிய பல வேறு காப்புகளிடெல் சூற்றமாமென்று அக்காப்பைவிரும்பி அணியாத வராய்த் திருநீறுக்காப்பு ஒன்றினையே திருநெற்றியில் தரித்து அழகு விளங்கச் செய்தார்.—எ-று. (சு௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உரு.

வேறு.

தாயர்திரு மடித்தலத்துந் தயங்குமணித் தவிசினிலுந்
தூயசுடாத் தொட்டிலினுந் தூங்குமலாச் சயனத்துந்
சேய்பொருட் டிருமறையுந் தீநதமிழஞ் சிறக்கவரு
நாயகனே த தாலாட்டு நலம்பலபா ராட்டினார்.

(இ-ள்.) நற்றாய்முதலிய தாய்மார் தமது மடியிலும், விளங்குகின்ற இரத் தினமமுதலிய மெத்தைகளிலும், பரிசுத்தமாகிய ஒளியினையுடைய தொட்டில்களிலும், விளங்குகின்ற புத்தபசுயனத்திலும், சிறந்த மெய்ப்பொருளமைந்த அழகிய வேதங்களும் இனிய தமிழ்மொழியும் சிறந்தோங்கும்படி அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரைத் தாலாட்டுதல் முதலாகிய பல நன்மைகளையும் பா ராட்டினார்கள்.—எ-று.

தாயா எனறதனால் பாராட்டுதாய், ஊட்டுநதாய, நற்றாய், கைத்தாய், செவிவித்தாய் எனனும் ஐவையுங்கொள்க. சேய்பொருள் என்பதற்கு, கிட்டெ ஸ்கரிய பொருள் எனினும் பொருந்தும். தாலாட்டு என்பது நாவைசத்தத் தொட் டிலாட்டுமொட்டி. அன்றி, தால எனனு மோசையோடு தொட்டிலை யாட்டுமோர் பாட்டெனினுமாம். தாலு=தா, பாராட்டுதல=புகழ்தல். இதனைத்தாராட்டு என் பதும் உண்டி. அது, தாா - தொட்டிற்கயிறறை, ஆட்டு-ஆட்டுதல் எனப்பொருள் படும். தாயா-பாபாட்டினா எனக்கூட்டுக. (சச)

வருமுறைமைப் பருவத்தல வளர்புகலிப் பிள்ளையார்
அருமறைக் டலையெடுப்ப வாண்டதிரு முடிபெடுத்துப்
பெருமழவா தொண்டலலார பிறிதசையோ மெனப்பாபோற்
நிருமுகமண டலமசையச் செங்கீரை யாடினார்.

(இ-ள்.) தாலாட்டுப் பருவத்தினினை முறையே வருகின்ற செங்கீரைப் பருவத்திலு, ஊழிக்காலத்தும் அடியாது வளராதோங்குகின்ற சீகாழியில் அவதரித் தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அருமையாகிய வேதங்கள் தலையெடுத் தோங்கும் பொருட்டு, நமமையடிமையாக்கக்கொண்ட தமது திருமுடியை மேலே யெடுத்துப் பெரிய மூழ்ப்படையையுடைய சிவபெருமானது திருத்தொண்டினையல் லாமல் வேறெனறினையும் யாம உடனபட்டுச் செய்யோமென்று மறுப்பவரைப் போல, அழகிய திருமுகமண்டலம் அசையாநிற்கச் செங்கீரையாடி யருளினார்.

செங்கீரையாடல்,—செவ்விய மதலைச் சொற்களைச் சொல்ல எத்தனித் தல். நீ=சொல். இப்பருவத்தின செயல், ஒருகால மடக்கி ஒருகால நீட்டி இர ண்டி திருக்கறங்களையும் நிலத்தி லுனறித் தலை நிமித்து முகமசைய ஆடுதல். ( )

நாமறியோம் பரசமய முலகிலெதிரா நாடாது
போமகல வென்றங்கை தட்டுவதும புனிதன்பார்
காமருதா ளமபெறுதற் கொத்துவதுங் காட்டுவப்பார்
ராமரைச்செங் கைகளினார் சபபாணி கொட்டினார்.

(இ-ள்.) (புறச்சமயிகளே!) நாம உமது னாசமயங்களை மதியோம்; அத னால் உலகத்தில் நமக்கு எதிரில் நீங்கள் நிலலாமல் தூரநீங்கிப் போய்விடுங்களெ ன்று தமது அழகிய திருக்கறங்களைத் தட்டுதலும், மலரகிதராகிய சிவபெருமானி டத்தில் அழகிய பொற்றாளம் பெறும்பொருட்டு ஒத்தறுத்தலும் காட்டுந் தன்மை

போலத தாமமைலாபோனற அழகிய திருக்கரங்களினால் சப்பாணி கொட்டியரு
ளிஞா.—எ-று.

அறியோம எனனும் முற்று மதியாமையைக் குறிப்பா லுணர்த்தினது. ஒத்
துதல்-ஒத்தறுததல்; அதாவது, தாளத்துக்குரிய மாததினாகளை வரையறுத்தல்.
சப்பாணிகொட்டுதல்,— கையுடன் கைசேரத தட்டுதல். இதனை, ச-பாணி எனப்
பிரித்து, ச-சகிதம், பாணி - கை எனப் பொருள்கொள்க. காமம் மரு என்பது,
காமரு என மருவியது. (115)

விதிதவறு படுமெவற்றுச் சமயங்க ளிடைவிழ்ந்து
கதிதவழ வ்ருவிசுமபு நிறைந்தகழி வராகங்லக
நதிதவழுஞ சடைமுடியார ஞானமளித்த திடவுரியார்
மதிதவழ்மா ளிகைமுன்றின மருங்குதவழந் தருளிஞார்.

(இ-ள.) வேதவிதிக்கு விரோதமாகத் தவறியிருக்கின்ற சமணமுதலிய
புறச்சமயங்கள் இடையேமுறிந்து வலிசுன்றி மாதக்கதியாத் தவழ்ந்து செல்லும்
பொருட்டு, பெரும் ஆகாயத்தின் நிறைந்த வாசனைபொருளாகிய நீலைட கங்காநதிய
னது தவழ்ந்துசெல்லுஞ் சடைமுடியினையுடைய பெருமானான மெய்யுந்நான்
ததை உலகத்தார்க்கு அருள்செய்தருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் சந்
திரன தவழும தமது திருமாளிகையின் முற்றத்தின் பக்கத்தில் தங்கத்தருளிஞார்.

சூழவரும் பெருஞ்சிறந்த தொகையருந் தாச பருங்க
காழியாதரு சீரட்டை கவுலரியாதா பாதகொய்வன
நேழிசையும பலகலைபு வெவவுலருந் தவறித்தவறிப்ப
வாழ்வரு மவாதமமை வருகவரு கெனவரைபப.

(இ-ள.) தமமைச் சூழ்நிலைக்கின்ற பிருத்த சிறந்த தாசர்களாகிய வீராமன
ஸ்திரிகளும, தாதிமங்களும, சீகாடிப்பதியிலுள்ள மாகனது சச்சம யுள்ளவரே!
கவுலரிய கோத்திரத்தார்பெற்ற கற்பகற்புறையொழைவரே! என்று, ஏழிசைக
ளும், வேதமுதலிய பலசாஸ்திரங்களும, எல்லாவுத்தராரும் தனித்தனியே பெரு
வாழ்வடைபுமபடி அவதரித்தருளிப் பிட்டுஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் வருகவருக
வென்று அழைப்பார்கள்.—எ-று.

ஏழிசையாவன.—குரவ, துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம
என்பனவாம், இவற்றுள் மிடற்றாசு குரவும், நாவீஞா துத்தமும், அண்ணாநால்
கைக்கிளையும், சிரத்தால் உழையும், நெற்றியால் இளிரும், மாரத்தால் விளரிபும்,
மூக்கால் தாரமும் பிறக்கும்; இவற்றிற்கு முத்தமே முதலாயினும், மயில-இடபம்-
ஆடு-கொக்கு-குயில-குதிரை-யானை எனவும், கலையுயவமை, பால-பித்தன்-கிழான்-
செய-எலம்-வாழை-மாதுளங்களின எனவும், வாசனையுயவமை, மெளவல் - முல்லை -
கடம்பு-வஞ்சி-செய்தல்-பொன்னாவினா-புனை எனவும், அச்சுதரம், ஆ அ - ா இ-
ஊ உ - ஏ எ-ஐ இ-ஓ ஒ-ஔ உ எனவுமகூறப்படும. இவற்றிற்கு மாததினா குரவ
க்கு நான்கும், துத்தத்திற்கு நான்கும், கைக்கிளைக்கு இரண்டு, உழைக்கு மூன்
றும், இளிகு நான்கும், விளரிக்கு மூன்றும், தாரத்திற்கு இரண்டுமாம். இவற்றால்
எழுபாலையும் பிறக்கும்; அவை வருமாறு:—குரவையுரலாயின் செம்பாலையும்,
துத்தமே குரலாயின் படுமலைப்பாலையும், கைக்கிளையே குரலாயின் செவவழிப்பா
லையும், இளியே குரலாயின் கொடிப்பாலையும், விளரியே குரலாயின் விளரிப்பாலை

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உரு

யும், தாரமே குரலாயின மேற்செம்பாலையுமாம். இவற்றிற்கு இறைவர் முறையே விசுவாமிதிரன், சமதக்கினி, சந்திரன், சூரியன், கவுதமன், காசிபன், ஈசன் என்பவர்கள். இவற்றிற்குயிரி, ஈசன் எனவறிக.

வருக வருக எனனும அகிகு உவகைப்பொருளில்வந்தது. (சகி)

திருக்கையா லைழத்தவாதஞ் செழுமுதவகண் மலாவித்தும்
வருமநிழவு தலைசிறப்ப மற்றவர்மேற செலவுகைத்தும்
உருகிமனங் கரைந்தலைய வுடனணைந்து தழுவிமுன்
பெருகியவின புறவளித்தார பெருமபுகலிப் பிள்ளையார்.

(இ-ள்.) பெருமைபொருதிய சீகாழியில் அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தபிள்ளையாரா (கைக்கொட்டித் தம்மை வருகவருகவென்று) அழைத்ததாய் தந்தைமுதலியவர்களுடைய சிறுத்த முகரவிறதங்களை அழகிய புனனகையினால் மலர்ச்சபதும், அங்கிரகநீரை மங்கி, சகி சிறந்தோங்க அவர்களிடத்துத் தவழ்த்துசென்று திருவடிகளா லுதைத்தது, மனமுருகிக் கணர் தினகும்படி முன்னே விளைதுசென்று தழுவிய அவர்களுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத்தந்தருளினார்.—எ-று.

வளாபருவ முறையானந் வருவதன்முன் மலாவரிவன
மொகருமென் கூந்தலுஞ்சி புடனலையச் செந்நெறு
கிளரொளிகளின் கணியெடுப்பக் கீழ்மைநெரிச சமயங்க
டளர்நடையிட டந்தாழ்ந் தளர்நடையிட டருளினார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்த பிள்ளையார இவ்வாறு தாயத்தைமுதலிய பவரும மகிழ்வைய துய்யடி வளருகின்ற பருவம் முறையே ஒரு வருடம் வருவதற்குமுன்னே, மிகுந்த புடைய வளசென் மெய்க்கின்ற மலர்கள் கரிய மிருதுவாகிய கருவாடகுடுமியோடலையும்படி செவ்வையாக்நன்று, ஒளிவிளங்குகின்ற கிழகாறச் சுவகைகள் ஒப்பி, தந்தைமகங்களையுடைய புறச்சமயங்கள் (பிரகாசித்தலினறி) தளர்ந்தாடையிடமிருந்திக் கெடுமபொருட்டித் தாமும் (தத்தமிழ்நீடு) தளர்நடையிடரும உடைத்தருளினார்.—எ-று.

திருஞானசம்பந்தபிள்ளையார் திருவதாரைச்செய்தருளினமை சமணம் பெளத்தமுதலிய புறச்சமயங்களுமறித்துச் சமசமயமாய் சைவசமயத்தை விருத்திசெய்ததென்பார். மேலாயதலால், 'கீழ்மைநெரிச சமயங்க - டளர்நடையிட்ட தந்தாமுந்தளர்நடையிட்டருளினார்' என்று கூறினார். தளர்நடையிடுதல்தாழ்ந்த நிலைமையெனவரும். (கூ)

காசிபாதங் கையாற்றித் தளர்நடையி னசையொழிந்து
சொதிப்பணி மணிச்சதங்கை தொடுத்தவடம் புடைகுழந்த
பாதாலா நீலம்பொருந்தப் பருவமுறையானடொன்றின்
மீதணைய நடந்தருளி விளையாடத் தொடங்கினார்.

(இ-ள்.) தந்தைமகங்களுடைய கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு தளர்ந்த நடை மிகுலுண்டாக்கின்ற வருத்தமொழிந்து, அழகிய கிரணங்களுடைய இரத்தினங் கள்பதித்த சதங்கை புனைந்த அனாஞ்ஞ இடையில் சூழப்பெற்றுள்ளதாகிய திருவடித்தாமரைகளா பூமியில் பொருந்தப் பருவமுறையே ஒருவருடத்தின்மேல் விளையாடப்பருவமாவவும், நடந்தருளி விளையாடத் தொடங்கினார்; திருஞானசம்பந்தபிள்ளையாரா. எ-று. (கூ)

சிறுமணித்தோ தொடரதுருட்டிச் செழுமணிச்சிற் நிலகளிழைக்கு
நறுதுதற்பே தையாமருங்கு நடந்தோடி யடர்ந்தழித்துங்
குறுவெயாப்புத் துளியருமபக கொழுமபொடியா டியகோல
மறுகிடைப்பே ரொளிபரப்ப வந்துவளந தருளுநர்.

(இ.ள்.) இரத்தினமிழைத்த சிறு தேபைப்பறித தொடரது உருட்டி,
சிறந்த மணிகளால் சிறுவீடுகட்டி விளையாடுகின்ற நல்ல நெறியையுடைய சிறு
பெண்களிடத்தில வினாந்துஒடி அச்சிறுவீடுகளை நெருங்கி அழித்தும், தமதுதிரு
மேனியில் சிறிய வெயாவைத்துளி யரும்பசு செழிய திருவெண்ணீரணிந்த திருக
கோலமானது வீதியில பேரொளியை வீசுமபடி வந்து விளையாடி வளநதருடும்
நாளில்.—எ-று.

பேதையா=பேதைப்பருவமுள்ள பெண்கள் ; அப்பேதைப்பருவமாவது-
ஐந்துவயதுமுதல் ஏழு வயதளவுமுள்ளது. ‘கொழுமபொடி யாடியகோலம்’ என
பதை மறுகு என்பதற்கு அடைமொழியாககி, செழிய பொறசுண்ணப்பொடிக
ளால் கோலமிட்டு அலங்கரிக்கப்பட்ட திருவிதி என்று கூறினும் பொருளது.
சிற்றில்=சிறுவீடு. (௫௨)

மங்கையோ டெனாகி வளர்தோணி வீற்றிருந்த
திங்கள்சோ சடையாராத நிருவருட்குர செய்தவத்தி
னங்குரம்போல வளநதருளி யருமறையோ டெலகுபய
வெங்கள்பிரா வீராணடின மேலாராண டெயதுதலும்

(இ.ள்.) ஊழிக்காலத்தோறும் வளநதோங்குகின்ற திருத்தோணியென
னும் ஆலயத்தில் பெரியநாயகியாரோடு வீற்றிருந்தருளும் சந்நித சடாத்மஸூத்தி
யாகிய தோணியப்பரது திருவருளாகிய பயிருக்கு, சிவபாதவிருதயா செயத் தவ
த்தினது ஓர் முனையைப்போல அரிய வேதங்களும் உலகத்தாரும் கடைத்தேறும்
பொருட்டு எமது திருஞானசம்பந்தப்பெருமான வளநதருளி மூன்று பிராயம்
டையவும்.—எ-று. (௫௩)

நாவாண்ட பலகலைபு நாமகளு ளலஞ்சிறப்பப்
பூவாண்ட திருமகளும் புண்ணியமும் பொலிவெயதச
சேவாண்ட கொடியவாதஞ் சிரபுரத்துச் சிறுவாககு
மூவாண்டி னுலகுபய நிகழ்ந்ததனை மொழிகின்றேன.

(இ.ள்.) நாவினு லோதப்பெற்ற வேதாகமமுதலிய பல கலைஞானங்களும்
(அக்கலைத்தெய்வமாகிய) சரஸ்வதிதேவியும் சிறப்புறதுவிளங்கவும், செந்தாமலா
மலரில் வீற்றிருந்தருளும் இலட்சுமிதேவியும், புண்ணியங்களும் பிரகாச மவைய
வும், சீகாழிப்பதியில் அவதரித்தருளிய சிவகுமாரராகிய திருஞானசம்பந்தபிள்ளை
யாருக்கு மூன்றும்பருவத்தில் உலகத்தார கடைத்தேறும்படி நடந்தசெய்தி
யை யான்சொல்லத் தொடங்குகின்றேன.—எ-று.

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவவதாரஞ்செய்வதற்கு முற்காலத்தி
வேதாகமமுதலிய கலைகளை யோதுவாரின்றி அவை பாழ்பட்டுக்கிடந்தன வென
பார் இறந்தகாலத்தால் ‘நாவாண்ட பலகலையும்’ என்றும், அப்பிள்ளையார் சிவகு
மாரோ யாமென்பார், ‘சேவாண்ட கொடியவாதஞ் சிரபுரத்துச் சிறுவாக்கு’
என்றுங் கூறினர். பூ-என்றது ஈண்டு மலர்களுட் சிறந்த தாமராமலரை ; ‘பூவி

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௨௭

னுட சிறந்தது பொறிவாழ் பூவே” என்றா சிவப்பிரகாசரும். ‘புண்ணியம் பொலியெய்த’ என்றது சமணசாகியர்களால் பொலிவற்றிருந்த அறநெறியை விளக்கச் சிவபுண்ணியத்தை விருத்திசெய்தமையை. சேவாண்ட சொடியவர்தஞ் சிறுபுரத்தூச சிவவாககு என்பதற்கு, இடபக்கொடியையுடைய சிவபெருமான விற் நிருந்தருளும் ப்காழியில் அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு, என்று பொருள் கூறுவதும் ஒன்று. (௭௪)

பண்ணிதிரு வழிமறவாப் பானமையோர தமைப்பரமா
பண்ணிதவ மறைக்குலத்தோர் வழிபாட்டி னளித்தருளத்
தொலையினிலை தரவருவார தொடாந்தநிரி வுணர்வொருகாற்
கொண்டெழிலும் வெருக்கொண்டாற போலமுவா குறிப்பயலாய்.

(இ-ள.) முற்காலத்தில் தமதுதிருவடிகளை மறவாத பேரன்புடையவராகிய பிள்ளையாண்ட சிவபெருமானா மிக்கதவத்தினையுடைய வேதியாகுத் தலைவராகிய சிவபாதவிருதயரது வழிபாட்டிற்சிறங்கிப் புத்திரராகத்தந்தருளுதலால் அச் சிவபெருமானது திருத்தொலையின நிலைமை உலகத்தில் விளங்குமபடி அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா அவ்வெம்பெருமாளுக்கிட நிறநிலை நீங்குதலாலாகியப் பரிவுணர்ச்சி ஒவ்வொருவரது அதிகரித்ததே தோன்றவும், வெருக்கொண்டவரபோலக் குறிப்பு வேராக அழுத்தருளுவார் — என்று.

குமாரக்கடவுள் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாடாக எழுந்தருளியகாலத்தும் பூங்கொழுப்புணர்ச்சி மாருதவரக்கே யிருந்தன என்பார் ‘பண்ணிதிருவழி மறவாப் பானமையோ’ என்றும், அவா சிவபாதவிருதயரது தவநகாரணமாகவே சிவபெருமானா அனுப்பப்பட்டன என்பார் ‘தமைப்பரமா - மண்ணிதவ மறைக்குலத்தோர்வழிபாட்டி னளித்தருள்’ என்றும், அவாதிருத்தொண்டினிலைமையை விளக்க யுகிற்சிறக்கக்கேயெழுகுதருளின எனநி வேதனநென்பார் ‘தொண்டினிலை தரவருவார்’ என்றும், சிவபெருமாளுக்கு டெனையருத்து பிரித்த பிரிவுணர்ச்சி அதிகரித்த தென்பார் ‘தொடாந்தநிரிவுணர்வொருகாற் கொண்டெழிலும்’ என்றும், கண்டார்க்குக் குழந்தை ஒருக்கொண்டமூவதுபோல அழுத்தனெனநி அது உண்மையானதென்பதும், பிரிவாற்றமைக்கொண்டு அக்குறிப்பத தோன்றவே யழுத்தனென்பதற்கு தோன்ற ‘வெருக்கொண்டாற போலமுவா குறிப்பயலாய்’ என்றும் கூறினார். பண்ணிதிருவழிமறவாரமையாவது-தாம் குமாரக்கடவுளா யிருந்தகாலத்தா சிவபெருமானைத் திரிச்சேயுடனா முசலிய கேந்ததிரங்கனில் பிரதிட்டை செய்து பூசித்தமையை (௭௫)

மேதகைய வந்தாளில் வேடுருநாள் வேதவிதி
நீதிமுறைச் சடங்குநென் முடிபயதற்கு நீராடத்
தாய்தயார் போம்பொழுது தம்பெருமா னருளகூடச்
சோதிமணி மனைமுன்றிற் றொடாந்தமுது பிண்செனார்.

(இ-ள.) (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா மூன்றுபருவச்சிவவராய் வளாந்துகொண்டுருகின்ற) சிறப்புப்பொருந்திய இடங்களில் மறநெருதினததில் வேதவிதிபபடி செய்கின்ற வழுவாத முறைமையினையுடைய கிரியைகளை முடிக்கும் பொருட்டுத் தமது தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயா நீராடப்போகும்பொழுது, சிவபெருமானது திருவருள் கைகூடவும், விளங்குகின்ற அழகிய திருமாளிகையின

திருமுற்றத்தினின்று தமது தந்தையாரைத் தொடர்ந்து அழுதுகொண்டு அவர் பின்னே சென்றருளினாள்.—எ-று.

‘நீதிமுறைச்சடங்கு’ என்றது, சிவோத்தம சமாபதசமுதவிய கிரியைகளை.

பின்சென்ற பிள்ளையார் தமைநோக்கிப் பெருந்தவத்தோர் முனசெலவை தனையொழிந்து முனிவார்போல விலக்குதலு மினசெய்பொலங் கிண்கிணிககால கொட்டியவா மீளாமை யுனசெய்கை யிதுவாகிற போதென்றங் குடனசெனனா.

(இ-ள்.) மிகுந்த தவத்தினையுடைய சிவபாதவிருதயா தமக்குப் பின்னே தொடர்ந்து அழுதுகொண்டவர்த் திருநாணசம்பந்தப்பிள்ளையாரைப்பாடித்து, தாய் முன்னே நீராடச் செல்லுதலை யொழிந்து கோமிப்பார்போல அவரது வருகையைத்தடுக்கவும், அப்பிள்ளையார் ஒளிவீசுகின்றபொனஞலாய்வு சிறுசதங்கையணிந்ததிருவடிகளைப் பூமியி லுதைத்ததுக்கொண்டு, தமது திருமாளிகைக்குத் திருமபிப் போகாமையைப் (பாதித்து) உன்னுடைய செய்கையிதுவாளுல எனனுடன் வரக் கடவையென்று அவருடன் போயினாள்.—எ-று.

உலகக்கேதமாததங் கருதிப் புத்திரப்பேறு வேண்டி அருந்தவஞ் செய்க வொன்பார ‘பெருந்தவத்தோர்’ என்று கூறினாள். (18)

கடையுக்கத்திற் றனிவெள்ளம் பலவிரிக்குங் கருப்பம்போ லிடையுரூப பெருந்தோதத் மெவறற்றுகும் பிறப்பிடமாய் விடையுபாததார் திருத்தோணிப் பற்றுவிடா மேன்மையதார் தடமதனிற் றுறையணைந்தார் தருமத்தின் றிலைநினார்.

(இ-ள்.) தருமமாக்கத்தில முதன்மையாக நின்றவராகிய சிவபாதவிருதயர் யுகாரந்தகாலத்தில ஒப்பற்ற பல வெள்ளங்களைப் பரவச்செய்கின்ற கருப்பத்தை யொத்தது, வறறாத நீரையுடைய பெரிய தீர்த்தங்க ளெல்லாவற்றிற்கும் பிறப்பிடமாகி, இடபக்காடியையுடைய சிவபெருமானது திருத்தோணியென்னும் ஆலயத் தெல்லையினின்றும் நீங்காமலிருக்கும் மேன்மையையுடையதாகிய தீர்த்தத்தின் களையினை யடைந்தார்.—எ-று.

கற்பநந்தகாலத் துண்டாகும் வெள்ளங்க ளினதது மிதனிடத்தி னினறும் விரிந்தாற்போலக் காணப்படும் விசாலமுடைய தென்பார் ‘கடையுக்கத்திற் றனிவெள்ளம் பலவிரிக்குங் கருப்பம்போல்’ என்றும், நீர் வறறாத பெரிய கங்கை முதலிய தீர்த்தவிசேடங்களினதது இத்தனிடத்தினினே தேர்ந்தத்தக்க காட்சியையுடையதென்பார் ‘இடையுரூப்பெருந்தீர்த்த மெவறற்றுகும் பிறப்பிடமாய்’ என்றும், சிவபெருமான வீற்றிருந்தருளும் திருத்தோணியென்னு மாலயத்திற்குச் சமீபத்திலேயே யுள்ளதென்பார் ‘விடையுபாததார் திருத்தோணிப்பற்றுவிடா மேன்மையதார்’ என்றும், புறச்சமயங்களை யழித்துச் சமசமயமாகிய சைவத்தை நிலைநிறுத்தலே பெருமபுண்ணியமெனக் கொண்டு அதனையே சாதித்தவ னென்பார் ‘தருமத்தின் றிலைநினார்’ என்றுங் கூறினாள். (19)

பிள்ளையார் தமைக்கரையில் வைத்துத்தாம பிரிவஞ்சித் தெள்ளுநீர்ப் புகமாரட்டார் தேவியொடுங் திருத்தோணி வள்ளலா ரிருந்தாரா யெதிராவணங்கி மணிவாவி யுள்ளிழிந்து புனல்புக்கா ருலகும்ப மகப்பெற்றார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உக

(இ-ள்.) எல்லாவுலகங்களும் ஈடோறும் பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரைப் புத்திரராகப் பெற்ற சிவபாதவிருதயா அப்பிள்ளையாரைத் தீர்த்தக்களையில் வைத்து, தாம் அவரைப் பிரிதற்கு அஞ்சி, தெளிவாகிய தீர்த்தத் திலிவங்கி ஸ்நானஞ்செய்வதற்கு உடன்படாதவராய், பெரிய நாயகியாருடனே திருத்தோணியில் வீற்றிருந்தருளும் தோணியப்பரை எதிர்வணங்கி அழகிய தடாகத்தினுள் ளிறங்கித் தீர்த்தத்தை யடைந்தாரா.—எ-று.

வேண்டுவார் வேண்டியவரங்களை வரையாதருளும் பேரருளாளர் லென்பது தோன்ற 'வள்ளலார்' என்று கூறினார். சிவபாதவிருதயா திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரைத் தீர்த்தக்களையில் தனியே வைத்து நீர் பிறங்கி ஸ்நானஞ் செய்வதற்கஞ்சினவராயப் பின்பு உமாசகாயராகத் திருத்தோணியில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானைவணங்கி எம்பெருமானே! எல்லாவுயிர்களுந் தாயுந்தந்தையுமாகிய தேவரீரே இக்குழந்தையைக் காக்கவெனப் பிரார்த்தித்து நீர்வீரங்கினை லெனக், மணிவாவி எனபதற்கு, முத்துக்களைக் களையிறகொழிக்கின்ற வாவி எனினுமாம், அவை, தாமரை-நந்து-சங்கு முதலியவற்றினின் றுண்டாகும் முத்துக்கள். (13)

நீராமுத தருபிடுத்து நியமங்கள் பலசெய்வார்
சீராடுந் திருமகனா காண்பதன்முன செய்ததற்பின்
ஆராத விருப்பி லகமருடம் படியவடி
பேராதா மூழ்கினா பெருங்காதல பெற்றாராய்.

(இ-ள்.) தீர்த்தத்தில் முழுக்கத் தருப்பண்ணுசெய்து அதன்பின் பல நியமங்களைச் செய்யும் சிவபாதவிருதயா செல்பயிக்கத் தகுநிருக்குமாரா தம்மைப் பார்ப்பதற்குமுன்னே செய்து முடித்தபின்பு, நீங்காத பெருவிருப்பத்தோடு அகமருஷண ஸ்நானஞ்செய்யும் பொருட்டுத் தாம்நின்றவிடத்தினின் றும் அடிபெயராமல் ஆசையுடையவராய் ஸ்நானஞ்செய்தாரா.—எ-று.

தருப்பித்தல் = தருப்பண்ணுசெய்தல் நியமங்கள் பல ஆவன.—சந்தியாவந்தனம், சிவபூசை, ஓநாபாசன முதலியன. அகமருஷணஸ்நானமாவது.—இருக்குவேதம் பத்தாவது மண்டலம் நூற்றுத்தொண்ணூறாவது சூத்தமாகிய அகமருஷணசூகதத்தை நீரிலின்று மூன்றுமுறை செபித்துக்கொண்டுசெய்யும் ஸ்நானம். அகமருஷணம்-பாபத்தை யொழிப்பது என்னும் பொருளது. நியமங்கள் பலசெய்வார் - செய்ததற்பின்-பெருங்காதல பெற்றாராய் - அகமருடம் படிய மூழ்க்கின லெனக் கூட்டுக. 'பெருங்காவல பெற்றாராய்' என்றும் பாடம். (14)

மறைமுனிவா மூழ்குதலு மற்றவர்தம் மைக்காணு
நிறைதரியா லெனுகிலைமை தலைக்கீடா வீசாகமுன
முறைபுரிந்த முன்னுணர்வு மூளவழித் தொடங்கினா
நிறைபுனலவா விககலாயி ளிறைநுளும் பிள்ளையார்.

(இ-ள்.) நீ நிறைந்த தடாகக்களையில் நின்றருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் வேதங்களையுணர்ந்த முனிவராகிய சிவபாதவிருதயா அகமருஷண ஸ்நானஞ்செய்ய நீரில் மூழ்க்கவும், அவரைக்காணும் கூணநேரமும் தரிக்கமாட்டா லென்னும் நிலைமையை மேற்கொண்டு சிவபெருமானது திருவடிகளை நாடோறும் முறைமையாகப் பூசித்து வந்த முன்னுணர்ச்சியானது அதிகரிக்க (அதனால்) திருவாய்மலர்ந்தழித் தொடங்கினா.—எ-று.

முன்னுணர்வாகது:—தாம் குமாரக்கடவுளாயிருந்தாலது துண்டாகும் உணர்ச்சி. (௬௧)

கணமலாக ணீர்ததுமபக கைமலர்க ளாற்பிசைந்து
வண்ணமலாச செங்கனியாய் மணியதரம் புடைதுடிப்ப
வெண்ணிமறை யொலிபெருக வெவ்வுயிருங் குதுகலிப்பப
புண்ணியக்கா றனையவர்தாம் பொருமியழு தருளினா.

(இ-ள்.) தாமமாமலபோன்ற கணகளினின்றும் நீர்ததுமபுமபடிக்கையாகிய மலர்களால் பிசைந்து அழகிய தாமமாமலமாயும் சிவந்த கோவைக்களியையும் ஒத்த திருவாயினது அழகியஉதகைள் புடைபெயர்ந்து துடிக்கவும், அளவற்ற வேதங்களின் ஒலிபெருகவும், எல்லாவுயிருளும் சுந்தோஷமடையவும் தருமசொருபமாகிய ஒரு யானைக்கணையொத்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் விமயியழு தருளினா —எ-று. (௬௨)

மெய்மேற்கண டளிபனிப்ப வேறெங்கும் பார்த்தமுவார
தமமேலேச சராபுணாதோ சாரும்பிள னைமைதானோ
செமமேனி வெண்ணீரனா திருத்தோணிச சிகரம்பாரத்
தமமேயப பாவொறொ றழைத்தருளியழுதருள.

(இ-ள்.) தமது திருமேனியின் மேல் கணணீர்ததுளிகள் கூடும்படி (சிவ பாதவிருதயர் மூழ்கிய அதிர்ந்தததையன்றி) வேறிடங்களையும் பார்த்ததற்குன்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமக்குச் சிவபெருமானிடத்தது முன்பேயுள்ள சம்பந்தத்தைக்கருதியோ! அல்லது தமமையடைந்திருக்கின்ற பிள்ளைமேல் தன்மையாலோ! (யாமலிமே.) சிவந்ததிருமேனியில் திருவெண்ணீற்றையணிந்த சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருத்தோணி யெனனும் ஆலயத்தின் சிகரத்தைப்பார்த்தது, அம்மே! அப்பா! என்று பலமுறை கூறியழைத்து அழுதருள. —எ-று.

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பூவவுணர்ச்சியையும், தாமகொண்ட கோலத்துக்கேற்பக் குழந்தைத்தன்மையையுமுடையராசல் பறரி 'தமமேலேச சராபுணாதோ சாரும்பிள னைமைதானோ' என்றுகூறினா. இவர திருத்தோணிச்சிகரம்பார்த்தழைத்தழைமையின் மேலேசசாரும், குழந்தைகள் துக்கோரத்தழைக்கால் தாய்தந்தையர்களைக் குறித்தழைப்போல் அம்மே யப்பா வென்று அழைத்தழைமையின் பிள்ளைத்தன்மையுங் கொள்ளக்கூடாதன வெனும், இவர உலகவேஷமாத்தமாவே அவதரித்தவராசலின் மேலேசசாரானே யழைத்தழுதருளின னொன்பதுகுறிப்பு. இதுமுத லிரண்பொடலுங் குளகம் (௬௩)

அந்நிலைபிற நிருத்தோணி வீற்றிருந்தா ரருணைக்கா
முன்னிலைமைத திருத்தொண்டு முன்னியவாக கருள்புரிவான
பொனமலைவல வியுதாமும பொருவிடைமே லெழுந்தருளிச்
செனனியிளம் பிறைதிகழ்ச செழும்பொயகை மருங்கணைந்தார.

(இ-ள்.) அப்பொழுது திருத்தோணியெனனும் ஆலயத்தின் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமான தமது திருவருடபாவையினால் பண்டிள திருத்தொண்டின நிலைமையைக் கருதி (அம்மே! அப்பா! என்று கூறியழுதின) பிள்ளையாருக்குத் திருவருள் செய்யும்பொருட்டுப் பாவதராஜபுத்திரியாகிய உமாதேவியாரும் தாமுமபோசெய்தற்குரிய இடபவாகனத்தின்மேல் எழுந்தருளித் திருமுடியில் இளம்பிறைவிளங்கும்படி செழிய தீர்த்தக்கையில் எழுந்தருளினா. —எ-று.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம்.   ௩௯

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார தாம் திருக்கயிலையிற் குமாரக்கடவுளாக வீற்றிருந்தகாலத்தும் சிவபெருமானுக்குத் திருத்தொண்டிசெய்து வந்தனொன பதும், அதனையே இப்போதும் செயதற்குத் திருவுள்ளங் கொண்டன றொன்பதற் தோன்ற ‘முன்னிலைமைத் திருத்தொண்டு முன்னியவாகு’ என்று கூறினா. திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் குமாரக்கடவுளா யிருந்தகாலத்தத் திருத்தொ ண்டி செய்தமைபோலவே மீண்டுஞ் செயதனொன்பதனைப் பிள்ளையார் அருளிச் செய்த திருவாலவாயத் திருப்பதிகத்தில,

“கோலமாய நீணமதிற கூடலால வாயிலாய
பாலனைய தொண்டுசெய்து பண்டுமின்று முன்னையே
நிலமாய கண்டனே நின்னையன்றி நித்தலுஞ்
நிலமாய சிந்தையிற் றோடநிலை தேவமோ.” என்பதனா னுணர்க.

‘முன்னிலைமைத் திருத்தொண்டு முன்னியவாகு கருளப்படுவான்’ எனப் பதற்கு, பண்டிள்ள திருத்தொண்டின நிலைமையைக் கருதி அப்பிள்ளையாருக்கு அருள்செய்யும்படி, என்று கூறினும் பொருந்தும். (௬௪)

திருமறைநூல வேதியாகருந் தேவியாகருந் தாங்கொடுத்த
பெருகுயர நிலைநதோதாந் நம்பெருமைக் கழல்பெணு
மொருநெயில வஞ்ஞானங் கொடுப்பதனாக் குடலிருந்
வருமறையா னுடையவனோ யளித்தருள வஞ்ஞானசெய்வார்.

(இ-ள்) சிறந்த வேதங்கனையுடையத சிவபாதவிரதயருக்கும் அவரது தே வியாராகிய பகவத்பாருக்கும் தாம் முன்புகொடுத்தருளிய சிறந்த வரத்தைத் திரு வுள்ளத்திற்குநிலையோ! தமது பெருமைபொருந்திய திருவடிகளைத் தியானிக்கும் ஒருமைப்பட்ட நெயிலின வஞ்ஞான சிவஞானத்தை அவர்க்குக் கொடுத்தருளும் பொருட்டுத் தமது வாமபாகத்தொழுந்தருளிய அரிய தேவ சொந்தியாகிய பெரிய நாயகியானா (நோக்கிக்) கொடுத்தருளும்படி அருள்செய்வா ராயினா—எ-று. ( )

அழகிவாற பிள்ளையார் தமைநோக்கி யருடகருணை
யெழுகிவாற திருவுள்ளத் திஸையவாதா மெய்வுலகு
தொழுகிவாற மலைக்கொடியைப் பார்த்தருளித் துணைமுலைகள்
பொழுகிவாற பாலடிசில பொலவள்ளத் தூட்டெனன.

(இ-ள்.) திருவருடகருணையானது தோன்றுதற்கிடமாகிய திருவுள்ளத் தையுடைய சிவபெருமான (தாம் வீற்றிருந்தருளும் திருத்தோணிச்சிகரத்தைப் பார்க்குது) அழகிவாற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையானோக்கி (இவர்க்கு அருள்செ ய்யுங்கரு, ௧௩) எல்லாவுலகங்களும் வணங்குகின்ற பாலவதியாளைப் பார்த்தருளி, உனது முன்னி திருமுலைகளும் பொழுகின்ற (நூனமயமாகிய) பாலமுத்தத்தைப் பொற்கிணண்டிற் கருந்து ஊட்டுவாயாகவென்று அருள்செய்ய, —எ-று.

இது முதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம். (௬௫)

ஆரணமு முலகேழு மீளநருளி யனைத்தினுக்குங்
காரணமாய வளம்பெருகு கருணைதிரு வடிவான
சீரணங்கு சிவபெருமா னருளுதலுஞ் சென்றணைநா
வாரிணங்கு திருமுலைபொன வள்ளத்துக் கருந்தருளி.

(இ-ள்.) வேதங்களையும் ஏழுலகங்களையும் படைத்தருளி அவை யனைத் திற்கும் காரணமாய் வளப்பமிசூந்த கருணையே திருவுருவமான சிறப்புப்பொருந்திய உமாதேவியாரா, சிவபெருமான (திருமுலைப் பாலமுதத்தைப் பொற்கிண்ணத்திற்காந்து ஊட்டெனறு) அருளிச் செய்யவும், அவ்வெம்பெருமாட்டியாரா திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாராச் சென்று சேர்ந்து, கச்சணிந்த திருமுலைகளினின்றும் (பாலமுதத்தைப்) பொற்கிண்ணத்திற் கறந்தருளி.—எ-று.

சிவபெருமானது அருளே சிவசத்தி மென்பாரா, ‘கருணைதிரு வடிவான சீரணங்கு’ என்று கூறினா- இதனை,

“மாயுநட் போராயு மாயா மலமெனு மாதளாயும்

வீயலிட் டோட்டி வெளியே புறப்பட்டு மெய்யநுளாத்

தாயுடன் சென்றுயின் றுதையைக் கூடிப்பின றுயைமறத்

தேயும் தேரிட்டை யெனறா னெழிற்ககசி யேகம்பனே.” — எனவரும்

பட்டணத்துப்பிள்ளையாரா திருவாக்கானுணாக, ‘சீரிணங்கு’ என்றும் பாடம். (சு.எ)

எண்ணரிய சிவஞானத் திவானமுதங் குழைத்தருளி

யுண்ணடிசி லெனவூட்ட வுமையமமை யெதிர்கோக்குங்

கண்மலாநீர் துடைத்தருளிக் கைபிறப்பொற் கிண்ணமளித்

தண்ணிலையங் கழுக்கைநீர்த் தங்கணானு மருள்புரிந்தாரா.

(இ-ள்.) பெரியபாயகி யமமையா நினைத்தற்கரிய சிவஞானத்தோடு இனிய திருமுலைப் பாலமுதத்தைக் கூட்டியருளித் தமமை எதிர் கோக்கியழுதின்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது தாமமைமலாபோன்ற கண்களினின்றும் ஒழுகுகின்ற கண்ணீரைத் துடைத்து அருடையதிருக்கூத்திலு பொற்கிணைத்ததைக் கொடுத்த இப்பாலுண்ணை உண்பதுக் கொண்டு ஊட்டியருளா, சிவபெருமான அங்குஅப்பிள்ளையாரது அழகையைத் தாதுத் திருபைசெய்தருளினா.—எ-று.

அங்கணர் = அழகிய கண்ணையுடையவா; திருபாநோக்க முடையவ னெனும் பொருளது. (சு.அ)

யாவாக்குந் தந்தைதா யெனுமவரிப் படியளித்தாரா

ஆவதனு லாருடைய பிள்ளையா ராயகில

தேவருக்கு முனிவருக்குந் தெரிவரிய பொருளாகுந்

தாவிற்றிச சிவஞான சம்பந்த ராயினா.

(இ-ள்.) சாவான்மாக்களுக்கும் பரமபிதா மாதாக்க ளென்று சொல்லப்பட்ட சிவபெருமானும் உமாதேவியாருமாகிய அவர்கள் இவ்வாறு திருமுலைப் பாலமுதத்தோடு சிவஞானத்தையுங் கலந்து ஊட்டியருளினார்களா; அக்காரணத்தினால் ஆளுடைய பிள்ளையா னென்று சொல்லுந் திருநாமத்தையுடையவராய், சகலதேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் உணாதற்கரிய உணமைப்பொருளாகிய கெடுத்திலவாத ஒப்பற்றசிவஞானத்தோடு சம்பந்தமுடையா னெனும் காரணத்தினால் திருஞானசம்பந்தானும் திருநாமமுடையவராயினா.—எ-று.

சிவபெருமானுளும் உமாதேவியாராலும் ஆளப்பெற்றமையின் ஆளுடைய பிள்ளையார் என்றும், சிவஞானபாலமுதுண்டு அச்சிவஞானத்தோடு சம்பந்தம் பெற்றமையின் திருஞானசம்பந்தா என்றும் காரணப்பெயராயினமை காண்க. ()

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௩

சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை யறமாற்றும் பாங்கினிலோங் கியஞானம் ,
உவமையிலாக் கலைஞான முணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்
தவமுதலவர் சம்பந்தா தாமுணர்ந்தா ரநிலையில்.

(இ-ள்.) தவதலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் சிவபெருமானது திருவடியொன்றினையே சிந்திக்கின்ற செல்வமிக்க சிவஞானத்தையும், ஜனனமாணவகளை (மீண்வெராமல்) அறவேயொழிக்கின்ற தன்மையில் சிறந்த ஞானத்தையும், ஒப்பில்லாத அறுபத்துநான்கு கலைஞானங்களையும், உணாதற்கரிய மெய்ஞ்ஞானத்தையும் (அததிருமுலைப்பா லமுதுண்டருளிய) அப்பொழுதே உணர்ந்தருளினா. —எ-று.

கணகே கூறிய நான்குவித ஞானங்களில், உவமையிலாக் கலைஞானம் என்றது கேட்டலெனவும், சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானம் என்றது சிந்தித்த லெனவும், பவமதனை யறமாற்றும் பாங்கினிலோங்கியஞானம் என்றது தெளிதலெனவும், உணாவரிய மெய்ஞ்ஞானம் என்றது நிஷ்டை எனவுங் கொள்க. இதனைக் “கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் தெளித னிட்டை - கிளத்தலென விரிண்டாக் கிளக்கி ஞானம்” எனனுஞ் சிவஞானசித்தியா லுணராக. இந் நான்கு ஞானங்களையும் வரிசையாகவைத்துக் கூறாமல் மாற்றிக் கூறியதெனையெனின், எமது திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அவைகளைச் சாதனவழியில் ஓனறன்பின்னொன்றாக வடையாமல் ஓரவசரத்திற்றினே பெய்தின னொன்னுஞ் சுதந்திரத்தைக் காட்ட அவ்வாறு கூறின னொன்க. இவ்வாறன்றி, சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானமாகிய உணர்வரி மெய்ஞ்ஞானம்-பரஞானமென்றும், பவமதனை யறமாற்றும் பாங்கினிலோங்கியஞானமாகிய உவமையிலாக் கலைஞானம்-அபரஞான மென்றும் இரண்டாகப் பிரித்துக் கூறுவாருமுளா. (௭௦)

எப்பொருளு மாக்குவா னீசனே யெனுமுனாவும்
அப்பொருடா னுளுடையா ரடியாக ளேனுமறிவும
இப்படியா லிதுவன்றித் தமமிசைவு கொணாடிய லுந்
துப்புரவில லார்துணிவு துகளாகச் சூழ்தெழுந்தார்.

(இ-ள்.) சராசரங்களாகிய எல்லாப்பொருள்களையும் சிருட்டியாதியால் நடத்துகின்றவன சாவைக்கூறிய சம்பன்னஞான சிவபெருமானையெனனு முணர்ச்சியும், அவவுணர்ச்சிவழி (சிவபெருமானாகவுணர்ந்து வழிபடுத்தற் றுரியவிடம்) அவ்வெம்பெருமானும் அவனது மெய்யடியாகளுமே யாமென்னு முணர்ச்சியும், மெய்யுணர்ச்சியாகும்; இவ்வாறு கொள்ளுதலன்றித் தவகள் தங்கள் கொள்கைக்கிசைந்தவாறே கொண்டொழுகுகின்ற நன்மையாகிய பிரயோசன மில்லாத சமணர் பெளத்தர்களுடைய கொள்கையைத் திரணமாக கிராகரித்து, முற்கூறியவதனையே மேற்கொண்டருளினா; திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார். —எ-று. (௭௧)

சீர்மறையோர் சிவபாத விருதயருஞ் சிறுபொழுதி
வீர்மருவித் தாஞ்செய்யு நியமங்கண் முடித்தேறிப்
பேருணர்விற பொலிகின்ற பிள்ளையார் தமைநோக்கி
யாரளித்த பாலடிசி லுண்டதுநீ யெனவெகுளா.

(இ-ள்.) சிறந்த வேதியராகிய சிவபாதவிருதயரும் சிறுபொழுதிலே ஸ்நானஞ்செய்து, தாம்செய்கின்ற நியமங்களை முடித்துக்கொண்டு கனாயிலேறிப் (பிள்ளைத்தன்மைப்பொழிந்து) பேருணர்ச்சியோப் விளங்குகின்ற திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரைப்பார்த்து, நீ யாதந்தபாலடிசிலே டுண்டாய் ? என்று கோரினது.

சிவபாதவிருதயர் தாம் சிறுமுதலையைக் கனாயிலவைத்துவிட்டு வந்தோமென்னு மச்சத்தினால் சிறுபொழுகில் ஸ்நானஞ்செய்தனனெனக் தாலசெய்யுநியமங்களாவன:—சந்தியாவந்தனம் செபம் சூரியநமஸ்காரமுதலியன. திருமுலைப்பால் கடைவாயினவழி யொழுகுதலால், யாதளித்த பாலடிசி டுண்டது நீ என்று கோபித்தனனெனக்.

இதுமுதல் ஐந்து பாடலுங் குளகம்.

(௭௨)

எச்சின்மயங் கிடவுனககீ திட்டாரைக் காட்டென்று
கைச்சிறிய தொருமாறு கொண்டோசசக் காலெடுத்தே
யச்சிறிய பெருந்தகையா ரானந்தக் கண்ணெளிப்பை
துச்சியினி லெடுத்தருளு மொருநிருக்கை விரற்சுட்டி.

(இ-ள்.) எச்சிலகலக்க உனக்கு இப்பனுட்டினவனாக காட்டுவையென்று சொல்லித் தமதுகையில் ஒரு சிறியகோலையெடுத்த ஒருக, அந்தச்சிறுவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா டுத்து துதையா ரோங்கையகோலடி தம் திருமேனியிற்பாது திருவடியைப் புடைபெய்தது ஒதுங்கின்றது, கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷ்டம்பொழிந்து, தமதுதிரு முடியிலேமேல (சிவபெருமானைக்காட்டு நீமித்தம்) எடுத்தருளிய ஒரு திருக்கைவிரலினாலே சுட்டி.—எ று.

(௭௩)

விண்ணிறைநத பெருகொளியால் விளங்குமழ விடைமேலே
பண்ணிறைநத வரும்றைகள் பணிந்தேத்தப பாவையுடன்
எண்ணிறைநத கருணையினு னினறாநா பெதூகாட்டி
யுண்ணிறைநது பொழிந்தெழுந்த வுயாளுநத திருமொழியால்.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தில் நிறைந்த மிசிக் கொளியோடு விளங்குகின்ற இளமை பொருந்திய இடபவாகனத்தின் மேல இசையமையத் தரிய நான்குவேதங்களும் வணங்கித்துதிக்க உமாத்தேவியாரோடு அளவற்ற பெருங்கருணையுடன் எழுந்தருளிய சிவபெருமானை எதிரே காண்பித்து, தமது திருவுள்ளத்தில் நிறைந்து அதிகரித்தெழுந்த திருவருள்ளானம் நிறைந்த தமதுதிருவாக்கினால்.—எ று.(௭௪)

எல்லையிலா மறைமுதனமெய் யுடனெடுத்த வெழுதுமறை
மல்லனெடுந் தமிழாஸிம மாநிலத்தோராக் குலாசிறப்பப்
பல்லுயிருங் களிகூரத் தமபாடல பரமபாறு
செல்லுமுறை பெறுவதற்குத் திருச்செவியைச் சிறப்பித்து.

(இ-ள்.) அளவில்லாத வேதத்தினமுதலாகிய பிரணவத்தைத் தகரமெய்யெழுத்தோடு முதலிறசோத்து, எழுதும் வேதமாகிய வளப்பமிக்க சிறந்த தமிழ் மொழியினால், இப்பெரிய பூவுலகத்திலுள்ளவர்களுக்கு அவ்வேதப்பொருள்கள் சிறந்து விளங்கவும், ஆனமகோடிகளைத்தும் கேட்டுக் களிப்படையவும், தமது திருப்பாடல்கள் சிவபெருமானது திருச்செவியிற்பொருள்தம் முறைமையைப் பெறுவதற்கு அவரது திருச்செவியினைச் சிறப்பித்துக்கூறி.—எ று.

திருஞானசாரபந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௫

எல்லையிலாமறைமுதல் என்றது ஓம் என்னும் பிரணவத்தை. அது தனித்து வராமல், தகரமெய்யோடு சோந்துவந்தமையால் அந்தப் பிரணவமானது தகரவீத்யாஸ்வரூப மென்பது பெறப்பட்டது. (எடு)

செம்மைபெற வெடுத்ததிருத் தோடுடைய செவியனென்னு
மெய்மைமொழித் திருப்பதிகம் பிரமபுர மேவினார்
தம்மையடை யாளங்க ளுடன்சாற்றித் தாதையார்க்
கெம்மையிது செய்தபிரா னிவனனறே பெனவிசைத்தார்.

(இ ள்.) - ஆன்மகோடிகள் நந்திய யடையும்பொருட்டு எடுத்தருளிய “தோடுடையசெவியன்” என்னும் மங்களமொழியோடு கூடிய திருப்பதிகத்தில் சிகாழியில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானே அடையாளங்களோடு எடுத்து அருளிச்செய்து, தமது தந்தையாராகிய சிவபாதவிரதயருக்கு எம்மை (திருமுலைப் பால ஊட்டுவித்து) இவ்வாறு திருவருள்செய்த சிவபெருமான் இவனே என்று கூறிப்படுளினா. - ஏ-று.

அடையாளங்களுடன் சாற்றியதாவது:—விடையேறுதல் - மதிசூடுதல் - பொடிபூசுதல் முதலியன. (எசு)

நீர்ப்பிரமபுரம் - பண் - நடப்பாடை.

திருசகிறமபலம்.

தோடுடையசெவியனவிடையேறிமார் தூவெணமதிசூடிக்
காடுடையசுடலைப்பொடிபூசிபென துள்ளங்கவாகள்வ
னெடுடையமலரான் முனநாடபணிக் தேத்தவருள் செய்த
பீடுடையபிரமபுரமேவியபெமமானிவனன்றே. (க)

முற்றலாமையிளநாகமோடெனமுனைக்கொம்பவைபூண்டு
வற்றலோடுகலனுபபவிதோத்தென துள்ளங்கவாகள்வன
கற்றல்கேட்டலுடையார்பெரியாகழலகையற்றொழுதேத்தப்
பெற்றமூர்தபிரமபுரமேவியபெமமானிவனன்றே. (௨)

நீர்பாரதநிமிரபுலசடைமேலோரநிலா வெணமதிசூடி
ஏர்பாரதவின வெள்வளை சோரவென்னுள்ளங்கவாகள்வ
னார்பாரதவுலகின முதலாகியவோந்நரி துவெனனப்
பேர்பாரதபிரமபுரமேவியபெமமானிவனன்றே. (௩)

விண்மகிழ்த்தமதிலெய்த துமன் நிவிளங்குதலையோட்டி
லுணமகிழ்த்துபவிதேரியவந்தென துள்ளங்கவாகள்வன்
மண்மகிழ்தவர வமமலர்க்கொன்றைமலிந்தவரைமார்பிற்
பெணமகிழ்த்தபிரமபுரமேவியபெமமானிவனன்றே. (சு)

ஒருமைபெண்மையுடையன்சடையனவிடையூருமநிவனென்ன
வருமைபாகவுனாசெய்யவமர்த்தென துள்ளங்கவாகள்வன்
கருமைபெற்றகடல்கொள்ளமிதந்ததோர்காலம்மிதுவென்னப்
பெருமைபெற்றபிரமபுரமேவியபெமமானிவனன்றே.

மறைகலந்தவொவிபாடலொடாடலராகிமழுவேந்தி
யிறைகலந்தவினவெள்வனோசோரவென்னுள்ளங்கவர்கள்வன்
கறைகலந்தகடியார்பொழில்நீடுயர்சோலைக்கதிர்சிந்தப்
பிறைகலந்தபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. (௬)

சடைமுயங்குபுனலன்னனலன்னெரிவீசிச்சதிர்வெய்தி
யுடைமுயங்குமரவோடுதிதந்தெனதுள்ளங்கவர்கள்வன்
கடல்முயங்குகழிக்குழுகுளிர்கானல்பொன்னஞ்சிறகன்னம்
பெடைமுயங்குபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. (௭)

வியரிலங்குவனையுந்தியதோள்களைவீரம்விளைவித்த
வுயரிலங்கையையன்வலிசெற்றெனதுள்ளங்கவர்கள்வன்
றுயரிலங்குமுலகிற்பலவழிகடோன்றும்பொழுதெல்லாம்
பெயரிலங்குபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. (௮)

தாணுதல்செய்திறைகாணியமாலொடுதண்டாமரையானு
நீணுதல்செய்தொழியநரிமிரந்தானெனதுள்ளங்கவர்கள்வன்
வாணுதல்செய்தம்மகளிர்மழுதலாகியவையத்தவனோத்தப்
பேணுதல்செய்பிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. (௯)

புத்தரோடுபொறியில்சமனுமபுறங்கூறநெறிநில்லா
வொத்தசொல்லவுலகம்பலிதேர்த்தெனதுள்ளங்கவர்கள்வன்
மத்தயானைமறுகவ்வுரிபோர்த்ததோர்மாயம்மிதுவென்னப்
பித்தர்போலும்பிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. (௧௦)

அருநெறியமறைவல்லமுனியகனபொய்கையலாமேய
பெருநெறியபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவன்றன்னை
யொருநெறியமனமவைததுணாஞானசம்பந்தனுரைசெய்த
திருநெறியதமிழ்வலலவாதொலவினைதீர்த்ததெளிதாமே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - பிரமபுரிசுகவரீ, தேவியார் - திருநிலையாயகியம்மை.

திருத்தோணியில்வீற்றிருப்பவர் - தோணியப்பர்.

மண்ணுலகில வாழ்வார்கள் பிழைத்தாலும் வந்தடையிற்
கண்ணுதலான் பெருங்கருணை கைக்கொள்ளு மெனக்காட்ட
எண்ணமிலா வல்லரக்க னெடுத்தமுறிந திசைபாட
அண்ணலவர் கருள்புரிந்த வாக்கப்பாட்டுள் செய்தார்.

(இ-ள்.) இந்நிலவுலகத்தில் வாழ்வார்கள் பிழைசெய்தாலும் தம்மைச் சர
ணுகளியாகவந்தடைந்தால் நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் மிருந்த கிரு
பையோடு அவர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தருளுவொன்பதை விளக்கும்பொரு
ட்டு, தம்மை மதியாத வலிய இராவணன் திருக்கைலாசத்தை யெடுத்து (அதனால
தன் வலியிழந்து) இருபதுதோளும் முறிந்து, பின் சாமகேதம்மீடச் சிவபெருமான
அவ் வீராவணனுக்குத் திருவருள் செய்த கிருபாமிகுதியை (எட்டாந் திருப்பாட
லில்) அருளிச்செய்தார். —எ-று.

(௭௭)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௭

தொழுவார்க்கேயருளுவது சிவபெருமா னெனத்தொழார்
வழுவான மனத்தாலே மாலாய மாலவனும்
இழிவாகுங் கருவிலங்கும் பறவையுமாயெய்தாமை
விழுவார்க ளஞ்செழுத்துந் துதித்துய்ந்த படிவிரித்தார்.

(இ-ள்.) எத்தகையராயினும் தம்மைத் தொழுகின்ற மெய்யன்பர்களுக்கே சிவபெருமான் திருவருள்புரிவதெனக் கருதி, அவரை வணங்காதவர்களாய்க் குற்றம் பொருந்திய மனதிலுலே மயக்க மடைந்த திருமாலும் பிரமனும் இழிவாகிய பன்றியும் அன்னமு மாகவருங்கொண்டு, (அச் சிவபெருமானது திருவடிமையும்திருமுடியையும்) தேடி யறியாமல், செருக்கொழிந்த அவர்களிருவரும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைத் துதித்துத் தங் குற்றத்தினின்று நீங்கி ஈடேறிய வகையினை (ஒன்பதாம் திருப்பாடலில்) அருளிச்செய்தார்.—எ-று. (௭௮)

வேதகா ரணராய வெண்பிறைசேர் செய்யசடை
நாதர்நெறி யறிந்துய்யார் தமமிலே நலங்கொள்ளும்
போதயிலாச் சமண்கையர் புத்தர்வழி பழியாக்கும்
ஏதமே யெனமொழிந்தா ரெங்கள்பிரான் சம்பந்தா.

(இ-ள்.) எமது திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் வேதங்களுக்கு முதற்காரணராகி: வெள்ளிய இளம்பிறை யணிந்த சிவந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானால் விதிக்கப்பட்ட சைவநெறியை யறிந்து (அதனை யடைந்து இம்மையம்மை வீடென்னும் புருடார்த்தங்களைப் பெற்று) ஈடேறாத புறச்சமயிகளுக்குள் கல்லறிவில்லாத வஞ்சகர்களாகிய சமணா பெளத்தாக்கள் அனுசரித்தொழுகும் ஈன மார்க்கங்கள் தீமையை விளைவிக்கு மாதலின், அவைகள் குற்றமுடையனவெயாமென்று (பததாம் திருப்பாடலில்) அருளிச்செய்தார்.—எ-று. (௭௯)

திருப்பதிக நிறைவித்துத் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்தி
யிருக்குமொழிப பிள்ளையா ரொதிரொழுது நின்றருள
அருட்கருணைத் திருவாள னாரருள்கண டமரொலாம
பெருக்கவீசும் பினிலார்த்துப பிரசமலர் மழைபொழிந்தார்.

(இ-ள்.) வேதப்பொருளைத் தமது திருப்பதிகங்களில் அமைத்துப் பாடியருளும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இவ்வாறு திருப்பதிகத்தை கிறைவித்து, அப்பதிகத்தினி றுதியில் திருக்கடைக்காப்பு அருளிச்செய்து, சிவபெருமான திருமுன் தொழுதுகொண்டு நிற்க, பெருங்கருணைச் செல்வராகிய சிவபெருமானது திருவருளின பெருமையைக் கண்டு ஆகாயத்திலே தேவர்களெல்லாரும் மிகவும் ஆரவாரித்துத் தேன்பொருந்திய கற்பகமலர்களாகிய மழையைப் பொழிந்தார்கள்.—எ-று.

திருக்கடைக்காப்பாவது ஒவ்வொரு திருப்பதிகங்களி னிறுதியில் தமது திருப்பெயரை யமைத்துப் பாடியருளும் திருப்பாசரம். (௮௦)

வகதெழு மங்கலமான வானதுந் துபிமுழக்குங்
கந்தருவர் கிள்ளரர்கள் கானவொலிக் கடனமுழக்கும்
இந்திரனை முதற்றேவ ரெடுத்தேத்து மிசைமுழக்கும்
அந்தமில்பல கணநாத ரரவெனுமோ ஷையினடங்க.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தினின்று மெழாநின்ற தேவதூதரீயின் முழக்கமும், கந்தருவர்களும் கின்னர்களும் செய்கின்ற கானத்தினொலியாகிய கடலின் முழக்கமும், இடிரன்முதலிய தேவர்கள் வாழ்த்தெடுத்தத் துதிகளும் ஓசையின் முழக்கமும், அளவில்லாத பல சிவகணநாதர்கள் ஹரஹரவென்று துதிக்கும் ஓசையுள்ளடங்கவும்.—எ-று.

இதமுதல் மூன்று பாடலுங் குளகம்.

(அக)

வேறு.

மறைகள் கிளாந்தொலி வளரமுழங்கிட வானோர்தர்
நிறைமுடி யுந்திய நிநாமணி சிந்திட நீள்வானத்
துறையென வந்துல கடைய நிறைந்திட வோவாமெய்ப்
பொறைபெரு குந்தவ முனிவ னொலங்கடல புடைசூழ.

(இ-ள்.) நான்குவேதங்களும் ஒலிமிக்குவளருமபடி ஆரவாரிக்கவும், தேவர்களது சிறந்த கிரீடத்திலமுதலிய இரத்தினங்கள் (அக்ரீடங்கள் ஒன்றோடொன்று தாக்கும்போது) வரிசையாகச் சிந்துதலால், அகன்ற மேகத்தினின்றும் நீர்த்துளிகள் சிந்தினும்போலப் பூமியிலவந்து முழுமையும் நிறையவும், கெடாதமெய்மையும் பொறுமையும் அதிகரித்திருக்கின்ற தவத்தினையுடைய முனிவாகூட்டங்கள பக்கத்தில சூழவும்.—எ-று.

தவமுனிவாகளது கூட்டங்களின் மிகுதிநோக்கிக் கடல என்று உவமித்துக் கூறினா.

(அஉ)

அணைவுற வந்தெழு மறிவு தொடங்கின வடியார்பால
இணையில பவங்கிளா கடல்க ளிகந்திட விருதாளின
புணையரு ளங்கணா பொருவிடை தங்கிய புணாபாகத்
துணையொ டணைந்தனா சுருதி தொடராத பெருந்தோணி.

(இ-ள்.) தமது திருவடிமையடையுங் காரணமாகத்தோன்றி மெழாநின்ற மெய்யுணாச்சியுண்டாகிய அடியார்களிடத்து, ஒப்பற்ற பிறவியாகிய பெரியகடலைக் கடக்கும்படி தமது இரண்டுதிருவடிகளாகிய மரக்கலத்தை அருளும் சிவபெருமான் போர்செய்கின்ற இடபவாகனத்தினமேல தமது இடப்பாக நீங்காது வீற்றிருந்தருளும் பெரியநாயகியாரோடும் வேதங்கள் நீங்கா தொல்க்கின்ற பெரிய திருத்தோணியென்னும் ஆலயத்தில் எழுந்தருளினா. எ-று.

(அக)

அண்ண லணைந்தமை கணநி தொடரதெழு மனபாலே
மண்மிசை நின்ற மறைச்சிறு போதக மனஞாய
கண்வழி சென்ற கருத்து விடாது கலந்தேகப
புண்ணியர் நணணிப பூமவி கோயிலி னுட்புக்கா.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் திருத்தோணியென்னுந் தலயத்தில் எழுந்தருளினமையைக்கண்டு தம்மிடத்தினின்றும் நீங்காது சென்று அதுதிகரிக்கின்ற பேரன்பினாலே பூமியின்மேல் நின்ற வேதவுணாச்சியின் மிக்க சிறிய யானைட்டன்றையொத்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் கண்ணாகிய வழியே சிவபெருமான்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௯

விஷயத்திற் சென்ற தமது எண்ணம் நீங்காமல் அவரோடு கலந்து பின் செல்ல, புண்ணிய சொஷ்டராகிய சிவபொருமான எழுந்தருளிய அழகுமிக்க திருக்கோயிலினுட் சென்றருளினார்.—எ.று. (அச)

நதில் பெரு தவ முன் செய்து தாதை பெனப்பெற்றார்
மாறு விழுந்த மலாகளை குவித்து மகிழ்ந்தாடி
வேறு வீணாத வெருட்சி வியப்பு விருப்போடுங்
கூறு மருந்திழி நின்பொரு ளான குறிப்போவார்.

(இ.ள.) முடிவிலலாத பெரிய தவத்தை முன்னே செய்து, அதனால் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்குத் தந்தையா னெனும் பேற்றினைப் பெற்றவராகிய சிவபாதவிருதயா ஓச்ச வெடுத்த கோல, தானே நழுவிவிழுந்த தாமரைமலர் போன்ற கைகளைச் சிரசின்மேற் குவித்து மகிழ்ந்து ஆனந்தக்கூத்தாடி, தனித்தனி யுண்டாகிய அசசம் - அதிசயம்-விருப்பு ஆகிய இவைகளோடும் அவர் திருவாய்மலாந்தருளிய அரிய திருநெறித்தமிழின் பொருளாகிய அதி னுட்பகனையுணர்பவராய்—எ.று.

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது மகிமையை யறியாமல் அவரைத் தம் உசப்பட்டவராகக் கருதிக் கோலகொண டேர்ச்சத் தொடங்கினே மெனனும் அசசமும், சற்றுநேர, நிற்குமுன் தம் உசப்பட்டவரோடாகக் காணப்பட்டிருந்த வா அதிக் கருத்தோடு இடையையெய்தி மனையுட்பெற்றனோ யெனனும் வியப்பும், இரகசிய பெருந்தகையால், புறச்சமயக் களைகளைக் களைந்து ஸகலப் பயிலா விருத்திசெய்யக் கருதியிருந்த கமது எண்ணம் நிறைவேறப் பெற்றோமென்னும் விருப்பும் சிவபாதவிருதயரிடத்து நிகழ்தனவெனக்.

இதுமுதல் வீரன்பொடலுறு குளகம். (அரு)

தானுயர் கோத்தனி கண்டு தொடந்தவா தமமைப்போர
காணுதல் பெறுதல் போறு நீகழந்தன கண்டாளார
தோணி புத்தினை தன்னருளித் துணர்த்தாரவம்
பேணு மனத்தொடு முன்புத் தாதலா பின்சென்றார்.

(இ.ள.) தோணியப்பரை இடபகனத்தன்மைய பெரியநாயகியாரோடு தனியே தரிசித்து, அது பின்னொடங்குசென்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைப்போலக் கண்டு வணங்கப்பெற்றிலராயினும், அவரு நீகழந்த அறபுத்ததைக் கண்டு, அது தோணியப்பரது திருவரு ளாதல் யுகித் துணர்த்து, அன்புமிக்குத் மனத்தோடும் முன்னே சென்றருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்குப் பின்னே சென்றார்.—எ.று.

‘முன்புக்காதலா பின்சென்றார்’ என்றும் பாடம். (அசு)

அப்பொழுது தங்க ணணைந்தது கண்டவ ரல்லாதார்
முப்புரி நூனமறை யோகளு றோம முகிழ்ப்பெய்தி
இப்படி யொப்பதொ ரறபுத் தெங்குள தெனறென்றே
துப்புறந் வேணியர் கோயிலின வாய்தல் புறஞ்சூழ.

(இ.ள.) அப்பொழுது அங்கே நிகழ்ந்த தெய்வீக நிகழ்ச்சியைப் பார்த்த வர்களும், அங்ஙனம் பார்த்து கேட்டவர்களும்மாகிய முப்புரி நூலையணிந்த பிராம

ணாக ளினைவரும் மயிர்ப்புளகங்கொண்டு, இதற்கு ஒப்பாகிய ஒரு அற்புதம் எங்கே நிகழ்ந்ததென்று சொல்லிக்கொண்டு, பவளமபோலச் சிவந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருக்கோயில் வாயிலின்புறத்தில்வந்து சூழ்ந்துநிற்க.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம்.

(அ௭)

பொங்கொளி மாலவீடை மீது புகுந்தணி பொற்றோணித்
தங்கி யிருந்த பெருந்திரு வாழவு தலைப்பட்டே
யிங்கெனை யானுடை யானுமை யோடு மிருந்தானென்
றங்கெதிர் நின்று புகன்றனர் ஞானத் தமுதுண்டா.

(இ-ள்.) சிவஞானப்பாலமுதுடைருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மிக்க ஒளிவிளங்குகின்ற விஷ்ணுவாகிய இடபவாகனத்தினமேல் முன் காட்சி கொடுத்தருளி அழகிய திருத்தோணியெனனு மாலயத்தில் வீற்றிருந்தருளிய பெரிய ஞானச்செல்வராகிய சிவபெருமானையடைந்து, இவரு என்னை யடிமை பாகவுடைய சிவபெருமான உமாதேவியாரோடும் எழுந்தருளியிருந்தா றென்று அங்கு அவ வெம்பெருமான் திருமுன்னே நின்று (தமமைப புறஞ்சூழ்து நிற்கு தந்தையார் முதலியோர் கேட்குமபடி) அருளிச்செய்தனர்.—எ-று. (அ௮)

இன்னிசை யேழு மிசைந்த செழுந்தமி ழீசாககே
சொனமுறை பாடு தொழுமபருள் பெற்ற தொடக்கோடும்
பனமறை வேதியர் காண விருப்பொடு பாணறும்
பொனமணி வாயினா கோயிலி னின்று புறப்பட்டா.

(இ-ள்.) இனிய குரல் முதலிய ஏழிசைகளும் பொருங்கிய செழிய திருநெறித்தமிழைச் சிவபெருமானுக்கே முறையிய முறைப்படியே அமைத்துப் பாடுகின்ற தொண்டாகிய அருளைப்பெற்ற இயல்போடும், பல வேதங்களை யுணர்ந்த பிராமணர்கள் காணுமபடி விருப்பத்துடன் திருமுலைப்பால் மணம்வீசும் அழகிய மாணிக்கம்போற் சிவந்த திருவாயினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருக்கோயிலினின்றும் புறப்பட்டார்.—எ-று.

சொனமுறைபாடு தொழும்பாவன:—தாம் பாடியுள்ளும் திருப்பதிகங்களில் சிவபெருமான நிருவடையாளங்கனையமைத்துப் பாடுவதன்றி, எட்டாந்திருப்பாசுரத்தில் இராவணனுக்கருளிய தன்மையையும், ஒன்பதாந் திருப்பாசுரத்தில் மாலயனுக்கருளிய கருணையினியல்பையும், பததாந் திருப்பாசுரத்தில் சமணபுத்தர்களது இழிவையும் அமைத்துப்பாடி, முடிவில திருக்கடைக்காப்பு அருளிச்செய்யு முறைமையாகும்.

(அ௯)

பேணிய வற்புத நீடருள் பெற்ற பிரான்முன்னே
கீணிலை யிற்றிகழ் கோபுர வாயிலி னேரொய்தி
வாணில விற்திகழ் வேணியர் தொண்டர்கள் வாழ்வெய்துந்
தோணி புரத்தவர் தாமெதிர் கொண்டு துதிக்கின்றார்.

(இ-ள்.) யாவராலும் விரும்பத்தக்க அற்புதமாகிய சிவபெருமானது மிக்க திருவருளைப்பெற்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருமுன்னே உயர்ந்த நிலைகளால் விளங்குகின்ற திருக்கோபுரவாயிலின் முன்னேசென்று ஒளிபொருங்கிய இனம்பிறையோடு விளங்குகின்ற சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானடியார்க

திருஞானசாபந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். சுக

ளாகிய வாழ்வையுடைய திருத்தோணிபுரத்திலுள்ளவர்கள் யாவரும் எதிர்கொண்டு துதிக்கின்றார்கள்.—எ.று. (கூ0)

வேறு.

காழியா ,சுவமே கவுணியா தனமே கலைஞானத
தாழிய கடலே யதவிடை யமுதே யடியாழன
வாழிய வந்திட ணணிசை வாணோ தவிநதன
பாழிசை பொழிய டனந்ந வநன்பெற நனையெய்யா.

(இ ள்.) சிகாழிப்பதியிலுள்ளவர்கள் செய்த தப்பபயனாயுள்ளவரோ! கவுணியக்காதிரத்தாப் பெற்ற பெரு செலவையுள்ளவரோ! வேதவேதாவகமுதலிய கலைநானங்களில் ஆழ்ந்த சமுத்தி எப்போன்றவோ! அச்சமுத்திரத்தின்கண் திரட்டமுயிரிக்கப்பட்ட அருத்தமென்னவோ! இவ்வல்லவக்தில் அடியாசநாகு முன்னே அவர்கள் சிவாசுரப்பொய்ந்தவையுமடி மெய்யாத்ருளி ஒப்பற்ற (மீதவாகவாய்க்காணியெனென்ன (திருவருளையும்) எழுச்சிப்போன இனிய வராததைப்பயமுடைய உமாத்தவியாருது திருவருளையும் சீபதருமென்று துதிப்பார்கள். — உறு. (கூக)

மறைவாளர் திருவிவரத்தைக் கீழ்க்கண்டவாறு அறியப்படுகிறது.
பொறைமணி முருகேசன் பாபநாசை பொருவாளனாகத்
தனது உடைய மலையிலிருந்து தனது உடைய வெளியேயுள்ள
தனது உடைய உடைய அருடைய அருடைய திருவெழுவா

(இ-ள) மெததநிதகசாலபுட்டி, ஸாண்ட்ஸ் துறை அருட்செல்வ
மய்யள்ளவோ, 'அ' இராமபுட்டி, திகை சகசகாண்டி நிவகருய
மீராமபுள்ளவோ, 'அ' இராமபுட்டி, திகை சகசகாண்டி நிவகருய
காவிநித்ததுமைபற்ற முழைவ்யாசகம், 'அ' இராமபுட்டி, திகை சகசகாண்டி
மேவோளியாயுள்ளவோ, 'அ' இராமபுட்டி, திகை சகசகாண்டி நிவகருய
மேவோளியாயுள்ளவோ, 'அ' இராமபுட்டி, திகை சகசகாண்டி நிவகருய

மனம் வாதிக்கின்றது. வேதம் உண்மையாகிய பொருளை
 உணர்த்துகின்றது. எனவே கூறினும் பொருள் உண்மையாகிய பொருள் (உண்மை)

பொன்னிய மதலைப் பொன்னிய மனாகா னெறிபொதுங்
கண்ணாறா ககட்டு கலைவனா மருதிய கவனமொவும
பொன்னியல் கதையேய நவா சகிதிர வரதுச சீச
பொன்னிய பொருளாய கணவ மருதா லெய் மெய்ப்பாற்.

[illegible]

வேறு.

என்றினைப் பலகூறியிருக்கிறோமென்று யதணருமேனை யோரு
மின்றுதுதி செய்கவா ஊ ண்ணமுடிகண் மேலேகதி நிரந்த போது

சென்றணைந்த தாதையா சிவபாத விருதயாதார் தெய்வ ஞானக் கன்றினைமுன் புகக்கெடுத்துப் பியலின்மேற் கொணடுகளி கூர்ந்து செலல.

(இ-ள்.) எனறிவவாறான பல ஸ்தோத்திரங்களைச் சொல்லி, வேதத்தை யுணர்ந்த பிராமணர்களும் மற்ற சிவனடியார்களும் நின்று துதிசெய்து, அவரது திருவடிகளை யுயர்த்துகொண்டு சூழக்கொண்டு சூழ்ந்துநின்றபொழுது, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்குப் பின்சென்றுவந்த தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயா தெய்வத்தன்மைபொருந்திய சிவஞானக்கனறை முன்கொண்டெடுத்துத் தோளின் மேல்வைத்துத் தாங்கிக்கொண்டு களிப்படைந்துசெல்ல.—எ-று.

தெய்வஞானக்கன்று என்றது, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை. கன்று = யானைக்கன்று. (சூசு)

மாமறையோ குழாத்தினுடன மலகுதிருக் தொண்டாகுழா மருங்கு சூதாமறுவை யுத்தரியந் தளிவிகுமபி லெறிந்தார்க்குத் தனமையாலே [முந்து பூமறுகு சிவாந்தப் பெருக்காறு போதவதன் மீது பொங்குங் [கும். காமாதுரைக் குமிழ்யெழுந் திழிவனபோல விளங்குபெருங் காட்சித் தா

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய பிராமணாக்கூட்டத்துடன் நிறைந்த மற்றத் திருத்தொண்டாக்கூட்டமும் பக்கங்களிறசூழ்ந்து, தாங்கள் (உடையின்மேல் சுற்றிய) ஆடைகளையும், உத்தரீயங்களையும் ஒப்பற்ற ஆகாயத்திலுச்சி, ஆரவாரிக்குத் தன்மையால் அழகிய (சீகாழிப்பதியின்) திருவீதியானது சிவாந்தமென்னும் பெருக்கினையுடைய ஆறுபெருகுங்கால், அவ்வாறின்மீது பொங்குகின்ற அழகிய துறைகளோடுகூடிய குமிழ்களெழுந்த, பின் கீழ்ப்பட்டு அடங்குவனபோல விளங்குகின்ற மிக்க காட்சியையுடையதாகும் —எ-று. (சூந்)

நீடுதிருக் கழமலத்து நிலத்தேவா மாளிகைமெனெருங்கியங்கண், மாடுநிறை மடவாகண் மங்கலமா மொழிகளால் வாழ்த்தி வாசத், தோடுமளி நறுமலருளு சுண்ணமும்வெண் பொரியினொடு தூவி நிற்பார, கோடுபயில் குலவனாமேன மின்குலங்கள் புடைபெயருங் கொள்கைத் தாக.

(இ-ள்.) உயரந்த சிகரங்களையுடைய இமாசலமாதலிய சிறந்த மலைகளின் மேல் மின்னற்கூட்டங்கள் புடைபெயர்ந்துசெல்லுந் தோற்றம்போல, உயர்வுபொருந்திய சீகாழிப்பதியிலுள்ள பிராமணர்களது திருமாளிகையின்மேல் நெருங்கி அவ்விடத்துப் பக்கங்களில் நிறைந்த பிராமணஸ்திரீகள் மங்கலகரம்பொருந்திய வாழ்த்தொலிகளால் வாழ்த்தி, வாசனைபொருந்திய இடங்கள்நிறைந்த நல்ல மலர்களையும், வாசனைப்பொடியையும், வெள்ளிய பொரியுடன் தூவுவார்கள்.—எ-று.

கொள்கைத்தாகமடவாக்கள் வாழத்தூவி நிற்பானெனக் கூட்டுக. (1)

மங்கலதூரியத்துவைப்பார மறைச்சாமம் பாடுவார மருங்கு வேதிப, பொங்குமணி விளக்கெடுத்துப் பூரணசூம பமுநிறைப்பார போற்றி செய்வார, அங்கவர்கண் மனத்தெழுந்த வதிசயமும் பெருவிருப்பு மனபும பொங்கத், தங்குதிரு மலிவீதிச் சண்பைநகர வலஞ்செய்து சாருங்காலே.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் நிலைபெற்ற செல்வமிக்க திருவீதியையுடைய சீகாழிநகரத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து வரும்பொழுது, அந்நகரத்திலுள்ளவர்கள் தமது மனத்தில் தோன்றிய அதிசயமும் பெரியவிரும்பமும் அன

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திகவாமிகள் புராணம். ௪௩

பும் அதிகரிக்க, மனகலகரமான வாததியங்களை யொலிப்பவாகளும், சாமவேதத் தைப்பாடுபவாகளும், வேதிகையினபக்கங்களிலுள்ள பொலிவுபொருந்திய இரத் தினவிளக்குகளையேந்திப் பூரணகுமபங்களை வரிசையாகவைப்பவர்களும், துதிசெ ய்பவாகளுமாளுக. —எ-று. (௯௭)

தந்திருமா ளிகையின்க ணெழுந்தருளிப் புருமபொழுது சங்கரா தம் அந்நா னுத் துபிமுதலா வளவிலபெரு கொ விதழைப்ப வணைநது புக்கார் சுந்தரப்பொரு றேணிமிசை யிருந்தபிரா னுடனணைந துணைவி யாகும் பைந்தொடியா டிருமுலையின பாடுமா மதுரமொழிப் பவள வாயார்.

(இ-ள்.) அழகிய பொற் றேணியில் வீற்றிருந்தருளிய தோணியப்பரோடு எழுந்தருளியிருந்த தலையியாகிய பெரியநாயகியமமையாரது திருமுலைப்பால் கம் மும் மதுமொழியோடு கூடிய பவளம்போலும் சிவந்த திருவாயையுடைய திரு ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா தமது திரும் ளிகையினகண எழுந்தருளிப்போகும் பொழுது, சங்கரா தந்நிவொலிவும், தேவ துத் திமுதலிய அளவிலாத வாத்திய ன்களின் பேரொலியும் அதிகர் துணைடாகச் சென்றருளிஞா. —எ-று. (௯௮)

தூமணிமா ளிசங்கரினக ணமாந்தருளி யனநிரவு தொலலை நா த மாமறைக டிரண்டபெருந திருத்தோணி மனனிவீர றிருந்தா செயய காமருசை வடிக்கமலங் கருத்திலுந விடையறாக காதல கொண்டு காமகெடுங் கதிருதிப்ப நணணிஞா திருத்தோணி நமபா கோயில்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமாகிய இரத்தினங்களுததய தமது திருமாளிகையி லெழுந்தருளி, அனநிரவில பழமையான (பதவாக்கியமென்னும்) ஒலிவடிவான மகத்தாகிய தேவர்கள் திரண்டு ஒருநவமான பெரியதிருத்தோணியில் நிலைத்து வீற்றிருந்தருளு ம்தோணியப்பரது சிவந்த அழகிய திருவடித்தாமணிகள் தமதுள ளத்தில பொருந்துமபடி, நீங்காத பெருவிரும்பங் கொண்டு, புகழ்பெற்ற மிக்க கிர ணங்களையுடைய சூரியனுதிகுமபொழுது, திருத்தோணியென்னும் ஜலயத்திற் வீற்றிருந்தருளிய சிவகெடுமான திருக்கோயிலையடைந்தருளிஞா; (திருஞானசம் பந்தப்பிள்ளையா. —எ-று. (௯௯)

நாதனுட னணைநதுநிருக் கமுமலதனாக் கலந்தவீர றிருந்த தங்கள் தாழைபா னையுமவையே தாங்கரிய மெய்ஞ்ஞானை தம்பால வந்து மொதமுலை சுரந்தளித்த புண்ணியத்தா யாநாயமுன வணங்கிப்போற்றி மேதகைய வருள பெறுத திருக்கோலக கா விறைஞ்ச விருப்பிற்சென்றார்

(இ-ள்.) மிக்க அன்புடன் திருக்கோயிலுட் சென்றருளி, கோழியில் நிலை பெற்று வீற்றிருந்தருளிய தமது தந்தையாராகிய தோணியப்பனாயு, தம்மிடத்து அருளவழிக் கொண்டு வெளியேவந்த தாங்குத்தருளிய மெய்ஞ்ஞானமாகிய திரு முலைப்பாலை சுரந்து கொடுத்தருளிய புண்ணியசொலியாகிய பெரியநாயகியம் மையானையும் சுந்திமுன்னின்று வணங்கித் துதித்து மேனமையான அவரது திரு வருளைப்பெற்றுத் திருக்கோலக்காவென்னு தலத்தைத் தரிசிக்க விருப்பத்தோடு யெழுந்தருளிஞா. —எ-று.

தாங்குதல் ஈண்டு அடங்குதலென்னுமபொருட்டு. தம் பால் வெளியே வந்து போதமெய்ஞ்ஞான முலை சுரந்தளித்த புண்ணியத்தாயானைக் கூட்டுக. (1)

பெருக்கோலிட டலைபிறங்குங் காவிரிநீர் பிரசமலர் தரளஞ் சிந்த
வரிக்கோல வண்டாட மாதரார் குடைந்தாடு மணிநீர் வாவித் | ன்
திருக்கோலக் காவெடுத்த தேவாரிரான் கோயிலவலஞ் செய்து முனனி
நிருக்கோலிட் டழிவரிய திருப்பாத மேத்துவதற் கெடுத்துக் கொள்வார.

(இ-ள.) பெருகுதலுடனே ஆரவாரஞ்செய்து அலைகளீவீகம காவிரிநீரா
னது தேனபொருதிய மலர்களையும், முத்துகளையும் ஒருபாலசிகந்த, வரிகளையு
டைய அழகிய வணடுகள்முழ்க்தொலிக்க, பெண்கள் நீர்ப்படிந்தாடுகின்ற அழ
கிய நீர் நிறைந்த தடாகங்களையுடைய திருக்கோலக்காவென்னும் சேஷத்திறத்தை
யடைந்து, தேவர்களா நாயகராகிய அவைபெருமானது திருக்கோயிலைப் பிரசுத்தணலா
செய்து எதிரிலின்று, லேதங்கள் ஓயிடமும் அநிதற்கரிய திருவடித்தாமரைகளைத்
துதிப்பதற்குத் தொடங்குகின்றவரானா — ன்று. (கடுக)

மெய்க்கிறைந்த செம்பொருளாய் வேதத்தின் விழுப்பொருளை வேணிமீது
பைந்திறைந்த வாவுடனே பசங்குழவித் தீங்களபரித் தருளு வானே
மைந்திறைந்த மீடறறான மடையிலவா னைகளாய் வென்னும் வாககார
கைந்திறைந்த வொத்தற்றுத்துக் கலைப்படுங்க கவுணிய கோணபாடுங்கலை.

(இ-ள.) மெய்க்கிறைந்த செம்பிய பொருள்களையுடைய வேதங்களில்
சொல்லப்பட்ட சந்த மெய்பொருள்களையுள்ளமரும், சடைமுடியினமீது படத்
தையுடைய மீட்டின் டைய இளவரசரிடையேயுந் தந்தருளப்பவரும், காள்களை
டதையுடைய வரமாத பசுபெருமானே “மடையிலவா னைகளாய்” என்னும்
முதலையுடைய திருநாக்கிற்கு கவுணிக் கு மலைவரிய திருநாணசம்பாத்தபரி
ளனையா தத்து நீடுக வகாப வலந்த பன்னந்தகமந்த தானமாத தினாயை
வையறுத்து வேஷமெ டுளாய் தருப்பதித்ததை அருள்செய்யும்பொழுது

இதுமுதல் வரணமீட டலங் குளகம்.

(கடு))

நிருக்கோலக்கா - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிந்தமாலம்

மடையிலவா னைப்பாமாதரார்

குடையுமபொயகக்கோலக்காவுளாரா

சடையுமபிறையஞ்சாமபறபூசகங்கீ

ஞடையுங்கொண்டவுருவமென்கொலோ

(க)

பெண்டான்பாகமாகப்பிறைந்தெனனித்

கொண்டானகோலக்காவுக்கோயிலாக

கண்டான்பாதங்கையாற்குடபட்டவ

யுண்டானஞ்சையலகமுயயவே.

(உ)

பூணற்பொறிகொளரவமபுனசடைக

கோணற்பிறையஞ்சுழகங்கோலக்கா

மாணப்பாடிமறைவல்லானேவே

பேணப்பறையுமபிணிகளானவே.

(ஈ)

தழுக்கொள்பாவநாளவேண்டுவி

மழுக்கொளச்செவ்வனமநிசேரங்கையான

திருஞானசம்பந்தமுந் திசுவாமிகள் புராணம். ௪௫

குழங்கொளபூதபபடை யானகோலககா
வீழக்காவண்ணமேததுவாழ்வினே (௪)

மயிலாசாயனமாநேராபாகபா
வெயிலாசாபவெரிதவ்வெதைதன
குயிலாசேரலைக்கோலககா வைப்ப
மயிலாநிறகபபடை யாபாவமே (௫)

வெழுகொளவீணையவிட்டவெண்ணீர்
கழுகொளகொனநைகநகற்செனனியா
கொழுகொளவீழ்வாரைக்கால்காவுமெ
மழுகளபாதமடைநதுவாழ்வினே. (௬)

கீழலாசேரலைவண்ணநா
குழலாபயணசெய்கொலககாவுளா
கழலானமொழிதபாதவகைகளாந
குழலாபமகநாறுபாமிலலைமே. (௭)

எநியாகடல்குழிலகைககொனநன
முநியாதடகைகபடாததழாததிதன
குநியாபயணசெய்கொலககாலவமே
வெநியாநெழுவாரவீணைகாநிவகுமே. (௮)

மதமலாமேலபயணநகக
லதமலவீணமேலபயணகாணகிலா
கதமழிதைத்தகுந்தனநாநகா
வெழுகொளபாதமடைநதுவாழ்வினே (௯)

வெழுகொளபாதமடைநதுவாழ்வினே
முநியாபயணசெய்கொலககாலவமே
குநியாபயணசெய்கொலககாலவமே
மதமலாமேலபயணநகக (௧௦)

மலககொளகாழிநாநககாநக
குலககொளகொலககாவுளாநேமே
வலங்கொளபாதமடைநதுவாழ்வினே
நலககொளகொளபாதமடைநதுவாழ்வினே (௧௧)

திருஞானசம்பந்தமுந் திசுவாமிகள் புராணம்.

சுவாமியெய - சந்தபுரீசாரி, சேவியா - ஓசைகொடுத்தநாயகியம்மை.

கையதன லொத்ததுதுபபாநிதலுபகண்டருள்க கருணை காந்த
செய்யசடை வானவாத மருசெழுத்து மேழுதியசெம பொற்றாளங்கள்
ஐயரவா நிருவருளா லெடுத்தபாடலுக்கிசைந்த வளவா லொத்த
வையமெலா முய்யவரு மலாசசிறுவா கைத்தலத்து வந்த வனநே.

(இ-ள.) தமது திருக்கரங்களினால் தாளமாததிறையை வளையறுத்துப்
பாடத்தொடங்கவும், அதனைக்கண்டருளி, அவரிடத்துக் கிருபைவைத்த சிவந்த

சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமெழுதிய செம்பொன் னாலாகிய தாளங்கள், அச்சிவபெருமானுடைய திருவருளில், தொடங்கிய திருப்ப திகங்களுக்குப் பண்ணுக்கிசைந்த முறைமையால். தாளத்தை வரையறுத்துப் பா டியருளுமபடி, உலகங்களுள்லாம நற்கதி யடையுமபொருட்டு அவதாரஞ்செய்த ருளிய பிராமணகுலச் சிறுவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருக்கரத் தில வந்தன.—எ-று.

‘நறசெம்பொற்றாளம்’ என்றும், ‘வந்தது’ என்றும் பாடம். (க0க)

காழிவரும் பெருந்தகையார கையிலவருந் திருத்தாளக் கருவி கண்டு வாழியதற் திருமுடிமேற் கொண்டருளி மனங்களிப்ப மதூர வாயில் ஏழிசைபுந் தழைத்தோங்க வினனிசைவனை டம்புப்பதிக மெய்தப்பாடி. தாமுமணிக் குழைபாராடும் நக்கதிருக் கடைக்காப்புச சாத்தி நின்றா.

(இ-ள்.) சீகாழியில் அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் (சிவ பெருமான திருவருளால்) தமது திருக்கரத்திலவந்த திருத்தாளத்தைப் பார்த்து, வாழ்வடைந்த தமது திருமுடியின்மேற் சூடியருளி, தமது திருவுள்ளங் களிப்ப டையுமபடி, மதூரமான திருவயினினும் ஏழிசைகளும் தழைத்தோங்க. இனிய இசையையுடைய வளவிய தமிழ்ப்பதிகத்தைப் பொருநதப்பாடி யருளி, தொங்கு கின்ற அழகிய குண்டலத்தை யணிந்த சிவபெருமான சந்நிதியில் பொருந்திய திருக்கடைக்காப்புச சாத்தி நின்றருளினா.—எ-று. (க0ச)

உமபருல கதிசமிப்ப வோங்கியநா தத்தளவி னுணமை நோக்கித் துமபுருநா ரதாமுதலாந் சுருதியிசைத் துறைபுளோ துதித்து மண்மேல் வமபலாமா மழைபொழிந்தார மறைவாழ் வந்தருளு மதலையாருந் தமபெருமா னருள்போற்றி மீண்டருளிச் சண்பைக்கா சாரச் செலவார்.

(இ-ள்) விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவர்கள் அதிசயிக்குமபடி, உயர்ந்த அதிமதூராதத்தின அளவினது உணமையைப் பார்த்து, துமபுரு நாரதா முத லிய சுருதியோடுகூடிய இசைநூலில் வல்லவர்கள் (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா னா) ஸ்தோத்திரஞ்செய்து, பூமியினமேல் வாசனை வீக்கின்ற புவனமாரி பொழிந் தார்கள்; வேதமார்க்கங்கள் வாழ்வடையுமபடி அவதரித்தருளிய திருஞானசம்ப நந்தப்பிள்ளையாரும் சிவபெருமானது திருவருளைத் துதித்து, (அத்திருக்கோலக்காவி னினும்) மீண்டு சீகாழிநகரத்தையடையுமபடி எழந்தருளவாராயினா.—எ-று.

செங்கமல மலர்க்கரத்துத் திருத்தாளத் துடனடந்து செலலுயர்போது தங்கள் குலத் தாதையார் தரியாது தோளினமேற் றரித்துக் கொள்ள அங்கவாத தோளினமிசை யெழுந்தருளி யணைநதாசூழ்ந் தமரோத்துந் திங்களணி மணிமாடத் திருத்தோணி புரத்தோணிச் சிகரக் கோயில்.

(இ-ள்) தமது தாமரைமலர்போன்ற திருக்கரத்தி லேந்திய திருத்தாளத் துடன டந்தருளிச் செலலும்பொழுது, தங்கள் உ துக்குரிய தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயா (பிள்ளையா பூமியில் நடந்துபோவதைக் கண்டு) சங்கீதமால், திருத்தோளினமேல் தாங்கிக்கொண்டு செல்ல, அச்சிவபாதவிருதயாரது திருத்தோ லினமேல் எழுந்தருளி, தேவர்கள் பிரதக்ஷணஞ்செய்து துதிக்கின்ற சந்திரன் தவழும் அழகிய மாளிகைகையுடைய சீகாழிப்பதியில் திருத்தோணியென்னுஞ் சிகரத்தையுடைய திருக்கோயிலே யடைந்தருளினா.—எ-று.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௪௭

தோளினமிசை யெழுந்தருளிச் சிகரக்கோயில் அணைந்தார் எனக் கூட்
டுக. (௧௦௬)

திருப்பெருகுபெருங்கோயில் சூழவலங்கொண்டருளித் திருமுன்னின்றே
யருட்பெருகு திரு திகமெட்டொருகட் டனையாக்கி யவற்று ளொன்று
வீருப்புறுபொற றிருத்தோணி வீறறிருந்தா தமைப்பாட மேவுகாதற
பொருத்தமுற வருள்பெறுபுப் போறநம்பெந்த தருவினா பூவாகொன்
[றை.

(இ-ள்.) செல்வமிக்க பெரிய திருக்கோயிலில் பிரதக்ஷணஞ்செய்தருளிச்
சிவபெருமானது சந்திகியில் நின்று, திருவருள் பெருகுநின்ற திருப்பதிக மெட்
டையும் ஒரு கட்டளையாகக், அங்மெட்டளைய ஓனன்ற விடப்பெருந்திய
பொனமயமாகிய திருத்தோணியில் வீறறிருந்தருளிய சிவபெருமானை பாடப்
பெருந்திய அனபுண்டாக, அவரது திருவருளை மெத்துத் துதித்து “பூவா
கொன்றை” எனவும் முதலையுடைய திருப்பதிகத்தை அடிமெடுத்துப் பாடியரு
ளிஞா.—எ-று.

அருட்பெருகு திருப்பதிக மெட்டொருகட் டனையாக்கி என்றது. தக்கரா
கததுக்குரிய கட்டளை எழனுள திருக்காலக்காவி லருளிச்செய்த திருப்பதிக
மொன்றுக்கி, “பூவாகொன்றை” முதல ஒருவிகற்பமான திருப்பாசுரத்தை
யுடைய திருப்பதிக மெட்டினை ஓர் கட்டளையாகக் என வதிக. (௧௦௭)

சீகாழி - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவா கொன்றைபுரி னசடைமீச
காவாமெனீனிறைதுங்காழியா
மேவாபுரிமுறைட்டாரவாம்பாலாம
பாவாவினசொறபுரி குமபாமமே.

காராவபருழுகாழிகொன்றனைச
சாராஞானசம்பந்தன சொன்ன
பாராபுகழ்ப்பாடலவல்லவ
மேவாவானாதநிந்தையிருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எடுத்ததிருப்பதிகத்தி னிசைதிருத்தா எத்திரு ஸ்சையவொத்தி
யடுத்ததை பெறுபாடி யாவமுற வணங்கிப்போந் தலைநீர்ப் பொன்னி
மடுத்தவயற பூந்தரா யாவாவாழ மழவினங்கோ ளத்துக்காட்சி
கொடுத்தருளி வைகினார் குறைவிலா நிறைஞானக கொண்டலாராதாம்.

(இ-ள்.) குறைவில்லாமல் நிறைந்த சிவஞானக்கொண்டலாகிய திருஞா
னசம்பந்தப்பிள்ளையா தாம் பாட எடுத்தருளிய திருப்பதிகத்தி னேசையைத்
திருத்தாளத்தினால் பொருந்தவனாயறுத்து, அப்பதிகத்துக் கிணைந்த பண் பொரு

நதமபடிப் பாடியருளி. அனபேடு நமஸ்கரித்துச் சென்று, அலைகளையுடைய நீர்
நிறைந்த காவிரியைத் தன்னுட்கொண்ட வயல்கள் நூழ்ந்த சீகாழிப்பதியிலுள்ள
வாகள் வாழ்வடையுமபடி தமது இளமடருவாத திருக்கோலத்திற கிசைந்த காட்சி
கொடுத்தருளித் திருமாளிகையில் எழுந்தருளினான்.—எறு.

எனன்கொண்டல = னானமேகம்

(க௦அ)

திருக்கழமலம் - திருத்தாளச் சதி - பண் - வியாநக்தறிஞ்சி.

திருச்சிதறமடலம்.

பாதததாலவந்தெப்பாலபரினறுநிறையுமபரப

பாலேவீசாவாயேனோகாணபயில்கணமுலிவாகளுந்

சுந்தித்தேவந்திபபச்சிலமரினாங்கைதனனொருந்

சோவாராணுணீளகயிலைத்தெழுந்தருளிரித்தெலாந்

சகந்தித்தேவந்திபபாரதனயகணினறுபங்குணா

ருமேகாணுவாழுவாபத்தகவுபாபத்தவன்கிடப

கந்தததாலெண்டுகருங்கமழ்க்கல்லசுந்தனக

காடாபூவாரசாமேவுங்கழுவவனகநோ

கஞ்சத்தேனுண்டிடேசளிதனுவண்டிசண்டுக

கானேதேனேபொருங்கழுவககரினையாத

தஞ்சத்தாசணபைக்கோலசலையததமகல்தனறு

தாமேபோலவாரதேனாராதமிழ்விாகளெயழிக

னெஞ்சத்தேவெனறிகேபிலைமத்திசைத்தலைத்தகொண

மேழமேழேழேகாமேழனறியலிசைரிசையியலவா

வஞ்சத்தேவினறிகேகமனங்கொளபயிறறுவொ

மாவேவீசாவாளவாரோசீமதிமுதனமடவாலே

திருச்சிதறமடலம்.

அகிலேயி லாளுடைய பள்ளையார் நமைமுனன பளித்த தாயார்
முன்னுதிகக முயன்றதவாத திருநன்னி பள்ளிமுதன மறையோ லொலா
மன்னுபெரு மகிழ்ச்சியுடன் மங்கலதூ ரியந்தனவாப மறைக னோதிக்
களனிரதிற சண்பைக்கா வந்தனைந்து கவுணியாகோன் கழலிறுமுந்தாரா

(இ-ள) அச்சமபத்தில திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைப் பெற்றருளிய
தாயாராகிய பகவதியாரா முன்னே அவதாரிகருமபடி தவத்தைச் செய்த திருநனி
பள்ளிமுதலிய ஸ்தலங்களிலுள்ள பிராமணாக லொலாரும், நினைபெற்ற பெரு
மகிழ்ச்சியோடு மங்கலவாததியங்கள் ஒலிப்ப வேதபாராயணஞ்செய்து, அழியாத
மதியையுடைய சீகாழிப்பதியை வந்துசேர்ந்து, கவுணியருவத்தலைவராகிய திருஞா
னசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளை வணங்கினார்கள்.—எறு. (க௦க)

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௪௯

மங்கலமா மெய்ஞ்ஞான மணகளிபப் பெற்றபெரு வாரத்தை யாலே
யெங்கணுநீர் பதிமருங்கி விருபிறப்பா ளருமலலா லேனை யோரும் [ஞ்
பொங்குதிருத் தொண்டாகநு மதிசயிததுக் குழாங்கொண்டு புகலியாத
சிங்கவிள வேற்றிளபால வந்தணைநது கழலபணியுஞ் சிறப்பின மிக்கார.

(இ-ள்.) மங்கலகரமாகிய சிவஞானத்தை உலகத்திலுள்ளவர்கள் மகிழ்
வடையுமபடி. (தோணியப்பரது திருவருளால்) பெற்ற பெருமபுகழ் காரணமாக,
சிறந்த எல்லாஸ்தலங்களிலுமுள்ள பிராமணர்களும், அவ்வொழிந்த மற்றைய வரு
ணைதசாரும், (பூதிகாதனங்களால்) விளங்குகின்ற சிவனடியார்களும் ஆசசரியம
டைந்து கூட்டங் கூட்டமாகக் கூடி, சீகத்ரீயி லுள்ளவர்களது இளமைபொருந்
திய ஆணசிங்கத்தை யொத்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரிடத்து வந்துசேர்ந்து,
அவரது திருவடியை வணங்குஞ் சிறப்பினால் மேம்பட்டவாக ளாயினார்கள். (1)

வந்ததிருத் தொண்டாக் து மல்குசெழு மறையவாக்கு மற்று னோர்க்குந்
சிகைதமகிழ் வுறமலர்ந்து திருவமுது முதலான சிறப்பின செய்கை
தந்தமள வினிலவிருமாந் தலக்கைமயிற்றை கடனாறுநுஞ் சண்பைமூதூர்
எந்தையோர் சிவலோக மெனவிளங்கி யெவவுலகு மேதது நாளில.

(இ-ள்) அவ்வாறு வந்தருளிய அடியார்களுக்கும், நீறைத் செல்வத்தை
யுடைய பிராமணாக்களுக்கும், மற்றவாக்களுக்கும் மனமகிழ்மபடி இனிய வாரத்தை
கூர்சொல்லித் திருவமுது செய்வித்கல் முதலிய சிறப்பினையுடைய செய்கைகளை
தத்தமக்குரிய பொருளளவிற தேபவிருப்பங்கருந்தனமையினால் முறைமைப்
படி செய்தறக்டுஞ்சி பழைய சீகத்ரீகரமானது எமது தந்தையாகிய சிவபெரு
மான வீற்றிருந்தருளும் விலோகமபே லத திருக்கூட்டங்களால் விளக்கமுற்று,
எல்லாவுலகத்தாராலுந் துதிக்கப்படுங்காலத்தில —எ-று. (ககக)

செழுந்தரளப பொன்னிசூழ் திருநனி பள்ளியுள்ளோர் தொழுது
திங்கட், கொழுந்தணிபுஞ் சடையாரா பெங்களபதி யின்றி துமபிட்டரு
ள வங்கி, பெழுந்தருள வேண்டுமென விசைந்தருளித் தொணிவிற நிநு
நதார பாதக, தொழுந்தகைமை யாலிறைஞ்சி யருள்பெற்றுப் பிறப்பதிரு
தொழுமுன செல்வார

(இ-ள்.) செழுமைபெருந்திய முததுக்களைக் கணாழிற் கொழிக்கின்ற
காவிரிசூழ்ந்த திருநனிடாளியென்னும் ஸ்தலத்திலுள்ள பிராமணர்கள வந்து
வணங்கி, இளமயிறையமணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானை எங்கள்
ஸ்தலத்தில வணங்கியருள, (செவ்வீர்) அவ்விடத்திற் செழுந்தருளவேண்டுமென
நிரப்ப, அதற்கு உடன்பட்டே திருத்தோணிச் செழுந்தருளிய சிவபெருமானது
திருவடியை அவ்லாங்க முறைப்படி வணங்கி அவரது திருவருளைப் பெற்று,
திருநனிடாளியெய்னறி மற்ற ஸ்கந்தத்திங்களையும் வணங்குமபடி முன்னெழுந்த
ருளவாராயினா; திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று. (ககஉ)

தாதவிழ்ச்சை தாமரை பி னகவிதழ்போற் சீரடி கடலாயின் மீது
போதுவதும் பிறரொருவா பொறுப்பதுவும் பொருவன்பு புரிந்த சிந்தை
மாதவஞ்செய்தாதையாவந்தெடுத்துத்தோளின்மேலவைத்துக்கொள்ள
நாதர்கழற்மமுடிமேற் கொண்டகருத் துடன்போந்தார் ஞானமுண்டார்.

(இ.ள.) பூந்தாதோடு மலர்ந்த செந்தாமரைமலரின அகவிதழ்போன்ற சிறிய திருவடிகள் பூமியினமேல நடந்து செல்லுதலையும், வேறொருவா அவைகளைத் தாங்கிச் செல்லுதலையும் பொறுக்காத அன்புமிருந்த சிந்தையோடு மகத்தாகிய தவத்தைச்செய்த தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயாந்நது, அவனாயெடுத்ததும் தமது திருத்தோளினமேல வைத்துக்கொண்டு செல்ல, சிவஞானப்பால்முதுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா சிவபெருமானது திருவடிகளைத் தமது திருமுடியிற் கொண்ட திருவுள்ளத்தோடும் சென்றருளினான் —எ.று. (கக௬)

தேனலருங் கொன்றையினா திருநன்னி பள்ளியினைச் சாரச் செலவா வாநனையு மலாசசோலை தோன்றுவதெப்பதியெனன மகிழ்ச்சியெய்திப் பானலவயற் திருநன்னி பள்ளியெனத் தாதையா பணிப்பக் கேட்டு ஞானபோனகாதொழுது நற்றமிழ்ச்சொற மொடைமலை நவில லுற்றான்

(இ.ள்.) தேனபொருந்திய கொன்றைமாலையை யணிந்த சிவபெருமான வீற்றிருந்தருளும் திருநனிபள்ளி யென்னும் ஸ்தலத்திற்குச் சமீபமாகச் செல்லும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா, மேகமண்டலத்தை யளாவிய மலர்களையுடைய சோலை தோன்றுவது எந்தக் கேடத்திரமென்று கேட்டருள, அதற்குத் தாதையா ராகிய சிவபாதவிருதயாமகிழ்வடைந்து, நீலோற்பலங்கள் மலரும் வயல்கள்கூழ்ந்த திருநனிபள்ளியென்று சொல்லக்கேட்டு (தமது திருக்கரங்களைக் குவித்து) வணங்கி, நல்ல திருநெறித் தமிழ்வேதமாகிய திருப்பதிகம் பாடியருளினான். —எ.று. ( )

வேறு

காரைகள கூகை முல்லை யெனநிகழ் கலைசோ வாபடை
சீரியப் பதிகம் பாடித் திருக்கடைக் காப்புத் தன்னி
னூரியோ பாகா வைகு நளிபள்ளி யுள்கு வாராதம்
பெரிடா கெடுத்தா காணை நமதெனும் பெருமை வைத்தான்.

(இ.ள.) “காரைகளகூகைமுல்லை” எனனு முதலையுடைய தேவதம்பரிக ளமைந்த மெய்மையாகிய சிறப்பினையுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளி (அப்பதிகத்தி னிறுதிப் பாசுரமாகிய) திருக்கடைக்காப்பில், உமாபேவியானை இடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமான வீற்றிருந்தருளும் திருநனிபள்ளியைத் தியானிப்பவரது மிக்க துன்பங்கள் கெடுத்தரு (ஐயமின் நென்று திருவானை நமது என்னும் பெருமையையும் வைத்தருளினான் —எ.று. (கக௭)

திருநனிபள்ளி - பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிறுமபலம்

காரைகளகூகைமுல்லைகள வாகையீகைபடா தொடரிகளளிகவினிச
சூரைகள் பம்பிவிமழுக்கொட்டாநத சிவனமேய்சோலைநகா தானை
நேரைகள் சாராசாயமிதிகொள்ளவா னைகுந்தகொள்ளவள்ளை துவள
நாரைகளாரலவாரவயன்மேதிவைகுநனிபள்ளிபோ லுநமாகாள்.

சடையிடைபுக்கொடுங்கியுட்டங்குவெள்ளமவளா திங்களகண்ணியயலே
யிடையிடைவைத்ததொக்குமலாதொத் துமாலையிறைவன்னிடங்கொளபதிதான்

திருஞானசம்பந்தமுந்திசுவாமிகள் புராணம். ௫௧

மடைபிடைவாளேபாயமுதிழ்வாய்நெரிநதுமணநாறுநீலமலரு
நடைபுடையனனமவைகுடபுனலமபடபபைநனிபள்ளிபோலுமகாள்.

கடலவனாயோதமலகுதழிகானவபானல்கமழுகாழியெனறுகருதப
படுபொருளாறுநாலுமுளதாகவைததபதியானனானமுனிவ
னிடுபறையொன்றவத்தர்பியனமேலிருநுவிசையாலுரைததபனுவல்
நடுவிருளாடுமெநதைநனிபள்ளியுள்கவ்வேகெடுத்தலாணைமதே.

திருச்சிறைப்பலம்.

சுவாமிபெயர் - நற்றுணையப்பர், தேவியார் - பர்வதராஜபுத்திரி.

ஆதிபாரகோயிலவாயிலணைந்துடிக் கணபுசூரு
நீத்யாறபணிந்துபோற்றிநீடியவருணமுனபெற்றுப
போதுவாரதமமைசூழ்ந்துபூசாரகுழாவுகள்போற்றுவ
காதல்கண்டங்கமாந்தாரகவுணியாதலைவொத்தாம

(இ-ள்) சிவபெருமானவீற்றிருந்தருளா திருக்கோயிலின் திருவாயிலை
யடைந்து உள்ளே எழுந்தருளி அன்புமிக்க முறைமையோடு வணங்கித் துதித்து,
அவ்மதுநின்றாட திருவருளைத் திருமுன்னே பெற்று எழுந்தருள்பவராகிய திரு
ஞானசம்பாத்தபிள்ளையார், தமமைசூழ்ந்து அடங்குநிலைகள் கூட்டமாகிய பிரா
மணர்கள் (தாம் அங்கு வசிகும விரும்பினால்) தமமைத் துதிக்கும் விரும்பத்தைப்
பாடி அமவிட்டதிறகு எழுந்தருளினார்.—எ-று. (ககசு)

அம்பிகை யளித்த ஞான மகிலமு முய்ய வுண்ட
நம்பெருந் தனையார் தமமை மெய்கொண்டு நண்ண வேண்டி
புமபரும வணங்கு மெய்மமை யுயாதவத் தொண்ட ரோடு
தம்பெரு விருப்பால் வந்தார் தலைசைபந் தணாக னெல்லாம்.

(இ-ள்) அம்பிகையார் அளித்த ஞான மகிலமு முய்ய வுண்ட
நம்பெருந் தனையார் தமமை மெய்கொண்டு நண்ண வேண்டி
புமபரும வணங்கு மெய்மமை யுயாதவத் தொண்ட ரோடு
தம்பெரு விருப்பால் வந்தார் தலைசைபந் தணாக னெல்லாம்.

(இ-ள்) அமவிட்டதிறகு எழுந்தருளிய சிவஞானமாகிய திருமுலைபா
லமுதலத்தைச் சாலைக்காக்கலும் கடைத்தேறும்பெய்துமித திருவமுதுசெய்தரு
ளிய நமது பேரருளாளராகிய திருஞானசம்பாத்தபிள்ளையாரை எதிரொண்ட
ழைக்க விரும்பவகொண்டு, திருத்தலைச்சங்காட்டில் வாழும் பிராமணர்களால்
லாம், தேவர்களும் வணங்கத்தக்க மெய்மமையோடு உயர்ந்த தந்தினைபுமுடைய
அடியார்கள் கூட்டத்துடன் மிக்க பெருவிருப்பத்தோடு (அத் திருநனிபள்ளி
யில்) வந்தார்கள்.—எ-று. (ககஃ)

காவண மெங்கு மீட்டுக கழுமொடு கதவி நாடடிபு
பூவணை தாமந் தூக்கிப் பூரண குமபமேந்தி
பாவண வீதியெல்லா மலங்கரித் தண்ணலாரை
மாவணை மலாமொச சோலை வளம்பதிக் கொண்டு டுக்கார்.

(இ-ள்) எவ்விடத்திலும் நடைபயத்தல்போட்டு, கழுமரங்களையும் வாழை
மரங்களையும் நாட்டி, மலர்களால் தொடுத்த மாலையைத் தொங்கக் கட்டி, பூரண
கலசங்களைக் கையிலேந்திக்கொண்டு, ஆவணவீதிகளையெல்லாம் அலங்கரிஞ்செ
யது, வணடுகள் மொய்க்கின்ற மிருதுவாகிய மலர்களை யுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த

செல்வமிக்க திருத்தலைச்சங்காடு எனனும் ஸ்தலத்திற்குத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரா, அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள்.—எ-று.

ஆவணவீதி = கடைவீதி.

(ககஅ)

திருமறை யோர்கள் சூழ்ந்து சிந்தையின மகிழ்ச்சி பொங்கப் பெருமறை யோசை மலகப் பெருந்திருக் கோயி லெய்தி யருமறைப் பொருளா னாபப் பணிந்தணி நறசங் கத்தின் றருமுறை நெறிபக் கோயில் சார்ந்தமை யருளிச்செய்தார்.

(இ-ள்.) அருட்செல்வத்தையுடைய பிராமணர்கள் சூழ்ந்து தமது மனதில் மகிழ்ச்சி யுண்டாகும்படியாகச் சிறாத வேதங்களை யோதுகின்ற வோசை நிறையுமபடி பெரிய திருக்கோயிலை யடைந்து, அரிய வேதப்பொருளாகிய சிவ பெருமானை வணங்கி, அழகிய நல்ல வலம்புரிச்சங்கினது வடிவத்தைக் காட்டுமுறைமையினால் அந்தத்திருக்கோயி லமைந்திருக்குந் தனமையைத் தமது திருப்ப திகத்தி லருளிச்செய்தார்.—எ-று

(ககஆ)

கறையணி கண்டர் கோயில் காதலாற பணிந்து பாடி மறையவா போற்ற வந்து திருவலம் புரத்த மன்னும் இறைவனாத் தொழுது பாடுங் கொடியுடை யேத்திப் போந்து நிறைபுனற் றிருச்சாயக் காடு தொழுதற்கு நினைந்து செலவா.

(இ-ள்.) விடம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான வீற்றிருந்தருளும் திருக்கோயிலை விருப்பத்தோடு வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடி அவருள்ள பிராமணாக்கள் சூழ்ந்து துதிக்க எழுந்தருளி, திருவலம்புரமென்னும் சேஷத்திரத்தில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானை வணங்கி, அவரைப் பாடுகின்ற “கொடியுடை” என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தைத் துதித்து, அவ்விடத்தினின்று மெழுந்தருளி, நீர்வளமிருந்த திருச்சாயக்காடு எனனும் ஸ்தலத்தை வணங்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு எழுந்தருள்வாராயினா.—எ-று.

(க௨௦)

திருவலம்புரம் - பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிறம்பலம்.

கொடியுடைமுமமதி லூடுருவக்குனிவெஞ்சிலைவாங்கி யிடிபடவெய்தவமராபிரானடியாரிசைந்தேத்தத் துடியிடையாளையோபாகமரகத்துதைந்தாரிடம்போலும் வடிவுடைமேதிவயல்படியுமவலம்புரநன்னகரே.

நல்லியநான்மறையோர்புகலித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன் வல்லியதோ லுடையாடையினான்வலம்புரநன்னகரைச் சொல்லியபாடல்கள் பத்துஞ்சொலவலவலவார் தொலவினைபோய்ச் செல்வனசேவடிசென்றனுகிச்சிவலோகஞ்சோவாரோ.

திருச்சிறம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - வலம்புரநாதர் தேவியா-வடுவகிரீகீகண்ணம்மை.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௫௩

பன்னகப் பூணி னுபைப் பலவ வனீச்ச ரததுச்
சென்னியால் வணங்கி யேத்தித் திருந்திசைப் பதிகம் பாடிப்
பொன்னிசூழ் புகாரி வீடு புனிதாதந் திருச்சாய்க் காட்டு
மன்னுசீர்த தொண்ட ரொலலா மகிழ்ந்தெதிரா கொள்ளப் புக்கார்.

(இ-ள்.) சாப்பாபரணத்தை யணிந்த சிவபெருமானைத் திருப்பல்லவனீச்ச
சரமென்னுந் திருக்கோயிலினகண சிரசால் வணங்கித் துதித்து, திருந்திய இசை
பொருந்திய திருப்பதிகத்தை யருளிச்செய்து, காவிரிநதிக்குமுந்த காவிரிப்பூம்பட்டி
னத்தில வீற்றிருந்தருளிய சிவபெருமானது திருச்சாயக்காட்டு எனும் ஸ்தலத்தில
வாழும் சிறப்பினையுடைய அடியார்களெல்லாம் மகிழ்ச்சியடைந்தது (வணங்கி) எதி
ர்கொள்ள, அததலத்திற் கெழுந்தருளினா. —எ-று. (கஉக)

வானள வுபாந்த வாயி லுளவலங் கொண்டு புகுத்த
தேனலா கொன்றை யாராத் திருமுனடி சென்று தாழ்ந்து
மானிடந் தரித்தார தமமைப் போற்றுவார மண்பு காரொன
றுனெலா முருக வேததி யுச்சிமேற் குவித்தார செங்கை.

(இ-ள்.) மேகமண்டலமவனாயிலு முயாந்த திருக்கோபுரவாயிலினுள்ளே
யெழுந்தருளிப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து உள்ளே புகுத்து தேனோடு மலர்ந்த கொன
றைமாலையையணிந்த சிவபெருமான சந்தியில் சென்று வணங்கி, மாலை இடது
திருக்கரத்தில் தரித்தருளிய அவ் சிவபெருமானைத் துதிப்பவா “மண்புகா”
என்று திருப்பதிகத்தின முதல்வ எடுத்தத தமது திருமேனிமுழுவதும் உருகும்
படி துதித்து, சிவந்த திருக்கரங்களைத் தமது சிரசினமேல் குவித்து வணங்கினா.

‘மானிடந் தரித்தார’ என்பதற்கு, மாண்போலும் மருண்ட பாவையை
யுடைய உமாதேவியானா இடப்பாக்கத்தில் வைத்தவா என்று கூறிலும் பொரு
ந்தும். (கஉஉ)

புகாய்க்காடு - பண் - சீகாமரம்

திருச்சிறமபலம்.

மண்புகா வா லாபுகுவாமனமீ னையாபகியா லுங்
கண்புகா பினிய, பிபாகந் துருங்கேட்டா ரும்
விண்புகா ரொனவேண்டா வெண்மாடநெடுவித்த
தண்புகா ர்ச்சாய்க்காட்டுந் தலைவனா ள்சாரந்தாடு.

கொம்பந் துபுடைத்தொலகுநாபுரஞ் சீசாமெலலடியா
அம்பந் துமவரிக்கழலுமரவஞ்செய்ப்புகாழிச
சம்பந் தன்றமிழ்ப்பகாந் தசாயக்காட்டுப் பததினையும்
எம்பந் தமெனக்கருதியேத்துவாக்கிடா கெடுமே.

திருச்சிறமபலம்.

சுவாமிபெயர் - சாயாவனேசுவார், தேவியா - நுழிலினுந் மொழியம்மை.

சீரின்றி நிகழ்ந்த பாடமிற நிருக்கடைக் காப்புப் போற்றிப்
பாசின்றிப் பொங்கத் தொண்டா போற்றிடப் பயிலவா பின்னும்
ஏரிசைப் பதிகம் பாடி யேத்திப்போக திறைவா வெண்கா
டாருமெயக் கா தலோடும பணிவதற் கணைந்தா ரன்றே.

(இ-ள்.) சிறப்போடு விளங்குகின்ற அத்திருப்பதிகத்தில் நிருக்கடைக்கா
ப்பை அருளிச்செய்து, உலகத்தில் விளங்கிய அடியார்களை துதிக்க அங்கு எழந்
தருளும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பின்னும் அழகிய இசையையுடைய திரு
ப்பதிகம்பாடித் துதித்து, அவ்விடத்தினின்று மெழுகுநருளிச் சிவபெருமான வீற
நிருந்தருளும் திருவெண்காட்டை நிறைந்த உண்மையான அன்புடன் வணங்கும்
பொருட்டுச் சென்றருளினார்.—எ-று. (கஉ௬)

பொன்னிசைமுக கொன்றை வனவரி புனள்ளி மதியி னீடு
சென்னிபா திருவெண காட்டுத் திருத்தொண்ட றொதினோ வந்திங்
கின்னத்தன் மையாக ளானா னெனவொ ணு மகிழ்ச்சி பொங்க
மன்னுசீர சலாபபா னு மன்னரைக் கொண்டு புக்கார.

(இ-ள்.) பொன்னிலும் இசைக்கையுடைய கொன்றைமயமும், வனனிப்
பத்திரமும், கங்கைத்தீயும், இளமயிறையுமாகிய இவைகளால் விளங்குகின்ற
சடைமூடியையுடைய சிவபெருமான வீற்றிருந்தருளும் திருவெண்காட்டிலுள்ள
திருத்தொண்டார்களெல்லாம் எதிர்கொண்டுவந்து, இவ்விடத்து இத்தன்மையரா
னாகளென நெடுததுச சொல்லவொண்ணாத களிப்புண்டாக், நிலைபெற்ற சிறப்பி
னையுடைய சகாழிப்பதியை யாளாநின்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை அழை
த்துக்கொண்டு சென்றார்கள.—எ-று. (கஉ௭)

முத்தமிழ் விரகா தாமு முதலவாக்கோ புரத்து முன்னாச்
சித்தநீ டிவகை போடுஞ் சென்றுதாழ். தெழுந்தாட புககுப
பத்தரா மடியா ரூழப் பரமாதோ யிலைசூழ வந்து
நித்தனா தமமுன ட்பயதி நிலமுறத் தொழுது வீழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) இயலிசைநாட்கமென்னு முத்தமிழையு முணர்ந்த திருஞானசம்
பந்தப்பிள்ளையாரும், முதற்பெருங்கடவுளாகிய சிவபெருமானது திருக்கோபுரத்
தின முன்னே மனதில் மிகுந்த சந்தோஷத்தோடும் சென்று வணங்கி யெழுந்து
உள்ளேபுகுந்து, சிவபத்தராகிய அடியார்கள் தம்மைச் சூழ்ந்துவர, சிவபெருமா
ன் திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, நித்தராகிய அவ்வெம்பெருமானது சந்
நிதியை யடைந்து, சூரியில் திருமேனிபொருந்தச் சாவடாகமமாக நமஸ்கரித்தரு
ளினார்.—எ-று.

நித்தனா = அழிவிலலாதவா.

(கஉ௮)

மெய்ப்பொரு ளாகி னாரை வெண்காடு மேவி னாரைச்
செப்பரும பதிக மாலே கண்காட்டு நுதன்முன் சோத்தி
முப்பாரு செற்றா பாதஞ் சேருமுக குளமும் பாடி.
யொப்பரு ஞான முண்டா ருளமகிழ் தேத்தி வாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) (வேதத்திற்குச் சொல்லும்) உண்மைப்பொருளாயுள்ளவரும், திருவெ
ண்காடு என்னும் ஸ்தலத்தில் வீற்றிருந்தருள்பவருமாகிய சிவபெருமானைச் சொல்
லுதற்கரிய திருப்பதிகமாகிய மாலையை “கண்காட்டுதுதல்” என்று முதலடியில்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திக் கவாமிகள் புராணம். ௩௩

வைத்து, கிரிபுரதகனராகிய சிவபெருமான திருவடினை யடையச்செய்யும் முக குளத்தையும் (அத்கிருப்பதிக்கத்தில் அமைத்தது) பாடியருள், ஒப்பற்ற சிவஞான ப்பாலமுதுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தபயிள்ளையா மனமகிந்து அவ்வெம் பெருமானைத் துதித்துச் சிவானந்தப் பெருவாய்வடைந்தருளினான், -- எ-று.

சிவபெருமானது சோமபுரி யாககினி யென்னும் மூன்று கிருக்கண்களினின்றுத் தோன்றிய துளிவடிவாகிய முக்குளமும் தன்னையடைந்து மூழ்குவதாக குச் சிவபெருமான திருவடியையடைந்தருளிய சிவஞானதந்தை தம்பன 'முடி புரஞ்செற்றார்பாதஞ் சேருமுக்குளம்' என்று கூறினான்; இவ்வீன,

“முன்னவின் முன்னவனை முதலுத்ததி லறுசமய முதல்வி டேயர்
யன்னமுடி யரியானே யானாத் தடமெனக்காவாடி உகன்றான்
பன்னக்கவ கணத்தானு மப்படியா னந்தநட மபண்ணு கன்றான்
றுன்னியவா னந்தசலங் கணமூனில் விழுந்ததொரு துளிக வா க

முத்துளிகள் விழுந்தவிட முக்குளம்'ய முச்சுடரின முதந்திடப் பெற்றுச் சித்தியென மளித்தனாகான முன்னுத்ததின மருத்துவனைச் சிதைக்க 'தீவனடி யத்திரமொன் 'மெடுத்தவிழிநி' பாயிவண்ண டையதனநன் தவாக ணாமிடே கத்தசலங் துளித்ததுளியா மூவஸையா விந்ந்தத்தந்த தோயந் தன்னில' -என்றும்,

“முக்குளத்திற் படிந்தவாகண மூவகைநீயா டணையமவினே மூன்று : ௧
முக்குணமுங் கழனிநிந் தசற்கடியா சிப்பாச மூன்றுந் தீவா
முககடமா வுரினீனவா முடிசிலைவா டிடைப்பா' முடிவா லுல
முககணுடை யவாகுந் முதலொழிந்த தந்தை' நில மடிப்பா தட்டே' -என்னும் திருநெண்காடநிப புராணத்தா னுணாக. (கஉ-3)

திருவெண்காடு - பண் - சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்காடந் துத்தலா னுங்கனல்காட்டுங்கையானும்
பெண்காடந் துருவா னுமபிறைகாட்டுஞ்சடையா னு
பண்காடந் திசையா னுமபயிர்காட்டுமுபுலா னு
வெண்காடந் துறையா னுசவிடைகாட்டுங்கொடியா னு.

பேயாடை பாநிரிவயதுமபிளையினேருள்ளினை
வாயினவெலாமபெறுவனாபுறவேண்டா வென்று
வெய்யா தோறலையவண்ணவெண்காட்டுமுக்குளநீ
தோய்வீனையா வாதமமைத்தோ பாவாந்திவினைப்

தண்பொழிலஞ்முத ணபையாகோனாமிழ ஞானசம்பா தன்
விண்பொலிவெண்பிறைச்செனனிவிநி தனுறைவெண்காட்டுடை
பண்பொலிசெந்தமிழ்மாலேபாடியாபத்திவைவல்லா
மண்பொலியவாழ்ந்தவாபோயவானபொலியப்புகுவானோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுவாமிபெயா - சுவேதாரணியேசரி, தேவியா - பிரமவித்தியாநாயக்யம்மை.

அருமையாற புறம்புபோந்து வணங்கியங் கமருநாளிற்
நிருமலலை வாயி லெய்திச் செந்நமிழ் மாலே சேர்த்தி
மருவிய பதிகண ம்ந்ரும வணங்குவாரா மறையோ னோதத்
தருமவி புகளி வந்து ஞானசம பந்தா சாரந்தாரா.

(இ-ள.) (சிவபெருமானைவிட்டுப் பிரிதற்கரிய) அருமைப்பாடுடன் வணங்
கிப் புறத்திறசென்று, அத்நிலத்தி லெழுந்தருளியிருக்குநாளில், தென்றிருமலலை
வாயிலெனனும் ஸ்தலத்தையடைந்து, சிறந்த தமிழ்ப்பதிகமாலையைச் சாத்தியரு
ளி, அத்நிருமலலைவாயிலுக்குச் சமீபத்திலுள்ள மறநேசுத்திரங்கனையும் வணங்
குங் கருத்துள்ளவராயப் பிமாணாகளதுதிக்கப் பல விருக்கங்கள் நிறைந்த சீகா
ழிப்பதியைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரா எழுந்தருளிய யடைந்தார்.—எ-று.)

தோணிவீற நிருந்தாரா தமமைத் தொழுதுமுன னின்று தூய
ஆணியாம பதிகம் பாடி யருட்பெரு வாழவு கூடாச
சேணுயா மாட மோங்கு திருப்பதி யதனிற செயய
வேணியாரா தமமை நாளும் போற்றிய விருப்பின மிக்காரா.

(இ-ள.) திருத்தோணியெனனும்ஆலயத்தில வற்றிருந்தருளும் தோணிய
ப்பவாவணங்கி அவா சந்தியில் நின்று, பரிசுத்தமாகிய (வேதாகம்பொருளின்
கு) உரையாணியாகிய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளின திருவருளாகிய சிவானந்
தப்பெருவாழ் வதிகரிக்க, ஆகாயத்தையளாவிய மாளிகைகளோங்கிப் அச்சகாழி
யெனனும் நேசுத்திரத்தில வற்றிருந்தருளும் சிவந்த சடைமுடியையுடைய சிவ
பெருமானை நாள்தோறும் துதிக்கும் விருப்பத்தில சிறந்திருந்தார்.—எ-று. (1)

வைகுமநாளிற் கீழ்பான மயேந்திரப் பள்ளி வாசஞ்
செய்பொழிற் குருகா வுருந் திருமலலை வாயி லுள்ளிட
டெய்திப் பதிக ளெல்லா மினபுற விறைஞ்சி யேத்தித்
தையலாள பாகா தமமைப் பாடினா தமிழ்ச்சொன மாலே.

(இ-ள.) அவ்வாறு சீகாழிப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் நாள்களில் அச
காழியினதீழ்ப்பாகத்திலுள்ள திருமயேந்திரப்பள்ளி, வாசனைவிசுகின்ற சோலைகள
குழந்த திருக்குருகாலா, திருமலலைவாயில் முதலாகப்பொருந்திய திருப்பதிகளை
யெல்லாம் தம் மனத்தில அனபுண்டாக வணங்கித், துதித்துப் பாரவதிபாகராகிய
சிவபெருமானைத் திருநெறித்தமிழ்வேதாகிய திருப்பதிகமாலையாற பாடியருளி
னார்.—எ-று. (கஉக)

அவ்வகை மருங்கு சூழ்ந்த பதிகளி லரனா பொற்றான
மெய்வகை ஞான முண்ட வேதியா விரவிப் போற்றி
யுய்வகை மண்ணு ளோருக குதவிய பதிகம் பாடி
பெவ்வகை யோரு மேத்த விறைவரை யேத்து நாளில்.

(இ-ள.) அவ்வாறு சீகாழிக்குச்சமீபத்திலுள்ள ஸ்தலங்களிலெழுந்தருளிய
சிவபெருமானது அழகிய திருவடிகளை மெய்மமையாகிய சிவஞானப் பாலமுதுண்
டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரா அடைந்து துதித்து, உலகத்திலுள்ளவர்
களுக்கு உய்யும் நெறியையுணர்த்துகின்ற திருப்பதிகங்களைப் பாடியருளி, எத்த
கைய மேம்பாடுடையவாகளும் தமமைத் துதிக்கச் (சீகாழியை யடைந்து) தோணி
யப்பணாத்திதித்து அங்கு எழுந்தருளியிருக்குநாளில்.—எ-று. (கஉ௦)

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௫௭

வேறு.

திருநீல கண்டத்துப் பெருமபாணர் தெள்ளமுதின்
வருநீமை யிசைப்பாட்டு மதங்களு ளாமணியார
ஒருநீமை யுடனுடைய பிள்ளையார கழல்வணங்கத்
தருநீமை யாழ்கொண்டு சண்பையிலே வந்தணைந்தார.

(இ.ள.) திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனா தெள்ளிய அமுதம்போலச்
செவிக்கு இனபத்தைத்தருகின்ற இசைப்பாட்டிலாவல மதங்க ளாமணியென
ஹ் தமமனைவியாரோம் ஒநமைப்பட்ட அன்புடன் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை
யாருடைய திருவடிகளை வணங்கும்பொருட்டு இனபத்தைத்தருகின்ற யானை
யெதெதுக்கொண்டு சிகழியில வந்துசேந்தார.—௭-று (கருக)

பெருமபாணர் வரவந்தது பிள்ளையா ரொதிகொள்ளச்
சுருமபாசைங் கமலமலாத துணைப்பாதற் தொழுதெழுந்து
வீருமபாவத் தொடுமேத்தி மெய்மொழிக ளாற்றுதித்து
வருமபானமை தருவாழ்வு வந்தெய்த மகிழ்சிறந்தார.

(இ.ள.) திருநீலகண்டப் பெருமபாணநாயனாது வருகையைத் திருஞான
சம்பந்தப்பிள்ளையார் நின்று, அவரை மெதிகொண்டருள, வணக்கம் ஆரவாரிக்
கும் செந்தாமரைமலர்மீடானை இரண்டு திருவடிகளையும் அத்திருநீலகண்ட யாழ்ப
பாணநாயனா (சுமது ப. தினியாரோடும்) வணங்கி மெழுந்து விரும்புகின்ற
அன்போமே அப்சியிசெய்து, மெய்மையாகிய திருவாக்கினால் துதித்து, (தாம்
அவரைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்று) வந்ததன்மையினால் அடையவேண்டிய பெரு
வாழ்வானது, அவ்வாறு தரிசித்தமாதகிய நிலை தமமைவந்தடைய, அதனால் மகிழ்
ச்சியடைந்தவராயினா.—௭-று. (கருக)

அளவிலா மகிழ்ச்சியினா தமைகொக்கி பையாநீ
ருளமகிழ வியக்கணாத வுறுதியுடை யோமொழை
யிளவிலா நகைமுடிபுப்ப விசைத் தவரை புடனகொண்கி
களிலெழு நஞ்சணிகதா பாலணையுங் கவுணியினா.

(இ.ள.) அளவிலா சுகேதவதனைபுடைய திருநீலகண்டயாழ்ப்பாண
நாயனா பார்த்துவிட்டு, 'ஹம்' ! நீ மனமகிழ்ந்தபடியிங்குவந்ததனால் வருமபய
னாகிய வுறுதியுடையோமொன்று இளவியா கிய நிலைவடபோலத் திருநகை
தோன்றும்படிச் சொல்லியருளி அவரைத் தமமுடன் அழைத்துக் கொண்டு, கண்ட
தநில விரிவாகும் விவரநாயகனாகத் தோணியப்பாது சந்தியிற்செல்லும் திரு
ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—௭-று. (கருக)

கொயிலிளிற் புறமுன்றிற் கொடுக்குத் குமட்டுவித்
தேயுமிசை யாழுங்க ளிறைவருக்கிங் கியற்றுமென
ஆயுட்கழப் பிளையா ருளபொற்ற வதற்கிறஞ்சி
மேயதொடைத் தந்திரியாழ் வீக்கியிசை விரிக்கின்றார்.

(இ.ள.) திருக்கோயிலின் திருமுற்றத்தின் புறத்தில் அவரை யழைத்துக்
கொண்டு சென்று சுவாமியை வணங்கச்செய்து, இவ்விடத்தில் உங்கள் சிவபெ

ருமானுக்கு இசைபொருந்திய யாழைவாசியுமென்று அருளிச்செய்ய, நிறைந்த புகழையுடைய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது திருவருளை இசைபாடுமென்பொருட்டுத் தாம் பெற்றதைக்கருதி அவ்வா வணங்கி இசைபொருந்திய தொடையினையுடைய தந்திரிகளோடுகூடிய யாழைப்பிணித்து யாழ்வாசிக்கினரார்.—எ-று.

தந்திரி என்பது, யாழின் நரம்பு.

(கூசு)

தானநிலைக் கோலவடித்துப் படிமுறைமைத் தகுதியினு
லானவிசையாராய்வுற நங்கணாதம் பாணியினே
மானமுறைப் பாடினியா ருடன்பாடி வாசிக்க
ஞானபோ னகாமகிழ்ச்சார நான்மறையோ ர்திசயித்தாரா

(இ-ள்.) மந்தர மத்திம் தாரமெனனுமூவகை நாதங்கனையுளது கட்டிய எல்லையில் நிலையோடுகூடிய யாழினைப் பண்ணுதுத்தி, அத்தானங்களில் மூவகை நாதங்களும்பொருந்து முறைமையான தகுதியோடுமொருந்திய குரலமுத்விய ஏழிசைகளைத் தனித்தனி தானம் ஒவ்வொன்றினும் ஆராய்ந்து, சிவபெருமான் பரமான பண்ணிற்கிசைந்த பாடலை ஏழிசையின கால அளவை முதலிய இலக்கணங்களையுணர்ந்த பாடினியாரோடு வாசிக்கவும், அதனைக் கேட்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மகிழ்ச்சியடைந்தருளினார்; அங்குள்ள நான்கு வேதங்களையுணர்ந்த பிராமணர்களும் ஆசசரிய மந்தரநாதங்கள்.—எ-று. (கூரு)

யாழிலெழு மோசையுட னிருவாநிடந றிசைபொன்றி
வாழிதிருத் தோணியுளரா மருங்கணையு மாட்சியினைத்
தாழ்மிரு சிறைப்பறவை படிந்ததனி விகரபிடைநின்
றேழிசைநூற கந்தருவா விஞ்சையரு மெடுத்திசைத்தாரா.

(இ-ள்.) யாழினின்று முண்டாகும் ஓசையோடு, திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனரும் அவா பத்தினியாருமாகிய இருவரது கண்டத்தெழும் இசைகளும் ஒன்றுபட்டுவாழ்வையுடைய திருத்தோணியப்பரது திருச்செவியிற பொருந்துஞ் சிறப்பினைச் சந்திரமண்டலத்தினின்றும் இசைக்கு உருகி வீழாநின்ற கிள்ளர மிதுனங்கள் நெருங்கிய பெரிய ஆகாயத்தினின்றும் ஏழிசையோடுகூடிய இசைநூலில் வல்ல கந்தருவாகளும் விஞ்சையாகளும் அந்த இசையை வியர்த்தெடுத்துக் கூறினார்கள்.—எ-று. (கூசு)

எண்ணருஞ்சீத திருத்தோணி யெம்பெருமான கழலப்பவிப்
பண்ணமையா ழிசைகூடப் பெருமபாணா பாடியபினை
கண்ணுதலா ரருளினா காழியாகோன கொடுபோந்து
நண்ணியுறை யிடஞ்சுமைத்து நலவிருந்து சிறந்தளிப்ப.

(இ-ள்.) அளவிடுதற்கரிய சிறப்பினையுடைய திருத்தோணியென்னு மால்யத்தில் வீற்றிருந்தருளும் எமது சிவபெருமானது திருவடிகளைவணங்கி, பண்ணமைந்தயாழில் சபதசுரங்களும் பொருந்தத் திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனாரா பாடியபின்பு, தோணியப்பரது திருவருளினால் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அவரை யழைத்துக்கொண்டோய் அவாபொருந்தி வசிடத்தற்கு ஓர் இடத்தையமைத்து, நல்ல அறுசுவையோடுகூடிய விருந்தினை மனமகிழ்ந்து செய்தருள.—எ-று.

இதுமுத விரண்பொடலுங் குளகம்.

(கூஎ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௫௯

பிள்ளையா ரருளபெற்ற பெருமபாணா பிறையணிந்த
வெள்ளநீர் சடையாணா யவாமொழிந்த மெய்ப்பதிக
முள்ளபடி கேட்டலுமே யுருகுபெரு மகிழ்ச்சியராயத
தெள்ளமித மருநினாபோற சிந்தைகளி யுறத்தொழுதார.

(இ.ள.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவருளைப்பெற்ற திருநீலக
ண்டயாழ்ப்பாணநாயனா, இளம்பிறையணிந்த கங்கைநதி தவழும் சடைமுடியை
யுடைய சிவபெருமானை அத்திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் அருளிச்செய்த மெ
ய்மையாகிய திருப்பதிகங்களை அவரருளிச்செய்தபடி திருக்கூட்டங்களால் பா
டியருள, அதனைக் கேட்டவளவில் அதனால் மனமுருகுகின்ற பிக்க மகிழ்ச்சியு
டையவராயத் தெளிவாகிய தேவாமித முண்டவாபோல மனங்களிப்புண்டாகும்
படி (அததிருப்பதிகப் பொருள்களைச்சிந்தித்துத்) தொழுதார்.—எ.று. (கருஉ)

காழியார் தவப்பயனாங் கவுணியாத் தோன்றலா
ராழிவிட முண்டவா மடிபோற்றும் பதிகவிசை
பாழின்முறை மையினிட லே யெவையிரு மகிழ்வித்தா
ரோழிசையும் பணிகொண்ட நீலகண்ட யாழ்ப்பாணா.

(இ.ள.) சீகாழியினுள்ளவர்களது தவப்பயனாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள
ளையார் திருப்பாறகடல்லதோன்றிய ஆலாகலவிவாதை யுண்டாடும் சிவபெரு
மானது திருவடிகளைத் துதிக்கும் திருப்பதிகங்களின் இசையை யாழில் (பதிகங
கருக்கணமந்த) பணமுறைச்சேத்து வாசித்து எவகைப்பட்ட ஆனமங்களையும்
மகிழ்ச்சியவித்தார், ஞாலமுதலிய ஏழிசைகளையும் தம் வதிப்படுத்திய திருநீலக
ண்ட யாழ்ப்பாணநாயனா.—எ.று (கருகூ)

சிறியமறைக களிற்றித்த திருப்பதிக விசையாழி
னெறியிடுமே பெருமபாணா பின்னூரீ ரருளசெய்யு
மறிவரிய திருப்பதிக விசையாழி லிட்டடியேன
பிறிவினரிச வீசவிக்கப் பெறவேண்டு மெனத்தொழுதார.

(இ.ள.) சிறிய வேதக்கனரூப திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அருளிச்
செய்த திருப்பதிகங்களின் இசையை யாழிலேற்றி முறைப்படி வாசிக்கும் திருநீல
கண்ட யாழ்ப்பாணநாயனா (இப்பொழுது சுவாமிகளது திருவருளைப்பெற்றுத் தே
வரார் அருளிச்செய்த திருப்பதிகங்களை யாழிவிட்டி வாசித்தேன) பின்னும் சுவாமி
களருளிச்செய்யும் அறிதற்கரிய திருப்பதிகங்களின் இசையையும் அடியேன் யா
ழிலமைத்துப்பாடித் தேவார்பாப் பிரியாமல் சேவித்து உரப் பெற வேண்டு மென்
றுவணங்கினா.—எ.று. (கசு0)

மற்றதற்குப் பிள்ளையார் மனமகிழ்வுற மிசைத்தருளப்
பெற்றவாதாந் தம்பிரா னருளிதுவே யெனப்பேணிச்
சொற்றமிழ்மா லையினிசைகள் சுருதியாழ முறைதொடுத்தே
யற்றைநாட் போலென்று மகலாநண் புடனமாந்தார்

(இ.ள.) அவரது வேண்டுகோளுக்குத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மன
மகிழ்ந்து இசைத்தருளப்பெற்ற திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனா இது சிவ

பெருமான் திருவருளையென்று அவவுடன்பாட்டைவிருமபி அவா அருளிச்செய்யும் திருபதிகங்களின் இசைகளைச் சுருதியையுடைய யாழில் முறைமையுடைய தொடுத்த அந்நாள்போல எந்நாளும் நீங்காத நண்போடு மகிழ்ந்திருந்தார்.—எ-று.

சிரபுரத்தி லமாந்தருளுந் திருநாந சம்பந்தா
பரவுதிருத் திலலைநடம் பயில்வாநாப் பணிந்தேத்த
விரவியெழும் பெருங்காதல வெள்ளத்தை யுள்ளத்திற
றாவிசையுங் குறிப்பறியத் தவமுனிவாக் கருளச்செய்தார்.

(இ-ள்.) சீகாழிப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற திருநாந சம்பந்தபயி யார் யாவராலும் துதித்தற்குரிய ஸ்ரீசிதம்பரத்தில் ஆண்டத்தாண்ட வஞ்சையதருளும் ஸ்ரீநடராசப்பெருமானை வணங்கித் துதிக்கும்படியான தமதுதிருவுள்ளத்தில் கலந்தெழுந்தும் பெரிய ஆசையாகிய வெள்ளத்தைச் சிறப்பெருமான்திருவருள் தோற்றுவிக்க, அதற்குத் தாம் திருவுள்ளமிசைந்த குறிப்பினையறியுமாடித் தவமுனிவராகிய சிவபாதவிருதயருக்கு அருளிச்செய்தார்.—எ-று. (க-உ)

பிள்ளையா றருள்செய்யப் பெருந்தவந்தாரா பெற்றெடுத்த
வள்ளலாரா தாமுமுடன செல்வதற்கு மனங்களிப்ப
வெள்ளிமால வராயெனாத திருத்தோணி வீற்றிருத்த
புள்ளிமா னுரியானாத தொழுதருளார் புரப்பட்டார்

(இ-ள்.) (தாம் ஸ்ரீசிதம்பரத்திற் கெழுந்தருளும் குறிப்பினை) திருநாந சம்பந்தபயிள்ளையார் தமது தந்தையாருக் கருளிச்செய்ய, மிகுந்த தவத்தைச்செய்து புத்கிராகப்பெற்றெடுத்த சிவபாதவிருதயருடையருடன செல்வதற்கு உடன பட்டுத் தம் மனத்தில் களிப்படைய, பெரிய வெள்ளிமலையைப்போல வளங்கித் திருத்தோணியென னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருத்தருளிய புள்ளிகளையுடைய மூன்றோலை உடையாகப்போராத தோணியப்பரை வணங்கி அவரது திருந்நீன்பெற்றுத் திருத்திலைப்பதிக்கு எழுந்தருளினார்.—எ-று. (க-உ)

தாவில்யாழ்ப் பாணரோடு தாதையா தமமோடு
மேவியசீ ரடியார்கள புடைவரவெங் குருவேந்தா
பூவினமே லயன்போற்றும் புகலியினைக் கடந்துபோய்த
தேவர்கடம் பெருந்தேவா திருத்திலலை வழிச்செல்வார

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருநாந சம்பந்தபயிள்ளையார், கெடுத்திலலாத திருநிலைகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனாரும், தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயரும், நிலைபெற்ற சிறப்பினையுடைய அடியார்களும் தம்பக்கத்தில் சூழ்ந்துவர, தாமரை மலரினுள்ள பிரமணஸ் பூசிக்கப்பட்ட சீகாழியைக்கடந்து சென்றருளித் தேவா கள்தேவராகிய ஸ்ரீநடராசப்பெருமானது ஸ்ரீசிதம்பரத்தினவழியைநோக்கிச் செல்கின்றவராயினார்.—எ-று. (க-உ)

வேறு.

நள்ளி ருட்கணின் னாடுவா ருறைபதி நடுவுகண்டனபோற்றி
முள்ளி டைப்பற வெள்ளிதழ்க் கேத்தைக் முகிழ்விரி மணஞ்சூழ்ப

புள்ள டைததடம பழனமும் படுகரும் புடைகழிக் திடப்போந்து
கொள்ளி உத்திரு நதிக்கரை யடைந்தனா கவுணியா குலதீபர்.

(இ-ள.) சாவசங்காரகாலமாகிய நிராத்திரியில நின்ற நிருத்தஞ்செய்த
நுளும் சிவபெருமான ஸ்மரநிருத்தருளியவ்வகை இடையிலுள்ளவைகளை வண
ங்கித்தித்து, புறத்தில் இடையிடையே முட்களையுடைய ளெளரிய இதழ்க்
களோடுகூடிய தாமையினபுருமபு விரிந்த மணமலர், பறவைகளையுடைய அக்
னவயல்களும், நீர்நிலைகளும் வழியிடையி லாகக்கூச சென்றருளிக் கிந்தக் கொள
ளிடமெனது நதியின்களையையடைந்த, கவுணிய குலத் தலைமாராகிய திரு
ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா.—எ-று. (௧௬௫)

வணடி. னாததெழு செழுமலாப நிறங்களு மணிபுரா ரமுமுத்தித்
தண்ட லைப்பல வானத்தொடும் வந்துன முழந்துகே வடித்தித்
தெனடி னாக்கடற் பவளமும் பணிலமுஞ் செழுமணித் தாண்டிமுததுங்
கொண்ட ரடடியுந் தோதபய தெதாக்கொக கொள்ளிடங் கடந்தேறி.

(இ-ள.) வணடுகள் ஆரவாரத்துச் சமுலும் செழிமல ததெருதிகளையும,
முத்துக்களையும, சந்தனத்தையும் வாரிக்கொண்டு செல்லையுள்ள பலவளங்க
ளோடு வருகின்ற கொள்ளிடமெனமானது அடங்கி (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை
யாரது) திருவடிகளைத் தாழவும், ளெளரிய அலைகளையுடைய கடலின்னிறும் வரு
கின்ற ஓதமானது பவளத்தையும், சங்குகளையும், செழியிறத்தின்கூட்டங்களை
யும், முத்துக்களையும் வாரிக்கொண்டு அல்லவழியெய்தி, அங்கே தமமையெதிராகொ
ளளவும் கொள்ளிடந்தியைக் கடந்தேறி.—எ-று.

இதமுத ஸ்ரீரணபொடலுங் குளகட. (௧௬௬)

பலகு தொண்டாதங் குழாத்தொடு முடனவரும் பரினபறை யவாருழிச்
செலக திப்பயன் காண்பவா போற்கறி சிந்தைகூ தரக்கண்டு
மலகு தேவபோ முத்தலனைத் துயுகளும் வணங்குவென டினவெல்லா
கலகு திலலைகுழ திருவெல்லை பணிந்தனா ஞானவா ரமுதுண்டாரா.

(இ-ள.) நிறைந்த அடியார திருக்கூட்டங்களோடும் தமமுடனவருகின்ற
வேதாத்தியயனஞ்செய்யும் பிரமண்கள் குழவும், சிவத்திப்பேற்றைத் தமதுகண்
களால் காண்பவாபோலத் தமதுதிருவுள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியதிகரிக்கப்பாத்தருளி
நிறைந்த தேவர்களமுதல் எல்லாவுயிர்களும் வணங்க அவர்கள்நெடிய பொ
ருள்களையெல்லாம் வேண்டியவாறே வருளசெய்யும் திருத்த லையைச் சூழந்த திரு
வெல்லையை வணங்கினா; சிவஞானமாகிய அரிய திருமுலை ராமுதுண்டருளிய
திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா.—எ-று.

ஞானவாரமுதுண்டார கண்டு திருவெல்லைபணிந்தனா எனக் கூட்டுக. (1)

செங்க ணேற்றவா திலலையே நோக்கித்த திருநதூல கிளிறக்கெல்லா
மங்க லந்தரு முழவிளம் போதகம் வருமிரு மருங்கெவஞ்சு
தங்கு புள்ளொளி வாழ்கதுணா பெடுத்தமுன் றுமரை மதுவாசப
பொங்கு செமழுகை காங்குவித் தலாமுகங் காட்டின புறப்பொயகை.

(இ-ள்.) சிவந்தகண்களையுடைய இடபத்தைவாகனமாகக்கொண்டருளும் ஸ்ரீநடராசப்பெருமா நெழுந்தருளிய திருத்திலையேநோக்கியருளி, ~~மேகமேகம்~~ மாகிய உலகங்களுக்கெல்லாம் சுகத்தைத்தந்தருளும் இளங்களிறுகிய ~~மேகமேகம்~~ சம்பந்தப்பிள்ளையா லொழுந்தருள்கின்ற இரண்டுபக்கங்களிலும் தங்கியிருப்பவைகளின் ஒலியால் மங்கலவாழ்த்துக் கூறி, முன்னே தேனமணமவிசகினை, செந்தாமரையின் பூவரும்புகளாகிய கைகளைக்குவித்து அத தாமமாமலாகளாகிய முகங்களைக் காட்டின; நீர்நிறைந்த தடாகங்கள்.—எ-று. (கசுஅ)

கலவ மெனமயி நினைங்களித் தழைத்திடக கடிமணக் குளிரகாலவந் [பப துலவி முன்பணிக் தெதிரகொளக கிளரநதெழுந் துடனவருஞ் சுரும்பார விலகு செந்தளி ரொளிரிறந் திகழ்தர விருகுழை புடையாட மலாமு கம்பொளிக் தசையமென் கொம்பாநின் றுடுவ மலாசசோலை.

(இ-ள்.) மலர்களையுடைய சோலைகளில் மிருதுவாகிய கலாபத்தையுடைய மயிற்கூட்டங்கள் மகிழ்ந்து அழைக்கவும், வாசனைமிக்குத் குளிரந்த தென்னறகா றறுவந்து உலாவி முன்னேவணங்கி யெஞ்சுகொள்ளவும், நெருங்கி மேலெழுந்து அததென்னலோடுவரும் வண்டிகள் ஆரவாரிக்கவும், விளங்குகின்ற சிவந்த துளிராகிய செவ்வொளிந்றம் விளங்கவும், பெரியகுழைகள் பக்கங்களிலாடவும், மலராகிய முகம் பொலிவுறு அசையவும், மெல்லிய பூங்கொம்புகள் ஆடுவனவுமாம்.

குழை = துளிர்.

(கசுக)

இழைத்த டங்கொங்கை யிமயமா மலைக்கொடி யின்னமு தெனஞானங் குழைத்த ளிடத்திட வழுதுசெய் தருளிய குருளையா வரககண்டு மழைத்த மந்தமா ருத்ததின னறுமலா வண்ண நுண் கெடுவித் தழைத்த பொங்கெழின் முகஞ்செய்து வணங்கின தடம்பண்ண வயற்சாளி

(இ-ள்.) விசாலமான மருநிலத்திற்பொருந்திய வயல்களிலுள்ள நெற்பயிர்கள் ஆபரணமணிந்த வுயர்ந்த ஸ்தனங்களையுடைய பாலாதிதேவியா இனியதிரு முலைப்பாலென்று சிவஞானத்தைக்குழைத்து ஊட்டியருளத் திருவழுதுசெய்தருளிய இளஞ்சிங்கத்தையொத்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா லொழுந்தருளியவர அவரைப்பாந்து, குளிரந்த சிறுதென்னலால் நல்லமணமுள்ள மலாகளையும், அழகிய நண்ணிய பூந்தாதுகளையும் தூவி, மிருந்த அழகினையுடைய செழிய முகமலாந்து வணங்கின.—எ-று. (கருப)

ஞால முயந்திட ஞானமுண டவொழுந் தருளுந் நலங்கண்டு சேல லமபுதண் டுன்றதம் படிந்தணை சீதமா ருதமவீச் சால வும்பல கண்பெறும பயன்பெறுந் தன்மையிற் களிகூர்வ போல சைந்திரு புடைமீடிக் தாடின புறம்பணை நறுமபூகம.

(இ-ள்.) மருநிலத்திலுள்ள வயலினபுறத்தேநிற்கும் நல்ல கமுகமரங்கள் உலகத்தா நற்கதியடையும் பொருட்டுச் சிவஞானப்பாலமு துண்டருளியதிரு ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் எழுந்தருளியிருக்கின்ற நலத்தைப் பார்த்து, கெண்டைமீன்கள் கலக்குகின்ற குளிரந்த நீரையுடைய தடாகங்களிலபடிந்துவருகின்ற

திருஞானசம்பந்தமுந்திசுவாமிகள் புராணம் காந்த

குளிராக கெனறற்காற்று வீசவும், மிருகத பலகண்களைத் தாம் அடைந்த தன்மை பமிகளன்போல அஞ்சந்து இருபகச்சதிலும் நெருங்கி ஆடின — 6 று.

ஊன்கணு. நறுமபுகம ஆடின வெனக் கூட்டுக (கருக)

நீவிந்த விரப்பவா திலலைசூழ் டெல்லையின் மறைபவா பங்கிலே ளிவசி சிவந்த நுமபய னுடையவா குதிகளின் செழுமபுகைப் பாப்பாடேல தவந்த லைப்பவர தருளிய பள்ளையா தாமலே வுமுன்னே சிவந்த நீலநுண் முகிலவீதா விதந்து போனாது நெவானா

(இ-ள.) தமமையடைந்த ஆனமாகக்ளின் பிறவிததுன்பத்தை நீக்கி ந னும் ஸ்ரீநாராயண பெரும னது திருமதிலையையுடைய டெல்லையிலவாழும் பி ம ணாக்ளா செய்கின்ற யாகத்திலுடையத னமையத்த ம பயனகளைப்படைய செய முதலிய ஆகுந் துண்டாகுர் செய்து டைக்கின் மிகுகியினால் தாமரைகள் த லைபு தோங்குமபடிவந்து அவதீர்த்தருளிய து ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா எழுந்தருளநிமித்தம் பெரிய ஆகாயமானது துறப்பட்டு உயர்ந்த நீலநிறம் கய டுண்ணு வஸ்திரத்தை விதானஞ்செய்த தன்மைப்போன்றி டத்து. — 6 று

விதானம் = மேற்கட்டம். (கருக)

கருமபு செவ்வெலைய கழுக்கொடு கருதுயா கழுவியம் பண்ணிங்கி யருமப மெனமலா தளிப்பல மூலமென மணத்தினு காமான மருங்கி னந்தன வனமபணிந தனைத்தனா மாடமா விநகையாங்கி நெருங்கு திலலைசூழ் டெல்லையா னென்ற வாழினே ரணித்தாக.

(இ-ள.) கருமபுகுந், செவ்வெலையம் பசிய கழுக்கையுங்கொடு கல து உ திருக்கின்ற வயல்களையடையமருந்தித்தனைக்கட்டது, அருமடக்குந் - டெ லியம்மபுகுந் - தளிர்சுரும-பழங்குந் - கருங்குந்ம னென்று சொ லப்பட்ட எ லலாப்பொருள்களுக்கும் பிற பிடமான டைத்திலுள்ள திருத்தன வனைத்த பணிந்து, மாடங்குந் - மான்கைக் டு உயர்ந்து நெருங்கிய திருத்தி லையச சூழ்ந்த வெமய மதியின் தென்கிண்கி திருநாமல்களையோ சமீபமாக எழுந்தரு ளா; (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா) — 6 று. (கருக)

பொங்கு கொங்கையிற் காந்தம் பரு ஞானமாம போனகம் பொருகுந் மங்கை செங்கையா டுட்டவுண்டருளிய மதலையா வந்தாரென றங்கண் வாழ்பெருந் திருத்திலையாக்ளா ராபாக ஞடனீண்டி யெங்கு மங்கல வண்ணிந வலங்கித் தென்கையா வணைவார்கள.

(இ-ள.) பூரித்த சமது கொங்கையினின்றும் கந்த மெய்ஞ்ஞானம் கிய அமுதத்தைப் பாவ தராஜபுத்தரியாகிய உமாதேவியா சமது சிவந்த திருக்காங்க ளாலண்டி டுமுதுசெய்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா எழுந்தருளின றென்று அவ்வ டத்துவாழ்கின்ற பெருமைபொருந்திய திலலைவாழ்த்தணாகள சிவ னடியார்களோடு கூடி ஸ்ரீசீதம்பரமுழுமையும் மங்கலகரமான அமுது மிகுமபடி அலங்காரஞ்செய்து, அவரை எதிர்கொள்ள வருபவார்களானாள். — 6 று. (1)

வேத நாதமு மங்கல முழக்கமும விசுயபிடை நிறைந்தோங்குச்
சீத வாசனீ நிறைகுடந தீபங்க டிசையெலர் நிறைந்தாரச்
சோதி மரமணி வாயிலின் புறஞ்சென்று சோபன வாக்கமுஞ் சீசாவழிக்
கோதி லாதவர் ஞானசம பந்தரை யெதிரகொண்டு கொடுபுக்கார்.

(இ-ள்.) வேதாராயணவோசையும், மங்கலகரமானவோசையும் ஆகாய
ததில் நிறைந்து ஒங்கவும், குளிர்ந்த ாறுமணங்கமழும் நீர்நிறைந்த குமபங்களும-
தீபங்களும்- திக்குகளெல்லாம் நிறைந்திருக்கவும், ஒளிபொருந்திய பெரிய இரத
தின்னங்களழுத்திய தெனமதின திருவாயிலின் புறத்திறுசென்று மங்கலகரமான
ஆசீர்வசனங்களைச்சொல்லிக் குறமமற அத்திலைவாழ்தணைகள் திருஞானசம்
பந்தப்பிள்ளையாரை தோகொண்டு அழைத்துப்போனார்கள்.—எ-று. (கருஞ்)

செலவ மலகிய திலைமூ தூரினிற நெனநிசைத் திருவாயி
லெலலை நீங்கியுள் புகுந்திரு மருங்குநீன நெடுக்குடேத் தொலிகுழ
மலல லாவண மதுகிடைக்க கழிந்துபாய் மறையவா நிறைவாழ்க்கைத்
தொலலை மாளிகை நீரைத்திரு வீதியைத் தொழுதனைந தனா தூயேயா.

(இ-ள்.) பலவகைச்செலவங்களும் நிறைந்த பழையமையாகிய ஸ்ரீ சிதம்பர
ததின தென்திசையிலுள்ள திருவாயிலின் எல்லையைக்கடந்து உள்ளேபுகுந்து,
இருபக்கங்களிலும் பிராமணா முடலானவர்கள் நன்னகரம வாழ்த்தொலிகுழ
வும், உளபம்பொருந்திய ஆலையீதியைக்கடந்து சென்று, திலைவாழ்தணை
கள் நிறைந்தவாழ்கின்ற பழையதிருமாளிகை வரிசையோடுகூடிய திருவீதியைத்
திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வணங்கிக்கூன்றருளினார் —எ-று. (கருஞ்)

மலநத பேரொளி குளிர்நரச சுவமணங் கழிந்துவான றுகணமாநிச்
சிலம்ப லமபுசே வடிவவா பதிலவுறுஞ் செமமையார் நிருத்தொண்டு
கலந்த வனபாதஞ் சிவநாதந் நிகழ்திரு வீதனை களிசெய்யப்
பலன்கொண் டைந்தனா ளொழிலைக்கோபுரமபணிந்தெழு தனாபோற்றி

(இ-ள்.) மிகுந்த பேரொளியானது குளிர்ச்சியைநரச சுவமணம் வீதி
க்குறத்தினின்று நீங்கிய, வேதமாகிய சிலம்புகளசபங்க்கின்ற சிவநத திருவ
டியையுடைய ஸ்ரீ நடராசபெருமான பொருந்தியிருக்குந் தன்மையினாலும்,
திருத்தொண்டின்கூடிய அடியார்கள் திருவுள்ளத்தையொத்த திருவீதிகள்
தமது திருக்கண்களுக்குப் பேரானந்தத்தை விளைவிக்க, உண்மைப்பயனைக்கொ
ண்ட திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழிலைக்கோபுரத்தைத் துதித்துணங்கியெ
ழுந்தார்.—எ-று. (கருஞ்)

நீடு நீணிலைக் கோபுரத் துட்புக்கு நிலவிய திருமுனநின்
மாடு செம்பொனின் மாளிகை வலங்கொண்டு வாணு வளாதங்கள்
சூடு கின்றபே ரம்பலந் தொழுதுபோந் தருமறை தொடாநதேத்த
ஆடு கின்றவர் முன்புற வணைந்தன ரணிகிளர் மணிவாயில.

(இ-ள்.) உயர்ந்து நீண்ட நிலைகளையுடைய திருக்கோபுரத்தினுள்ளே புகு
ந்தருளி விளங்குகின்ற திருமுறத்தினருகே செம்பொன்னாலாகிய திருமாளிகை

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகவாமிகள் புராணம். கூறு

மைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, விண்ணுலகைப் பொருந்த வளாகின்ற சந்திரணித்த பேரம்பலத்தை வணங்கிச் சென்றருளி, அரிய வேதங்கள் பின்தொடர்ந்து துதிக்குமாடி ஜனநாததாண்டவநு செப்சருளும் ஸ்ரீரடராசப்பெருமான சந்தியில் அழகாக விளங்கு திருவாழகன் திருவாயில் மஸ்தநதருளினான்.

திருவணுக்கள் திருவாயில் என்னது. ஸ்ரீரடராசப்பெருமான சந்தியின் சமீபத்திலிருக்கு திருவாயில் என வரிக. (கூறு)

நந்தி மெம்பிரான முதற்கண் தாதக ணலங் கொளபன் முறைகூட அந்தமில்லவ ரணுகிமுன் மெழுந்தரு வணுக்களு திருவாயில் திகைத யாவமும பொருநிடச் சென்னிமிற் சிறச்செய்ய நைமேற வுங்கு வாழ்திரு நமன வகள் களிகொள வருஞமன பொடுபுகார.

(இ-ள்.) திராக்கிதேவா முதலிய சிவகணநாதர்கள் நன்மை மிகுந்த பல வரிசைகளாய்க் கூடிநிற்கவும், அளவிலலாத அடியாகூட்டடங்கல் நெருங்கி முன்னின்று வணங்குகின்ற திருவணுக்கள் திருவாயில், தமது மனதில் அன்பு அதிகரிக்கவும், சிவசில சிறிதாகிய சிவந்த திருக்கரங்கள் குவிந்து ஏறவும், சிவபெருமானைத் தரிசித்து மகிழ்ந்து வாழ்கின்ற திருவிழிகள் களிபடையவர அதிகரிக்கின்ற அன்புடன் புகுந்தருளினான்.—எ-று. (கூறு)

அண்ண லாதமம் களித்தமெயந ஞானமே யானவம் படிமுத்தம் முண்ணி னைந்தஞா நத்தெழு மானந்த வொருபெருந தனிக்கூத்துங் கண்ணின் மூளபுறக் கணநீரும் பிடெட்டெழுங் களிப்பொந்ந கட்டகாழிப் புண்ணி யங்கொழுந் தனைமவா போற்றுவா புனிதராடிய பொற்பு.

(இ-ள்.) சிவபெருமான தமக்கு அளித்தருளிய மெய்ஞானமே திருவுருவமாகிய திருவம்பலத்தையும், தமது திருவுள்ளத்தில் தீமைத் திருடன் ஞானத்தினால் உண்டாகின்ற சிவானந்தரூபமான ஒப்பற்ற பெரிய பித்தனத்தையும் தமது திருக்கண்களால் பித்ததியகூத்தனில் தரிசித்து வணங்கி, அத்தன லுண்டாகின்ற பேரானந்ததேவாமே கடலகூறுக சீகாழிப்பதியில் அடங்கி, ஸ்ரீரடராச சிவபுண்ணியமாகிய சருவின் கொழுந்தையொத்த திருஞானசம்பந்தனேயார் சிவபெருமான திருநடனஞ் செய்தருளும் பொலிவைத் துதிப்பாராயினான்.—எ-று.

சிவஞானமும், அச சிவஞானத்தினு லுண்டாகிய சிவாநந்தமே திருவம்பலமும், ஸ்ரீரடராசப்பெருமான செய்தருளும் திருக்கூத்துப் பெண்பா 'மெய்ஞ்ஞானமேய' என்றபடி முதல் மூண்ணிறைந்த ஞானத்தெழு மானந்த வொருபெருந்தனிக்கூத்துங்' என்று கூறினான். (கூறு)

உணர்வி னோர்பெற வருஞ்சிவ போகத்தை பொழிவினறி புருவின் கண்ணை புணைமொழி பளவினு மெளிவா வருவின் பொலப்போற்றி னுயிரணையில் வண்பெருங் கருணையே யேதத்தமுலா னெடுக்கதென பதிகத்தி புணரு மிளவரிசை பாடின ராடினா பொழிந்தனா விழிமாரி.

(இ-ள்.) மெய்யுணர்ச்சிவாயிலாயப் பொருந்தவருகின்ற சிவபோகத்தை நீக்கமின்றி உடம்பிற்பொருத்திய கணமுதலிய ஓம்பொறியளவிற்கும எளிதாக உணரும்வண்ணம் அருளச்செய்தனைமென்று துதித்து, (ஸ்ரீரடராசப்பெருமானது) ஒப்பற்ற வளம்பொருத்திய பேரருளியே துதித்து, மூண் எடுக்கருளிய திருப்புகழி

கத்தைப் பொருந்த இனிய இசையோடு பாடியருளினா ; தமது திருக்கண்களி
னின்றும் ஆனந்தபாஷ்பஞ் சொரிந்தருளினா —எ-று. (௧௬௧)

வேறு.

ஊழி முதலவாக் குரிமைத தொழிற் சிறப்பால
வாழிதிருக் திலலைவாழ்ந்தணை முனவைத்தீத
யேழிசையு மோங்க வெடுத்தா ரொமையாளுங்
காழிபாதங் காவலனா கறநுங் தெரிநீபாடபி.

(இ-ள்.) ஊழிக்காலத்து மழியாத முதற்பெருங் கடவுளாகிய ஸ்ரீநடரா
சப்பெருமானுக்கு உரிமையாகிய பணிவிடைகளைச் செய்யுந் சிறப்பினால் சிவநர்
தப் பெருவாழ்வையுடைய திலலைவாழ்ந்தணைகளைத் திருப்பதிகத்தின் முதல்பா
டடியிற் சிறப்பித்து, எம்மை யடிமையாகக் கொண்டருளிய சீகாழித்தலைவராகிய
திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரா “கறநுங்கெரியோம்.” எனனு முதலையுடைய
திருப்பதிகத்தை ஏதிசைக்கும் நிரமபுமபடிப பாடியருளினா.—எ-று. (௧௬௨)

கோயில் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றமபலம்.

கறநுங்கெரியோம்பிக்கவையெவாராமே
செறநுவாழ்த்திலைச்சிறநம்பலமேய
முறநுவெண்டிங்குணமுதலவனபாதமே
பற்றுகெனருபைபற்றுவாமே.

பறப்பைபடுத்தெங்குமபசுவெட்டெரியோம்புந
சிறப்பாவாழ்த்திலைச்சிறநம்பலமேய
பிறப்பிலபெருமானைப்பினமுழ்சுடையானை
மறப்பிலாரகணமாமைபறாவாரே.

ஞாலத்துபாகாழிஞானசம்பந்தன
சீலத்தாகொள்கைச்சிறநம்பலமேய
சூலப்படையானைச்சொன்னதம்மீழ்மால்
கோலத்தாற்பாடவல்லாரவல்லாரே.

திருச்சிற்றமபலம்.

சுவாமிபெயர் - சபாநாதர், தேவியார் - சிவகாமியம்மை.

மூலத்தானமூர்த்திகள் பா - திருமூலநாதர், தேவியார் - உமையம்மை.

பண்ணார் பதிகத் திருக்கடைக்காப் புப்பவரி
புண்ணாடு மெனடி முயிருங் கனாநதுருக்கும்
விண்ணு யகனகூத்து வெள்ளவெளி யேறினோத்துக்
கண்ணு ரமுதுண்டார் காலம் பெறவழுதார.

(இ-ள்) பண்ணமைந்த திருப்பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்பை யருளிச்
செய்து, உள்ளே யமைந்த எனும்பு முயிருங் கனாநதுருக்கச்செய்யும் தேவர்கள்

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௬௭

நாயகராகிய ஸ்ரீநடராசப்பெருமானது ஆநந்தத்தாண்டவத்தைத் திருவம்பலத் தில் தரிசித்துத் தமதுதிருக்கண்களால் நிறைந்த சிவாநந்தவமிர்த்தத்தை யுண்டரு ளினா ; உலகுயிர்கள நனமையடைதற்குரிய பரிபாககாலமவந்த காரணத்தினால் (அமமே! அபபா! வென்று கூறி) அழுதருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.

முனமா லபனறியா முர்த்தியார் முனமா லபனறியா
சொனமாலே யாறகால மெல்லாந் துதிப்பறையுசிப்
பனமா மறைவெள்ளஞ் சூழ்ந்து பரவுவனற
பொனமா ளிகைவையலங் கொண்டு புறமகீபாதார்.

(இ-ள்.) முன்னம் திருமாஜம் பிரமணம் (பனறியாகவும் அன்னமாகவும் உருவங்கொண்டு அடியையு முடியையு) தேடி யறியாத ஸ்ரீநடராசப்பெருமான் சநிதியில் நின்று, திருப்பதிக மாலையால் பூசகாலவசனதேறும் துதித்து வணங் கி, பெருமைபொருங்கிய எல்லா வேடிக்காக்களையும் துதிக்கின்ற கணக்கபை யைப் பிரதக்ஷணமுடையதுகொண்டு பறத்தில் எழு தருளினா.—எ-று. (௧௬௪)

செவ்வத் திருமுனறியா முழந்தெழுது தேவாகுழா
மலருந் தருவாயில் வந்தனறஞ்சி பாத்தவங்கள்
நலதூந் திருவிதி தானகுந் தொழுதவங்
ணல தந் துறமுஞ்ச வாசலாஸ்பாயி நாடகையார்.

(இ-ள்.) திருவருட் செவ்வந்நிறத்தி டமுறமுனறிய பணித்தெழுது, தேவாகூட்டங்கள் நிறைந்த திருவாயில் வணங்கி, (அடைந்தவாசலுக்கு) மகத்தா கிய தவங்களைத்தந்தருளும் நான்குதிருவ்திகளையும் வணங்கி அடவிடத்தில் வசித்த ருருவதற்கு அருகின்றவனாறு ; சீகழித்தலவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பி ணையார்.—எ-று. (௧௬௫)

செய்ய சடைமயா திருவேட் டுளஞ்செனறு
ணைகொழுது சொற்பதிகம் பாடிக்கழுமலக்கொண்
வைவிய ருளுமிட பங்காக மனறுடு
மைபன றிடுகவந்ததுங் குப்பிட டணையுறநாள்.

(இ-ள்.) செய்ய சடைமூடியையுடைய சிவபெருமான வீரநிருத்தரூபம் திருவேட்கள் மென்னும் ஸதலமடைந்து, திருமொழிக் கூட்டு வணங்கி, இனிய சொற்கள் மைய துன்பங்கம் பாட்டுருளி, உலகுந் தருமிடம் அத தலமாகக்கொண்டு, கணக்கபையல ஆனந்தமாய் உலகுந் தருளும் ஸ்ரீ நடராசப்பெருமானுடைய திருவடனத்தை வணங்கி மாடகளி.—எ-று.

கைமமான மறியார் கழிப்பால் புள்ளிணரது
மெய்மமாலேச சொற்பதிகம் பாடி விரைக்கொன்றைச
செமமாலே வேணித் திருவாயி மெவியுற
யமமாலேச குமபிட்டருந்தமிழும பாடினா.

(இ-ள்.) திருக்கரத்தில் மானகன்றையேந்திய பாலவண்ணந்தா எழுந் தருளிய திருக்கழிப்பாலையெனறும் ஸதலத்தை யடைந்தருளி, மெய்மமை நிறை ந்த இனிய சொற்களையுடைய திருப்பதிகமாலையையருளிக்கொடுத்து, வாசனைபொ ருந்திய கொன்றைமலரா லாகிய மாலையேச சிவந்த சடைமூடியில் தரித்தருளிய

திருவுச்சியென்னுமாலயத்தில் வீற்றிருந்தருளும் உச்சேசசைவணங்கி அரிய திருப்பதிகம் பாடியருளினார் ; (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்)—எ-று. (௧௬௭)

பாடும் பதிகமிசையாழ்ப்பாண நுமபயிற்றி
நாடுஞ் சிறப்பெய்த நாளுடம போற்றுவார்
நீடு திருத்திலலை யந்தணாக ணீணமன்று
ளாடுங் கழற்கணுக்க ராம்பே றத்சயிப்பாரா.

(இ-ள்.) தாம் அருளிச் செய்தின்ற திருப்பதிகங்களின் இசையைத் திருநீல கண்டயாழ்ப்பாணநாயனரும் யாழிலமைத்துவாசித்த யாவராலும் துதிக்கத்தக்க சிறப்பினையுடைய, நாளதோறும் திருநடனத்தைத் துதிக்குங் கருத்தினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிறப்புமிருந்த தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் உயர்ந்த கனகசபையில் திருநடனஞ்செய்தருளும் (ஸ்ரீராமாசப்பெருமானது) திருவடிகளுக்கு அனுக்கராயிருக்கும்பேற்றினை (திருவுள்ளத்திற்கருதி) அதிசயமடைபவராயினு.

ஆங்கவாகஞ் சீலத் தளவின மையுரினேந்தே
போங்க யெழுங்காத லொழிபாத வுள்ளத்தார
தேவகமழஞ் சோலைத் திருவேட் களங்கடந்து
பூங்கிடங்கு சூழ்புலியூப புக்கணையும் போழ்தின்கண்

(இ-ள்.) அவரு டிக்கும் அத்திலலை வாழ்த்தணர்களது நலனொழுகத்தின் மிகுதியையுந் திருவுள்ளத்திற்கருதி, அதிகரித்தெழுதின ப்ெருவிருப்பானது நீங்காத திருவுள்ளத்தையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தேன்மணமவீசுகின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த திருவேட்களத்தினின்றும் நீங்கி, மலர்களிறைந்த அகமருழ்ந்த ஸ்ரீ தீதம்பரத்தை யடந்தருளும்பொழுது.—எ-று.

இது முதலிரண்டு பாடலுங் குளகம்.

(௧௬௯)

அண்டத் திறைவ ருளா லணிதிலலை
முண்டத் திருநீற்று மூவா யிரவாகளுந்
தொண்டத் தகைமைக கணராத ராய்ததோளறக்
கண்டப் பரிசுபெரும பாணாக்துங் காட்டினா

(இ-ள்.) சாவ அண்டங்களுக்கும் தலைவராகிய சிவபெருமானது திருநுளினால் அழகிய ஸ்ரீ சிதம்பரத்தில வாழும் திருநீற்றுப்புண்டரமணிந்த திலலைமூவாயிரவர்களும் திருத்தொண்டசெய்யுந் சனமையையுடைய சிவகணநாதராய்த் தோன்றக்கண்டு, அத்தனமைபைத் திருநீலகண்டப்பெரும பாணநாயனருக்குங் காட்டியருளினார்.—எ-று. (௧௭௦)

செலவம் பிறிவறிபாத் திலலைவாழ்ந்தணரு
மெலலையிலசீர்ச் சண்பை யிளவே நெழுந்தருளி
யொலலை யிறைஞ்சாமுன் றமு முடவிறைஞ்சி
மல்ல லணிவிதி மருங்கணைய வந்தார்கள்.

(இ-ள்.) திருநுடட் செலவத்தினின்றும் நீங்காத தில்லைவாழ்ந்தணர்களும், அவ்வற்ற சிறப்பினையுடைய சீகாழிப்பதியில் அவதரித்தருளிய இளஞ்சிவகம்போன்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பெழுந்தருளி விரைந்து வணங்குவதற்கு முன்னே தாங்களுமுடனே வணங்கி, வளப்பம்பொருந்திய அழகிய திருவீதியில் அவர் இருபக்கத்திலும் சூழவந்தார்கள்.—எ-று. (௧௭௧)

பொங்கியெழுங் காதல் புலனாகப் பூசுர்தஞ்
சிங்க மனையார் திருமுடியின மேற்குவித்துப்
பாகயத்தின் செவ்வி பழித்து வனப்போங்குஞ்
செங்கையொடுஞ் சென்று திருவாயி லுட்புக்கார்.

(இ-ள்.) அதிகரித்தெழுநின்ற விருப்தமே வழியாக, பிராமணா குலச்சிங்
கம்போன்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருமுடியின்மேற் குவிக்கப்
பட்டோதாமனாயின பொலிவைப்பழித்து அழகுமிருந்த திருக்கரங்களோடு மெழுக
தருளித் திருக்கோபுரத்தின திருவாயிலினுள்ளே புகுந்தருளினார்.—எ-று. (௧௭௨)

ஒன்றிய சிந்தை யுருக யுயாமேருக
குன்றனைய பேரம் பலமருங்கு குமடிட்டு
மன்று ணிறைந்தாடு மாணிக்கக் கூத்தொடா
சென்றணைந்து தாழ்ந்தார திருக்களிற றுப்படிக்கீழ்.

(இ-ள்.) ஒருமைப்பட்ட தமது திருவுள்ள முருகும்படி உயர்த்த மேருமலை
யையொத்த பேரம்பலத்தையருகில்வணங்கி, கனகசபையில் நிறைந்து ஆனந்தத்
தாண்டவன செய்குந்ரும் மாணிக்கம்போன்ற ஸ்ரீரத்ராசப்பெருமான சந்நிதியில்
சென்றருளித் திருக்களிறுப் படியின கீழேவிழுந்து வணங்கியருளினார் ; (திரு
ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார்)—எ-று. (௧௭௩)

வேறு.

ஆடி னாயநறு நெய்யொடு பாறயி ரென்றெடுத் தாவததாற
பாடி னாபினநு மப்பதி கத்தின்றி பாவிய பாடலொன்றி
வீடு வாழ்திலலை நானமறை யோதமைக கண்டவந நிலையெலலாங்
கூடு மாறுகோத் தவாதொழு தேததுசுந் தமபல மெனக்கூறி.

(இ-ள்.) “ஆடினாய நறு நெய்யொடு பாறயிர்” என்று முதலில் எடுத்து
அன்போடு திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளிப் பின்னும் அத்திருப்பதிகத்தில் கட்
டனையிட்டருளிய ஒரு திருப்பாசுரத்தில், சிறப்பாக வாழ்கின்ற திலலைவாழ்தனை
ர்களைச் சிவகணநாதராகத் தாம் பாத்தருளிய அவ்வடையாளங்களை யெல்லாம்
பொருந்தவளைத்து, அத்தனைய திலலைவாழ்தணைகள் வணங்கித் தூதிக்கும் சிறு
ம்பலம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி.—எ-று.

இது முதலிரண்டு பாடலுங் குளகம்

(௧௭௪)

கோயில் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்

திருச்சிறைம்பலம்.

ஆடி னாயநறுநெய்யொடுபாறயிரதணாபிரியாதசுந் தமபல
நாடி னுயிடமாறங்கொன்றைநயந்தவனே
பாடி னாய்மறையோடுபலதேழுமபலசடைப்பலிகாலகதிர்வெண்டிங்கள்
சூடி னாயருளாய்கருங்கவெமதொலவீனையே.

நீலத்தார்கரியமிடற்றாரநல்லநெறிமேலுறைகண்ணினுர்பற்று
சூலத்தாரசுடலைப்பொடிநீறணிவார்சடையார்

சீலதார்தொழுதேத்துகின்றமபலஞ்சேர்தலாறகழற்சேவடி கைதொழக்
கோலததாயருளாயுனகாரணங்கூறுதுமே.

நாறுபூம்பொழிநண்ணியகாழியுணன்மறைவல்லநானசம்பந்தன்
ஊறுமின்றமிழாலுயர்தாருறைதில்லைதன்னு
ளேறுதொல்புகழேழ்துகிறமபலத்தீசனாரிசையாறசொன்னபத்திவை
கூறுமாவலலாருயாந்தாரொடுங்கூடுவரே.

திருச்சிறமபலம்.

இன்ன தன்மையி லின்னிசைப பதிகமுந் திருக்கடைக் காப்பேததி
மன்னு மானந்த வெள்ளத்திற் றிளைத்தெதிர வந்துமுன் னின்றமும
பினனு வராசடைக் கூத்தாபே ருள்பெறப பிரியாத விடைபெற்றுப
பொனனிமபலஞ் சூழ்ந்துதாழ்ந்தெழுதுபோந்தணந்தனாபுறமுன்றில

(இ-ள்.) இத்தனமையாகிய இனிய இசையையுடைய திருப்பதிகத்தை
யும் திருக்கடைக் காப்பையும் அருளிச்செய்து, நிலைபெற்ற பேரானந்த வெள்ள
த்தின்படிந்து, பிரதக்ஷிபூதமாக எதிவே நீன்று ஆனந்தத் தாண்டவஞ்செய்தருளும்
பின்னலாகிய நீண்ட சடைமுடியையுடைய ஸ்ரீநடராசப்பெருமானதுடே நூலப்
பெற்ற காரணத்தினால், அவரிடத்தினின்றும் பிரியா விடைபெற்றுக் கண்கசபை
யைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து நமஸ்கரித்தெழுந்த திருமுற்றத்தின புறத்தில் அடை
ந்தருளினான்.—எ-று. (கஎஉ.)

அப்புறத்திடை வணங்கியங் கருளுட னணிமணித் திருவாயில்
பொற்புறத்தொழு தெழுந்துடன போதரப் போற்றிய புகழ்ப்பாணர்
நற்ப தந்தொழு தடியனேன பதமுத னநிநிவாக கரைமேய
வொப்பி றுனங்குள பணிநதிட வேண்டுமென றுணாசெய வதுநேர்வார.

(இ-ள்.) அவவிடத்தினின்றும் வணங்கி அங்கே சிவபெருமான திருவரு
ளோடும அழகிய மணிகளிழைத்த திருவணுக்கன்றிருவாயிலே நன்றாகவணங்கி யெ
ழுந்த திருநிலைகண்டயாழ்ப்பாணநாயனருடன கோயிலுள்புறத்தே யெழுந்தருள்,
தம்மைத் துவிக்கின்ற புகழையுடைய திருநிலைகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனா திருஞா
னசம்பந்தப்பிள்ளையாரது சிறந்த திருவடிகளை வணங்கி அடியேனுடைய ஐனன
கேடத்திரமாகிய திருவெருக்கத்தம்புலியூர் முதலாக நிவாவென்னு நதிககையர்
பொருந்திய ஒப்பற்ற பலகேடத்திரவர்களையும் தேவரீர வணங்கி யருளவேண்டுமெ
ன்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு உடனப்பட்டவரானான்.—எ-று.

நிவாநதி யெனபது இக்காலத்து வடவெள்ளாறு என வழங்குகின்றது. (.)

பொங்கு தெண்டிரைப புனிதநீர் நிவாக்கரைக் குடதிசை மிரைப்போந்து
தங்கு தந்தையா ருடனபரி சனங்களுந் தவமுனி வருஞ்செலலச்
செங்கை யாழ்த்திரு நிலகண டப்பெரும் பாணனா ருடனசேர
மங்கை யாபுகழ் மதங்கரு ளாமணி யாருடன் வரவந்தார.

(இ-ள்.) பொங்குகின்ற தெள்ளிய அலைகள்பொருந்திய பரிசுத்தமான நீ
ரையுடைய நிவாநதிக்கரையின் மேற்றிசையில் எழுந்தருளி, தம்மைவிட்டு நீங்காத
தந்தையாராகிய சிவபாத விருதயரோடு அடியார திருக்கூட்டமும், தவத்தையு

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௪௧

டைய முனிவாகுட்டங்களுக்கு சூழ்ந்துவர, செவ்வியகையில் யாழையேந்திய திருநீலகண்டப்பெரும்பாணநாயனாரோடு மங்கையாகள புகழும் மதங்களுளாமணியாரு முடன்வர, எழுந்தருளிவந்தார; (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.)-எ-று. (௧௪௭)

இருந்த டங்களும பழனமும் கடந்ததுபோ யெருக்கத்தம புலியூரின் மருங்கு சென்று நீலகண்டப்பெரும பாணனா வணங்கிக்கார நெருங்கு சோலைக்குழிப்பதி யடியளேன பதியென நெடிநின்ற நருங்க லைசிறு மழவிளங் களிறனா ரங்கணை நருள்செய்வார்.

(இ-ள்.) பெரிய தடாகங்களையும் வயல்களையும் கடந்து சென்று திருநெருக்கத்தம் புலியூரெனனும் ஸ்தலத்திற்கு சமீபமாகச் செல்லுதல், அப்பொழுது திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனாரா வணங்கி மேகங்கள் நெருங்கிய சோலைக்குழி இத்திருநெருக்கத்தம்புலியூர் அடியேனுடைய ஜனன ஸ்தலத்தினைமென்று சொல்ல, அரிய வேதாகம்பொருள்களை ஒதாதுணர்ந்த சிறிய இளவகளிநன்றியொத்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மிக்கமகிழ்ச்சியடைந்து அத்ஸ்தலத்தை மடைந்தருளி (திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனாரா நோக்கி) அருள் செயலாற்றினான்-எ-று.

களிறு = யானை.

(௧௪௮)

ஐயர் நீரவ தந்ததிட வ்ப்பநு யளவ்ளபா தவமுனபு
செய்த வாறெனச் சிறப்பினாத தருளியச் செழுமபதி யிடவகொண்ட
மைகொள கண்டாதப லோயினி னுட்புக்கு வலவகொன்ற வலவகப்பா
ருப்ப வந்தவா செந்நுதமிழ்ப பதிகம வந்தொழி னுனாசெய்தார்

(இ-ள்.) ஐயர்! நீ திருவடிகள் செயல்படுத்து இத்திருநெருக்கத்தம்புலியூர் அளவிலாத மகத்தாகியதலத்தை முன்செய்தவன் என்றாயிருந்தென்று அந்த ஸ்தலத்தின் பரம்பினைச் சொது, செழுமைபெருந்திய அந்தஸ்தலத்தை யிடமாகக்கொண்டருளிய காளகண்டத்தை யுடைய சிவபெருமானது திருக்கேடையில் னுள்ளே இருந்து நித்தமாய் உலாசெய்து, செழுமபதிப்பதிகத்தை இலக்டன அருளிச்செய்தார், உலகங்களைப் பிடித்துமப்படி அப்பதித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று.

(௧௪௯)

அங்கு நின்றொரு நருளிறு வானுட வார்பொனமா மல்கொளி
பங்கா தாமினி னுறையுந பதிலை பர்வொடும பணிந்தெத்தித் ததா
துங்க வண்டமிழ்த் தொடைமலர் பாடிப்பொய்த தொல்லெவங்குருவை
செங்க ணேற்றுவா தருமுது குன்றனைச் செனா தரணைகினரா.

(இ-ள்.) பண்டியக்கொத்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அத திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனாரோடு திருநெருக்கத்தம்புலியூரின் செழுந்தருளி, அழகிய பாவதாஜ பதிரியகிய உமையெய்வோ யிடப் பக்தது லுடைய சிவபெருமான இனிது வீற்றிருந்தருளும் சிவபடப்பொருந்திய பல கோத்திரங்களை அன்போடுவணங்கித் துதித்து, மிக்க வளப்பம்பொருந்திய தமிழ்ச் சொற்களாகிய மலரால் கொடுத்த திருப்பதிகமலைகளை அருளிச்செய்து போய், சிவந்த கண்களையுடைய இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்ட சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் ஸ்ரீவீருந்தாசலத்தைக் குறித்துச்சென்று, அங்கு எழுந்தருளுகின்ற வரானார்.—எ-று.

(௧௫௦)

மொய்கொண மாமணி கொழித்துமுத தாறுசூழ் முதுகுன்றைய லாடவோமென், நெய்து சொனமலா மாலைவண பதிகத்தை யிசையொடு ம புனைதேத்திச், செய்த வத்திரு முனிவரு தேவரு திசையெலா நெ ருங்கபபுக், கையா சேவடி பணிபுமப பொருபபினி லாத வுடன் சென் று.

(இ-ள்.) கூட்டமாகிய பெரிய முத்துகளைக்கொழித்து மணிமுத்தாநதி சூழ்ந்த திருமுதுகுன்றைய லாடவோமென்று, நன்மைபொருந்திய சொன மலராகிய வளவிய திருப்பதிகமாலையை இசையுடனே அருளிக்கொடுத்து துதித்து, அருமையாகச் செய்த தவத்தையுடைய சிறந்த முனிவர்களும் தேவர்களும் எல்லாத் திசைகளிலும் நெருங்கப் புகுந்து பழமலைநாதா திருவடிகளை வணங்குகின்ற அத் திருமுதுகுன்றத்தில மிக்க விருப்பத்தோடு சென்றருளினா. — ௭ — று. (கஅக)

திருமுதுகுன்றம் - பண் - நீட்டபாவை

திருச்சிறுமடமலம்.

மத்தாவனாநிறுவிக்கடலகடைந்தவவிடமுண்ட
தொத்தார்தருமணிநீணமுடிச்சடாவண்ணனநீட்டமாங்
கொத்தாமலாகுளிரசந்தகிலொளிராகுங்குமங்கொணந்
முத்தாறுவந்தடிவீழ்தருமுதுகுன்றடைவோமெ

தழையாவடவ்யவீதனிற்றவமேபுரிசைவன்
இழைபாரிடைமடவானோடுமினிதாவுறைநிட்டமா
மழைவாளிடைமுழுவவவெழில்வவோவாளுக்கொரிகண்
முழைவாளிகுமிறுமமுயா முதுகுன்றடைவோமெ

முகிலசோதருமுதுகுன்றுடையானேமிகுதொலசீர்ப
புகளின்னகாமறைஞானசம்ப, தனுரைசெய்த
ங்கிலலனதமிழ்மலைகனிசையோடிவைபுத்தும
பகருமடிபவாகட்கிடபாவமடையாவே.

திருச்சிறுமடமலம்

கவாமிபெயா - பழமலைநாதர், தேவியா - பெரியநாயகியம்மை.

வான நாயகா திருமுது குளநீனை வழிபட வலங்கொள்வார
தூர நுகந்தமிழ்ச சொலவிருக் குககுடட் டுணைமலர் மொழிந்தேத்தி
ஞான போனகா மடபாதங் கோயிலை நண்ணியங் குள்புகுத்
தேன மடபுதன கொன்றைபா சேவடி தீனோத்தவனா பொடுதாழ்த்தா.

(இ-ள்.) சிவஞானப் பாலமுதுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்
விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவர்களுக்குத் தலைவராகிய பழமலைநாதர் வீற்றிருந்தரு
ளும் ஸ்ரீவீருத்தாசலத்தை வழிபடுதற்குப் பிரதக்ஷணஞ் செய்கின்றவராய்ப் பரி
சுத்தம்பொருந்திய நல்ல தமிழ்ச்சொற்களாலாகிய திருவிருக்குக்குறள என்னும்
அளவொத்த திருப்பதிகமாலையை அருளிக்கொடுத்து துதித்து, சிவபெருமான் வீற்றி
ருந்தருளும் திருக்கோயிலினுள்ளேசென்றருளி, தேன் ததும்புகின்ற குளிர்த்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். எங்

கொன்றைமலர்மாலையைத் தரித்த பழமலைநாதரது சிவந்த திருவடிக்கீழ்க் கலந்த அன்போடும் வணங்கியருளினா —எ-று. (கஅஉ)

திருமுத்துநீறம் - திருவிருக்குக்குறள் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நின்றமலர் தூவி - யின் றுமுதுகுன்றை

நன்றுமேத்துவீக - கெனறுமன்பமே.

நின்றமுதுகுன்றை - நன்றாய்பாதன

முன்றுமுனாவல்லா - னென்றுமுயாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாழ்ந்தெழுதுமுன முரசதார தெழுமெனூர்த் தண்டமிழ்த் தொடைசாததி, வாழ்ந்து போர்தங்கண வளம்பதி யதனிடைவையுவார பணிவொப்புச், சூழ்ந்த தண்புனல் சுவமுத தாடுநெடு தொடுத்தொரு நெடுடைமலை, வீழ்ந்த காதலாற பலமுறை விளம்பியே மேவ்வொ சிலநாள்கள்.

(இ-ள்.) பழமலைநாதரது சந்தியில் வணங்கியெழுந்த “முரசதாரதெழும்” எனனுமுதலையுடைய குளிர்ந்த தமிழ்ப்பதிக மாலையை அருளிச்செய்து போரந்த வாழ்வடைந்து ஓடியதெனினறும் - உத்திய உத்தரளி, அழகிய இடத்தை யுடைய ஊவிப அத்தலுந் தவழ்வு எழுந்தருளியிருக்கும் திருஞானசம்பந்தப்பள்ளையார் அழகிய அத்திருமுதுகுன்றினின்று - உத்த குளிர்ந்தோனது அல்லக்கின்ற மணிமுடிவாந் தோடுவோ துபட்டமுயுறைய வசநகலமைந்த பல திருபதிக மாலையுடைய தமதுள்ளத்திலுள்ள நய அனல் ஓல பலமுதையும் அருளிச்செய்து சிலநாள்கள் அங்கு எழுந்தருளியிருந்தா —எ-று. (கஅங்)

திருமுத்துநீறம் - திருமுக்கால் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முரசதாரதெழுதுமுதுகுன்றமேவிய

பரசமன்படைபுடைமீ

பரசமன்படைபுடைமீருடைபயிவா

பரசுகளுக்கிலாவே.

மூடியவோலைக்குமுதுகுன்றத்திசீ

நாடியருளாசாரந்தலா

பாடியருளாசாரந்தலா

பாடியவவாபுதியிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆங்கு நாதரைப் பணிந்துபெண ணாகட மணைந்தரு மறையோசை யோங்கு தூங்காணை மாடத்து ளமாகின்ற வொருதனிப் பரஞ்சோதிப்

பாங்க ணைந்துமுன் வலங்கொண்டு பணிவுற்றுப் பரவுசொற் றமிழ்மலை
திங்கு நீங்குவீர தொழுமின்க ளெனுமிசைப் பதிகமுந் தெரிவித்தார்.

(இ-ள்.) அந்த ஸ்தலத்தில் வீற்றிருந்தருளும் பழமலைநாதரை வணங்கி,
திருப்பெண்ணாகடமென்னும் கேடத்திரத்தையடைந்து, அரிய வேதங்களினோசை
மிருந்த திருத்தூங்காணைமாட மென்னும் திருக்கோயிலில் வீற்றிருந்தருளும் ஒப்
பற்ற சுடர்க்கொழுந்தீசரை யடைந்து பிரதக்ஷணஞ்செய்து சநந்தியில் நின்று
வணங்கி, பாபமாகிய குற்றத்தினின்றும் நீங்கவேண்டுகின்றவாகளே ! ‘தொழு
மின்கள்’ என்னும் இறுதியையுடைய துதித்தற்குரிய இனிய தமிழ்ச்சொற்க
ளமைந்த இசையோடு கூடிய திருப்பதிகமாலையை அருளிச்செய்தார். — எ-று.

திருத்தூங்காணைமாடம் - பண் - பழந்தக்கீராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒடுங்கும்பிணிபிறவிகேடென்றிவையுடைத்தாயவாழ்க்கையொழியத் தவ
மடங்குமிடங்கருதிநின்றொல்லாமடிகளாழிமுறகீழாளமவண்ணங்
கிடங்குமதி லுஞ்சுலாவியெங்குங்கெழுமனைகடொருமறையின்னொளி
தொடங்குங்கடந்தைத்தடங்கோயிலசேர் தூங்காணைமாடந்தொழுமின்களே
மண்ணர்முழவநுமாடவீதிவயற்காழிஞானசம்பந்தனலை [யான்
பெண்ணாகடத்துப்பெருங்கோயிலசேர் பிழைபுரிஞுகநூங்காணைமாடமே
கண்ணாகழலபரவுபாடலபத்துங்கருத் துணரக்கற்றருங்கேட்டாருமபோய்
விண்ணோருலகத்துமேவிவாழ்மவிதியதுவேயாகுமவினையுமாயுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-சுடரீக்கொழுந்தீசர், தேவியார்-கடந்தைநாயகியம்மை.

வேறு.

கருவ ரைப்பிற புராதவா கைதொழு
மொருவ ரைத்தொழு ஆள் ள முவந்ததுபிரப்ப
பெருவ ரத்தினிற் பெற்றவா தமமுடன
நிருவ ரத்துறை சொதுமொ றேசுவா

(இ-ள்.) சன்னமாகிய எல்லையில் அனுகூல பெய்யடியா கள் வணங்கித்
துதிக்கும் ஒப்பற்ற சிவபெருமானை வணங்கி மகிழ்ந்து அரவிடத்தினின்றும் நீங்கி,
மிருந்த வரத்தினுல தம்மைப் புத்திரராசர் பெற்ற சிவபாதவிருதயரோமே திரு
நெல்வாயில் திருவரததுறையை யடைவேர மென்று எழுந்தருளவாராயினா ; (திரு
ஞானசம்பந்தப்பின்னையார்). — எ-று. (கஅஅ)

முநதை நாள்களோ ரோவொரு கானமுது
தநதை யாரபியன மேலிருப பாரதவிர
தந்த னை ரவரரு கேசெலச
சுந்தை செய்விருப போடுமுன சென்றனா.

(இ-ள்.) முனனாட்களில் ஓவ்வொருதினத்தில் தமது முதியதந்தையாரா
கிய சிவபாதவிருதயரது திருத்தோளிள்மேல எழுந்தருளிச் செல்பவராகிய திரு

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திசுவாமிகள் புராணம். எடு

ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அவவாறு செல்லுதலையொழிந்து, பிராமணர்கள் அவருக்குச் சமீபத்தில் சூழ்ந்துவர, திருவரத்துறையைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்று கருதிய விருப்பததுடன் அலாகளுக்கு முன்னே சென்றருளினார்.—எ-று. (கஅச)

ஆதி யாராத பரத்துறை நோக்கிப்

காத லாலனை வாழ தேகிடத்

தாதை யாரும் பரிவுறச் சம்பந்தா .

பாத தாமரை நோகதன பைபய.

(இ-ள.) முதற்பெருங்கடவுளாகிய சிவபெருமான வ்ற்றிருந்தருளும் திருவரத்துறையை நோக்கி மிகக் கீழ்ப்பட்டோடு செல்லுங் கருத்தினையுடையவராய் விரைந்துசென்றருள, தாதையாராய் அவபாதவிருதயரும் (பிள்ளையாரது திருவடிகள் நிலத்தில நடந்துசெல்லுதலைப் பொறுது)வருந்த, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடித்தாமரைகள் சிறிதுசிறிது வருத்தமடைந்தன.—எ-று. (கஅஎ)

மறைய னைத்து மொருவடி வாமென

நிறைம திப்பிள்ளை நீணிலரு சோகதெனத்

துறைய லைக்கவகை சூடு மரத்துறை

யிறைவ தாததொழு வானவிரை தேகினார்.

(இ-ள.) லேதவகளைத் தும ஒருதிருவுருவங்கொண்டு வந்தாற்போலவும், கலைகள் நிறைந்த இளஞ்சந்திரன் ிண்ட உலகத்தில வந்து சோகத்துபோலவும், கனாயில அலைகளை யீசங் கங்கைத்தெய்த தரித்த அரத்துறைராதரை வணங்கும் பொருட்டு விரைந்து எழுகருளினார்.—எ-று. (கஅஉ)

பாச மறநில ராயினும் பாரமிசை

யரசை சங்கரா காயின தனமைபாற,

நேக மிகக் திருவுரு வானவ

ரிச னைத்தொழு தேதொழு தேகினார்.

(இ-ள.) அடிய பொரு ளின்பங்களிற் சிறிதும்) பற்றில்லாதவ ராயினும் உலகத்தில் அன்பானது சிவபெருமானிடத்தற் பொருத்திய தனமையினால், சிவ ன்னான்ப பொலிவுமிக்குத் திருவுருவத்தையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவபெருமானை இடைவிடாமல் வணங்கிக்கொண்டே சென்றருளினார்.—எ-று.

இந்த மாநிலத் தின்னிரு ணீங்கிட

வந்த வைதிக மாமணியானவர்

சிந்தை யாரமு தாகிய செஞ்சடைத்

தந்தை யாரகழு முழந்தெழுந் தேகினார்.

(இ-ள.) இப் பெரிய நிலவுலகத்திலுள்ள ஆனமாக்களது அஞ்ஞானமாகிய இருள்நீங்குமபடி அவதரித்தருளிய வைதிகஞ்ஞானமணியாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருவுள்ளத்தில நிலைந்த ஞானமிரதமாகிய சிவந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளை வணங்கிக்கொண்டு சென்றருளினார்.

ராபுள் பாடி பெணும்பதி வந்துற

வாறு செலவருத் தகதி னசைவினால்

வேறு செல்பவர் வெய்துறப் பிள்ளையா
 றோறு மஞ்செழுத் தோதியங் கெய்திட.

(இ-ள்.) அப்பொழுது மாறன்பாடி யென்னும் பதியினைவந்து சேர, அங்கு வழிகடந்து செல்லும் வருத்தத்தின தளாசியினால் தமமுடன் சூழ்ந்துவரும் அடியாகூட்டங்களும் இளைப்படைய, அசுறால் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார உயர்வு பொருந்திய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யோதியருளி அங்கே சென்றருள. (1)

உய்ய வந்தசம பந்த ருடனவந்தார்க்
 கெய்து வெமமை யிளைப்பஞ்சி னுனபோலக்
 கைக ளாயிரம வாங்கிக் கரந்துபோய்
 வெய்ய வன்சென்று மேலகடல வீழ்தனன்.

(இ-ள்.) (உலகத்திலுள்ள ஆனமகோடிகள்) கடைத்தேறும்பொருட்டு அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரோடு வந்த திருக்கூட்டத்தார்க் குத் தனது உஷ்ணத்திடு லுண்டாகிய இளைப்பினைக்கண்டு உயர்தவனைப்போல, சூரியன் தன் கிரணங்களாகிய ஆயிரங்கைகளையும்சூருக்கி மறைத்து மேற்றிசைக்கடலில் சென்று வீழ்தான் —எ-று. (கக-)

அறறை நாளிர வபபதி யினனிடைச
 சுறறு நீடிய தொண்டாகள் போற்றிடப
 பெற்ற மூரந்த சீரானகழல பேணுவார
 வெற்றி மாதவத தோருடன மேவினா.

(இ-ள்.) அன்று இரவில் அந்த மாறன்பாடி யென்னும் ஸ்தலத்தில் தம்மைச் சூழ்ந்து நெருங்கியிருக்கின்ற அடியார திருக்கூட்டங்கள் துதிக்க, இடபத்தை வாகனமாக நடத்தியருளிய சிவபெருமானது திருவடிகளை விருமபி வழிபாடு செய்யும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வெற்றிபொருந்திய மகத்தாகிய தவமுனிவர்களுடன் எழுந்தருளினார்.—எ-று. (ககஉ)

இந்நிலைக்க ணெழிலவளர் பூந்தராய்
 மன்ன னாதம வழிவருத தத்தினை
 யன்ன மாடுந் துறைநீ ரரத்ததுறைச
 சென்னி யாற்றா திருவுளஞ் செயதனா.

(இ-ள்.) இவ்வாறு பிள்ளையார் அணறிரவில் அடியார திருக்கூட்டத்துடன் மாறன்பாடி யென்னும் ஸ்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்பொழுது, அழகு வளாகின்ற சீகாழிப்பதியில் அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது வழி நடந்ததனுண்டாகிய வருத்தத்தை அன்னங்கள் குடைந்தாடுகின்ற நீர்த்துறைகளை யுடைய திருநெல்வாயிலரத்ததுறையில் வீற்றிருந்தருளஞ் சிரசில் கங்கைநதியைத் தரித்த சிவபெருமான் தமது திருவுள்ளத்திற்கொண்டருளினா .எ-று.

ஏறு தற்குச் சிவிகை யிடக்குடை
 கூறி யூதக் குலவுபொற் சின்னங்கண
 மாறின முத்தின படியினான் மனனிய
 நீறு வந்த நிமல ரருளுவார்.

(இ-ள்.) அந்தச் சொப்பனரூபமாகிய திருநாள் அங்கிருக்கும் அடியாட்களோடு சிறந்த திருக்கோயிலிலுள்ள அத்தொண்டாட்களுக்கும் உண்டாகவும், இவ்விடத்தில் இது என்ன அதிசயமென்று கூறுபவர்களாய் அவர்களுடைய அங்குவந்து கூடிய பிரமாணங்களுக்கு முன்னே தெரிவித்தார்கள்.—எ-று.

‘ஆங்குற்ற வருளடியாருடன்’ என்பதற்கு, அவ்விடத்திலுள்ள திருவரு னையுடைய சிவனடியாகளோடு எனக்கூறிலும் பொருந்தும். ஓங்கு கோயிலுள் ளாரா என்றது, சிவபெருமானைப் பூசிக்கும் ஆதிசைவர் முதலானவர்களை. (ககக)

சால மிக்க வியப்புறு தனமையின்
பால ராதலும் பள்ளி யெழுச்சியின்
கால மெப்திடக் காதல் வழிப்படுஞ்
சீல மிக்கார திருக்காப்பு நீக்கினா.

(இ.ள்.) இவ்வாறு அங்குச்சேர்ந்த யாவரும் மிக்க அதிசயமுற்ற தன்மையையுடைய ராதலும், திருப்பள்ளி யெழுச்சிக்குரிய விடியற்காலம் வரவும், அன் பின்வழிப்பட்ட நல்லெழுக்க மிகுந்த அந்தப் பிராமணர்கள் யாவரும் திருவாயி லின் திருக்காப்பினை திறந்தார்கள்.—எ-று. (உ00)

திங்க ணீர்மைச் செழுந்திரண முத்தினுற்
றுங்க வெண்குடை தூய சிவிகையும்
பொங்க ளுதும் பொருவருஞ் சின்னமு
மங்க ணுத ரருளிணுற கண்டனர்

(இ.ள்.) சந்திரனபோலுங் குளிராத வெள்ளிபமைந்த செழுமைபொருந் திய திரண்ட முத்துக்களாலாகிய உயர்ந்த வெண்குடையும், பரிசுத்தமாகிய முத் துச்சிவிகையும், சிறப்போடு ஊதுகின்ற ஒப்பற்ற திருச்சின்னமும், சிவபெரு மானது திருவருளினால் அங்கிருக்கக் கண்டார்கள்.—எ-று. (உ0க)

கண்ட பின்னவா கைதலை மேற்குவித்
தெண்பு சைகரும் விளகுகிவை யாமெனத்
தொண்ட ரோடு மறையவா சூழ்ந்தெழுந்
தண்டர் நாடு மறிவுற வாரத்தனா.

(இ.ள்.) அவ்வாறு கண்டபின் அப்பிராமணர்கள் தமது கைகளைத் தலை யின்மேற் குவித்து, எத்தெதிக்குகளுக்கும் இவை விளகுகாமென்று துதிகக, அடி யாகளோடு மற்றப் பிராமணர்களும் திரண்டெழுந்து தேவாகுலகமும் அறியும் படி ஆரவாரித்தார்கள்.—எ-று. (உ0உ)

சங்கு துத்துபி தானா பேரிமுதற்
பொங்கு பலலிய நாதம் பொலிந்தெழ்
வங்க ண்னரு ளாலவை கொண்டின
பொங்கு காத லெதிரொளப போதுவாரா.

(இ.ள்.) சங்கமும், துத்துபியும், தானையும், பேரியமுதலாகிய சிறந்த பல வாத்தியங்களினோசை அதிகரித்தோங்கு, அழகிய கண்ணாளாகிய சிவபெருமா னுடைய திருவருளினால் அவைகளை யுடனகொண்டு அதிகரிக்கின்ற விருப்பத் தோடு திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை எதிர்கொள்ளும்படிபோகின்றவர்களாய்.

பொங்குகாத லெதிரொள எனபதற்கு, தாமெதிரொள்ளாததற்கு முன் னே தமது காதலவினார் தெதிரொள்ள எனினுமாம்.

இதுமுத லீரண்பொடலுங் குளகம்.

(உ0௩)

மாசில் வாய்மைநெல வாயின் மறையவ
ராசில சீர்ச்சண்பை யாண்டகை யாக்கெதிர்

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௪௯

தேச டைச்சிவி கைமுத லாயின
வீச நின்னரு ளாறமுங்கி யேகினூ.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற மெய்யனபிணையுடைய திருநெல்வாயி லரத்துறையில் வாசஞ்செய்யும் பிராமணர்கள் பழதற்ற சிறப்பிணையுடைய சிகாழிப்பதியில் அவ தரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கெதிரில் ஒளிபொருந்திய முததுச் சிவிகை முதலானவைகளைச் சிவபெருமானது இனிய திருவருளினால் எடுத்துக் கொண்டு சென்றார்கள.—எ-று. (௨௦௪)

இத்த லையிவ ரினனண மேகினு
ரத்த லைச்சணபை நாதாக்கு மவவிரா
முத்த நறசிவி கைமுத லாயின
வுயத்த ளிக்கும படிமுன னுணாததுவார.

(இ-ள்.) திருநெல்வாயி லரத்துறையிலுள்ள பிராமணாமுதலிய அடியார்கள இவ்வாறு முததுச்சிவிகை முதலியவைகளை எடுத்துச் சென்றார்கள் ; அங்கு மாறணபாடியி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கும் அன்றிரவில் நல்ல முததுச் சிவிகை முதலியவைகளை ஏறிச்செலுத்தும் வண்ணம் அடாக்குமுன அறிவிப்பவராய்.—எ-று.

இதுமுதல் ான்குபாடலுங் குளகம். (௨௦௫)

அள்ள னீரவயல் குழு மரத்துறை
வள்ள லாரா மகிழ்ச் சங்கிக்குமவை
கொள்ள ாருங்கொண நுயத்தல செயவாமென
வுள்ள வாருள் செயப யுணாததின்.

(இ-ள்.) சேறறையுடைய நீரவள மிக்க வயல்களூழ்ந்த திருநெல்வாயி லரத்துறையி லெழுந்தருளிய அருளவளவாலாகிய சிவபெருமான நாம மகிழ்ந்து கொடுத்தருளுமைகளை நீ கைக்கொள்ளுதல் பொருந்தும், அத்தலை, அமைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு விவிகையையேறிச் செலுத்துவாயாகவென்று உளவண்ணம் அருளசெய்யத் திருஞானசம்பந்தமுர்த்திசுவாமிகள் திருக்கல் விடுத்த பின்பு.—எ-று. (௨௦௬)

சணபை பாளியா தாககண்ட மெயமுட்
பண்பு தநதையா தமுடன பாவகார
தொண்ட ருக்கருள செயது தொழாமுனம்
விண்பு லப்பட விங்கிடு ணீங்க வார.

(இ-ள்.) சிகாழி தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தமுர்த்திசுவாமிகள் பனத்திறகண்ட மெய்பமுள்ள பண்பினைத் தருவாய்நெய் சிவபெருமானைய ரோடு பக்தத்திருநூற்ற அடியாராகருநேய அருளிச்செய்து திருவருளை வணங்கு முன்னமே, ஆகாயம் கண்களுக்குத் தொன்றுமபடி அதிகரித்த திருஞானது நீங்க வும்.—எ-று. (௨௦௭)

மாலை யாமம புலாவுறும் வைகறை
வேலை செய்வினை முறறிவெண ணீரணி
கோல மேனிய ராயகமை மலராகுவீத்
தேல வஞ்செழுத் தோதி யெழுந்தனர்.

(இ-ள) மாலைப்பொழுதோடு கூடிய இரக்கூலம் நீங்கும் விடியற்காலத் தில், செய்யவேண்டிய நிததிய கணமங்களை முடித்துத் திருவெண்ணீறுதரித்த அழகிய திருமேனியையுடையவராய்த் தாமரைமலர்போன்ற கைகளைக்குவித்துத் திருவரத்தறைக்குச் செல்லுமபடி ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டெழுந்தருளினான்.—எ-று. (௨௦௮)

போத ஞானபடிகளிப் பினிதரைச
சீதமுத்தின் சிவிகைமே லேற்றிடக்
காதலசெய்பவன போலக் கருங்கடன
மீது தேரினவநெய்தயின்ன வெய்யவன.

(இ-ள) மிக்க வெஞானத்தையுடைய சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தபிள்ளையானைக் குளிர்ச்சிபொருந்திய முததுச்சிவிகையினமே லேற்றத்தற்கு விருப்பம்கொள்வனபோலச் சூரியன கருங்கடலினிடத்துத் தேரின்மேல் உதயமாயினான்.—எ-று. (௨௦௯)

ஆய் பொழுதி னாவெனு மார்புடன
றுய் முததின் சிவிகை சுடாகருடை
மேய் சினனங்கள் கொண்டுமெய்யனப்போ
டேய் வந்தனா தாபெதிர தோன்றினார்.

(இ-ள) அவ்வாறாகிய சமயத்தில ஹ்ரவென்னு மரவாரத்துடன் பரிசுத்தம்பொருந்திய முததுச்சிவிகையையும், ஒளியையுடைய முததுக்குடையையும், அழகிய முததுச்சினனங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு மெய்யனபர்களோடு பொருந்திய பிராமணர்களும் திருஞானசம்பந்தபிள்ளையாருக்கு எதிரில் வந்தார்கள்.—எ-று. (௨௧௦)

வந்து தோன்றிய வந்தனா மாதவா
கந்த வராபொழிற் காழிநா னாடாமு
னந்த மிலச் சாரத்துறை பாதிப்பா
தந்த பொருடாகுவி னொன்றா.

(இ-ள.) அவ்வாறு திருஞானசம்பந்தபிள்ளையாருக்கு எதிரில்வந்துதோன்றிய பிராமணர்களும், மகத்தாகிய துஷ்டையுடைய அடியார்களும் மணமவீசுகின்ற உயர்ந்த சோலைகளூழ்ந் நல்ல சீகாழியில் அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தபிள்ளையாருக்கு முன்னே நின்ற, முடிவிலாத சம்பந்தியுடைய திருவரத்தறையில் வீற்றிருந்தருளுந் சிவபெருமான கொடுத்தருளிய மிக்க திருவருளாகிய இவைகளைக் கைக்கொள்வீராகவென்று கூறினார்கள்.—எ-று. (௨௧௧)

என்று தங்களுக்கே சேரருள்செய்த
தொன்று மங்கொழி யாமையுரைத்துமு
னின்று போற்றித் தொழுதிட நோந்தது
மன்று ளாரரு ளென்று வணங்கினார்.

(இ-ள.) இவ்வாறு தங்களுக்குச் சிவபெருமானருளியசெய்த தொன்றை மமபந்தப்பிள்ளையாரிடத்து விடாமல் கூறி அவர் திருமுன்னின்று

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். அக

துதித்து வணங்கவும், பின்னையார், இவ்வாறு நிகழ்ந்தது ஸ்ரீநடராசப்பெருமானது திருவருளையாமென்று வணங்கியருளினா.—எ-று. (உகஉ)

மெய்ம்மை போற்றி விடாத விருப்பினர்
றமமை யுன்னும் பரிசுதந் தாள்பவா
செமமை நித்தில யானச் சிறப்பரு
ளமமை யாளுவப் பானின் றளித்ததே.

(இ-ள்.) உணமையைப் பாதுகாத்து நீங்காத அன்பினால் தம்மை எக்காலத் தும் இடைவிடாது சிந்திக்கும் தன்மையை எம்க்குத்தந்த ஆட்கொண்டருளுந் சிவபெருமான அழகிய முத்துச்சிவிகையாகிய சிறப்பினையருந் திருவருள், எம்மை யாளாகக்கொண்டருளும் மகிழ்ச்சிகாரணமாக இன்று அளிக்கப்பட்டது.

எந்தை யீச னெனவெடுத்திவ்வருள்
வந்த வாறுமற் நிவ்வண மோவெனறு
சிறுதை செய்யுந் திருப்பதி கத்திசை
புத்தி யாரப புகன்றெதிர போற்றுவார.

(இ-ள்.) “எந்தையீசன்” என்று முதலில் எடுத்தது, இத்திருவருள் வந்த வகை (யான வழிகடந்த வருத்தத்தில் சிவபெருமானைச் சந்தித்துவந்த) இவ்வண்ணமோவென்று, தாம் சிறுதிக்கின்ற திருப்பதிகத்தில் இனிய இசையும் திருவுள்ளமும் பொருந்த அருளிச்செய்து எதிரிலின்று துதிக்கின்றவராயினா ; (திருஞானசம்பந்தப் பின்னையார்.)—எ-று. (உகச)

திருநெல்வாயில் திருவரத்துறை - பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எந்தையீசனெம்பெருமானேறமாகடவுளென்றேத்திச்
சிறுதைசெய்பவாக்கலலாலசென்றுகைகூடுவதன்றூற்
கூந்தமாமலருந்திக்கமெபுனனிவாமலகுககாமே
லந்தனசோலைநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே. (க)

ாரவார்சடைதனமேலிளம்பிறையணிந்தவெம்பெருமான்
சீருஞ்செலவமுமேத்தாச்சித்தாகடொழ்ச்செலவதன்னுள
வாரிமாமலருந்திவருபுனனிவாமலகுககாமே
லாருஞ்சோலைநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே. (உ)

பிணிகலந்தபுன்சடைமேற்பிறையணிசிவனென்பபேணிப
பணிகலந்துசெய்யாதபாங்கடொழ்ச்செலவதன்னுள
மணிகலந்துபொன்னுந்திவருபுனனிவாமலகுககாமே
லணிகலந்தநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே. (ங)

துன்னவாடையொன்றுடுத்துத் தூயவெண்ணீற்றினராகி
யுன்னிரைப்பாக்கலலாலொன்றுங்கைகூடுவதன்றூற்
பொன்னுமாமணியுந்திப்பொருபுனனிவாமலகுககாமே
லன்னமாருநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே. (ச)

வெருகுரிஞ்சுவெங்காட்டிலாடியவிமலனென்றுள்கி
யுருகிறைப்பாக்கலலாலொன்றுங்கைகூடுவதன்றூன் ;

ரல்கு வெள்வளை யலைத்தெழு மணிரிளைத் தரங்க
மல்கு பாற்கடல வளமதி யுதித்தென வந்தாரா.

(இ-ள்.) நிறைந்த வெள்ளிய கிரணங்களுடைய முத்துக்களா லாகிய பத்தியமைந்த சிவிகையில், பொருதிய திருவெண்ணிறி னொளியோடு விளங் குஞ் சீகாழித் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரா வெண்மைபொருதிய சகலகளை அலைத்தெழுநிற அழகிய வரிசைகளாகிய அலைகள் நிறைந்த திருப பாற்கடலில் கலைகள் வளர்கின்ற இளஞ்சுந்திரன் உதயஞ் செயத்தபோல எழந் தருளிவந்தாரா.—எ-று. (உக)

நீடு தொண்டர்கண் மறையவ ரோனையோரா நெருங்கி
மாடு கொண்டெழு மகிழ்ச்சியின மலர்க்கைமேற குவித்தே
யாடு கின்றன ரயாதன ரளவிலா னந்தங்
கூடு கின்றகண் பொழிபுன லவெள்ளத்திற் குளித்தாரா.

(இ-ள்.) சிறந்த திருத்தொண்டர்களும், பிராமணர்களும், அவரொழிந்த மற்றவர்களும் இடமின்றி நெருங்கி (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரா எழுந்தரு ளும் பேரழகைக் கண்டு தமது மனத்தை) இடமாகக்கொண் டெழுநிற மகிழ்ச சியினால் தாமதமலாபோன்ற கைகளைச் சிரமேற குவித்து ஆனந்தக் கூத்தாடுகி னவராயும், அதனால் பரவசமடைந்தவராயும், அளவிலாத பேரானந்தத்தால் கண்களினின்றும் பொழிந்த ஆனந்தவெள்ளத்தில் மூழ்கினார்கள்.—எ-று.

செய்ய பொன்புனை வெண்டர எத்தணி சிறக்கச்
சைவ மாமறைத் தலைவர்பாற் பெறுந்தனிற் காளம
வைய மேழுடன் மறைகளு நிறைதவத் தோரு
முய்ய ஞானசம பந்தாவந் தானென வுத.

(இ-ள்.) வெள்ளிய முத்துக்களின் அழகு சிறக்கும்படி சிவந்த பொன்னி னால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற வைதிக சைவங்களுக்குத் தலைவராகிய அரத்திறைநாத ரிடத்திற் பெற்ற ஒப்பிலலாத முத்துக்காளமானது, ஏழலகங்கரும்—வேதங்களும்— நிறைந்த தவத்தினர்களும் ஈடேறும்படி திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரா எழுந்தரு ளினொன்று ஊதவும்.—எ-று. (உஉக)

சுற்று மாமறைச் சுருதியின் பெருகொளி நடுவே
தெற்றி னாபுர மெரித்தவர் தருதிருச் சினன
முற்று மானவண் ஞானமே முலைசுரந் தூட்டப்
பெற்ற பாலஞ வாயன்வந் தானெனப் பிடிக்க.

(இ-ள்.) (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரா) சூழ்ந்த மகத்தாகிய வேதங் களின் பேரோசையின் நடுவே, பகைவரது திரிபுரங்களை யெரித்தருளிய சிவபெரு மானால் கொடுத்தருளப்பட்ட முத்துச்சினனமானது. (சித்துமஅசித் துமாகிய) எல் லாப்பொருள்களுந் தாமேயாகிய உமாதேவியாரா சிவஞானத்தையே திருமுலைப் பாலமுதமாகக் கருத்து உணவிக்கப்பெற்ற பாலஞவாயா எழுந்தருளினொன்று ஊதவும்.—எ-று. (உஉஉ)

புணர்த மெய்த்தவக் குழாத்தொடும் போதுவார் முன்னே
யிணைந்த நித்திலத் திலங்கொளி நலங்கிளர் தாரா

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். அரு

யணைந்த மாமறை முதற்கலை யகிலமு மோதா
துணர்ந்த முத்தமிழி விரகனவந் தானென வுத

(இ-ள்.) தமமோடு கூடச்சென்ற மெய்மமையாகிய தவமுனிவா கூட்ட
ங்களுடன் எழுந்தருளும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு முன்னே வரிசை
யாகப் பொருந்திய முத்துக்களால் விளங்கும் ஒளியோடு நன்மைமிகுந்த முத்துத்
தானாயானது பெருமைபொருந்திய வேதாசன முதலிய எல்லாக் கலைகளையும் ஓதா
துணர்ந்த முததமிழ்விரகா எழுந்தருளினொன்று ஊதவும்.—எ-று. (22௩)

தெருளு மெய்க்கலை விளங்கவும் பாருளோர சிந்தை
யிருளு நீங்கவு மெழுதுசொன் மறையளிப பவாதாம
பொருளு ஞானமும் போகமும் போற்றியென பாருந்
கருளு மங்கணா திருவரத் துறையைவந் தணைந்தார

(இ-ள்.) தெளிவைத் தருகின்ற மெய்மமையாகிய வேதாசனமுதலிய கலை
ஞானங்கள் நிலைபெற்று விளங்கவும், உலகத்திலுள்ள ஆனம்கோடிகளின் மனத்
திலுள்ள அஞ்ஞானமாகிய இருள் நீங்கவும், எழுதும் தேவாரத் திருபதிகங்களா
கிய வேதாசனையுடைய யருளிச்செய்யும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா, பொருளையும்-
மெய்ஞானத்தையும் - போகத்தையும் தமமைத் துதிக்கும் அடியார்களுக்குக்
கொடுத்தருளும் அருட்கண்ணராகிய சிவபெருமானுடைய திருநட்புருளும் திருவரத்
துறையைவந் துணைந்தருளினார்.—எ-று.

வடமொழியி லுள்ள லேசம் எழுதாக்களவியாதலின் அவற்றினின்றும்
வேறு பிரித்தற்கு, 'எழுதுசொன்றை' என்று கூறினார். சிவபெருமானுடைய தமமை
யடைந்த மெய்யடியார்களுக்கு இமமை மறுமையாகிய இருவகைப் பயன்களை
யுந் தாமே தந்தருளுவ னொன்பார் 'பொருளு ஞானமும் போகமும் போற்றியென
பாருந் - கருளு மங்கணா' என்று கூறினார். "பொன்னுமெயப் பொருளுந் தரு
வாணப் போகமுந் திருவும் புகழ்ப்பாண" என்று அருளிச்செய்தார் ஸ்ரீசுந்தர
மூர்த்திசுவாமிகளும். ௨௨௪)

வந்து கோபுர மணிநெடு வாயிலேசெய்த தாகச
சுதை நித்திலச சிவிகைநின் றிழிந்துதாழ்ந் தெழுது
சிறதை யாவமு மசிழ்ச்சியும் பொங்கிமுன செல்ல
வந்தி நாணமதி யணிந்தவா கோயிலுள் ளடைந்தார.

(இ-ள்.) திருக்கோபுரத்தின் அழகிய நீண்ட திருநாயிலுக்குச் சிறிதுதூர
மாகவந்து அழகிய முத்துச்சிவிகையினின்றும் பூமியிலிறங்கி, (ஸ்தூலவங்கமாகிய
திருக்கோபுரத்தை) நமஸ்கரித்தது எழுது, தமது திருவுள்ளத்தில அன்பும் மகிழ்ச்
சியும் அதிகரித்தது முன்னே செல்ல, மாலக்காலத்தில தோன்றும் இளம்பிறை
யையணிந்த சிவபெருமானது திருக்கோயிலினுள்ளே அடைந்தருளினார்.—எ-று.

மன்னு கோயிலே வலங்கொண்டு திருமுனடி வந்து
சென்னி யிற்கரங் குவித்துவிழந் தனபொடு திளைப்பா
ன்னே யும்பொரு ளாகவின னருள்புரிந் தருளும்
பொன்ன டித்தலத் தாமரை போற்றியென நெழுந்தார.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து சுவாமிசந்தி
யில் வந்து தமது சிரசில் திருக்கரங்களைக் குவித்தது நிலத்தில் வீழ்ந்து வணங்கி

அன்பில மூழ்சிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அடியேனையும் ஒரு பொருளாக மதித்து இனிய திருவருள் புரிந்தருளிய அழகிய திருவடித்தாமரைகளுக்கு நமஸ் காரமென்று எழுந்தருளினாள்.—எ-று. (உஉச)

வேறு.

சூடி- னார்க் கமலங்கள் சொரிந்திழி கண்ணீர்
ராடி- னார்கிரு மேனியி லரததுறை விரும்பி
நீடி- னார்கிரு வருட்பெருங் கருணையே நிகழப்
பாடி- னார்கிரு பதிகமேழிசையொடும பயில.

(இ-ள்.) தாமரைமலர்போன்ற திருக்கரங்களைச் சிரசினமேற் சூடினார் ; தமது திருமேனிமுழுதும் கண்களினின்றும் சிந்தி வீழ்கின்ற ஆனந்தபாஷ்பத்தில் மூழ்கினார் ; திருவரததுறை மென்னுந் திருக்கோயிலை விரும்பி நிலைபெற் றெழுந்தருள் சிவபெருமானது திருவருளாகிய பெருங்கருணையைப் பெறும்படி ஏழிசைகளும் பொருந்தத் திருப்பதிகம் பாடியருளினாள்.—எ-று. (உஉஎ)

இசைவி ளங்கிட விபலபிணிற் பாடிநின் றேததி
மிசைவி ளங்குநீர் வேணியா ரருளினா மீண்டு
திசைவி ளங்கிடத் திருவருள பெற்றவா சிலநா
ளசைவில சீர்த்தொண்டா தம்முட னப்பதி யமாந்தார்.

(இ-ள்.) எட்டுத்தொகை உள்ளவாகம கடைத்தேறும்பொருட்சிவ பெருமானது திருவருளைப்பெற்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் ஏழிசைகளும் விளங்க முறைமைப்படி திருப்பதிகத்தை யுருளிச்செய்து நின்று துதித்து, ஆகாய கங்கை விளங்கும் சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருவருளினால் திருக்கோயிலினின்றும் திருமயி, நீங்காத சிவபிள்ளையுடைய திருத்தொண்டர்களோடு அத்திருநெல்வாயிலரததுறையென்னும் திருப்பதியில் சிலநாள விற்றிருந்தருளினார்.

தேவா தம்பிரான திருவரத துறையினி லீற்றைஞ்சி
மேவு காட்குளில் வம்மலனா கெவ்வெண்ணெய முதலாத
தாவி லன்பாக டமுடனா ஞெழுதுபின் சண்பைக்
காவ லாரருள பெற்றுடன் கலந்துமீண் டணைந்தார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தேவர்கள் நாயகராகிய சிவபெருமானது திருவரததுறையை வணங்கி அவரு எழுந்தருளியிருக்கும்நாள்களில், மலரகிதராகிய அவ்வெம்பெருமான வீற்றிருந்தருளும் திருநெல்வெண்ணெய முதலிய திருப்பதிகளைக் கெடாத (மெய்யன்பினை யுடைய) அடியாரகளுடன் வணங்கிப் பின்பு திருவருள பெற்று அடியாரகளோடு கலந்து மீளவும் திருவரததுறையை யடைந்தருளினாள்.—எ-று. (உஉச)

விளங்கு வேணுபு ரத்திருத் தோணிவீற் றிருந்த
களங்கொள் கண்டாதங் காதலி யாருடன் கூட
வுளங்கொ ளப்புகுந் துணர்வினில் வெளிப்பட வருகி
வளங்கொ ளபூமபுனற் புகலிமேற் செலமனம் வைத்தார்.

(இ-ள்) பலவகைச் செல்வங்களால் குறைவற்ற விளங்குகின்ற சீகாழிப்பதியில் திருத்தோணி யென்னு டாலயத்தில் வீற்றிருந்தருளும் காளகண்டராகிய தோணியப்பர் தமது பிராட்டியாரோடு தம்முடைய திருவுள்ளத்தின்பொருந்த எழுந்த

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். அள

ருளிணர்வில் வெளிப்பட்டு விளங்க. அதனால் திருவுள்ளமுருகி, வளப்பம்பொருந்திய அழகிய நீரவளமிக்க சீகாழிக்குச்செல்லும்படி திருவுளங்கொண்டருளிஞா.

அண்ண லார்திரு வரத்துறை யடிகளை வணங்கி
நண்ணு பேரரு ளாலவிடை கொண்டுபோய் நடங்கொண
ண்ணி நைந்தபூங் கழலினை யுச்சிமேற் கொண்டே
வெண்ணி லாமலா ந்ததிலச் சிவிகைமேற் கொண்டார்.

(இ-ள்.) பெருமையிற் சிறந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவரத
துறையில் வீற்றிருந்தருளும் அரத்ததுறைநாதரை வணங்கி, நீலைபெற்ற மிக்க திரு
வருளினால் விடைபெற்றுக்கொண்டு மீண்டு ஆனந்தக்கூடத்தாடி, தமது திருவுள
ளத்தில் நிறைந்த அழகிய திருவடிகளைச் சிர்சினமேற்கொண்டு, வெளியி னிலா
வைப்போலக் கிரணங்களை வீசுகின்ற முததுச்சிவிகையினமேல் எழுந்தருளிஞா.)

சிவிகை முதநின்றிற் பெருகொளி திசையெலாம் விரிக்க
கவிகை வெணமதிக் குளிரொளி கதிசெய்வான கலப்பக்
குவிகை மேற்கொண்டு மறையவா குணலையிட் டாடப்
புவிசை மாநின்றிப் போற்றவந் தருளிஞா போந்தார்.

(இ-ள்.) முததுச்சிவிகையினின்று முண்டாகின்ற மிக்க ஒளியானது திக்
குள்தோறும் பரவவும், முத்துக்குடையின ளொளிய சந்திரனபோன்ற குளிர்
ந்த ஒளியானது விளங்குகின்ற ஆகாயத்தி ல் பரவும், தம்மைச் சூழ்ந்துருகின்ற
பிராமணர்கள் குவித்தகைக்களைச் சிர்சினமேல் வைத்துக்கொண்டு குணலையிட்டுக்
கூத்தாடவும், உலகத்திலுள்ள ஆனமக்கோடிகளால் யாதொரு கைம்மாளும் அ
டையாமல் அவர்களை இரட்டிக்குமபொருட்டு அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்
தப் பிள்ளையார் சென்றருளிஞா.—எ-று

குணலை யெனபது சந்தோஷ மிகுதியினால் கைநட்டிக் கூவும் ஒரொலி.
கைம்மாறு=பிரதிபுபகாரம். (உருஉ)

மறைமுழங்கின தழங்கின வண்டமிழ் வயிரின
குறைந ரன்றன முரன்றன வளைக்குலங் காள
முறையி யம்பின வியமபல வொலித்தன முரசப்
பொறை கறங்கின பிறங்கின போற்றிசெய யரவம்.

(இ-ள்.) வேதங்கள் ஆரவாரித்தன; சிறந்த திருநெறித்தமிழ்வேதம் ஒலித்
தன; ஊதுகொம்புகள் சப்தித்தன; சங்குகளும் எக்காளங்களும் ஒலித்தன; பல
வாதியங்களும் முறைப்படி ஒலித்தன; மலைபோன்ற பெரிய முரசவாதியங்கள்
முழங்கின; சிவனடியார்கள் ஹரஹர வென்று துதிசெய்கின்ற பேரோசைகள்
ஒலித்தன.—எ-று. (உருகூ)

உடைய பிள்ளையார் வருமெல்லை யுள்ளவப் பதியோர்
புடையி ரண்டினுங் கொடியொடு பூநதுகில விதான
நடைசெய் காவணந் தோரணம் பூகந் கதலி
மிடையு மாலேகள் நிறைகுடம் விளக்கொடு நிரைத்தார்.

(இ-ள்.) நம்மை அடிமையாகவுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திரு
நெல்வாயிலரத்துறை முதலிய ஸ்தலங்களைத் தெரிசித்துக்கொண்டு சீகாழிப்பதி
க்கு எழுந்தருளியரும் சமயத்தில், இடையிலுள்ள சேஷத்திரங்களிலிருக்கும் அடி

யாகள இரணபெக்கன்களிலும் கொழிகளையும், அழகிய பட்டுக்களாலாகிய விதா
னங்களையும், நடைப பந்தல்களையும், தோரணங்களையும், கமுகமரங்களையும்,
நல்ல வாழைமரங்களையும், நெருங்கிய பூமலைகளையும், பூரணகும்பங்களையும், மங்
கலதீபங்களையும் உரிசையாகவைத்தார்கள்.—எ-று.

விதானம்=மேற்கட்டி.

(உருச)

அனைய செயகையா லெதிரகொளும் பதிகளா னவற்றின்
வினேத நுமபவர தீரப்பவா கோயிலகண மேவிப
புனையும் வணடமிழ் மொழிந்தடி பணிந்துபோர தணைந்தார்
பனைநெ டங்கைமா வுரித்தவா மகிழ்பெரும் பழுவு.

(இ-ள்.) அத்தன்மையாகிய செயகைகளோடு எதிரகொண்டவணங்கும்
அததிருப்பதிகளில், இருவினையாளர் லுண்டாகின்ற பிறவித துன்பதையொழித்தரு
ளும் சிவபெருமான வீற்றிருந்தருளும் திருக்கோயில்களையடைந்து, இனியசொற்
களைப் புனைந்து பாடுகின்ற சிறந்த தமிழ்ப்பதிகங்களை யருளிச்செய்து சிவபெரு
மான திருவடிகளை வணங்கி, பின், பனைபோன்ற நீண்ட துதிக்கையினையுடைய
கயாசுரனெனவும் யானையுரித்தருளிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திரு
ப்பழுவூர் வீரட்டம் எனவும் ஸ்தலத்தை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (உருரு)

வேறு.

அங்கணைந திளம்பிறை யணிந்த சென்னியா
பொங்கெழிற் கோபுரந தொழுது டுக்கபின்
றுங்கநீள் விமாளத்தைச் சூழ்ந்து வந்துமுன்
பங்கயச சேவடி பணிந்து பாடுவார.

(இ-ள்.) அததிருப்பழுவூரை யடைந்து இளம்பிறை யணிந்த சிரத்தினையு
டைய சிவபெருமான துமிக்க அழகுபொருந்திய திருக்கோபுரத்தை வணங்கி
உள்ளேபுகுந்த பின்பு, மிகவும் உயர்ந்தவிமானத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து சுவா
மி சந்நிதியில்வந்து நின்று தாமதமாலாபோன்ற சிவந்த திருவடிகளை வணங்கித்
திருப்பதிகம் பாடுகின்றவரானார்.—எ-று. (உருசு)

மண்ணினிற் பெரல்குல மலையர் தாந்தொழு
தெண்ணிலகோப பணிகள்செய் தேத்துந தன்மையி
னண்ணிய வகைசிறப பித்து நாதரைப
பண்ணினிற் றிகழ்திருப் பதிகம் பாடினார்.

(இ-ள்.) உலகத்தில் அழகோடு விளங்குகின்ற சிறந்த மலையாளர்கள் வண
ங்கி அளவில்லாத சிறந்த திருத்தொண்டுகளைச் செய்து வணங்குந்தன்மையினால்,
அமமலையாளரைப் பொருந்திய முறைப்படி சிறப்பித்துச் சிவபெருமானைப் பண்
டுண்டு விளங்குகின்றதிருப்பதிகம்பாடி யருளினார்.—எ-று. (உருஎ)

தீர்ப்பழுவூர் திருவிராகம் - பண் - இந்தனம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணுமொரொழுத்துமிசையின்கிளவிதேர்வார்
கண்ணுமுதலாயகடவுட்கிடமிதென்பார்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். அக

மண்ணின்மிசையாழமலையாள்தொழுதேத்திப்
பண்ணினொலிகொண்டபயிலகிறபழுவுறோ.

அந்தணர்களானமலையாளரவரோத்தும்
பந்தமலிகின்றபழுவுரணையரசு
சந்தமிகுஞானசம்பந்தனுரைபேணி
வந்தவணமேததும்வர்வானமுடையாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - வடநிலநாதர், தேவியார் - அருந்தவநாயகியம்மை.

பாவின திசைவழி பாடி யங்ககன
றியாவருந் தொழுதுடனேத்த வெய்தினர்
மூவுல குய்யருஞ் சுண்ட மூர்த்தியார்
மேவிய பெருந்திரு விசய மங்கையில்.

(இ-ள்-) திருப்பாகுரத்திற்கேற்ற இசையின்வழியே திருப்பதிகம் அருளிச் செய்து, அத்தலத்தினின்றும் நீங்கி, தமமை எல்லாரும்வணங்கித்துதிக்க, சுவாக்க மத்திய பாதலமென்னும் மூன்றுலகத்தாரும் உய்யுமபொருட்டு (திருப்பாற்கட விற்கோனறிய) ஆலாகல விஷத்தை யுண்டருளிய சிவபெருமான வீற்றிருந்தரு ளும் பெருமைபொருந்திய திருவிசயமங்கையெனனும் ஸ்தலத்திற்கு எழுந்தருளி னா. —எ-று. (உருஅ)

அந்தணர் விசயமங் கையினி லங்கணா
தந்தனி யாலயஞ் சூழ்ந்து தாழ்த்துமுன்
வந்தனை செப்துகோ தனத்தை மனனிய
செத்தமிழ் மாலையிற் சிறப்பித் தேத்தினா.

(இ-ள்-) பிராமணர்கள் நிறைந்து வாழ்ந்திருக்கும் திருவிசயமங்கையில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானது ஒப்பற்றதிருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து வணங்கித் திருமுன்னின்று துதித்து, “கோதனம்” எனபதைப் பொருந்திய திருப்பதிகமாலையிற் சிறப்பித்துப் பாடி யருளினார்.—எ-று.

இத்தலத்தில் பசுவானது சிவபெருமானைப் புகித்துப் பேறுபெற்ற கார ணத்தினால் ‘கோதனத்தை மன்னிய’ என்று கூறியருளினார். கோதனம் என் பது பசு. (உருஅ)

திருவிசயமங்கை - பண் - காந்தார பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கீதமுன்னிசைதரக்கிளருமவீணையர்
பூதமுன்னியலவுடைபபுனிதர்பொன்னகர்
கோதனமவழிபடக்குலவுநான்மறை
வேதியர்தொழுதெழுவிசயமங்கையே.

விண்ணவர்தொழுதெழுவிசயமங்கையை
நண்ணியபுகலியுணஞானசம்பந்தன்

பண்ணியசெந்தரிழ்பத்துமவல்லவர்
புண்ணியர்சிவகதிபுகுதறிண்ணமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - விசயநாதர்; தேவியார் - மங்கைநாயகியம்மை.

விசயமன கையிலிட மகனறு மெய்பாதா
னசைவிலவை காவினி ணேந்த பாடிப்போக
நிசைவளா ஞானசம பந்த ரொய்தினா
நிசையுடை யாடையர் திருப்பு நம்பயம்.

(இ-ள்.) திருவிசயமனகையினின்றும் நீங்கி, மெய்ப்பொருளாகிய சிவபெருமான் நீங்காது முந்தருளிய திருவைகாவென்னுந் திருப்பதியையடைந்து திருப்பதிகம் அருளிச்செய்து, அவ்விடத்தினின்றும் எழுந்தருளிக் திக்குகளை ஆடையாகவுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருப்புறம்பயமென்னும் ஸ்தலத்தைப் புகழ்வளாகின்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரா அடைந்தருளினார்.—எ-று. (உச0)

புறம்பயத் திறைவரை வணங்கிப் பொறந்செய்
திறம்புரி நீமைபிற பத்குச செந்தமிழ்
நிறம்பயி லிசையுடன பாடி நீடிய
வந்தரு கொள்கையா மாநது மேவினார்.

(இ-ள்.) திருப்புறம்பயத்தி லெழுந்தருளிய சாக்ஷிநாதரை வணங்கித் துதிசெய்யுந் திறத்தினால் திருநெறித் தமிழ்வேதமாகிய திருப்பதிகத்தை நனமைப்பொருளாகிய ஏழிசைச்சுரும ஆமையப்பாடியருளி, பிக்க சிவதருமங்களை விருத்திசெய்கின்ற கொள்கையினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அந் தலத்திலவிரும்பி எழுந்தருளினார்.—எ-று. (உசக)

அத்திருப் பதிபணிக் தகன்று போயனந்
கைத்தலத் தவாபதி பிறவுங் கைதொழு
முத்தமிழ் விரகரா முதலவா நண்ணினா
செய்ததலைப் பணிலமுத நீ ருஞ் சேயருளுர்.

(இ-ள்.) அத்திருப்பறம்பயத்தை வணங்கி அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, மழுப்படையேறிய திருக்கரத்தை யுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் மற்றையகேடத்திரங்கையும் வணங்குகின்ற முத்தமிழ் விரகராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வயலகளில சங்குகள் முத்துகளையினும் திருச்சேயருளுடையடைந்தருளினார்.—எ-று. (உசஉ)

திருமலி புகலிமன் சேரச் சேய்ஞ்ஞா
ரருமறை யவர்பதி யலங்க ரித்ததுமுன்
பெருமறை யொடுமுழ வொலிபி நங்கவே
வருமுறை யெதிரகொள் வந்து முந்நினார்.

(இ-ள்.) பலவகைச்செல்வங்களும்நிறைந்தசீகாழித் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளவும், திருச்சேயருளுரிலவாரும் அரியவேதங்களை யுணர்ந்த பிராமணர்கள் அந்தஸ்தலத்தை யலங்காரஞ்செய்து, தம்முன்னே சிற

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௯௧

த்த வேதங்களோடு முழுவப்பறையின ஓசையதிகரிக்க எதிர்கொண்டு வரவேண்டிய முறைமைப்படியேவந்து சேர்த்தார்கள் —எ-று. (௨௪௩)

ஞானசம்பந்தருநாய ஞர்சடைத்
தூதனாக தொடையனமுன் சூட்டும பிள்ளையார்
பான்மையில் வருமபதி யென்று நித்தில
யானமுன் னிழிந்தெதி ரிறைஞ்சி யெய்தினர்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரும், சிவபெருமான் தமது சடை முடியில் தரித்த பரிசுத்தம்பொருந் திபுரால் திருமாலையைய முன்னேசூட்டி யருளப்பெற்ற சண்டேசபிள்ளையார் பதவிமுறைமைப்படி அவதரித்தருளிய திருப்பதியாகுமென்று முததுசுவிகைகூடி னின்று மிறங்கியருளி எதிரோணங்கி அதற்குச் சேயஞ்ஞான யடைந்தருளினார்.—எ-று. (௨௪௪)

மாமறை யாளாவண புகலிப பிள்ளையார்
தாமெழுந்தருளிடத் தங்கள் பிள்ளையார்
காமநும பதியிலவந் தருளக் கண்டன
ராமகிழ் வுடனபணிக் தாடி யாரத்தனர்.

(இ-ள்.) அத் திருச்சேயஞ்ஞான வாமும மகத்தாகிய வேதங்களுடனாகத் பிராமணர்கள், வளப்பம்பொருந் திபுரக் கிழிய லவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரொருந்தருளவும், தங்கள் மரபில் முன்ன ரவதரித்தருளிய சண்டேசப் பிள்ளையார் அழகுடொருங்கிய அப்திருப்பதியில் மீளவும் எழுந்தருளக்கண்டவர்களோட மகத்தோடு வணங்கி ஓண்டாக்கூடத்தடியார் வரித்தார்கள் —எ-று.

களித்தனா புண்ணியக் கரக வாசநீ
தெளித்தனா பொருந் தமருளுந் தெனா
துளிக்கனா கணமழை சுருந்த யாயி
மளித்தவா கோயிலு ளவாமுன பெயதினா.

(இ-ள்.) சாதேஷித்தார்கள், புண்ணியமான கமண்டலத்திலுள்ள மணங்கமழும் புலவீணர், தெளித்தார்கள்; பொருந் தமருளுந் தெனா தார்கள்; தமது கண்களினின்றும் ஆனந்த லாவண ரத்தினங்கள்; ஆளவில்லாத வேதங்களை யருளிச்செய்த புலவருமனது திருக்கே விலினுள்ளே அத் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கு உதவி செய்தார்கள்.—எ-று. (௨௪௫)

வெய்துந் தீவரநாம விளங்கு கோயிலப்
பொய்கைய விநாயகர் புருட வலங்கோடு
செவலைக்கா லெனாபிரமண கவிகளார் சென்றுந்
கங்கலா முனப்பு வண்ணத்து தாடித்தனர்.

(இ-ள்.) சீகரத்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரும் விளங்குகின்ற திருக்கோயில மிக்க பேரண்போடு பகத்திபுரித்தருளஞ்செய்து சிவரத்த திருக்கரங்களைச் சிரசினமேற் குவித்தருசென்று உள்ளே நுழைத்து, கருணைத்தியாகிய சிவபெருமான சந்தியில் வந்து நின்று வணங்கியருளினார்.—எ-று. (௨௪௬)

வேதியா சேய்ஞானர் விமலர் தங்கமுல
காதலிற் பணிக்தவர் கருணை போற்றுவார்

தாதைதா டடிந்தசண் டசப் பிள்ளையார்
பாதகப் பயன்பெறும் பரிசு பாடினார்.

(இ-ள்.) பிரமாணர்கள் வாழும் திருச்சேய்ஞலூரில் வீற்றிருந்தருளும் சிவ பெருமான் திருவடிகளை அன்போடு வணங்கி அவ்வெம்பெருமானது திருவருளைத் துதிசெய்கின்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், தாம் செய்யுஞ் சிவபூசைக்கு இடையூறு செய்த தந்தையாகிய எச்சத்தன்னது கால்களை வெட்டியருளிய சண்டிசப்பிள்ளையார் செய்த பாதகத்தின் பயனாகிய திருவருளைப் பெற்றதனமையைத் தமது திருப்பதிகத்தில் அமைத்துப் பாடியருளினார்.—எ-று.

பாதகப்பயன்பெறும் பரிசாவது-சண்டிசப்பிள்ளையார் தாம்செய்யும் சிவகருமஞ் சிதைத்தவன் தமது தந்தையென்று சிறிதும்யோசியாமல் அவனது தானைத் துணித்த பாதகத்தின்பயனாகச் சிவபெருமான் தாமணிந்த திருத்தாம முதலியவற்றைத் தரித்துச் சிவகணத்தலைவராய் வீற்றிருக்கச்செய்தமையை, இதனை,

“தாதையைத் தாளற வீசிய சண்டிக்குமண்டதொடு முடனே
பூதலத் தோர்கள் வணங்கப்பொற் கோயிலும் போனக முமுருளிச
சோதி மணிமுடித் தாமமு நாமமுந் தொண்டாக்கு நாயகமும்
பாதகத் துக்குப் பரிசுதந் தானாககே பல்லாண்டு கூறுதுமே.”— என்னும் அருள்வாக்மியத்தா னுணர்க. (௨௪௮)

திருச்சேய்ஞலூர் - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பீரடைந்தபாலதாட்டப்பேனாதவன்றூதை
வேரடைநதுபாய்ந்ததானேவோதடிநதானனக்குத்
தாரடைந்தமாலேசூட்டித்தலைமைவகுத்தலென்னே
சீரடைந்தகோயின்மல்குசேய்ஞலூர்மேயவனே.

சேயடைந்தசேய்ஞலூரிற்செல்வன்சீர்பரவித்
தோயடைந்ததணவயல்குழ்தோணிபுரத்தலைவன்
சாயடைந்தஞானமலகுசமபந்தனின்னுரைகள்
வாயடைநதுபாடவலலார்வானுலகாள்பவரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சவாமிபெயர் பெயர் - சத்தக்கிரீசர், தேவியார் - சக்தேவியம்மை.

இன்னிசை வண்டமிழ் பாடியேத்தியு
நன்னெடும் பதியுளோர் நயக்க வைகிய
பின்னாவெண் பிறைபணி வேணிப பிஞ்ஞகர்
மன்னிய திருப்பனந தாள்வ ணங்கினார்.

(இ-ள்.) இனிய இசைபொருந்திய சிறந்த தமிழ்ப்பதிகத்தையருளிச்செய்து துதித்து, நன்மைபிரக்த அத்திருச்சேய்ஞலூரில் வாழ்பவர்கள் தம்மை விரும்பும்படி யெழுந்தருளியின்பு, வெண்மையாகிய இளம்பிறையையணிந்த சடைமு

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௯௩.

ஐயையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருப்பனந்தாளென்னும் ஸ்தலத்
தையடைந்து வணங்கினா. —எ-று. (௨௪௯)

ஆங்கணி சொன்மலர் மாலே சாத்தியப்
பாங்குபற் தணை லூர் பணிந்து பாடிப்போய்த்
தீங்குதீர் மாபறைச் செமமை யகதணை
ரோங்குமோ மாமபுவி யூவக துறறனா.

(இ-ள்) அத்திருப்பதியில் அழகிய சொற்களாகிய மலரால் தொடுக்கப்
பட்ட திருப்பதிகமாலையை யருளிச்செய்து அத்திருப்பதியின் அருகிலுள்ள திருப்
பந்தண நல்லூரை யடைந்து வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளி, அவ்விடத்தினி
ன்று நீங்கிக் குற்றமற்ற பெரிய வேதங்களை யுணர்ந்த நல்லொழுக்கமுடைய பிராம
ணர்கள் சிறப்புற்று வாழும் திருவோமாம் புலியூவந்து சேர்ந்தருளினார். —எ-று.

மற்றகற் பதிவட தளியின் மேவிய
வற்புத ரடிபணிந் தலாகத் செந்தமிழ்ச்
சொற்றொடை பாடியங் ககனறு சூழ்மதிற்
பொற்பதி வாழ்கொளி புத்தூர புக்கனர்.

(இ-ள்.) அந்த நல்ல திருவோமாமுலியூரில் வடதளியென்னும் ஆலயத்தில்
வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானது திருவடிகளை வணங்கி மலர்ந்த செந்தமிழ்ச் சொ
ற்களாலாகிய திருப்பதிகமாலையை யருளிச்செய்து அத்திருப்பதியினின்று மெழுந்
தருளி, மதிக்குழந்த அழகிய திருப்பதியாகிய திருவாழ்கொளிபுத்துரை யடைந்த
ருளினார். —எ-று. (௨௫௧)

சீரவளா கோயிலை யணைந்து தேமலர்க்
கராவளா கண்டர்தாள் பணிந்து காண்பவர்
பார்புகழ் பதிகங்கள் பாடி நீடுவார
வார்பொழிந் கடமபையும் வணங்கி மீண்டனர்.

(இ-ள்.) சிறப்புபொருந்திய திருக்கோயிலையடைந்து, தேன்பொருந்திய
நீலோற்பல மலாபோன்ற காளகண்டதையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளை
வணங்கித் தெரிசிக்கும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் உலகத்தாரா புகழும் திருப்
பதிகங்களை யருளிச்செய்து செலவினறவராய் நீண்ட சோலைகள் சூழ்ந்த திருக்கட
ம்பையென்னும் சேஷத்திரத்தையும் வணங்கி அவ்விடத்தினின்று மெழுந்தருளி
னார். —எ-று. (௨௫௨)

நமபரை நலந்திகழ் நாரா யூரினிற்
கும்பிமே விருப்பொடு குறுகிக் கூடிய
வம்பலா செந்தமிழ் மாலே பாடிந்
றெம்பிரான் கவுணியா தலைவ தோத்திரா.

(இ-ள்.) எமது பெருமானும் கவுணியா குலத்தலைவருமாகிய திருஞானசம்
பந்தப்பிள்ளையார் நனமையிருந்த திருநாழ்ப்பாளில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமா
னை வணங்கும் விருப்பத்தோடு சென்றருளிச் சிவமணங்கமழும் திருநெறித் தமிழ்
ப்பதிகமாலையை யருளிச்செய்து துதித்தருளினார். —எ-று. (௨௫௩)

அப்பதி பணிந்தருந் தமிழ்பு ணைந்துத
மெய்ப்படு விருமபோடு மேவு நாளரன

பொற்பதி பலவுமுன் பணிந்து போந்தனா
பைப்பணி யவாகருப பறிய லூரினில்.

(இ-ள்) அத் திருநானூறு வணங்கி அருமையாகிய தமிழ்ப்பதிகத்தை யருளிச்செய்து உண்மை பொருந்திய அன்போடு எழுந்தருளியிருக்கும்நாள் களில், சிவபெருமான வ்ற்றிருந்தருளும் பல திருப்பதிகளையும் வணங்கிக்கொண்டு படதையுடைய சாப்பத்தை ஆபரணமாகத்தரித்த சிவபெருமானது திருக்கருப் பறியலூர் எனலும் ஸ்தலத்திற்கு எழுந்தருளினா.—எ-று. (உருச)

பரமர்தங் கழலகருப பறிய லூரினிற்
சிரபுரச் சிறுவர்கை தொழுது சேந்தமி
மூராயிசை பாடியம மருங்கி னுள்ளவாந்
சுராதொழும் பதிகஞ்சு தொழுது பாடினா.

(இ-ள்) சீகாழியி லவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவ பெருமானது திருவடிகளைத் திருக்கருப்பறியலூரில் சென்று வணங்கிச் செந்தமிழ் ச்சொற்களோடுகூடிய இசைபொருந்திய திருப்பதிகத்தை யருளிச்செய்து,அத்தி ருப்பதியின பக்கங்களி லுள்ளனவாகிய தேவர்கள் வணங்கும் (திருநின்றியூர் முத லிய) பல திருப்பதிகளையும் வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினா.—எ-று. ( )

வேறு.

மண்ணுலகு செய்ததவப் பயனா யுள்ள வள்ளலா ரப்பதிகள் வணங்கி யேகி, பெண்ணின்மூர சிரங்க்பெழுப பணில் மார்ப்ப விலங்கியகா ளஞ்சினன மெங்கு மூதக், கணவனா மென கருப்பிடை கதாச்செஞ் சாவி கதலிகமு குடமினாங்குங் கழனி நாட்டு, செண்ணிலவு சூடியம பெருமான் வைகுர திருப்பிரம புரஞ்சாரச செவலும போது.

(இ-ள்) நிலவுலகத்தி லுள்ளவர்கள் செய்த தாபயனாக விளங்குகின்ற அருள்வள்ளலாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா அந்தத் திருப்பதிகளை வணங்கி கொண்டு எழுந்தருளி, அளவிலாத முரசவாத்தியங்கள் சபதித்து எழவும், சங்கவாதியங்கள் ஒலிக்கவும், விளங்குகின்ற எக்காளமும் - முத்துச்சின்னமும் எவ்விடங்களிலு மூதவும், கணுக்கள் நிறைந்த மொலிய கருமபுத்தமும், நெருங்கிய கதிகளையுடைய செந்தமிழிகளும், பாணைமரங்களும், கமுகமரங்களும் ஒங்கி வளர்ந்திருக்கும் வயல்கள சூழப்ப சேழாட்டும், செள்ளிய கிரணங்களை யுடைய சந்திரனையணிந்த மதுபெருமாளுகப் பீதானிப்பபா வ்ற்றிருந்தருளும் சீகாழிப்பதியையுடையச் செவலும்பொழுது.—எ-று.

இதுமுத லிரண்பொடலுங் குளகம்.

(உருச)

பிள்ளையா ரெழுந்தருளக் கேட்ட செல்வப் பிரமபுரத் தருமறை யோர் பெருகு காத, லுள்ளமகிழ்ச்சிந்தொங்கத் தொணி போவு முமைபா கர் கழலவணங்கி யுவகை கூர, வெள்ளமறை பொலி பெருகு மறுகு தோறு மிடைமகர தோரணங்கள கதள் பூக, தெள்ளுபுன னிறைகுடங்க டிப தூபஞ் செழுங்கொடிக ணினாத் தென்கொள் சிறப்பிற் செல்வா.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா எழுந்தருளுதலைக் கேள்விப்பட்ட செல்வநிறைந்த சீகாழியில் வாழும் அரிய வேதங்களை யுணர்ந்த பிரமணர்கள் மிகுந்த அன்பினால் தமது உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியுடிகரித்தோங்கவும், திருத்தோ

திருஞானசம்பந்தரின் திருவாயிகள் புராணம். கூடு

னியென்னு மாலயநில விறிறுத்தாரும் பார்வதிபாகராகிய தோணியப்பரது திருமுருகனை வணங்கி (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது வருகையைக் குறித்து) சந்தோஷ மதிக்கவும், கட்டமான வேதங்களின் ஒசை மிகுந்த திருவதிகள் தோறும் கொங்கிய மகரேஷா எங்களை ம, வாழைமரங்களையும், கருகமரங்களையும், செளிந்த நீர்நீரைந்த பூவனகுமரங்களையும், தீபங்களையும், தூபங்களையும் செழுமையாகிய கொடிச் செடிகளையும் பரிசையாக வைத்து எதிரொண்டழைத்து வருவதற்குரிய பதப்பாங்கி செல்கின்றவரானார்கள்.—எ-று. (உரு௭)

ஆரணங்களை மதுரவொளி செழுந்து பொங்க வரசிலையுத் தருப்பபையும்பெய தணிகை வாசப, பூரண நம்பங்களிற்றை கரக மேந்தப் புதுமலரு நறுநறுகளும் பொரிநூ தூவி, வாரணங்கு முலையுமையாள குழைத்த செம்பொள வளளத்தி லமுதுண்ட வளள லாரைச், சீரணங்கு மணிமுத்தின் சிவிகைமீது செழுந்தரளக் குடைநீழங்கீழ்ச் சென்று கண்டார்.

(இ-ள்) வேடங்களை யோதுகின்ற தீனிய வோசையெழுந்து அதிகரிக்கவும், அரசிலையையும் தருப்பபையும்கூட அங்குரிக்கப்பெற்ற வாசனைபொருத்திய பூரணகுமரங்களையும்—கந்தைக் கங்கையுந் தாங்கிக்கொண்டு, புதிய மலர்களை யும்—நல்ல பொற்களையுடைய கொடியும்—சபாரிசீனையுந் தூவி, கச்சணிகை அழகிய ஸ்தனங்களையுடைய உமாதேவியிடம் செங்க பொற்கிணைத்தில சிவஞானத்தோடு குழைத்து ஊட்டிய செழுநிலப் பரிமண்டலிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை அழகு விளங்கு முத்தும் விலகலின்றி செழுமைபொருத்திய முத்தககுடையின நிழல்கள் கீழ் சென்று உட்கிரானார்கள்.—எ-று. (உரு௮)

கண்டபொழுதேதைக டலைபெற கொண்டு கண்களிப்ப மனங்களிப்பக் காதல பொங்கிக, மதாண்டாசஞ் சிறைபவருஞ் சென்று சூழ்ந்து சொல்லிந்த மகிழ்ச்சியினு றுந்தத வோசை, பெண்டிசைபு நிறைவித் தாராடை வீசியிருவர்க்கு மன வெளி தூரத்தா றோறு சீரத்தி, வண்டமிழ்நாயகருமிழ்ந தெழிறோ சென்று வணங்கியவ ருடனகூட மகிழ்ந்து புக்கார்.

(இ-ள்) அவ்வாறு தெரிசித்தபொழுதே தமது கைகளைச் சிரசினமேற்குப் பிசு கண்கள் களிப்படையவும் மனங்களிப்படையவும் அன்பு அதிகரித்து திருத்தொண்டாகவும், பிராமணாகளும் சந்தியில சென்று சூழ்ந்து அளவில்லாத சந்தோஷத்தினால் துதிசெய்த வோசையை எட்டுத்திக்குகளிலும் நிறையச் செய்தார்கள்; தமது உத்தரீயங்களைவிடப் பெரிய ஆகாயத்தின் வெளியை மறைத்தார்கள்; உயரந்த கீததியையுடைய வாய்பொருத்திய திருநெறித் தமிழ்த்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் முத்தூசிவிகையினின்றும் மறவல் அவர்களுக்குக் கெதிரில்கொண்டு வணங்கி அவர்களோடுகூட மகிழ்ச்சியடைந்து சீகாழிநகரத்திற் புருந்தருளினார்.—எ-று. (உரு௯)

திங்களணி மணிமாட பிடைந்த வீதி செளரணைந்து தெய்வமறைக் கற்பின் மாதா, மங்கலவாழ்க துசையிணை மருங்கு மலக வானவர்காயக்கோயின மருங்கு சாரந்து, துங்கநிலைக் கோபுரத்தை யிறைஞ்சிப் புக்குச் சூழ்ந்துதிருந்த தோணிமிசை மேவி னாக, டங்கடிரு முன்புதாழ்ந்தெழுந்து நின்று தமிழ்வேதம் பாடினார் தாளம் பெற்றார்.

(இ-ள்.) சிவபெருமானிடத்துப் பொற்றாளம்பெற்றருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சந்திரனையாளாவிய அழகிய மாடங்களிறைந்த திருவீதியைச் சென்றுசேர்ந்து, தெய்வத்தன்மைபொருந்திய வேதியார் குலத்திற்பிறந்த கம்பினை யுடைய பிராமணஸ்திரிகள் செய்யும் மங்கலவாழ்த்தின ஒசையானது இரண்டிபக் கங்களிலும் கிறைய, தேவர்கள் நாயகராகிய சிவபெருமான திருக்கோய்வின் சமீபத்தையடைந்து, உயர்ந்த நிலைகளோடுகூடிய திருக்கோபுரத்தை வணங்கி யுள்ளேபுகுந்து பிரதக்ஷணஞ்செய்து திருத்தோணியில் எழுந்தருளிய தோணியப்பரோடு பெரிய நாயகியாரது சூரிகிதியில் நமஸ்கரித்து எழுந்தநின்று திருநெறித் தமிழ்வேதமாகிய திருப்பதிகம் பாடியருளினா.—எ-று. (உ௬௦)

பரவுதிருப் பதிகவிசை பாடி நீடும பரன்கருணைத் திருவருளின் பரிசு போற்றி, விரவுமலாக கண்பணிப்பக் கைகள் கூப்பி வீழ்த்தெழுந்து புறம் போந்து வேத வாய்மைச், சிரபுரத்துப் பிள்ளையார செலலும் போது திருநீல கண்டயாழ்ப் பாணா பினனே, வரவவரை வளம்பெருகு மனை யிற்போக வருள்செய்து தந்திருமா ளிகையின் வந்தாரா.

(இ-ள்.) வேதங்களின் மெய்ப்பொருளையுணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் யாவரும் புகழத்தக்க இசைபொருந்திய திருப்பதிகத்தை யருளிச்செய்து, சிறந்த சிவபெருமானது திருவருளின் தன்மையைத்ததித்து, கருணைபொருந்திய தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்கள் ஆனந்தபாஷ்பஞ்சிரந்தத் திருக்கரங்களைச் சிர சிற்றுவீத்து சாஷ்டாங்கமாக வணங்கியெழுந்து புறத்தில்வந்து செலலும்பொழுது திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனா பினனொடாந்துசெல்ல, அப்பெரும்பாணனா அவரிருக்கும் சிறந்த திருமனைக்குப் போகும்படி அருள்செய்து, தமது திருமா ளிகைக்கு எழுந்தருளினா.—எ-று. (உ௬௧)

மறையவர்க ளடிபோற்றத் தந்தை யாரு மருங்கணைய மாளிகையி லணையும் போதி, னிறைகுடமு மணிவிளககு முதலா யுள்ள நீடுமறைக் குலமகளிர நெருங்கி யேந்த, விறைவாதிரு நீறுககரப பேர்தி முனசென் றின்றதா யாரசாத்தி யிறைஞ்சி யேத்த, முறைமையவாக் கருள்செய்து மடத்திற புக்கார முதலவாபான மணிமுத்தின சிவிகை பெற்றாரா.

(இ-ள்.) முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானிடத்து அழகிய முததுசசிவிகையைப்பெற்றருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார பிராமணர்கள் தமது திருவடிக ளைவணங்கத் தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயரும் பக்கத்திலவரத் திருமா ளிகைக்கு எழுந்தருளும்பொழுது, பூரணகும்பமும், இரத்தினதீபமும் முதலிய மங்கலப் பொருள்களைச் சிறந்த வேதியாகுலப்பெண்கள் நெருங்கி யேந்திவரவும், சிவபெருமானது திருநீற்றுக்காப்பினைக் கையிலெடுத்துத் திருமுனசென்று பகவதியம்மையார திருநெற்றியிலிட்டிச் சிவபெருமானை வணங்கித்ததிக்க, அவரவர்களுக்கேற்ற முறைமைப்படியே கருணைசெய்து திருமடத்திற் புகுந்தருளினா.—எ-று. (உ௬௨)

செல்வநெடு மாளிகையி லமர்ந்து நாளுந் திருத்தோணி மிசையா னைச் சென்று தாழ்த்து, மலகுதிருப் பதிகங்கள் பலவும் பாடி மனமகிழ்நது போற்றிசைத்து வைகுநாளி, லொலலைமுறை யுபநயனப் பருவ மெய்த வுலகிறந்த சிவஞான முனரப் பெற்றார், தொலலைமுறை விதிச்சடங்கு மறையோர் செய்யத் தோலொடுது றாங்கினா் சுரர்கள் போற்ற.

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௯௭

(இள்) செல்வம்பொருந்திய உயர்ந்த திருமானிகையி லெழுந்தருளி னாள்போறும் தோணியப்பரை யடைந்துவணங்கிச் சிறந்த பல திருப்பதிகங்களை பருளிச்செய்து திருவுள்ள மகிழ்து துதித்து அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் நாள்க ளில், வேதவிதிப்படி செய்யும் உபநயனப்பருவம் வினாநதுவந்தடைய, உலகத் தினரால் உணரப்படாத சிவஞானத்தை யுணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பழையமுறைமையான விதிப்படியே உபநயனச்சடங்குகளைப்பிராமணர்கள் செ ப்பய்த தோலோடு சோந்த உபவிதத்தைத் தேவர்கள் துதிக்கும்படி தரித்தருளி னார்.—எ-று.

தோலொடுதூல் தாங்குதலாவது - இரண்டாகுல வளவினதாகத் தறித்த மான்றோலோடு சோந்த பூணூலைத் தரித்தலென மறிக. (உசுஉ)

ஒருபிறப்பு மெய்தாமை யுடையார் தம்மை யுலகியல்பி லுபநயன முறைமை யாகு, மிருபிறப்பி னிலைமையினைச் சடங்கு காட்டி யெய்து விக்கு மறைமுலிவ டெதினோ மின்று, வருந்தறத்தின மறைநான்குந் தந்தோ மென்று மந்திரங்களை மொழிந்தவாக்கு மதுர வாக்காற, பொருவிறப்ப வோதினா டுகலி வந்த புண்ணியனா ணென்றத டுனித வேதம.

(இ-ள்.) எழுவகைபிறப்பினுள் ஒரு பிறப்பையும் அடையப் பெறாதவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை உலகத்தின முறைமைப்படிசெய்யும்விதியாகிய தவிசுநாதனமையைச் சடங்குகளாலகாட்டி யடைப்செய்கின்ற வேதங்களையுணர்ந்த பிராமணர்கள் அவடெதிநீன்று, ஒதிவருகின்ற முறைமையினை யுடைய நான்கு வேதங்களையும் உமக்குத் தந்தோமென்று மந்திரங்களைக்கூறும் அப் பிராமணர்களுக்குச் சீரழிப்பதிவி லவதரித்தருளிய புண்ணிய சொருபராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மதுரம்பொருந்திய தமதுதிருவாக்கினால் ஒப்பெடுத்ததைதலிலலாவண்ணம் எண்ணிந்த பரிசுத்தமான வேதங்களை யோதியருளி னார்.—எ-று.

“உதிமா மரிமா ஷுனரா மறயா - விதிமா லறிமா விமலன் புதல்வா” என்று கூறும் அருளாக்கியப்படியே யோகுகி விளங்கும் ஸ்ரீசுப்பிரமணியக்கடவுளது அபராவதாரமூர்த்தியாகலின் எமது ஆளுடையபிள்ளையாரை ‘ஒருபிறப்புமெய்தாமை யுடையார்தம்மை’ என்று கூறியருளினார். ‘தந்தோம்’ என்பதனை, தந்தது ஓம் என்ப பரிந்து, கொடுத்தது ஓம் என்று கூறி, எனினும் பொருந்தும்.

சுருதிபா யிரமோதி யங்க மான தொலகலைக னெடுத்தியம்புந் தோன்ற லாபாப, பருதிபா யிரகோடி விரிந்தா லெனபய பஞ்சோதியருள் பெற்ற பாளமை மெனபை, சுருதிபா தாவோடும ஷயப்புற நேத்துற கலைமறையோ கவுணியலா தபலமக கணமுன், வருதியா னப்பொருளென நிறைஞ்சித் தாமுன வலலமறை கேட்டடையந் தீர்த்து வாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) அநேகம் வேதங்களை யெடுத்தோதி, அவற்றின் அங்கமாகிய பழைய ஆறுகலைகளையும் எடுத்து அருளிச்செய்யுந் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரை, ஆயிரங்கோடிசூரியாக ளுதித்தாறபோல விளங்கும் மிக்க சோதிசொருபராகிய தோணியப்பரது திருவருளிப்பெற்ற மேன்மையைச் சிந்தித்து அனபோடும் அதிசயித்தது துதிக்கும் கலைகையுணர்ந்த பிராமணர்கள் திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையாரைத் தம்முன் பிரதகியட்சமாகவருகின்ற கியானம்பொருளே

யென்று கருதி வணங்கித் தாங்கள் முன்பு பயின்ற வேதப்பொருள்களைக் கேட்டு அதனால் சந்தேகந்தீர்த்து வாழ்ந்தார்கள்.—எ-று.

வேதங்கள் சாகோபசாகைகளாகப் பலவாறு விரிந்துசிடத்தலின், ‘சுருதியாயிரமோதி’ என்றும், மந்திரம் - வியாகரணம் - நிகண்டு - சந்தோபிசிதம்-நிருத்தம் - சோதிட மென்னு மாறும் அவ வேதத்திற்கு அங்கமாயுள்ளதென்பது தோன்ற, ‘அங்கமான தொல்கலைகள்’ என்றும், சோம சூரி யாக்கினி யென்னும் முச்சுடருக்கும் பேரொளியைத் தரும் அருட்பெருஞ்சோதி யென்பது தோன்ற, ‘பரஞ்சோதி’ என்றும், தியானப்பொருள் பிரத்தியக்ஷமாசலபோலத் திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையாரும் அவாகண்முன் காணநிறநலின், ‘வருதியானப்பொருள்’ என்றும், வேதியர்கள் தாங்கள் முன்பே பழகியுள்ள வேதங்களின் மெய்ப்பொருள்களை யெழுது பிள்ளையார்பாற் கேட்டு அதனால் தெளிவடைந்தார்களென்பது தோன்ற, ‘தாமுனவல்லமறைகேட்டையந்திரந்தவாழ்ந்தார’ எனறுங் கூறினார்.

மந்திரங்க ளானவெலா மருளிச் செய்து மற்றவற்றின் வைதிகநூற் சடங்கின் வந்த, சிந்தைமயக் குறுமையந் தெளிய வெல்லாஞ் செழுமறையோர்க் கருளியவர் தெளியு மாற்றான, முததைமுதன மந்திரங்க ளெல்லாந் தோன்று முதலாகு முதலவனா லொழுத்தஞ் சென்பா, ரந்தியினுண் மந்திரமஞ் செழுத்து மேயென் றஞ்செழுத்தின திருப்பதிக மருளிச் செய்தார்.

(இ-ள்.) வேதத்திலுள்ள எல்லாமந்திரங்களையும் அருளிச்செய்து, அம்மந்திரங்களில் வேதவிதிப்படிசெய்யுஞ் சடங்குகளிலுண்டாகிய மனத்தைமயக்குகின்ற சந்தேகத்தீரும்படி எல்லாவற்றையும்சிறந்த பிராமணர்களுக்கு ஓதியருளி அவர்கள் தெளிவடையும்பொருட்டு, முதற்பெருங்கடவுளாகிய சிவபெருமானது ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமே பழைய முதனமைபொருந்திய மந்திரங்களைல்லாந் தோன்றுதற்கு முதற்காரணமெனப்பவராய் “அந்தியுண் மந்திரமஞ்செழுத்துமே” எனனும இறுதியையுடைய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத் திருப்பதிகத்தை யருளிச்செய்தாரா.—எ-று. (௨௬௬)

ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தீர்ப்பதிகம் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துஞ்சலுந் துஞ்சலிலாதபோழ்தினு
நெஞ்சகரைந்துநினைபிரா டொறும
வஞ்சகமற்றடிவாழ்த்தவந்தகூற்
றஞ்சவுதைப்பனவஞ்செழுத்துமே.

மந்திரநான்மறையாகிவானவர்
சிந்தையுணின் றவாதமமையாள்வன
செந்தழலோமபியசெம்மைவேதியர்க்
கந்தியுண் மந்திரமஞ்செழுத்துமே.

நற்றமிழ்ஞானசம்பந்தனுன்மறை
கற்றவனகாழியர்மன்னனுன்னிய

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௧௯

அற்றமின்மாலையீனாந்துமஞ்செழுத்
துற்றனவல்லவரும்பராவரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்தகைமை பிள்ளையா ரருளிச் செய்ய வந்தணர்க ளருடலைமேற்
கொண்டு தாழ்த்து, சித்தமகிழ் வொடுசிறப்பத் தாழந் தெயவத் திருத்
தோணி யமாநதானாச் சென்று தாழ்நது, மெய்ததவிசைப் பதிகங்கள்
கொண்டு போற்றி வினாமலத்தாண மனங்கொண்டு மீண்டு போநது,
பத்தருட னினிதமரும் பண்புகூடப் பரமாதாள் பணிந்தேத்திப் பயிலு
நாளில.

(இ-ள்.) அவவாறு திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்திருப்
பதிகத்தை யருளிச்செய்ய, அதனைக்கேட்ட பிராமணர்கள் அவரது திருவருளைச்
சிரமேற் கொண்டு வணங்கி மனமகிழ்ச்சி யடைய, திருஞானசம்பந்தத்தப்பிள்
ளையாரும் (அந்தப் பிராமணர்களோடு) தெய்வத்தன்மைபொருந்திய திருத்தோணி
யில வீற்றிருந்தருளுந் தோணியப்பணைச்சென்று வணங்கி, மெய்ம்மைபொருந்திய
இசையினையுடைய திருப்பதிகங்களை அருளிச்செய்து துதித்து, அவவெம்பெருமா
னது வாசனைபொருதிய தாமமாமலபோன்ற திருவடிகளைத் தம்மனத்திற் சிந்தி
ததுத் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி, அடியாகளோடுசொந்தோஷித்திருக்கும் திரு
க்கூட்டப் பொலிவுபொருந்தச் சிவபெருமானது திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து
எழுந்தருளியிருக்கும் நாள்களில்.—எ-று. (உசுஎ)

வேறு.

பக்தனை மெலவிர லாளும பரமரும் பாய்விடை மீது
வந்துபொன வளாளத் தனித்த வாய்பின்னா என்தமு துண்ட
செந்தமிழ் ஞானசம் பகதர் நிறங்கேட் டிறைஞ்சுதற காக
வந்தனா பூதராய் தனனி லனைந்தனா நாகுக் கனாய்.

(இ-ள்.) பந்துபொருந்திய மெல்லிய விரல்களையுடைய உமாதேவியாரும்
சிவபெருமானும் பாய்ந்து செலகின்ற இடபவாகனத்தினமீதுஎழுந்தருளிப் பொற்
கிணைத்திற் கருத்தாட்டிய அளவிலலாத சிவஞானமாகிய திருமுலைப்பாலமுதத்
தையுண்டருளிய புந்த தமிழ்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது
பெருமையைக் கோவியிற்று அவனாவணங்கும்பொருட்டு, பிராமணர்களவாழும்
சீகாழிப்பதிகுத்த திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் எழுந்தருளினார்.—எ-று. (உசுஅ)

வாக்கின் பெருவிறன மனனா வந்தனைந தானெக் கேட்டுப்
பூக்கமழ் வாசத் தடருகும் புகலிப் பெருந்தகை யாரு
மாக்கிய நலவினைப் பெற்றென் றன்பா குழாததொடு மெய்தி
யேற்கும் பெருவிருப் போடு மெதிகொள வெய்தும் பொழுதில்.

(இ-ள்.) மிகச்சிறந்த திருவாக்கினையுடைய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தம்
மைக் காணும்பொருட்டுச் சீகாழிக்கு எழுந்தருளினுனென்று கேள்வியுற்று, மலர்
கள் வாசனைவீசுகின்ற தடாகங்கள் சூழ்ந்த சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்
தப் பிள்ளையாரும் (இவ்வொழுந்தருளியது) நாம்செய்தநல்வினைப்பயனென்று அடி

யார் திருக்கூட்டத்தோடும் சென்று ஏற்கின்ற மிக்க விருப்பத்தோடும் அந்நா யெதிர்கொள்ளும்படி எழுந்தருளும்பொழுது.—எ-று.

இதுமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம்.

(2.௬௯)

சிந்தை யிடையுற வன்புந் திருமேனி தன்னி லசைவுங்
கந்த மிகையாங் கருத்துங் கையுழ வாரப் படையும்
வந்திழி கண்ணீர் மழையும் வடிவிற் பொலிதிரு நீறு
மந்தமி லாத்திரு வேடத் தரசு மெதிர்வா தணைய.

(இ-ள்.) தமது திருவுள்ளத்தில் நீங்காத அன்பும், திருமேனியில் முதுமை காரணமாக வுண்டாகிய தளர்ச்சியும், இத்திரியங்களா லுணரப்படும் விஷயங்க ளினைத்துங் குற்றமேயென்னுங் கருத்தும், திருக்கரத்தில் உழவாரப்படையும், அந் புகாரணமாகத் தோன்றிச் சொரிவன ஆனந்தக்கண்ணீராகிய மழையும், திருமே னியில் விளவருகின்ற திருவெண்ணீறுமாகிய அளவில்லாத திருவேடத்தினையு டைய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் தமக்குஎதிரில் எழுந்தருளிவரவும். —எ-று.

கண்ட கவுணியக் கன்றுங் கருத்திற் பரவுமெய்க் கரதற்
றொண்டர் திருவேட நேரோ தோனறிய தென்று தொழுதே
யண்டரும போற்ற வணைநதங் கரசு மெதிர்வா திறைஞ்ச
மணடிய வார்வம் பெருக மதூர மொழியருள் செய்தார.

(இ-ள்.) திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் இவ்வாறு எழுந்தருளுதலைப் பாத்தரு ளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரும், உள்ளத்திற் சிவபெருமானைத் துதிகு கின்ற மெய்யன்பினையுடைய அடியார் திருவேடம் எதிர்கொண்டபட்டதென்று வணங்கித் தேவாகளும் துதிக் அடைந்தருளி, அவ்விடத்துத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் தமக்கெதிர்வந்து வணங்க, மிக்க அன்பானது அதிகரிக்க மதூர ம கிய பிரியவசனங்களை அவருடன் அருளிச்செய்தார்.—எ-று.

‘கருத்திற் பரவுமெய்க்காதல்’ என்பது தொண்டர் என்பதற்கு விசேடன மாக்கப்பட்டது. அன்றி, ஆளுடையபிள்ளையார் பக்தன்கொள்ளுங்கால், திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையாரும் தமது திருவுள்ளத்தில் வழிபட்டுத் துதிகுகின்ற மெய்யன பினையுடைய அடியார் திருவேடம், எனக் கூட்டுக. கவுணியக்கனறும் தொழுது அணைந்து அருள்செய்தார் என முடிக்க.

(2.௭௧)

பேரிசை நாவுக் கரசைப் பிள்ளையார் கொண்டுன் போநது
போர்விடை யாதிருத் தோணிப பொற்கோயி லுட்புகும போதி
லார்வம் பெருக வணையு மவருடன் குயபிட்டருளாற
சீர்வளர் தொண்டலாக் கொண்டு திருமா ளிகைதனிற் சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) மிகுந்தகீர்த்தியையுடைய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளைத் திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் எதிர்கொண்டழைத்துச் சென்று, போசெய்கின்ற இடபவா கனத்தையுடைய தோணியப்பரது அழகிய திருக்கோயிலினுள்ளே சென்றருளும் பொழுது அன்பு அதிகரிக்கத் தம்முடன் வருகின்ற திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளோடு தோணியப்பரை வணங்கி, அவ்வெம்பெருமானது திருவருளினால், சிறப்பு வளர்கி ன்ற அத்திருநாவுக்கரசுசாயழைத்துக்கொண்டு தமது திருமாளிகைக்கு எழுந்தரு ளினார்.—எ-று.

பொற்கோயில்—பொன்மயமாகிய கோயில் எனினுமாம்.

(2.௭2)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம் ௧௦௧

அணையுந் திருத்தொண்டர் தம்மோ டாண்ட வரசுக்கு மன்பா
வினையி றிருவழு தாக்கி யியலபா லமுதுசெய் வித்துப்
புணரும் பெருகன்பு நண்பும் பொங்கிய காதலிற் குமபிட்
ணெருஞ்சொன மாலைகள் சாத்தி யுடன்மகிழ் வெய்தி யுறைந்தார்.

(இ-ள்.) தம்மோடுஎழுந்தருளிய திருத்தொண்டர்களோடு திருநாவுக்கரசு
சுவாமிகளுக்கும் அன்பினால் ஒப்பிலலாத திருவழுதுசமைத்து முறைமைப்படி
திருவழுதுசெய்வித்து, மிகுதியாகப்பொருந்திய அன்பும் சிநேகமும் அதிகரிக்கின்ற
ஆசையோடு தோணியப்பலாவணங்கி மெய்ப்பொருளை யுணராதற்குரிய தமிழ்ச்
சொற்களாலாகிய திருப்பதிகங்களை யருளிச்செய்து அவருடன் மகிழ்ச்சியடைந்து
எழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று. (௨௭௬)

அந்நாள் சிலநாள்கள் செலல வருட்டி ரு நாவுக் கரையர்
மின்னா சடையண்ண லெங்கு மேவிடங் குமபிட வேண்டிப்
பொனமார்பின் முநூல புனைந்த புகலிப பிரானிசைவோடும
பிள்ளை வெய்த விறைஞ்சிப பிரியாத நண்பொடு போந்தார்.

(இ-ள்.) அவவாறு சிலநாள்கள் செலலவும், அருட்செல்வராகிய திருநாவுக்
கரசுசுவாமிகள் மின்னலைப்போல விளங்கும் சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான
வீற்றிருந்தருளும் ஸ்தலங்க ளெவ்விடத்துஞ்சென்று வணங்க விரும்பவசொண்டு
அழகிய திருமார்பில முப்புரிநூலையணிந்த சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்
தப் பிள்ளையார் சம்மதத்துடன் (வழிவிடுதற்பொருட்டு) தமக்குப் பிள்ளை (சிறி
துதூரம்) எழுந்தருள், அவரைவணங்கி நீங்காத நண்புடன் எழுந்தருளினார்.

திருநாவுக்கரையா குமபிடவேண்டி இறஞ்சிப் போந்தார் எனக்கூட்டுக.

வாக்கின றனிமனன றோக மாறாத திருவுளத தோடும
பூக்கம முடிபனை சூழ்ந்த புகலியின மீணடும புகுந்து
தேக்கிய மாமறை வெள்ளத திருத்தோணி வீற்றிருந் தாராத்
நூக்கின றமிழுமலை பாடித் தொழுதங் குறைகின்ற காளில்.

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் சென்றருள, அவரிடத்தினின்
று நீங்காத திருவுள்ளத்தோடும தாமரைமலர்கள் வாசனைவீசுகின்ற வயலகள் சூழ்
ந்த சீகாழிப்பதிக்கு மிளவும் சென்றருளி, உயர்ந்த வேதங்கள் கிறைந்த திருத்
தோணியென்னு மாலயத்தில் வீற்றிருந்தருளும்சிவபெருமானைச் செய்யுட்களா
லாகிய திருப்பதிகமாலையை யருளிச்செய்து வணங்கி அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும்
நாள்களில்.—எ-று.

இதுமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம்.

(௨௭௭)

செந்தமிழ் மாலை விகற்பச் செய்யுட்க ளான்மொழி மாற்றும்
வந்தசொற் சீர்மாலை மாற்றும் வழிமொழி யெல்லா மடக்குஞ்
சந்தவி யமகமேக பாதந் தமிழிருக் குககுறள சாத்தி
யெந்தைக் கெழுசூற றிருக்கை யீரடி யீரடி வைப்பு.

(இ-ள்.) செந்தமிழ்ப்பதிகங்களை விகற்பமான செய்யுட்களினால் திருமொ
ழிமாற்றும், முன்வந்த சொல்லோடுகூடிய சீராலாகிய அடியை அப்படியே மாற்றிச்
சொல்லுகின்ற திருமாலேமாற்றும், திருவழிமொழியும், எல்லா அடிகளினுங்
மடக

காய் வருகின்ற சந்தத்தையுடைய திருஇயமகமும், திருஏகபாதமும், இனிய தமிழ்ச்சொற்களமைந்த திருவிருக்குக் குறளுமாகிய திருப்பதிகங்களை யருளிச்செய்து, எமது சிவபெருமானுக்குத் திருவெழுக்கற்றிருக்கையும், ஈரடிமேல் ஈரடிவைப்பும். இதுமுத விரண்போடலுங் குளகம். (உஎசு)

திருமொழிமாற்று-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிறதம்பலம்.

காடதணிகலங்காரரவமபதிகாலதனிற்
ரோடதணிகுவாசுந்தரக்காதினிற்றாசசிலம்பர்
வேடதணிவாவிசயற்குருவமவிலலுங்கொடுபபர்
பீடதணிமணிமாடபபிரமபுரததாரோ.

கல்லுயர்கழுமலவிஞ்சியுணமேவியகடவுடனனை
கலலுயரஞானசமபந்தனஞானததமிழினனகுணர்தல்
சொலலுதலகெட்டலவலலோதொலலோவானவா தங்கனோடுஞ்
செலகுவாசீரருளாறபெறலாஞ்சிவலோகமதே.

திருச்சிறதம்பலம்.

சீகாழி - திருமாலையாற்று.

திருச்சிறதம்பலம்.

யாமாமாநீயாமாமா யாழீகாமாகாணகா
காணகாமாகாழியா மாமாயானீமாமாயா.
(இதன்பொருள்.)

யாமாமா என்பது - எனது ஆதம்போத சேட்டையுங் கருவிகளின
சேட்டையும் இவைகளால அவைகள் ஆமாநெவவாநென்னில, நீயாமாம எ - து -
அறிவுக்கறிவாய் நிற்கின்ற நின்றது சேட்டையொழிந்து வேறொன்றற்ற சற்காரிய
மாயுள்ளவனே, மாயாழி - எ-து - மிகுதிப்பட்டு மேலாயிருந்துள்ள நாதசொருபமா
யிராகின்ற யாழையுடையானே, அததனமை மிகுதிப்பட்டு நலஞ்ஞிறந்துள்ள யா
ழை யிடைவிடாமல் தடவி வாசித்தலான மகாநல்ல பணைநடவியெனலும் பொ
ருள். கா - இது இடைநிலை, மாகாணகா - எ-து - பா மாகாந்ததைக் கீழ்ப்படுத்தப்
பட்டு மலைகளுக்கெல்லாங் குலமையாகிய ஸ்ரீகயிலாயத்தின் கண்ணே யெழுந்த
ருளி யிருப்பவனே, காணகா - எ-து - எனனுள்ளக் கண்ணுக்குத் தோன்றப்பட்டு
ள்ள திருமேனியையுடையானே, மாகாழியா - எ-து - ஊழிகாலத்தின் கண்ணும்
அழிவினமையாகிய மேனமைமையப் பொருந்தியுள்ள காழியையுடையானே, மாம்
எ-து - நாகுன தருளபெறாத பேரிழப்பையுடையமாயிய எமமை, ஆயானீ - எ - து -
இடபவாகனத்தின் கண்ணே யேறிவந்தெனக்குப் பொய்கைக்கரையின் கண்ணே
வெளிப்பட்டவனே. மாமாயா-எ-து- மாமாயையாகிய குழலையைக்கொண்ட சித்த
மாயையிலுள்ள தத்துவங்களுையுண்டாகிக் கணம் புகித்தல் காரணமாகத் திரோ
தாயி சத்தியாலே மறைத்துள்ள மயக்கமேயறிவாகப் பெத்தததைச் செலுத்தப்ப

*காடது-பதி. அணிகலம்-காரரவம். காலதனிற்றாசசிலம்பா.தோடதணிகு
வர் சந்தரக்காதினில். வேடதணிவா உருவம். விசயற்கு வில்லுங்கொடுபபர் இவ
வாறு மொழிமாற்றத்தக்கது.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம் ௧௦௩

ட்டவனே, இடையே நிறுத்தின, கா - எ-து - அந்த மாயாமயக்கம், என தறிவிற
சிவியாமல் ஒழித்து உன்னை யெனக் குள்ளபடி தந்து எனனை நீ இகழாமற்கொ
ண்டு இவ்வாறு நீ யிரண்டறவாழ்ந்து இரகஷிப்பாயாக, —என்றவாறு.

நேரகழாமிதயாசைழிதா யேனைரியேனைரிளாயுழிகா
காழியுளாநீளையேநீளையே தாழிசையாதமிழகரனே.

(இதன்பொருள்.)

நேரகழாமிதயாசைழிதா - எனபது - மானைக் காட்டி மானைப் பிடிப்பது
போல வென்றபால் திருப்பணி கொண்டருளி யெனனை யொருகாலத்தினும்
விட்டு நீங்கப்படாமல் என்னிடத்திலே மிருதியாகச் சிவிகைப்பட்ட மலத்திரயங்
களாகிய குறறங்களை அழியாநீள றுள்ளவனே, ஏனை - எ-து - உனது பரிபூ
ரணமான அனுவரு நிலைய எனக்குண்டான தாசோகநிலையெல்லா நீயே, ஏனை
ரிளாயுழி - எ-து - என்னிடத்திலே நின்று என்னை யொழித்துக் கோதலாவது
தாக நீயேவாழப்பட்டு என்னைச் சிறிது தீர்மானவிடாமல் இரட்சியாந்நுள்ள
ளவனே, காழியுளா எ-து - இத்தன்மையான பிரமசாட்சிசுயத்தை அடியேற்குப்
பிரசாதிப்பான் பொருட்டாகக் காழ் பென்னுமபதியைப்படைத்துள்ளானே என
தொருவிண்ணப்பத்தைக் கேட்டருளாவாயாக, நீளையே நீளையே தாழிசை-எ-து
உன்னைச் செய்யுட் கருதக்கவுடைய இம் மாலைமாதென்னும் பெயராயுடைய
துமாய் விரிந்தள்ள பாடலானது, ஆம்பிதாசனே - எ-து - ஐயோ தமிழககுப்
படுதிறையாகிய யான் என்று பொதந்தாற்பாடிய பாடலென்று உலகத்தா ருரை
செய்வதே யாதலால் நீயரிய யான் டாடியதிலை யென்கின்ற செயதி யுனக்கே
நிகழுமாதலால், இப்பாடலையேதான் தவருசெய்தாரு மடிமை குலையாத் சாவுசுயி
த்தைப் பெறுவார்கள், —என்றவாறு.

திருச்சுற்றமபலம்.

திருவழிமொழித்திருவிநாயகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சுற்றமபலம்.

சுரநலகுநராகள்பயிலதரணிதலமுநாழி பவரணமநிணமுப
புரமெரியவிரவுவகைசாவிசைகொளகாமுடையபரமவிடமாம
வரமருளவானமுறையினிரினிகொளவருசுருபசிரவுனாயினா
பிரமணபா ளெழிலகொளசரணவினைபாவவளாபிரமபுரமே.

ஒருகலரிதழிக்குநின்றுநிபுலகுபழிபெருகுமவழிலையனைமா
முருதுடனிலேமுமயிரகடபுவுமுனி.ருபுவ்ளெடுகெருவுசுவனைத்
தொழுதுலகிலிருகுமலபழிபுமவலகதபுவுமுனாதமுமலகாப
பமுநிலிறைபெழுதுமொழிதமிழவிரகனவழிமொழிக்கு மொழிதகையவே

திருச்சுற்றமபலம்.

திருக்கோழத்திரி-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சுற்றமபலம்.

பூமகனூர்புத்தேனக்கிறைவனாகுறைவிலாப்புகழிபூமேன்
மாமகனூரவெங்குருநற்றேணிபுரமபூந்தராய்வாய்கதவிஞ்சி

சேமவிதுசிரபுராஞ்சீர்ப்புறவநிறைபுசழ்ச்சணபைகாழிகொச்சை
காமனைமுன்காய்கததுதற்கணணவனூரகழுமலநாங்கருதுமுனோ.

அமமான்சேர்கழுமலமாச்சிரபுராவெங்குருகொச்சைபுறவாஞ்சீர
மெய்ம்மானத்தொண்டுகவிமிகு காழிதோணிபுரந்தேவாகோனூர
அமமானமனனுபாசணபைதாரபபனூராவழிபடக்குராவின்னபாய்ச்சல
தமமாநென்றியனானசமபாதனறமிழ்தறபபாதககொதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீருக்கழுமலம் - திருஇயமகப்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உற்றுரைசோவதுமெய்யினையேபுணர்வதுநின்றனருள்மெய்யினையே
கற்றவாகாய்வதுகாமனையேகனலவிழிகாய்வதுகாமனையே
யற்றமறைப்பதுமுன்பணிபேயமாநகன்செய்வதுமுனபணியே
பெற்றமுகத்தகத்தையேபிரமபுரத்தைபுகத்தையே.

கற்றவாகாய்வது காமனையே-என்பது உனது சத்திமதரிசனத்தை யலைவ
றக் கற்றவர்கள் விடப்பட்டது பக்தத்துவம்பொருநதியேசத்திறமாய்க் தேகத்தி
யிரபஞ்சமே.

அற்றமறைப்பது முனபணியே-என்பது உனது நிருபாசனத்தை மறைப்
பது முன தொங்கலான பாம்புகளே. மதரைய வலரிடபடை.

பருமதினமதுமாணவையெழிமோபதி கமத்தெழுநிலையலவெழிமோ
வருத்தியிடைமிகைவருகரனையசையொருமலிவெடவருகரனைய
கருதவினிகைமுராலதருகரனையகருமலமலரினையகருமலமலரினைய
மருவியதமிழ்விருகையொழியேவலலவாதமிழ்மலரினைய.

(இதன பொருள்.)

பருமதின மதுமாணவையெழிமோ - எ - து - பருமதினமதுமத்த
மதுமாகுப பதியாகியபாணடியாசனது சபைக்குமுனமீடபதி கமதுமத்த-எ-து
திருப்பதி கம எழுதப்பட்ட, இலையவை எ-து ஏடுகளானவை, வருத்தியிடைமிகை
வருகரனே - எ - து-வருகின்ற பைகையாற்றினமீய எழிமலரிப மீட மலகை துணை
செய்து செலுத்திய பே கருகின்ற திருக்கரங்கையுடையவன், வலையொழி
அலாகெட - எ-து - ஏடெனாமீடாக விசயஞ்செய்து சமனானது புறநூலையும பரி
பவச்சொல்லும் கெடுவானவொருட்டு, அருகு - எ - து - சமணனா, அரனே-எ-து
கெடுக்கப்பட்டவனே, கருதவினிகைமுரால தருகரனே - எ-து - மீடபொருது
கருதையதிகும் இசைத்திறத்துக் குரிமாருமாபு தனமாநருமலம மலரி
யொழிமலரின, கழுமலம் அமா இறை தருமருகனே - எ-து - தருகருமலத்தின்
கண விறிறுக்கும் தமயிரான, பிரசாதத்திருவருகனே, மருவியதமிழ்விருகையொழி
யே - எ-து - இடைவிடாமற பொருத்திய தமிழ்விருகையொழி யானபாடிய பாடலை
யே, வல்லவாதமமிடர் திடமொழியே - எ-து - சொல்கின்றவாகுடைய பிரபித
துன்பமானது விட்டுநீங்குமறு சபிதாமே.—எ-று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கழுவப்படும், மலம் உது-ஆணவமலமுமற்றதனுடன் சுட்டிச் சொல்லப்பட்டமாயா மலத்தையும், கன்மமலத்தையும், பதி-பாதி, கவுணி-உள்ளே யகப்படுத்திக் கவுளி கரித்துக்கொள்ளுதல், அனகண - ஆதமாவீனிடத்து, துணா-இறைவா ; (இனிப் பொழிப்பு) கீழ்ச்சொல்லிப்போந்த செனமதையுங் கழுவி மலத்திரயங்கனையும் கழுவாநிற்கும் (என்ற பதம் நீதக, இனிச சிவனதுநாம முளைக்கற்பாற்று) தமது பாதிபாகிய திருவருளினாலே எனனை யகப்படுத்திக் கவுளிகரித்துக்கொண்டதாத அருள்வழியாக எனதிடத்தி லீடையருமல வாழந தனை யெனக்குத்தந் தழிமை குலையாம லெக்கணனும் விட்டுவிளங்குங் காததா பாகி என்றபாலதுபதியெனக் குறுகிநின்றது, கழுமலமுதுபதிக்கவுணியனகட்டுரை-எனபது-கழும-மயக்கம், அல ம-அலக்கண்படுதல், அமுது - அமுதம், பதி-காததா, க-சிரசு, உணியன்-உண்ண ப்பட்டவன், கட்டு - விளக்கம், உணா- பொன் ; (இனிப் பொழிப்பு) மாயாமயக் கத்தின் கண்ணே மயங்கிப் பெத்தமுத்தியினைநெ தெரியாமல தினடாட்டப்ப ட்ட மலபோதாக்கு அமுதமபோன்று அரிதாயுள்ள னுமாய விட்டு விளங்கா நின்ற பொன்னுருவுடையா னாயச சிருடமக்குக் காததாவாகிய பிரமுனது சிரகக் பாலத்திலே பிசைக்கொண்டு துகருங்கருணையான, கழுமலமுதுபதிக்கவுணிய ன்கட்டுரை - எனபது-கழுமல முதுபதி-கீழ்ச்சொன்ன பதியினகண-கவுணியன் - கவுணியகோத்திரத்தவந்த மன்றயோனாகிய எனது, கட்டு - காட்டாகியபாடலை, உணா-உணாபீராக ; (இனிப்பொழிப்பு) திருக்கழுமலமென்னு மூவாப்பழங் கிழ மைப்பனனிநுபெயாபெற்ற அராதிலுமமாகிய பதியிடத்துக் கவுணியகோத்திரத் தில்உற்பவமான யான் நிவேதிகப்படுங் காட்டாகிய இப்பாடலை கீழ்ச்சொன்ன லற்றிலும் மலத்திரயங்களிலும் அழாதாநின்ற ஓளத்தராகிடம் பலராகிலும் உணா செய்வா உயராதாரோ யாதலால இப்பாடலை இடைவிடாமல உணாசெயவீராக என்றவாறு, காட்டு எனபது-கட்டு எனக் குறுகிநின்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்திருவுளக்கருத்துகள் கண்ணுடையவள்ளலா செய்தருளியவை.

திருப்பிரமபுரம் - திருவிருக்குத்தறன் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரணையுள்குவீ, பிரமடாருளெம
பரணையேமனம், பரவியுய்யமினே.

தொழுமனத்தவா, கழுபலததுறை
பழுதிலசம்பதன், மொழிகளபற்றுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேழகூற்றிருக்கை

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒருருவாயினேமானங்காரத்
தீரியலபாயொருவிணமுதலுதல
மொன்றியவருசுடருமபர்களபிரவும்
படைத்தளித்தழிப்பமுமழத்திகளாயினே

[illegible]

மனையதன் மையையாதலினுனனே
நினையவலவரில்லேனிலததே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஈரடிமேல்வைப்பு - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

தங்கன்வேள்விதகாததவன் பூந்தராய
மிக்கச்செமமைவிரிமலனவியனகழல
சென்றுநிறுத்தையிலவைக்கமெய்க்கந
நனறதாசியகம்பனானுனே.

புந்தியான்மிகநல்லவாபூந்தரா
யந்தமிலலெமதழகளைஞானசம
பந்தனமாலேகொண்டேத்திவாழுநுய
பந்தமாவின்னேபாறிடுமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாலடி. மேலவைப்பு மேளமை நடையில முகிரு மாகஞ
சால்பினிற சக்கர மாநி விகற்பங்கள் சாற்றாம பதிக
மூல விலக்கிய மாக வெல்லாப பொருள்கொண்ட புது
ஞாலத் துபாகாழி யானைப பாடினா ஞானசம பந்தா.

(இ-ள.) நாலடிமேல்வைப்பும், சிறப்பான ஓளசாடையிற் முகிருமையு
டைப திருவிதாகமும், தருதியாகிய சக்கரமாத்றும் முடிவெய் விசம்பகம் மலகசால்
லப்பட்ட திருப்பதிகங்களை யப்பரியலுக்குப் பொருளிய மூலவிசம்பகம். அந்நில
எண்வகைப்பொருள்கோளும் (அணியிலககண் முதலியவைகளு ம) குறைவின்நில
பொருந்த, நிலவுலகத்தில் உயர்நதோங்குகின்ற சீகாழிப்பதியில் வந்திருந்தபுருஷ
தோணியப்பதை திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார பாடியருளினார். —எ-று

எண்வகைப் பொருள்கோளாவன—யாதறு நீயப்பொருள்கோள, 'மெழி
மாற்றுப் பொருள்கோள, நிரனிரைப்பொருள்கோள, விநாட்டிப் பொருள்கோள,
தாப்பிசைப்பொருள்கோள, அனைத்திப்பாப்புப் பொருள்கோள, 'மெய்யுட்கூட்ட
பொருள்கோள, அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோள என்பன. 'எல்லாப்பொருள்
கோளும்' என்ற உமமையால், அணியும் வருவிக் கப்பட்டது. (உ-ள-)

நாலடிமேல்வைப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இயலிசையெனுமபொருளின் திறமாய
புயலவமிடறுடைப்புண்ணினே
கயலனவரிநெடுங்கண்ணியொடு
மயலுலகடிதொழுவமாந்தவனே

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிக்கள புராணம். ௧௦௯

கலவை துவெண்டலைகடி பொழிற்புகலிதன்னு
ணிநகாடொறுமின புறநிறைமதியருளினனே.

புண்ணியாதொழுதெழுபுகலீநகர்
விண்ணவரடிதொழவிளங்கினனே
நண்ணியஞானசம்பந்தனவாய்மை
பண்ணிபவருநரிழ்பதனுமவல்லார்
நடலைபவையினறிப்பாய்நண்ணுவாசிவனுலக
மிடரானவையினறித்தாமெய்துவாதவநெறியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிண்பைநகர் திருவிநாகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எந்தமதுநிகைதீரியாதபெருமானெனவிறைஞ்சியிமையோர்
வந்துநுதிசெய்பவளா தூய்மொடுதீபமலிவாய்மையதனு
லந்தயமாசந்தபலவாசசன்களசெய்யவமாகின்றவழகன
சந்தமலிவகந்தளநமாதினெடுமேவுபத்சனைபைநகர்.

வாரிநமலிகொய்கைபுமைநவகையாநிசங்கரனமகிழந்தமருமூர்
சாரிநமுலந்தண்கடலவிகடபுநமுழங்கொலிகொளசண்பைநகர்
பாரிநமலிகொய்க்கழிநறந்தமபுஞானசம்பந்தனுரைசெய்
சீரிநமலிசெந்தமிழ்கள்செப்புவவாசொவாசிவல்லோகநெறியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சக்கரமாயீறு - பண் - கார்த்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

விளங்கியசாரிபெருமனார்வெணுபுரமபுகலிவெங்குருமேற்சொலை
வளங்கவருந்தொணிபுரம்பூதராய்சரபுரமவண்புறவமணமேற்
களங்கமினாசண்பைபாழுகாழிவயங்காசசைகழுமலமென்றின்ன
விளங்குமனாநன்குபெற்றம்மைபவாதம்பகைபயிவித்திறைவனார்.

அங்காஞ்சொதநுமனார்புகழ்பூதராய்தொணிபுரமணிநீர்ப்பொய்கை
புககாஞ்சொபுறவஞ்சொலெய்யனார்புகழ்க்காழ்சண்பைதொலனார்
மிக்காஞ்சொதநுமலமென்கொச்சைவயமலிவனார்புரம்புநாரமென்கொ
சகப்பாஞ்சொதநுமலமென்கொச்சைவயமலிவனார்புரம்புநாரமென்கொ

திருச்சிற்றம்பலம்.

இன்னிசை பாடின வெல்லாம யாழ்ப்பெரும் பாணனார் தாமு
மன்னு மிசைவடிவ வன மதங்கஞ் ளாமணி யாரும
பண்ணிய வேழிசை பற்றிப் பாடப் பதிகங்கள் பரடிப்
பொன்னின் திருத்தாளம் பெற்றார் புகலியிற போற்றி யிருந்தார்.

(இ-ள்.) இனிய இசையோடுபாடியருளிய திருப்பதிகங்களை யெல்லாம்
 சிறந்த திருநீலகண்டயாழ்ப்பாண நாயனாரும், பெருமைபொருந்திய இசையே ஓ
 ருருவங்கொண்டாற்போலவிளங்கும் மதங்களுமணியென்னும் பெயரையுடைய
 அவரதுமனைவியாரும் இசைதூவிற்கூறிய குரலமுதலிய ஏழிசைகளையும் அமைத்
 துப் பாட, சிவபெருமானிடத்துப் பொன்னாலாகிய திருத்தாளம்பெற்றருளிய திரு
 ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரா திருப்பதிகங்களை யருளிச்செய்துதுதித்துச் சீகாழிப்பதி
 யில் எழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று. (1 எங்)

அவக ணமாகின்ற நாளி லருந்தமிழ் நாடெதது னுள்ளுந்
 திவகட் சடையண்ண லாராத் திருப்பதி யாவையுங் குமரிட்
 டெங்குந் தமிழ்மலை பாடி யேத்தமிழ் கெய்துவ னென்று
 தங்குலத் தாதையா ரோடுந் தவமுனி வாக்கருள் செப்தார்.

(இ. எ.) அச்சீகாழிப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கும் நாள்களில், அரிய தமிழ்
 நாடெங்குமுள்ள சந்திரசுடாதரமூர்த்தியாகிய சிவபெருமானது திருப்பதிகளையே
 லலாம் வணங்கி அத் திருப்பதிகளதோறும் திருப்பதிகங்களை யருளிச்செய்து துதி
 தது, மீண்டும் இவ்வுவருகின்றனென்று சமதுகுலதச்சுதைபாராகிய சிவபாதவிருதய
 ரோடும் தவத்தையுடைய பிராமணர்களுக்கும் அருளிச்செய்தார்.—எ-று. (17-எக்)

பெருகு விருப்புட னேக்கிப் பெற்ற குலத்தாதை யாரு
 மருமையா லுமமைப் பயந்த வதனாந் தீர்ததுறை வாரிற
 னிருமைக்கு மினப் மளிகும யாகுமம் யானசெய வேனாடு
 மொருமையா லினனாடு சிலநா ணுடனெய துவனென லுலாத்தார

(இ. எ.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைப் புகழ்ந்துக் பெற்ற குலத்தத்
 தையாராகிய சிவபாதவிருதயரும் மிகுந்த விருப்பத்தோடுமே புகழ்ந்து, அருமையா
 கிய தவத்தின லுமமைப்பெற்ற காரணத்தினால் உமமைப் பிள்ளைக்குச் சக்கமா
 ட்டேன; அன்றியும், இமமை மறுமையென்னு டிண்டிக்கும சக்கமா ட்டேனத்
 தக்கதாகிய யாகங்களையும் யான செயயவேண்டியிருக்கிறது; இவ்வுவரு
 சிலகாலம் ஒருமைப் பாட்டோடு உமமைப் பிரியாபெரு மீட்டகனல் லுலாத்தார.)

அண்டகை யாரு மிசைந்தவ கம்பொற் திருத்தீர்த்தாரை யெயு
 நீண்ட சடையா ரடிக்கீழ்ப் பணிவுற்று நீட்டுள பெறப்ப
 யீண்டு புகழ்த்தாதை யாரின னெய்திட யாழ்ப்பாண ஸ்ரீரங்க
 காண்டகு காழி தொழுது காதவி ன்றபுறம் பார்த்தார்

(இ. எ.) (இவ்வாறு சிவபாதவிருதயா கூறியபிறகு) இவ்வுவருவாரைப் புகழ்ந்து
 பிள்ளையாரும் சமமதித்தருளி, அச்சீகாழியில் அழகிய தீர்த்தாரைப் புகழ்ந்து
 தருளும் நீண்ட சடைமுடியையுடைய தோணியப்பரது திருவாய் நெடுவணங்கி
 அவரது மிக்க திருவருளைப்பெற்று, சிறந்தபுகழையுடைய சிவபாதவிருதயாத்மது
 பின்னேவர, திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனாரோடுங் காட்சியமைந்த சீகாழிப்பதி
 யைவணங்கி அன்போடும் அவவிடத்தினின்றும் புறம்பே யெழுந்தருளினார். (1)

அத்திரு மூதூரி னுள்ள ரமங்குடன போதுவார் போத
 மெயத்தவ ரதணர் நீங்கா விடைகொண்டு மீள்வாரகண் மீள்

திருஞானசம்பந்தமுதற்குசுவாமிகள் புராணம் ககக

முத்தின சிவிகைமேற் கொண்டு மொய்யொளித் தாமநிரைத் த நித்தில வெண்குடைமீது நிறைமதி போல நிழற்ற.

(இ ள்.) அந்தப் பழைய சீகாழிநகரத்தில் வசிப்பவர்களில் விரும்பி உடன போகின்றவர்கள் போகவும், மெய்ம்மையாகிய தவமுனிவா - பிரமாணா என்னுமி வாகளுள் பிரியாவிடைபெற்றுத் திரும்புகின்றவர்கள் திரும்பவும், முததுச்சிவிகை யினமேல எழுந்தருளி, மிக்க ஒளியையுடைய மாலைகட்டிய முததுக்களாலாகிய வெண்குடையானது திருமுடியினமேல சோடசகலைகளும் நிறைந்த பூரணசந்திர னைப்போல நிழல செய்யவும்.—எ-று. (2௮௨)

சின்னந தனிநகாளந தானா சிரபுரத் தாண்டகை வந்தா
 றொனனுந் தனையுந் பிளங்க வேற்ற திருப்பெயர் சாற்ற
 முனனொ மருங்கு நிரந்த முரசுடைப பலவிய மாபப
 மனன்று நிரந்த வந்தாண்ட ராணா வந்தெதிர கொண்டு வணங்க.

(இ ள்.) முததுசின்னம் - ஒப்பற்ற எக்காளம்-தானாயென்னுமி மூன றும் சீகாழி, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா றொழிந்தருளினொனனுந் தகைமை லேட போ யாவாகும புலப்படும பொருட்டுப் பிள்ளையாருக்குப்பொ ருநதிய 'பாறாடாயன்' எனசம்பந்தன- முததமிழ் விரகனமுதலிய) திருநாமங களைத் தனிவிக்கவுடையுள்ளே எப்பக்கத்திலும் வரிசையாயுள்ள முரசத்தை முத லாகவுடைய பல வியங்கள் நிரவாரிக்கவும், நிலைபெற்ற திருத்தொண்டராயுள ளவர்கள் எதிர்கொண்டிருந்து வணங்கவும்.—எ-று.

“சின்னநதனிக் காளநதானா சிரபுரத்தாண்டகை வந்தா றொனனுந் தகை மை விளங்குந் தந் திருப்பெயர்சாற்ற’ என்றதனை, “திருசசின்ன-முற்றமானவண் ஞானமே முலைநடநாட்டப்-பெற்றபாறாடாயன் வந்தானென்பிழக்க” எனவும், “தனிக் காளம்-வையமேழுடனம்மைகளுநிறைதவத்தோரு-முய்யுஞானசம்பந்தன வந்தானென்புத” எனவும், “தானா-யணைந்தமாமறை முதநக்கலையகி முமோதா - துணாந்த முததமிழ் விரகன வந்தானென்புத” எனவும் முன்னா அருளிச் செய தமையானுணாக. (2௮௩)

சங்கநா தவந னொளிப்பத தழவகுபொற் கோடு முழங்க
 மங்கல வாழ்த்துனா பெயங்கு மலக மறைமுன னியமபத்
 திங்களும பாயபு மணிந்தா திருப்பதி யெய்குமுன சென்று
 பொங்கிய காத்திற் போற்றப புகலிக் கவுணியா போந்தாநா

(இ ள்.) சங்கவாழ்திய வோசைகளொலிக்கவும், விளங்குகின்ற பென்னமய மாகிய கொம்புவாததழிவங்கள் சபதிக்கவும், மங்கலவாழ்த்தி னோசையெவரும் நிரம் பவும், லேசுவாக்கியங்கள் முன்னே யொலிக்கவும், சீகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா, சந்திரனையும்- சாப்பததையும் (பக்கரீங்க) அணி ந்த சிவபெருமானது திருப்பதிகளெவரும் முன்னேசென்று நிறைந்த அனபினில் வணங்கச் சென்றருளினா.—எ-று. (2௮௪)

திருமறைச் சண்பைய ராளி சிவனா திருக்கண்ணா ட்காயில
 பெருவிருப பாலனைந தேத்திப பிஞ்ஞகா கோயில பிறவு
 முருகிய வண்பா லிறைஞ்சி யுபாதமிழ் மாலைகொண டேத்தி
 வருபுனற் பொன்னி வடபாற் குடத்சை நோக்கி வருவார்.

(இ-ள்.) சிறந்த வேதங்களை யுணர்ந்த சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கண்ணியராதா வீற்றிருந்தருளும் திருக்கண்ணாகோயில் எனனும்தலத்தை மிக்க அன்போடுசென்று துதித்து, சிவபெருமானது ஸ்தலங்கள் பலவறையும் மனதையுருக்குகின்ற பேரன்பினால் வணங்கிச் சிறந்த தமிழ்ப்பதிகளையருளிச்செய்து துதித்து, பெருகிவருகின்ற நீராயுடைய காவிரிநதியின் வடபாலில் மேற்றிசைநோக்கி யெழுந்தருள்வாராயினார்.—எ-று. (௨அரு)

போற்றிய காதல் பெருகப் புள்ளிருக் குந்திரு வேளூர்
நாற்றநகர தோளுடை மூன்று நயனப் பிரானகோயி னண்ணி
யேற்றவன் பெய்த வணங்கி யிருவாபுள் வேந்த ரிறைஞ்சி
யாற்றிய பூசனை சாற்றி யஞ்சொற பதிக மணிநதார.

(இ-ள்.) துதிசெய்கின்ற அன்பானது அதிகரிக்கத்திருப்புள்ளிருக்குமவேளூர் எனனும்தலத்தில் எழுந்தருளிய பெரிய நான்கு திருத்தோள்களையும் திரிநேத்திரங்கையுமுடைய ஸ்ரீ வயித்தியநாதரது திருக்கோயிலையடைந்து பொருந்திய அன்போடு நமஸ்கரித்து, சம்பாதி சடாயுவென்னுமிரண்டு பறவையரசர்கள் சிவபெருமானை வணங்கிச்செய்த பூசனைகளை யெடுத்துக்கூறி அழகியசொற்களமைந்த திருப்பதிகஞ் சாதியருளினார்.—எ-று. (௨அசு)

தீருப்புள்ளிருக்குவேளூர் - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கள்ளாரதபூங்கொன றைமதமத்தங்கதீர்மதிய
முள்ளாரதசடைமுடியெம்பெருமானுரையுமிடந்
தள்ளாயசம்பாதிசடாயுவென்பாரதாமிருவா
புள்ளானாக்கரையுனிமடபுள்ளிருக்குமவேளூரே.

செடியாயவுடலதீர்ப்பான் றீவினைக்கோபருந்தாவான்
பொடிபாடிக்கடிமைசெய்தபுள்ளிருக்குமவேளூரைக்
கடியாரநதபொழிறகாழிக்கவுணியனசம்பந்தன சொன்
மடியாது சொல்லவலவார்க்கிலையாமறுபிறப்பே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுவாமிபெயர் - வயீத்தியநாதர் - தேவியார் தையனாகியபைம்.

நீடு திருநின்றி யூரி னிமலனா நீளகழ லேத்திக
கூடிய காதலிற் போற்றிக் குமபிட்டு வண்டமிழ கூறி
நாடுசீர நீரோ வணங்கி நமபா திருப்புகூர் நண்ணி
யாடிய பாத மிறைஞ்சி யருந்தமிழ் ஈடி யமந்ததார்.

(இ-ள்.) செல்வமிகுந்த திருநின்றியூரிலெழுந்தருளிய ட்டசமீசரது சிறந்த திருவடிகளை நமஸ்கரித்துப் பொருந்திய அன்போடுதுதித்துவணங்கி வளம்பொருந்திய திருப்பதிகமருளிச்செய்து, விரும்பத்தக்க சிறப்பினையுடைய திருநீரோயடைந்து வணங்கி, சிவலோகநாதர் வீற்றிருந்தருளும் திருப்புகூரையடைந்து கனகசபையில் ஆனந்தத் தாண்டவஞ்செய்தருளும் அவரது திருவடிகளை வணங்கி அரிய தமிழ்ப்பதிகம்பாடி அங்கு எழுந்தருளினார்.—எ-று. (௨அஎ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம் ககங்.

அங்குநின் றேகியப் பாங்கி லரனார் மகிழ்கோயி லான
வெங்கணுஞ் சென்று பணிந்தே யேத்தி யிமவான் மடந்தை
பங்க நுறைபழ மணணிப் படிக்கரைக் கோயில வணங்கித்
தங்கு தமிழ்மலை சாத்தித் திருக்கொறுக் கைப்பதி சார்ந்தார்.

(இ-ள.) அத் திருப்புகளினின்றும் எழுந்தருளி அதன்பக்கத்தில் சிவ பெருமான மகிழ்ந்து வீற்றிருந்தருளும் ஸதலங்களை எவ்விடத்தினுஞ்சென்று வணங்கித் துதித்து, பாவதராஜபுத்தியாகிய உமாபேவியான யிடப்பாகத்தினுடைய நீல கண்டேசா வீற்றிருந்தருளும் திருப்பழமணணிப் படிக்கரைத் திருக்கோயிலையடைந்து வணங்கிப் பொருந்திய திருப்பதிகமலை சாத்தியருளி, திருக்கொறுக்கை வீரட்டமெனனூர் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று.

திருக்கொறுக்கை என்பது சிவபெருமான மனமதனையெரித்த இடமாதலின் இது அட்டவீரட்டத் தொன்று. (உஅஅ)

திருக்கொறுக் கைப்பதி மணனித் திருவீரட் டான மமர்ந்த
பொருப்புவி லொளனா யேத்திப் போந்தனனி யூசென்று போற்றிப்
பருக்கை வறையுரித் தாராதா பந்தனை நல்லூர் பணிந்து
விருப்புடன் பாட லிசைத்தார் வேந்த தமிழால் விரித்தார்.

(இ-ள.) திருக்கொறுக்கையெனனூர் திருப்பதியை யடைந்தருளி, அங்குத் திருவீரட்டானத்தில் வீற்றிருந்தருளும் மேருமலையை விலலாகவுடைய வீரட்டேசனைத் துதித்து, அவ்விடத்தினின்றும் மெழுந்தருளி, திருஅனையுரை யடைந்து துதித்து, பந்தைத் துதிக்கையுடைய கஜாசரனென்னும் யானையையுரித்த பசுபதோதரத்து திருப்பந்தனை நல்லூரையடைந்து வணங்கி, அன்போடு திருப்பதிகத்தை யடைந்தனனார் : வேந்தனைத் தமிழ்ப்பதிகங்களால் விரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பள்ளையார்.—எ-று.

வேந்தமிழில் வீந்தார் பாட லிசைத்தார் எனக்கூட்டுக.

பருக்கைவலையுரித்தார் என்பதன் வல்லாற்றை முன்னக் காண்க. (1)

அப்படிப் போற்றி வகலவா மரனார் திருமணஞ் சேரி
செய்யுந் சேரித்தொண்ட ரோடுஞ் சென்று தொழுதிசை பாடி
பொப்பாரு நூந்தரு மீசொதிக்கொள் பாடிப்பதி யெய்தி
பொப்பால் பதிவங்களை பாடி போங்குவேள விகுடி யுறார்.

(இ-ள.) அப்படிப்பதியைத் துதித்து அவ்விடத்தினின்றும் மெழுந்தருளும் திருஞானசம்பந்தப்பள்ளையார் உள்ளலந்தார் வீற்றிருந்தருளும் திருமணஞ்சேரியைச் சொல்லுநகரிய சிற்பனையுடைய திருத்தொண்டாக்களோடும் சென்று வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளி, சராசரங்களாகிய எல்லாப்பொருள்களையுந் தந்தருளுந் ஐராவதேசா வீற்றிருந்தருளும் திருவீரட்டொன்பாடி யெனனூர் திருப்பதியையடைந்து ஒப்பற்ற திருப்பதிகங்களை யருளிச்செய்து, சிறப்புநூலுறங்கும் திருவேளாவிக்குடியென்னும் ஸதலத்தை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (உக0)

செழுந்திரு வேள்விக் குடியிற் திகழ்மண வாளநற் கோலம்
பொழிந்த புனற்பொன்னி மேவும் புனிதத் துருத்தி யிரவீற்

றநூம்பிய தன்மையுங் கூடத் தண்டமிழ் மாலையிற் பாடிச்
கொழுந்துவெண் டிங்க ளணிந்தார் கோழிகா விறசென றணைந்தார்.

(இ-ள்.) செழுமைபொருந்திய திருவேள்விக்குடியில் (பகலில்) விளங்கு
கின்ற நல்ல திருமணவாளக்கோலத்தின் றனமையும், (மேகங்கள்) பொழிந்த நீரா
யுடைய காவிரிநதிக்கையிற் பொருந்திய பரிசுத்தமாகிய திருத்தருத்தியென்னும்
ஸ்தலத்தில் இரவில்பொருந்திய தன்மையுமாகிய இவ்விரண்டும் பொருந்தக் குளிர்
ந்த தமிழ்ப்பதிகத்தில் அருளிச்செய்த, இளமைபொருந்திய வெண்பிறையணிந்த
சிவபெருமானது திருக்கோழிகாலைச் சென்றடைந்தருளினா. —எ-று

தீருத்துந்தியும் திருவேள்விக்குடியும், பண் - சாதாரி.

திருச்சிறுதமபலம

ஒங்கிமேலுழிதருமொ லிபுனற்கஙகையையொருசுடையேற
றாங்கினுரிபெளிதலைகலனாகுகொண்ட தாமரடி கள
பாங்கினுலுமையொடுபபகரிடைபபுகரி பபையொழிலுழி
வீங்குநீதருத்தியாரிரவிடத்துறைவாவேளவர்குடியே.

விண்ணுலாமவிரிபொழிலவினாமணநறுநுத்திவேள்விக்குடியு
மொண்ணுலாமொலிகழலாடுவாரரிவையாடுறைபதியை
நண்ணுலாமபுகரியுளருமறைஞானசம்பந்தனசொன்ன
பண்ணுலாமருத்தமிழ்பாடுவாரரிவாரிபழியிலோ.

திருச்சிறுதமபலம.

தீருத்துந்தி - சுலாமிப்பயா - ழந்தாவதேசர் தேவியார் - அமிர் தழதழர் பிகை.

திருவேள்விக்குடி சுலாமிப்பயா - கல்பாணசுந்தரர்,

தேவியார் - பரிமளசுந்தராயக.

திருக்கோழிகாவி லமாத தேவா சிகரணி தனனை

* யெருக்கோ டித்தழியும பாம்பு மிசைந்தனிக தானையொ ளைப
பருக்கோடு பூண்ட பிராணைப பணிந்துசொன மால்கள பாடி
கருக்கோடி நீப்பாக்கள் சேருங் கருசனூர கைநொழிச் செனூர்.

(இ-ள்) திருக்கோழிகாவெனநூ திருப்பதியில் வீற்றிருத்தருமே தேவா
ள்கிராமனியும், எருக்கமலரோடு கொணமைலளையும் சாப்பதையும் இசைந்து
அணிந்தவரும், திருமாலாகிய வெள்ளிய பன்றியின் பெரியகொம்மை யணிந்தவரு
மாகிய சிவபெருமானைவணங்கித் திருப்பதிகங்களபாடியருளி, எண்ணிந்த பிறவி
களை நீக்கிக்கொள்ளும் அடியார்கள் சேர்ந்து வாழ்ந்திருக்கும் திருக்கருசனூர் என்
னார் திருப்பதியை வணங்கச் சென்றருளினார். —எ-று.

‘வெள்ளேனப் பருக்கோடு பூண்டபிரான்’ என்பதன் வரலாறு - முன்
றெருகாலத்தில், இரணியாக்க நென்னு மசுரன் பூயியைப் பாயாகச் சுருட்டிப்
பாதலத்திற்போய்ப் பதுங்கியிருக்க, விஷ்ணுவானவா வராகவுருவங்கொண்டு பாத

திருஞானசம்பந்தமுாததுசுவாமிகள் புராணம் கையு

லத்திற சென்று அவ வசரணத் தனது கோட்டார் குத்திக்கொன்று பூமியை முன்போ னிறுத்தி அவ வகங்காரத்தினால் உலகுயிர்களை வதைக்கத் தொடங்க, அதையறிந்த தேவர்கள் முதலியோர் திருக்கயிலையை யடைந்து சிவபெருமானை ப்பணிந்து நிகழ்த்தவற்றை யுணர்த்த அவ்வெம்பெருமான ஒருருத்திரத் திருவுரு வங்கொண் டெழுந்தருளி அவவராகத்தின் கோட்டைப் பறித்ததுத் தமக்கு ஆபரணமாக வணிந்துகொண்டனா என்பதாம். (உகஉ)

கஞ்சனா ராண்ட தங் கோவைக் கண்ணுற் றிறைஞ்சிமுன் போந்து மஞ்சணி மாமதில சூழ மாந்துறை வந்து வணங்கி யஞ்சொற நயிழ்முலை சாததி யங்ககன நன்பா முனனாகச் செஞ்சடை வேதியா மன்னுந் திருமங் கலககுடி சோந்தார்.

(இ-ள.) திருக்கஞ்சனா என னுந் திருப்பதியையாண்டருளும் தமது தலை வராகிய சிவபெருமானைத் தரிசித்து முன்னேவணங்கி, அவருந் திரு மெழுந்தருளி மேகங்களதடிமும் பெரிய மதில்களுக்குந் திருமாந்துறையென னும் ஸ்தலத்தை யடைந்து வங்கி, அந் திருமதிலை மைந்த சமீபிப்பதிகமாலையைச் சாததியருளி, அவ் விடத்தினின்று நீங்கி அடியார்கள் எதிர்கொள்ளச் சிவந்த சடைமுடியையுடைய வேதமுதலவராகிய சிவபெருமான வீற்றிருத்தருளும் திருமங்கலக் குடியென னும் ஸ்தலத்தை யடைந்தருளிஞா.—எ-று. (உக௩)

வெங்கண விடை மேல வருவார் வியலா ரடிகளைப் போற்றித் தங்கிய விலாவினை கூடுந் தமிழ்ப்பதி கத்தொடை சாததி யங்க ணாவாராதம் முன்னே யருள்வேடங் காட்டத் தொழுது செங்கணமா லுக்கரி யாதந் திருந்து தேவன் குடி சோந்தார்.

(இ-ள.) கோபகண்ணையுடைய இடப்பாகனத்தின்மேல எழுந்தருள்பவராகிய திருவியலாநிலவீற்றிருந்த னும் மோகானந்தேசனாகனங்கிலைபெற்ற இனி யனுசையோடு கூடிய தமிழ்ப்பதிகமாகிய மாலையைச் சாத்தி அவரு எழுந்தருளியிருக்கும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு முன்னே திருத்தேவனகுடி யென னுந் திருப்பதியி லெழுந்தருளிய காக்கேட்சா தமது அருளவேடத்தைத் தரிசிப்பிக்க வணங்கி, சிவபு கணையுடைய விவந்துவினல் காண்பதற்கரிய சிவபெருமானது திருத்தேவனகுடியை யடைந்தருளிஞா.—எ-று. (உக௪)

திருந்து தேவன் குடி மன்னுஞ் சிவபெரு மானகோயி லெய்திப் பொருந்திய காதலிற் புக்குப் போற்றி வணங்கிப் புரிவார் மருந்தொடு மந்திர மாகி மறறு மிவாவேட மாமென் றருந்தமிழ் மலை புனைந்தா ளாவிலஞா னத்தமு துண்டார்.

(இ-ள.) திருந்து தேவன் குடியென னுந் திருப்பதியில வீற்றிருத்தருளும் காக்கேட்சரது திருக்கோயிலையடைந்து பொருந்திய அனபோடு உள்ளேபுகுந்து துதித்து வணங்கி அன்பு புரிசின்னவராய “மருந்தொடு மந்திரமாகிய பிறவும் இவர் திருவேடமே யாமென்னுங் கருத்தமைத்து, (“மருந்துவேண் டில்லிவை மந்திரங் கள்ளிவை”) எனறுதொடங்கி அருமையாகிய தமிழ்ப்பதிகத்தை யருளிச்செய்தார்; அளவில்லாத சிவஞானப் பாலமுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று. (உக௫)

திருந்து தேவன்துடி-பண் - கோல்லி.

திருச்சிறறமபலம்.

மருந்துவேண்டி லலிவைமந்திரங்கள் எளிவை
புரிந்துகேட்கப்படும்புணணியங்கள் எளிவை
திருந்துதேவன்குடித்தேவர்தேவெய்திய
வருந்தவத்தோர்தொழுமடிகள் வேடங்களை.

சேடாதேவன்குடித்தேவாதேவனறனை
மாடமோங்கும்பொழிலமலகுதண்காழியா
னாடவல்லதமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பாடல்பத்துமவல்லலாககிலையாமபாவமே.

திருச்சிறறமபலம்.

சுவாமிபெயா - கர்க்கடேசர், தேவியா - அநுமருந்துநாயகியம்மை.

மொய்திகழ் சோலையம் மூதூர் முன்னகன நந்நெறி செலவா
செய்தரு சாலி கருமபு தெவகுபைம் பூசத்திடைபேய
மைதிகழ் கண்டாதங் கோயின மருந்ருளள வெல்லாம் வணங்கி
யெய்தினர் ஞானசம்பந்த ரினனமபர்சர்தங் கோயில

(இ-ள்.) நெருங்கி விளங்குகின்ற சோலைகளுக்கும் அருதப் பழமைபொரு
ந்திய திருந்துதேவன்குடியெனனும் திருப்பதியெழுந்நீங்கி, அடவழியில் செ
ல்கின்றவராய், வயலில் வளங்கின்ற செந்நெற்பயர்களும கருப்பஞ்சோலைகளும்,
தென்னஞ்சோலைகளும், பசிய கழுகஞ்சோலைகளும்பாசிய இவற்றினிடையேசென
று, பக்கங்களிலுள்ள காளகண்டராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலாக னெல
லாவற்றையும் வணங்கித் திருஇன்னமபொனனும் திருப்பதியில் வீற்றிருந்தருளும்
எழுத்தறிந்த நாதரது திருக்கோயிலை யடைந்தருளினார்; திருஞானசம்பந்தப்பள்ளை
யார்.—எ-று.

(உரை)

இன்னமபர் மன்னும் பிரானே யிறைஞ்சி யிடைமடக் காண
பன்னுந் தமிழத்தொடை மாலையாடல புனைந்து பரவிப
பொன்னன் கழலினை பொற்றிப புறம்போக தனைந்து புருந்தார்
மன்னுந் தடங்கரைப் பொன்னி வடகுரங் காடு துறையில்.

(இ-ள்.) திருஇன்னமபொனனும் தலையில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெரு
மானை வணங்கி, இடைமடக்காயுள்ள திருப்பதிகமாலையை யருளிச்செய்து துதித்
துப் பொன்போலும் அழகிய இரண்டு திருவடிகளையும்வணங்கி, அதலத்தினி
னும் புறத்திற்சென்று, காவிரியாற்றினது பெரிய வடக்குக் கரையோரத்திலிருந்
தும் வடகுரங்காடு துறையெனனும் திருப்பதிக்கு எழுந்தருளினார்.—எ-று. (உரை)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியாசுவாமிகள் புராணம் ககௌ

திரு இன்னம்பர் - திருமுகீகால் - பண் சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்டிசைக்குமபுகழினன்பாமேவிய
வண்டிசைக்குஞ்சடையீரே
வண்டிசைக்குஞ்சடையீருமைவாழ்த்துவார
கொண்டிசைக்குதொழிலோரே.

எடமாபொழிலணியின நம்பர்சீனே
நாடமாஞானசம்பந்த
னாடமாஞானசம்பந்த நன்றமிழ்
பாடவல்லார்பழியிலோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-எழுந்தறிந்தநாதர் - தேவியார்-பூங்கொம்பனையம்மை.

வடகுரங் காடு துறையில் வாலியார் தாடவழி பட்ட
வடைவுக திருப்பதி கந்தி லறியச் சிறப்பித் தருளிப்
புடைகொண்ட டிறைஞ்சினா போந்து புறந்துள்ள தானங்கள் போற்றிப்
படைகொண்ட மூவிலை வெலார பழனத் திருப்பதி சாரத்தார்.

(இ-ள்-) திருவடகுரங்காடுதுறை யெனனுந் திருப்தியில் வாலிபுகித்து
வழிபட்ட முறைமையையும் தமதுதிருப்பதிகத்தில் ("வாலியார்வழிபடப் பொருந்
தினா" என) யாவருமறியச் சிறப்பித்தருளிப் பிரதக்ஷணஞ்செய்துவணங்கி அவவி
டத்தினின்று மெழுகுநீர், அதனபக்கங்களிலுள்ள ஸ்தலங்களையும் துதித்து, மூன
றிலைவாழ்வார் குலாயுத்தையேந்திய சூபதசகாயா விறநிருந்தருளும் திருப்பழன
மெனனுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று.

(உகஅ)

திருவடகுரங்காடுதுறை - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோங்கமே குரவமேகொழும்புபுணையேகொடிமுலலை
வேங்கையே ஞாழிலேவிமமுபாதிநிகளோவிரவியெங்கு
மோங்குமகாவிரிவடகையடைகுரங்காடுதுறை
வீங்குநீர்ச்சடைமுடியடிகளாரிடமெனவிரும்பினாரே.

கோலமாமலரொடு தூபமுஞ்சாதமுங்கொண்டுபோற்றி
வாலியார்வழிபடப்பொருந் தினா திருத்தூமாங்கனிகளுந் தி
யா லுமகாவிரிவடகையடைகுரங்காடுதுறை
நீலமாமணிமிடற்றுகளேநீனயவலவினை கள்வீடே.

தாழிளங்காவிரிவடகையடைகுரங்காடுதுறைப்
போழிளமதிபொதுபுரி தருசடைமுடிப்புண்ணியனைக்

திருச்சிறைநம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - அழகு சடைமுடிநாதர், தேவியார் - துவலயநாயகியம்மை.

(இ-ள்.) திருப்பழனமெனனும் ஸ்தலத்தில் பொருந்திய மூன்று கண்களை யுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கோயிலினுள்புகுந்து நமஸ்கரித்து நின்று துதித்து, அன்பினாலுக்குகின்ற திருவுள்ளமுடையவராகி, யாவரும் விரும்புகின்ற சொற்களமைந்த திருப்பதிகத்தை யருளிச்செய்து, விருப்பத்துடன் அங்குச் சிலநாள்கள்வசித்தருளி, பின் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கும் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளைபா நெருப்பைப்போல விளங்குகின்ற தாமரைத்தடாகங்கள் சூழ்ந்த திருவையாறுஎனனும் ஸ்தலத்தைச் சென்று சோகின்றவராயினோ.—எ-று.

அழனக்கபங்கயம் என்பதற்கு, நெருப்பைப்பழிக்கத்தக்க செந்நிறமமைந்த
தாமரை என்று கூறினும் பொருந்தும். (௨௯௯)

வேறு.

மாடநிரை மணிவிதித் திருவையாறு லினிவவாழ மலகு தொண்டர்
காடுய்யப் புகலிவரு ஞானபோ எனாவது நணணி னுறொன
சூடலொடு பாடலசூ வணிமூதூ ரடையவலய காரஞ செய்து
நீடுமணக் களிப்பிடுநெடு மெதுகொள்ள நிதிலயா னத்து நீயகி.

(இ-ள்.) மாளிகைகளின் வரிசைகள்பொருந்திய அழகிய வீதிகளையுடைய திருவையாற்றில் வாழ்கின்ற சிறந்த திரு, தொண்டாகர் உலகத்திலுள்ள ஆளம் கோழிகள் கடைத்தேறும்பொருட்டுச் சீகாழிப்பதியில்திருவவதாரஞ்செய்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார இங்கு எழுந்தருளிவந்தானென்று, ஆடலும் பாடலும் நீங்காத அழகிய பழமைபொருந்திய அததிருப்பதி முழுமையும் சிறப்பாக அலங்காரஞ்செய்து மிகுந்த மனமகிழ்ச்சியோடு மெதிர்கொண்டவர், (அதனைக் கண்டருளியபிள்ளையார்) முததுச்சுவிகையினின்றும் கீழே இறங்கியருளி.—எ-று.

இதுமுதலிரண்டுபாடலுங் குளகம். (௩௦௦)

வந்தணைத் திருத்தொண்டர் மருங்குவா மாளேநது கையா தம்பா
னத்திரு வுருள்பெற்ற நன்னகரை முன்னிறைஞ்சி நன்னும போதி
லைத்துபுல னிலைகலங்கு மிடத்தஞ்ச லென்பாநத மையா ரென்று
புத்திறை செந்தமிழின சக்தவிசை பேரறிவைத்தார் புகலி வேநதா.

(இ-ள்.) தம்மை யெதிராகொள்ள வந்து சோந்த திருத்தொண்டாக்கள பக் கத்தில் சூழ்ந்துவர, மாணெனநிய திருக்கரத்தினையுடைய சிவபெருமானிடத்துத் திருநக்கிதேவர் பூாவம் தவஞ்செய்து திருவருளைப்பெற்ற நல்ல திருவையாற்றை

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம் கக்க

முன்னே வணங்கிச் செல்லும்பொழுது ஐம்புலன்களும் (தமக்குரிய பொறியினின்று நீக்கி) நிலைவலங்குமிடத்து அஞ்சேலென்று அருள்செய்யும் சிவபெருமானது திருவையாறி துவேயென்று தமது திருவுள்ளத்தில நிறைந்த (புலனைந்தென்னு முதலையுடைய) செந்தமிழ்ச் சொற்களா லாகிய சிறந்த இசையினையுடைய திருப்பதிகத்தைச் சேகாழித் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரா பாடியருளினான்.—எ-று.

திருவையாறு-பண்-மேகராகக்ருறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

புலனைந் துமபொற்கலங்கிகெறிமயங்கியந் வுழிந் திட்டைமேலுந் தியலமந் தபொதாகவஞ்சேலென நருள்செய்வா னமருங்கோயில வலமவந் துமடவார்கண்டமாடமுழுவந் ரமழையென நஞ்சிச் சிலமந் தியலமந் துமரமேந் முகல்பார்கருந் திருவையாறே.

அன்னமளிப்பொழில்புடைசூழையாற்றெம்பெருமானையந் தனகாழ் மனனியசீரமறைநா வனவளா ஞானசம்பந்தனா பருவுபாட வினனிசையா லிவைபதத் துமிசையுங்கா லிசனடியே ததுவார்கள தனனிசைவோடமருகிற நவகெந் செனறெய்துவாரா தாழாதன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - செம்பொற்சோதிநாதர் - சேவியார்-அறம்வளர்த்தநாயகி.

மணிவீதி யிடங்கடத்து மாலையுந் கரியபிரான மன்னுங் கோயில ணிநீடு கோபுரத்தை யனைந் துலாழ்வி புள்ளொபதி யளவிலகா தறணிபாதகருத்தனுட ன் றம்பெருமானு ட்கொயிலவலங் கொண்டு தாழ்ந்து பணிசூறி மலாமுனாபு பணிந்துவீழ்ந் தெருந்தனபாற் பரவுகின்றான்.

(இ-ள்.) அழகிய திருவீதியைக் கடந்து (பன்றியாகவும் அன்னமாகவு முருங்குகொண்டு திருவறையையும் திருமுடியை - சேடியும்) திருமால் பிரமனென்னுமிருவாக்குப் காண்பதற்கரிய சிவபெருமான வற்றிருந்தருளும் திருக்கோயிலின் அழகு மிக்க திருக்கோபுரத்தை யடைந்து வணங்கி உள்ளே சென்று அளவற்ற அன்புங்கூர் திருவுள்ளத்தோடுமே தமது சிவபெருமானது திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணா செய்து வணங்கி, சாப்பாபரணத்தை யணிந்த அவமெம்பெருமான சந்நிதியில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்தேழுந்து அன்போடு துதிக்கின்றவராயினார்.—எ-று.

கோடல்கோங் கங்குளிராக வளமென்னுந் திருப்பதிகக் குலவு மாலை நீடுபெருந் திருக்கூத்து நிறைந்த திருவுள்ளத்து கலைமை போன்ற வாடுமா றதுவல்லா னையாற்றெம மையனே யென்று நின்று பாடினா ராடினா பண்பினெடுங் கண்பொழிநீர் பரந்து பாய.

(இ-ள்.) “கோடல்கோங்கங் குளிராகவளம்” என்னு முதலையுடைய சிறந்த திருப்பதிகமாலையில, (ஸ்ரீநடராசப்பெருமானது) மிகச் சிறந்த திருக்கூத்தின் நிலைமை நிறைந்த தமது திருவுள்ளத்தின் தன்மை வளங்க “ஆடுமாறு வல்லா னுமையாறுடையையனே” என்று அமைத்துத் திருமுன்னே நின்று

பாடியருளினார் ; அன்போடு கண்களினின்றும் சிறதுகின்ற ஆனந்தபாஷ்பம் பரவிப் பாயும்படி ஆனந்தக்க ததாடியருளினார்.—எ-று. (௩௦௩)

திருவையாறு-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிறமபலம்.

கோடலகோங்கங்குளிர்கூவிளமாலேகுலாயசீ
ரோடுகங்கையொளியெண்பிறைகுடுமொருவனா
பாடலவினை முழுவங்குழனமொகதைபண்ணாகவே
யாமொறுவல்லானுமையாறுடையையனே.

பலிதிரிந்துழலபண்டங்கள்மேயவையாற்றினைக
கலிகழந்தகையானகடற்காழியாகாவல
னொலிகொள்சம்பந்தனொண்டமிழ்பததுமவல்லராகள்போய்
மலிகொள்விண்ணிடைமன்பிசாபெறுவார்களே.

திருச்சிறமபலம்.

பலமுறையும் பணிந்தெழுந்த புறம்போந்து பரவுதிருத் தொண்டரோடு
நிலவுதிருப் பதியதனக ணிகழரா ணிகரிலா நெடுநீரக கவலை
யலையும்மு முடியாராதம் பெருமாபுரியு முதலான வணைந்து போற்றிக்
குலவுதமிழ்த் தொடைபுனைந்து மீண்டனைந்து பெருகாவங்குருளில்.

(௩௪) பலமுறையும் வணங்கியெழுந்த திருக்கோயிலின்புறம் திறசென
று, சூழ்ந்து துங்குகின்ற அடியார திருக்கூட்டத்தோடும் விளங்குகின்ற அத்திரு
வையாற்றில் எழுந்தருளியிருக்கும்நாளில், ஒப்பில்லாத மிக்க நீராயுடைய கங
காநதி பாயும் சந்திரசேகரராகிய சிவபெருமானது திருப்பெருமாபுரியு முதலிய
ஸ்தலங்கையடைந்து போற்றி, விளங்குகின்ற திருப்பதிகத்தை யருளிச்செய்து,
மீண்டு அத்திருவையாற்றை யடைந்து மிக்க அன்புகூர்ந்து வசிக்கும்நாளாகில்.

குடதிசைமேற் போவதற்குக் குமபிட்டங் கருள்பெற்றுக் குறிப்பி னோடும்
படருநெறி மேலணைவார பரமாதிரு நெய்ததானப பதியி னணணி
யுடையுமன முறவணங்கி யருந்தமிழ் மாலையாபாடி யங்கு நின்றாம
புடைவளாமென கருமபிஞ்ஞடு பூகமிடை மழபாடி டோற்றிச் சென்றார்

(இ-ள்.) மேற்குத்திக்கிலுள்ள ஸ்தலங்களைத் தெரிசனம் செய்வதற்குத்
திருவுள்ளங்கொண்டு வணங்கி, அத திருவையாற்றி லெழுந்தருளிய செம்பொற்
சோதிராதரது திருவருள்பெற்றுத் திருவுள்ளக்குறிப்போடும் பொருநகிய வழி
யே செல்லும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், டெய்யாடியப்பா வீற்றிருந்தருளும்
திருநெய்ததானமென்னுந் திருப்பதியையடைந்து சிவபெருமானிடத்துச் செல்
லுந் திருவுள்ளத்தோடும் பொருந்த வணங்கி, அருமையாகிய திருப்பதிகங்களை அ
ருளிச்செய்து அத்திருப்பதியினின்றும் மெழந்தருளிப் பக்கங்களில் வளர்கின்ற
மெல்லிய கருப்பஞ்சோலைகளோடு கமுகஞ்சோலைகளும் நெருங்கிய திருமழபாடி
யென்னுந் திருப்பதியைத் துதித்து அங்குச் சென்றருளினார்.—எ-று.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். கஉக

செங்கைமான் மறியார்தந் திருமழபாடிப்புரத்துச்சேரச் செல்வார், அங்கையா ரழலென்னுந் திருப்பதிக மெடுத்தருளி யணைந்த போழ்தின், மங்கைவாழ் பாகத்தார் மழபாடி தலையினுல வணங்கு வார்கள், பொங்கு மாதவமுடையா னொனததொழுது போற்றிசைத்தே கோயில் புக்கார்.

(இ.எ.) சிவந்த திருக்கரத்தில் மானகன்றை யேந்திய வச்சிரத்தம்பநாத னொழந்தருளிய திருமழபாடியில் அடையச்சென்றருளும் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் “அங்கையாரழல்” எனனு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தை யெத் து அருளிச்செய்து அங்கு எழுந்தருளும்பொழுது, உமாதேவியார் வாழ்கின்ற வா மபாகதையுடைய சிவபெருமான வீற்றிருந்தருளும் திருமழபாடி யெனனுந் திருப்பதியைத் தம் தலையினுல வணங்குகின்ற அடியார்கள் அதிகரிக்கின்ற மிக்க தவத்தினையுடையானொனத தொழுது (“மங்கையானுறையும் மழபாடியைத்-தங் கையாற்றொழுவார தகவாளரோ” என்று அத் திருப்பதிகத்தில் அமைத்துத்) துதித் துத் திருக்கோயிலிற் சென்றருளினாள்.—எ-று. (௩௦௬)

திருமழபாடி-பண்-கவுச்சிகம்.

திருச்சிறமபலம்.

அங்கையாரழலன்னழகாரசடைக
கங்கையானகடவுள்ளிடமேவிய
மங்கையானுறையுமடழபாடியைத்
தங்கையாற்றொழுவார தகவாளரோ.

மந்தமுத்துப்பொழின்மழபாடியு
ளென்தசுந்தமீனிதுகந்தேத்துவான
கந்தமாரகடற்காழிபுணஞ்ஞானசப.
பந்தனமலைவல்லாரக்கிலைபாவமே.

திருச்சிறமபலம்.

சுவாமிபெயா-வச்சிரத்தம்பநாதர், தேவியா-அழகம்மை.

மழபாடி வயிரமணித தூணமர்ந்து மகிழ்கோயில் வலங்கொண்டெ ய்திசு, செழுவாச மலர்க்கமலச சேவடிக்கீழ்ச் சென்றுதாழ் தெழுந்து நின்று, தொழுதாடிப பாடிநறுஞ் சொன்மலைத் தொடையணிந்து துதி த்துப் போகிக், யொழியாத நேசமுட னுடையவனாக் குமபிட்டங் குறைந்தார லொனாள்.

(இ.எ.) திருமழபாடியில் வச்சிரத்தம்பநாதா விரும்பி யெழுந்தருளியி ருக்குந் திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, மிக்கவாசனைபொருந்திய தாமனா மலாபோன்ற திருவடியினிழ்ச் சென்று சாஷ்டாங்கமாக வணங்கி யெழுந்து நின்று தொழுது, -ஆடிப்பாடி நல்ல சொற்க ளைமந்த திருப்பதிகமலை யணிந்து துதித்து, அங்குநின்று மெழுந்தருளி நீங்காத அன்புடன் நம்மை யடிமையாக வுடைய அஃவெம்பெருமானை வணங்கி, அத்திருப்பதியில் சிலநாள் எழுந்தருளி யிருந்தார்.—எ-று. (௩௦௭)

அதன்மருங்கு கடந்தருளாம் நிருக்கானூர் பணிந்தேத்தி யான்ற
சைவ, முதன்மறையோ ரன்பிலா லந்துறையின் முன்னவனைத் தொழு
து போற்றிப், பதநிறைசெந் தமிழ்பாடிச் சடைமுடியார் பயிலபதியும் ப
ணிந்து போற்றி, மதகரட வரையுரிததார் வடகரைமாந் துறையணைந
தார் மணிநூன் மார்பர்.

(இ-ள்.) அழகிய பூணூலையணிந்த மார்பினையுடைய திருஞானசம்பந்தப
யின்னையார் அத்திருமழபாடியின் பக்கத்தில் நீங்கிசென்று, சிவபெருமான திருவ
ருளினால் திருக்கானூரையடைந்து வணங்கித் துதித்து, நிறைந்த சைவர்களாகிய
முதன்மைபொருந்திய பிராமணர்கள் வாழும் திருவனபிலாலந்துறையி் லெழுந்த
ருளிய சத்தியவாஃசரை வணங்கித் துதித்துச் சொற்கள் நிறைந்த சிறந்த திருப்பதி
கம்பாடியருளி, சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான வீற்றிருந்தருளும் மறறக்கூ
த்திரங்களையும் வணங்கித் துதித்து, மதம்பெருஞ்சிறந்த கயாசா னென்னும் யானை
யையுரித்த சிவபெருமான வீற்றிருந்தருளும் காவிரி வடகரையிலுள்ள திருமார்
துறையென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினாள்.—எ-று. (௩௦௮)

சென்றுதிருமார்துறையிற் நிகழ்ந்ததுறையுந் துறைந்திவாழ் சென்னியார்த
முன்றிலபணிந் தணிநெடுமா ளிகைவலஞ்செய் துள்புககுமுனபுதாழ்ந்து
துன்றுகதீர்ப் பரிதிமதி மருத்துக்க டொழுதுவழி பாடுசெய்ய
வினநிலை சிறப்பித்து நிறைதமிழின் சொன்மலை நிகழ்ப்பாடி.

(இ-ள்.) திருமார்துறையில சென்று, அங்கு விளங்கி யெழுந்தருளும்
கங்கைநதியணிந்த சடைமுடியையுடைய ஆம்பிரவணேசரது திருமுறந்ததை
வணங்கி, அழகிய நீண்ட திருமாளிகையைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்து, உள்ளே புரு
ந்து சந்தியில் நின்று வணங்கி, பொருந்திய கிரணங்களையுடைய சூரியனும், சந்தி
ரனும், மருத்துக்களும் வணங்கி வழிபாடுசெய்யும்படி. யெழுந்தருளிய நிலைமை
யைச் சிறப்பித்து நிறைந்த தமிழ்ச்சொற்களாலாகிய திருப்பதிகமாலையை விளங்
கப் பாடியருளி.—எ-று.

துறைந்தி = துறையையுடைய நதி.

இதுமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம்.

(௩௦௯)

திருமாநீதுறை பண்-நீட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெருகுசந்தனங்காரகில்பீவியும்பெருமாரிரந் துநதிப்
பொருதுகாவிரிவடகரைமார்துறைப்புனிதனெம்பெருமாளே ப
பரிவினாநீருந்திரவியுமதியமுமபரவினாபணிந்தேத்த
மருதவானவர்வழிபடுமெலரடிவணங்குதல்செய்வோமே.

வரைவளங்கவர் காவிரிவடகரைமார்துறையுறைவானைச்
சிரபுரம்பதியுடையவன்கவுணியன்செழுமறைநிறைநாவ

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திக்ஷவாமிகள் புராணம். கஉங.

னாவெனும்பணிவலவனஞ்ஞானசம்பந்தனன்புறுமாலே
பரவிடுந்தொழிவலவவரலலனுமபர்வமுமீலர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - ஆம்பிரவனேசர், தேவியா - அழகாலமர்ந்தநாயகியம்மை.

அங்கனங்கள் நமமருங்கி லங்கணாதம் பதிபிறவு மணைந்துபோற்றிச்
செங்கமலப பொதுயவிழச் சேலபாயும வயனமதுவாற் சேறுமாறுப[ந்தர்
பொங்கொலிநீர் மழநாட்டுப் பொன்னிவிட கரைமிசைப்போய்ப் புகலிவே
நங்கள் பிரான நிருப்பாசசி லாச்சிரா மமபணிப நண்ணும பேர்தல.

(இ ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பள்ளையாரா அத்திருமான் துறையினின்று நீங்கி அதனசம்பந்ததிலுள்ள சிவபெருமானது ஸ்தலங்களை பிறவற் றையும் அடைந்தது துதித்து, செந்தாமரையின் அருமபுகளவரச் சேலைகள் பாயும் வயல்கள் அத்தாமரைமலரினினுஞ் சிந்துகின்ற தென்பெருக்கினால் சேறுபடுத்தல னிகாத மிகக் ஒலிப்பொருந்திய நீரூழ்ந்த மழநாட்டில் காவிரிநதியின் வடகனாவழி யாகச் சென்று, மது சிவபெருமா ன வீற்றிருந்தருளும் திருப்பாச்சிலாச்சிராமமெ னனுத்திருப்பதையை வணங்கும்பொருட்டு எழுந்தருளுங்காலத்தில்.—எ.று. (ந.க0)

அநககிற கொலலிமழ வனபயத வரும்பெறலா ரமுதமெனசொற்
கனனியிள மடபழிணையாங் காநருகீகா மளக்கொழுந்தின கதிர்செய்மேனி
மனனுபெரும பிணிபாகு முயலகனவர தனைவுறமெய் வருத்தமெய்தித்
தனனுடைய பெருஞ்சுறம புலம்பெயத்ததா னுமனன தளவுகொள்வான

(இ-ள்.) அந்த நகரத்தில் கொலலிமர்ப்பென்னு மரசன தான்பெற்றபெறுதற்கரிய அருமப்போன்ற மெல்லிய செருக்கையுடைய கன்னிகையும், இளமைபொருநதிய மடமையாகிய பெண்மானெடுத்தவருமாகிய அழகிய இளங்கொழுந்து போலப்பவளது ஒளிவீச்சுகளற தேகத்தின்கண் நிலைபெற்ற பெருமயினியாகிய முயலகன என்னும் வலிவந்தடைய, அத்தொல் அப்புத்திரியின் தேகம்வருத்தப்படு, அதுகாரணமாக அவ்வரசன தன்னுடைய மிகுந்த சுறந்தாரும் வருத்ததானும் வருந்துவாணயினன்.—எ-று. (நக்க)

மற்றுமே நெருப்பிசாற நவிரமை மவிவளரும் கையார்பாதம்
பறநியே வருங்தலத்துப் பான்மையினு னாதலினு பரிவுதரப் பூண்டுரு
பொற்றொடியைக் கொடுவது போககோலச சேவகாரப்ப புரங்கன்
செறநவாதங் கோயிலினுட் கொடுபுகுது திருமடாபே யிட்டுவைத்தான்.

(இ-ள) மணிமதிராவுடைய முதலிய வுபாயங்களில் வேரேருபாயத்தாலும் அந்நேரம் நீங்காமையாகக்கண்டு, மாணேந்திய திருக்கோத்தனையுடைய சிவபெருமான நிருவடிக்கீழ் பரமபரிமலாக வழிபட்டுவருகின்ற சைவமரபிற் பிறந்தவனானால், அந்நேரம் ஒருவருடைய துன்ப நீங்கும்பொருட்டுப் பொருவனையலணித்த தமது புத்தியைக் கொண்டு வந்து, போர்க்கோலங்கொண்ட சேவகராய முப்புரங்களையும் நகைத்தெரிந்ததருளிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலினுள்ளே கொண்டுவந்து சந்திகியில் கிடத்திவைத்திருந்தான்.—எ-று. (உகஉ)

அவ்வளவி லாளுடைய பிள்ளையா ரொழுந்தருளி யணுகவெய்தச்
செவ்வியமெய்த் ஞானமுணர் திருஞான சம்பந்தன வந்தானென்றே
யெவ்வுலகுநதுயர்நீங்கப் பணிமாறுந் தனிக்காளத் தெழுந்த வோசை [ன்.
வெவ்வுயிர்க்கு மவன்கேளா மெல்லியலை விட்டெதினோ விரைநதுசெவலா

(இ-ள்.) அக்காலையில் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரொழுந்தருளி அத்தி
ருப்பதியை யடைந்தருளவும், சிறந்த மெய்த்ஞானத்தை யுணர்ந்த திருஞானசம்
பந்தப்பிள்ளையார் வந்தருளிநொன்று எவ்வுலகத்திலுள்ளவாகளும் துன்பத்தினி
ன்று நீங்கும்பொருட்டு ஊதுகின்ற ஒப்பற்ற முததுக்காளத்தினின்று முண்டா
கிய வோசையைத் (தன் மகளுக்குண்டாகிய நோயைக்கறித்துப்) பெருமூச்சுவிட்
டுக்கொண்டிருக்கும் அக்கொல்லிமழவன்கேட்டுத் தனதுபுத்திரியைச் சந்திதியில்
விட்டு, அவனா யெதிர்கொள்ளும்படி, விரைநது செல்வாறையினுள்.—எ-று. (1)

மாநகர மலங்கரிமின மகரதோ ரணநாட்டு மணிநீரவாசத்
தூநறுமழ ரணகுமபஞ் சோதிமணி விளக்கினெடு தூபமேந்து
மேனையணி பிறவுமெலா மெழிலபெருக வியற்றமென வேவித்தானும
வானவர்நா யகாமகனா வருமுன்பு தொழுதணைந்தான மழவாகோமான்.

(இ-ள்.) பெரிய நகரத்தை அலங்காரஞ்செய்யுங்கள்; மகரதோரணங்களை
நாட்டுங்கள்; அழகிய நீர்நிறைந்த வாசனையுடைய பரிசுத்தமாகிய நல்ல பூரண
குமபங்களும், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினத்திங்களும், தூபங்களும் ஏந்துங்கள்;
மற்ற அலங்காரங்களாகிய எல்லாவற்றையும் அமுகுண்டாகும்படிச் செய்யுங்க
ளென்று ஏவி, மழநாட்டரசனாகிய அக்கொல்லிமழவனும்தேவர்கள் நாயகராகிய
சிவபெருமானது திருக்குமாரராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரொழுந்தருளு
தற்கு முன்னே எதிர்கொள்ளும்படிகைக்குவித்து வணங்கிக்கொண்டு சென்றான். (1)

பிள்ளையா ரொழுந்தருளப் பெற்றேனென் னுனநதம் பெருகுதாதல
வெள்ளநீர் கண்பொழியத் திருமுத்தின சிவிகையினமுன் வீழ்ந்தபோது
வள்ளலா ரொழுகவென மலாய்த்த திருவாககான மலாககைச்செனனி
கொள்ளமகிழ்ந்துடன்சென்று குலப்பதியின மணிவீதி கொண்புகுகான்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா இவரு எழுந்தருளத்தக்க பேறு
பெற்றேனென்று கூறி, ஆனந்தத்தால பெருகுகின்ற ஆனந்தக்கண்ணீர் கண்களி
னின்றும இடையறுதுசொரிய, அவரது முததுச்சிவிகையின் முன்னே வீழ்ந்து
வணங்கின்பொழுது, அருளவள்ளலாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா மழவ
னே! நீ எழக்கடவையென்று திருவாய்மலாந்தருளிய திருவாக்கினுல அவனெழு
ந்து தாமமாமலர்போன்ற கைகளைச் சிரசினமேற்குவித்து மகிழ்ந்து, பிள்ளை
யாருடன்சென்று, சிறந்த தனது நகரத்தின அழகிய திருவீதியில் அழைத்துக்கொ
ண்டு போயினான்.—எ-று. (நகரு)

மங்கலதூ ரியமுழங்கு மணிவீதி கடந்துமதிச் சடையார்கோயிற்
பொங்குகடாக கோபுரத்துக் கணித்தாகப் புனைமுத்தின சிவிகையின்று
மங்கணிந் தருளுமுறை யிழிந்தருளி யணிவாயில் பணிந்துபுகுத்
தங்கள் பிரான் கோயிலவலங் கொண்டிரு முனவணங்கச் சாருங்காலை.

(இ-ள்.) மங்கலவாதியங்கள் முழங்குகின்ற அழகிய வீதிகளைக்கடந்துச்
திரனையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருக்கோயிலின் மிக்க

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௧௨௫

பேரொளியையுடைய திருக்கோபுரத்திற்குச் சமீபமாக அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்ட முத்துச்சிவிகையினின்றும் அங்குத் தாம் இறங்கவேண்டிய முறைப்படியே யிறங்கியருளி, அழகிய திருவாயிலைப்பணிந்து உள்ளேபுகுந்து, தமது சிவபெருமான் திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து திருமுன்னே வணங்குமபடி திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் செல்லுமபொழுது.—எ-று. (௩௧௬)

கன்னியிளங் கொடியுணர்வு கழிந்துநிலன சேர்ந்தனைக் கண்டுநோக்கி, பென்னிதுவென்றருளசெய்ய மழவனறா நெதிரிறைஞ்சி யடியேன்பெற்ற, பொன்னிவளை முயலகனும் பொருவிலரும் பிணிபொருந்தப் புனிதாட்கோயின, முன்னணையக கொணர்வித்தே நிதுபுகுந்த படியென்று மொழிந்துநின்றான்.

(இ-ள்.) கொல்லிமழவன் புத்திரியாகிய இளங்கொடிபோன்ற அப்பெண் அறிவுழிந்து பூமியிலமயங்கிடந்ததைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாராததருளி, இப்பெண் இவ்வாறு வீழ்ந்துகிடப்பது என்னகாரணமென்று கேட்டருள, அக் கொல்லிமழவன் எதோவனங்கி, அடியேனபெற்ற இப்பெண்ணை முயலகனெனவும் ஒப்பற்ற பெருமயிணிவந்தடைய, (அப்பிணி நீங்குமபொருட்டு) மலரகிராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலினமுன் கொணடுவந்துவிடச் செய்தேன; இது தான் நடந்ததென்று சொல்லி நின்றான்.—எ-று. (௩௧௭)

வேறு.

அணிகிளாதாரவன் சொன்னமாற்ற மருளொடுங் கேட்டந் நீலையினின்றே, பணிவாளா செஞ்சடைப்பாச்சினமேய பரம்பொருளாயினாை பபணிந்து, மணிவாளா கண்டோரோ மங்கையைவாட மயலசெய்வ தோவிவாமாண்பதென்று, தணியில பிணிதவிரக் குமபதிகத் தண்டமிழ் பாடினா சண்டைபந்தா.

(இ-ள்.) அழகுயிளங்குகின்ற மலாமாலையையணிந்த அக்கொல்லிமழவன் சொன்னவாறுதையைக் கிருபையோடுங் கேட்டு அவ்விடத்திலேயே நின்றருளி, சாப்பாபரணத்தையணிந்த சிவந்த சடைமுடியையுடைய திருப்பாச்சிலாக் கிராமத்தினைக் கண்டெழுந்தருளிய நீலகண்டேசனாவனங்கி “மணிவளர்கண்டோரோ மங்கையைவாட மயல செய்வதோ விவாமாண்பே” என்று இறுதியில் அமைத்து, நீங்குதல்வலாத முயலகனெனவும் நோயைத் தவிர்க்கும் (“துணிவளா திங்கள்”) எனவும் முத்தியுடைய குளிரந்த தமிழ்ப்பதிகத்தைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்பாடியருளினார்.—எ-று. (௩௧௮)

திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் - பண் - தக்கராகம்.

முயலகனேய்தீர்த்த பதிகம்.

ஒருசுற்றம்பலம்.

துணிவளா திங்கள் துலங்கிவளங்குச்சடர்ச்சடைசுற்றிமுடித்துப் பணிவளா தாளைகையாரிடஞ்சூழவாரிட முமபலிதேர்வ ரணிவளா கொலமெலாஞ்செய்துபாச்சிலாச்சிராமத்துறைகின்ற மணிவளர்கண்டோரோமங்கையைவாடமயல்செய்வதோவிவாமாண்பே.

கலைபுனைமானுரிதோ லுடையாடைகனல்சுடராலிவாகணகள்
தலையணிசென்னியாதாரணிமாபாதமமடிகளளிவொன்ன
அலைபுனவழம்பொழிலகுழந்தமாபாச்சிலாச்சிராமத்துறைகின்ற
விலைபுனைவேலரோவேழையைவாடவீடாசெய்வதோவிவரீடே. (உ)

வெஞ்சுடராவோதுஞ்சிருணமாலேவெண்ணெய்ப்புண்பதுவெண்ணூல்
நஞ்சடைகண்டாநெஞ்சிடமாகணனுவாரமமைநயந்து
மஞ்சடைமாளிகைகுழந்தருபாச்சிலாச்சிராமத்துறைகின்ற
செஞ்சுடாவண்ணரோபைந்தொடிவாடச்சிதைசெய்வதோவிவரசீரோ. (ஈ)

கனமலாக்கொன்றையலங்கலிலங்கக்கனல்தருநாமதிக்கண்ணி
புனமலாமாலையணிந்தழகாயபுரிதாகொலாமிவொன்ன
வனமலிவண்பொழிலகுழந்தருபாச்சிலாச்சிராமத்துறைகின்ற
மனமலிமைந்தரோமங்கையைவாடமயலசெய்வதோவிவராயான்பே. (சு)

மாநதர்தமபாலநடுய்மகிழ்ந்தாடிவளாசடைமேற்புனலவைத்து
மோகதைமுழாக்குழலதாளமோவீணைமுதிரவோவாய்முரிபாடி
யாகதைவழிச்சிறுபூத்ததாபாச்சிலாச்சிராமத்துறைகின்ற
சாந்தணிமார்பரோதையலைவாடச்சதுாசெய்வதோவிவாசாரவ். (ரு)

நீறுமெய்ப்பூசினிறைசடைதாழநெறிக்கண்ணுலுறறுநோககி
யாறதுகுடியாடரவாடடியைவிறற்கோவணவாடை
பாறநுமெனியர்பூத்ததாபாச்சிலாச்சிராமத்துறைகின்ற
வேறுதுவேறியோழையைவாடவீடாசெய்வதோவிவரீடே. (சு)

பொங்கினாகமோரோகவடத்தோடாமெவெண்ணுலபுனைகொன்றை
கொங்கிளமாலேபுனைந்தழகாயகுழகாகொலாமிவொன்ன
வங்கிளமங்கையோபங்கினாபாச்சிலாச்சிராமத்துறைகின்ற
சங்கொளியண்ணரோதாழ்குழலவாடச்சதுாசெய்வதோவிவாசாரவே. (ஈ)

ஏவலத்தாலவிசயற்கருள்செய்தேயிராவண்ணையீடழித்து
மூவரினுமுதலாய்நொயமூாததியையனறிமொழியாள்
யாவாகனும்பரவுமமெழிறபாச்சிலாச்சிராமத்துறைகின்ற
தேவர்கள்தேவரோசேயிழைவாடச்சிதைசெய்வதோவிவாசீரோ. (அ)

மேலதுநான்முகனெய்தியதிலைக்கீழதுசேவடிதனை
நீலதுவண்ணனுமெய்தியதிலையெனவிவாநின்றதுமலலா
லாலதுமாமதிதோய்பொழிறபாச்சிலாச்சிராமத்துறைகின்ற
பாலதுவண்ணரோபைந்தொடிவாடப்பழிசெய்வதோவிவாபண்பே. (க)

நானொடுகடியசாயினரோனுக்குவரவரிருபோது
மூனொடுகடியவுட்குந்தகையாருரைவாவொளவேண்டா
வானொடுபெணவடிவாயினபாச்சிலாச்சிராமத்துறைகின்ற
பூனெடுமொபரோபூங்கொடிவாடபுனைசெய்வதோவிவாபொற்பே. (கஉ)

அகமலியன்பொடுதொண்டர்வணங்கப்பாச்சிராமத்துறைகின்ற
புகைமலிமாலேபுனைந்தழகாயபுரிதாகொலாமிவொன்ன

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். கஉ௭

நகைமலிதண்பொழில்சூழ்தருகாழிநற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
நகைமலிதண்டமிழ்கொண்டுவையேத்தச்சர்சுரகிலாவினே தானே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

முயலகன் என்பது ஒருவகை வலிநோய்.

சுவாமிபெயர் - நீலகண்டேசரி, தேவியார் - விசாலாகுடியம்மை.

பன்னு தமிழ்மறை யாமபதிகம் பாடித் திருக்கடைக் காப்புச்சாத்தி
மன்னுங் கவுணிபா போற்றிநிற்க மழவன பயந்த மழலைமெனசொற்
கன்னி யுறுபிணி விட்டுநீங்கக் கதுமெனப் பார்மிசை நின்றெழுந்து[தாள்.
பொன்னின கொடியென வொலகிவந்து பொருவலித்தாதைபுடையனைந்

(இ-ள்.) யாவருந் துதிக்குந் தமிழ்வேதமாகிய திருப்பதிக மோதித்திருக்
கடைக்காப்பினையுஞ் சாத்தியருளி, நிலைபெற்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா
வணங்கிநிற்க, கொல்லிமழவன பெற்ற மிருதுவாகிய மழலைச்சொல்லையுடைய புத்
திரியானவர் தனனையடைந்த முயலகனெனனும் வலிநோயானது விட்டுநீங்க,
(அதன லுணர்வுபெற்று) வினாந்து பூமியினின்று மெழுந்து பொறகொழிபோல
அசைந்துவந்து, போர்செய்யும் வலியையுடைய தன பிதாவின் பக்கத்திலடைந்
தாள்.—எ-று. (கக௯)

வன்பிணி நீங்கு மகளைக்கண்ட மழவன் பெருகு மகிழ்ச்சிபொங்கத்
தன்றணிப பாவையுந் தானுங்கூடச் சண்பையா காவலர் தாளிலவீழ்
நின்ற வருமறைப பிள்ளையாரு நீரணி வேணி மிமலர்பாத [தாள்.
மொன்றிய சிந்தை யுடன்பணிந்தா ருமபர் பிரான்றிருத் தொண்டாராத்

(இ-ள்.) வலிய நோயினின்று நீங்கிய தனது புத்திரியைக்கண்ட மழநாட்
டரசன் மிக்க மகிழ்ச்சியுதிக்கிக் தனது ஒப்பற்ற புத்திரியுந் தானுமாகச்சிகாழி
த்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்க,
அங்கு நின்றருளிய அரிய வேதங்களை யுணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும்
கங்கையையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளைப்பொரு
ந்திய திருவுள்ளத்தோடும் வணங்கியருளினா ; தேவர்கள் நாயகராகிய சிவபெரு
மானது திருத்தொண்டர்கள் சந்தோஷத்தினால் ஆரவாரித்தார்கள்.—எ-று.

‘அருமறைப்பிள்ளையார்’ எனபதற்கு, அரிய வேதப்பொருளாயுள்ள திருஞா
னசம்பந்தப்பிள்ளையார் எனினும் பொருந்தும். (கஉ௦)

நீடு திருவாச்சி ராமமன்னு நேரிழை பாகத்தா தாள்வணங்கிக்
கூடு மருளுட னங்கமாநது குமபிடுங் கொள்கைமேற கொண்டுபோந்தே
யாடல் பயினாரா பதிபிறவு மனைநது பணிந்தடி போற்றியேகிச் [தூர்.
சேடாகள் வாழந் திருப்பைஞ்ஞீலிச் சிவபெரு மாணே யிறைஞ்சச் சென்

(இ-ள்.) உயர்ந்த திருப்பாச்சிலாச் சிராமத்தில் எழுந்தருளிய உமாதேவி
யாரை யிடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளை வணங்கிப்பொருந்திய
திருவருளோடும் அத் திருப்பதியி லிருந்தருளிச் சிவபெருமானை நாள்தோறும் வண
ங்குகின்ற கொள்கையை மேற்கொண்டு அததலத்தினின்று மெழுந்தருளி, கணக
சபையில் ஆனந்ததாண்டவஞ் செய்தருளும் சிவபெருமான விற்கிருந்தருளும்

மற்றைய சேஷத்திரங்கனையும் அணைந்து வணங்கி, அங்குலின்று மெழுந்தருளி, அறிவிற்சிறந்தபெரியோர்கள் வாழ்ந்திருக்கும் திருப்பைஞ்ஞீலியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானைவணங்கும்பொருட்டுச்சென்றருளினார்.—எ-று. (௩௨௧)

பண்பயில வண்டினம் பாடுஞ்சோலைப் பைஞ்ஞீலி வாணர்கழல்பணிந்து மண்பர வுந்தமிழ் மாலேபாடி வைகி வணங்கி மகிழ்ந்துபோந்து இண்பெருந் தெய்வக் கயிலையிலவாழ் சிவனார் பதிபல செனற்றைஞ்சிச் சண்பை வளந்தரு நாடர்வந்து தடந்திரு வீங்கோய் மலையைச்சாராதார்.

(இ-ள்.) இசைகளைப் பயில்கின்ற வண்டினகூட்டங்கள் பாடுகின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த திருப்பைஞ்ஞீலியில் வாழ்ந்தருளும் மாற்றறிவாதேசாது திருவடிக ளைவணங்கி உலகத்தார் துதிக்கும் திருப்பதிகம் பாடியருளி, அத்திருப்பதியிலெழுந் தருளிய அவ்வெம்பெருமானைப் பணிந்து மகிழ்ச்சியடைந்து, அவ்விடத்தினின்று மெழுந்தருளி, அழியாத நிலைமையையுடைய மிக்க தெய்வீகம்பொருந்திய திருக்க யிலாயத்தில வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானது திருப்பதிகள் பலவுஞ்சென்றுவ ணங்கி, சீகாழியென்னும் வளந்தருகின்ற திருநாட்டையுடைய திருஞானசம்பந்த ப்பிள்ளையார விசாலமாகிய திருவீங்கோய் மலையைவந்து சேர்ந்தருளினார்.—எ-று.

செங்கட் குறவரைத் தேவாபோற்றுந் திகழ்திருவீங்கோய் மலையின மேவுங், கங்கைச் சடையார் கழல்பணிந்து கலந்த விசைப்பதி கமபுனைந து, பொங்காப பொழிலசூழ் மலையும்ற்றும் புறத்துள்ளதானங்க ளெல்லா மபோற்றிச், கொங்கிற் குடபுலஞ் சென்றணைந்தார் கோதினமெய்ஞ் ஞா னக கொழுந்தனையார்.

(இ-ள்.) சிவந்த கண்களையுடைய குறவர்களை (அம்மலையினசிறப்பினால்) தேவர்கள் வாழ்த்தும் விளங்குகின்ற திருவீங்கோய் மலையிலெழுந்தருளிய கங்கை யையணிந்த சடைமுடியையுடைய மரகதாசலேசரது திருவடிகளைவணங்கி இசை பொருந்திய திருப்பதிகம் பாடியருளி, மரக்கொம்புகள் நிறைந்த சோலைசூழ்ந்த மலையையும் அதனருகிலுள்ள ஸ்தலங்களையுடனாதித்து, மேற்குநாடாகிய கொங்குதே சத்தில் சென்றருளினார்; குற்றமற்ற மெய்ஞ்ஞானக் கொழுந்துபோன்ற திருஞா னசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று. (௩௨௨)

வேறு.

அண்டர்பிரா னுலயங்க ளமமருங்குள் ளன்பணிந்து தெனாடி.நாநீத் தடம்பொன்னித் தெனகையாங் கொங்கினிடை வணடலையும் புனர்சடையார மகிழ்விடங்க டொழுதணைந்தார். கொண்டலபயி னெடுமபுரிசைக் கொடிமாடச் செங்குன்றார்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் நாயகராகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கோ யில்கள் அக்கொங்குதேசத்தின் பக்கத்திலுள்ளவைகளை வணங்கி, கொங்குநாட் டில் தெளிவாகிய அலைநீரையுடைய விசாலமாகிய காவிரிநதியின் தென்கரையிலிரு கும் வண்டுகள் சமூல்கின்ற கங்கைநதியணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெரு மான மகிழ்ந்து வீற்றிருந்தருளும் திருக்கொடுமுடி முதலிய ஸ்தலங்களைவணங்கி, மேகங்கள் தவழ்கின்ற நீண்ட மலையையுடைய திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றார் என்னுந் திருப்பதியையடைந்தருளினார்.—எ-று.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். கடக

அந்நகரில் வாழ்வாரு மடியவரு மனமதிழ்ந்து
பன்னெடுந்தோ ரணமுதலாப் பயிலணிகள் பலவமைத்து
முன்னுறவந் தெதிர்கொண்டு பணிந்தேத்தி மொய்கரங்கள்
சென்னியுறக் கொண்டணந்தார் சினவிடையார் செழுங்கோயில்.

(இ-ள்.) அத் திருக்கொடிமாடச்செங்குன்றூரில் வாழ்கின்றவர்களும், அடி
யார்களும் மனமகிழ்ச்சியடைந்து நீண்ட தோரணமுதலாகப் பொருந்திய பல
அலங்காரங்களைச்செய்து முன்னே எதிர்கொண்டெவந்து வணக்கித்துதித்து, நெருங்
கிய தமது கைகளைச்சிரசின்மேற் கூப்பியழைத்துக்கொண்டு, கோபம்பொருந்திய
இடபத்தை வாகனமாகவுடைய அர்த்தநாரீசர் வீற்றிருந்தருளும் செழுமைபொரு
ந்திய திருக்கோயிலை யடைந்தார்கள்.—எ-று. (௩௨௫)

தம்பெருமான் கோயிலினு ளெழுந்தருளித் தமிழ்விரகர்
கம்பரவா திருமுன்பு தாழ்த்தெழுந்து கலஞ்சிறக்க
விம்பருமும் பருமேதத் வின்னிசைவண் டமிழ்பாடிச்
சும்பிமொ தரவுடனக் கோநகரி வினிதமர்த்தார்.

(இ-ள்.) முத்தமிழ் விரகராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது முத
ல்வராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலினுள்ளெழுந்தருளி, அவ்வெம்பெருமான்
சந்நிதியில் சாஷ்டாகமமாக வணங்கியெழுந்து நனமை யதிகரிக்கவும், மண்ணுலக
த்தினுள்ளவர்களும் விண்ணுலகத்தினுள்ளவர்களும் துதிக்கவும் இனிய இசைபொ
ருந்திய வளவிய திருப்பதிகம்பாடியருளி, வணகரும் விருப்பத்தோடும் அப்பெரு
மைபொருந்திய திருக்கொடிமாடச்செங்குன்றூரே என்னு நகரத்தில் இனிமையோ
டும் வசித்திருந்தருளினார்.—எ-று. (௩௨௬)

அப்பாலேக் குடபுலத்தி லாறணிந்தா ரமர்கோயி
லெப்பாலுஞ் சென்றேத்தித் திருந்ண வினையிறைஞ்சிப்
பைப்பாநதன் புனைநதவரைப் பரவிப்பண் டமாகின்ற
வைப்பான செங்குன்றூர வந்தணைநது வைகினார்.

(இ-ள்.) அப்பால் (கொங்குநாட்டைச்சேர்ந்த) மேற்குத்திக்குில் கங்கைநதி
யையணிந்த சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயில்கள் எவ்விடத்துஞ்
சென்று வணங்கி, திருந்ணவென்னுந் திருப்பதியைவணக்கிப் படத்தையுடைய பா
ம்பைஆபரணமாகவணிந்தருளிய சங்கமேசனாத்துதித்து, தாம் முன்பெழுந்தருளி
யிருந்த ஸ்தலமாகிய திருக்கொடிமாடச்செங்குன்றூரே வந்து சேர்ந்து அங்கு
எழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று.

திருந்ண என்பது, பவானிகுடல் என வழங்குகின்றது. இது, காவிரிநதி ஒரு
புறத்தும் பவானியென்னுந்நி யொருபுறத்தும் வந்துகூடுமிடத் திருப்பதனால் பவா
னிகுடலென வழங்குகிறது. (௩௨௭)

ஆங்குடைய பிள்ளையா ரமர்த்துறையு ராளின்கட்
நேங்குதுளி முகிற்குலங்கள் சுரந்தபெய லொழிகாலை
வீங்கொலிநீர வைப்பெலலாம வெயில்பெரு வீருப்புவரப்
பாங்கர்வரை யுங்குளிரும பணிப்பருவ மெய்தியதால்.

(இ-ள்.) அத்தலத்தில் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளியிருக்
கும் ளாள்களில், சிந்துகின்ற துளிகளையுடைய மேகக்கூட்டங்கள் மழையெய்யு
ங்காலம் நீங்கியபொழுது, யிக்கவொலியையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகத்திலு

ள்ளவர்கள் யாவரும் வெயிலைப்பெறுமையினால் அதனிடத்து விருப்பமுண்டாக, பக்கத்திலுள்ள மலைகளும் குளிரடையத்தக்க முன்பணிக்காலம் வந்தது.—எ-று.

வைப்பு - இடவாகுபெயர்.

(௩௨௮)

அளிக்குலங்கள் சுளித்தகல வரவிந்த முகம்புலரப்
பளிக்குமணி மரகதவல் வியிற்கோத்த பான்மையெனத்
துளித்தலைமெல் லறுகுபனி தொடுத்தசையச் சூழ்பனியாற்
குளிர்க்குடைந்து வெண்படாம் போர்த்தனைய குன்றுகளும்.

(இ-ள்.) வண்டின்கூட்டங்கள் வெறுத்து நீங்கவும், தாமதமலர்கள் முகங்கருகவும், பளிங்குக்கற்களை மரகதக்கொடியிற்கோத்த தன்மைபோல மெல்லிய அறுகம்புற்கள் துளிகளிற் பளித்துளிகளைக்கோத்து அசையவும், மலைகளும் சூழ்ந்த பனியினுண்டாகிய குளிர்க்குடதோற்று வெள்ளிய படத்தைப்போர்த்த தன்மையை யொத்திருந்தன.—எ-று.

(௩௨௯)

மொய்யொளிகூர் குளிர்வாடை முழுதுலவும் பொழுதேயாய்க்
கொய்தளிர்மென் சோலைகளுங் குலைந்தசையக் குளிர்க்கொதுங்கி
வெய்யவனுங் கரகிமிர்க்க மாட்டான்போல் விசும்பினிடை
யைதுவெயில் விரிப்பதுவு மடங்குவது மாகுமால்.

(இ-ள்.) நெருங்கிய ஒளியிருந்த குளிர்காற்றானது இடைவிடாமல் வீசுகின்றகாலமேயாகிக் கொய்யத்தக்க மெல்லிய துளிக்கையுடைய சோலைகளும் நடுக்குற்று அசைய, அக்குளிர்க்குட தோற்றுச்சூரியனும் தனது கிரணமாகிய கரங்களை நீட்டமாட்டாதவன்போல ஆகாயத்தில் அழகியகிரணங்களைச் சிறிது பரப்புவதும் அடக்கிக்கொள்ளுவதுமா யிருக்கும்.—எ-று.

(௩௩௦)

நீடியவப் பதிகளெலா நினாமாடத் திறைகடொறும்
பேடையுடன் பவளக்காற் புறவொடுங்கப் பித்திகையிற்
ரோடலர்மென் குழனமடவார துணைக்கலச வெமமுலையு
ளாடவர்தம் பனைத்தோளு மணிமாப்பு மடங்குவன.

(இ-ள்.) நீண்ட அந்நகரத்தின் இடங்களிலெல்லாம் வரிசையாயுள்ள மாளிகைகளின் இறப்புக்கடொறும் பவளம்போலும் கால்களையுடைய ஆண்புறக்கள்தம் பெட்டைகளோடு ஒடுங்க, சிறுசண்பகப்பூவின் இதழ்களாலர்த யிருதுவாகிய கூந்தலையுடைய பெண்களது இரண்டு கலசம்போன்ற வெப்பத்தைத் தரும் ஸ்தனங்களுள் புருஷர்களது பருத்த தோள்களும் அழகிய மார்பும் அடங்குவனவாம்.

இறை=வீட்டிறப்பு. மாதர்களுடைய ஸ்தனங்கள் குளிக்காலத்தில் வெம்மையையும், வேனிற்காலத்தில் தணமையையும் தருதலின் ‘வெம்முலையுளாடவர் தம் பனைத்தோளு மணிமாப்பு மடங்குவன’ என்று கூறினார். இதனை,

“வாவியுறை நீரும் வடநிழலும் பாவகமும்

ஏவனைய கண்ணா ரிளமுலையும்—ஒவியமே

மென்சீத காலத்தில் வெம்மைதரும் வெம்மைதனி

லின்பாருஞ் சீதளமா மே” எனபதனானுணர்க.

(௩௩௧)

அரிசனமுங் குங்குமமு மனாத்தமைப்பா ரயலெல்லா
பரியவகிற் குறைபிளந்து புதைப்பார்கள் பாங்கெல்லாம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம் கங்க

எரியுமிழ்பேழ் வாய்த்தோணி யிரும்பிர்ப்பா ரிடையெல்லாம்.
விரிமலர்மென் புறவணிந்த மீப்புலத்து வைப்பெல்லாம்.

(இ-ள்.) விரிந்த மிருதுவாகிய மலர்களையுடைய குறிஞ்சிலத்தைச்சார்ந்த உயர்வாகிய இடங்களிலெல்லாம் மஞ்சளையுங் குங்குமத்தையுங் சேரவளைத்துப் (பூசுநிமித்தம்) பக்கங்களிலெல்லாம் வைப்பார்கள் ; பெரிய அகிற்கட்டைகளைப் பிளந்து பக்கங்களிலெல்லாம் புகையிலவாகுகள் ; நெருப்பை வீசுகின்ற அகன்ற வாயையுடைய இரும்பார்செய்த தோணியைக் (குளிரினபொருட்டு) இடங்கடோறும் சமீபத்தி லிழுத்துக்கொள்ளுவார்கள்.—எ-று.

தோணியிருமபாவது—இருமபினால் தோணிவடிவாகச்செய்து தீகிறைக்கப் பட்டுக் குளிரினபொருட்டுச் சமீபத்தி லிழுத்துக்கொள்ளுமோர்கருவி. (நா.உ)

அந்நாளிற் கொழமாடச் செங்குன்றா ரமாந்திருந்த
மெய்ஞ்ஞானப பிள்ளையா ருடனமேவும் பரிசனங்கள்
பன்னாளு மநாட்டிற் பயின்றதனாற் பணித்தகுளிர்
முன்னாள் பிணிவநது மூள்வதுபோன முடுகுதலும்.

(இ-ள்.) அம் முன்பணிக்காலத்தில திருக்கெ டுமாடச்செங்குன்றூரில் எழுந்தருளியிருந்த உண்மைஞானத்தை யுணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரோடு வசிக்கின்ற பரிசனங்களாகிய அடியார்கள அத்திருப்பதியில் பலநாளும்வசித்ததனால் நடுக்கத்திற்குக் காரணமான குளிரை முன்னிட்டேவரும் சுரநோய் வந்து தொடர்வதுபோல நெருங்கிவரவும்.—எ-று.

சுரநோய் அடியார்களை வாதிப்பதுபோல் வந்துதொடரினும் அவர்களுக்கு ஒருதீங்கும் வீளைக்கு மாற்றலுடைய தனறென்பது தோன்ற' பணித்தகுளிர் முன்னாள் பிணிவநது மூள்வதுபோன் முடுகுதலும்' என்று கூறினார். பணித்தகுளிர் முன்னாள் பிணியாவது - குளிர் முன்னேகண்டு பின்பு சுரநகாணும்நோய் ; அதாவது நளிர்சுரம்.

இதுமுத லிரண்பொடலுங் குளகம்.

(நா.ந)

அந்நிலைமை யாளுடைய பிள்ளையார்க் கவர்களெலா
முன்னறிவித் திறைஞ்சுதலு முதலவனா ருடொழுதே
யிந்நிலத்தி னியல்பெனினு நமக்கெய்தப் பெறாவென்று
சென்னிமதி யணிந்தாராத் திருப்பதிகம் பாடுவார்.

(இ-ள்.) அச்சுரநோய் தொடருந்தன்மையைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு அத்திருக்கூட்டத் தடியார்கனெல்லாம் முன்னே தெரிவித்து வணங்கவும், (அதனைக்கேட்டருளிய பிள்ளையார்) முதற்பெருங்கடவுளாகிய சிவபெருமானது திருவருளைவணங்கி, இச்சுரநோய் இந்நாட்டிற் கியற்றையா யிருப்பினும் நம்மை யடைதற்குரியன வல்லவென்று, சந்திரசேகரராகிய சிவபெருமானைத் திருப்பதிகம்பாடுவாராயினார்.—எ-று.

(நா.உச)

வேறு.

அவ்வினைக் கிவ்வினை யென்றெடுத்தைய ரமுதுசெய்த
வெவ்விட முன்றடுத் தெமமிடர் நீக்கிய வெறறியினு
லெவ்விடத் துமமடி யாரிடா காப்பது கண்ட மென்றே
செய்வ்வினை தீண்டா திருநீல கண்ட மெனச்செப்பினார்.

சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் பல திருப்பதிகளையும் வணங்கியருளி, அடியார்திருக்கூட்டங்களோடும் சொல்லுதற்கரிய சிறப்பினை யுடைய திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி யென்னுந் திருப்பதியைச் சென்று சேர்ந்தருளி னார்.—எ-று. (௩௩௭)

பருவ மறப்பொன்னிப் பாண்டிக் கொடுமுடி யார்தம்பாத
மருவி வணங்கி வளத்தமிழ் மாலை மகிழ்ந்துசாத்தி
விரிசுடர் மாளிகை வெஞ்சமாக்கூடல விடையவர்தம்
பொருவிறு னம்பல போற்றிக் குணதிசைப போதுகின்றார்.

(இ-ள்.) காலந்தப்பாமல் வெள்ளம்வந்துகொண்டிருக்கும் காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி யென்னுந் திருப்பதியி லெழுந்தரு ளிய சிவபெருமானது திருவழகையடைந்து வணங்கி, வளம்பொருந்திய திருப்ப திகமாலையை மகிழ்ந்து சாத்தியருளி, பரந்த கிரணங்கையுடைய மாளிகைகள் பொருந்திய திருவெஞ்சமாக்கூடல் முதலாக இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெரு மானது ஒப்பற்ற பல திருப்பதிகளைத் துதித்துக் கீழ்த்திசைநோக்கிச் செல்கின்ற வராயினார்.—எ-று. (௩௩௮)

செல்வக் கருவூர்த் திருவா னிலைக்கோயில் சென்றிறைஞ்சி
நல்லிசை வண்டமிழ்ச் சொற்றொடை பாடியந் நாடகன்று
மல்கிய மாணிக்க வெற்பு முதலா வணங்கிவந்து
பல்கு திரைப்பொன்னித் தென்கரைத் தானம பலபணிவார்.

(இ-ள்.) பலவகைச்செல்வங்கள் நிறைந்த திருக்கருவூரென்னுந் திருப்பதி யில் திருவானிலையென்னுந் திருக்கோயிலையடைந்து வணங்கி, நல்ல இசைபொரு ந்திய வளவிய தமிழ்ச்சொற்களா லாகிய திருப்பதிகம் பாடியருளி, அக் கொங்கு நாட்டை நீங்கி, ஒளிபொருந்திய இரத்தினகிரி முதலாகிய திருப்பதிகளை வணங்கி யெழுந்தருளிவந்து, மிக்க அலைகையுடைய காவிரியாற்றின் தென்கரையிலுள்ள பல திருப்பதிகளையும் வணங்குவாராயினார்.—எ-று.

மாணிக்கவெற்பு=இரத்தினகிரி.

(௩௩௯)

பன்னெடுங் குன்றும் படர்நெடுங் காணும் பலபதியு
மந்நிலைத் தானங்க ளாயின வெல்லா மமர்த்திறைஞ்சி
மன்னு புகலியில் வைதிக வாய்மை மறையவனார்
பொன்னியல் வேணிப புனிதர் பராய்த்துறை யுட்புகுந்தார்.

(இ-ள்.) ஊழிக்காலத்தும் அழியாத கோழிப்பதியில் அவதரித்தருளிய வைதிகநெறியின் உண்மைப்பொருளாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் உயர் ந்த பல மலைகளும், படர்ந்த பெருங்காடுகளும், பல ஊர்களுமாகிய அவ்விடத்தி லுள்ள பல திருப்பதிகளெல்லாவற்றையும் விரும்பி வணங்கியருளி, பொன்போல் விளங்குகின்ற சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருப்பரா ய்த்துறை யென்னும் ஸ்தலத்தை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (௩௪௦)

நீமும் பராய்த்துறை நெற்றித் தனிக்கண்ணர் கோயினண்ணிக்
கூடுங் கருத்தொடு கும்பிட்டுக் கோதி நமிழ்ச்சொன்மலை
பாடுங் கவுணியர் கண்பனி மாரி பரந்திழியச்
சூடுங் கரதலத் தஞ்சலி கோலித் தொழுதுகின்றார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். கருதி

(இ-ள்.) சிறந்த திருப்பராம்துறையி லெழுந்தருளிய ஓப்பற்ற நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமானது திருக்கோயிலை யடைந்து, அன்புபொருந்திய திருவுள்ளத்தோடும் வணங்கிக் குற்றமற்ற தமிழ்ச்சொற்களாலாகிய திருப்பதிக மாலையைப் பாடியருளும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருக்கண்களினி ன்றும் குளிர்ந்த ஆனந்தபாஷபம் பரவிச் சிந்த, சிரசின்மேற்குடிய திருக்கரங்க ளைக் குவித்து வணங்கின்தருளினார்.—எ-று. (௩௪௧)

தொழுது புறம்பணைந் தங்குநின் றேகிச் சுரர்பணிவுந்
நெழுதிரு வாலந் துறைதிருச் செந்துறை யேழுதலா
வழுவிப்பல் கோயில்கள் சென்று வணங்கி மகிழ்ந்தணைவார்
செழுமலர்ச் சோலைத் திருக்கற் குடிமலை சேரவந்தார்.

(இ-ள்-) வணங்கிப் புறத்திற்சென்று அத்திருப்பதியினின்று மெழுந்தரு ளி, தேவர்கள் நமஸ்கரித்தெழுமினது திருவாலந்துறை, திருச்செந்துறை முதலா கிய குற்றமற்ற பல திருப்பதிகளையும் அடைந்து வணங்கி மகிழ்வோடும் வருகின்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் செழுமைபொருந்திய மலர்கள் நிறைந்த சோலை குழிந்த திருக்கற்குடிமலை யென்னும் திருப்பதியை அடைய வெழுந்தருளினார். ( )

வேறு.

கற்குடி மாமலை மேலெழுந்த கனகக்கொழுந்தினைக் கால்வளையப்
பொற்றிரண் மேருச் சிலைவளைத்த போர்விடையாளியைப் போற்றி
நற்றமிழ்மலைபுனைநதருளிஞானசம்பந்தாபுலன்களைந்துஞ் [சைத்து
செற்றவரமூக்கீச்சரமபணிநது திருச்சிராப்பள்ளிச்சிலமபணைந்தார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருக்கற்குடியென்னும் பெரிய மலையின்மேல் எழுந்தருளிய பொற்கொழுந்துபோல்பவரும், பொன்மயமாகிய திர ண்ட மேருவாகிய வில்லை அதன் காற்குதை வளையும்படி வளைத்தருளிய போர் செய்யும் இடபத்தைவாகனமாகவுடையருமாகிய உச்சிவரதநாதரைத் துதித்து, நல்ல தமிழ்ப்பதிகமாலையைச் சாத்தியருளி, ஐம்புலன்களையும் இயல்பாகவே நீக்கி யருளிய பஞ்சவனநாதா வீற்றிருந்தருளும் திருமூக்கீச்சரமெனனார் திருப்பதியை யடைந்துவணங்கித் திருச்சிராப்பள்ளிமலையை யடைந்தருளினார்.—எ-று.

மூக்கீச்சரம் என்பது உறையூர்.

(௩௪௩)

செம்மணி வாரி யருவி தூங்குஞ் சிராப்பள்ளிமேய செழுந்குடரைக்
கைம்மலையீ ருரிபோராவைசா த்துங்கண்ணுதலா னைக்கழலபணிநது
மெய்ம்மகிழ்வெய்தியுளங்குளிர விளங்கியசொ ற்றமிழ்மலைவேய்ந்து
மைம்மலர்கண்டா தமாணைக்கா வைவணங்குமவிருப்பொடுவந்தணைந்தார்.

(இ-ள்.) அருவியாறானது சிவந்த பல இரத்தினங்களை வாரிக்கொண்டு புரண்டு ஓடுகின்ற திருச்சிராப்பள்ளிமலையி லெழுந்தருளிய செழுமைபொருந்திய ஒளிப்பிழம்பாயுள்ளவரும், துதிக்கையையுடைய கயாசுரனென்னும் யானையின் தோலைப் போர்த்தருளிய நெற்றிக்கண்ணை யுடையவருமாகிய தாயுமானேசரது திருவடிகளை வணங்கித் திருமேனியில் மகிழ்ச்சியினாலாகிய புளகாங்கித மடை ந்து ஆனந்தத்தால் திருவுள்ளம் குளிர்ச்சியுடைய, நல்ல சொற்களமைந்த திருப்

பதிகம்பாடியருளி, கருநிறம்விளங்கும் கண்டத்தையுடைய சம்புகேசுவரர் எழுந் தருளிய திருவானைக்காவென்னும் திருப்பதியை வணங்கும் விருப்பத்தோடும் வந் துசேர்த்தருளினார்.—எ-று. (௩௪௪)

விண்ணவர் போற்றிசெயானைக்காவில் வெண்ணாவல்மேவிய மெய் ப்பொருளை, நண்ணி யிறைஞ்சிமுன் வீழ்த்தெழுந்து நாற்கோட்டு நாக ம் பணிந்ததுவு, மண்ணல் கோச்செங்க ணரசன் செய்த வடிமையு மஞ் சொற றுடையில் வைத்துப், பண்ணுறு செந்தமிழ் மாலைபாடிப் பரவி றின் நேத்தினர் பான்மையினால்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் துதிக்கும் திருவானைக்காவில் வெண்ணாவல் விருகை த்தின்கீ மெழுந்தருளிய மெய்ப்பொருளாயுள்ள சிவபெருமானை யடைந்து வண ங்கிச் சந்தியில் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தெழுந்து, நான்கு கொம்புகளையுடைய ஒரு யானை வழிபட்டமையையும், பெருமையிற் சிறந்த கோச்செங்கட்சோழ நாயனார் செய்தருளிய அடிமைத்திறத்தையும் அழகிய சொற்களமைந்த திருப்ப திகத்தி லமைத்து, இசை பொருந்திய திருப்பதிகமாலையைப் பாடியருளி அன் போடுவணங்கின்று துதித்தருளினார்.—எ-று. (௩௪௫)

திருவானைக்கா - பண் - இந்நளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மழையார்மிடமுமழுவாளுடையா
யுழையார்கரவாவுமையாள்கணவா
விழலாரும்வெண்ணாவலின்மேவியவெம்
மழகாவெனுமாயிழையானவளே.

செங்கட்பெயர்கொண்டவன்செம்பியர்கோன்
அங்கட்கருணைபெரிதாயவளே
வெங்கணவிடையாயெம்வெண்ணாவ லுளா
யங்கத்தவாவாயினளாயிழையே.

வெண்ணாவலமாந்துறைவேதியனைக்
கண்ணார்கமழ்காழியர்தந்தலைவன்
பண்ணேடிசைபாடியபத்துமவல்லார்
விண்ணோரவோத்தவிருமபுவோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-சம்புகேசுவரர், தேவியார்-அகிலாண்டேஸ்வரியம்மை.

நாரண னுண்குகன் காணவுண்மை வெண்ணாவ லுண்மை மயேந்திரமுஞ் சீரணி நீடு திருக்கயிலை செல்வத் திருவாரூர் மேயபண்பு
மாரணத் துட்பொரு ளாயினொ யானைக்காவின் கட் புகழ்த்துபாடி
யோனியும்பொழில்குழந்தசண் பையேந்தலா லெல்லியின் பமுற்றார்.

(இ-ள்.) திருமால் பிரம னென்னு மிருவரும் அறியவொண்ணாத தன்மை யோடு வெண்ணாவல்விருகைத்தின்கண் ணெழுந்தருளியதன்மையையும், திரும

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். கருள்

யேந்திரத்தம், சிறப்புமிக்க திருக்கயிலையிலும், செல்வம் நிறைந்த திருவாரூரிலும் எழுந்தருளியுள்ளனமையையும், வேதத்தினுட்பொருளாகிய சிவபெருமானைத் திருவானைக்காவிலிடைத்துப் புகழ்ந்து பாடியருளி, அழகுப்பொருந்திய சொலைகள் சூழ்ந்த சீகாழிப்பதியில்வந்திருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அளவில்லாத பேரின்பமடைந்தருளினார்.—எ-று. (ந.ச.சு.)

நீருமயேந்திரமும், ஸீகயிலையமும், தீருவானைக்காவும், திருவாரூரும்,

கூடசதுக்கம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணதுவண்டரிமமலரோனாகாணு
வெண்ணாவலவருமா முயேந்திரமும்
கண்ணதுவோங்கியகயிலையாரூ
மண்ணலாரூராதியானைக்காவே.

ஏனமாலயனவாகாணபரியார
கானமாதகயிலைநமயேந்திரமும்
மானவாரூராதியானைக்காவை
ஞானசம்பந்தனதமிழ்சொல்லுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கைதிதாழ் தேத்திய புறத்தினைந்து காமாபதியதன் கட்சிலநாள்
வைகி வணங்கி மகிழ்ந்தனைவா மன்னுந் தவததுறைவாளவந்தா [ந்து
என்பதி யிறைஞ்சி பெழுந்தநீனறையினர்மீழ்முல்லைகாணடே தத்பபொ
வைதிக மாமணி யமமருங்கு மற்றுள்ளதானை வழுத்திரசெவ்வா.

(இ-ள்.) வைதிகுளாமணியாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது
திருக்கரங்களைக் கூப்பிட்டு வணங்கித் துதித்துப் புறத்திலெழுந்தருளி, அப்பேரகை
திருவானைக்காவின் கண சிலநாள் எழுந்தருளியிருந்து வணங்கி மகிழ்ந்து செவ்வ
னவா, கில்பெற்ற திருத்தவதுறையிலெழுந்தருளிய செவ்வனது திரை
களையடைந்து வணங்கி எழுதுகிறது, இவ்வியத்திட்டுக்கூட ம. துதித்து வந்து
நின்று மெழுந்தருளி, அந்ந பக்கங்களிலுள்ள மாந்த நிழலிடங்களைப் புகழ்ந்து
ச்செவ்வனவராயினார்.—எ-று. (ந.ச.சு.)

எறுயாத தாரதிருப் பாற்றுண்டி மெறுமபுழா மாமலைபெருந்தா
வேறு பதிகள் பலவும் போற்றி விடவுதிருந் சொண்டா வாதுசூழ்
வீதில் புகழ்ந்தசாலை யாளியாகா சொண்டி வையொருந் தொழுவாந்து
கீற்றி செம்பவ எப்பொருப்பி னெடுங்குளமாகா சொண்டி வந்தா.

(இ-ள்.) இடபக்கொடியையுயர்த்திய வெள்ளை மூன்று மூன்று
திருப்பாற்றுறையும், பெரிய திருநெல் மலைபுற முதுவாகப் வேறு திருப் பதிகள்
பலவற்றையும் வணங்கித் துதித்து, தமது உடனகத்த திருத்தொண்டாக
சூழ்ந்துவர, முடியிலலாத புகழையுடைய சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்த
ப்பிள்ளையார் எட்டுத்திணை வுள்ளவாகரும தொழுது வணங்கி, விழியுணிக

சிவந்த பவளமலைபோன்ற நித்தியசுந்தரோசா வீற்றிருந்தருளும் பெரிய திருநெடுங்
களமென்னுந் திருப்பதியைச் சென்றடைந்தருளினார்.—எ-று. (நசஅ)

நெடுங்குளத் தாதினைய யன்பாணின்பால நேசஞ் செலாவகை நேர்
விலக்கு, மிடும்பைக டாத்தருள் செய்வாயென்னு மின்னிசை மாலைகொ
ண் டேத்தியேகியடுமபணிச செஞ்சடை யார்பதிக ள்ளைததும பணிநது
நியமம்போற்றிக், கடுங்கை வரையுரித்தார் மகிழ்ந்த காட்டுப்பள் ளிப்பதி
கைதொழுவார்.

(இ-ள்.) திருநெடுங்குளமென்னுந் திருப்பதியிலெழுந்தருளும் முதல்வரா
கிய சிவபெருமானே, அன்பினால் தேவரீரிடத்து எழுந்தருளும் செல்லாவண்ணம்
முன்னின்று தடுக்கும துன்பத்திற் கேதுவாகிய மலமாயாகனமங்களை நீக்கியருள்
செய்வாயென்னும் பொருளையுடைய இனிய இசைபொருந்திய திருப்பதிகம் பாடி
யருளி, அவ்விடத்தினின்று நீங்கி, கொலலுந்தொழிலையுடைய பாம்பையணிந்த
சிவந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான எழுந்தருளும் திருப்பதிகளெல்லா
வற்றையும் வணங்கி நியமத்தோடு துதித்து, கொடிய கோபதையுடைய யானை
யை யுரித்த சிவபெருமானமகிழ்ந்து வீற்றிருந்தருளும் மேலைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி
யென்னுந் தலத்தை வணங்குவாராயினார்.—எ-று (நசக)

திருநெடுங்குளம்-பண்-தங்கராகம்.

திருச்சிறுதம்பலம்.

மறையுடையாய்தோ லுடையாய்வாரசடைமேலவளரும
பிறையுடையாய்பிஞ்ஞகனையென்றுன்னைப்பிசினலலாந்
குறையுடையாகுற்றமோராய்கொள்கையினுலுயராத
நிறையுடையாரிடாகனையாய்நெடுங்குளமேயவனே.

நீடவலலவார்சடையானமேயநெடுங்குளத்தைச்
சேடர்வாழுமாமறுகிற்சிரபுரக்கோனலத்தா
னாடவலபனுவன்மலைஞானசம்பந்தனசொன்ன
பாடலபத் துமபாடவலலாரபாவம்பறையுமே.

திருச்சிறுதம்பலம்.

சுவாமிபெயா-நித்தியசுந்தரோசரி, தேவியா-ஓப்பிலாநாயகியம்மை.

சென்று திகழ்திருக் காட்டுப்பள்ளிச் செஞ்சடை நம்பர்தங் கோயி
லெய்தி, முன்றில வலங்கொண் டிறைஞ்சி வீழ்ந்தது மொய்கழற் சேவடி
கைதொழுவார், கன்றனை யாவின் கருத்து வாய்ப்பக் கணனுதலானாழு
ன் போற்றிசெய்து, மன்றுணின் றுடன மனததுள் வைப்பார் வாரு மன்
னுமுலை பாடிவாழ்த்தார்.

(இ-ள்.) விளங்குகின்ற திருக்காட்டுப்பள்ளியை யடைந்து சிவந்தசடை
முடியையுடைய சிவபெருமானது திருக்கோயிலிற் சென்றருளித் திருமுற்றத்தில
பிரதக்ஷணஞ்செய்து தொழுது வணங்கி, நெருங்கிய வீரக்கழலையணிந்த சிவந்த
திருவடிகளை வணங்குகின்றவர், கன்றையடைந்த பசுவைப்போலத் திருவுள்ளங்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். கங்கு

களைய, நெற்றிக்கண்ணையுடைய அவ வெம்பெருமானைத் துதித்து, கனகசபையில் ஆடியருளும் திருநடனத்தைத் தமது திருவுள்ளத்தில் வைத்தருள்பவராய் “வாருமன்னுமமுலை” என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தை யருளிச்செய்து, அதனால் சிவானந்தப்பெருவாழ் உடைந்தருளினார்.—எ-று. (௩௫௦)

மேலைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி-பண் கொல்லி.

திருச்சிறம்பலம்.

வாருமன்னுமமுலைமங்கையோர்பங்கின
னாருமன்னுமபலியுண்பதும்வெண்டலை
காருமன்னும்பொழிலுஞ்ஞந்தகாட்டுப்பள்ளி
நீருமன்னுஞ்சடைநிமலர்தநீர்மையே.

பொருபுனல்புடையணிபுறவன்கர்மன்ன
னருமறையவைவலவணி கொள்சம்பந்தன்சொற்
கருமணிமிடற்றினன்கருதுகாட்டுப்பள்ளி
பரவியதமிழ்சொலப்பறையுமெய்பபாவமே.

திருச்சிறம்பலம்

சுவாமிபெயர்-தீயாடியப்பர், தேவியார்-வாரீகோண்டமுலையம்மை.

அங்கப் பதின் நெழ்த்தருளி யணிதிரு வாலம் பொழில்வணங்கிப், பொங்கு புனற்போன்றிப் பூநுருத்தப் பொய்யிலியாபாப் பணிந்துபோற்றி, யெங்கு நிகழ்திருத் தொண்டாகுழா மெதிக்கொள்ள வெப்பதியுத் தொழுது, செங்கயல பாய்வா லோடைசூழ்த்த திருக்கணடி யூதொழிச் சென்றணைநதா.

(இ-ள்.) அவவிடத்து அத்திருப்பதியினின்று மெழந்தருளி, அழகியதிரு வாலம்பொழில் என்னுந் திருப்பதியை வணங்கி, பெருகுசிறநீரையுடைய காவிரிக் கணையிலிருக்கும் திருப்பூத்தருத்தி யென்னும ஸ்தலத்தி லெழந்தருளிய மெய்ப்பொருளாகிய புட்பவணநாதனா வணங்கித் துதித்து, எவவிடத்திலுமுள்ள அடியாகுட்டநக ளெதிக்கொண்டுவர, இடையிலுள்ள பல திருப்பதிகளையுத் தொழுது, சிவந்த கயல்மீன்கள் பாயும் வயலகளும், நீரோடைகளுந்ஞுழ்த்த திருக்கணடியூரையடைந்து வணங்கச் சென்றடைந்தருளினார்.—எ-று.

திருக்கண்டியுரென்பது பிரமனது சிவங்கோட்டை தலமாதலின், இது அட்டவீரட்டத்துள் ஒன்று. (௩௫௧)

கண்டியூர் வீரட்டர் கோயிலெய்திக் கலந்தடியாருடன் காதல்பொங்கக், கொண்ட விருப்புடன் ருழந்திறைஞ்சிக் குலவு மகிழ்ச்சியின் கொள்கையினுந், ரெண்டர் குழாத்தினை கோக்கின்று தொடுத்த விசைத்தமிழ் மாலைதன்னி, லண்டா பிரானற னருளின வண்ண மடியார் பெருமையிற் கேட்டருளி.

(இ-ள்.) திருக்கண்டியூரில் வீற்றிருந்தருளும் வீரட்டேசரது திருக்கோயிலையடைந்து அடியார்களோடு அன்புமேவிடக்கலந்து, திருவுள்ளத்திற் பொருந்திய

விருப்பத்தோடும் வணங்கியெழுந்து, விளங்குகின்ற சந்தோஷமேலீட்டினால் அடியா திருக்கூட்டத்தினைப் பார்த்து நின்றருளி, நல்லசொற்களால் தொடுக்கப்பட்ட இசையோடுகூடிய திருப்பதிகத்தில் தேவர்கள் பெருமானாகிய வீரட்டேசரது திருவருளினதன்மையை அவரடியார் உணருமபெருமையினால் (“வினவினேன நியாலமயிலனுநாசெய்மயின”) என வினாவியருளி.—எ-று.

இதுமுத லாண்பொடலுங் குளகம்.

(௩௫௨)

வினவியெடுத்த திருப்பதிக மேவு திருக்கடைக் காப்புத்தன்னி, லனைய நினை நியோனசெயலே யடியானாக் கேட்டு மகிழ்ததன்மை, புலாவறு பாடலிற் போற்றிசெய்து போந்து புகலிக் கவுணியனார், துணை புனர் பொன்றித் திராவலங்கொள் சோற்றுத் துறைதொழ்ச் சென்று டைவார.

(இ-ள்.) வினவியெடுத்தருளிய திருப்பதிகத்திற் பொருந்திய திருக்கடைக்காப்பில், அப்பெருவாருணமையுடைய நீனைததற்கரிய சிவபெருமானது திருவருட்பெருமையை அடியானா வினவித் தாம் மகிழ்த்ததன்மையைத் தாம் அருளிய திருப்பதிகத்திலுடைய திருக்கடைக்காப்பிலுந் துதித்தருளி, கோழிப்பதியி லவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா அத் திருப்பதியினின்று நீங்கி, வினாந்து செல்லும நீனாயுடைய காவிரியின் அலைகள் வலம்வருகின்ற திருச்சோற்றுத் துறையென்னும் ஸ்தலத்தை வணங்கும்படிச் சென்று சோவாராயினார்.—எ-று. ( )

திருக்கண்டியூர்-பண்-கோல்லி.

திருச்சிறந்தம்பலம்.

வினவினேன நியாலமயிலனுநாசெய்மயினீரருள்வேண்டுவீர்
கனைவிலார்புனறகாவிநிக்கனாமெய்கண்டியூர்வீரட்டன
தனமுனைதனநகின்மையோநாமராயிரண்டமாளத்தான் [தே.
அனலிலவாழ்க்கைகொண்டாடிப்பாடியிவ்வையமாப்பலிதோந்த
கருத்தனைப்பொழிவருமுங்கண்டியூர்வீரட்டத்துறைகள்வனை
யருத்தனைத்திறமடியாபான்மிகக்கேட்டுகந்தவினவுரை
திருத்தமார்திகழ்காழினாநசம்பநதன்செப்பியசெந்தமி
மொருத்தராயினுமபலர்களாயினுமுநாசெய்வாருயர்ந்தார்களே.

திருச்சிறந்தம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-வீரட்டேசர், தேவியார்-மங்குநாயகியுடமை.

வேறு.

அப்பர் சோற்றுத் துறைசென றடைவோமென்
றொப்பில் வண்டமிழ் மாலை யொருமையாற்
செப்பி யேசென்று சேர்ந்தனர் சேர்விலா
முப்பு ரஞ்செற்ற முன்னவர் கோயின்முன.

(இ-ள்.) பகைவர்களது முப்புரத்தை நகைத்தெரித்தருளிய முதல்வராகிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கோயிலின்முன்னேகின்று, “அப்பர் சோ

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். கசக

ற்றுத்துறை சென்றடைவோம்” என்னும் இறுதியையுடைய ஒப்பற்ற வளம் பொருந்திய திருப்பதிகமாலையை ஒருமைப்பட்ட திருவுள்ளத்தோடும் பாடி அடைந்தருளினார்.—எ-று. (௩௫௪)

திருச்சோற்றுத்துறை பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செபபநெஞ்சேநெறிகள் சிற்றின்பந
துனபனெனனாதருளே துணையாக
வொப்பரொப்பர்பெருமானொளிவெண்ணீர்
றப்பாசோற்றுத்துறைசென்றடைவோமே.

அநதன்சோற்றுத்துறையெமமா தியைச்
சுகதைசெய்மமினடிபீராயினீர்
சநதம்பரவுஞானசமபந்தன்
வந்தவாரேபுனை தல்வழிபாடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-தொலையாச்சேல்வரி, தேவியார்-ஒப்பிலாம்பிகையம்மை.

தொலை நீடிருச் சோற்றுத் துறையுறை
செலவர் கோயில வலங்கொண்டு தேவர்க
ளல்ல நீர்க்கருஞ் சுண்டா ரடியினை
யெல்லை யிலலனபு கூடா விறைஞ்சினார்.

(இ-ள்.) பழமைபொருந்திய சிறந்த திருச்சோற்றுத்துறையி லெழுந்தரு ளிய தொலையாச்சேல்வரது திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து திருமால்முத லியதேவர்கள் அடைந்த துன்பத்தைத் தீர்க்கும்பொருட்டு விஷததையுண்டரு ளிய சிவபெருமானது இரண்டு திருவடிகளையும் அளவிலலாத அனபு அதிகரிக்கும் படி வண்டுகியருளினார்.—எ-று. (௩௫௫)

இறைஞ்சி யேத்தி யெழுந்தூரின் நிண்ணிசை
நிறைந்த செந்தமிழ் பாடி நிலாவியங்
குறைந்து வந்தடி யாருட் னெய்தினார்
சிறந்த சோத்திரு வேதி குடியினில.

(இ-ள்.) வணங்கித் துதித்து எழுந்துநின்று இனிய இசைபொருந்திய செந்தமிழ்த் திருப்பதிகம் அருளிச்செய்து, அத்திருப்பதியில் வசித்தருளிப் பின்பு மகிழ்ச்சியடைந்து, மிக்ககீதையையுடைய திருவேதிக்குடியென்னுந்திருப்பதியில் அடியார் திருக்கூட்டத்தோடும் அடைந்தருளினார்.—எ-று. (௩௫௬)

வேத வேதியர் வேதி குடியினி
னாக கோயி லணைந்து நலந்திகழ்
பாத பங்கம் போற்றிப் பணிந்தெழுந்
தோதி னார்தமிழ் வேதத்தி னோங்கிசை.

(இ-ள்.) வேதங்களை யோதியுணர்ந்த பிராமணர்கள் வாழும் திருவேதி குடியென்னுந் திருப்பதியில் வேதபுரீசரது திருக்கோயிலை யடைந்து, நன்மைவிளங்

ருகின்ற அவவெம்பெருமானது திருவடித்தாமரைகளைத் துதித்து நமஸ்கரித்தெழுந்து, திருநெறித்தமிழ்வேதமாகிய திருப்பதிகத்தின் ஓங்கிய இசையையும் ஓதியருளினார்.—எ-று.

வேதவேதியர் என்பதை வேதப்பொருளாயுள்ள பிள்ளையார் எனவும், ஓதாமல் வேதமுணர்ந்தபிள்ளையார் எனவும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பக்தம் பொருள்கூறிலும் பொருந்தும். (௩௫௭)

எழுது மாமறை யாம்பதி கத்திசை
முழுதும் பாடி முதல்வரைப போற்றிமுன்
றொழுது போநதுவந் தெய்தினார் சோலைசூழ்
பழுதில் சீர்த்திரு வெண்ணிப் பதியினில.

(இ-ள்.) எழுதுகின்ற பெரிய தமிழ்வேதமாகிய திருப்பதிகத்தின்கண் இசைமுழுதும் ஓதியருளி, முதல்வராகிய வேதபுரிசரைத் திருமுன்னே துதித்து வணங்கி, அவ்விடத்தினின்று மெழுந்தருளி, சோலைகளசூழ்ந்த குற்றமற்ற சிறப்பிளையுடைய திருவெண்ணியென்னுந் திருப்பதியில் மகிழ்ந்தடைந்தருளினார். ( )

வெண்ணி மேப விடையவா கோயிலை
நண்ணி நாடிய காதலி னுண்மதிசுக்
கண்ணி பார்தங் கழலினை போற்றியே
பண்ணி வீடும பதிகமுன் பாடினார்.

(இ-ள்.) திருவெண்ணியி லெழுந்தருளிய இடபவாகனததையுடைய வெண்ணிநாதரது திருக்கோயிலையடைந்து மிகுந்த அன்போடும் இளம்பிறையைக் கொண்டைமாலையாக வணிந்த சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதித்து, இசை மிகுந்த திருப்பதிகத்தைச் சந்திதியிலின்று பாடியருளினார்.—எ-று. (௩௫௯)

பாடி நின்று பரவிப் பணிந்துபோ
யாடு மங்கணர் கோயிலங் குள்ளன
மாடு சென்று வணங்கி மகிழ்ந்தனர்
நீடு சண்பை நிறைபுகழ் வேதியர்.

(இ-ள்.) திருப்பதிகம்பாடி நின்று துதித்து வணங்கி, அவ்விடத்தினின்றுஞ் சென்றருளி, அத திருப்பதியின் பக்கங்களிலுள்ளனவாகிய நடனமூர்த்தியாகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலின்கண் சென்று வணங்கி மகிழ்ந்தருளினார்; ஊழிக்காலத்து மழியாத கோழிப்பதியி லவதரித்தருளிய நிறைந்த கீர்த்தியையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று.

வேதியர் மகிழ்ந்தனா எனக்கூட்டுக.

(௩௬௦)

வேறு.

மொய்தருஞ் சோலைசூழ் முளரிமுள் ளடவிபோய்
மெய்தரும் பரிவிலான் வேள்வியைப் பாழ்படச்
செய்தசங் கார்திருச் சக்கரப் பள்ளிமுன்
பெய்தவந் தருளின ரியலிசைத் தலைவனார்.

(இ-ள்.) நெருங்கிய சோலைசூழ்ந்த தாமரைத்தண்டின் முட்காடென்னும் மருதநிலத்தின் மேற்சென்றருளி, உண்மையாகிய அன்பில்லாத தக்கனாவன்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௧௪௩

செய்தயாகத்தைப் பாழாகச்செய்தருளிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருச் சக்கரப்பள்ளியென்னுந்திருப்பதியானது தமக்குமுன்னே பொருந்த, அங்கு எழுந்தருளினார் ; இயற்றமிழிலும் இசைத்தமிழிலும் முதல்வராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று. (௩௬௧)

தாமரை மருதநிலக் கருப்பொரு ளாதலால், மருதநிலத்தை 'முளசிமுள்ளடவி' என்று கூறினார். (௩௬௧)

சக்கரப் பள்ளியார தந்தனிக் கோயிலுட்
புக்கருத திமினுடன் புனைமலாத தாளபணிக
தக்கரைப பரமாபா லன்புறம பரிவுகூர்
மிக்கசொற் நமிழினுல வேதமும் பாடினார்.

(இ-ள்.) திருச்சக்கரப்பள்ளியி லெழுந்தருளிய பசுபதிநாதரது திருக்கோயிலினுட்சென்று அன்போமே அழகியதாமரைமலாபோன்ற திருவடிகளை வணங்கி, அக்குமணியைத் திருவனையிலணிந்த சிவபெருமானிடத்து அனபாலாகிய பரிவுமிருந்த சிறந்த தமிழ்ச்சொற்களால் திருநெறித் தமிழ்வேதமாகிய திருப்பதிகத் தையும் பாடியருளினார்.—எ-று. (௩௬௨)

தலைவர்தஞ் சக்கரப பள்ளிதன் னிடையகன்
றலைபுனற் பணைகளி னருகுபோ யருமறைப
புலனுறுஞ் சிந்தையார புள்ளமங் கைப்பதிக்
குலவுமா லந்துறைக் கோயிலைக் குறுகினார்.

(இ-ள்.) அரிய வேதங்களின் மெய்பொருளை யோதாதுணர்ந்த திருவுள்ளத்தையடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் முதற்பெருங்கடவுளாகிய சிவபெருமானது திருச்சக்கரப்பள்ளியெனனுந்திருப்பதியினின்றாகி, அலைகின்ற நீராயுடையவயின் பக்கத்தில்சென்று திருப்புள்ளமங்கை யென்னுந் திருப்பதியில் விளங்கும் திருவாலந்துறையெனனுந் திருக்கோயிலை யடைந்தருளினார்.—எ-று.

மன்னுமக் டோயில்சேர் மான்மறிக் கையாதம
பொன்னடித் தலமுறப் புரிவொடுந் தொழுதெழுந்
தின்னிசைத் தமிழ்புனை நிரைவார்சே லூருடன்
பன்னுபா லைத்துறைப் பதிபணிக் தேகினார்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற அத் திருவாலந்துறையெனனுந்திருக்கோயிலினுள்ளெழுந்தருளும் மானகனறையேந்திய திருக்கரத்தினையுடைய சிவபெருமானது அழகிய திருவடிகளை அன்போமும் சிரசிற்பொருந்த வணங்கியெழுந்து இனியஇசைபொருந்திய திருப்பதிகம்பாடியருளி, சிவபெருமானது திருசேலாரோடு யாவரும் புகழ்ந்திருப்பாலைத் துறையெனனுந் திருப்பதியைவணங்கி அவவிடத்தினின்றும் சென்றருளினார்.—எ-று. (௩௬௪)

காவின்மேன் முகிலெழுங் கமழ்வுறும் புறவுபோய்
வாவிநீ டலவன்வாழ் பெடைபுடன் மலர்நுறும்
பூவினமேல விழைவுறும் புரளியார் தலைவனார்
சேவின்மே லவண்ணலார் திருநூர் நண்ணினார்.

(இ-ள்.) தடாகங்களிலுள்ள பெரிய ஆண்களென்கள் தம்முடன் வாழ்கின்ற பெட்டைநண்டுகளோடு அங்குமலர்ந்த நல்லதாமரைமலர்களின்மேல் விருப்புற்று

வசிக்கும் சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், சோலைகளின்மேல்
மேகங்கள் தவழ்கின்ற வாசனைமழும் நல்லமுல்லைநிலத்தின் வழியேசென்று இட
பலாகனத்தின்மேல்வழந்தருளும் சிவபெருமானது திருநல்லூரென்னும் திருப்பதி
யையடைந்தருளினார்.—எ-று. (௩௬௫)

மன்றலங் கழனிசூழ் திருநலூர் மறைவலோர்
துன்றுமங் கலவினைத் துழனியா லெதிரகொள்ப்
பொன்றபங் கொளிமணிச் சிவிலையிற பொலிவுறச்
சென்றனைத் தருளினா கிரபுரச் செமமலரா.

(இ-ள்.) வாசனை பொருந்திய அழகிய வயல்கள்கூழ்ந்த திருநல்லூரில்வாழும்
வேதங்கனையுணர்ந்த பிராமணர்கள் பொருந்திய மங்கலவினைக்குரிய ஆரவாரத்தோ
டும் எதிர்கொண்டவர, சீகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை
யார் பொன்மயமாக விளங்குமொளியையுடைய முததுச்சிவிகையினமேல் அழகு
பொருந்த எழுந்தருளிச்சென்றார்.—எ-று. (௩௬௬)

நித்திலச் சிவிகைமே னின்றிழிந் தருளியே
மொய்த்தவந் தனாகுழா முன்செலப் பினசெலும்
பத்தரும் பரிசனங் களுமுடன பாவவே
வததாதங் கோபுரத் தொழுதனைத் தருளினார்.

(இ-ள்.) முததுச்சிவிகையினின்று மிரங்கியருளி, தம்மை எதிரகொள்ளு
ம்படி நெருங்கிவந்த பிராமணா கூட்டங்கள் முன்னேசெல்ல, தமக்குப் பின்னே
வருகின்ற அடியார்களும் பரிசனங்கள் சூழ்ந்துவர, சிவபெருமானது திருக்கோபுர
த்தைவணங்கி உள்ளே சென்றருளினார்.—எ-று. (௩௬௭)

வெள்ளிமால் வரையைநோ விரிசுடர்க் கோயிலைப்
பிள்ளையார வலமவரும் பொழுதினிற பெருகுநீர்
வெள்ளவா னந்தமெய் பொழியமே லேநீநீர்
துள்ளுவார் சடையரைத் தொழுதுமுன் பரவுவாரா.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வெள்ளியங்கிரியையொத்த மிக்க
ஒளியினையுடைய திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்யும்பொழுது பெருகுநீ
ன்ற ஆனந்தக்கண்ணீர் மழைபோலத் திருமேனியிலப்பொழியக் கங்கைநீர்மேலே
றித் ததும்புகின்ற நீண்ட சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானைவணங்கிச் சந்நி
திலின்றி துதிப்பாராயினார்.—எ-று. (௩௬௮)

பரவுசொற் பதிசூழன் பாடினா பரிவுதான்
வரவயாத் துருகுநீர் மன்னுடன் புறமனைந்
தரவுடைச் சடையாபே ரருள்பெறும் பெருமையால்
விரவுமப பதியமார் தருளியே மேவினர்.

(இ-ள்.) யாவருந் துதிக்கத்தக்க நல்ல சொற்களமைந்த திருப்பதிகத்தை
யருளிச்செய்து, அன்பானது தமதுதிருவுள்ளத்து வருதலால் அயாந்து உருகுகின்ற
மனதோடு அத்திருக்கோயிலின்புறத்திலடைந்தருளி, சாப்பத்தையணிந்த சடை
முடியையுடைய சிவபெருமானது மிக்க திருவருளைப்பெறுகின்ற பெருமையினால்
பல வளங்களும்நிறைந்த அத்திருநல்லூரென்னும் திருப்பதியின்கண் விரும்பி எழு
ந்தருளினார்.—எ-று. (௩௬௯)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். கச்சு

வேறு.

அன்ன தன்மையி லப்பதி யினிலமர்ந் தருளி
மின்னெ டெஞ்சடை விமலர்தாள் விருப்பொடு வணங்கிப்
பன்னு மின்னிகைப் பதிகமும் பலமுறை பாடி
நன்னெ டெங்குல நான்மறை யவர்தொழ நயந்தார்.

(இ-ள்.) அத்தன்மையாக அத்திருப்பதியில் வசித்தருளி, மின்னலைப்போ
லும் நீண்ட சடைமுடியையுடைய பெரியபாண்டவேசரது திருவடிகளை அன்போ
டுவணங்கி, சொல்லுகின்ற இனியஇசைபொருந்திய திருப்பதிகங்களையும் பலமுறை
பாடியருளி, நல்ல உயர்ந்த குலத்தினையுடைய நான்குவேதங்களையுணர்ந்த பிரா
மணர்கள்வணங்க விரும்பி யெழுந்தருளினார்.—எ-று. (௩௭௦)

நீடு மப்பதி நீங்குவார் நிகழ்திரு நல்லூ
ராடு வார்திரு வருள்பெற வகன்றுபோந் தங்கண்
மாடு முள்ளன வணங்கியே பரவிவந் தணைந்தார்
தேடு மாலயற் கரியவர் திருக்கரு காவூர்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த அத்திருப்பதியினின்று நீங்குகின்றவர் விளங்குகின்ற
அத்திருநல்லூரின் கண் ணெழுந்தருளும் நிருத்தமூர்த்தியாகிய பெரிய பாண்டவே
சரது திருவருளைப் பெற்றதனால் அவ்விடத்தினின்று நீங்கி, அத்திருப்பதியின் பக்
கத்தி லுள்ளனவாகிய ஸ்தலங்களையும் வணங்கித்துதித்து, அடியையும் முடியையு
ந்தேடிய திருமால் பிரமனென்னு மிருவருக்கும் காண்பதற்கரியவராகிய மூல்லை
னேசர் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கருகாவூரென்னுந் திருப்பதியைவந்தடைந் தருளி
னார்.—எ-று. (௩௭௧)

வந்து பந்தர்மா தவிமணங் கமழ்கரு காவூர்ச்
சந்த மாமறை தந்தவர் கழலினை தாழ்ந்தே
யந்த மில்லவர் வண்ணமா ரழல்வண்ண மென்று
சிக்தை யின்புறப் பாடினார் செழுந்தமிழ்ப் பதிகம்.

(இ-ள்.) குருக்கத்திப் பந்தர்கள் மணம்விசுகின்ற திருக்கருகாவூரையடை
ந்தருளி, இசைபொருந்திய பெரிய வேதங்களை யருளிச்செய்த சிவபெருமானது
இரண்டிருவடிகளையும் வணங்கி, முடிவில்லாத அவ்வெம்பெருமானது திருவண்
ணம் நிறைந்த அழல்வண்ணமென்னுங்கருத்தமைந்த “அதர்வண்ணமழலும் மழ
ல்வண்ணமே” என்று இறுதியில்லாத, ஐச் செழுமைபொருந்திய திருப்பதிகத்தை
த்தமது திருவுள்ளத்தில ஆனந்தமடிகரிக்கும்படி பாடியருளினார்.—எ-று. (௩௭௨)

திருக்கருகாவூர் - பண் - கவுசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்திலங்குமுறுவல்லுமையஞ்சவே
மத்தயானே மறுகவ்வுரிவாங்கியக்
கத்தையோர்த்தகடவுள்கருகாவூரோம
மத்தர்வண்ணமழலுமமழல்வண்ணமே.

கலவமஞ்ஞையுலவுங்கருகாவூர்
நிலவுபாடலுடையான்றனளீங்கழல்
குலவுஞானசம்பந்தனசெத்தமிழ்
சொலவல்லாரவர்தொல்வினை தீருமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - ஸ்ரீலலவனேசர் - தேவியார் - கரும்பனையாளம்மை.

பதிக வின்னிசை பாடிப்போய்ப் பிறபதி பலவு
நதிய ணிந்தவர் கோயில்க ணண்ணியே வணங்கி
மதூ முத்தமிழ் வாசக ரணைந்தனர் மன்று
ளதிர்சி லம்படி யார்மகி ழுவளிவ ணல்லார்.

(இ.ள்.) இனிய இசைபொருந்திய திருப்பதிகம் பாடியருளி, அத்திருப்பதியினின்று நீங்கி, மந்தைய பல திருப்பதிகளிலும் கங்கையையணிந்த சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கோயில்களையடைந்து வணங்கி, மதூரம்பொருந்திய முத்தமிழ்விசைபாடிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கனகசபையில் (ஆனந்தத் தாண்டவஞ்செய்தருளுங் காரணத்தினால்) சப்திக்கின்ற திருச்சிலம்பணிந்த திருவழிகளையுடைய சாட்சிநாதர்மகிழ்ந்து வீற்றிருந்தருளும் திருஅவளிவணல்லாருன்னார் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (௩௭௩)

மன்னு மப்பதி வானவர் போற்றவு மகிழ்ந்த
தன்மை யார்பயில் கோயிலுட் டம்பரி சுடையா
ரென்னு நாமமு நிகழ்ந்திட வேத்திமுன் னிறைஞ்சிப்
பன்னு சீர்ப்பதி பலவுமப் பாற்சென்று பணிவார்.

(இ.ள்.) லீலபெற்ற அத்திருப்பதியின்கண் (மண்ணுலகத்தினரோ யல்லாமல்) விண்ணுலகத்தினர் வணங்குதலாலும் மகிழும் தன்மையையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கோயிலினுள் அவரைத் தம்பரிசுடையாரென்னுந் திருநாமமுந்தோன்ற ("தம்பரிசினோடு சுடுநீறுதடவத் திடவமேறி") எனத்துதித்துச் சந்திதியில் நின்றுவணங்கி, யாவரும் புகழும் சிறப்பினையுடைய பலதிருப்பதிகளையும் அப்புறஞ்சென்று வணங்குவாராயினார்.—எ-று. (௩௭௪)

திருஅவளிவணல்லார் - திருவிராகம் பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொம்பிரியவண்ணெலவுகொன்றைபுரிநூலொடுகுலாவித்
தம்பரிசினோடுசுடுநீறுதடவந்திடவமேறிக்
கம்பரியசெம்பொனெமொடமதின்கல்வரைவிலாக
வம்பெரியவெய்தபெருமானுறைவதவளிவண லாரோ.
ஆனமொழியாயதிறனோர்பரவுமவளிவண லார்மேற்
போனமொழின் மொழிகளாய் புகழ்தோணிபுரவூரன்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புரர்ணம். கசள

ஞானமொழிமாலேபலநாடுபுகழ்ஞானசம்பந்தன்
தேனமொழிமாலேபுகழ்வார்துயர்கடையதிலர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - சாட்சிநாதர், தேவியார் - சௌந்தரநாயகியம்மை.

பழுதில் சீர்த்திருப் பருதிநன் னியமமும் பணித்தங்
கெழுது நான்மறை யாம்பதி கத்திசை போற்றி
முழுது மானவர் கோயில்கள் வணங்கியே முறைமை
வழுவின சீர்த்திருப் பூவனார் வணங்கிவர் தணைந்து.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய திருப்பருதியமமின்னுந் திருப் பதியை வணங்கி, அத்திருப்பதியில் எழுதுகின்ற சிறந்த தமிழ்வேதமாகிய திருப் பதிகத்தை இசையோடு பாடியருளி, சராசரங்களாகிய வெல்லார் தாமேயாக வியாபித்து நிற்குஞ் சிவபெருமா னெழுந்தருளிய திருக்கோயில்கள் பலவற்றை யும் வணங்கி, நன்னெறியினின்றும் தவறுதலில்லாத சிறப்பினையுடைய திருப்பூ வனாரைத் தொழுது அங்குவந் தடைந்தருளி.—எ-று.

இதுமுத லிரண்பொடலும் குளகம்.

(௩௭௦)

பொங்கு காதலிற் போற்றியங் கருளுடன் போந்து
பங்க யத்தடம் பனைப்பதி பலவுமுன் பணிந்தே
யெங்கு மன்பர்க ளேத்தொலி யெடுக்கவர் தணைந்தா
ரங்க ணர்க்கிட மாகிய பழம்பதி யாவூர்.

(இ-ள்.) மிகுந்த அன்போடு துதித்து அத்தலத்தினின்றும் திருவருளோடு சென்றருளி, தாமரைமலர்கள் பொருந்திய தடாகங்களையும் வயல்களையு முடைய பல திருப்பதிகளையும் முன்னே வணங்கி, எவவிடத்திலு மடியார்கள் வாழ்த்தொ லிசெய்ய, பசுபதீசரெழுந்தருளும் பழையதிருப்பதியாகிய திருவாவூரைவந்தடை ந்தருளினார்.—எ-று.

(௩௭௧)

பணியு மப்பதிப் பசுபதீச் சாத்தினி திருந்த
மணியை யுள்புக்கு வழிபடும் விருப்பினால் வணங்கித்
தணிவின காதலிற் றண்டமிழ் மாலைகள் சாத்தி
யணிவி ளங்கிய திருநலூர் மீண்டும்வந் தணைந்தார்.

(இ-ள்.) யாவரும் வணங்குகின்ற அத்திருவாவூர்ப் பசுபதீச்சரததின்னக் ண் இனிமையோடு வீற்றிருந்தருளும் மாணிக்கம்போன்ற பசுபதிதாதரைத் திருக்கோ யிலுட்சென்று வழிபடுதற்குரிய விருப்பத்தோடும் வணங்கி, அடங்காத அன்பி னால் குளிர்ந்த தமிழ்ப்பதிகங்களை அருளிச்செய்து, அமுகு விளங்குகின்ற திருநல் லுரெனனுந் திருப்பதியை மீளவும்வந் தடைந்தருளினார்.—எ-று.

(௩௭௨)

மறைவி ளங்குமப் பதியினின் மணிகண்டர் பொற்றாள்
நிறையு மன்பொடு வணங்கியே நிகழ்பவர் நிலவும்
பிறைய ணிந்தவ ருள்பெறப் பிரசமென் மலர்வண்
டறை நும்பொழிந் திருவலஞ் சுழியில்வந் தடைந்தார்.

(இ-ள்.) வேதங்கள் நிலைபெற்று விளங்குகின்ற அத் திருப்பதியில் வீற்றிருந்தருளும் காளகண்டராகிய சிவபெருமானது அழகிய திருவடிகளை மிக்க அன்போடும் வணங்கி அங்கு எழுந்தருளும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் விளங்குகின்ற இளம்பிறையணிந்த சிவபெருமானது திருவருளைப் பெறும்பொருட்டு, தேன்பொருந்திய மிருதுவாகிய மலர்களில் வண்டுகள் ரீங்காரஞ்செய்கின்ற நல்ல மணம்பொருந்திய சோலைகள் சூழ்ந்த திருவலஞ்சுழி யென்னுந் திருப்பதியில் வந்து சேர்ந்தருளினார்.—எ-று. (க௭அ)

மதிபு னேந்தவர் வலஞ்சுழி மருவுமா தவத்து
முதிரு மன்பர்கண் முத்தமிழ் விரகர்த முன்வர்
தெதிர்கொள் போழ்தினி விழிந்தவ ரெதிர்செல மதியைக்
கதிர்செய் வெண்முகிற் குழாம்புடை சூழ்ந்தெனக் கலந்தார்.

(இ-ள்.) சந்திரனை யணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளும் திருவலஞ்சுழி யென்னுந் திருப்பதியில்வாரும் மகத்தாகிய தவத்திற் சிறந்த அடியார்கள் முத்தமிழ் விரகராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருமுன்வந்து எதிர்கொள்ளும்பொழுது, பிள்ளையார் முத்துச்சிவிகையினின்று மிறங்கி அவர்களுக் கெதிரோ சென்றருளவும், அவ்வடியார்கள், பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிய மேகக்கூட்டங்கள் சந்திரனைப் பக்கத்திற் சூழ்ந்தாற்போல, அவ்வெழுந்திள்ளையாரைச் சூழ்ந்து கலந்தார்கள்.—எ-று. (க௭க)

கலந்த வன்பர்க டொழுதெழக் கவுணியர் தலைவ
ரலர்ந்த செங்கம லக்கரங் குவித்துட னனைவார்
வலஞ்சு ழிப்பெரு மான்மகிழ் கோயில்வர் தெய்திப்
பொலங்கொணீஞ்சுடர்க் கோபுர மிறைஞ்சியுள் புக்கார்.

(இ-ள்.) தம்மை எதிர்கொண்டுவந்த அடியார்கள் வணங்கி யெழு, கவுணியர் குலத்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மலர்ந்த செந்தாமராமலர் போன்ற இரண்டு திருக்கரங்களைக் கூப்பி அவர்களோடு செல்கின்றவர் திருவலஞ்சுழியில் கற்பகத்தீசர் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கோயிலையடைந்து பொன்மயமாகிய உயர்ந்தஒளியையுடைய திருக்கோபுரத்தைவணங்கி உள்ளே புகுந்தருளினார்.

மருவ லார்புர முனிந்தவர் திருமுன்தில் வலங்கொண்
டுருகு மன்புட னுச்சிமே லஞ்சலி யினராய்த்
திருவ லஞ்சுழி யுடையவர் சேவடித் தலத்திற்
பெருகு மாதர வுடன்பணிந் தெழுந்தனர் பெரியோர்.

(இ-ள்.) சிவஞானத்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பகைவர்களது திரிபுரங்களையுந் கோபித் தெரித்தருளிய கற்பகத்தீசரது திருமுற்றத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, மனமுருகுகின்ற அன்போடும் உச்சிமேல்வைத்த அஞ்சலியஸ்தராய்த் திருவலஞ்சுழியி் லெழுந்தருளிய அவ் வெம்பெருமானது சிவந்த திருவடிகளில் மிகுந்த அன்போடு வணங்கி யெழுந்தருளினார்.—எ-று. (க௭க)

ஞான போனகர் நம்பர்முன் றொழுதெழு விருப்பா
லான காதலி லங்கண ரவர்தமை வினவு
முன மில்லிசை யுடன்விளங் கியதிருப் பதிகம்
பான லார்மணி கண்டரைப் பாடினார் பரவி.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௧௪௯

(இ-ள்.) சிவஞானப்பாலமுதண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவபெருமானது சந்நிதியில் வணங்கி யெழுந்திற விருப்பத்தினாலுண்டாகிய அன்பினால், அவவெம்பெருமானை (அவரது அருட்ருணங்களை) வினாவும் பொருளையுடைய குற்றமற்ற இசையோடு விளங்குந் திருப்பதிகத்தை நீலோற்பலமலர்போலும் காளகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானைத் துதித்துப் பாடியருளினார். (1)

நீருவலஞ்சுழி-பண்-இந்தனம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்டெலாமலரவ்விரைநாறுதண்டேன்விம்மி
வண்டெலாநசையாலிசைபாடும்வலஞ்சுழித்
தொண்டெலாம்பரவுஞ்சுடர்போலொளியீர்சொலீர்
பண்டெலாம்பலிதேர்த்தொலிபாடல்பயின்றதே.

வீடுஞானமும்வேண்டுதிரேல்விரதங்களால்
வாடிஞானமென்னாவதுமெந்தைவலஞ்சுழி
நாடிஞானசம்பந்தனைசெந்தமிழ்கொண்டிசை
பாடுஞானம்வல்லாரடிசேர்வதுஞானமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-கற்பகத்தீசர், தேவியார் - மங்களநாயகம்மை.

புலன்கொளின்றமிழ் பேரற்றினர் புறத்தினி லணைந்தே
யிலங்கு நீர்ப்பொன்னி சூழ்திருப் பதியினி லிருந்து
நலங்கொள் காதலி னாதர்தா ணுடொறும் பாலி
வலஞ்சுழிப்பெரு மான்றொண்டர் தம்முடன் மகிழ்தார்.

(இ-ள்.) (யர்வரும் அன்போடு) அறிவில் கொள்ளத்தக்க இனிய தமிழ் ப்பதிகத்தால் துதித்து, அத்திருக்கோயிலின புறத்திலடைந்து, விளங்குகின்ற நீளையுடைய காவிரிநதிசூழ்ந்த அத் திருப்பதியி லெழுந்தருளியிருந்து, நன்மைபொருந்திய அன்போடு சிவபெருமானது திருவருளைத் தினந்தோறும் துதித்து, திருவலஞ்சுழியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானது அடியார்களோடு மகிழ்த்திருந்தருளினார்.—எ-று. (௩௮௩)

மகிழ்ந்த தன்றலை வாழும் நாளிடை வானிற்
நிகழ்ந்த ஞாயிறு துணைப்புண ரோரையுட் சேர்ந்து
நிகழ்ந்த தன்மையி னிலவுமேழ் கடனீர்மை குன்ற
வெகுண்டு வெங்கதிர் பரப்பலின் முதிர்ந்தது வேனில்.

(இ-ள்.) மகிழ்ச்சியடைந்து அத் திருவலஞ்சுழி யென்னும் திருப்பதியில் வாழ்த்திருக்கும் நாளில், ஆகாயத்தின்கண் விளங்குகின்ற சூரியன் மிதுனராசியோடுகூடியிருந்ததன்மையினால், விளங்குகின்ற ஏழ்கடல்களும் நீர்மை குன்று ம்பழித் கோபித்து, அச்சூரியன் தமது வெவவிய கிரணங்களைப் பரப்புதலினால் முதுவென்றகாலம் அதிகரித்தது.—எ-று.

மிதுனராசி இரட்டையாகவின் 'துணைப்புணரோசை' என்று கூறினார்; "தண்டியாழ் விழுவிரட்டை சவைமகன் மிதுனத் தானே" என்பது நிகண்டு.

ஏழ்கடனீர்மை குன்றலாவது.—நீர்வாழியர்கள் பிறவாமையும், மணி முதலியன தோன்றாமையுமாம்; இதனை,

“நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றத் தழிந்தெழிலி

தானல்கா தாகி விழன்”—என்னுந் திருக்குறட்டுப் பரிமேலழகர் கூறிய வுரையானுணர்க. (உஅச)

தண்பு னற்குளிர் கானறுஞ் சந்தனத் தேய்வை

பண்பு நீடிய வாசமென் மலர்பொதி பணிநீர்

நண்பு டைத்துணை நகைமணி முத்தணி நாளு

முண்பு மாதூரி யச்சுவை யுலகுளோர் விரும்ப.

(இ-ள்.) குளிர்ந்த நீரோடு சீதளம்பொருந்திய தென்றகாற்றையும், நல்ல சந்தனக்குழம்பையும், நன்மை மிகுந்த வாசனைபொருந்திய மிருதுவான மலர்கள் சேர்ந்த பணிநீரையும், நண்பினையுடைய மனைவியையும், விளங்குகின்ற முத்துமாலையையும், நாள்தோறும் உண்பனவாகிய மதூர்பொருந்திய உணவுகளையும் உலகத்திலுள்ளவர்கள் விருப்பங்கொள்ள.—எ-று.

இதுமுதலிரண்பொடலுங் குளகம்.

(உஅடு)

வேறு.

அறன்மலியுங் கான்யாற்றி நீர்நசையா லணையுமாள்

பெறலரிய புனவென்று பேய்த்தேரின் பிள்ளொடரு

முறையுணவு கொள்ளும்புட் டேம்பியய விரைதேரும்

பறவைகிறை விரித்தொடுங்கப் பணிப்புறத்து வதியுமால்.

(இ-ள்.) கருமணல் மிகுந்த காட்டாற்றின்கண் நீர் விருப்பத்தினால் செல்லும் மான்கூட்டங்கள் பெறுதற்கரிய நீர் இதுவென்று நினைத்து, கானலின்பின் சென்று தொடரும்; மழைத்துளிகளை யுணவாகக்கொண் டென்னும் சாதகப்பறவைகள் (அம்மழைத்துளிகளைப் பெறுமையால்)வருந்தி, பக்கங்களில் வேறு இரைகளைத்தேடும்; பறவைகள் தஞ் சிறகுகளை விரித்துக்கொண்டு வெயில்வெப்பம் பொறுமையால் ஒடுங்குதற்குக் குளிர்ந்த இடங்களைத் தேடியிருக்கும்.—எ-று. ()

நீளிலைமா ரிகைமேலு நிலாமுன்றின் மருங்கினிலும்

வாணிமுனற் சோலையிலு மலாவாவித் கரைமாடும

பூணிலவு முத்தணிந்த பூங்குழலார் முலைத்தடத்துங்

காணுமகிழ்ச் சியின்மலாந்து மாந்தர்கலந் துறைவரால்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த நிலைகளையுடைய மாளிகைகளின்மேலும், சந்திரகாந்தக்கற்கள் பதித்த முற்றத்தின் பக்கங்களிலும், ஒளிபொருந்திய நிழலையுடைய நல்ல சோலைகளிலும், தாமரைமலர்கள் பொருந்திய தடாகக்கரையின் பக்கங்களிலும், விளங்குகின்ற முத்துமாலையை யணிந்த மாதர்களது முலைத்தடங்களிலும் தம்மிடத்துண்டாகின்ற சந்தோஷத்தினால் மனிதர்கள் கலந்திருப்பார்கள்.

மாதர்களது ஸ்தனங்கள் உஷ்ணகாலத்துத் தண்மையைத் தருதலின், பூங்குழலார் முலைத்தடத்து மாந்தர் கலந்துறைவ றொன்க. (உஅஎ)

மயிலொடுங்க வண்டாட மலர்க்கமல முகைவிரியக்

குயிலொடுங்காச் சோலையின்மென் றளிர்கோதிக் கூவியெழுத்

துயிலொடுங்கா வுயிரனைத்துந் துயில்பயிலச் சுடர்வானில்

வெயிலொடுங்கா வெம்மைதரும் வேனில்விநி தருநாளில்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். கடுக்

(இ-ள்.) மயில்கள் ஒடுங்கவும், வண்டுகள் ஆடவும், தாமரைமலரின் அரும்புகள் விரியவும், சூயில்கள் உயர்ந்த சோலைகளிலுள்ள மெல்லிய மாந்தளிக்களை வாயாற் கோதிக்கொண்டு கூவி யெழவும், பகலில் உறங்கா வுயிர்க ளனைத்தும் (உறக்கம் வருதலால்) நித்தினாசெய்யவும், சூரியனானவன் ஆகாயத்தில் தனது கிரணங் குறையாமல் உஷ்ணத்தைத் தருகின்ற முதுவேணிநகாலம், எங்கும்! அதிகரித்தபொழுது.—எ-று.

பகலில் உறங்காவுயிர், காக்கை - மாடப்புறா முதலியன. பகலில்உறங்கு முயிர், கூகை-வெளவால் முதலியன.

இதுமுத விரண்பொடலுங் குளகம்.

(௩௮௮)

சண்பைவரும் பிள்ளையார் சடாமகுடர் வலஞ்சுழியை
யெண்பெருகத் தொழுதேத்திப் பழையாறையெய்துதற்கு
கண்புடைய வடியார்க ளுடன்போத நடந்தருளி
விண்பொருநீண் மதிளாறை மேற்றளிசென் றெய்தினார்.

(இ-ள்.) சிகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சடைமுடியையுடைய சிவபெருமா னெழுந்தருளிய திருவலஞ்சுழியென்னுந் திருப்பதியை நீனைவு அதிகரிக்க வணங்கித்துதித்து, திருப்பழையாறையென்னுந் திருப்பதியை யடைதற்கு, தம்மிடத்து நண்புபொருந்திய அடியார்கள் மும்முடன்வரச்சென்றருளி, விண்ணுலகத்தை யளாவிய உயர்ந்த மதில்கள்குழந்த திருவாறை மேற்றளியென்னும் ஸ்தலத்தைச் சென்றடைந்தருளினார்.—எ-று. (௩௮௯)

திருவாறை மேற்றளியின் வீற்றிருந்த செந்தியி
னுருவாள னடிவணங்கி யுருகியவன் பொடுபோற்றி
மருவாருங் குழன்மலையாள் வழிபாடு செய்யவரு
டருவார்தந் திருச்சத்தி முற்றத்தின் புறஞ்சார்ந்தார்.

(இ-ள்.) திருவாறை மேற்றளியென்னுந் திருப்பதியில் வீற்றிருந்தருளும் சிவந்த அழல்வண்ணராகிய சோமேசரது திருவடிகளைவணங்கி, நெக்கு விட்டுருகுகின்ற அன்போடுதுதித்து, வாசனைபொருந்திய கூந்தலையுடைய உமா தேவியார் பூசனைசெய்ய, அவவம்மையார்க்குத் திருவருள்செய்த சிவக்கொழுந்தீசரது திருச்சத்திமுற்றமென்னுந் திருப்பதியின்புறத்தை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (௩௯௦)

திருச்சத்தி முற்றத்திற் சென்றெய்தித் திருமலையா
ளருச்சித்த சேவடிக ளார்வமுறப் பணிந்தேத்திக்
கருச்சுற்றி லடையாமற் கைதருவார் கழல்பாடி
விருப்புற்றுத் திருப்பட்டிச் சரம்பணிய மேவுங்கால்.

(இ-ள்.) திருச்சத்திமுற்றமென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளி அழகிய பர்வதராஜபுத்திரியாகிய உமா தேவியார் அருச்சினைசெய்த சிவந்த திருவடிகளை அன்புபொருந்த வணங்கித்துதித்து, பிறவியாகிய சுழலில்அகப்பட்டு வருந்தாமல் கிருபைசெய்தருளும் சிவக்கொழுந்தீசரது திருவடிகளைத்துதித்துத் திருப்பட்டிச் சரத்தைவணங்கி விருப்பங்கொண்டு எழுந்தருளும் காலத்தில்.—எ-று.

இதுமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம்.

(௩௯௧)

வெம்மைதரு வேனிவிடை வெயில்வெப்பத் தணிப்பதற்கு
மும்மைநிலைத் தமிழ்விசை முடிமீதே சிவபூதத்
தம்மையறி யாதபடி தண்டாளப் பந்தொடுத்
தெம்மைவிடத் தருள்புரிந்தார் பட்டிச ரென்றியம்ப.

(இ-ள்.) வெப்பத்தைத் தருகின்ற வேனிற்காலத்திலுண்டாகிய வெயிலி
ன்வெம்மையைத் தணிப்பதற்கு முத்தமிழ் விசையாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை
யாரது திருமுடியின்மேல் சிவபூதங்கள் தம்மை யொருவரும் அறியாதவண்ணம்
குளிர்த் துத்துப்பந்தையெடுத்து, திருப்பட்டிசர் எங்களை விடுத்தருளினாரெ
ன்றுகூற.—எ-று. (௩௯௨)

அவ்வுரையு மணிமுத்தின் பந்தருமா காயமெழச்
செவ்வியமெய்து ஞானமுணர் சிரபுரத்துப் பிள்ளையா
ரிவ்வினையா னீசர்திரு வருளாகி விசைவதென
மெய்விசை புளகமுடன் மேதினியின் மிசைத்தாழ்த்தார்.

(இ-ள்.) அந்தவார்த்தையும் அழகிய முத்துப்பந்தரும் ஆகாயத்தி லெழா
நிற்கவும், சிறந்த மெய்துஞானத்தை யுணர்ந்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை
யார் இச்செய்கை சிவபெருமானது திருவருளாயின் அதற்கு உடன்படத்தக்கதெ
ன்று, திருமேனியிலுண்டாகிய புளகங்கிதத்தோடு பூமியின்மேல் விழுந்து வணங்
கியருளினார்.—எ-று. (௩௯௩)

அதுபொழுதே யணிமுத்தின் பந்தரினையருள்சிறக்கக்
கதிரொளிய மணிக்காம்பு பரிசனங்கள் கைக்கொண்டார்
மதுரமொழி மறைத்தலைவர் மருங்கிமையோர் பொழிவாசப்
புதுமலரா லப்பந்தர் பூம்பந்த ரும்போலும்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது அழகிய முத்துப்பந்தரைச் சிவபெருமானது திரு
வருள் யாவர்க்கும் விளங்கும்படி, மிக்க வொளியினையுடைய அம்முத்துப்பந்தரின்
அழகிய காம்பைப் பிள்ளையாளைச் சூழ்ந்த பரிசனங்களாகிய திருத்தொண்டர்கள்
கையில் தாங்கினார்கள் ; மதுரம்பொருந்திய திருவாக்கினையுடைய வேதமுதல்வரா
கிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு இருபக்கங்களிலும் தேவர்கள் பொழியும்
வாசனைபொருந்திய புதிய கற்பகமலர்களால் அம்முத்துப்பந்தரானது பூப்பந்தராக
யும் ஒத்துவிளங்கும்.—எ-று. (௩௯௪)

தொண்டர்குழா மார்ப்பெடுப்பச் சுருதிகளின் பெருந்துழை
யெண்டிசையு நிறைந்தோங்க வெழுந்தருளும் பிள்ளையார்
வெண்டாளப் பந்தர்நிழன் மீதணையத் திருமன்றி
லண்டார்பிரா னெடுத்ததிரு வடிநீழ லெனவமர்ந்தார்.

(இ-ள்.) அடியார் திருக்கூட்டங்கள் அரசரவென்று ஆரவாரிக்கவும், வே
தங்கள் (சாணித்தியமாகவொலிக்கும்) மிக்கஆரவாரம் எட்டுத்திக்குகளிலும் நிறை
ந்தோங்கவும், வெள்ளிய முத்துப்பந்தர் திருமுடியின்மேல் நிழல்செய்துவர அதன்
கீழ் எழுந்தருளும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கணகசபையில் தேவர்கள் நாய
கராகிய ஸ்ரீ நடராசப்பெருமான் எடுத்தருளிய குஞ்சிதபாதத்தின் நிழலென வீற்
றிருந்தருளினார்.—எ-று.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம் கருநா

சிவபெருமான் திருவருள் சுரந்து கொடுத்தருளிய முத்துப்பந்தரானது வேணிநகாலத் துண்டாகிய வெயிலின்வெப்பத்தை யொழித்துக் குளிர்ச்சிசெய்த லின் ' திருமன்றி - லண்டர்பிரா நெடுத்ததிரு வழிநீழ லெனவமர்ந்தார்' என்று கூறினார்.

“ மாசில் வீணையு மாலை மதியமும்

வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்

மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே

ஈசு நென்னை யிணையடி நீழலே.” —என வரும் திருநாவுக்கரசு

சுவாமிகள் தேவாரத்தா னுணர்க.

(ந.கூடு)

பாரின்மிசை யன்பருடன் வருகின்றார் பன்னகத்தி

னாரமணிந் தவர்த்தத் வருட்கருணைத் திறம்போற்றி

யீரமனங் களிதழைப்ப வெதுகொள்ள முகமலாந்து

சேரவருந் தொண்டருடன் திருப்பட்டிச் சரமணந்தார்.

(இ-ள்.) பூமியின்மேல் அடியார் திருக்கூட்டங்களோடும் எழுந்தருளும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பாம்பாகிய ஆரத்தையணிந்த சிவபெருமான் தந்த ருளிய திருவருளின் திறத்தைத்துதித்து அனபுபொருந்திய திருவுள்ளத்தில் மகிழ் ச்சியதிகரிக்கத் தம்மை யெதுக்கொள்ளும்படி முகமலாச்சிகொண்டு கூடிவருகின்ற அடியார்களோடு திருப்பட்டிச்சரமென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார். ( )

சென்றணைந்து திருவாயிற் புறத்திறைஞ்சி யுள்புக்கு

வென்றிவிடை யவர்கேரயில வலங்கொண்டு வெண்கோட்டுப்

பன்றிகிளைத் தறியாத பாததா மரைகண்டு

முன்றொழுது விழுந்தெழுந்து மொழிமாலை போற்றிசைத்தார்.

(இ-ள்.) அத்திருப்பதியைச்சென்றுசேர்ந்து திருக்கோபுரத்திருவாயிலின் புறத்து வணங்கி யுள்ளேபுகுந்து, வெற்றிபொருந்திய இடபவாகனத்தையுடைய திருப்பட்டிச்சராதரது திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து வெண்மைபொருந்திய கொம்பினையுடைய திருமாலென்னும் பன்றியானது பூமியைக் கீண்டுசென்றும் காணுதற்கரிய திருவழித் தாமரைகளைத் தரிசித்துச் சந்திதியில்வணங்கிப் பூமியில் சாவுடாகுகமாக நமஸுகரித்தெழுந்து, நல்லசொற்களாலாகிய திருப்பதிமாலையைத் துதித்தருளினார். —எ-று.

(ந.கூடு)

திருப்பட்டிச்சரம் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடன்மறைசூடன் மதிபல்வளையோர்பரகமதினமூன்றோர்கணையாற்

கூடவெரியூட்டி யெழில்காட்டிநிழல்கூடுபொழிலுழம்பழசையுண்

மாடமழபாடியுறைப்பட்டிசரமேயகழகட்டரவினார்

வேடநிலைகொண்டவரைவீடுநெறிகாட்டிவினை வீடுமவரோ.

(க)

நீரின்மலிபுன்சடையர்நீளரவுகச்சையதுச்சிலையதோர்

கூரின்மலிகுலமதுவேந்தியுடைகோவணமுமானினுரிதோல்

காரின் மலிகொன்றைவிரிதார்கடவுள்காதல்செய்துமேயநகர்தான்
பாரின் மலிசீர்பழசைபட்டசரமேத்தவினைபற்றழியுமே. (உ)

காலேமடவார்கள்புனலாவெதுகவ்வைகடியார்மறுகெலா
மாலேமணநாறுபழைபாறைமழபாடியழகாயமலிசீர்ப்
பாலையனநீறுபுனைமார்பனுறைபட்டசரமேபரவுவார்
மேலையொருமால்கடலகள்போற்பெருகிவிண்னுலகமாளுமவளோ. (ங)

கண்ணின் மிசைநண்ணியிழிவிப்பமுகமேத்துகமழ்செஞ்சடையினான்
பண்ணின் மிசைநின்றபுலபாணிபடவாடவலபான்மதியினான்
மண்ணின் மிசைநேரின்மழபாடிமலிபட்டசரமேமருவுவார்
விண்ணின் மிசைவாழும்மையோரொடுஞ்ஞதலதுமேவலெளிதே. (ச)

மருவமுழவதிரமழபாடிமலிமத்தவிழவார்க்கவரையார்
பருவமழைபண்கவர்செய்ப்பட்டசரமேயபடர்புஞ்சடையினான்
வெருவமதயானையுரிபோர்த்துமையையஞ்சவருவென்விடையினான்
னுருவமெரிகழல்கடொழவுள்ளமுடையாரையடையாவினைகளே. (ரு)

மறையினொலிகீதமொடுபாடுவனபூதமடிமருவிவிரவார்
பறையினொலிபெருகநிகழ்ந்தமமாபட்டசரமேயபனிசூர்
பிறையினொருமருவியதோரசடையினிடையேற்றபுனளேற்றநிலையா
மிறைவனடிமுறைமுறையினேத்துமவாதித்தொழில்களிலலர்மிகவே. (ரி)

பிறவிபிணிமூப்பினொருநீங்கியிமையோருலகுபேணலுறுவார்
துறவியெனுமுள்ளமுடையார்கள்கொடிவீதியழகாயதொருச்
நிறைவனுறைபட்டசரமேத்தியெழுவார்கள்களியேதுமிலவாய்
நறவவினையா லுமொழியா லும்வழிபாடுமறவாதவவளோ. (ரீ)

நேசமிருதோள்வலவனாகியிறைவன்மலையநீக்கியிடலும்
நீசன்விறல்வாட்டிவரையுற்றதுணராதிரமபாடுபெயினான்
நீசனுறைபட்டசரமேத்தியெழுவார்கள்களியேதுமிலவாய்
நாசமறவேண்டுதவினண்ணலெளிதாமமரர்விண்ணுலகமே. (ரீ)

தூயமலரானுநெடியானுமறியாரவன்றோற்றநிலையின்
னேயவகையானதனையாரதறிவாரணிகொண்மார்பினகலம்
பாயநலநீர்தணிவானுமைதனோடுமுறைபட்டசரமே
மேயவனதீரடியுமேத்தவெளிதாருலமேலுலகமே. (ரீ)

தடுக்கினையிடுக்கிடவார்களிடுபிண்டமதுவுண்டுழறநுங்
கடுப்பொடியுடற்கயவர்கத்துமொழிகாதல்செய்திடாதுகமழ்சேர்
மடக்கயல்வயற்கொண்மழபாடிநகர்நீடுபழையாரையதனுட்
படைக்கொருகரத்தன்மிகுபட்டசரமேத்தவினைபற்றறுதலே. (க0)

மந்தமலிசோலேமழபாடிநகர்நீடுபழையாரையதனிற்
பந்தமுயர்வீடுவலபட்டசரமேயபடர்புஞ்சடையானே

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். கருடு

யந்தண்மறையோரினிதுவாழ்புகவிஞானசம்பந்தனணியார்
செந்தமிழ்கள்கொண்டினிதுசெப்பவலதொண்டர்வினைநிற்பதிலவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - பட்டிசுரநாதர், தேவியார் - ஊலவ்வேநாயகியம்மை.

அருள்வெள்ளத் திறம்பரவி யளப்பரிய வானந்தப
பெருவெள்ளத் திடைமூழ்கிப் பேராத பெருங்காதற்
றிருவுள்ளப் பரிவுடனே செம்பொன்மலை வலலியார்
தருவள்ளத் தமுதுண்ட சம்பந்தர் புறத்தணைந்தார்.

(இ-ள்.) சிவந்த பொன்மயமான மலையரசன் புத்திரியாகிய உமாதேவியார்
கொடுத்தருளிய பொற்கிண்ணத்துத் திருமுடிப்பா லமுதுண்டருளிய திருஞான
சம்பந்தப்பிள்ளையார் பட்டிசுரதுதிருவளாவெள்ளத்தின் திறத்தைத் துதித்து, அள
விடுதற்கரிய பேரானந்தவெள்ளத்திலமுழுகிநீங்காத மிக்கஅன்புபொருந்திய திரு
வுள்ளக்கனிவோடும் திருக்கோயிலின்புறத்து அடைந்தருளினார்.—எ-று.

‘அருள் வள்ளற்றிற்’ என்றும் பாடம்.

(௩௯௮)

அப்பதியி லமர்கின்ற வாளுடைய பிள்ளையார்
செப்பருஞ்சீர்த் திருவாறை வடதளியிற் சென்றிறைஞ்சி
யொப்பரிய தமிழ்பாடி யுடனமருந் தொண்டருட
னெப்பொருளு மாய்நின்றா ரிரும்பூளை யெய்தினார்.

(இ-ள்.) அததிருப்பட்டிச்சரமெனனுந் திருப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்
கின்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சொல்லுதற்கரிய சிறப்பினையுடைய திருவா
றை வடதளியெனனுந் தலத்தையடைந்து உணங்கி, ஒப்பற்ற தமிழ்ப்பதிகம் பா
டியருளி, தமமோடுவசிக்கும் அடியார்களோடும் சராசரமாகளாகிய எல்லாப்பொருள்
களுந் தாமேயாக நின்ற காசியாரண்ணியேசுரர் வீற்றிருந்தருளும் திரு இரும்பூளை
யெனனுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று.

(௩௯௯)

தேவர்பிரா னமர்த்ததிரு விரும்பூளை சென்றெய்தக்
காவணநீ டோரணங்க ணுட்டியுடன் களிசிறப்பப
பூவணமா லைகணுற்றிப் பூரணபொற குடநினைத்தங்
கியாவர்களும் போற்றிசைப்பத் திருத்தொண்ட ரொதிர்கொண்டார்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் நாயகராகிய காசியாரண்ணியேசுரர் வீற்றிருந்தரு
ளும் திருஇரும்பூளையென்னுந் தலத்தைச்சென்றடையவும, அங்குள்ள அடியார்,
கள் நடைப்பந்தரையும், நீண்ட மகாதோரணங்களையும் வைவிடங்களிலும் நாட்டி
மகிழ்ச்சியுதிகரிக்கப் பூமாலைகளைத்தொடங்கவிட்டுப் பொன்மயமாகிய பூரணகும்பங்
களை வரிசையாகவைத்துக் கண்டோர் யாவருந் துதிக்கத் (திருஞானசம்பந்தப்பிள்
ளையான) எதிர்கொண்டார்கள்.—எ-று.

(௪௦௦)

வண்டமிழின் மொழிவிரகர் மணிமுத்தின் சிவிகையினைத்
தொண்டாகுழாத் தெதிரிழிந்தங் கவர்தொழத்தா முந்தொழுதே

யண்டப்பிரான் கோயிலினை யணைந்திறைஞ்சி முன்னின்று
பண்டருமின் னிசைப்பதிகம் பரம்பொருளைப் பாடுவார்.

(இ-ள்.) வளம்பொருங்கிய திருநெறித்தமிழ்த்தலைவ ராகிய திருஞான
சம்பந்தப்பிள்ளையார் அழகிய முத்துச்சிவிகையினின்றும் அடியாா திருக்கூட்டத்
திற்கு எதினோ இறங்கியருளி, அங்கு அவவடியார்கள் வணங்கத் தாமும்வணங்கித்
தேவர்கள்பெருமானாகிய காகியாரண்ணியேசரது திருக்கோயிலையடைந்து வணங்
கிச் சந்நிதியிலின்று, பண்ணமைந்த இனியஇசையோடுகூடிய திருப்பதிகத்தைப்
பரம்பொருளாகிய சிவபெருமான்மேல் பாடுவாராயினார்.—எ-று. (சு0க)

நிகரிலா மேருவரை யணுவாக நீண்டானை
நுகர்கின்ற தொண்டாதமக் கமுதாகி நொய்யானைத்
தகவொன்ற வடியார்க டமைவினவித் தமிழவிரகர்
பகர்கின்ற வருமறையின் பொருள்விரியப் பாடினார்.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாத மகமேருமலையானது தன்னளவிற்கு அணுவாக மக
த்திற்கு மகத்தானவனா, சிவானந்தத்தை யனுபவிக்கின்ற மெய்யடியார்களுக்கு
அமுதம்போலத்தித்தித்து அணுவிற்கு அணுவாயுள்ளவரை முத்தமிழ் விரகராகிய
திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அடியார்களைநோக்கி (அவ்வெம்பெருமான பெரு
மையைப்) பொருந்த வினாவி, சொல்லுகின்ற அருமைபாகிய வேதத்தின் மெய்ப்
பொருள் விரியும்படித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.—எ-று.

‘மேருவரை யணுவாக’ என்றதனால், மகத்திற்கு மகத்தாய்நிற்கும் வியாபக
வியல்புள்ளவனொன்பதும், ‘நொய்யானை’ என்றதனால், அணுவிற்கணுவாய்நிற்கும்
குக்கும் வியல்புள்ளவனொன்பதும் தோன்றுமாறு காண்க; இதனை,

“அண்டமோரணுவாம்பெருமைகொண்டனுவோரண்டமாஞ்சிறுமைகொண்
னுண்டனுவ னுனக்காம் வகையெனதுள்ள முள்கலந தெழுபாஞ்சோதி [டடியே
கொண்டநான் பாம்பாம் பெருவரை வில்லிற் குறுகலா புரங்கண்மூன நெரிதத
கண்டனே நீல கண்டனே கங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே” —என்னுறு
கருவுர்த்தேவர் திருவிசைப்பாவானும்,

“அண்டங்க ளெல்லா மணுவாக வணுக்க ளெல்லா
மண்டங்க ளாகப் பெரிதாய்ச் சிறிதாயி னானு
மண்டங்க ளுள்ளும் புறம்புங் கரியாயி னானு
மண்டங்க ளீன்றா டீனையென்ப ரறிந்த நல்லோர்.” —என வருந் திருவி
னையாடற்புராணத்தானு முணர்க. (சு0உ.) •

திருநிறம்பூனை-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீரர்கழலேதொழுவினிதுசெப்பிர்
வாரார்முலைமங்கையொடும்முடனாகி
யோராரிருமபூனையிடங்கொண்டவிசன்
காரார்கடனஞ்சமுதுண்டகருத்தே.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். கருவை

எந்தையிரும்பூளையிடங்கொண்டனீசன்
சந்தமபயிலசண்பையுள் ஞானசம்பந்தன்
செந்தண்டமிழ்செப்பியபத்திவைவல்லார்
பந்தம்மறுத்தோங்குவர்பான்மையினிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - கசிசியாரண்ணியேசுரர், தேவியார்-ஏலவாரீ தழலம்மை.

பாமெர தைப்பெரும் பாழியே முதலாகச்
சேடர்பயி நிருச்சேறை திருநாலூர் குடவாயி
னாடியசோ நறையூர்தென் நிருப்புத்தூர் யந்திறைஞ்சி
நீடுதமிழ்த் தொடைபுனைந்த நெடுநகரி வினிதமர்ந்தார்.

(இ-ள்.) யாவரும் துதிக்கின்ற திருஅரதைப்பெரும்பாழி யென்னுந் திரு
ப்பதி முதலாகப் பெரியோர்கள் வாசஞ்செய்யும் திருச்சேறை - திருநாலூர் - திரு
க்குடலாயில் - யாவரும் விரும்புகின்ற சிறப்பினையுடைய திருநறையூர் - அழகிய
திருப்புத்தூர் முதலிய கேஷத்திரங்களை விரும்பி வணங்கிச் சிறந்த திருப்பதிகம்
பாடியருளி அத்தலங்களில் இனிதாக வசித்திருந்தருளினார்.—எ-று. (சுரு.)

அங்கணினி தமருநா ளடல்வெள்ளே னத்தூருவாய்ச்
செங்கணெடு மாலபணியுஞ் சிவபுரத்துச் செ றுடைந்து
கங்கைசடைக் கரந்தவர் தங் கழல்வணங்கித் தாதலினாற்
பொங்குமிசைத் திருப்பதிக முன்னின்று போற்றிசைத்தார்.

(இ-ள்.) அத்திருப்பதிகளில் இனிமையோடும் எழுந்தருளியிருக்கும்நாள்
களில், சிவந்த கண்களையுடைய விஷ்ணுவானவர் வலிய சுவேதவராகரூபமாய் வழி
பாடுசெய்த திருச்சிவபுரமென்னுந் திருப்பதியைச் சென்று சேர்ந்து, கங்கைநதி
யைச் சடையில் மறைத்தருளிய பிரமபுரீசரது திருவடிகளை வணங்கி அன்போடு
இசைநிறைந்த திருப்பதிகத்தைத் திருமுன்னின்று பாடியருளினார்.—எ-று. ( )

போற்றிசைத்துப் புனிதரருள் பெற்றுப்போந் தெவ்வுயிருந்
தோற்றுவித்த வயன்போற்றுந் தோணிபுரத் தந்தணை
நோற்றுமிசை யேற்றுவந்த விறைவர்தமை யேத்துதற்கு
நாற்றிசையோர் பரவுதிருக் குடமூக்கு நண்ணினார்.

(இ-ள்.) எல்லா வுயிரகளையும் சிருஷ்டித்த பிரமனால் வணங்கப்பெற்ற
சிகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருப்பதிகம் பா
டித் துதித்து, மலரகிதராகிய பிரமபுரீசரது திருவருளைப்பெற்று அவவிடத்தினி
ன்று நீங்கி, இடபவாகனத்தின்மேல் ஏறுதலை விரும்பிய ஸ்ரீகும்பேசரைத் துதித்
கும்பொருட்டு நான்குதிக்கி லுள்ளவர்களும் வணங்குகின்ற ஸ்ரீகும்பகோணமென்
னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று.

குடமூக்கு என்பது, கும்பகோணம்.

(சுரு.)

தேமருவு மலர்ச்சோலைத் திருக்குடமூக் கினிற்செல்வ
மாமறையோர் பூந்தராய் வள்ளலார் வந்தருளத்

தூமறையி னொலிபெருகத் தூரியமங் கலமுழங்கக்
கோமுறைமை யெதிர்கொண்டு தம்பதியுட் கொடுபுக்கார்.

(இ-ள்.) சீகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய அருள்வள்ளலாகிய திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளவும், தேன்பொருந்திய மலர்க்ளையுடைய சேலை சூழ்ந்த ஸ்ரீகும்பகோண மென்னுந் திருப்பதியில் வாழ்கின்ற இருவகைச்செல்வங் களும் நிறைந்த சிறந்த வேதியர்கள் தூய்மையாகிய வேதகோஷங்க ளாகிக்க வும், மங்கலவாத்கியங்கள் முழங்கவும் சிறந்த முறைமைப்படியே எதிர்கொண்டு, தமது திருப்பதிக்கு அழைத்துக்கொண்டுசென்றார்கள்.—எ-று. (௪௦௬)

திருஞான சம்பந்தர் திருக்குடமூக் கிளைச்சேர
வருவார்தம் பெருமானை வண்டமிழின் நிருப்பதிக
முருகாநின் றுண்மகிழக் குடமூக்கை யுவந்திருந்த
பெருமானெம் மிறையென்று பெருகிசையாற் பரவினார்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீ கும்பகோணத்தை யடைய எழுந்தருள்பவராகிய திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது பெருமானாகிய கும்பேசரை வளம்பொருந்திய தமிழ்ச் சொற்களா லாகிய திருப்பதிகத்தால் திருவுள்ளங் கணிந்து உருகி மகிழ், திருக் குடமூக்கென்னுந் திருப்பதியை விரும்பி யெழுந்தருளியிருந்த பெருமான் எம்மி றைவனென்று இறுதியில் வைத்து நிறைந்த இசையோடும் (“அரவிரிகோடனீ டல்” என்னு முதலையுடைய) திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினார்—எ-று. (௪௦௭)

நீருக்குழக்து-பண் பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரவிரிகோடனீடலணிகாவிரியார்த்தயலே
மரவிரிபோதுமவ்வன்மணமலலிகைகள்ளவிழங்
கு1விரிசோலைசூழ்ந்தகுழகன் குடமூக்கிடமா
யிரவிரிதிங்கள்சூடியிருந்தானவனெமமிறையே.

வெண்கொடிமாமோங்குவிறல்வெங்குருநன்னகரா
னன்பொடுநின்றசீரான்றமிழ்ஞானசமபந்தனல்ல
தண்குடமூக்கமார்தானடிசேர்தமிழ்பத் தூவல்லார்
விண்புடைமேலுலகம்வியப்பெய்துவர்வீடெளிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சவாமிபெயர் - கும்பேசுவரர், தேவியார் - மங்களாம்பிகை.

வந்தணைந்து திருக்கீழ்க்கோட் டத்திருந்த வான்பொருளைச்
சுந்தைமகிழ் வுறவணங்கித் திருத்தொண்ட ருடன்செல்வா
ராதணர்கள் புடைசூழ்ந்து போற்றிசைப்ப வவரோடுங்
கத்தமலர்ப் பொழிலசூழ்ந்த காரோணஞ் சென்றடைந்தார்.

(இ-ள்.) அத் திருப்பதியில் திருக்குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டத்தின்கண் எழுந்தருளிய மெய்ப்பொருளாகிய மடந்தைபாகேசரை வந்தடைந்தருளித் திரு

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம்- கருக

வுள்ளமகிழும்படி வணங்கி, அடியார் திருக்கூட்டத்தோமும் அங்குநின்று மெழுந்தருளுகின்றவர் அங்குள்ள பிராமணர்கள் பக்கங்களிற் சூழ்ந்து துதிக்க, அப்பிராமணர்களோடும் வாசனை வீசுகின்ற மலர்களையுடைய சோலைசூழ்ந்த திருக்குடத்தைக்காரோணத்தைச் சென்று சேர்ந்தருளினார்.—எ-று. (ச௦அ)

பூமருவுங் கங்கைமுதற் புனிதமாம் பெருந்தீர்த்த
மாமகந்தா னுடுதற்கு வந்துவழி படுங்கோயி
ஹாமருவு மலர்க்கையாற் றொழுதுவலங் கொண்டீணந்து
காமர்கெட நுதல்விழித்தார் கழலபணிந்து கண்களித்தார்.

(இ-ள்.) பொலிவினையுடைய கங்கைமுதலிய பரிசுத்தமாகிய பெரிய புண்ணியதீர்த்தங்களெல்லாம் (மாசிமாதத்தில் வருகின்ற) மாமகநாளில் அங்கு மூழ்குதற்குவந்து வழிபாடுசெய்யுந் திருக்கோயிலைப் பரிசுத்தம்பொருந்திய தாமரைமலர்போன்ற திருக்கரங்களால் சூவித்துவணங்கிப் பிரதக்ஷணஞ்செய்துவந்து, மன்மதனழியும்படி நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்தருளிய சிவபெருமானது திருவடிகளை வணங்கிக் கண்கள் களிகூர்ந்தருளினார்.—எ-று.

பூமருவு கங்கை என்பதற்கு, பூமியில் பொருந்திய கங்கையெனவும், 'மலர்கள் நிறைந்த கங்கையெனவும் பொருள்கூறினும்பொருந்தும். கங்கைமுதற் புனிதமாம் பெருந்தீர்த்தம்-கங்கை யமுனை முதலிய சப்த தீர்த்தங்களும், மற்றக்ஷேத்திரதீர்த்தங்களும்; அவை, மாமகநாளில் வந்து வழிபடுதலெவ்வாறென்னின், அவைகட்கு ஸ்தூலமாகிய ஆதிபௌதிகரூபமேயன்றி, சூக்ஷ்மமாகிய ஆதியான்மிக ரூபமுண்மையின் அவற்றோடு கலந்து வழிபாடுசெய்யுமெனவறிக. காமன் என்பதை அவனது இழிவு குறித்துப் பலர்பாலாகக் கூறினார். (ச௦க)

கண்ணாரு மருமணியைக் காரோணத் தாரமுதை
நண்ணாதார் புரமெரித்த நான்மறையின் பொருளானைப்
பண்ணாந்த 'திருப்பதிகம் பணிந்தேத்திப் பிறபதியு
மெண்ணாந்த சீரடியா ருடன்பணிவுற் றெழுந்தருளி.

(இ-ள்.) அருமையாகிய கண்மணிபோன்றவரும், திருக்குடத்தைக்காரோணத்தி லெழுந்தருளிய அமுதம்போன்றவரும், பகைவராகிய அசுரர்களது மூப்புரங்களையும் நகைத்தெரித்தருளிய நான்கு வேதங்களின் மெய்ப்பொருளாயுள்ள வருமாகிய சோமநாதேசனாப் பண்ணமைந்த திருப்பதிகத்தால்வணங்கித்துதித்து, அதன் சமீபத்திலுள்ள மற்ற திருப்பதிகளையும் மதிக்கத்தக்க சிறப்பினையுடைய அடியார்களோடு வணங்கி, அவ்விடத்தினின்று மெழுந்தருளி.—எ-று.

இதமுத விரண்டு பாடலுங் குளகம்.

(ச௦க)

திருநாகேச் சரத்தமர்ந்த செங்கனகத் தனிக்குன்றைக்
கருநாகத் துரிபுனைந்த கண்ணுதலைச் சென்றிறைஞ்சி
யருஞானச் செந்தமிழின் நிருப்பதிக மருள்செய்து
பெருஞான சம்பந்தர் பெருகார்வத் தின்புற்றார்.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருநாகேச்சரமென்னுந் திருப்பதியில் வீற்றிருந்தருளும் சிவந்த பொன்மலைபோன்றவரும், கரிய கஜாகர என்னும் யானையின் தோலை யுரித்துப் போர்த்தருளிய நெற்றிக்

கண்ணையுடையவருமாகிய சண்பகாரண்ணியேசனா யடைந்து வணங்கி, பெறுதற்கரிய திருவருள்ளானம் நிறைந்த செந்தமிழ்த் திருப்பதிகம் பாடியருளி, மிகுந்த ஆசையோடு இன்பமடைந்தார்.—எ-று. (சுகக)

மாநாக மருச்சித்த மலர்க்கமலத் தாள்வணங்கி
நாணாரும் பரவுவார் பிணிதீர்க்கு நலம்போற்றிப்
பாணாறு மணிவாயர் பரமர்திரு விடைமருதிற்
பூநாறும் புனற்பொன்னித் தடங்கரைபோய்ப் புகுகின்றார்.

(இ-ள்.) சிவஞானப்பால்மணங் கமழும் திருவாயினையுடைய திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் அஷ்டமாநாகங்களும் பூசித்துச் சிவப்பிரசாதம்பெற்ற (சிவ பெருமானது) தாமமாமலாபோன்ற திருவடிகளைவணங்கி, நாள்தோறும் வணங்குகின்ற அன்பர்களது தீவினைப்பிணியை நீக்கியருளும் அவரது திருவருணலத்தைத் துதித்து, மருதவாணர் வீற்றிருந்தருளும் திருவிடைமருதூர் என னுந் திருப்பதியின் கண் மலர்கள் வாசனை வீசும் நீரையுடைய காவிரிநதியின் உயார்த் கனாவழியேசென்று புகுகின்றவராயினார்.—எ-று. (சுகக)

ஓங்குதிருப் பதிகமோ டேகலனென் றெடுத்தருளித்
தாங்கரிய பெருமகிழ்ச்சி தலைசிறக்குந் தன்மையின
லீங்கேனையா ளுடையபிரா னிடைமருதி தோவென்று
பாங்குடைய விண்ணிசையாற் பாடியெழுந் தருளினார்.

(இ-ள்.) சிறந்த திருப்பதிகத்தை “ஒடேகலன்” என்று முதலில்தொடங்கி, அடங்காத பெருமகிழ்ச்சியானது அதிகரித்தோங்குந்தன்மையினால், இங்கு என்னை அடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருவிடைமருதூரிதுவோ? என்று இறுதியி லமைத்து, இனிய இசையோடு பாடியருளி, அத்திருப்பதியில் எழுந்தருளினார்.—எ-று. (சுகக)

திருவிடைமருது - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒடேகலனுண்பதுமூரிடுபிச்சை
காடேயிடமாவதுகலலானிழற்கீழ்
வாடாமுலைமங்கையுந்தானுமகிழ்ந்
தீடாவுறைகின்றவிடைமருதிதோ.

கண்ணார்கமழ்காழியுள்ளானசம்பந்த
னண்ணார்கமெழைதையிடைமருதினமேற்
பண்ணோடிசைபாடியபத்துமவலலார்கள்
விண்ணோருலகத்தினில்வீற்றிருப்பாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - மருதீசர், தேவியார் - நலமுலைநாயகியம்மை.

அடியவர்க ளெதிர்கொள்ள வெழுந்தருளி யங்குணந்து
முடிவில்பரம் பொருளானார் முதற்கோயின் முன்னிறைஞ்சிப்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். கசுக

படியில்வலங் கொண்டுதிரு முன்பெய்திப் பார்மீது
நெடி-துபணிந் தெழுந்தன்பு நிறைகண்ணீர் நிரந்தழிய.

(இ-ள்.) அத்திருப்பதியிலுள்ள அடியார்கள் எதிர்கொண்டவர, அவர்களோடு அங்கு எழுந்தருளி, முடிவில்லாத பரம்பொருளாயுள்ள சிவபெருமானது முதன்மைபொருந்திய திருக்கோயிற்றிருவாயிலின் முன்னே வணங்கி நிலத்தில் பிரதக்ஷணஞ்செய்து சந்திரியில்சென்று, பூமியில் நெடுநேரம் சாஷ்டாங்கமாகவிழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்த, அன்பினுலநிறைந்த ஆனந்தக்கண்ணீர் திருமேனியில் பரவியொழுக.—எ-று.

இதுமுதல் மூன்றுபாடலங் குளகம்.

(சுகசு)

பரவுறுசெந் தமிழ்ப்பதிகம பாடியமான் தப்பதியில்
விரவுவார் திருப்பதிகம பலபாடி வெண்மதியோ
டரவுசடைக் கணிந்தவர்தந் தான்போற்றி யார்வத்தா
லுரவுதிருத் தொண்டருடன் பணித்தேத்தி யுறையுநாள்.

(இ-ள்.) யாவரும் துதிககின்ற செந்தமிழ்த்திருப்பதிகம்பாடியருளி அத்திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பின்னும் பல திருப்பதிகங்கையருளிச்செய்து, வெள்ளைய இளம்பிறையோடுபாம்பிணையும் (பனக நீங்கச்) சடைமுடியிலணிந்த சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதித்து, அன்போடு கலந்த அடியார்களுடன்வணங்கிஅங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் நாள்களில்.—எ-று.

மருங்குளந் பதிகன்பல பணிந்துமா நதிக்கரைபோய்க்
குரங்காடு துறையணைநது குழகளுர் குரைகழலகள்
பெருங்காத விற்பணிநது பேணிபவின னிசைபெருக
வருங்கலைநூற் றிருப்பதிக மருள்செய்து பரவினார்.

(இ-ள்.) அதன் பக்கத்திலுள்ள நன்மைபொருந்திய பல திருப்பதிகளையும் வணங்கி, பெரிப காவிரிநதியின் கரைவழியேசென்று திருக்குரங்காடு துறை யெனனுத் திருப்பதியையடைநது ஆப்சகாயநாதரது சபதிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த திருவடிகளை மிக்க அன்போடுவணங்கி, யாவரும் விருமபும் இனிய இசைபெருகுமபடி அரிய தமிழ்வேதமாகிய திருப்பதிகத்தை அருளிச்செய்துதுதித்தார். ( )

வேறு.

அம்ம லர்த்தடம பதிபணிந் தகனறுபோக தருகு
மைமம லாககளத் திறைவாதங் கோயிலகள் வணங்கி
நமம லத்துயர் நீங்கவந் தருளிய ஞானச்
செமம லார்திரு வாவடு துறையினைச் சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) நமது மலத்திரயங்களுலுண்டாகிய துன்பமநீங்கும்படி (சிகாழிப் பதியில்) அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், அத்த மலர்களையுடைய தடாகங்கள்சூழ்ந்த திருக்குரங்காடு துறையைவணங்கி, அங்குநின்ற மெழந்தருளி, அதன்பக்கங்களிலுள்ள நிலமலாபோலங் கண்டதையுடைய சிவபெருமானது திருக்கோயில்கள் பலவற்றையும் வணங்கி, திருவாவடு துறையென்னுத்திருப்பதியையடைந்தருளினார்.—எ-று.

(சுகசு)

மூவ ருங்கறி வருமபொரு ளாகிய மூலத்
தேவா தத்திரு வாவடு துறைத்திருத் தொண்டர்

பூவ லம்புதண் பொருபுந் றடம்பணைப் புகலிக்
காவ லர்க்கெதிர் கொள்ளுமா தரவுடன் கலந்தார்.

(இ-ள்.) பிரமன் -வீஷ்ணு-உருத்திரனென்னு மும்மூர்த்திகட்கும் அறித
ற்கரிய மெய்ப்பொருளாகிய மூலமூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ மாசிலா
மணிபீசரது திருவாவடுதறையில்வாழும் திருத்தொண்டர்கள் பூக்கள் அலம்புங்
களையைமோதுகின்ற குளிர்ந்த நீரிறைந்த பெரிய வயல்களையுடைய சீகாழித்தலை
வராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரா எதிர்கொள்ளும் விருப்பத்துடன் சோ
ந்துவந்தார்கள்.—எ-று.

‘மூவருக்கறிவரும் பொருளாகிய மூலத்தேவா’ என்பதனை,

“தேவதேவன்மெய்ச்சேவகன்றென்பெருந்துறைநாயகன்

மூவராலுமறியொணுமுதலாயவானந்தமூர்த்தியான்

யாவராயினுமன்பரனறியறியொணுமலாச்சோதியான்

தூயமாமலாச்சேவடிக்கணஞ்செனனிமன்னிச்சடருமே” எனவரும் திரு

வாசகத்திருமுறையா னுணாக.

(சுகஅ)

வந்த ணைந்தவர் தொழாமுன மலர்புகழ்ச் சண்பை
யநத ணாக்கெலா மருமறைப் பொருளென வந்தார்
சநத நிலத்திலச் சிவிகைநின் றிழிந்தெதிர் தாழ்ந்தே
சுரதை மின்புற விறைவாதங் கோயின்முன் சென்றார்.

(இ-ள்.) பரந்த புகழையுடைய சீகாழியில்வாழும் பிராமணர்களுக்கெல்
லாம் அரிய வேதத்தினை மெய்ப்பொருளைப்போல அவதரித்தருளிய திருஞானசம்
பந்தப்பிள்ளையா தம்மை எதிர்கொள்ளவந்த அடியார்கள் வணங்குவதற்கு முன்
னே அழகிய முததுச்சிவிகையினின்றும் கீழ்இறங்கி எதிர்வணங்கித் தமது திரு
வுள்ளமாகிழ, ஸ்ரீ மாசிலாமணிபீசரது திருக்கோயிலின்முன் அடைந்தருளினார். ( )

நீடு கோபுர மிறைஞ்சியுள் புருத்துநீ ணிலையான்
மாடு சூழ்திரு மாளிகை வலங்கொண்டு வணங்கி
யாடு மாதிரை யாவடு துறையுளா ரமுதை
நாடு காத்திற பணிந்தெழுந் தருந்தமிழ் நவின்னார.

(இ-ள்.) நீண்ட திருக்கோபுரத்தை வணங்கி யுள்ளேபுருத்து, உயர்ந்த
நிலைகளோடு பக்கங்களில்கூழ்ந்த திருமாளிகையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து வண
ங்கி, கனகசபையில் ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளும் முதலவரும், திருவாவடு
துறையில் வீற்றிருந்தருளும் அரிய அமுதம்போல்பவருமாகிய ஸ்ரீ மாசிலாமணிபீ
சரை மிக்க அன்போடுவணங்கி யெழுந்து அரிய தமிழ்ப்பதிகம் பாடியருளினார். ( )

அன்பு நீடிய வருவிகண் பொழியுமார் வத்தான்
முன்பு போற்றியே புறம்பணை முத்தமிழ் விரகர்
துன்பு போமனத் திருத்தொண்டர் தமமுடன் றொழுதே
யின்ப மேவியப் பதியினி லினிதமாந திருந்தார்.

(இ-ள்.) அன்பினால் பெருகுகின்ற ஆனந்தபாஷ்பம் கண்களினின்றும்
சொரியத்தக்கவிருப்பத்தோடு ஸ்ரீமாசிலாமணிபீசரை முன்னேவணங்கிப்புறத்தில்
எழுந்தருளும் இயலிசை நாடக மென்னு முத்தமிழ்த்தலைவராகிய திருஞானசம்ப
ந்தப்பிள்ளையார் துன்பமென்பது சிறிது மில்லாத மனத்தினையுடைய அடியார்கள்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௧௯௩

ளோடுகலந்து வணங்கிப் பேரின்பமடைந்து, அத்திருப்பதியில் இனிதாக எழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று. (௪௨௧)

மேவி யங்குறை நாளினில வேள்விசெய் வதனுக்
காவ தாகிய காலமவந் தணைவுற வணைந்து
தாவில் சண்பையர் தலைவர்க்குத் தாலாதயர் தாமும்
போவ தற்கரும பொருள்பெற வெதீர்நின்று புகனாரா.

(இ-ள்.) அத்திருப்பதியில் பொருந்தியெழுந்தருளியிருக்கும்பொழுது, யாக்குச்செய்வதற்குத் தக்ககாலமவர, கெடாத புகழையுடைய காழியர் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்க்குத் தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயரும் பிள்ளையாயடைந்து, தாம் யாக்குச்செய்யும்பொருட்டுச் சீகாழியை யடையும்படி அரிய பொருளைப்பெறுதற்கு அவர் திருமுனைநின்று மொழிந்தார்.—எ-று. (௪௨௨)

தந்தை யார்மொழி கேட்டலும் புகலியார் தலைவர்
முந்தை நாளிலே மொழிந்தமை நினைந்தருண் முன்னி
யந்த மிலபொரு ளாவன வாவடு துறையு
ளெந்தை யாரடித் தலங்களன் றோவென வெழுந்தார்.

(இ-ள்.) தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயரது சொல்லைக்கேட்டவுடனே சீகாழியிலுள்ளார்க்குத் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தாம் யாத்தினைசெய்யக்கருதிப் புறப்படுங்காலத்தில் அவர்தம்முடன் யாக்குச்செய்யவேண்டுமென்று கூறியதைத் திருவுள்ளத்திற்கருதித் திருவருளைச்சிந்தித்து, அழிவிலலாத பொருளாயுள்ள திருவாவடுதுறையுள் வீற்றிருந்தருளும் எமது தந்தையாராகிய மாசிலாமணியீசரது திருவடிகளன்றோ என்றகூறி யெழுந்தருளினார்.—எ-று.

‘முந்தைநாளிலே மொழிந்தமையாவது,—திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் தமது தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதையனாயும், மற்ற வேதியர்களையும்நோக்கி யாம் இது தமிழ்நாட்டிலுள்ள பல திருப்பதிகளையும் அடைந்து வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடி இங்கு வருகின்றோமென்று கூறத் தந்தையார் “யான உம்மை அருமையாகப் பெற்றுப் பிரிந்திருக்கமாட்டேன்; அன்றியும், இம்மை மறமைப் பயனகையளிக்கும் யாகமும் நானசெய்யவேண்டியிருக்கின்றது. ஆகையால் இன்னுஞ்சிலநாள் உம்முடன் வருவேன்” என்று முன்னாக் கூறினமையை. (௪௨௩)

சென்று தேவர்தம் பிரான்மகிழ் கோயின்முன் பெய்தி
நின்று போற்றுவார் நீணிதி வேண்டினார்க் கீவ
தொன்று மற்றிலே னுன்னடி யல்லதொன் றறியே
னென்று பேரருள் வினவிய செந்தமி மெடுத்தார்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு எழுந்தருளித் தேவர்கள் நாயகராகிய ஸ்ரீ மாசிலாமணியீசரர்மகிழ்ந்துவீற்றிருந்தருளும் திருக்கோயிலின் முன அடைந்ததிருமுன்னின்று துதிக்கும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மிக்கபொருளைவரும்பி எம்மைவந்தடைந்தார்க்குக்கொடுக்குஞ் செல்வப்பொருள் வேறொன்று மில்லென்; தேவரீரது திருவடிகளையல்லது பிற்தொன்றையு மறியேன்; என்று, அவ்வெம்பெருமானது திருவருளினைப் (பொருள்கருதி) வினவிய செந்தமிழ்த்திருப்பதிகத்தை யெடுத்தருளினார்.—எ-று. (௪௨௪)

நீருவாவதுறை நாலடிமேல்வைப்பு - பண் - காந்தார பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இடரினுந்தளரினுமென துறுநோய்
தொடரினுமுனகழ்ஞெழுதெழுவேன்
கடறனிலமுதொடுகலந்தநஞ்சை
மிடறினிலடக்கியவேதியனே,

யிதுவோ வெமையாளுமா நீவதொன்றெமக்கில்லையே
லதுவோவுன தின்னருளாவடுதுறையானே. (௧)

வாழினுஞ்சாவினும்வருந்தினும்போய்
வீழினுமுனகழலவிடுவேனல்லேன்
ஈழிளந்தடம்புனறயங்குசென்னி
போழிளமதிவைத்தபுண்ணியனே,

யிதுவோ வெமையாளுமா நீவதொன்றெமக்கில்லையே
லதுவோவுன தின்னருளாவடுதுறையானே. (௨)

நனவி லுங்கனவி லுநம்பாவுன்னே
மனதிலுமவழிபடன்மறவேனம்மான்
புனல்விரிநறுங்கொன்றைப்போதணிந்த
சுனலெரியனல்புல்குகையவனே,

யிதுவோ வெமையாளுமா நீவதொன்றெமக்கில்லையே
லதுவோவுன தின்னருளாவடுதுறையானே (௩)

தும்மலோடருந்துயர்தோன்றிடினு
மமமலரடியலாலாற்றாதென்னாக்
கைமல்குவிரிசிலைக்கணையொன்றினான்
மும்மதிலெரியெழுமுனிந்தவனே,

யிதுவோ வெமையாளுமா நீவதொன்றெமக்கில்லையே
லதுவோவுன தின்னருளாவடுதுறையானே. (௪)

கையதுவீழினுங்கழிவுறினுஞ்
செய்கழலடியலாற்சிந்தைசெய்யேன்
கொய்யணிநறுமலாருலாயசென்னி
மையணிமிடறுடைமறையவனே,

யிதுவோ வெமையாளுமா நீவதொன்றெமக்கில்லையே
லதுவோவுன தின்னருளாவடுதுறையானே. (௫)

வெந்துயர்தோன்றியோர்வெருவுறினு
மெந்தாயுன்னடியலாலேத்தாதென்னு
வைந்தலையாவுகொண்டாக்கசைத்த
சந்தவெண்பொடியணிசங்கரனே,

யிதுவோ வெமையாளுமா நீவதொன்றெமக்கில்லையே
லதுவோவுன தின்னருளாவடுதுறையானே. (௬)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம் கசுடு

வெப்பொடுவிரவியோர்வினைவரினு
மப்பாவுன்னடியலாலரற்றாடுதன்னு
வொப்புடையொருவனையுருவழிய
வப்படியழலெழவிழித்தவனே,
யிதுவோவெமையாளுமாநீவதொன்றெமக்கில்லையே
லதுவோவுனதின்னருளாவடுதுறையானே. (எ)

பேரிடர்பெருகியோர்பிணிவரினுஞ்
சீருடைக்கழலலாற்சிந்தைசெய்யே
னேருடைமணிமுடியிராவணனை
யாரிடர்படவளையார்த்தவனே,
யிதுவோவெமையாளுமாநீவதொன்றெமக்கில்லையே
லதுவோவுனதின்னருளாவடுதுறையானே. (அ)

உண்ணினுமபசிப்பினுமுறங்கினுந்
னெண்மலரடியலாலுளையாடுதன்னாக்
கண்ணனுங்கடிகமழ்தாமனாமே
லண்ணலுமளப்பரிதாயவனே,
யிதுவோவெமையாளுமாநீவதொன்றெமக்கில்லையே
லதுவோவுனதின்னருளாவடுதுறையானே. (சு)

பித்தொடுமயங்கியோர்பிணிவரினு
மத்தவுன்னடியலாலரற்றாடுதன்னுப்
புத்தருஞ்சமணருமபுறனுரைக்கப்
பத்தாகட்கருள்செய்துபயின்றவனே
யிதுவோவெமையாளுமாநீவதொன்றெமக்கில்லையே
லதுவோவுனதின்னருளாவடுதுறையானே. (க0)

அலைபுனலாவடுதுறையமர்ந்த
விலைதுனைவேற்படையெமமிறையை
நலமிகுஞானசம்பந்தன்சொன்ன
விலையுடையருந்தமிழ்மாலைவல்லார்,
வினையாபினநீங்கிப்போய்விண்ணவர்வியனுலகக்
நிலையாகமுன்னேறுவார்நிலமிசைநிலையிலோ. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - மாசிலாமணியீசர், தேவியார் - ஒப்பிலாழலையம்மை.

எடுத்த வண்டமிழ்ப் பதிகநா லடியின்மே லிருசீர்
தொடுத்த வைப்பொடு தொடர்ந்தவின் னிசையினுற் றுதிப்பார்
மடுத்த காதலில் வள்ளலா ரடியினை வழுத்தி
யடுத்த சிந்தையா லாதரித் தஞ்சலி யளித்தார்.

(இன்.) பாடத்தொடங்கி யருளிய சிறந்த தமிழ்த்திருப்பதிகத்தை நால
டியின்மேல் இருசீர்தொடுத்த ஈரடிவைப்போடு ஒற்றுமைப்பட்ட இனிய இசை

யோடு பாடியருளும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருவுள்ளத்தில் நிறைந்த விருப்பத்தோடு அருள்வள்ளலாகிய ஸ்ரீமாசிலாமணியீசரது இரண்டு திருவடிகளையுந் துதித்துப்பொருந்திய திருவுள்ளத்தோடும் விரும்பிக் கைகுவித்து வணங்கினார்.—எ-று. (சஉரு)

கச்சி யின்றமிழ் பாடிய ஞானசம் பந்த
ரிச்சை யேபுரிந் தருளிய விறைவரின் னருளா
லச்சி றப்பருள் பூதமுன் வினாந்தகன் பிடத்
துச்சி வைத்தது பசும்பொரு யிரக்கிழி யொன்று.

(இ-ள்.) (தந்தையாருக்குப் பொருள்தலை) விரும்பி இனிய திருப்பதிகம் பாடியருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவுள்ளத்தின்படியே கொடுத்தருளிய ஸ்ரீமாசிலாமணியீசரது இனியதிருவருளினால், அவர்விரும்பிய பொருட்சிறப்பை அருளும்படி ஓர் சிவபூதமானது பிள்ளையார் திருமுன்னே வினாந்துவந்து பசிய ஆயிரம் பொன்முடிந்த ஒரு முடிப்பை அகன்ற பலிபீடத்தின் உச்சியில் வைத்தது.—எ-று. (சஉசு)

வைத்த பூதமங் கணைந்துமுன் னின்றநல் வாக்கா
லுய்த்த விக்கிழி பொன்னுல வாக்கிழி யுமக்கு
நித்த ஞாருள் செய்ததென் றுரைக்கநேர் தொழுதே
யத்த ஞாந்திரு வருணினைத் தவனிமேற் பணிந்தார்.

(இ-ள்.) பலிபீடத்தின்மேல் பொற்கிழியைவைத்த சிவபூதமானது திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருமுன்னின்று நல்வாக்கினால் நான் வைத்த இக்கிழி, பொன்னை யெடுக்குத்தோறுங் குறையாத உலவாக்கிழியாம்; இதனை உமக்கு ஸ்ரீமாசிலாமணியீசர் அருளிச்செய்ததென்றுகூற, அப்பூதத்தின எதிரில் கைகூப்பி வணங்கிச் சிவபெருமானது திருவருளை நினைந்து பூமியில் சாஷ்டாங்கமாகவிழுந்து வணங்கினார்.—எ-று. (சஉசு)

பணிந்தே முத்துகை தொழுதுமுன் பணிமலர்ப் பீடத்
தணைந்த வாடகக் கிழிதலைக் கொண்டரு மறைக
ணைந்த வான்பொரு டரும்பொரு யேவாய் மையினாற்
றணிந்த சிந்தையத் தந்தையார்க் களித்துரை செய்வார்.

(இ-ள்.) பூமியில் விழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து திருக்கரங்களைக்கூப்பி அஞ்சலிசெய்து, தமக்குமுன்னே குளிர்த தாமரை மலர்போன்ற பத்திரபீடத்தின் மேல் இருக்கின்ற பொற்கிழியைச் சிரமேற் சூழக்கொண்டு, அரிய வேதங்களால் துணிந்து சொல்லப்பட்ட சிறந்த மெய்ப்பொருளாகிய மாசிலாமணியீசர் தந்தருளிய அப்பொன்முடிப்பைப் பரிசுத்தமாகிய மெய்யுணர்ச்சியினால் சாந்தமடைந்திருக்கின்ற மனத்தினையுடைய தமது தந்தையாராகிய சிவபாத விருதயருக்குக்கொடுத்து பின்வருமாறு அருளிச் செய்வாராயினார்.—எ-று. (சஉசு)

ஆதி மாமறை விதியினு லாறுசூழ் வேணி
நாத னாறுமுன் னாகவே புரியுநல் வேள்வி
திது நீங்கநீர் செய்யவுந் திருக்கழு மலத்து
வேத வேதிய ரனைவருஞ் செய்யவு மிகுமால்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். கௌ

(இ-ள்.) முதன்மையாகிய பெரிய வேதங்கள்விதித்த முறைமைப்படியே கங்காநதி பாய்கின்ற சடைமுழையையுடைய சிவபெருமானை முதல்வராகக்கொண்டு நீர் செய்கின்ற யாகத்தைக் குற்றமறச்செய்யவும், சீகாழிப்பதியிலுள்ள வேதங்களை யுணர்ந்த பிராமணர்க ளுனைவருஞ்செய்யவும் (இப்பொருள் நான்தோறும் குறைவின்றி) அதிகரித்திருக்கும்.—எ-று.

திருமால் யாகஸூபி என்பதும், சிவபெருமான் யாகத்தலைவரென்பதும், அவ்வெம்பெருமானை முதல்வராகக்கொண்டு செய்யும் யாகமே கிறப்புற் றேங்குமென்பதும், ஏனையதைத் தலைவராகக்கொண்டு செய்யும் யாகம் இடையூறுற்றழியுமென்பதும், ஏனையதைப் பதியாகக்கொண்டு செய்தலால் கிரயமேயன்றி வேறுபயனின்றென்பதும், இதுவே எல்லாவேதங்களின் உண்மைக் கருததென்பதூர்தோன்ற, ‘ஆதிமாமறைவியி னாலாறுசூழ்வேணி - நாடனா முனகவே புரியுநல்வேள்வி’ எனறு கூறினா. இதனை,

“விசுவன்சிறைப்புள்ளரசயர்த்தவன்விளம்பும்
விச்சுவாதிகனெறுழ்வலிச்சினவிடையூர்தி
யெச்சமேசுரும்புளர்துழாயலகலானென்ப
வெச்சநாயகனபொலர் துணரிதழிமாலிகையான்” என்றும்,

“எச்சத்தாலெச்சமென்னுமறைப்பொருளினுவோகூறி
ொச்சத்தினவேறாமேனைக்கருமங்கட்கெச்சமபோல
வெச்சத்திற்குயாந்தோனவென்னையேற்றினெனுங்கருத்தா
லெச்சச்சொலதனா முக்கட்பகவணையியம்புமங்கண்.

ஆதலினெச்சத்தனாலுணங்கொருபாகன்றன்னை
மாதவன்முதலாம்விண்ணோர்வணங்கினாவழிபட்டியயப்
போதுவொன்பதனேயம்மறைப்பொருளாமன்றி
யேதபிலெச்சத்தனாற்றனைத்தொழுமென்பதாமோ.

சகந்தனிலெவருந்தம்மிலுயர்ந்தவர்தமைப்பூசிப்ப
ருகந்தவர்க்கன்றித்தமமோடொத்தவரிநிந்தோர்தம்மை
யகந்தெறப்பூசைசெய்வாராருளாவிதியுமந்நே
மகந்தனக்கரசன்முக்கணவள்ளலேயெனனும்வேதம்” என்றும் வரும்

காஞ்சிப்புராணத்தா னுணாக.

(சஉக)

என்று கூறியங் கவர்தம்மை விடுத்தபி னவரு
நன்று மின்புறு மனத்தொடும் புகலிமே னண்ண
வென்றி ஞானசம் பந்தரும் விருப்பொடு வணங்கி
மன்ற லாவடு துறையினின் மகிழ்ந்தனி திருந்தார்.

(இ-ள்.) என்று அருளிச்செய்து அச்சிவபாத விருதயனைச் சீகாழிக்குச் செல்ல அனுமதி கொடுத்தனுப்பின பின்பு, அச் சிவபாதவிரதயர் நன்மையும் இன்பமும் பொருந்திய மனத்தோடும் சீகாழிக்குச்செல்ல, (பரசமயங்களை கிராகரிக்கும்) வெற்றியையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் ஸ்ரீ மாசிலாமணியீசனா விருப்பத்தோடுவணங்கி மலர்மணங்கமழும் திருவாவடுதறையென்னுந் திருப்பதியில் மகிழ்ச்சியடைந்து இனிதாக எழுந்தருளி யிருந்தார்.—எ-று. (சஉ௦)

அண்ண லார்திரு வாவடு துறையமர்ந் தானா
யுண்ணி லாவிய காதலி னாற்பணிந் துறைந்து

மண்ணெ லாமுய வந்தவர் போர்துவார் சடைமேற்
 றெண்ணி லாவணி வார்திருக் கோழம்பஞ் சோந்தார்.

(இ-ள்) பெருமையிற் சிறந்தோராகிய திருவாவடுதூறையின் கண் வீற்றிருந்தருளும் ஸ்ரீ மாசிலாமணியீசனாத் தமதுள்ளத்தின்கண் ணிறைந்த அன்பினால் வணங்கி அங்கு வாசஞ்செய்து, உலகத்திலுள்ள ஆன்மகோடிக ளினைத் துங்கடைத்தேறும் பொருட்டு அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அங்குநின்றமெழுந்தருளி, நீண்ட சடைமுடியின்மேல் தெளிவாகிய கிரணங்களையுடைய சந்திரனையணிந்த கோகிலேசுரர் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கோழம்பம் என்னுந்திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (சுருக)

கொன்றை வார்சடை முடியரைக் கோழம்பத் திறைஞ்சி
 யென்று நீடிய விண்ணிசைப் பதிகமுன் னியம்பி
 மன்று ளார்மகிழ் வைகன்மா டக்கோயின் மருங்கு
 சென்று சார்ந்தனர் திருவளர் கிரபுரச் செல்வர்.

(இ ள்) கொன்றை மலர்மலையையணிந்த நீண்ட சடைமுடியையுடைய கோகிலேசனாத் திருக்கோழம்பத்தின்கண்வணங்கி எக்காலத்தும் நிலைபெற்றுவிளங்கும் இனிய இசையையுடைய திருப்பதிகத்தைத் திருமுன்னின்று பாடியருளி, கணகசபையில் திருநடனஞ் செய்தருளும் சிவபெருமான மகிழ்ந்து எழுந்தருளிய திருவைகல்மாடக்கோயிலின் பக்கத்தில் சென்றடைந்தருளினார் ; பலவகைச் செல்வங்களும் விருத்தியாகின்ற சீகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று.

கிரபுரச்செல்வர் சென்று சார்ந்தனர் எனக்கூட்டுக. (சுருஉ)

வைக னீடுமா டக்கோயின் மன்னிய மருந்தைக்
 கைக ளஞ்சலி கொண்டுதாழ்ந் தெழுந்துகண் ணருவி
 செய்ய விண்ணிசைச் செந்தமிழ் மாலைகண் மொழிந்து
 ரையு முள்ளத்த ராய்த்திரு நலலத்தி னணணி.

(இ ள்.) சிறந்த திருவைகன்மாடக்கோயிலில் எழுந்தருளிய அமுதம்போல்பவராகிய சிவபெருமானாத் திருக்கரங்களை அஞ்சலியாகக் குவித்து வணங்கியெழுந்து கணகளினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பம் அருவிபோற்சொரிய, இனிய இசை பொருந்திய செந்தமிழ்த்திருப்பதிகமாலையைப் பாடியருளி, (அன்பினால்) களிந்துருகுந் திருவுள்ள முடையவராய்த் திருநல்லமென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளி.—எ-று.

இதுமுத லிரண்பொடலுங் குளகம். (சுருஉ)

நிலவு மாளிகைத் திருநல்ல நீடுமா மணியை
 யிலகு சேவடி யிறைஞ்சியின் றமிழ்கொடு துதித்துப்
 பலவு மீசர்தத் திருப்பதி பணிந்துசெல் பவர்தா
 மலைபு னற்றிரு வழுந்தூராமா டக்கோயி லடைந்தார்.

(இ ள்.) விளங்குகின்ற மாளிகைகளையுடைய திருநல்லமென்னுந் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் மாணிக்கமபோன்ற உமாமகேசுரது விளங்குகின்ற சிவந்த திருவடிகளைவணங்கி இனியதமிழ்ப்பதிகத்தால் துதித்து, சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளிய திருப்பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கிச் செல்கின்ற திருஞானசம்பந்த

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம் கசக

தப்பிள்ளையார் அலைகின்ற நீர்வளம்பொருந்திய திருவழுந்துரிலுள்ள திருமாடக் கோயிலை யடைந்தருளினார்.—எ-று.

தாம் - அசைநிலை.

(சகச)

மன்னு மாமட மகிழ்ந்தவான் பொருளினை வணங்கிப்
பன்னு பாடலிற் பதிகவின் னிசைகொடு பரவிப்
பொன்னி மாநதிக் களாயினின் மீண்டுபோக தனைந்து
சொன்ன வாறறி வார்தமைத் துருத்தியிற் றெழுதார்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற மாடக்கோயிலின்கண் எழுந்தருளிய மெய்ப்பொருளாகிய வேதபுரீசரைவணங்கிப் புகழ்த்தக்க பாடலாகிய திருப்பதிகத்தை, இனிய இசையோடு அருளிச்செய்து துதித்து, பெரிய காவிரியின் களையில் மீளவும் வந்தடைந்தருளி, தம் அடியார்கள் குறையிரந்து கூறியவற்றை அறிந்து அருள்புரியும் முதலாவதேசனைத் திருத்துருத்தியில்வணங்கி யருளினார்.—எ-று.

மாமாடம் என்பது, மாமடம் எனக் குறுக்கல் விகாரம் பெற்றது. (சகச)

தினாத்த டம்புனற் பொன்னிசூழ் திருத்துருத் தியினில்
வனாத்த லைப்பசும் பொன்னெனும் வண்டமிழ்ப் பதிக
முனாத்து மெய்யுறப் பணிந்துபோர் துலவும் நதியின்
கரைக்கண மூவ லூர்க் கண்ணுத லாகமூல பணிந்தார்.

(இ-ள்.) அலைகளையுடைய மிக்க நீரினைந்த காவிரிநதிசூழ்ந்த திருத் துருத்தி யென்னுந் திருப்பதியில் “வனாத்தலைப் பசும்பொன்” என்னும் முதலையுடைய வளம்பொருந்திய தமிழ்திருப்பதிகம் பாடியருளித் தமது திருமேனி பூமியிற் பொருந்த வணங்கி, அங்குலின்று மெழுந்தருளி விளங்குகின்ற அக் காவிரிநதியின் கரையிலுள்ள திருமூவலூர் என்னுந் தலத்தி லெழுந்தருளிய நெற்றிக் கண்ணராகிய வழித்துணைநாதரது திருவடிகளை வணங்கியருளினார்.—எ-று. ()

நீந்துருத்தி-நீருவிராகம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வனாத்தலைப்பசும்பொலேடருங்கலங்களுநிவந்
தினாத்தலைச்சுமருதுகொண்டெறிந்தலங்குகாவிநிக்
கரைத்தலைத்துருத்திபுக்கிருப்பதேகருத்தினு
யுரைத்தலைப்பொலிநதுனக்குணரத்துமாறுவல்லமே.
கறுமுற்றினுர்தொழுங்கமூலத்தருந்தமிழ்
சுற்றுமுற்றுமாயினுனவனபகாததொற்களாற்
பெற்றமொன்றுயாத்தவன்பெருத்துருத்திபெணவே
குற்றமுற்றுமிமமையிர்குணங்கள்வரதுகடுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயா-முத்தர்வதேவரி, தேவியார்-அமிர்தமுகநாட்டிகை.

மூவ லூருறை முதல்வரைப் பரவிய மொழியான்
மேவு காதலி லேத்தியே விருப்பொடும் போந்து

பூவ லம்புதண் புனற்பணைப் புகலியர் தலைவர்
வாவி சூழ்திரு மயிலாடு துறையினில் வந்தார்.

(இ-ள்.) பூக்கள் அலம்புகின்ற குளிர்த நீர்கிறைந்த வயல்கள் சூழ்ந்த சீ
காழியிலுள்ளவர்களுக்குத் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருமூவ
ளில் எழுந்தருளிய முதம்பெருங் கடவுளாகிய வழித்துணைநாதரைப் பரவுகின்ற
திருப்பதிகத்தினால் பொருந்திய அன்போடு துதித்து, அங்குநின்ற விரும்பத்
தோடும் எழுந்தருளி, தடாகங்கள் சூழ்ந்த திருமயிலாடு துறையென்னுந் திருப்பதி
யில் எழுந்தருளினார்.—எ-று.

திருமயிலாடு துறை என்பது, ஸ்ரீ மாயூரம்.

(சுந ௭)

மல்கு தண்டலை மயிலாடு துறையினின் மருவுஞ்
செல்வ வேதியர் தொண்டரோ டெதிராகொளச் சென்று
கொல்லை மாள்மறிக் கையரைக் கோயிலுபுக் கிறைஞ்சி
யெல்லை யில்லதோ ரின்பமுன் பெருகிட வெழுந்தார்.

(இ-ள்.) நெருங்கிய சோலைகள் சூழ்ந்த திருமயிலாடு துறையில் வாசஞ்செ
ய்து, செலவத்தையுடைய பிராமணர்கள் அடியார் திருக்கூட்டத்தோடு ஏதிரா
கொண்டுவர, அங்குச் சென்றருளி, திணைக்கொல்லையிலவாழும் மானகன்றையேந்
திய திருக்கரத்தையுடைய ஸ்ரீமாயூரநாதரைத் திருக்கோயிலிற் சென்று வணங்கி
அளவில்லாத பேரினபமானது அதிகரிக்க எழுந்தருளினார்.—எ-று.

‘கொல்லை மான்மறி’ என்றது, மான்களின் சாதித்தன்மையை நோக்கிக்
கூறியதென வறிக.

(சுந ௮)

உள்ள மின்புற வுணர்வுறும் பரிவுகொண் டருகி
வெள்ளத் தாங்கிய சடையரை விளங்குசொற பதிகத்
தெள்ள மின்னிசைத் திளைப்பொடும் புறத்தணைந் தருளி
வள்ள லாரும்ற் றுளபதி மருவுதன் மகிழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருவுள்ளத்தில் இன்ப
முண்டாக ஸ்ரீமாயூரநாதரைச் சிந்திக்கும் பேரன்பால் உருகி, கங்கைநதியணிந்த
சடைமுழையையுடைய அவவெம்பெருமானை விளங்குகின்ற, நல்ல சொற்களாலா
கிய திருப்பதிகத்தில் தெள்ளிய இனிய இசையைப்பாடுதலோடும் திருக்கோயிலி
ன்புறத்து வந்தருளி, அதன் பக்கத்திலுள்ள மற்றத் திருப்பதிகளையும் அடைந்து
வணங்கத் திருவுள்ளங் கொண்டருளினார்.—எ-று.

(சுந ௯)

அத்தி ருப்பதி யகன்றுபோ யணிகிளர் சூலக்
கைத்த லைப்படை வீரசெம் பொன்பள்ளி கருதி
மெய்த்த காதலில் விளங்கா விடையவா பாதம்
பத்தர் தமமுடன் பணிந்திசைப பதிகமுன் பகர்ந்தார்.

(இ-ள்.) அத்திருப்பதிகளை நீங்கிச் சென்று, திருக்கரத்தில் அழகுவிளங்
கும் சூலப்படையை யேந்திய சொனபுரீசரது திருச்செம்பொன்பள்ளியைக்க
ருதிச் சென்றருளி, உண்மையாகிய அன்பினால் திருவிளங்கு என்னுந் திருப்பதி
யில் எழுந்தருளிய இடபவாகனத்தையுடைய பதஞ்சலிமனோகரது திருவடி
களை அடியார்களோடும் வணங்கி இசைபொருந்திய திருப்பதிகத்தைத் திருமுன்
னின்று பாடியருளினார்.—எ-று.

(சுச 0)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். களக

பாடு மப்பதி பணிந்துபோய்ப் பறியலூர் மேவுந்
தோடு லாமல ரிதழியுந் துமபையு மடம்புந்
காடு கொண்டசெஞ் சடை முடிச் கடவுளர் கருது
நீடு வீரட்டம் பணிதேனர் நிறைமறை வேந்தா.

(இ-ள்.) திருப்பதிகம்பாடிய அத்திருவிளங்கொன்னூர் திருப்பதியைவணங்கிச்சென்று திருப்பறியலூரிலுள்ள இதழ்பொருந்திய கொன்றைமலரும், தும்பைமலரும், அடம்பமலரும் நிறைந்திருக்கின்ற சிவந்த சடைமுடியையுடைய வீரட்டேசர் விரும்பி எழுந்தருளும் சிறந்த திருவீரட்டத்தை வணங்கியருளினார்; நிறைந்த வேதத்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று.

திருப்பறியலூர் என்பது தஞ்சைமமாறு செய்த ஸ்தலமாதலின், இது அட்டவீரட்டத்தொன்று. (சசக)

பரமர் தந்திருப் பறியலூர் வீரட்டம் பரவி
விரவு காதலின் வேலையின் களையினை மேவி
யரவ ணிந்தவர் பதிபல வணைதுமுன் வணங்கிச்
சிரபு ரத்தவா திருத்தொண்ட ரெதிரகொளச செல்வார்.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருப்பறியலூர் வீரட்டான்மெனனுத் திருப்பதியை வணங்கி, நிறைந்த விருப்பத்தோடும் செச்சமுத்திரக்க்களையை யடைந்து, சாப்பாபரண தஷை யணிந்த சிவபெருமான எழுந்தருளிய டல திருப்பதிகளையும் அடைந்து வணங்கி, அவகங்குள்ள அடியார்கள தமமை யெதிரகொள்ளும்படிச் செல்வாராயினார்.—எ-று. (சசஉ)

வேறு.

அடியவர்கள் களிசிறப்பத் திருவேட்டம் குடிபணித்தங் கலைவாயப் போகிக், கடிக்கமுது மலர்ப்பழனக் கழனிநீட்டகனபதிகள் கலந்து நீங்கிக், கொடிமல்குமு தருமபுரங் குறுகினா குண்டாசாக் கியாதங் கொள்கை, படியநியப் பழுத்தெனறே மொழிந்துப்பு நெடிகாட்டும் பவளவாயார்

(இ-ள்.) சமணரும் பெளத்தருமாகிய இவர்கள் கொண்டிருக்கும் சயமக் கொள்கைகளை உலகிலுள்ள யாவரும் அநியமடிக் குறமெனறுகறி, உப்யும் நன்னெறியை யுணாததியருளிய பவளம்போலுத் திருவாயினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமமை யெதிரகொண்டுநீட்ட அடியார்களை மனமகிழ்ச்சியுடையத திருவேட்டக்குடியெனனுத் திருப்பதியை வணங்கி, அவருந்நறு கடற்க்காவழியே சென்று, வாசனை வீசுகின்ற மலர்களையுடைய வயல்கள் சூழ்ந்த சோழநாட்டிலுள்ள இடமகன்ற பல திருப்பதிகளை யடைந்து வணங்கிச்சென்று, கொடிகள் கட்டிய மகில் சூழ்ந்த திருத்தருமபுரம் எனனுத் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.

தருமபுரம் பெருமபாணா திருத்தாயர் பிறப்பிடமா மதனூர் சாரவருமவாதஞ் சுற்றததார வர்த்தெதிரகொண்ட டடிவணங்கி வாழ்த்தக்கண்டு பெருமையுடைப பெருபாண ரவர்க்குணைப்பார பிள்ளையார் ருளிச்செய்த வருமையுடைப பதிகந்தாம் யாழினூர் பிறிறும்பே ருளிச் செய்தார்.

(இ-ள்.) தருமபுர மென்னுந் திருப்பதியானது திருநீலகண்டப்பெரும்பாணநாயனார் திருத்தாயார்க்கு ஐனன்கேடத்திரமாம்; அக்காரணத்தினால், திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைச் சார்ந்து வருகின்ற அத் திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனாரது சுற்றத்தார்கள் பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டுவந்து திருவடிகளில் வணங்கித் துதிக்கக்கண்டு, பெருமைபொருந்திய திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனா அச்சுற்றத்தாரைப்பார்த்து, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தாம் அருளிச்செய்யும் அருமையாகிய திருப்பதிகங்களை யாழிவிட்டு வாசிக்கும்பேற்றினை அடியேனுக்கு அருளிச்செய்தானென்று கூறுவாராயினார்.—எ-று.

பிள்ளையார் அருளிச்செய்தானென்று பெரும்பாணர் உரைப்பார், எனக் கூட்டுக. (சசசு)

கிலோனருமற் றதுகேட்டுக் கெழுவுதிருப் பதிகத்திற் கிளர்கத வோசையளவுபெறக் கருவியினீ ரமைத்தியற்று மதனாலே யகில மெல்லாம் வளரவிசை நிகழ்வதென விளம்புதலும் வளப்புதலி மன்னா பாத முளருங்கிப் பணிந்து திருநீலகண்டப் பெருமபாண ருணர்த்து கின்றார்.

(இ-ள்.) சுற்றத்தாரும் அதனைக்கேட்டு, பெருமைபொருந்திய திருப்பதிகத்தில் விளங்குகின்ற வோசையை எடுத்தல் முதலிய அளவுகள் பொருந்த நீர் யாழிலமைத்துப் பாடுகின்றமையால் எல்லாவுலகங்களிலும் புகழுண்டாக விளங்குகின்றதென்று கூறுதலும், திருநீலகண்டப்பெரும்பாணநாயனார் திருவுள்ளம் நடுங்கி, வளப்பம்பொருந்திய சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளை வணங்கிப் பின் வருமாறு விண்ணப்பஞ் செய்வாராயினார்.—எ-று. (.)

அலகிறிருப் பதிகவிசையளவுபடா வகையிவர்க ளன்றி யேயு முலகிலுளோ ருநதெரிந்தங் குண்மையினை யறிந்துய்ய வுணர்த்தும பண் பலாபுகழூ திருப்பதிகம் பாடியரு ளப்பெற்றார் பண்பு நீடி [பாற் யிலகுமிசை யாழிநக ணடங்காமையான்காட்டப் பெறுவ னென்றோ.

(இ-ள்.) அளவிடப்படாத திருப்பதிகத்தின் இசையானது யாழிலமைத்துப் பாடுதற்கு அடங்காதவகையை இவ் வெனது சுற்றத்தாரோன்றி உலகத்திலுள்ள யாவரும் அறிந்து அதனிடத்துள்ள உண்மையை யுணர்ந் துய்யும்பொருட்டுத் தெரிவிக்கு நிமித்தம் பலரும் புகழ்ததக்க ஓர் திருப்பதிகத்தைத் தேவரீர் பாடியருள அடியேன் பெற்றுக்கொண்டால் சிறப்போங்கி விளங்கும் இசையானது யாழிலமைத்துப் பாட அடங்காமையை யான் அவர்களுக்குக் காட்டப்பெறுவேனென்று கூறினா.—எ-று. (சசசு)

வேதநெறி வளர்ப்பவரும் விடையவர்முன் றொழுதுதிருப் பதிகத் துண்பூதலத்தோர் கண்டததுங் கலத்தினிலு நிலத்துநூல புகன்ற வேத [மை நாதவிசை முயற்சிகளா லடங்காத வகைகாட்ட நாட்டு கின்றார் மாதர்மடப் பிடிபாடி வணங்கினார் வானவரும் வணங்கி யேதத.

(இ-ள்.) உலகத்தில் வேதநெறியை வளர்க்கும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் இடபவாகனத்தை யுடைய சிவபெருமான் திருமுனனின் னு வணங்கித் திருப்பதிகத்திலுள்ள இசையின் உண்மையை உலகத்துள்ளோரது கண்டத்திலும் யாழிலும், உலகத்தில் காந்தர்வவேதநூலிற் கூறிய நாதத்துக் குரிய இசை

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். களங்

யை வேறுபடுத்தும் முயற்சிகளினால் அடங்காதவகையைக் காட்டும்படிச் செய்கின்றவராய், (மண்ணுலகத்தினாலோ யன்றி) விண்ணுலகத்துள்ள தேவர்களும் வணங்கித் துதிக்கும்படி “மாதர்மடப்பிடி” என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடி வணங்கியருளினார்.—எ.று.

வேதநெறிகளர்ப்பவர் நாட்டுகின்றாராய்ப் பாடிவணங்கினார் என்க (சுசுஎ)

திருத்தருமபுரம் - யாழ்மூர் - பண்- வியாகத்தறிஞ்சி.

திருச்சிறதம்பலம்

மாதர்மடப்பிடியு மட வன்னமுமன்னதோர்
நடை யுடைம மலை மக டீணையெனமகிழ்வார்
பூதவினப்படைநின் றிசை பாடவுமாவே
ரவர் படர் சடை நெடு முடிய்தோர்புனலர்
வேதமொடேழிசைபாடுவ ராழ்கடலவெண்டினா
யினாந நுரை கரை பொருது விமர்மின்றயலே
தாதவிழ்புன்னையங் கும லாச்சிறைவண்டன்ற
யெழில் பொழில் குயில் பயில் தருமபுரமபதியே. (க)

பொங்குநடைபுகவில விடை யாமவநூந்திவெண்
பொடி யணி தடங்கொண மாபு பூண நூலபுரள
மங்குவிடைததவழு மதி சூடுவராடுவா
வளங் கிளர புன லாவம வைகியசடையர்
சங்குகடற்நிறையா லுதை யுண்டுசரிந்திரிந்
தொகிந் தசைத் திசைத்து சேரும் வெண்மணற்குவைமேற்
றங்குகதிராமணிநீத தில மெல்லிருளொல்ககின்
நிலங் கொளிக் கலங் கெழிற் றருமபுரமபதியே. (உ)

விண்ணுறுமால்வரைபோல விடை யேறுவராறுசூ
டுவா விரி சுரி யொளிகொள் தோடுநின்றிலங்கக்
கண்ணுற நின்றொளிநுங் கதிர் வெண்மணிக்கண்ணியர்
கழிந் தவ ரழிந் திடு முடைதலைகலனப்
பெண்ணுறநின்றவாதம முரு வமமயன மாலதொழ
வரி வையைய பிணைந் திணைந் தணைந்ததுமபிரியார்
தண்ணிதழ்முலையொடெண் ணிதழ் மவ்வனமருங்கலர்
கருங் கழிந் கெருங் குந் றருமபுரமபதியே. (ஈ)

வாருறுமெனமுலைந் னுத லேழையொ டாடுவர்
வளங் கிளா விளங்கு திங்கள் வைகியசடையர்
காருநின்றலரும மலர்க் கொன்றையங்கண்ணியா
கடு லிடை கொடி வெடிகொள் காடுறைபதியா
பாருறவிண்ணுலகம பர வபடுவோரவா
படு தலை பளி கொளல பரிபவநினையார்
தாருறலலரவம மலா நுன்னியதாதுதிர்
தழை பொழின் மழைந் துழை தருமபுரமபதியே. (சு)

நேருமவர்க்குணரப் புகி வில்லைநெடுஞ்சடைக்
கடும புனல் படர்க் திடப படுவதோர்நிலையர்
பேருமவர்க்கெனையா யிர முன்னைப்பிறப்பிறப்
பிலா தவ ருடற்ற டாத பெற்றியராரறிவா
ராரமவர்க்கழலவா யதோர் நாகமழைக்குற
வெழுஃ கொளு மலர் கொள்பொன் னிதழிநல்லங்கல்
தாரமவாக்கிமவான மக னூர்வதுபோவிடை
கடி படு செடி பொழிற றருமபுரமபதியே.

(௫)

கூழையங்கோதைகுலா யவ டம்பிணைபுல்கமல்
குமென் முலைப் பொறி கொள்பொற் கொடியிடைதுவர்வாய்
மாழையொண்கண்மடவா னையோர் பாகமகிழ்ந்தவர்
வலம் மலி படை விடை கொடிகொடுமமழுவார்
யாழையுமென்கிடவே ழிசை வண்டுமுரன்றினந
துவன் றிமென் சிறஃ கறை யுற்றநவ்விரியுந்
றாழையுஞாழலுநீ டிய கானலிலள்ளலி
சைபுள் ளின்னத் துயில் பயில தருமபுரமபதியே.

(௬)

தேமநுவார்குழ வன்ன நடைப்பெடைமான்விழித்
திருந் திழை பொருந்து மேனி செங்கதிர்விரியத்
தூமருசெஞ்சடையிற் றுதை வெணமதிதுன்றுகொன்றை
தொல் புனல் சிரங் காந் துரித்ததோலுடையர்
காமருதண்கழிநீ டிய கானலகண்டகங்
கடல் லடை கழி யிழிய முண்டகத்தயலே
தாமரைசேர்குவளைப் படு கிற்கழநீர்மலர்
வெறி கமழ் செறி வயற் றருமபுரமபதியே.

(௭)

தூவணநீற்கலம் பொலி யவ்விராபுல்கமல
குமென் மலர் வரை புரை திரளபுயமமணிவர்
கோவணமுமமுழையின் னத னுமமுடை யாடையா
கொலை மலி படையோர சூல மேந்தியகுழுகா
பாவணமாவலறத் தலை பத்துடையவ்வரக்க
னவ் வலி யோர கவ்வைசெய நருள்புரிதலைவர்
தாவணவேறுடையெம மடி கட்சிடமவன்றடங்
கடல் விடுந் தடங் கரைத் தருமபுரமபதியே.

(௮)

வார்மலிமென்முலைமா தொரு பாகமதாசுவர்
வளங் கிளர மதி யாவம வைகியசடையர்
கூாமலிகூலமுமவெண மழு வுமமவார்வெலபடை
குனி சிலை தனி மலைய தேந்தியகுழகர்
ஆரமலியாழிகொள்செல் வனு மலனிகொடாமரைம்
மிசை யவ னடிம் முடி யளவுதாமறிவார
தார்மலிகொன்றையலங் கலு கந்தவாதங்கிடந்
தடங் கடல் விடுந் தினைத் தருமபுரமபதியே.

(௯)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம் களஞ்

புத்தர்கடத்துவர்மொய்த் துறி புல்கியகையர்பொய்

மொழிந் தமிழில் பெற்றி யுற்ற கற்றவர்புலவோர்

பத்தர்களத்தவமெய்ப் பய னாகவுகந்தவர்

நிகழ்ந் தவர் சவந் தவர் சுடலைப்பொடியணிவர்

முத்தனவெண்ண கையொண் மலை மாதுமைபொன்னணி

புணர் முலை யிணை துணை யணைவதும்பிரியார்

தத்தருவித்திரளுந் திய மால்கடலோதமவந்

தடர்ந் திடுந் தடம பொழிந் றருமபுரமபதியே.

(க0)

பொன்னெடுநன்மணிமா ளிகை சூழவழிவமமணி

பொரு புனல் திரு வமர் புகலியென்றுலகிந்

றன்னெடுநெர்பிறவில பதி ஞானசம்பந்தனஃ

துசெந் தமிழ்த் தடங் கடந் றருமபுரமபதியைப்

பின்னெடுவராசடையிற் பிறை யுமமரவும்முடை

யவன பிணை துணை கழலகள் பேணுதலுரியார்

ரின்னெடுநல்லுலகெய் துவ ரெய்தியபோகமு

முறு வர்க ளிடர் பிணி துயரணைவிலோ.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - யாழ்மூர்த்திநாதர், தேவியார் - சதாமதுரம்பிகையம்மை.

வண்புகளி வேதியனார் மாதாமடப் பிடியெடுத்து வனப்பிற் பாடிப்
பண்பயிலுந் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்த வணைந்துபெரும் பாண னூர்தா
நண்புலையாழ்க் கருவியினின் முன்புபொற கைக்கொண்டு நடத்தப் புக்
கெண்பெருகு மபபதிகத் திசைநரம்பி லிடவடங்கிந் திலலை யன்றே. [காரக்

(இ-ள்.) 'வனம்பொருந்திய சீகாழிப்பதியில் அவதரித்தருளிய திருஞான
சம்பந்தப்பிள்ளையார் "மாதர்மடப்பிடி" என்று முதலில் தொடங்கிச் சிறப்போடு
பாடியருளி இசைநிறைந்த திருக்கடைக்காப்பை யருளிச்செய்ய, திருநீலகண்ட
யாழ்ப்பாணநாயனார் வந்து தமக்குப் பயிற்சியாகிய யாழில் முன்போ லமைத்துப்
பாடத்தொடங்கியவர்க்குப் பெருமைபொருந்திய அத் திருப்பதிகத்தின இசை
யானது யாழ் நரம்பி லமைத்துப்பாட அடங்கவில்லை.—என்று.

தாம் அன்று ஏ அசைநீலை.

(சசஅ)

அப்பொழுது திருநீல கண்டவீசைப பெரும்பாண ரதனை விட்டு
மெய்ப்பயமும பரிவுமுறப் பிள்ளையார் கழலிணைவீழ்ந் தெழுந்து நோக்கி
யிப்பெரியோ ரருள்செய்த திருப்பதிகத் திசையாழி லேற்பே னெனனச்
செப்பியதிக் கருவியைநான் றொடுதலினை றோவென்று தெளிந்து செய்
[வரா.

(இ-ள்.) அப்பொழுது இசையிலக்கணமுணர்ந்த திருநீலகண்டப்பெரும்
பாணநாயனார் அந்த யாழைப் பூமியில் வைத்து உடம்பில் அச்சமும் அனபும்
பொருந்தத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி
யெழுந்து அவரைப் பார்த்து இந்தப் பெரியவா அருளிச்செய்த திருப்பதிகத்தின

இசையை யாழிலமைத்துப் பாடுவேனென்று யான் முன்பு கூறியது இவ் வியாழை யான் கையில் தீண்டெலிதலென்றே வென்று தம்முள் ஆராய்ந்து இவ்வாறு செய்வாராயினார்.—எ-று. (சசக)

வீக்குநரம் புடையாழி னுல்வினைந்த திதுவென்றங் கதனைப் போக்க வோக்குதலுந் தடுத்தருளி யையரோ யுற்றவிசை யளவி னானீ ராக்கியவிக் கருவியினைத் தாருமென வாங்கிக்கொண் டவனி செய்த பாக்கியத்தின் மெய்வடிவாம் பாலற வாய்ப்பணித் தருளு கின்றார்.

(இ-ள்.) இக்குற்றமானது, பிணித்த நரம்பினைபுடைய யாழைக் கையிற் பிடித்ததனால் வினைந்ததென்று, அந்த யாழை முரிக்கக்கருதிமேல் ஓங்குதலும், உலகத் தார் செய்த பாக்கியத்தின் உண்மைவடிவாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அதனைத் தடுத்தருளி, ஐயரோ! பொருந்திய இசையினளவாக நீர் செய்த இந்த யாழைக் கொடுமென்று அதனைத் தமது திருக்கரத்தில் வாங்கிக்கொண்டு அவரோடு கூறியருள்கின்றார்.—எ-று. (சசூ0)

ஐயர்நீர் யாழிதனை முரிக்குமதெ ன்ருடையா னுடனே கூடச் செய்யசடை யாரளித்த திருவருளின் பெருமையெலாம் தெரியுநம்பா லெய்தியவிக் கருவியினி லளவுபடு மோந்த மியல்புக் கேற்ப லையகத்தோ ரறிவுறவிக் கருவியள வையினியற்றல் வழக்கே யென்றார்.

(இ-ள்.) ஐயரோ! நீர் இந்த யாழை முரிப்பது என்னகாரணம்; உமாதே வியாரோடு கூட வெழுந்தருளிச் சிவந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் அளித்தருளிய திருவருளின் பெருமையெல்லாம் உணர, நம்மிடத்துப் பொருந்திய இந்த யாழில் அளவுபடுமோ? (அளவுபடாது; ஆகையால்) நமது தகுதிக்குப் பொருந்த உலகத்திலுள்ளோ ரறிய இந்த யாழ்க்கருவியி னளவிற்குப் பாடுதல் முறைமையேயென்று அருளிச்செய்தார்.—எ-று. (சசூக)

சிற்தையா லளவுபடா விசைப்பெருமை செயலளவீ லெய்து மோ நீ, ரிந்தயா ழினைக்கொண்டே யிறைவாதிருப் பதிகவிசை யிதனி லெய்த, வந்தவா நேபாடி வாசிப்பீ றெனக்கொடுப்பப் புகலி மன்னர், தந்த யா ழினைத்தொழுது கைக்கொண்டு பெருமபாணர் தலைமேற் கொண்டார்.

(இ-ள்.) மனத்தினல் அளவிடப்படாத இசையின் பெருமையானது செய்கையினால் அளவிடப்படுமோ? (அளவிடப்படாதே.) நீ இந்த யாழைக்கைக் கொண்டு சிவபெருமானைக்குறித்துப் பாடுகின்ற திருப்பதிகத்தி னிசையை இந்த யாழிற் பொருந்த இயன்றவளவு திருப்பதிகத்தி லமைத்துப் பாடி வாசிப்பீரென்று கொடுத்தருள, சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கொடுத்தருளிய யாழைத் திருநீலகண்டப்பெரும்பாணநாயனார், தொழுதுவாங்கிச் சிரமேற் சூடிக்கொண்டார்.—எ-று. (சசூஉ)

அணைவுறுமக் கிளைஞருடன் பெரும்பாண ராளுடைய பிள்ளை யார்தந் துணைமலர்ச்சே வடிபணிந்து துதித்தருளத் தோணிபுரத் தோன்ற லாரு மிணையில்பெருஞ் சிறப்பருளித் தொண்டருட னப்பதியி லினிது மேலிப் பணைநெடுங்கை மதயானை யுரித்தவர்தம் பதிபிறவும் பணியச் செல்வார்.

(இ-ள்.) தம்மை யடைந்த அச்சுற்றத்தாரோடு திருநீலகண்டப்பெரும்பாணநாயனார் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது தாமரை மலர்போன்ற இரண்டு திரு

திருஞானசம்பந்தமுாததிசுவாமிகள் புராணம் களவ

வழக்கினாவணங்கித துதித்தருள, சீகாழித் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளை யாரும் அங்குக்கு ஒப்பற்ற பெருஞ்சிறப்பினைச் செய்து அடியார திருக்கூட்டத் தோடும் அத்திருத்தரும்புரத்தில இனிமையோடு எழுந்தருளி, பருத்த நின்ற துதிக்கையினை யுடைய மதம்பொருந்திய கமாசரன்னனும் யானையுரித்த சிவ பெருமான வீற்றிருந்தருளும் மறந்திருப்பதிகளையும் வணங்கும்படிச் செல்கின்றவ ராயினா. —எ-று. (சுருட)

பங்கயப்பா சடைத்தடஞ்சூழ் பழனநாட் டகனபதிகள் பலவு கண் ணி, மங்கைப்பொரு பாகத்தார மகிழ்க்காயி லெலைப்பலவும் வணங்கப் போற்றித், தங்கைசமாழ்ப பெருமபாண ருடனமலையோ தலைவனாச் சென்று சாரந்தார, செங்கைமான மழு வவந்துஞ் சிவவடையா ரமாத் தருந் திருநள் ளாறு.

(இ-ள.) பசிய இலைகள் பொருந்திய தாமரைத்தடாகுகளாழ்த்த வயல்களை யுடைமைசோழநாட்டிலுள்ள விசாலமாகிய பலதிருப்பதிகளையும் அடைந்து உமா தேவியாரை வாகபாகத்தினுடைய சிவபெருமான மகிழ்ச்செழுந்தருளும் திருக்கோ யில்கள வேறு பலவறையையும் வணங்கித் துதித்து, சிவந்த திருக்காதலில் மாணியும் மழுடையும் ஏந்தியுள்ள கோபம்பொருந்திய இடப்பாகன் னையுடைய சிவபெ ருமான எழுந்தருளும் திருநள்ளாறுன்னுந் திருப்பநம்பைப் பொருந்திய இசையி னையுடைய யானையேந்திய திருநிலகண்டப்பெருமபாண நாயனாரோடு வேதியா தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாச் சென்று சோந்தருளினா. —எ-று. ( )

நாளளாற்றி லெழுந்தருள நம்பாதிருத் தொண்டாருழா நயந்துசென று, கொள்ளாற்றி லெதாக்கொண்டு குலையுடன சூழ்ச்சீரையக் குறுகிக் கயலகத், தெள்ளாற்ற வண்ணிபாதத் திருவளக்கோ புரிற்றைஞ்சிச் செல வக் கீகாயி, லுள்ளாற்ற வலங்கொண்டு திருமுனடி தாழ்ச்செழுந்தா ரு ணாவின் மிக்கார.

(இ-ள.) திருநள்ளாறுன்னுந் திருப்பதியி லெழுந்தருளவும், சிவபெருமா னது அடியார திருக்கூட்டங்கள் விருமிச்சென்று எதிர்கொள்ளவேண்டிய மு லைமடைபடியே எதிர்கொண்டு மகிழ்ச்சடைந்து தம்முடன சூழ்துவர, மெப்பின ற்விற் சிறந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா அங்கு எழுந்தருளி, தெளிவாகிய கங கைக்கூலைய மணிந்த சடைமுடிமையுடைய சிவபெருமானது அழகுள்ளாகின்ற திருக்கோபுரத்தைவணங்கித் திருவருட் செலவநிறைத் திருக்கோயிலினுள் ஏற ப்பாகப்பிரதட்சிணைஞ் செய்துசந்தியிலநின்று வணங்கி பெழுந்தருளினா. —எ-று.

உருதியவன் புறுகாத லுள்ளருகி நனையிம பெற்றாற போல
மருவுதிரு மேலிப்பெலா முகிழ்த்தெழுந்த மயிப்புகம வளரக்குரீரா
யருவியசொரி திருநயனத் தானந்த வெள்ளமிழிந் தலைய நினறு
பொருவிலபதி கம்போக மாததபூண முலையா னென நெந்துப்போற்றி.

(இ-ள.) நெக்குருகுத்தக காரணமாகிய அன்புபொருந்திய பெருவிரும்பு பதகினால் உள்ளமுருகி நனைக்கும் சரத்தைத் தாம்பெற்றாறப்போலப் பொருந்திய திருமேனி முழுவதும் அருமபியெழுந்த உரோமாஞ்சித்தமென்னும் (பயினை) வளர் க்கும் ரீராகி அருவியோலச் சித்துவின்ற திருக்கண்களினின்றும் ஆனந்தபாவப்பம்

பெருகி யொழுகத் திருமுன்னின்று ஒப்பற்ற திருப்பதிகத்தை “போகமார்த்த பூண்முலையாள்” என்று முதலெடுத்துத் துதித்து.—எ-று.

இதுமுதல் ஐந்துபாடலுங் குளகம்.

(௪௫௬)

திருநள்ளாறு - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிறம்பலம்.

போகமார்த்தபூண்முலையாடன்னோடுமெபொன்னகலம்
பாகமார்த்தபைங்கணவெள்ளேற்றண்ணலபரமேட்டி
யாகமார்த்ததோலுடையனகோவணவாடையின்மே
னாகமார்த்தநம்பெருமானமேயநூள்ளாறே.

தண்புனலுமவெண்பிறையுந்தாங்கியதாழ்சடைய
னண்புநலலாமலகுதாழினானசம்பந்தனலல
பண்புநள்ளாதேததும்பாடலபததுமிவைவலலா
ருண்புநீங்கிவானவரோடுலகிலுறைவாரோ.

திருச்சிறம்பலம்

சுவாமிபெயர் - தெர்ப்பாரண்ணியேசுரர்;

தேவியார் - போகமார்த்த பூண்முலையம்மை.

யாணரம்பி லர்ரவிய லிசைகூடப் பாடியே யெண்ணில கற்பச்
சேணளவு படவோங்குந் திருக்கடைக்காப் புச்சாற்றிச் செங்க னாகப்
பூணகலத் தவர்பாதம் போற்றிசைத்துப் புறத்தணைநது புவன மேத்தும்
பாணனார் யாழிலிடப் பாலரா வாயரருள் பணிதத போது.

(இ-ள்.) (திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனாது) யாழின நரமபிறகிசைய
இயற்றமிழம் இசைத்தமிழும் பொருந்தப் பாடி, அளவற்ற கற்பகாலவளையும
விண்ணுலகமளவும் அழியாது நிலைபெற விளங்குந் திருக்கடைக்காப்பினைச் சா
த்தியருளி, சிவந்த கண்ணையுடைய சர்ப்பாபரணத்தைத்திருமாபி லணிரத்தருளிய
சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதித்துப் புறத்தில எழுந்தருளி, உலகத்தார்
துதிகும் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனா அத் திருப்பதிகத்தை யாழிலிட்டு
வாசிக்கும்படி திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா கட்டளை யிட்டபொழுது.—எ-று.

யாழ்நரம்பு - எனபது, யாணரம்பு - எனராயிற்று; இதனை,

“ஐம்மூன்றதாமுடல்வனமைபினவந்திடிவாரொடைந்தா

மெய்ம்மாணபதாநவ்விரீழ்நீழ்நீழ்பின்மீக்கணவ்வாம்

மம்மேல்விரிநீருமூன்றமுடன்மற்றியலபுசந்தி

தம்மாசகலங்கிடப்பின்களாமென்பதாழ்குழலே” எனவரும் வீரசோழி

யத்தா னுணர்க.

(௪௫௭)

பிள்ளையார் திருத்தாளங் கொடுபாடப் பின்புபெரும் பாணனார்தாந்
தெள்ளமுத விண்ணிசையின் மேம்பொழிதந் திரியாழைச் சிறக்க வீக்கிக்

கொள்ளவிடும் பொழுதின்கட் குவலயத்தோர் களிகூரக் குலவு சன்னை வள்ளலார் திருவுள்ள மகிழ்ந்துதிருத் தொண்டருடன் மருவுங் காலே.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருப்பொற்றாளத்தைத் திருக்க ரத்திற்றுவகி அத்திருப்பதிகத்தைப் பாடத்தொடங்கப் பின்பு திருநீலகண்டயாழ் ப்பாணநாயனார் தெள்ளிய அமுதம்போன இனிய இசைத்தேன் பொழிகின்ற நரம்பிணையுடைய யாழைப்பண்ணிற்கு அமையக்கட்டி இசைபொருந்த அமைத் துத்திருப்பதிகத்தைப்பாடத் தொடங்குகையில் உலகத்தார் களிப்படைய விள ங்குகின்ற சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவுள்ளமகிழ்ந்து திருத்தொண்டாகளோடு எழுந்தருளி யிருக்கும்பொழுது.—எ-று. (சுருஅ)

மன்னுதிரு நள்ளாற்று மருந்தைவணங் கிப்போந்து வாச நன்னீர்ப் பொன்னிவளந் தருநாட்டுப் புறம்பணைசூழ் திருப்பதிகம்பலவுமபோற்றிச் செந்நெல்வயற் செங்கமல முகமலருந் திருச்சாத்த மங்கை மூதூர் தன்னிலெழுந் தருளினார் சைவசிகா மணியார்மெய்த் தவத்தோரோ சூழ.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற திருநள்ளாற்றில் எழுந்தருளிய அமுதம் போல்பவரா கிய சிவபெருமானைப்பணிந்து அவவிடத்தினின்று நீங்கி மணம்பொருந்திய நல்ல நீரையுடைய காவிரிநதியானது பல வளங்களையும் தருகின்ற சோழநாட்டில் வயல் களஞ்சூழ்ந்த பல திருப்பதிகளையும் துதித்து, செந்நெற்பயிர்கள் பொருந்திய வயல்க ளில் செந்தாமரை மலர்கள் மலர்கின்ற பழமைபொருந்திய திருச்சாத்த மங்கை யெனனுந் திருப்பதியில் சைவசிகாமணியாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் உ ண்மையாகிய தவத்தினையுடைய அடியார் திருக்கூட்டங்கள் தம்மைச் சூழும்படி எழுந்தருளினார்.—எ-று. (சுருக)

நிறைசெல்வத் திருச்சாத்த மங்கையினி னீலநக்கர் தாழுஞ் சைவ மறைபவனு றொழுகுநாளும் படிசேட்டு வாழ்ந்துவழி விளக்கி யெங்குந் துறைமலிதோ ரணங்கதலி கழுகுநிறை குடநூப தீபமாக்கிச் சாரநதார். முறைமையிலவந் தெதிராகொள்ள வுடனணைந்து முதல்வனா கோயில்

(இ-ள்.) பலவகைச் செல்வங்களும் நிறைந்த திருச்சாத்த மங்கையெனனுந் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருநீலநக்கநாயனாரும் சைவவேதியராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் எழுந்தருளுந் தன்மையைக்கேட்கச் சந்தோஷித் து, பிள்ளையாரொழுகுநாளும் வழியைச் சுததஞ்செய்து எவவிடங்களிலும் இடையிடையே நெருங்கிய தோரணங்களையும், வாழைமரங்களையும், கழுகமரங்களையும் பூரணகும்பங்களையும், தூபதிப்பங்களையும்வைத்து முறைமைப்படிவந்து எதிராகொ ள்ள அவரோடு எழுந்தருளி, முதற்பெருங்கடவுளாகிய அயவந்தீசரது திருக்கோ யிலே யடைந்தருளினார்.—எ-று. (சுருஃ)

அயவந்தி யமர்ந்தருளு மங்கணாதங் கோயின்மருங் கணைந்துவானே [கர் ருயவந்தித் தெழுமுனில புடைவலங்கொண டிப்புக்கா ரொழுகுஞ்செக் கயவந்தி மதிச்சடையார் முன்றூழ்ந்து மாதவமீங் வைய மெலலாஞ் செயவந்த வந்தணனார் செங்கைமேற குவித்தெழுந்து திருமுன் னின்றார்.

(இ-ள்.) அயவந்தி என்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருந்தருளும் அருட்கண்ண ராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலில் சென்று தேவர்கள் சிவஞானப்பெருவா

ழ்வடையும்படித் துதித்தெழாநின்ற திருமுற்றத்தின் புறத்தைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்து உள்ளேபுகுந்து, (அழகு) ஒழுகுகின்ற செவ்வானம்போலும் இளம்பிறையணிக் த சடைமூடியுடைய சிவபெருமானது திருமுன்புலணங்கி இவவுலகத்தாரனை வரும் மகத்தாகிய தவத்தைச்செய்த காரணத்தினால் அவதரித்தருளிய திருநா னசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவந்த திருக்கரங்களைச் சிரசின்மேற்குவித்து வணங்கி யெழுந்து திருமுன்னின் நகுளினார்.—எ-று. (சுகக)

போற்றிசைக்கும் பாடலிற்றை பொங்கியெழு மாதரவு பொழிந்துவிம்மி யேற்றின்மிகை யிருப்பவாதம மெதிர்நின்று தினைத்துப்போற் தெல்லையி னீற்றுநெறி மறையவர்தா நீலநக்கா மனையிலெழுந் தருளியன்பா [லலா லாற்றும்விருந் தவரமைப்ப வன்பருட னின்புற்றங் கழுது செய்தார்.

(இ-ள்.) அளவிடப்படாத சைவசமயத்தைவளாக்கும் திருநாநசம்பந்தப் பிள்ளையார் போற்றுதலசெய்யுந்திருப்பதிகத்தினால் அதிகரித்தெழுகின்ற ஆனாதக் கண்ணீர் சொரிந்து விம்மி, இடபவாகனத்தினமேல் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெரு மான் திருமுன்னின்று பேரானந்தத்திஃமூழ்கி அங்குநின்றுஞ் செனநகுளி. திரு நீலநக்கநாயனான திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி, அவர் அனபோடு விருந்தசெய்வி க்க அடியார் திருக்கூட்டத்தோடு விருமபி அங்குத திருவழுது செய்தருளினார். ( )

நீடுதிரு நீலநக்கர் நெடுமனையில விருந்தழுது செய்து நீமைப பாடுமயாழ்ப் பெருமபாண ருத்தங்க வங்கிரவு பள்ளி மேவ யாமெவ ரயவந்தி பணிவகனுக் கன்பருட னனைநது சென்று நாடியகண் புடைநீல நக்கடிக ருடனாதா கழலிற் குழிது.

(இ-ள்.) சிறந்த திருநீலநக்கநாயனானுடைய பெருமைபொருந்திய திருமா லிகையில் திருவழுதுசெய்து, பண்ணின அமைவோடு பாடுகின்ற திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனாரும் அததிரும்மாளிகையில் வசிக்க அங்குத தாமுட இராததிரி நித்தினைசெய்து, திருநடனமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான எழுந்தருளும் அயவந்தி யென்னுந் திருக்கோயிலைவணங்குவதற்கு அடியார்திருக்கூட்டத்தோடு எழுந்தரு ளி, விருமபதத்தக் கண்பிணையுடைய திருநீலநக்கநாயனாரோடு அயவந்திநாதரது திருவடிகளில் வணங்கி.—எ-று.

இதுமுத விரணபொடலுங் குளகம்.

(சுகக)

கோதிலா வாரமுறைக் கோமளக்கொம் புடனகூடக் கும்பிட் டேடத்தி யாதிரா மறைப்பொருளா லருத்தமிழிந றிருப்பதிக மருளிச் செய்வாா நீதியாய் நிகழ்கின்ற நீலநக்கா தம்பெருஞ்சீா நிகழ வைத்துப் பூதிசா தனாபரவும புனிதவிய லிசைப்பதிகம் போற்றி செய்தார்.

(இ-ள்.) குந்தமற அரிய அமுதம்போலும் அயவந்திசை அழகிய டுங் கொம்புபோன்ற உமாதேவியாரோடு வணங்கித் துதித்து முதனமையாகிய வேத த்தின் மெய்ப்பொருளோடு அரிய தமிழ்த்திருப்பதிகத்தை அருளிச் செய்கின்றவ ராய்ச சைவமார்க்கத்தில் ஒழுகுகின்ற திருநீலநக்கநாயனானுடைய சிறந்தகீத்தி யைத் (திருக்கடைக்காப்பில்) விளங்கவைத்து, விபுதிருத்திராககமென்னுஞ்சைவ சாதனத்தையணிந்த மெய்யடியார்களால் துதிக்கத்தக்க பரிசுத்தமான இயல்மை நத இசையிணையுடைய திருப்பதிகத்தை யருளிச்செய்து துதித்தார்.—எ-று. ( )

திருச்சாத்தமங்கை - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமலாக்கொன்றைமாலேதினைக்குமதிசென்னிவைத்தீ
ரிருமலர்க்கண்ணிநன்னோடுடனுவதுமேற்பதொன்றே
பெருமலாச்சேலேமேகமுரிஞ்சுமபெருஞ்சாத்தமங்கை
யருமலராதிரும்புத்தியயவந்தியமாந்தவனே.

மறையினர்மல்குகாழித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்மன்னு
நிறையினாரீலக்கன்னெமொருகொன்றுதொண்ட
ரறையுமாசாத்தமங்கையவந்திமேலாய்தபத்து
முறைமையாலேத்தவலலாரிமையோரினுமந்துவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - அய்வநீச்சி, தேவியார் - இருமலர்க்கண்ணப்பிகையம்மை.

பரவிபகா தலிற்பணிந்து பாலற வாய்புறத் தனைந்து பண்பு
விரவியநனை புடையடிசுள் விருப்புகா தலிற்றங்கி மேவுநாளி
லரவணிநதா பதிற்றிவரு பணியவெழு மாதாவா லனைந்து செலவா
ருரவுமன் கருத்தொன்ற முள்ளமுடை யவர்க்குவிடை யுலந்து நல்கி.

(இ.எ.) சிவஞானப்பாலமணங்கமழந் திருவாய்நையுடைய திருஞான
சம்பந்தப்பிள்ளையார் மிக்க அன்புடனவணங்கித் திருக்கோயிலின பறத்திற்சென
று, நற்குணமமைந்த நலையினையுடைய திருநீலநகநாயனாவிரும்பத்தக்க அன்பி
னால அங்குத்தங்கி எழுந்தருளியிருக்கும் காங்களில, சாப்பாபரணத்தை யணிந்த
சிவபெருமான வீற்றிருந்தருளும் மறந்திருப்பதிகளையும் வணங்கும்பொருட்டு அ
திகரித்தெழுகின்ற அன்பினால் அங்குநின்ற மெழுகந்தருளினவா உணர்வுமையு
டைய கருத்தொன்றிய திருவுள்ளத்தையுடைய திருநீலநகநாயனாருக்கும் மகிழ்ந்து
விடைகொடுத்தருளி.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலங் குளகம்.

(சுசுரு)

வேறு.

மறவந்தமபெருங்கேணமைமகிழ்ந்ததுகொண்டு மாலயனுக்கரியபிரா
ன்மநுபுராணம், பறபலவுஞ்சென்றுபணிக்சே தீபபாடி பரமத்திருக்
கொண்டாருமாபாங்கினைபச்சு, கருவாவாழ்கடனாகைக்காரோணத்து
க்கண்ணுதலேக்கைதொழுதுகலந்தவோசைச, சொற்றமிழ்மாலைகள் பா
டிச்சிலநான்வைகித்தொழுகனொருதோணிபுரத்தோனலார்தாம்.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அத்திருநீல
நகநாயனாருடைய மிகுந்த சீநேகத்தை மகிழ்ந்து, திருமாலபிரமனென்னு மிருவ
ராலுங் காண்டற்கரிப சிவபெருமான வீற்றிருந்தருளும் பல திருப்பதிகளையுஞ் செ
ன்று வணங்கித் துதித்துத் திருப்பதிகம்பாடிச் சிவனடியார் திருக்கூட்டங்கள்
தமக்கு அருகிருக்குந்துவர, (உண்மைநூல்களைக் கசடறக்) கற்றுணர்ந்தபுலவர்கள்
வாழ்கின்ற திருக்கடனாகைக்காரோணம் என்னுந் திருப்பதியில் எழுந்தருளிய சிவ
பெருமானைக் கைகூப்பி வணங்கி இசையமைந்த சொற்களாலாகிய திருப்பதிகங்க

னை யருளிச்செய்து சிலகாலம் அங்கு வசித்தருளி அத்திருப்பதியைவணங்கி அவ் விடத்தினின்றும் நீங்கி யருளினார்.—எ-று. (சகசு)

கடனுகைக்காரோணம் என்பது, நாகபட்டினம்.

கழிக்கானன் மருங்கணையுங் கடைனுகை யதுநீங்கிக் கங்கை யாற்றுச் சுழிக்கானல் வேணியர்தம் பதிபலவும் பரவிப்போய்த் தோகை மார்தம் விழிக்காவி மலர்பழைக் கீழ்வேனார் விமலர்கழல் வணங்கி யேத்தி மொழிக்காதற் றமிழ்மலை புனைந்தருளி யங்ககன்றார் மூதூர் நின்றும்.

(இ-ள்.) உட்பங்கழியாற்றி னருகிலிருக்கின்ற திருக்கடனுகைக் காரோண மெனனுந் திருப்பதியைநீங்கி, கங்கையாற்றின சுழிக்கு இடமாயகன்ற நல்லசடை முடியையுடைய சிவபெருமானது திருப்பதிகள் பல்வற்றையும் வணங்கிச்சென்று பெண்களினது கண்களுக்கொப்பாகிய நீலோற்பலங்கள் மலர்கின்ற வயல்கள்கூழ்ந்த திருக்கீழ்வேனார் எனனுந் திருப்பதியிலவீற்றிருந்தருளும் அகூடியலிங்கேசரது திருவடிகளைவணங்கித் துதித்து விருமபததக்க நல்ல சொற்களமைந்த திருப்பதி கம்பாடி யருளி, அப்பழமையாகிய திருப்பதியினின்றும் நீங்கியருளினார்.—எ-று.

அது - பகுதிப்பொருள்விகுதி.

(சகசு)

அருகணையுந் திருப்பதிக ளானவெலா மங்கணரைப் பணிந்து போற்றிப், பெருகியஞா மமபெற்ற பிள்ளையா ளொழுகருளும் பெருமைகேட்டுத், திருமருவு செங்காட்டங் குடியின்று சிறுத்தொண்ட ரோடிச் சென்றங், குருகுமனங் களிசிறப்ப வெதிர்கொண்டு தமபதியுட் கொண்டு புகக்கார்.

(இ-ள்.) பக்கங்களிலுள்ள திருப்பதிகள்தோறும் எழுந்தருளிய சிவபெருமானை வணங்கித்துதித்து, சிறந்த சிவஞானத்தைப்பெற்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளும் பெருமையைக்கேட்டு, அஷ்ட ஐகவரியங்களும் நிறைந்த திருச்செங்காட்டங் குடியென்னுந் திருப்பதியினின்றும் சிறுத்தொண்டநாயனார் அங்கு விரைந்துசென்று (அன்பிலை) உருகுசிற மனத்தில் மகிழ்வுண்டாக அவரை எதிர்கொண்டு தமது திருப்பதிக்கு அழைத்துச் சென்றார்.—எ-று. (சகசுஅ)

சிறுத்தொண்ட ருடன்கூடச் செங்காட்டங் குடியிலெழுந்தருளிச் சீர்த்தி, நிறுத்தெண்டிக் கினுநிலவுந் தொண்டரவா நண்பமாதது நீல கண்டம், பொறுத்தண்ட ருபக்கொண்டார் கணபதிச் சரத்தினகட் போக மெலலாம், வெறுத்துண்டிப் பிச்சைநுகா மெய்ததொண்ட ருடனணைந்தார வேத வாயர்.

(இ-ள்.) திருநெறித்தமிழ்வேதந் தோனறுதற் கிடமாகிய திருவாயினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா தம்மை எதிர்கொணவெந்த சிறுத்தொண்டநாயனாரோடு திருச்செங்காட்டங் குடியென்னுந் திருப்பதியிலெழுந்தருளி, நிறுத்துகின்ற கீர்த்தியானது எட்டுத்திக்குறும் விளங்கப்பெற்ற சிறுத்தொண்டநாயனாரது சிநேகத்தைவிரும்பி, திருநீலகண்டத்தைப்பெற்றுத் தேவர்களுய்யும்படி ஆட்கொண்டருளிய சிவபெருமானது கணபதிச்சரமென்னுந் திருக்கோயிலில் மாயாபோகங்களினைத்தையும் வெறுத்துப் பிசுபான்னத்தை யுண்டுகளிப்புற்றிருக்கின்ற மெய்யடியார்களோடும் அடைந்தருளினார்.—எ-று.

இருவினை யொப்புவாய்ந்து மலபரிபாகம்பெற்ற சிவஞானிகள் மாயாசம்பந்தமாகிய யான எனதுஎன்னும் இருவகைப்பற்றையு மொழித்துச் சிவனருளே சிந்தனையாகவுள்ளவராதலில், அவர்கட்குப்பிச்சையேற்றுண்டலால் சிறிதுந்தாழ்வின் மென்பார், 'போகமெல்லாம் வெறுத்துண்டிப் பிச்சைநுகர் மெய்தொண்டர்' என்று கூறினார்.

“ஊலாமட்டசோறு நம்மதேயுவரிசுழ்ந்த
பாலாமபாயறுன்னற் கோவணம்பரிக்குமாடை
சொலாஞ்சிறந்தசாந்தந் தெய்வநீறணியுண்கண்டி
நீலாஞ்சுமந்தவேணி நிருத்தனாட்கொண்டவனமே.”—எனவரும் திருவினையாடற்புராணத்தா ணுணர்க. (சசுசு)

அங்கணைநது கோயில்வலங் கொண்டருளி யரவணிந்தா ரடிக்கீழ் வீழ்ந்து, செங்கணரு விகள்பொழியத திருமுனபு பணிந்தெழுந்து செங்கை கூப்பித, தங்களபெருந தகையாசை சிறுத்தொண்டர் தொழவிருந்த தனமை போற்றிப், பொங்கியெழு மிசைபாடிப் போற்றிசைத்தங் கொருபரிசு புறப்பு போந்தார.

(இ-ள) அத்திருக்கோயிலையடைந்து பிரதக்ஷணஞ்செய்தருளிப் பாம்பை ஆபரணமாகவணிந்த கணபதீசரது திருவடிகளில் வீழ்ந்து சிவந்த திருக்கண்களினின்றும் ஆனந்தக்கண்ணீர் அருவிபோற்சொரியத் திருமுனபு வணங்கியெழுந்து அழகியதிருக்கரங்களைச் சிரசிற்குவீசித்துத் தமதுபெருங்கருணைவள்ளலாகிய கணபதீசரைச் சிறுத்தொண்டநாயனா வணங்க எழுந்தருளிய தனமையைத் திருப்பதிகத்தில் சிறப்பித்து, அதிகரித்தெழுதின இசையமைந்த திருப்பதிகத்தை அருளிச்செய்து துதித்து அவவாலயத்தில் (நீங்குதற்கரிய ஆராமையால்) ஒருவாறு புறத்தில அடைந்தருளினார்.—எ-று. (சஎஎ)

திருச்செங்காட்டங்குடி - பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பைங்கோட்டுமலர்ப்புனனை பறவைகாள்பயப்பூரச்
சங்காட்டந்தவிாத்தென்னைத்தவிராரோய்தந்தநாளே
செங்காட்டங்குடிமேயசிறுத்தொண்டனபணிசெய்ய
வெங்காட்டுளனலேந்திவினையாமெபெருமானே.

செந்தணபூம்புனலபரந்தசெங்காட்டங்குடிமேய
வெந்தநீறணிமார்பன்சிறுத்தொண்டனவன்வேண்ட
வந்தணபூங்கலிக்காழியடி களையேயடிபரவுஞ்
சந்தவகொள்சம்பந்தன்றமிழுரைப்போர்தக்கோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சவாமிபெயர் - கணபதீசர்; தேவியார் - திருக்குழல்நாயகியம்மை.

பேர்த்துமா மாத்திரர்தம போரோற்றின திருமனையிற் புகுந்துகிந்தை வாய்த்தமா தவரவர்தா மகிழ்ந்தருள வமர்தருளி மதிலகண மூன்றுங் காய்த்தமால் விடையார்தங் கணபதீசர் சரமபரவு காதல்கூர வேந்துநூ லணிமார்ப ரின்புற்றங் கன்பருட னிருந்தநாளில்.

(இ-ள்.) பூணூலையணிந்த திருமார்பினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அவவாறு திருக்கோயிலினின்றும் புறத்திலு எழுந்தருளி, மாமாதிரிர் குலச் சிவகம்போலப்பவராகிய சிறுத்தொண்டநாயனாரது திருமாளிகையிற்சென்று, மகத்தாகியதலச்சிறந்தையையுடைய சிறுத்தொண்டநாயனார் மகிழ்வடையுமபடி அவரு வசித்தருளி, அசுரர்களது திரிபுரங்கையும் நகைத்தெரித்தருளிப் விஷணுவாகிய இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்ட சிவபெருமானது கணபதிச்சாமென்னு மால் யததைவணங்கும் ஆசையானது அதிகரிக்க இனமடைந்து அடியார் திருக்கூட்டத்தோடும் அததிரும்பதியில் எழுந்தருளியிருந்த காலத்தில்.—எ-று.

இதுமுதலிரண்டுபாடலுங் குளகம்.

(சஎக)

திருமருக னகரின் கணேசுரத்தருளித் துங்களுடன் செங்கட்பாமடி மருவுநெடுஞ் சடைமவுலி மாணிக்க வண்ணாகழல் வணங்கப்போற்றி யுருகியவன புறுகாத லுள்ளலேபபத தெள்ளும்சை யுடனேகூடப் பிதாம். பெருகுதமிழ்த் தொடைசாததி யங்கிருந்தா பெருமபுகழ்ப பிள்ளையார்

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய சீகாழியிலாவதரித்தருளிய திருஞானசம் பந்தப்பிள்ளையார் (அத்திருச்செங்காட்டங் குடியினின்றும்) திருமருகல் னெனந் திருப்பதியில் எழுந்தருளி, இளம்பிறையோடு சிவந்தகணக்கையுடைய பாமபுகழ் ம (பகையின்றிப்) பொருந்திய நீண்ட சடைமூடியையுடைய ஸ்ரீமணிக்கவண்ண நாதரது திருவடிகளைவணங்கித் துதித்து அன்புறவுருக்குன்ற பெருவிருப்பமான து தமது திருவுள்ளத்தை யலைக்கத் தெளிவாகிய இனசையோடு சிவந்த திருப்பதி கம் அருளிச்செய்து அவரு எழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று.

தாம்- அனசநிலை.

(சஉஉ)

வேறு.

அந்நாளி லொருவணிகன் பதிகளுகி யணைவாரேனார் கன்னியையுமு டனே கொண்டு, பொன்னாமை ருச்சிலையார் கோயினமாடு புறத்திலொ ரு மடத்திரவு துமிலும்போது, மன்னாவெள் ளெயிறறவு கவவுதலுங் கிளரந்த விடவேகங்குதுதலை மீக்கொண்டேறத், தன்னுவி நீங்குமவன் தனமைகண்டு சாயலிளங் கன்னியிலை தளரந்துச்சாரவாள.

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் வழிப்போககளுக்கருகின்ற ஒருவையின் ஒருபெ ண்ணைத் தன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டு, பொன்மயமகிய மேருமலையை வில் லாகவுடைய சிவபெருமானது திருக்கோயிலின்பக்கத்தில் ஒருதிருமடத்தில் அன றிரவு நித்திரைச்செய்யும்பொழுது ஒளிபொருந்திய வெள்ளிய பற்களையுடைய ஒரு பாமபுகழ்க்கவும், அதிகரித்த விடவேகமானது விளைந்து தலைக்கொண்டு செல்ல, அதனால் தன் உயிர்விட்டுநீங்கும் அவ்வையினது தன்மையையப்பார்த்து மயில போலுஞ்சாயலையுடைய அவவிளம்பெண்ணுனவன் தன்னுதிநிலைதளரது வருந் துவாளாயினான்.—எ-று.

(சஉஉ)

வாளரவு தீண்டவுந்தான் நீண்ட கிலலாண மறுமாற்ற மற்ருருவா கொடுப்பா ரின்றி, யாளரியே றனையானே யணுக வீழ்ந்த யுலசந்தம லாக் கொடிபோலவா ளரற்றும் போது, கோளுருமும் புள்ளரசு மனையா ரொலலாக் கொள்கையின லுந்திரக்கக் குறையா தாக, நீரிரவு புலகாலே மாலே வாச நெறிசுமலா னெழுதயாந்து புலம்புகின்றான்.

(இ-ள்.) ஒளிபொருந்திய பாம்புகடிக்கவும், அசைகின்ற பூங்கொம்புபோன்ற அப்பெண்ணுணவள் தான் அவனைத் தீண்டாதவளாகி மறுவார்த்தைசொல்பவர் ஒருவருயில்லாமல், ஆண்சிங்கம்போன்ற அவனுக்குச் சமீபத்தில் வீழ்ந்து அழுதின்ற சமையத்தில் உலிய இடியையும் கருடனையுமொத்த மாந்திரிகர்கள் மணிமந்திராவுஷத முதலிய எல்லாவுபாயங்களாலும் தீர்க்க அவவிடம் நீங்காமல், மிக்க இரவுநீக்கும் விடியற்காலத்தில் வாசனைபொருந்தியமாலையணிந்த நெறித்த கூந்தலையுடைய அப்பெண்ணுணவள் மிகவும் வருந்திப் புலம்புவளாயினாள். ( )

அன்னையையு மத்தனையும் பிரிந்துநின்றன யடைவாக வுடன்போர்தே நரவால்வாடி, யென்னையுயிர் விட்டகன்றா யானெனசெய்கே னிவ்விடுக்கண் டார்க்கின்றா யாருமில்லை, மன்னியகீர் வணிகர்குல மணியே யானும் வாழேனென நென்றபர்வான் மதியினாலே, சென்னியினம் பிறையணிவார் கோயிலவாயிற் றிசைசேனோக்கித் தொழுதழுதாள் செயலெனநில்லாள்.

(இ-ள்.) (அருமையாகப்பெற்ற) தாய்தந்தையர்களைப் பிரிந்து உன்னையே சார்பாகக்கருதி உன்னுடன்வந்தேன் ; நீயோ? பாம்பினால் கடிக்கப்பட்டு இறந்து, என்னை உயிரோடுவிட்டு நீகிணாய் ; இதற்கு நான் என்னசெய்வேன் ; இத்துன்பத்தை நீக்குகின்றவர் இங்கு ஒருவருமில்லை ; நிலைபெற்ற சிறப்பினையுடைய வைசியர்குலத்திற்குச் சிரோரத்தினம்போன்றவனே ! யானும் இங்கு உயிர்கொண்டு வாழேன் ! வாழேன் !! என்று பல்முறைகூறி வருந்துகின்ற அக்கன்னிகையானவள் தனது புத்தியினாலே, சடைமுடியில் இளம்பிறையணிந்த சிவபெருமானது திருக்கோயிற்றிருவாயிலின திசையைநோக்கித் தனக்கோர் செயலில்லாதவளாய் வணங்கியழுதாள்.—எ-று.

திசைநோக்கிக் கைதொழுதாள், என்றும் பாடம்.

(சரஸ்)

அடியாரா மிமையவர்தங் கூட்டமுய்ய வலைகடல்வாய் கஞ்சண்டவமுதேசெங்க, ணெடியானு நான்முகனுங் காணக்கோல நீலவிடவரவணிந்த நிமலாவெந்து, பொடியான காமனுயி ரிரதிவேண்டப் புரிந்தளித்த புண்ணியனே பொங்கர்வாசக், கடியாரு மலர்ச்சோலை மருங்குருமுங்கவின்மருகற் பெருமானே காவாயென்றும்.

(இ-ள்.) உமது அடியார்களாகிய (விஷ்ணு பிரமன்முதலிய) தேவர்கூட்டங்கள் பிழைக்குமபொருட்டு அலைகின்ற திருப்பாற்கடலிற் றேன்றிய ஆலாகல விஷத்தையுண்டருளிய அமுதம்போன்றவோ ! சிவந்த கண்களையுடைய விஷ்ணுவும் பிரமனும் காண்பதற்கரிய அழகிய நீலநிறம்பொருந்திய விடத்தையுடைய பாம்பை ஆபரணமாகவணிந்த அநாதிமலமுத்தோ ! நெற்றிக்கண்ணினால் எரிந்து சாம்பலாகிய மன்மதனது உயிரை அவன் மனைவியாகிய இரதிதேவியானவள் (தனக்கு மாங்கல்லியபிச்சை தந்தருளவேண்டுமென்று) வேண்டிக்கொள்ள அவவாறே கிருபைசெய்து அவனை உயிர்ப்பித்துக் கொடுத்தருளிய புண்ணியசொருபோ ! மரக்கொம்புகளோடு நிறைந்த வாசனைவீசுகின்ற மலாகள்பொருந்திய சோலைகள் பக்கங்களிற் சூழப்பெற்ற அழகிய திருமருகல் என்னுந்திருப்பதியில் வீற்றிருந்தருளும் எமது ஆண்டவனோ ! அடியாள்படுகின்ற துன்பத்தைநீக்கிக் காத்தருள்வீராக வென்றும்.—எ-று.

எல்லாத்தேவர்களையும் தொல்ல வெழுந்த கொடிய ஆலாகலவிடத்தையு ன் டி அவர்களுயினாக் காத்தருளிய வுமக்கு இச்சிறுவிடத்தையு முண்டு இவனுயி னாக் காத்தல் அருமையன்மென்பார் ‘அடியாரா பிமையவர்தங் கூட்டமுய்ய வ லைகடல்வாய் நஞ்சுண்டவழுதே’ என்றும், கருடன்பகைக்கு அஞ்சிச்சரணடைந்த பாம்பையணிந்து ‘ஏன் கருடாசகமா’ என்று கேட்கத்தக்க பேரருளிந்த வுமக்கு எனது துயரத்தையொழித்துக் கருணைசெய்தல் எளிதேயென்பார், ‘நீலவிடவரவ ணிந்த நிமலா’ என்றும், இரத்திதேவி வேண்ட இறந்த மன்மதனை யெழுப்பிக் கொடுத்ததுபோல என்பொருட்டு இவனை யெழுப்பிக்கொடுத்தல புண்ணியத்துட் புண்ணியமே யென்பார், ‘பொடியான காமனுயிரி ரதிவேண்டப புரிந்தளித்த புண ணியனே’ என்றுங், கூறினார். (சஎசு)

வந்தடைந்த சிறுமறையோ னுயிர்மேற்சீறி வருங்காலன் பெருங்கா ல வலயம்போலுஞ், செந்தறுகண வெள்ளெயிற்றுக் கரியகோலஞ் சிதை ந்துருள வுதைத்தருளுஞ் செய்யதாளா, விந்தவிடக் கொடுவேக நீங்குமா றும யானிடுக்கட் குழிநின்று மேறுமாறு, மந்திமதிக்குழவிவளர் செய யவேணி யணிமருகற் பெருமானே யருளாயென்றும்.

(இ-ள்.) அடைக்கலமாகவந்தடைந்த பிராமணச் சிறுவராகிய மார்க்கண் டேயரது உயினாக் கவரும்பொருட்டுக் கோபித்துவந்த இயமனது பெரிய கால சக்கரம்போலும் வெவவிய கோபக்கண்ணையும், வெள்ளிய வக்கிரத்தங்களைபு மு டைய கரிய உருவமானது பூமியில் அழிந்து உருளும்படி யுதைத்து, அம்மாக்க ண்டேயனாக் காத்தருளிய சிவந்த திருவடிகளையுடைய பெருமானே ! மாலைக்கா லத்திற்கேன்றும் இளம்பிறைவளாகினற சிவந்த சடைமுடியையுடைய அழகிய திருமருகலில் எழுந்தருளிய எமது ஆண்டவோ ! இந்தவிஷத்தின் கொடியவேக மானது இவனைவிட்டு நீங்கும் வகையையும், யான இத்துன்பமாகிய படுகுழியினி ன்றுங் களாயேறும் வகையையும் எனக்கு அருள்செய்வீராக வென்றும், —எ-று.

அஞ்சி வந்தடைந்த மார்க்கண்டேயரைப் பிடிக்கவந்த இயமனையுதைத்து அவருயினாக்காத்தருளிய வுமக்கு, அரவுகடித்து அவவியமனைகப்பட்ட இவ னுயிரை மீட்டுத்தருதல் அரிதனமென்பா ‘வந்தடைந்த சிறுமறையோனுயிர்மே ற்சீறிவருங்காலன் பெருங்கால வலயம்போலுஞ்- செந்தறுகண வெள்ளெயிற்றுக்க ரியகோலஞ் சிதைந்தருள வுதைத்தருளுஞ் செய்யதாளா’ என்றும், தக்கன் சா பத்திற்கஞ்சிச் சரண்புகுந்த சந்திரனைத் திருமுடியிற்றிந்தது அச்சாபத்தொடராவ ண்ணங் காத்தருளியதுபோல, ஈண்டு உமது திருவடியை யடைந்த எம்மையும் இவ் விடவேகத்தினின்றுங் காத்தருளவேண்டுமென்பா ‘அந்திமதிக்குழவிவளர் செய்யவேணி யணிமருகற்பெருமானே’” என்றுங் கூறினார். (சஎஎ)

இத்தன்மை சிவனருளே சிந்தித்தேங்கு மிளங்கொடிபோ னுடங்கு மிடை யேழையேத்து, மத்தன்மை யோசையெழூற் தெங்கள்சனபை யாண்டகையார் குமபிடவந தணைகின்றூர்தம, மெய்த்தன்மை விளங்கு திருச் செவியிற்சார மேவுதலுந் திருவுள்ளக் கருணைமேன்மேல, வைத்த ன்ன மெனவயர்வாண மாடுநீடு மாதவததோர சூழவெழுந் தருளிவந்தார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சிவபெருமான் நிருவருளையே சிந்தித்து வருந்துகின்ற இளங்கொடிபோலத் துவளும் இடையினையுடைய அக்கண்ணிகையானவள்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௧௮௭

துதிக்கின்ற அத்தன்மையாகிய வேரசையெழுந்து சிவபெருமானை வணங்கும்பொருட்டுத் திருக்கோயிலுக்கு எழுந்தருளுஞ் சோழித்தலைவராகிய எமதுதிருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது உண்மைத்தன்மைவிளங்கும் திருச்செவியிற்கேட்கவும், அன்னம்போல வருந்தியழுகின்ற அப் பெண்ணினிடத்து திருவுள்ளக் கருணையை மிகவும் வைத்து: சிறந்ததாகிய தவத்தினையுடைய அடியார்கள் சூழ எழுந்தருளி வந்தார்.—எ-று. (௪௭௮)

சிரபுரத்து மறையவரை சென்றுநின்று சிவபெருமா னருள்போற்றிச் சிறதைரைந்து, பரிவுருவா டனேளோக்கிப் பயப்படுதேனீ பருவரலுநம்பரிசும பகர்வாயெனனக், கரமலர்க ளுச்சிபின்மேற் குவித்துகொண்டு கண்ணருவி சொரிந்திழியக் காழிவேதப், புரவலனா சேவடிக்கீழ் வீழ்துதாங்கள் போந்ததுவும் புருந்ததுவும் புகலலுற்றான்.

(இ-ள்.) சோழிப்பதியி லவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அவ்விடத்திற் சென்றுநின்றருளிச் சிவபெருமான் நிருவருளைத் துதித்து மனமுருகி வருத்தப்படுகின்ற அப்பெண்ணைப்பார்த்து நீ சிறிதும் பயப்படாதே ; நீ படுகின்ற துன்பத்தையும், உனது வரலாற்றையும் சொல்லுவாயாக வென்று கேட்டருளவும், அப்பெண் தாமரைமலர்போன்ற கைகளைச் சிரசின்மேற்குவித்துக் கண்களில் அருவிபோலக் கண்ணீர்சொரிந்து ஒழுகத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது சிவந்த திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கித் தாங்கள்வந்த சமகதியையும், இங்குநிகழ்ந்த சங்கதியையும் சொல்லத்தொடங்கினான்.—எ-று. (௪௭௯)

வளம்பொழிலசூழ் வைப்பூர்க்கோன் றாமனெதை மருமகன்மற் றி வனவற்கு மகளிராலல, விளமபிடியா ரோரெழுவ ரவரின்மூத்தா ளிவனுக்கென் றுரைசெய்தே யேதிலானுக், குளம்பெருகத் தனம்பெற்றுக் கொடுத்தபின்னு மோரொருவ ராகவெனையொழியவீந்தான், றளாந்தழிபு மிவனுக்காத் தகவுசெய்தங் கவனாமறைத் திவனையே சார்ந்துபோந்தேன்.

(இ-ள்.) எனது தகப்பன் வளப்பம்பொருந்திய சோலைகளூழ்ந்த வைப்புருக்குத் தலைவனாகிய தாமன் என்பவன்; இவன அவனுக்கு மருமகன்; அவனுக்கு இளமைபொருந்திய பெண்யானைபோன்ற நல்லபுத்திரிகள் ஏழுபேர்; அவர்களில் மூத்தபுத்திரியை இவனுக்கு மணஞ்செய்வதென்று நிச்சயித்து (ப்பின்கொடாமல்) தன மனமகிழப் பொருளபெற்றுக்கொண்டு, அயலானுக்குக் கலியாணஞ்செய்து கொடுத்த பின்னும், என்னைக்கி ஓவ்வொரு புத்திரிகளாகப் பொருள்வாங்கிக்கொண்டு பிறாக்குக் கொடுத்தான்; அதனால் மனந்தளாந்து வருந்திய இவனுக்காக நடுவுநிலைமைகருதி, அங்கு எனது தந்தைதாய் முதலியவர்களைவிடுத்து இவனையே துணையாகக் கொண்டுவந்தேன்.—எ-று. (௪௮௦)

மற்றிவனும் வாளாவத் தீண்டமாண்டான் மறிகடலிற் கலங்கவிழ்த் தார் போலநின்றேன், சுற்றத்தா ளெனவந்து தோன்றியென்பரற் றுயரொலா நீங்கவருள் செய்திடுனனக், சுற்றவர்கள் தொழுதேத்துங் காழிவேதர் கருணையினா காரிகையா டனக்குரலகப, பற்றியவா ளரவுவிடத் தீருமாறு பணைமருகற் பெருமானைப் பாடலுற்றார்.

(இ-ள்.) (நான் கலியாணஞ்செய்துகொள்ளக் கருதித் தொடர்ந்துவந்த) இவனும் ஒளிபொருந்திய பாம்புகடிக்க இறந்தான்; யானே! அலைகள் மடங்கு

ன்ற கடலில் கப்பல்கவிழப்பெற்ற வணிகர்போல வருந்தினின்றேன் ; தேவரீர் எனது சுற்றத்தாணாப்போல என் கண்முன்வந்து காட்சிகொடுத்து என்னிடத்துள்ள துன்பங்களெல்லாம் நீங்கும்படித் திருவருள்செய்தீர் என்று கூற, உண்மையாகவே கற்றுணர்ந்த பெரியோர்கள் வணங்கித் துதிக்குஞ் சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருபையோடு அக்கண்ணிகைக்கு விடந்தீண்டி யிறந்தவனை உயிர்ப்பித்துக் கொடுக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு அவனைக்கடித்த ஓளிபொருந்திய பாம்பின் விஷந்தீரும்பொருட்டு வயல்கள்குழந்த திருமருகலில் எழுந்தருளிய சிவபெருமானைப் பாடத்தொடங்கினார்.—எ—று. (சஅக)

சடையானை யெவ்வுயிர்க்குந் தாயானானைச் சங்கரனைச் சகிகண்ட மவுலியானை, விடையானை வேதியனை வெண்ணீற்றானை விரவாதார் புரமுன்று மெரியச்செற்ற, படையானைப் பங்கயத்து மேவினானும் பாம்பினை யிற்றுயிள்ளானும் பரவுங்கோல, முடையானை யுடையானை தகுமோவிந்த வொள்ளிமையா ஞண்மெலிவென் றெடுத்துப்பாட.

(இ-ள்.) சடைமுடியையுடைய பெருமானை, எல்லாவுயிர்களுக்கும் தாயாயுள்ளவரை, ஆன்மாக்களுக்குப் பேரின்பசுகத்தைக் கொடுத்தருளங் கருணையாளரை, சந்திரனால் காணப்பட்ட திருமுடியையுடையதயாநிகியை, இடபத்தை வாகனமாகவுடைய தருமமூர்த்தியை, வேதமுதல்வரை, திருவெண்ணீற்றணிந்த திருமேனியையுடைய திருவாளரை, பகைவராகிய அசுரர்களது திரிபுரங்களும் எரியச் செய்த விஷ்ணுவாகிய பாணத்தையுடைய வீரசொருபரை, தாமரை மலரிற்பொருந்திய பிரமனும் சேஷசயனத்திற்பள்ளிகொண்ட திருமாலும் வணங்குகின்ற திருக்கோலமுடைய பரத்துவப்பொருளாயுள்ளவரைக்குறித்து எமமை யாளுடைய பெருமானே ! இந்தஓளிபொருந்திய ஆபரணமணிந்த பெண்ணைவள் மனமவருந்துதல் தகுமோவென்று திருப்பதிகத்தி லமைத்துப் பாடியருள.—எ—று.

சகிகண்ட மவுலியானை என்பதற்கு, இளம்பிறை யணிந்த திருமுடியையுடையவரை எனினும் பொருந்தும். கண்டம் = துண்டு. கோலம் = அழகு.

இதுமுதல் விரண்பொடலுங் குளகம்.

(சஅஉ)

திருமருகல் - விடந்தீர்த்த திருப்பதிகம் - பண் - இந்நளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சடையாயெனுமால்சரணீயெனுமால்
விடையாயெனுமால்வெருவாவிழுமால்
மடையார்குவளைம்மலருமருக
லுடையாய்தகுமோவிவருண்மெலிவே.

(க)

சிந்தாயெனுமால்சிவனையெனுமால்
முந்தாயெனுமான்முதல்வாவெனுமால்
கொந்தார்குவளைகுலவும்மருக
லெந்தாய்தகுமோவிவளேசறவே.

(உ)

அறையார்கழலுமழல்வாயரவும்
பிறையார்சடையுமுடையாய்பெரிய

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். கஅசு

மறையார்மருகன்மகிழ்வாயிவளை
யிறையார்வளைகொண்டெழில்வவ்வினையே. (க)

ஒலிநீர்சடையிற்கரந்தாயுலகம்
பலிநீதிரிவாய்ப்பழியில்புகழாய்
மலிநீர்மருகன்மகிழ்வாயிவளை
மெலிநீர்மையளர்க்கவும்வேண்டினையே. (ச)

துணிநீலவண்ணம்முகிறோன்றயனன
மணிநீலகண்டமுடையாய்மருகற்
கணிநீலவண்டார்சூழலாளிவடன்
னணிநீலவொண்கண்ணயர்வாக்கினையே. (ரு)

பலரும்பரவப்படுவாய்சடைமேன்
மலருமபிறையொனதுடையாய்மருகற்
புலருந்தனையுந்துயிலாள்புடைபோந்
தலருமபடுமோவடியாளிவளே. (சு)

வழுவாள்பெருமான்கழல்வாழ்கவெனா
வெழுவாணினைவாளிரவும்பகலு
மழுவாளுடையாய்மருகற்பெருமான்
றொழுவாளிவளைத்துயராக்கினையே. (எ)

இலங்கைக்கிறைவன்விலங்கலெடுப்பத்
துலங்கலவிற லுன்றலுந்தோன்றலனாய்
வலங்கொணமதிலசூழ்மருகற்பெருமா
னலங்கல்லிவளையலாக்கினையே. (அ)

எரியார்சடையுமமடியும்மிருவர்
தெரியாததோதித்திரளாயவனே
மரியார்பிரியாமருகற்பெருமா
னரியாளிவளையயர்வாக்கினையே. (ஊ)

அறிவில்சமனும்மலர்சாக்கியருந்
நெறியல்லனசெய்தனர்நின்னுழல்வார்
மறியேந்துகையாய்மருகற்பெருமா
னெறியார்சூழலிறைநீக்கினையே. (கௌ)

வயஞானம்வல்லார்மருகற்பெருமா
னுயர்ஞானமுணர்த்தடியுள்குதலா
வியன்ஞானசம்பந்தனபாடல்வல்லார்
வியன்ஞாலமெல்லாம்விளங்கும்புகழே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-மாணிக்கவண்ணேசரி, தேவியார் - வண்ணோரிதழலம்மை.

பொங்குவிடர் தீர்த்தெழுந்து நின்றான்சூழ்ந்த பொருவிறுத் தொ ண்டர்குழாம் பொலியவார்ப்ப, வங்கையினை யுச்சியின்மேற் குவித்துக் கொண்டங் கருட்காழிப் பிள்ளையா ரடியில்வீழ்ந்த, நங்கையவ டனைய ந்தீரம்பியோடு ஞானிலத்தி லின்புற்று வாழும்வண்ண, மங்குறவழ் சோ லைமலி புகலிவேந்தர் மணம்புணரும் பெருவாழ்வு வகுத்துவிட்டார்.

(இ-ள்.) (அவ்வணிகன்) தலைக்கொண்ட விஷந்தீர்ந்து உயிர் பெற்றெழுந்து நின்றான் ; அப்பொழுது பிள்ளையானாச் சூழ்ந்துநின்ற ஒப்பற்ற அடியார் திருக்கூ ட்டங்கள் அரசரவென்று மிகுதியாகஆரவாரிக்கும்பொழுது, அவவிடத்து அழகிய கைகளைச் சிரசின்மேற்குவித்துக்கொண்டு அருளாளராகிய திருஞானசம்பந்தப் பி ள்ளையாரது திருவடிகளில் வீழ்ந்துவணங்கிய அப்பெண்ணை அவளால் இச்சிக்கப் பட்ட அவ்வணிகளோடு இங் நிலவுலகத்தில் இன்பமடைந்து வாழும்படி, மேகங்கள் தவழுஞ் சோலைசூழ்ந்தசீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கவியா ணஞ் செய்துவாழும் பெரிய இல்லறவாழ்க்கையை அவர்களுக்கு அமைத்து ஊர்க் குச் செல்லவிடுத்தார்.—எ-று. (சஅங்)

மற்றவர்க்கு விடைகொடுத்தங் கமருநாளின் மருகனக் ரினில்வந்து வலியபாசஞ், செற்றபுகழ்ச் சிறுத்தொண்டர் வேண்டமீண்டுஞ் செங்கா ட்டங் குடியிலெழுந் தருளவேண்டிப், பற்றியெழுந் காதன்மிக மேன்மே ற்சென்று பரமனா திறத்துன்னிப பாங்கொங்குஞ், சுற்றுமருந் தவரோடுங் கோயிலெய்திச் சுடர்மழுவான் டவர்பாதந் தொழுவான்புக்கார்.

(இ-ள்.) அவவிறுவார்க்கும் விடைகொடுத்து அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் ஈரங்களில், கொடிய பாசபந்தங்கனையொழித்த புகழினையுடைய சிறுத்தொண்ட நாயனார் திருமருகலென்னுந் திருப்பதிக்குவந்து பிரார்த்தித்தலால், மீண்டும் திரு ச்செங்காட்டங்குடிக்கு எழுந்தருள விரும்பித் தொடர்த்தெழுநின்ற ஆசையதிகரி க்கச்சென்று சிவபெருமான் திருவருட்பகுதியை எண்ணி, எப்பக்கங்களிலும் சூழ் ந்தவருகின்ற அரிய தவத்தினையுடைய திருத்தொண்டர்களுோடு திருக்கோயிலை யடைந்து விளங்குகின்ற மழுவையேந்திய சிவபெருமானது திருவடிகளை வணங் கும்படி உள்ளே எழுந்தருளினார்.—எ-று. (அச)

புக்கிறைஞ்சி யெதிரின்று போற்றுகின்றார் பொங்குதினை நதிப்புன லும் பிறையுஞ்சேர்ந்த, செக்காழுடிச் சடைமவுலி வெண்ணீற்றாதந் திருமேனி யொருபாகம் பசுமையாக, மைக்குலவு கண்டத்தா மருகந் கோயின் மன்னுநிலை மனங்கொண்டு வணங்குவார்முன், கைக்கனலார் கணபதிச் சரத்தின்மேவுங் காட்சிகொடுத் தருளுவான்காட்டக்கண்டார்.

(இ-ள்.) சென்று வணங்கிச் சந்தியில்நின்று துதிக்கும் திருஞானசம்பந் தப்பிள்ளையார் அலைகள் பொங்குகின்ற கங்கையும், இளம்பிறையுந்தவகிய செவ வானம்போலுஞ் சடைமுடியையும் திருவெண்ணீற்றையுமுடைய சிவபெருமா னது திருமேனியின் ஒருபாகம் பச்சைநிறமாகக் காளகண்டத்தையுடைய சிவபெ ருமான் திருமருகல் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் நிலைமையைத் திருவுள் ளத்திற்கொண்டவணங்கும் அவர்க்குமுன்னே, திருக்கரத்தில் மழுப்படையேந்திய சிவபெருமான் தாம் கணபதிச்சரத்தில் எழுந்தருளுந் திருக்கோலத்தைக் கொடு த்தருளும்படி தரிசிப்பிக்க இங்குத் தரிசித்தார்.—எ-று. (சஅரு)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௧௯௧

வேறு.

மருக லமர்ந்து நிறைந்தகோல மல்குசெங் காட்டங் குடியின்மன்னிப் பெருகு கணப தீச்சரத்தார் பீடுடைக் கோலமே யாகித்தோன்ற வருகிய காதலு மீதுபொங்க வுலகர்முன் கொள்ளு முணர்வு நீட வருவிகண் வார்வுறப் பாடலுற்ற ரங்கமும் வேதமு மென்றெடுத்து.

(இ-ள்.) திருமருகலென்னுந் திருப்பதியிலெழுந்தருளுந் திருக்கோலமா னது சிறந்த திருச்செங்காட்டங்குடியிற் பொருந்தி விளங்குகின்ற கணபதீச்சர மென்னுந் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளும் கணபதீச்சரது பெருமைபொருந்திய¹ திருக்கோலமேயாகித் தோன்ற, (அதனால்) உருகுகின்ற அன்பும் அதிகரிக்க உலகத் தாரிடத்துக்கொண்ட காருண்ணியவுணர்ச்சி மேலிட, கண்களினின்றும் ஆனந்த பாஷ்பம் அருவிபோற் சொரிய “அங்கமும் வேதமும்” என்று முதலில் எடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடத் தொடங்கினார்.—எ-று. (சஅ௩)

திருச்செங்காட்டங்குடியும், தீருமருகலும்-வினவுகா

பண் - நீட்டபாவை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கமும்வேதமுமோதுநாவரந்தணர்நாளுமடிபரவ
மங்குன்மதிதவழ்மாடவீதிமருகனிலாவியமைந்தசொல்லாய்
செங்கயலார்புனற்செல்வமலகுசீர்கொள்செங்காட்டங்குடியதனுட்
கங்குல்விளங்கெரியெல்லியாடுங்கணபதியீச்சரங்காமுறவே.

நாலுசூலைக்கமுகோங்குகாழிஞானசம்பந்தனலந்திகழு
மாலின்மதிதவழ்மாடமோங்குமருகலின்மற்றதன்மேன்மொழிந்த
சேலுங்கயலுநதினைத்தகண்ணாசீர்கொள்செங்காட்டங்குடியதனுட்
சூலம்வல்லானகழலோதுபாடலசொல்லவலலராவின்னையிலையாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்டடி போற்றி வினவப்பாடிக்க கணபதி யீச்சரங் காதலித்த
வண்டர் பிரானை வணங்கி வைகு மப்பதி யிற்சில நாள்கள்போற்றித்
தொண்டருடனருள் பெற்றுமறத் தொலைத் திருப்பதி யெல்லையீங்கிப்
புண்டரி கத்தடஞ் சூழ்பழனப் பூமபுக லூர்தொழப் போதுகின்றார்.

(இ-ள்.) கணபதீச்சரது திருக்கோலத்தைத் திருமருகலில் தரிசித்துத் திரு வடிகளைத் துதித்து (“மங்குன் மதிதவழ் மாடவீதி மருகனிலாவிய மைந்தசொல் லாய்”) என்று வினவிப் பாடியருளி, கணபதீச்சரத்தை விரும்பி யெழுந்தருளுஞ் சிவபெருமானை வணங்கி, தாம்வசித்த அத்திருமருகற்பதியில் சிலகாலம் சிவபெரு மானைத் துதித்து அடியார்களோடும் அவ்வெம்பெருமான் நிருவருளைப்பெற்று, பழமையாகிய அத்திருப்பதியினின்று நீங்கித் தாமரைத்தடாகங்கள் சூழ்ந்தவயல் களையுடைய திருப்பூம்புகலூரென்னுந் திருப்பதியைவணங்க எழுந்தருளுகின்றார்.

சீரின் மலிந்த சிறப்பின்மேவுஞ் சிறுத்தொண்டர் நண்புடன் செல்லநல்ல வேரி நறுந்தொங்கன் மற்றவரும் விடையருளப்பெற்று மீண்டபின்பு

நீரின் மலிந்த சடையர்மேவி நிகழும் பதிகள் பலபணிந்து
பாரின் மலிந்து நிறைந்த செல்வம் பயின்புக லூர்நகர்ப் பாங்கணந்தார்.

(இ-ள்.) புகழால்நிறைந்த சிறப்போடுபொருந்திய சிறுத்தொண்டநாயனார்
நண்போடு தம்முடன்வர, நல்ல தேன்பொருந்திய மலர்மாலையைத்தரித்த அந்நாய
னாரும் விடைகொடுக்கப்பெற்று தம் ஊர்க்குத் திரும்பினபின்பு, கங்கை நீரால்வி
ளங்குஞ் சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளும் பல திருப்பதிகளைவ
ணங்கி, உலகத்தில் அதிகரித்து நிறைந்த பலவகைச் செல்வங்கள்பொருந்திய திரு
ப்புகலூரின் சமீபத்தில் சென்றருளினார்.—எ-று. (சஅஅ)

திருப்புக லூர்த்திருத் தொண்டரோடு செம்மை முருகனார் மெய்
மகிழ்ந்த, விருப்போடு சென்றெதிர் கொள்ளவந்து வேதமுதலவாதங்கோ
யிலெய்திப், பொருப்புறழ் கோபுரத் துட்புகுந்து பூமலி முன்றில் புடை
வலங்கொண, டொருப்படு சிந்தையோ டிள்ளணந்தா ரோதாதுஞான
மெலாமுணர்ந்தார்.

(இ-ள்.) திருப்புகலூரில் வசிக்கும் அடியார்களோடும் நல்லொழுக்கத்தை
யுடைய முருகநாயனார் உண்மையாகிய விருப்பத்தோடு சென்று எதிர்கொள்ள
அங்கு எழுந்தருளி, வேதமுதல்வராகிய அக்கினீசரது திருக்கோயிலையடைந்து ம
லைபோன்ற திருக்கோபுரத்தி னுள்ளேபுகுந்து அழகிய திருமுற்றத்தைப் பிரதக்ஷ
ணஞ்செய்து, சகலஞானங்களையும் ஓதாதுணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்
ஒருமைப்பட்ட திருவுள்ளத்தோடும் திருக்கோயிலினுள்ளே எழுந்தருளினார். ( )

புக்கெதிர் தாழ்த்து விழுந்தெழுந்து பூம்புக லூர்மன்னு புண்ணியரை
நெக்குரு குஞ்சிந்தை யன்புபொங்க நிறைமலாக் கண்ணீ ரருவிசெய்ய
மிக்கத் தமிழ்த்தொடை மாலையாத்தி மேவிய வேழிசை பாடிப்போந்து
திக்கு நிறைசீர் முருகர்முன்பு செல்ல வவர்மடஞ் சென்றுபுக்கார்.

(இ-ள்.) திருக்கோயிலி னுள்ளேபுகுந்து அழகிய திருப்புகலூரின்கண் வீற்
றிருந்தருளும் புண்ணிய சொருபராகிய அக்கினீசரது சந்நிதியில் தாழ்த்து சாஷ்டா
ங்கமாக வணங்கியெழுந்து, கசிந்துருகுகின்ற திருவுள்ளத்தில் அன்புமேலிட, நிறை
ந்த தாமமாமலர்போன்ற திருக்கண்களினின்றும் ஆனந்தக்கண்ணீர் அருவிபோ
ற்சொரியச் சிறந்த தமிழ்த்திருப்பதிகம் அருளிச்செய்து பொருந்திய ஏழிசைகளை
யும் அதனிடத்து அமைத்துப் பாடித் திருக்கோயிலினின்றும் புறத்தில் வந்தருளி,
எட்டுத்திக்குகளிலும் நிறைந்த கீர்த்தியையுடைய முருகநாயனார்வது எதிர் கொண்
டழைத்துச்செல்ல, அவரது திருமடத்தைச்சென்று சேர்ந்தருளினார்.—எ-று. ( )

ஆங்கவர் போற்றுஞ் சிறப்பின்மேவி யப்பதிதன்னி லமருநாளில்
வாங்கு மலைச்சிலை யார்மகிழ்ந்த வர்த்தமா னீச்சராதாள்வணங்கி
யோங்கிய வன்பின் முருகனார்தம் முயர்திருத்தொண்டு சிறப்பித்தோங்கு
பாங்குடை வண்டமிழ் பாடிநாளும் பரமர்தம் பாதம் பணிந்திருந்தார்.

(இ-ள்.) அத்திருமடத்தில் முருகநாயனார் வழிபடுஞ் சிறப்பினால் வாசஞ்
செய்து அத்திருப்புகலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் நாள்களில் மேருமலையை வில்லா
கவளைத்த சிவபெருமான்மகிழ்ந்தெழுந்தருளும் வர்த்தமானீச்சரது திருவழகனை

திருஞானசம்பந்தமுனி திருவாயிகள் புராணம் - ௧௯௩

வணங்கி, சிறந்த அன்பினைபுடைய முருகநாயனான உயர்ந்த திருத்தொண்டைச் சிறப்பித்து, உயர்ந்ததன்மையையுடைய வளவிய தமிழ்த்திருப்பதிகம்பாடியருளி அவ்வெம்பெருமானது திருவடிகளை நாள்தோறும் வணங்கி அங் கெழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று. (சுக்க)

திருப்புகலூர் - வர்த்தமானிச்சரம் - பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஈசனேறமர்கடவுளின்னமுதெந்தையெம்பெருமான் பூசுமாசில்வெண்ணீர்பொலிவுடைப்பும்புகலூரின் மூசுவண்டறைகொன்றைமுருகன்முப்போதுஞ்செயமுடிமேல் வாசமாமலருடையார்வர்த்தமானிச்சரத்தாரோ.

பொங்குதண்புனல்கூழ்த்துபோதணிபொழிப்புகலூரின் மங்குன்மாமதிதவமுமவர்த்தமானிச்சரத்தாராத் தங்குசீர்த்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்றண்டமிழ்பத்து மெங்குமேத்தவலலார்களெய்துவரிமையவருலகே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-வர்த்தமானிசுவார், தேவியார்-கருந்தார்தழலியம்மை.

மற்றத் திருப்பதி வைகு நாளில் வாக்கின் பெருவிறன் மன்னனார்தாம், புற்றிடங் கொண்டாரை வந்திறைஞ்சிப் பொன்மதி லாரூர்ப் புகழ்த்து போற்றிச், சிற்றிடைப் பொற்றொடிப் பங்கர் தங்குந் திருப்புகலூர்தொழச் சிந்தைசெப்து, கொற்றவ னாரூள் பெற்ற தொண்டர் குழாத்துடனவ்வுர் குறுக வந்தார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அத்திருப்புகலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் நாள்களில் சிறந்த திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் திருவாரூரி லெழுந்தருளிய ஸ்ரீவன்மீகநாதனாயடைந்து வணங்கிப் பொன்மயமாகிய மதில்கூழ்ந்த திருவாருணாப்புகழ்த்து துதித்து, உமாதேவியாரை வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளுந் திருப்புகலூரைவணங்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு அவ்வெம்பெருமானது திருவருளிப் பெற்ற அடியார் திருக்கூட்டத்தோடும் அத்திருப்புகலூரைச் சமீபிக்க வந்தருளினார்.—எ-று. (சுக்க)

நாவுக்கரசு ாழந்தருளு நல்ல திருவார்த்தை கேட்ட போதே, சேவிற்திகழ்ந்தவர் மைந்தரான திருஞான சம்பந்தர் சிந்தையன்பு, மேவுற்ற காதன் மிகப்பெருக விரைந்தெதிர் கொள்ளமெய் யன்ப ரோடும், பூவிற்பொலிபொய்கை சூழ்புகலூர்ப் புறமபிணை யெலலை கடந்து போந்தார்.

(இ-ள்.) திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் எழுந்தருளுகின்ற நல்ல மங்கலவார்த்தையைக் கேட்டவுடனே இடபவாகனத்தினமேல் விளங்கும் சிவபெருமானது திருக்குமாரராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருவுள்ளத்தில் அன்பு பொருநகிய பெருவிறுப்பானது அதிகரிக்க அவரை விரைவாக எதிர்கொள்ளும் பொருட்டு, மெய்யடியாகனோடும் மலர்களாலவிளங்கும் தடாகங்கள்கூழ்ந்த திருப்புகலூரின் புறத்திலுள்ள திருவெல்லையைக்கடந்து சென்றருளினார்.—எ-று.

அங்குண ராரூர் வணங்கிப் போந்த வரசு மெதிர்வத் தணைய வாசப் பொங்கு புனற்றண் புகலி வந்த பூசுரர் சிங்கமும் பொற்பி னெய்தித்

தங்களி னன்பின் முறைமை யாலே தாழ்த்து வணங்கித் தனித்தனியே மங்கல மாகிய நல்வரவின் வாய்மை விளம்பி மகிழும்போது.

(இ-ள்.) அருட்கண்ணராகிய தியாகேசப்பெருமான் எழுந்தருளுந் திருவாருணவணங்கித் திருப்புகலூரைத் தரிசிக்க வந்தருளிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும், அவரை எதிர்கொள்ளும்பொருட்டு வந்தருளிய மணம்பொருந்திய மிக்க நீர் வளமமைந்த குளிர்த்த கோழிப்பதியில் அவதரித்தருளிய வேதியர் குலச்சிங்கமாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் சிறப்பாக எதிர்கொண்டு, தங்கள் தங்களிடத்துண்டாகிய அன்பின் முறைமைப்படி தனித்தனியே சாஷ்டாங்கமாக வணங்கிச் சுபகரமாகிய நல்வரவின் உண்மையை ஒருவர்க்கொருவர் வினவி மகிழ்ந்தருளும்பொழுது.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம்.

(சகச)

மெய்த்திரு ஞானசம் பந்தர்வாக்கின் வேந்தரை நோக்கி விருப்பினுலே யப்பரை யிக்கணை யப்பெறும்பே ரருளுடை யோமியா மத்தனாரு ரொப்பரி சாற்றொழு துய்ந்த தென்று வின்விட வீரில் பெருந்தவத்தோர் செப்பியவண்டமிழ்மாலையாலே திருவாதிரைக்கழ் செல்வஞ்சொனனார்.

(இ-ள்.) உண்மைப்பொருளாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளைப்பார்த்து, அப்பராகிய உம்மை இங்கு அடையப்பெற்ற பெரிய திருவருளை யாம் உடைபோம்; மிக்க குளிர்ச்சியை யுடைய திருவாருரை எவ்வகையாகத்தொழுது உய்த்தருளியதென்று வினாவ, முடிவில்லாத பெருந்தவத்தையுடைய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தாம் அப்பொழுதருளிய “முத்துவிதானம்” என்னும் முதலையுடைய சிறந்த திருப்பதிகத்தினால் திருவாதிரை மஹோத்ஸவத்தில் நடந்த சிறப்பினைச் சொல்லியருளினார்.—எ-று.

“ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையி னொருமையும்

ஒரிடம் பிறவிடந் தழுவலு முளவே” —என்னும் விதியினால் அப்பரை முன்னிலைப்படுத்தி அவரையே நோக்கிக்கூறுதலால், உம்மை எனச் சொல்லல் வேண்டிய முன்னிலையிலே, அப்பரை எனப் படர்க்கைச்சொல் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டமையால், இது இடவழுவமைதி.

“திண்பொரு ளெய்தலாகுந் தெவ்வரைச் செருக்க லாகு

நண்பொடு பெண்டிர் மக்கள் யாவையு நண்ணலாகு

மொண்பொரு ளாவ தையா வுடனபிறப் பாக்கலாகா

எம்பியை யிங்குப் பெற்றே நென்னெனக் கரியதென்றான்.” — என்னார் பிறரும்.

(சகரு)

அரசரு ளிச்செய்த வாய்மை கேட்ட வப்பொழு தேயருண்ணான முண்ட, சிரபுர வேந்தருஞ் சிந்தையினகட் டென்றிரு வாழநர் வணங்கு தற்கு, விரவிய காதலிற் சென்று போற்றி மீண்டுமவந் தும்முடன் மேவுவனென், றுரவு கடற்கன் மிதப்பின்வந்தார்க் குரைத்துடன் பாடுகொண் டொல்லை போந்தார்.

(இ-ள்) திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருப்பதிகத்தினுண்மையைக்கேட்பொழுதே திருவருண்ணானமுதத்தை யுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் தமது திருவுள்ளத்தில் அழகிய திருவாருரை வணங்கும்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௧௬௫

பொருட்டு உண்டாகிய ஆசையினால், யான் திருவாருளையடைந்து துதித்த மறுபடியும் இங்குவந்து உம்முடன் சோவேனென்று, வலிய சமுத்திரத்தில் கல்லாகிய தெப்பத்தில்திறந்துவந்த திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளுக்கு உரைத்தருளி, அவரது அறுமதிபெற்றது திருவாருளுக்கு வினாந்து சென்றருளினார். —எ.று. (௧௬௬)

சொற்பெரு வேந்தருந் தோணி மூதூர்த் தோன்றல்பின் காத றொடரத்தாமும், பொறபுக லூர்தொழச் சென்றணைந்தார புகலிப் பிரானும் புரிந்தசிகதை, விறகுடி வீரட்டஞ் சென்றுமேவி விடையவர் பாதம பணிந்து போற்றிப், பறபல வாயிரந் தொண்ட ரோடும் பாடல னுன்மறை பாடிப் போந்தார்.

(இ-ள்) திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் பழமைபொருந்திய சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்குப் பின்னே தமது விருப்பம் தொடர்ந்து செல்லத் தாமும் அழகிய திருப்புல்லாவை வணங்கச் சென்றடைந்தருளினார்; திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் விருப்பிய திருவுள்ளத்தோடும் திருவிறகுடி வீரட்டானமென னூர் திருப்பதியைச் சென்றடைந்து இடபவாகனத்தையுடைய சிவ பெருமானது திருவழிகளை வணங்கித் துதித்து, அநேகமாயிரந் திருத்தொண்டர்களுடும் “பாடலனுமறை” என்னும் முதலையுடைய திருப்பதித்ததைப் பாடிக்கொண்டே அத்திருவாருளுக்குச் சென்றருளினார். —எ.று.

திருவிற்றகுடிஎனபது, சலந்தராசுரனைச் சமமாறஞ்செய்த கேஷத்திரமாதவின இது அட்டவீரட்டத தொனறு. (௧௬௭)

திருவாரூர் - பண் - வியாளக்துறிஞ்சி.

திருசுசுற்றம்பலம்.

பாடலனுமறையன்படிபட்டகோலத்தன் திங்கள்
சூடலனமூவிலைபருமவலனேந்தி
கூடலாமுலையிலுமெரியுணைக்கூரிகொண்டெல்வி
யாடலனுதிரையனுநாமாந்தானே.

கலலபுனற்புகலித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்ல
அலலிமலாக்கழனியாநாமர்ந்தானே
வலலதோரிச்சையினுவழிபாடிவைப்பதும்வாய்க்கச்
சொல்லுதல்கேட்டலவலலாரதுன்பதுடைப்பாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துணரிணாச் சோலையுஞ் சாலி வேலித் துறைநீர்ப் பழனமுஞ் சூழ் கரும்பின, மணமலி கானமு ஞானமுண்டார மருங்குற நோக்கி மகிழ்ந்தருளி, யணைபவ ரள்ளற் கழனி யாநு ரடைவோ மெனமொழிக் தன்பு பொங்கப், புணரிசைச் செந்தமிழ் கொண்டு போற்றிப் பொனைதி லாநு ர்ப் புறத்தணைந்தார்.

(இ-ள்.) சிவஞானப் பாலமுதுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பூங்கொத்துகள்நிறைந்த சோலைகளும், செந்நெல்வேலி சூழ்ந்த நீர்த்துறைகளையுடைய வயல்களும் பக்கங்களில் சூழ்ந்த மணமிகுந்த கரும்பின் காடுகளும், இருபக்

கங்களிலும் பொருத்தப்பாத்த மழிதூர்ந்து செல்பவர் “ அள்ளல்கொள்கழனி யாரூடைவோம்” என்று மொழிந்து அன்பு அதிகரிக்க இசையோடுகூடிய செந் தமிழ்த் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்துப் பொன்மயமாகிய மதில்குழ்த திருவாரூர் புறத்து அணைந்தருளினா. —எ-று. (சககஅ)

தீருவாநீ - பண் - வியாளகீதறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உள்ளமோரிச்சையினுலுக்கத்தித்தொழுமின்றெணைமர்மெய்யே கள்ளமொழிந்திடுமினகரவாதிருபொழுதும

வெள்ளமோவார்சடைமேற்கரத்திட்டவெள்ளேற்றான்மேய அள்ளல்கொள்கழனியாரூடைவோமே.

நல்லபுனற்புகலித்தமிழ்நானசம்பந்தனல்ல

அலலிமலர்க்கழனியாரூமார்தானே

வலலதோரிச்சையினுவழிபாடிவைபத்துமவாய்க்கச்

சொலலுதலகேட்டலவலலார் துனபந்துடைபாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானுயர் செங்கதிர் மண்டலத்து மருங்கனை யுங்கொடி மன்னு மா னார், தானொரு பொன்னுல கென்னத தோன்றா தயங்கொளி முனக ணடு சண்பைவந்த, பானிற நீற்றர் பருக்கை யானை ப பதிகத் தமிழிசை பாடிப் பாடித், தேனெடு வணடு முரலுஞ் சோலைத் திருப்பதி மற்றத னெலலை சோந்தார்.

(இ-ள்.) சீகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய பாலபோலுந் திருவெண்ணீற்றை யணிந்த திருநானசம்பந்தப்பிள்ளையா ஆகாடமளவு முயர்ந்த சூரியமண்டலத்தி னருகை யளாவிய கொடியாடைகள் நிலைபெற்ற திருவாரூரானது தானும் ஒரு சுவர்க்கலோகம்போலத் தோன்றுகின்ற பேரொளியைமுன்னே தரிசித்து “ பரு க்கையானே” எனனு முதலையுடைய செந்தமிழ்த் திருப்பதிகத்தை இசையோடு பாடியருளிப் பெண்வணடுகளோடு ஆண்வணடுகளும் (பண்களைப்) பாடுகின்ற சோ லைகுழந்த அத் திருவாரூர்த் திருப்பதியின் எல்லையைச் சேர்ந்தருளினா. —எ-று. ( )

திருச்சிற்றம்பலம்.

தீருவாநீ தீந்நவிராகம்-பண்-நட்டராகம்.

பருக்கையானைமத்தகத் தரிக்குலத்துகிர்ப்புக

நெருக்கிவாயநித்திலநிரக்குநீள்பொருப்பனார்

கருக்கொள்சோலைசூழநீடுமாடமாளிகைக்கொடி.

யருக்கன்மண்டலத்தளவுமந்தனாரொன்பதே.

வல்லிசோலைசூதநீடுமனனுந்திப்பானனுலா

வல்லிமா தமர்ந்திருந்தவந்தனாரா தியை

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௧௧௭

எல்லசொல்லுஞானசம்பந்தனுவினின்னுரை
வல்லதொண்டர்வானமாளவல்லர்வாய்மையாகவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொங்கிய சிந்தை விருப்பின் வெள்ளம் பொழிந்து புவிமேற் பொ
லிவதென்ன, வெங்குங் குளிரொளி வீசமுத்தி நிலங்கு சிவிகை யிழிந்த
ருளிச், செங்கை நிறைமலர் கொண்டு தூவித் திருவிருக் குக்குறள் பாடி
யேத்தி, தங்கள் பிரானர சாளு மாளந் தனேபபணி வுறறா தமிழ்விாகர்.

(இ.ள்.) முத்தமிழ்விாகராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திரு
வுள்ளத்தினின்றும் பொங்கியெழுந்த ஆசையின் வெள்ளம்சொரிந்து பூமியில்
விளங்குவதுபோல, எவவிடங்களிலும் குளிர்ந்த பிரகாசத்தை வீசுகின்ற அழகிய
முத்துச் சிவிகையினின்று மிரங்கியருளிச் சிவந்த திருக்கரங்களில் நிறைந்த
மலர்களைக்கொண்டு அருசசித்துத் திருவிருக்குக்குறள்என்னுந்திருப்பதிகம் பாடித்
துதித்துத் தமது தியாகராசப்பெருமான அரசாண்டருளுந் திருவாளுரை வணங்கி
யருளினா.—எ-று.

(100)

திருவாநீ - திருவிருக்குத்தறள் - பண் - தழிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்.

ராகா, ளத்தனாநாப
பத்திமலா தூவ, முததியாகுமே.

சீநாசம்பந்த, னானாச்சொன்ன
பாநூர்பாடலார, பேராரின்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேறு.

படியின் ஞானமுண் டருளிய பிள்ளையைப் பணிதற்
கடியா சென்றெதிர கொளவெழுந் தருளாமஞ் ஞான்று
வடிகொள் சூலத்தர் மன்னிய பொன்மதி லாநாக்
கடிகொள் பேரணிப் பொலிவையார முடிவுறக காண்பார்.

(இ.ள்.) ஒப்பற்ற சிவஞானப்பாலமுதுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்
பிள்ளையாரை வணங்குவதற்கு அடியார்கள்சென்று திரிகொள்ள எழுந்தருளும்பொ
ழுது, கூர்மையாகிய சூலப்படையை யேந்திய தியாகராசப்பெருமான் வீற்றிருந்
தருளும் பொன்மயமாகிய மகிழ்ச்சிமுத்த திருவாருளின் விளங்குகின்ற பெரியஅவங்
காரப் பொலிவை முடிவாகக் காணவல்லவர்கள் யார்? (ஒருவருமில்லை).—எ-று.

படியில் - உலகத்தில் எனினுமாம்.

(101), 1

நான மான்மத நளிர்பெருஞ் சேற்றிடை நறும்பொற்
 றாக றுத்துகள் சொரிதலிற் சுடரொளிப் படலை
 யான விதிக ளடிவலித் தவைகரைத் தலைய
 வான மாரியிற் பொழிந்தது மலர்மது மாரி.

(இ-ள்.) மணம்பொருந்திய கஸ்தூரிசேர்ந்த குளிர்ந்த கலவைச்சேற்றினி
 டத்து நல்ல பொன்னிறமாகிய தூய்மைமிக்க மகரத்தங்களை இறைத்தலினால் மிகு
 ந்த ஒளிவீசுதலையுடைய வீதிகளானவை கால்களை உறுத்துதலால், அக்கலவைச்
 சேறுகரைத்தோடும்படி, (தேவர்கள்சொரியும்) கற்பகமலரினினொழுஞ் தேன்
 மாரியானது ஆகாயத்தினின்று பெய்யும் நீமாரிபோல இடையறுது சொரிந்தது.

ஆட னீடுவ துகிறகொடி யணிசூழற் கொடி
 டோடு சூழ்வன சுருமபொடு தமணிபத் தசுமபு
 காடு கொண்டன கதலிதோ ரணநிலைக் கமுகு
 மாட மாளிகை மண்டபங் களிமரநுங் கெலலாம.

(இ-ள்.) மாடங்களும், மாளிகைகளும், மண்டபங்களுமாகிய இவற்றின்
 பக்கங்களிலெல்லாம் சிலைக்கொடிகளும் அழகிய கூட்தலையுடைய பெண்களாகிய
 பூவகொடிகளும் சிறப்புற்றாவன ; வண்டிகளோடு பெற்கலசககளும் மலரிதழ்க
 ளைச் சூழ்வன ; வரிசையாகவுள்ள வாழைமரங்களும் மகரதோரணங்களும் கரு
 கமரங்களும் காடாகச் சூழ்ந்துள்ளன —எ-று. (இருந்.)

மாலே சூழ்புறங் கடைகளின் மணிநிலா விளக்கின்
 கோல நீள்குட ரொளியுடன கோத்திடை தூக்கு
 நீல மாமணி நிழல்பொர நிறமபுகர் படுக்கும
 பால வாயின பவளவே திகைமலர்ப் பந்தா.

(இ-ள்.) பவளமணிகளாலாகிய மேடைகளி லிட்டிருக்கும் பூப்பந்தர்கள்
 மாலைகள்கூழ்ந்த தலைவாயில்களினும், வரிசையாகவுள்ள இரத்தினத்தீபங்களினும்
 அழகுமிக்க பேரொளியோடு இடையிடையேகோத்துத் தூக்கும் பெரிய நீலரத்தி
 னங்களின் ஒளிபாய்தலால், தன்னிறத்தைப் புகாநிறமாகச் செய்யுந் தன்மைய
 வாயின.—எ-று.

புகர்நிறம்=கபிலநிறம் ; அதாவது - கருமைகலந்த பெண்ணிறம். மலர்ப்
 பந்தர் நிறம்புகர்படுக்கும் பாலவாயினவெனக் கூட்டுக. (இருப)

தழைமு லர்த்தடஞ் சாலேக டெறறிகள் சதுக்கங்
 ருழைமு கத்தவ ராடரங் கிமையவர் குழாமும்
 விழைசி றப்பின வியஸிட மியாவையு மிடைந்து
 மழைமு முக்கென வியமபின மங்கல வியங்கள்.

(இ-ள்.) தேவர்கூட்டமும்விரும்புஞ் சிறப்பினவாகிய தழைத்தமலர்களை
 யுடைய தடாகங்களும், அறச்சாலைகளும், திண்ணைகளும், நாற்சந்திகளும் குண்ட
 லத்தையணிந்த மாதர்கள் நடிக்கும் நடனசாலைகளும், பரந்த மற்றிடங்களாகிய
 எவவிடங்களினும், மங்கலவாத்தியங்கள் நெருங்கி மேகமுழக்கம்போல முழங்கி
 யொலித்தன.—எ-று. (இருப)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௧௯௯

விரவு பேரணி வேறுவே நின்னன விளங்கும்
பிரச மென்மலர்ச் சோலைசூழ் பெருந்திரு வாரு
ரரச ளிப்பவ ரருளினு லடியவர் குழுவும்
புரிச னங்களும் புறத்தனைந் தெதிர்கொளும் பொழுது.

(இ-ள்.) இவ்வாறான மிக்க அலங்காரங்கள் வெவ்வேறாக விளங்குகின்ற தேன்பொருந்திய மெல்லிய மலர்களையுடைய சோலைசூழ்ந்த பெரிய திருவாரூரில் அரசாட்சிசெய்யும் ஸ்ரீ தியாகராசப்பெருமானது திருவருளினால் அடியார் திருக் கூட்டங்களும், அந்நகரத்திலுள்ள மகாசனங்களும் நகர்ப்புறத்துவந்து பிள்ளையா னை எதிர்கொள்ளும்பொழுது.—எ-று.

‘எதிர்கொழும்பொழுது’ என்றும் பாடம்.

இதுமுதலிரண்பொடலுந் குளகம்.

(190௮)

வந்தி றைஞ்சுமெய்த் தொண்டர்தங் குழாத்தெதிர் வணங்கிச்
சந்த முத்தமிழ் விரகராஞ் சண்பையர் தலைவ
ரந்த மாயுல் காதிபாம் பதிகமங் கெடுத்தே
யெந்தை தானெனை யேன்றுகொ ளுங்கொலென் றிசைத்தார்.

(இ-ள்.) பண்ணமைந்த முத்தமிழ்விரகராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை யார் தம்மை எதிர்கொண்டு வணங்கிய மெய்படியார் திருக்கூட்டத்திற்கு எதிரில் தாமும் வணங்கி “அந்தமாயுலகாதியாம்” என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தை த்தொடங்கி, “எந்தைதானெனை யேன்றுகொளுங்கொல்” என்று இறுதியிலமை த்துப் பாடியருளினார்.—எ-று.

அங்கு-அசைநிலை.

(190௯)

திருவாரூர் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தமாயுலகாதியுமாயினாள்
வெந்தவெண்பொடிபூசியவேதியன்
சிந்தையேபுகுந்தான் திருவாரூரெம்
மெந்தைதானெனை யேன்றுகொ ளுங்கொலோ.

வன்னிகொன்றைமதியொடுகவிளஞ்
சென்னிவைத்த பிரான் திருவாரூரை
மன்னுகாழியுள்ள ஞானசம்பந்தன்வாய்ப்
பன்னுபாடல்வல்லார்க்கில்லைபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆன வத்திருப் பதிகமும் பாடிவந் தணையு
ஞான வித்தகர் மெய்த்தவர் சூழவந் நகரார்
தூந் துஞ்சுண்ண மலர்பொரி தூய்த்தொழு தேத்த
வான நாயகர் கோயில்வா யிலின்மருங் கணைந்தார்.

(இ-ள்.) அவ்வாறாகிய திருப்பதிகத்தை யருளிச்செய்து அங்கு எழுந்தரு
ளும் ஞான சொரூபராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், மெய்மையாகிய தவ
த்தினையுடைய திருத்தொண்டர்கள் தம்மைச் சூழ்ந்துவரவும், அந் நகரத்திலுள்ள
மகாசனங்கள் தூய்மையாகிய நல்ல பொற்கண்ணப்பொடிகளையும்- மலர்களையும்-
பொரிகளையும் தூவி வணங்கித் துதிக்கவும், தேவர்கள் நாயகராகிய ஸ்ரீ நியாகரா
சப்பெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கோயிற் றிருவாயிலின் பக்கத்து வந்தரு
ளினார்.—எ-று. (௫௦௮)

மன்னு தோரண வாயின்முன் வணங்கியுள் புகுவார்
தன்னு ளெவ்வகைப் பெருமையுந் தாங்கிய தகைத்தாம்
பன்னெ டஞ்சுடர்ப் படலையின் பரப்பினைப் பார்த்துச்
சென்னி தாழ்த்துதே வாகிரி யன்றொழு தெழுந்தார்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற மகாதோரணங்களையுடைய திருவாயிலின்முன்னே
வணங்கி உள்ளே எழுந்தருளும் பிள்ளையார் தன்னிடத்து எவ்வகைப்பட்ட பெரு
மையையும் தாங்கும் தகைமையுடைத்தாய்ப் பலவாக விரிந்த ஒளிப்பிழம்பின்
பரப்பினைப் பார்த்தருளித் தேவாகிரியமண்டபத்தைச் சிரமுறத் தாழ்த்து வணங்
கியெழுந்தார்.—எ-று.

திருமால் பிரமன் முதலியதேவர்களும் முனிவர்களும் திருத்தொண்டர்க
ளும் இடைவிடாது நெருங்கப்பெற்ற தன்மையை யுடையதாகவின் ‘தன்னுள்ளே
வவகைப் பெருமையுந்தாங்கிய தகைத்தாம்’ என்று கூறினார்.

“பூவார் திசைமுக னிந்திரன் பூமிசை

மாவாழகலத்து மான்முத லானவர்

ஓவா தெவரு நிறைந்தறைந் துள்ளது.

தேவா கிரிய னெனுந்திருக் காவணம்” —என்றார் முன்னர்த் திருக்
கூட்டச் சிறப்பினும். (௫௦௯)

மாடு சூழ்திரு மாளிகை வலங்கொண்டு வணங்கிக்
கூடு காதலிற் கோபுரம் பணிந்துகை குவித்துத்
தேடு மாலயர்க் கரியராய்ச் செழுமணிப் புற்றி
னீடு வார்முன்பு நிலமுறப் பலமுறை பணிந்தார்.

(இ-ள்.) பக்கத்திற் சூழ்ந்த திருமாளிகையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து வண
ங்கி, பொருந்திய அன்பினால் திருக்கோபுரத்தை வணங்கித் (திருவடியையும் திரு
முடியையும்) தேடிய திருமாலுக்கும் பிரமனுக்குங் காண்பதற்கு அரியராசிச் செ
ழுமைபொருந்திய அழகிய புற்றினிடத்தில் வீற்றிருந்தருளும் ஸ்ரீவன்மீகநாதரது
திருமுன்பு கைகளைச் சிரசின்மேற்குவித்துப் பூமியில் திருமேனி பொருந்தப் பல
முறை வணங்கியருளினார்.—எ-று. (௫௧௦)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௨௦௧

பணிந்து வீழ்ந்தனர் பதைத்தனர் பரப்பிய புளக
மணிந்த மேனியோ டாடினர் பாடின ரறிவிற்
றுணிந்த மெய்ப்பொரு ளானவர் தமைக்கண்டு துதிப்பார்
தணிந்த சிந்தையின் வினாந்தெழு வேட்கையிற் ருழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) மெய்யுணாவிலுல துணிந்து சொல்லப்பட்ட உண்மைப்பொரு ளாகிய ஸ்ரீ வனமீகநாதனைத் தரிசித்துத் துதிக்குந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் (அவ்வெம்பெருமானறிருமுன்னே) சாஷ்டாங்கமாகவிழுந்து வணங்கினார்; பதை பதைத்தார்; புளகாங்கிதராய் ஆனந்தக்கூடதாடினார்; பாடினார்; சாந்தமாகிய தமது திருவுள்ளத்தினின்று அநிகரித்தெழுகின்ற அனபினால் மீளவும் பணிந்தார்.—எ-று. (ருகக)

செஞ்சொல் வண்டமிழ்த் திருப்பதி கத்திசை யெடுத்து
நஞ்சு போனக மாககிய நமபாமுன பாடி
மஞ்சு சூழ்திரு மாளிகை வாயிலின் புறம்போற்
தஞ்செ மூத்துமெய் யுணர்ந்தவா திருமடத் தணைந்தார்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தின் மெய்ப்பொருளையுணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் நல்ல சொற்களமைந்த இனிய தமிழ்த்திருப்பதிகத்தை இசையோடு எடுத்து (திருப்பாறகடலிற்றேனறிய) ஆலாகுல விஷத்தை யுணவாகக் கொண்டருளிய ஸ்ரீ வனமீகநாதா திருமுன்னின்று பாடி, மேகங்கள்சூழ்ந்த திரு மாளிகைத் திருவாயிலின்புறத்திற்சென்று திருமடத்தை யடைந்தருளினார். (1)

அங்க ணைந்தமார தருளுவா ரானெறி யமாந்த
செங்க ணைற்றவா சேவடி வணங்கிமுன் றிளைத்துப்
பொங்கு பேரொளிப புற்றிடங் கொண்டவா புனிதப்
பங்க யப்பதந் தொழுதுகா லந்தொறும் பணிந்தார்.

(இ-ள்.) அங்கு சென்று எழுந்தருளியிருக்குந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருஅனெறிவென்னுந் திருக்கோயிலினுள் வீற்றிருந்தருளும் சிவந்த கண்களையுடைய இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்ட சிவபெருமானது திருவடிகளை வணங்கித் திருமுன்னின்று (ஆனந்தக்கடலுண) முழுதி, மிக்க இளையயுடைய புற்றையிடமாகக் கொண்டருளிய வனமீகநாதரது பரிசுத்தம்பொருளாகிய தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளைவணங்கிக் காலந்தோறும் (வழுவாம்) பணிந்துவந்தார். (2)

புற்றி டங்கொளும் புனிதரைப் போற்றிசை பெருகப்
பற்று மனபொடு பணிந்திசைப பதிகங்கள் பாடி
நற்ற வத்திருத் தொண்டாக ஞானலஞ் சிறப்ப
மற்ற வணபதி தன்னிடை வைகுமந் நாளில.

(இ-ள்.) புற்றைத்தமக்கு இடமாகவுடைய ஸ்ரீவனமீகநாதனைத் துதிக்கும் இசையானது எவவிடத்தும் பரவப்பொருந்திய அனபோடும் வணங்கி, இசைபொருந்திய திருப்பதிகங்களைப் பாடியருளி, நல்ல தவத்தினையுடைய திருத்தொண்டர்களோடு நனமையதிகரிக்க, வளப்பம்பொருந்திய அத்திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும்நாள்களில.—எ-று.

இதுமுதல் வீரண்டிபாடலுங் குளகம்.

(ருகச)

மல்ல னீழிய வலிவலங் கோளிலி முதலாத்
தொல்லை நான்மறை முதல்வர்தம் பதிபல தொழுதே
யெல்லை யிற்றிருப் பதிகங்க ளாற்பணிந தேத்தி
யலல நீர்ப்பவா மீண்மொ ளூர்தொழ வணைந்தார்.

(இ-ள்.) ஆன்மாக்களுடைய பிறவித்துன்பத்தை நீக்கியருளுந் திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் பழமையாகிய நான்குவேதங்களுக்கும் முதலவராகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய வளப்பயிருந்த திருவலிவலம்-திருக்கோளிலிமுதலிய பல திருப்பதிகளையுந்தொழுது அளவற்ற திருப்பதிகங்களால் வணங்கித் துதித்து, மீளவும் திருவாருண வணங்குமபடி எழுந்தருளினார்.—எ-று. (1040)

ஊறு காதலி லொளிவளர் புற்றிடங் கொண்ட
வாறு லாவிய சடைமுடி யையரைப் பணிந்து
நீறு வாழ்வென நிகழ்த்தருத் தொண்டர்க ளோடும்
நறி லாததிரு ஞானசம பநதரங் கிருந்தார.

(இ-ள்.) நித்தியப்பொருளாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அதிகரிக்கின்ற பெருவிருப்பத்தினால் ஒளிபொருந்திய புறறை யிடமாகக்கொண்ட கங்கைநதி தவழுஞ் சடைமுடியையுடைய ஸ்ரீ வனமீகநாதனைவணங்கி, திருவெண்ணீற்றையே பெருஞ்செல்வமாகக் கொண்டொழுகும் அடியார் திருக்கூட்டங்க ளோடும் அத்திருப்பதியில் எழுந்தருளினார்.—எ-று.

‘நறில்சீர்’ எனறும் பாடம்.

(1041)

அங்கு நன்மையில் வைகுமந் நாள்சில வகல
நங்க டந்திரு நாவினுந் கரசரை நபந்து
பொங்கு சீர்ப்புக லூர்தொழ வருளிநா போவார்
தங்கு மப்பதிப் புறமபணை சாரந்தருள் செய்வார்.

(இ-ள்.) அத்திருப்பதியில் சுகமாக வாழ்த்திருக்கும் நாள்களில் சிலநாள் கழிய, நமது திருநாவுக்கரசுகவாயிகளைக் காணவிருப்பி, மிகக் சிறப்பினையுடைய திருப்புகலூரைவணங்கத் திருவருளினால் எழுந்தருளுகின்றவா, சிறப்பிப்பொருந்திய அத்திருவாரூர்த் திருப்பதியின் புறத்திலுள்ள மருதநிலத்தை அடைந்தருளசெய்வாராயினார்.—எ-று.

(1042)

உவறு.

புவனவா ளுரினிற் புறமபுபோந் ததனையே நோக்கி நின்றே
யவமிலா நெஞ்சமே யஞ்சனீ யுய்யுமா நறியினறே
சிவனதா ளூர்தொழாய் நீமற வாதென்று செங்கை கூப்பிப்
பவனமாய்ச் சோடையா யெனுந்திருப் பதிகமுன பாடினாரே.

(இ-ள்.) உலகத்திற் சிறப்புற்றோருகிய திருவாருளின் புறத்தை யடைந்து அத்திருவாருணாத் திரும்பிப்பார்த்து நின்ற, குற்றமில்லாத எனனுடையமனமே! நீ அஞ்சாதே ; யான் கூறும் உய்யுநெறியை அறிவாயாக ; அதாவது, சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருவாருணா நீ மறவாது வணங்குவாயாக வென்று தமது சிவந்த திருக்கரங்களைக் கூப்பி “பவனமாய்ச் சோடையாய்” என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தை அத்திருவெல்லையின் முன்னின்று பாடியருளினார்.—எ-று.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௨௦௩

புவனவாசுரர் - என்பதற்கு நீர்வளம்பொருந்திய திருவாசுரர் எனினுமாம். ( )

திருவாசுரர் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பவனமாய்ச்சோடையாய்நாவெழாப்பஞ்சுதோய்ச்சட்டவுண்டு
சிவனதாள்சிந்தியாப்பேதைமார்போலநீவெள்கினாயே
கவனமாய்ப்பாய்வதோனோறுகந்தேறியகாளகண்ட
னவளதாசுரர்தொழுதுயலாமையல்கொண்டஞ்சனெஞ்சே.

பல்லிதழ்மாதவியல்லிவண்டியாழ்செயுங்காழியூர
னல்லவேகலவேசொலலியஞானசம்பந்தனாரு
சொலலியம்போதெரியாடுமெமீசனையேத்துபாடல்
சொலலவேவல்லவர் தீதிலரோதநீவையகத்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காழியார் வாழுவத் தருள்செயுங் கவுணியப் பிள்ளையார்தா
மாழியா னறியொணா வண்ணலா ருர்பணிந் தரிதுசெல்வார்
பாழிமா லியானையின் னுரிபுனைந் தார்பனை யூர்பணிந்து
வாழிமா மறையிசைப் பதிகமும் பாடியப் பதியில்வைகி.

(இ-ள்.) சீகாழிப்பதியிலுள்ளாரணைவரும் சிவஞானப் பெருவாழ்வடையும்
பழக் கவுணியர்கோத்திரத்தில் அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்,
விஷ்ணுவினால் அரிதற்கரியவராகிய ஸ்ரீவன்மீகநாதரது திருவாசுராவணங்கி நீங்
குதற்கரிய ஆராமையோடுசெல்கின்றவர், பலம்பொருந்திய மதமயக்கத்தையுடைய
(கயாசுரனென்னும்) யானையின் தோலையுரித்துப்போர்த்த சவுந்தோசரது திருப்ப
னையூரைப்பணிந்து, சிறந்த திருநெறித்தமிழ்வேதமாகிய இனிய இசை பொருந்திய
திருப்பதிகமும்பாடி அத்திருப்பதியில்வசித்து.—எ-று.

வாழி=அசை நிலை.

இதுமுத விரண்போடலுங் குளகம்.

(இக்க)

அங்குரின் றரிதெழுந் தருள்வா ரகிலகா ரணமுமானார்
தங்குந் பதிகளும் பிற்பணிந் தருளிவண் டமிழ்புனைந்தே
யெங்குமெய்த் தவர்குழா மெதிரகொளத் தொழுதெழுந் தருளிவந்தார்
பொங்குதண பாசடைப பங்கயப் புனலவயற் புகலூரசார.

(இ-ள்.) அத்திருப்பனையுரினின்றும் அருமையாக எழுந்தருளுகின்றவர்
எல்லாவற்றிற்கும் முதற்காரணராக விளங்கும் சிவபெருமான் எழுந்தருளும் நன்
மைபொருந்திய மற்றத்திருப்பதிகளையும்வணங்கி வளவிய திருப்பதிகம்பாடியருளி,
உண்மையாகிய தவத்தினையுடைய அடியார் திருக்கூட்டங்கள் எவவிடத்தும் தம்
மைஎதிரகொண்வேணிக்கத் தாமும்வணங்கி, விளங்குகின்ற குளிர்த்த பசியஇலைகளை
யுடைய தாமரைகள் கிறைந்த நீர்வளம்பொருந்திய வயல்குழிந்த திருப்புகலூரைச்
சார எழுந்தருளி வந்தார்.—எ-று.

(இஉ௦)

நாவினுக் கரசநு நம்பிசீர் முருகநு மற்றுநாமச்
சேவுகைத் தவர்திருத் தொண்டரா னவர்கண்முன் சென்றுசேதப்
பூவினிற் பொலிபுனற் புகலியார் போதகத் தெதிர்பணிந்தே
மேவமற் றவருடன் கூடவே விமலர்கோ யிலையடைந்தார்.

(இ-ள்.) திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் அருட்செல்வராகிய சிறந்தமுருகநாயனாரும், இடபத்தை யேறிநடத்தும சிவபெருமானது அடியார் திருக்கூட்டங்களும் எதிர்சென்று, குளிர்ந்த தாமனாமுதலிய மலர்களால் விளங்குகின்ற நீர்வளம் பொருந்திய சோழியிலவதரித்த சிவஞானக் கன்றாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக் கெதிரோவணங்கி அவரோடுகலக்க, பிள்ளையாரும் அவவடியார் திருக்கூட்டங்களோடு கூடச் சிவபெருமானது திருக்கோயிலை யடைந்தருளினார்.—எ-று.)

வேறு.

தேவர்தத் தலைவனார் கோயிலபுக் கனைவருஞ் சீர்நிலத் துறவணங்கிப், பாவருத் தமிழிசைப பதிகமுன பாடிமுன பரவுவார புறமபணைந்தே, தாவில்சீர் முருகனா திருமனைக் கெய்தியத் தனிமுதற் றொண்டாதாமையாவயுங் குறைவறுத் திடவமாந் தருளுவாரிரிதினங் குறையுள்ளில.

(இ-ள்.) தேவர்கள் நாயகராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலினுள் புருந்து அனைவரும்பூமியில் சாஷ்டாங்கமாக விழுகது வணங்கிப் பரவிய அரிய இசையிணையுடைய தமிழ்த்திருப்பதிகத்தை முன்னின்றுபாடி வணங்குகு திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் (அங்கு நின்று) புறத்திலெழுந்தருளிக் கெடாத சிறப்பிணையுடைய முருகநாயனாது திருமனையையடைந்து, ஒப்பற்ற முதனமை பொருந்திய அந்நாயனார் திருவமுது செய்தற்குவேண்டிய எவற்றையும் குறைவற நடத்த, விரும்பியருள்பவராய் மகிழ்வாக அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் நாள்களில்.—எ-று.)

நீலநக் கடிகளுநிகழ்சிறுத் தொண்டரு முடனணைத் தெய்துநீர்மைச் சீலமெய்த் தவர்களுங் கூடவே குமபிடுஞ் செய்கைநோ நினறு வாய்மைச் சாலமிக் குபர்திருத் தொண்டினுண மைத்திறத் தனனையே தெளியநாடிக் காலமுய்த் தவர்களோ டளவளா விக்கலந் தருளிலா காழிராடா.

(இ-ள்.) சோழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருநீலநக்கநாயனாரும், விளங்குகின்ற சிறுத்தொண்டநாயனாரும் அவர்களோடுகூடி வந்த நல்லொழுக்கத்திணையுடைய மெய்யடியார் திருக்கூட்டங்களும் தமமோடு ஒருங்குசேர்ந்து சிவபெருமானை வணங்கும் செய்கையில் கலந்துநின்று, மெய்மமையதிகரித்தயுயர்ந்த திருத்தொண்டின் உண்மைத்தனமையைத் தெளிவாக ஆராய்ந்து, அதனால் அவர்களோடு காலம்போக்கிக் கலந்திருந்தருளினார்.—எ-று. (நிஉ௩)

கும்பிடுங் கொள்கையிற் குறிகலந் திசையெனும் பதிகமுன் னானபாட நம்பெருந் தலைமையால நிலைமைசால பதியதன்பெருமைசால புறவிளம்பியும்பரும பரவுதற் குரியசொற் பிள்ளையா ருள்ளமெய்க் காதல கூர நம்பர்தம் பதிகளா யினவெனைப் பலவுமு னண்ணியே தொழநயந்தார்.

(இ-ள்.) (திருமால் பிரமன்முதலிய) தேவர்களும் வணங்குதற்குரிய புகழையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தாம் நாடோறிலுஞ் சிவபெருமானை வணங்குங் கொள்கையினால், “குறிகலந்த விசை” என்னும் பதிகமுதலையுடைய

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உரு

திருப்பாடலில், தம் பெருந்தன்மையினால் அழியாத நிலைமைபெற்ற அத்திருப்பதியின் பெருமையை மிகுதியாகச்சிறப்பித்து தமது திருவுள்ளத்தில் மெய்ம்மையாகிய அன்பு அதிகரிக்கச் சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் மற்றத் திருப்பதிகளையும் முன்னேயடைந்து வணங்கும்படி விருப்பங்கொண்டருளினார்.—எ-று.

‘உம்பரும் பரவுதற்குரிய சொற்பிள்ளையார்’ என்பதற்கு, திருமால்முதலிய தேவர்களும் வணங்குதற்குரிய தேவாரத் திருப்பதிகங்களை அருளிச்செய்யும் பிள்ளையார், எனினுமாம். (இஉச)

திருப்புகலூர் - பண் - நீட்டபாலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறிகலந்தவிசைபாடலினுனையாவிலவ்வுலகெல்லா
நெறிகலந்ததொருசீரமையனையருதேறும்பளிபேணி
முறிகலந்ததொருதோலலாமேலுடையாளிடமொய்மலரின்
பொறிகலந்தபொழிலுருழந்தயலேபுயலாரும்புகலூரே.

புற்றில்வாழ்மாவமனையாரத்தவன்மேவும்புகலூரைக்
கற்றலலவர்காழியுண்ஞானசம்பந்தன்மீழ்மாரலை
பற்றியென்றும்மிசைபாடியமார்தாபரமன்னடிசேர்த்து
குற்றமின்றிக்குறைபாடொழியாபுகழோங்கிப்பொலிவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேறு.

புள்ள லம்புதண் புன்புக லூருறை புனிதனா ருள்பெற்றுப்
பிள்ளை யாருட னாவினாக் கரசரும் பிறபதி தொழ்ச்செலவார்
வள்ள லார்சிறுத் தொண்டரு லீலநக் கரும்வளம் பதிக்கேக
வுள்ள மன்புறு முருகர்வ் கொழியவு முடனபட விசைந்தார்கள்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் பறவைக் கூட்டங்கள் சபிக்கின்ற குளிர்ந்த நீாவளம்பொருந்திய திருப்புகலூரில் வீற்றிருந்தருளும் அக்கிணீசராதிருவருளைப்பெற்று,மற்றத் திருப்பதிகளையும் வணங்கச்செல்லுங் கருத்துடையவர்களாய், வளவற்றன்மையைபுடைய சிறுத்தொண்டநாயனாரும் திருலீலநக்கநாயனாரும் தததத் திருப்பதிகளுக்குச் செல்லவும், அன்பு பொருந்திய திருவுள்ளதையுடைய முருகநாயனார் அத்திருப்புகலூரிலேயே நிிற்கவும் அவர்க ளுடன்பெம்படித் தாமும் இசைந்தார்கள்.—எ-று.

வள்ளற்றன்மையாவது, வேண்டுவோர் வேண்டியவற்றை வளையாது கொடுக்கும் ஓளதாரிய குணம். அது, சிவபெருமான் பைரவத் திருவேடங்கொண்டெழுந்தருளி எமக்கு நரமாயிசம் படைக்கவென, அவவாரே தமது புத்திரனையரிந்து சமைத்துட்டினமையாம்.

சிறுத்தொண்டநாயனார் தமது திருப்பதியாகிய திருச்செங்காட்டங் குடிக்கும், திருலீலநக்கநாயனார் தமது திருச்சாத்தமங்கைக்குஞ் செல்லவும், முருகநாயனார் தமது ஷேத்திரமாகிய அத் திருப்புகலூரிலேயே தங்கவும் உடன்பட்டன

கொன்க. பின்னையாருடனாவிலுக்கரசரும் பிறபதி தொழச் செல்வாராய் இசைந்த
னனொனக் கூட்டுக. (௫௨௫)

கண்ண கன்புக லூரினைத் தெரழுதுபோம் பொழுதினிற் கடற்காழி
யண்ண லார்திரு காவிலுக் கரசாத மருகுவிட் டகலாதே
வண்ண நித்திலச் சிவிகையும் பின்வர வழிக்கொள வுறுங்காலே
யெண்ணில் சீர்த்திரு காவிலுக் கரசரு மற்றவாக் கிசைக்கின்றார்.

(இ-ள்.) இடமகன்ற திருப்புகலூரை வணங்கிச் செல்லும்பொழுது கடற்
கையிலுள்ள சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பின்னையார் திருநாவுக்கரசு
சுவாமிகளை விட்டுப்பிரியாமல் அழகிய முத்துச்சிவிகையும் பின்னேவர வழிக்கொ
ள்ளும்பொழுது, அளவற்ற சிறப்பினையுடைய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் அவ்வா
ளுடைய பின்னையானோர்க்கு அருளிச்செய்கின்றார்.—எ-று. (௫௨௬)

நாய னாருமக் களித்தருள் செய்தவிந் நலங்கிள ரொளிமுத்தின்
றாய யானத்தின் மிசையெழுந் தருளுவீ ரொன்றலுஞ் சுடர்த்திங்கண்
மேய வேணியா ரருளுமீவ் வாறெனில் விருமபுதொண் டர்களுோடும்
போய தெங்குரீ ரங்குயான் பின்வரப் போவதென் றருள்செய்தார்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் உமக்குக் கொடுத்தருளிய இந்த அழகுவிளங்கும்
ஒளிபொருந்திய முத்துக்களாலாகிய பரிசுத்தமான சிவிகையின்மேல் எழுந்தருளு
வீன்று கூறவும், (அதற்குப்பின்னையார்) விளங்குகின்ற சந்திரனையணிந்தசடை
முடியையுடைய சிவபெருமான் திருவருளும் இவ்வாறெனில், வி ரம்பகின்ற அடி
யார்களோடும் நீர் முன்பு எங்கு எழுந்தருளுகின்றீரோ அங்கு யானும் பின் வருவே
னென்று அருளிச்செய்தார்.—எ-று. (௫௨௭)

என்று பின்னையார் மொழிந்தருள் செய்திட விருந்தவத் திறையோரு
கன்று நீரருள் செய்கதே செய்வனென் றருள்செய்து நயப்புற்ற
வன்றை காண்முத லுடன்செலு காளெலா மவ்வியல் பீனிர்செல்வார்
சென்று முன்னுறத் திருவம்ப ரீணாதனர் செய்தவக் குழாத்தோடும்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு திருஞானசம்பந்தப்பின்னையார் கூறியருள, சிறந்த
தவத்தலைவராகிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் (அவரைப்பார்த்து) இது கன்று ; நீர்
அருளிச்செய்தபடியே செய்வேனென்று கூறியருளி, அவ்வாறு செய்யவிரும்பிய
அன்றுமுதல் அவருடன் செல்லுநாள்களெல்லாம் அவ்வாறே செல்பவராய் முன்
னேசென்று, அந்நமையாகச்செய்யுந் தவத்தினையுடைய அடியார் திருக்கூட்டத்
தோடும் திருவம்பர் என்னுந் திருப்புகிய யா ளுந்ருளினா.—எ-று (௫௨௮)

சண்பை மன்னருந் தமபிரா னாள்வழி நிற்பது தலைச்செல்வார்
பண்பு மேம்படு பணிக்கதிர் நித்திலச் சிவிகையிற் பணிந்தேறி
வண்பெ ரும்புக லூரினைக் கடந்துபோய வருமபரி சனத்தோடுந்
திண்பெ ருந்தவ ரீணந்ததெவ் கென்றுபோய்த் திருவார்ப் நகர்புக்கார்.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பின்னையாரும் சிவபெரு
மான்திருவருளின்மூலியே ஒழுஞ்சுலைமேற்கொள்பவராய்ச் சிறந்த குணததையு
டைய குளிர்ந்த கிரணங்களை வீசும் முத்துச்சிவிகையின்மேல்வணங்கியே ரியருளி,
வளம்பொருந்திய திருப்புகலூரைக் கடந்துசென்று, மிக்க தவத்தினையுடைய திரு

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௨௦௭

நாவுக்கரசுசுவாமிகள் தம்முடன்வரும் அடியார் திருக்கூட்டத்தோடும் எங்கு சென்றாரென்று வினாவிப்போய்த் திருவம்பொன்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.()

அம்பர் மாநக ரணைந்துமா காளத்தி லண்ணலா ரமர்கின்ற செம்பொன் மாமதிற் கோயிலை வலங்கொண்டு திருமுன்பு பணித்தேத்தி வம்பு லாமலர் தூவிமுன் பரவிய வண்டமி ழிசைமலை யும்பர் வாழஞ் சுண்டவர் தமைப்பணிந் துருகுமன் பொருதாழ்த்தார்.

(இ-ள்.) திருவம்பர் என்னும் பெரிய திருப்பதியை யடைந்து மாகாளத்தில் சிவபெருமானு எழுந்தருளிய சிவந்த பொன்மயமாகிய பெரியமதிலகளுக்குழந்த திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து சநந்தியில் நின்று வணங்கித்துதித்து, வாசனை கமழும் மலாகளைத் தூவி, முன பாடியருளிய வளவிய இசையமைந்த திருப்பதிகத்தினால் தேவர்கள் வாழும்படி ஆலாகலவிஷத்தை யமுது செய்தருளிய ஸ்ரீ காளகண்டேசரைப்பணிந்து மனமுருகுதற்குக் காரணமாகிய அன்புடனவனை வகி யருளினார்.—எ-று.

மாகாளம் என்பது திருவம்பர்என்னுந் திருப்பதியில் சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளுந் திருக்கோயிலின் பெயர். (இரு௦)

தாழ்த்து நாவினுக் கரசுடன நம்பிரான் கோயின்முன் புறமெய்திச் சூழ்ந்த தொண்டரோ டப்பதி யமர்பவர் சுரந்த முடிமீது வீழ்ந்த வேணியர் தமைப்பெறுங் காலங்கள் விருப்பிறை கும்பிட்டு வாழ்ந்தி ருந்தனா காழியா வாழுவத தருளிய மறைவேந்தார்.

(இ-ள்.) சீகாழியிலுள்ளவர்கள் சிவஞானப் பெருவாழ்வடையும்படி அவதரித்தருளிய வேதமுதல்வராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் ஸ்ரீ காளகண்டேசரை வணங்கித் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளுடன் அவ்வெம்பெருமானு நிருக்கோயிலின் முன்புறத்திலவந்து தம்மைச்சூழ்த்திருக்கும் அடியார்திருக்கூட்டத்தோடும் அத்திருப்பதியில் வசிப்பவராய், கங்கைநதி வீழுதற்கு இடமாகிய சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானை வணங்குதற்குரிய காலங்களதோறும் விருப்பத்தோடுவணங்கிச் சுபமாக எழுந்தருளி யிருந்தார் —எ-று. (இரு௧)

பொருவி லாதசொற புல்குபொன் னிறமுதற் பதிகங்க ளாற்போற்றித் திருவி னார்ந்தகோச் செங்கண னந்காச் செய்தகோ யிலைச்சேர்ந்து மருவு வாய்மைவண டமிழ்மலா மலைபவ் வளவனைச் சிறப்பித்துப் பெருகு காதலிற் பணிந்துமுன் பரவினா பேணிய வுணர்வோமே.

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற நல்ல சொற்களமைந்த “புல்கு பொன்னிறம்” முதலிய திருப்பதிகங்கள்பாடித் துதித்து, பலவகைச் செல்வங்களால் நிறைந்த கோச்செங்கட்சோழநாயனார் அத்திருப்பதியிற்செய்ததிருஅம்பர்ப்பெருந்திருக்கோயிலையடைந்துமெய்மைபொருந்திய வளவிய திருப்பதிகத்தில் அக் கோச்செங்கட்சோழநாயனரைச் சிறப்பித்து மிக்க விருப்பத்தோடும் வணங்கிப் பொருந்திய மெய்யுணர்வினால் திருமுன்னின்று துதித்தார்.—எ-று. (இரு௨)

நீருஷம்பர்மாகாளம் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புல்குபொன்னிறம்பரிசடைநெடுமுடிப்போழிளமதிசூழப்
பிலகுதேனுடைநறுமலாக்கொன்றையுப்பிணையலசெய்தவர்மேய
மலகுதணடுறையரிசிலின்வருபுனலவடகரைமாகாள
மலலுண்பகலுந்தொழுமடியவாக்கருவினையடையாவே.

மாறுதன்னொடுமண்மிசையிலலதுவருபுனன்மாகாளத்
தீறுமாதியுமாகியசோதியையேறமாபெருமானே
நாறுபூம்பொழிற்காழியுள்ஞானசமபந்தனதமிழ்மலை
கூறுவாராயுங்கேட்கவலலாராயுபுறநங்களுகுறுகாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - காளகண்டேசர், தேவியாரா - மகாதேவியம்மை.

நீருஷம்பர்ப்பெருந்திருக்கோயில் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எரிதரவனலகையிலேந்தியெலலியி
னரிதிரிகாணிடைநட்டமாடுவ
ரரிசிலமபொருபுனலமபாமாநகாக்
குரிசிலசெங்கணணவன்கோயிலேசர்வரே.

அழகரையடிகளையமபாமேவிய
நிகழிகழ்சடைமுடிநீலகண்டரை
யுமிழ்திரையுலகினிலோதுவீரகொணமன்
றமிழ்கெழுவிநகின்னறமிழ்செயமாலேயே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-பிரமபுரிநாதர்; தேவியாரா-பவளவண்ணப்பூங்குழலம்மை.

இன்ன வாறுசொன் மாலேக ளாற்றுதித் திறைஞ்சியங் கமாநாளிற
கன்னி மாமதிற் றிருக்கட ளூதொழக் காதலசெய் தருளிப்போய்
மன்னு கோயிலகள் பிறபதி வணங்கியே வாக்கினமன னவரோடு
மந்தெடு மபத யணைவுறக கலயரோ டடியவ ரொதிரகொண்டார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு நல்ல சொற்களமைந்த திருப்பதிகங்களால் துதித்து
வணங்கி அத் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும்நாள்களில, அழியாத பெரியமதில்
சூழ்ந்த திருக்கடலுரை வணங்க விரும்புகொண்டுசென்று, மற்றத திருப்பதிகளில்
பொருந்திய திருக்கோயில்களை வணங்கித் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளுடன் அந்தப்
பெரிய திருக்கடலுரைச் சமீபிக்கவும் குங்கிலியக்கலயநாயனாரோடு அடியார் திரு
க்கட்டடங்களும் எதிர்கொண்டார்கள்.—எ-று.

திருக்கடலூ என்பது, மார்க்கண்டேயர்பொருட்டுச் சிவபெருமான் இயம
ணையுதைத்த சேஷத்திரமாதலின், இது அடிட்டவீரட்டத்தொன்று. (௩௩௩)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௨௦௯

மற்ற வண்பதி யணைந்து வீ ரட்டத்து மழவிடை யார்கோயிற்
சுற்று மாளிகை வலங்கொண்டு காலனை யுதைத்துருட் டியசெய்ய
பொற்சி லம்பணி தாமரை வணங்கிமுன் போற்றியுயர் தெதிர்நின்று
பற்ற றுப்பவர் சடையுடை யானெனும் பதிகவின் னிசைபாடி.

(இ-ள்.) ஆன்மாக்களின் பாசபந்தங்களை யொழித்ததருளும் திருஞானசம்ப
ந்தப்பிள்ளையார் வளப்பம்பொருந்திய அத்திருக்கடவுளையடைந்து திருவீரட்டா
னத்தில் எழுந்தருளும் இளமைபொருந்திய இடப்பவாகனத்தையுடைய அமிர்தக
டேசரது திருக்கோயிலைக்குழந்த அழகிய திருமாளிகையைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்
து, இயமனையுதைத்துப் பூமியிலுருட்டிய சிவந்தபொற்கிலம்பையணிந்த தாமரை
மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கி முன்னின்று துதித்து ஆனந்தமடைந்து எதி
ரில் நின்று, “சடையுடையான” எனனுமுதலையுடைய திருப்பதிகத்தை இனிய
இசையோடு பாடியருளினார்.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம்.

(௫௩௪)

திருக்கடவுரீத் திருவீரட்டானம்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிறம்பலம்.

சடையுடையானுநெய்பாடலானுஞ்சரிகோவண
வுடையுடையானுமையாநதவொணகண் ணுமைகேள்வனுங்
கடையுடைகன்னெடுமாடமோங்குங்கடவுராதனில்
விடையுடையண்ண லுமவீரட்டானததரனலலனே.

வெந்தவெண்ணீ றணிவீரட்டானத்துறைவேந்தனை
யந்தனாதங்கடவுருளானே பணிகாழியான்
சந்தமெல்லாமடிச்சார்த்தவல்லமறைஞானசம
பந்தன செந்தமிழ்பாடியாடக்கெடுமபாவமே.

திருச்சிறம்பலம்.

சுவாமிபெயா-அமிர்தகடேசரி, தேவியார்-அபிராமியம்மை.

பரவியேத்தியங் கரிதினிற் போகதுபார பரவுசீ ரரசோடு
விரவு நலம்புடைக் குங்கிலி யப்பெருங் கலபாதம மனைமேவிக்க
கனாயில் காதனம் நவரமைத் தருளிய விருந்தினி தமர்த்தங்குச்
சிரபு ரத்தவர் திருமயா னமுமபணி திருந்தனா சிறப்பெய்தி.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்
துதித்து, அங்குநின்று நீங்குதற்கரிய ஆராமையோடும் புறத்திற்சென்று, உலகத்
தார் துதிக்கத்தக்க புகழினையுடைய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளுடன் பொருந்திய
நண்பினையுடைய சிறந்த குங்கிலிக்கலயநாயனான திருமனையை யடைந்தருளி,
அளவற்ற விருப்பத்தினையுடைய அவர் அமைத்தருளிய விருந்தை இனிமையாக

வுண்டு, அங்குள்ள திருக்கடவுர் மயானத்தையும் வணங்கிச் சிறப்புற்று எழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று. (இரு௩)

சிறப்பு டைத்திருப் பதியத னிடைச்சில நாளமர்ச் தருளோடும்
விறப்பெ ருங்கரி யுரித்தவா கோயில்கள் விருப்பொருந் தொழச்செல்வார்
மறைப்பெ ருத்திருக் கலயரு முடன்பட வணங்கிப் மகிழ்வோடு
மறப்பெ ருமபய னனையவத் தொண்டரோ டுணைந்தனர் திருவாக்கூர்.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய அத்திருப்பதியில் சிலநாள வசித்திருந்து (உயிர்களின்மேலவைத்த) கருணையினால், வலமைபொருந்திய பெரிய (கயாசா மென்னும்) யானையையுரித்துப்போர்த்த சிவபெருமான் எழுந்தருளுந் திருக்கோயில்கள் பலவற்றையும் விருப்பத்தோடு வணங்கச்செல்லுந் திருநாணசம்பந்தப் பிள்ளையார் வேதியாகுவததிற் றோன்றிய மிக்க திருவருட்செல்வத்தையுடைய குங்கிலியக்கலயநாயனாரும் உடன்பட, சிவபெருமானை வணங்கிய மகிழ்ச்சியோடும், சிவபுண்ணியத்தின பெருமபயனையொத்த அவவடிவவரோடு திருவாக்கூர் என்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினா.—எ-று. (இரு௩)

வந்தணா மேவுமப பதிபிறிற் றுன்றோன்றி மாடத்துச் [டி]
செக்கர் வராசடை யண்ணலைப் பணிந்திசைச் செந்மிழ்த் தொடைபா
மிக்க கோயில்கள் பிறவுடன றொழுதுபோய் மீயச்சூர் பணிந்தேத்திப்
பக்கம் பாரிடம் பாடநின றுடுவார பாம்புர நகாசோந்தார.

(இ-ள்.) தருந் நல்லொழுக்கத்தையுடைய வேதியாகவாழும் அத்திருவாக்கூர்த் திருப்பதியில் தான றோன்றி மாடமென்னுந் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளும் செவ்வானமபோலும் நீண்ட சடைமுடியையுடைய சுயம்புகத்தரை வணங்கி இசையமைந்த செந்மிழ்த் திருப்பதிகம்பாடியருளி, சிறப்புப்பொருந்திய மற்றத் திருக்கோயில்களையும் வணங்கிச் சென்று, திருமீயச்சூரென்னுந் திருப்பதியை வணங்கித் துதித்து, இருபக்கங்களிலும் பூக்கணங்கள் ததிக்க நின்றமுடியருளும் சிவபெருமானது திருப்பாம்புரமென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினா. (1)

பாம்பு ரத்துறை பரமரைப் பணிந்துற பதிகவின னிசைபாடி.
வாம்பு னற்சடை முடியினா மகிழ்விட மற்றமுள்ளன'பொற்றிக்
காம்பி னிற்றிகழ் கருமபொடு செந்நெலின கழனிபாம பணைநீங்கித்
தேம்பொ ழிற்றிரு வீழிமா மிழலையின மருங்குறச் செல்கின்றார்.

(இ-ள்.) திருப்பாம்புரத்தில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானை வணங்கி இனிய இசைபொருந்திய நல்ல திருப்பதிகம்பாடியருளி, தாவிச்செல்லுகின்ற கணகைநீராய்விந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்து எழுந்தருளும் மற்றத் திருப்பதிகளையுந் துதித்து, மூங்கிலைப்போல உயரத்து விளங்குகின்ற கருப்பஞ்சோலைகளும் செந்நெறையாகனும்நிறைந்த வயல்களையுடைய மருதநிலத்தைக் கடந்து, தேன்பொருந்திய சோலைகளாகுழந்த நிறந்த திருவீழிமிழலையின பக்கத்திற் செல்கின்றவராயினார் —எ-று. (இரு௪)

வேறு.

அப்பொழுதி னுண்ட வரசை யெதிர்கொண்ட
மெய்ப்பெருமை யந்தணர்கள் வெங்குருவாழ் வேந்தனா

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உகக

பிற்படவர தெய்தும பெருமபேறு கேட்டுவப்பா
பொபரிசி னுலவந தணைநதங் கெதிரகொண்டார்.

(இ-ள்.) அப்பெழுது திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளைத் திரிகொண்ட உண்மையாகிய பெருமைபொருந்திய (திருவீழிமிழலையில் வாழும்) வேதியர்கள் சீகாழித் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பிள்ளைவந்து சேரும் பெரும்பயனைக் கேளவிப்பட்டிசை சந்தோஷிப்பவர்களாய் எதற்கையசிறப்போடுவந்து அங்கு அரைவா திரிகொண்டார்கள் (என்றால்).—எ-று. (ருஉக)

நிறைகுடந தூபதிப நீடநினைத் தேநதி
நறைமலாப பொறகண்ண நறுமபொரியுந தூவி
மறையொலிபோய் வானளபப மாமுரசு மாபப
விறைவாதிரு மைநதாதமை யெதிரகொள்வர வேற்றார்.

(இ-ள்.) புரணகுடங்களுமும் தூபதிபங்களுமும் வரிசையாக நெருங்க ஏந்தி, தேனநிறைந்த மலாகளொடு பொறகண்ணங்களுமும் நல்ல பொரிகளையுந் தூவி, வேதபாராயண வேரசைசென்று விண்ணுலகத்தை யளக்கவும், பெரியமுரசுவாததியங்க ளொலிக்கவும் சிவபெருமான திருக்குமாரராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளைத் திரிகொண்டார்கள்.—எ-று. (ருஉ௦)

வந்துதிரு வீழி மிழலைமறை வல்ல
வநகனாகள போற்றிசைப்பத தாமுமணி முத்தின்
சுந்தரணிச் சிவிகை நினிழிந்து தாழநதருளி
யுபநதமறை யோராதம முடனணைநதங் குளபுகுவார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு திரிகொண்டுவந்து திருவீழிமிழலையில்வாழும் வேதங்களில் நல்ல பிராமணர்கள் துதிக்கத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் அழகிய முத்தச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி வணங்கியருளி, பேறுபெற்றுந்நத வேதியர்களொடுசேர்ந்து அத்திருப்பதியினுள் எழுந்தருளுவா ராயினா.—எ-று. (ருஉ௧)

அப்பெரு நரையார் விரிகோ வணவாடை
யொப்போ தருமபதிகத தோங்கு மிசைபாடி
மெய்ப்பொதப பொதமாநதா தவகோயின மேவீனா
கைப்பாது சென்னிபின்பேற் கொண்டு கவுணியனார்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது கவுணியா குலத்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தாமதாமலாப்போன திருக்கடங்களைச் சிரசினமேற குவித்துக்கொண்டு “அனாயார் விரிகோவணவாடை” எனும் முதலையுடைய ஒப்பற்ற திருப்பதிகத்தை மிக்க இசையோடும் பாடியருளி, உண்மையானதையுணர்ந்த மெய்யடியார்களுடைய இதயமகலத்தில எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானது திருக்கோயிலை யடைந்தருளினா.—எ-று. (ருஉ௨)

திருவீழிமிழலை - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அனாயார்விரிகோவணவாடை, நரையார்விடையூர்தியந்தான்
வினாயார்பொழிவவீழிமிழலை, யுனாயா லுணர்வாருயாவாரோ.

களிர்காழியுள்ளானசம்பந்தன், குளிரார்சடையானடிசுற
மிளிராபொழில்வீழிம்மிழலை, கிளாபாடவலலார்க்கிலலையேடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - வீழியழகர், தேவியார் - சுந்தரகுசாம்பிகை.

காவின் றனிமன்னர் தாழு முடனண்ண
மேவிய விண்ணிழிந்த கோபில வலங்கொளவார
பூவியலு முந்தியான் போற்றப் புவிக்கிழிந்த
தேவியலு மெய்கண்டு சிந்தைவியப் பெய்தினார்.

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் தமமோடு எழுந்தருள
அங்குள்ள விண்ணுலகினின்றமிழிந்த விமானக்கோயிலை பிரதக்ஷணஞ்செய்கி
ன்றவா, நாயிக்கமலத்தையுடைய திருமாலவணங்குங் காரணத்தினால் உலகத்தில்
இறங்கிய தெய்வத்தன்மைபொருந்திய (அவ்விமானத்தின்) திருவுருவத்தைக்கண்
டு தமது திருவுள்ளத்தில் அதிசயமடைந்தருளினார்.—எ-று. (ஞ்சுந)

வலங்கொண்டு புகுகெதிரே வான நதியின
சலங்கொண்ட வேணித தனிமுதலேத தாழ்ந்து
நிலங்கொண்ட மேனியராய நீடுபெருங் காதல
புலங்கொண்ட சிந்தையினுற பொங்கியிசை மீப்பொழிந்தாரா.

(இ-ள்.) திருக்கோயிலை பிரதக்ஷணஞ்செய்து உள்ளேபுகுந்து கங்கை
நீரையணிந்த சடைமுடியையுடைய ஒப்பற்ற நீடுபெருமானைவணங்கிப் பூமியிற்
படிந்த திருமேனியுடையவராய் அதிகரித்த பெருவிருப்பமானது இடமாகக்கொ
ண்ட திருவுள்ளத்துடன் இசையாகப் பாடியருளினார் —எ-று. (ஞ்சுச)

போற்றிச் சடையார புனலுடையா னென்றெடுத்தாச்
சாற்றிப் பதிகத் தமிழ்மாலேச சுகதவிசை
யாற்ற மிகப்பாடி யானந்த வெள்ளத்தி
னீற்றழகா சேவடிக்கீழ் நின்றலேந்து நீடினார்.

(இ-ள்.) துதித்து “சடையார புனலுடையான்” என்று முதலில்தொ
டங்கித் தமிழ்த்திருப்பதிகத்திற் கமைந்த பண்ணை இசைபெருகப் பாடித் திருவெ
ண்ணீற்றுக்கோலதையையுடைய சிவபெருமானது திருவடியின்கீழ் நிலைபெற்றுச்
சிவானந்தப் பெருவெள்ளத்தில் மூழ்கிச் சிறந்தாரா.—எ-று. (ஞ்சுரு)

திருவீழியிலை - பண் - நீட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சடையார்புனலுடையானொருசரிகோவணமுடையான்
படையார்மழுவுடையான் பல்பூதப்படையுடையான்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உகங்

மடமான்வியுமைமாதிடமுடையானெனையுடையான்
விடையாகொடியுடையானிடம்வீழிம்மியிலையே.

வீழிம்மியிலேமேவியவிகிரதன்றனைவினாசேர்
காழிந்காக்கலேஞானசம்பந்தன்றமிழ்பத்தும்
யாழின்னிசைவல்லாசொல்லக்கேட்டாரவொல்லா
முழின்வலிவினைபோயிடவுயாவானடைவாரோ.

திருசசிற்றமபலம்.

நீடியபே ரனபுருகி புள்ளலைப்ப நோன்று
பாடியெதி ராடிப் பவிப் பணிந்தெழுந்தே
யாடிய சேவடிக ளாவமுற வுட்கொண்டு
மாயோ கோயிற புறத்தரிது வந்தனைந்தார்.

(இ-ள்.) மிக்க பேரன்பானது உள்ளதையுருக்கி யலைக்கத் திருமுன்னி
ன்றுபாடி நேரில் ஆனந்தக்கூடத்தாடித் துதித்து வணங்கியெழுந்து, கனகசபை
யில் திருநடனஞ்செய்தருளுந் திருவடிகளை அனபோடு திருவுள்ளத்திற்சிறித்து,
உயாநத திருக்கோயிலினின்றது நீங்குதற்கரிய ஆராமையோடுமவநதுசேர்ந்தருளி
னா.—எ-று.

(ருசக)

வந்தனைந்து வாழ்ந்து மதிப்புறத்தோர மாமடத்துச்
செந்தமிழ்ச்சொல் வீவந்தருளு செய்தவருளு சோந்தருளச்
சந்தமலங்கி கோபுரத்துச் சாரதவட பாறசன்னைப்
யந்தனாகு ளாமணியா ரங்கோர மடத்தமாரதார.

(இ-ள்.) இயவாறு வந்தசோந்து சிவானந்தப் பெருவாழ்வடைந்து திரும
திவினப்புறத்திலுள்ள ஒரு பெரியதிருமடத்தில் சிறந்த திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும்,
அருமைபாக்கச்செய்த தவத்தினையுடைய திருத்தொண்டார்களுஞ் சேர்ந்தருள, சீகா
ழியிலுள்ள வேதியா சலைவராக்ய திருஞானசம்பந்தபிள்ளையார் அழகிய திருக்
கோபுரத்தைச்சாரதவடபக்கத்திலுள்ள ஒரு திருமடத்தில் எழுந்தருளினா.—எ-று.

அங்க ணமாவா ரானு ரடியினைக்கிழ்த
தங்கிய கா கலிறை காவங்க டப்பாழ்ம
பொங்குபுகழ் வாசீச ருங்குடப் பொறவிசைத்தே
யெங்குமிடா தீர்ப்பா ரிவப்புற் றுறைகினறா.

(இ-ள்.) அத் திருமடத்தில் எழுந்தருளும் பிள்ளையார் சிவபெருமானது
இரண்டு திருவடிகளிலும் பொருந்திய அன்பினால் காலங்கடோறும் தவறாமல்
மிக்க புகழையுடைய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் உடனவரச்சென்று அவ்வெம்
பெருமானைத்துதித்து, உலகமெங்குமுள்ள ஆனமகோடிகளினிபிறவித்துன்பத்தை
நீக்குகின்றவராய் மகிழ்ந்து வசிடத்தருளினா.—எ-று.

(ருசக)

ஒங்குபுனர் பேணு பெருந்துறையு முள்ளிட்ட
பாங்கார் திலதைப் பதிமுற்ற மும்பணிந்து

வீங்கொலிநீர் வீழி மிழலையினின் மீண்டுமணைந்
தாங்கினிது குமபிட்ட மார்தொழுகு மநகாளில்.

(இ-ள்.) நீர்வளப்ப மிருந்ததிருப்பேணுபெருந்தறையையும், அதனுள்
எ—ங்கிய திலதைப்பதியின் திருமுற்றத்தையும் வணங்கி, ஒளிமிருந்த நீர்க்குழந்த
திருவீழிமிழலைக்கு மீளவும் எழுந்தருளி அங்கு வீழியழகரை வணங்கித் தன்கியிரு
க்கும் நாள்களில்.—எ-று.

இதுமுத விரண்டுபாடலுங் குளகம்.

(நுசக)

வேறு.

சேணுயா மாடப் புகலியுள்ளார திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையா
ரைக், காணும விருப்பிற பெருகுமாசை கைமமிரு காதலகரையிகப்பப்,
பூணு மனததொடு தோணிமேவும் பொருவ்நடை யாரமலாப் பாதம் போ
றறி, வேணு புரத்தை யகன்றுபோந்து வீழிமிழலையில் வந்தணைந்தார்.

(இ-ள்.) விண்ணுலகளவு முயர்ந்த மாளிகைகளையுடைய சீகாழிப்பதியி
லுள்ள பிராமணாடள் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைத் தரிசிக்கவேண்டுமென
னும் அன்பினால் அதிகரித்த ஆசையானது அளவுகடந்து வளர, அன்புபொருந்திய
மனதோடும் திருத்தோணியில் வீற்றிருந்தருளும் ரிஷபாருடராகிய சிவபெருமா
னதுதாமரைமலர்போன்ற திருவடிசனைத் துதித்து அச்சீகாழிப்பதியைவிட்டுநீங்கிப்
புறப்பட்டுத் திருவீழிமிழலைக்கு வந்து சேர்ந்தாராகள்.—எ-று.

(நுடு)

ஊழி முடிவி லுயர்ந்த வெள்ளத் தோங்கிய காழி யுயர்பதியில்
வாழி மறைபவா தாங்க ளெல்லாம் வந்து மருங்கனைந் தாரகளைன
வீழி மிழலையின் வேத்யாகள் கேட்டு மெய்ஞ்ஞான முண்டா ராமுனன
வேழிசை சூழ்மறை யெய்தலோதி யெதிரகொண முறைமையிற் கொண்
[டுபுக்கார்.

(இ-ள்.) யுகாநசகாலத்தில பொங்கியெழுந்த சலப்பிரளயத்தில் அழியா
து மிதந்தோங்கிய உயர்ந்த சீகாழிப்பதியிலுள்ள பிராமணாக ளனைவரும் மெய்ஞ்
ஞானப்பாலையுண்டருளிப் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைக் கருதித் திருவீழி
மிழலையின் அருங்காவல்தாராகளென்று அத்திருவீழிமிழலையிலவாழும்பிராமணாகள்
கேள்விப்பட்டு ஏழிசைகளும் பொருந்தியவேதங்கனையோ திகக்கொண்டு எதிரகொள்
ளவேண்டிய முறைமைப்படி யழைத்துக்கொண்டு தமது திருப்பதிக்குள் வந்தார்
கள்.—எ-று.

ஊழி என்பது ஆயிரம் சதுரயுகங்கொண்ட பிரமனது ஒருபகல. (நுடுக)

சண்பைத் திருப்பறை யோரகளைல்லாக தம்பிரா னுரைப் பணிந்து
போந்து, நண்பிற பெருகிய காதலகாரது ஞானசம்பந்தா மடத்தினெய்
த்ப, பண்பிற பெருகுங் கழமலத்தார பிள்ளையார பாதம் பணிந்து பூண்
டே, யெண்பெற்ற தோணி புரத்தி லெமமோ டெழுந்தரு ளப்பெற வே
ண்டு மென்றார்.

(இ-ள்.) சீகாழிப்பதியில் வாழும் பிராமணாகளனைவரும் வீழியழகரை
வணங்கிச் சென்று நண்பினால் மிக்க விருப்பமுற்றத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை
யாரது திருமடத்தையடைந்து, அவரது திருவடினைவணங்கிச் சிரசிந்திப்பூண்டு.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உகரு

தேவரீர் எம்மோடு பொருமைபொருந்திய சீகாழிப்பதிக்குழுந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள்.—எ-று. (௫௫௨)

என்றவர் விண்ணப்பஞ் செய்தபோதி லீறில் சிவஞானப் பிள்ளையாருந்நிது சாலவுந் தோணிமேவு நாதர் கழலிணை நாமிறைஞ்ச வின்று கழித்து மிழலைமேவு மிறைவ ரருள்பெற்றுப் போவதென்றே யன்று புகலி யருமறையோக் கருள்செய் தவாக்கு முகமளித்தார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு அந்தப்பிராமணர்கள் விண்ணப்பஞ்செய்தபொழுது முழவில்லாத திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் நீவிகூடறியது மிகவும் நன்றேயாம், திருத்தோணியில் வீற்றிருந்தருளுஞ் சிவபெருமானது திருவடிகளை நாம் வணங்கத் திருவீழிமிழலையில எழுந்தருளும் வீழியழகரது திருவருளைப்பெற்று நாளைச்செல்வதென்று சீகாழியி விருந்துவந்த சிறந்தபிராமணர்களுக்கு அப்பொழுது அருளிச்செய்து உபசாரஞ் செய்தருளினார் —எ-று. (௫௫௩)

மேற்பட்ட வந்தணா சண்பை நீடும வேதியாக் காய விருந்தளிப்பப், பாற்பட்ட சிந்தைய ராய்மகிழ்ந்து பரம்பொரு ளானார் தமைப்பரவுஞ், சீர்ப்பட்ட வெலலை யினிதுசெலலத திருத்தோணி மேவிய செலவா தாமே, காப்பட்ட வணகைக் கவுணியாக்குக கனவிடை முன்னின் றருள்செய்கின்றார்.

(இ-ள்.) (திருவீழிமிழலையிலிருக்கும்) மேனமைபொருந்திய வேதியாகள் சீகாழியினின்றும்வந்த வேதியாகளுக்குத் தக்க விருந்துசெய்ய, அவ்வந்தணர்கள் பிள்ளையாரருள்வழிப்பட்ட சிந்தையையுடையவாகளாயமகிழ்ந்து, அப்பிள்ளையார் பரம்பொருளாகிய சிவபெருமானைத் துதிக்கும் சிறந்த காலஅளவைக்கூறி, அங்கு தாமிருக்குமிடத்திற்கு இனிதாகச்செல்லவும், திருத்தோணியிலவீற்றிருந்தருளும் தோணியப்பா மேகத்தையொத்த வண்மை பொருந்திய திருக்கரத்தையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்குச் சொப்பனத்தில முன்னின் மெழுகருளி அருள்செய்கின்றார்.—எ-று. (௫௫௪)

தோணியி னுமங் கிருந்தவண்ணந தூமறை வீழி மிழலைதன்னுட், சேனுபா விண்ணின் நிழிந்தவிந்தச சீகொள் விமானத்துக் காட்டுகின் றோம, பேனும படியா லறிதியென்று பெயாந்தருள் செய்யப் பெருந்த வங்கள், வேனு புரத்தவர் செய்யவந்தார விர்வும புளகத் தொடுமுணர்ந்தார.

(இ-ள்.) நாம் அங்குத் திருத்தோணியில் எழுந்தருளியிருக்குத்தன்மையைப் பரிசுத்தமாகிய வேதங்கள் வாழும் இகதிருவீழிமிழலையில மிகவு முயர்ந்த விண்ணின்றிழிந்த இரதச சிறந்த விமானத்தார் தரிசனங் கொடுக்கின்றோம், அங்கு சென்று விருப்பு முறைமைப்படி அறிவாயாக வென்று அருளிச்செய்ய, சீகாழியி னுள்ளவர்கள் மிகக் தவஞ்செய்த காரணத்தினால் அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருமேனியிற் பொடித்த புளகாகித்ததோடும் அந்தச் சொப்பனத்தை நன்றாக வுணர்ந்தருளினார்.—எ-று. (௫௫௫)

அறிவுற்ற சிந்தைய ராயெழுந்தே யதிசயித் துச்சிமே லங்கை கூப்பி, வெறியுற்ற கொன்றையி னாமகிழ்ந்த வண்ணிழி கோயிலிற் சென்று

புக்கு, மறியுற்ற கையுரைத் தோணிமேன்முன் வணங்கும் படியங்குக் கண்டு வாழ்ந்து, குறியிற பெருகுந் திருப்பதிகங் குலவிய கொள்கையிற் பாடுகின்றார்.

(இ-ள்.) உணர்ந்த திருவுள்ளத்தோடும் விழித்து எழுந்து, அதிசயமடைந்து அழகிய திருக்கரங்களை உச்சிமேற் குவித்து, வாசனைபொருந்திய கொன்றை மாலையையணிந்த வீழியழகா மகிழ்ந்தருளிய விண்ணிழி விமானக்கோயிலிற் சென்று புருந்து மானேந்திய திருக்கரதையுடையசிவபெருமானைத் திருத்தோணியில் முன் வணங்கியதனமைபோலத் தரிசித்து வணங்கிச் சிவானந்தமடைந்து, தாம் தரிசித்த குறிப்பாற் சிறந்த திருப்பதிகத்தை நற்கொள்கையோடு பாடுகின்ற வராயினார்.—எ-று. (௫௫௬)

மைமமரு பூங்குழ லென்றெடுத்து மாநில பெருந்திருத் தோணிதன்மேற், கொமமை முலையினுள் கூடநீடு கோலங் குலவு மிழலைதன்னிற், செம்மை தருவிண் ணிழிந்த கோயிற நிகழ்ந்த படியிது வென்கொ லென்று, மெய்ம்மை விளங்குந் திருப்பதிகம் பாடி மகிழ்ந்தனா வேதவாயர்.

(இ-ள்.) திருநெறித்தமிழ்வேதங்கமழந் திருவாயினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் “மைமமரு பூங்குழல்” என்று முதலில் தொடங்கிக் கெடுத்த வில்லாத திருத்தோணியின்கண் குவிந்த ஸ்தனங்கனையுடைய பெரியநாயகியாரோடு கூட எழுந்தருளிய திருக்கோலமானது விளங்குகின்ற திருவீழிமிழலையில் சிறந்த விண்ணிழிவிமானக்கோயிலில் விளங்குவது யாதுகாரணமென்று உண்மைபொருந்திய திருப்பதிகம்பாடி மகிழ்வடைந்தருளினார். (௫௫௭)

திருப்புகலியும்-திருவீழிமிழலையும்-வினாவுரை-பண்-நட்டபாலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மைம்மருபூங்குழற்கற்றைதுற்றவாணுதனமானவீழிமங்கையோடும் பொய்ம்மொழியாமறையோர்களே தப்புகலிலிலாவியபுண்ணியனே யெய்ம்மிறையேயிமையா தமுக்கணிசுவேனசவிதெனகொலசொல்லாய் மெய்ம்மொழிநானமறையோர் மிழலைவிண்ணிழிகோயிலவிருமபியதே.

விண்ணிழிகோயில்விரும்பிமேவுமவித்தகமென்கொவிதெனறுசொல்லிப் புண்ணியனைப் புகலிலிலாவுபூங்கொடியோடிருந்தானைப்போற்றி கண்ணியகீர்த்திரலங்கொள்கேள்விரான்மறைஞானசம்பந்தன சொன்ன பண்ணியல்பாடல்வலலார்களிந்தப்பா ரொடுவிண்பரிபாலகோ

திருச்சிற்றம்பலம்.

செஞ்சொன் மலர்ந்த திருப்பதிகம் பாடித் திருக்கடைக் காப்புச்சாற்றி யஞ்சலி கூப்பி விழுந்தெழுவா ரானந்த வெள்ள மலைப்பப்போந்து மஞ்சிவர் சோலைப் புகலிமேவு மாமறையோர்தமை நோக்கியாய்மை நெஞ்சி னிறைந்த குறிப்பின்வந்த நீர்மைத் திறத்தை யருள்செய்கின்றார்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உச்சு

(இ-ள்.) இனிய சொற்களமைந்த திருப்பதிகம்பாடித் திருக்கடைக்காப் பையுஞ் சாத்தியருளி அஞ்சலியஸ்தராய் வணங்கி யெழுதின்ற பிள்ளையார் ஆனந்தபாஷ்பமொழுகச் சந்தியினின்று புறத்திற் சென்று, மேகங்கள் தவழும் சோலைசூழ்ந்த சீகாமியில் வாழும் சிறந்த பிராமணர்களைப் பார்த்து உண்மைநிறைந்த திருவுள்ளக்குறிப்பினால் புலப்பட்ட திருவருளின் வரலாற்றை அருளிச்செய்வாராயினா—எ-று.

(இருஅ)

பிரம புரத்தி லமர்ந்த முக்கட் பெரிய பிரான்பெரு மாட்டி யோடும் விரவிய தானங்க ளெவ்வுஞ் சென்று விரும்பிய கோலம் பணிந்துபோற்றி வருவது மேற்கொண்ட காதலகண்டங் கமர்ந்தவகையிங்களித்ததென்று தெரிய வுரைத்தருள் செய்துநீங்கள் கிரபுர மரங்கா செல்லுமென்றா.

(இ-ள்.) சீகாழிப்பதியி லெழுந்தருளிய திரிநேத்திரங்களையுடைய பெரிய பெருமானாகிய தோஷப பா பெரியநாயகியாரோடும் எழுந்தருளிய திருப்பதிக ளெவ்வுஞ் சென்று அங்கங்கு அவ்வெம்பெருமானெழுந்தருளிய திருக்கோலங்க ளைப் பணிந்து துதித்து வருதலையே மேற்கொண்டொழுகும் எனது விருப்பத்தைப் பார்த்து, அத்திருத்தோணியிலெழுந்தருளும் திருக்கோலத்தை இங்குக்காட்டி யருளியதென்று அவ்வேதையாக்குக்குத் தெரியும்படி யுரைத்து, நீங்கள் சிறந்த சீகாழிப்பதிக்குச் செல்லுங்களென்று கூறியருளினா—எ-று.

‘விரும்பிய கோலம்’ எனபது சிவபெருமான ஆன்மகோடிகளருள்பெற்றுமயம்பொருட்டு ஆங்காங்குக் கொண்டருளிய சந்திரசேகரா முதல் இலிங்கோந்நவாசராக வுள்ள இருபத்தைந்து சிவமுடாததங்களையுமாம்; அவற்றை,

“மதியணி யுஞ்சடை யாநுமை கேள்வா மழவிடையார்
சதியி னடம்புரி வாகல் யாணர் தலையினுண்பார்
கதமதற செற்றவா காலநகுங் கால லொயிலரித்தார்
துதியிற சலந்தர னா லதைத்த ச்தந்திரரே.

அத்தி யுரித்தவா வேள்வி யழித்தவா மாலத்தனார்
சுரத்தொ பாக்கிராநா ளவ காளாசன் டேசமக்குச்
சித்தியளி தவ ராலால் முண்டலா செம்பொறியான
புத்தியி னுக்கொரு சக்கர மீது பரம்பரனே.

கரிமுக னாக்கருள செபநாசோ மாஸ்கந்தா காலொன்றுளா
முரிய சுகாதனா னானோப தேச ரிஷிகத்தறற
நிருபதி னோடைந்து விக்கிர கங்களென னுமயிவர்தார்

தெரியுந் கொண்டெடைத் தாமாள வந்த செயலிதுவே.”—என்னுஞ் செய்யுட்களா ளுணாக.

(இருக)

என்று கவுணியப் பிள்ளை யாரதா மிபம்பப் பணிந்தரு ளேற்றுக் கொண்டே, யொன்றிய காதலி னுள்ள மங்க னொழிய வொருவா நகன் று போந்து, மன்று ணடம்புரிந் தார்மகிழ்ந்த தானம் பலவும் வணங்கிச் சென்று, நின்ற புகழ்த்தோணி நீவொரைப் பணியு நியதிய ராயுறைந்தார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அருளிச்செய்ய, அவர்கள் வணங்கி அத்திருவருளை மேற்கொண்டு, பொருந்திய அன்பினால் தமது மனம்

அப்பிள்ளையாரிடத்துத் தங்க ஒருவாறு பிரிந்துசென்று, கணகசபையில் ஆனந்தத்தாண்டவம் புரிந்தருளும் ஸ்ரீநடராசப்பெருமான வீற்றிருந்தருளிய பல திருப்பதிகளையும் வணங்கிச் சீகாழியை யடைந்து, நிலைபெற்ற புகழையுடைய திருத்தோணியில் எழுந்தருளுந் தோணியப்பரை வணங்கும் நியமமுடையவாகளாய வாழ்ந்தார்கள்.—எ-று. (௩௬௦)

சிரபுரத் தந்தணா சென்ற பின்னைத் திருவீழி மேவிய செல்வர் பாழம் பரவுதல் செய்து பணிநது நாளும பண்பின வழாததிருத் தொண்டா சூழ வுரவுத் தமிழ்த்தொடை மாலேசாத்தி யோங்கிய நாவும் கரசரோடும் விரவிப் பெருகிய நணபுகூர மேவி யினிதங் குறையுராளில்.

(இ-ள்.) சீகாழியிலிருந்து வந்த பிராமணாக்கள போனபின்பு திருவீழிமிழலை யிலெழுந்தருளிய வீழியழகரது திருவடிகளை நாடோறுந் துதித்து வணங்கி, நற்குண மமைந்த அடியாதிருக்கூட்டங்கள் சூழ்ந்துவர, சிறந்த தமிழ்த்திருப்பதிகம் பாடியருளி, மேன்மைபொருந்திய திருநாவுக்கரசுவாபிகளோடுங் கலந்து மிக்க நண்பு மிகும்படிப் பொருந்தி இனிதாக அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும்நாள் களில்—எ-று.

இதுமுத விரண்பொடலுங் குளகம்.

(௩௬௧)

வேறு.

மண்ணின்மிசை வான்பொய்தது நதிக டபரி மன்னுயிர்கள் கணசாம்பி யுணவு மாறி, விண்ணவாக்குஞ் சிறப்பிலவரும் பூசை யாற்றா மிக்கபெரும் பசியுலகில விரவக் கண்டு, பண்ணமரு மொழியுமையா ன முலையின ஞானப பாலரா வாயருட னரசும் பாரமேற, கண்ணுதலான நிருநிறுச சாாவி னோர்க்குங் கவலைவரு மோவென்று கருத்திற் கொண்டா.

(இ-ள்.) உலகத்தில மறைபெய்யாமல காவிர்முதலிய நதிகளகாலத்தில நீர்பெருகது தவறி, நிலைபெற்ற உயிர்கள் பசியால்கண்ணோரந்து உணவும் உணவுமாறி, தேவார்களுக்குச் சிறப்பாகச் செய்துநின்ற பூசைகளைச் செய்யாமல மிக்கபெரும்பசியானது உலகில எங்கும் பரவப்பாதுது, இசைபொருந்திய மொழியினை யுடைய உமாதேவியாரது திருத்தனங்களிற் சுரந்த சிவஞானப்பான மணங்கமழந் திருவாயினையுடைய திருஞானசம்பநப்பின்னையாரோடு திருநாவுக்கரசுவாபிகளும் உலகத்தில் சிவபெருமானது திருவண்ணாற்றை யணிந்த அடியார்களுக்கும் இப்பஞ்சத்தினுல சிறிதுந் துன்பம் வருமோவென்று தமது திருவுள்ளத்திற் கருதினார்கள் —எ-று.

‘விண்ணவாக்குஞ்சிறப்பில்வருபூசை’ என்றது, நித்திய ஸைமித்திகைகளை; இதனை,

“சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்

வறக்குமேல் வானோக்கு மீண்டு” எனனுந் திருக்குறட்டுப் பரிமேலழகர்கூறிய வுரையா னுணர்க. (௩௬௨)

வானாகி நிலனாகி யன லுமாகி மாருதமா யிருசுடராய் நீருமாகி யூனாகி யுயிராகி யுணர்வுமாகி யுலகங்க ளனைத்துமா யுலகுக் கப்பா லானாத வடிவாகி நின்றா செய்ய வடிபரவி யனநிரவு துயிலுமபோது காணுகங்காளர்மீழ்மொதூர்கா தலித்தார்கனவிலனைந் தருளிச்செய்வார்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உடுக

(இ-ள்.) விண்ணாகியும், மண்ணாகியும், நெருப்பாகியும், காற்றாகியும், சந்திரசூரியராகியும், நீராகியும், ஊனாகியும், உயிராகியும், உணர்வாகியும், எல்லாவுலகங்களிலும் கிறைந்த வியாபகப்பொருளாகியும், அவ்வுலகங்களுக்குக் கப்பாற்பட்ட வியாபக சித்ருபமாகியும் கின்ற சிவபெருமானது சிவந்த திருவடிகளைச் சிர்கித்து அனற்றி ரவு நித்தினைச் செய்யும்பொழுது, மகாமசானத்தில் நிருத்தஞ் செய்தருளும் கங்காளராகிய வீழியழகர் அவர்களது சொப்பனத்தி லெழுந்தருளி அருளிச்செய்வாராயினார்.—எ-று.

காளுநெ கங்காளர் எனபது, பரமபதியாகிய சிவபெருமான் சர்வசம்மாரகாலத்தில் சகல சீவகோடிகளையும், சர்வலோகங்களை யுஞ் சங்கரித்தருளுவர். அப்போது அவையனைத்துஞ் சுடலையாய்விடும். அத்தகைய மகாமசானத்தின்கண் அவ்வெம்பெருமான, தானே முதற்பெருங்கடவு ளெனபதும், தனக்குமே லொரு கடவு ளினறெனபதும், யான பரம் யானபரம் என் றிறுமாப் பெய்தி யுழலும் மால் அயனமுதலிய யாவரும் இடையே இறந்தழிந் தொழியும் பசுப்பிராணிகளே யாமென்பதும், தானே முதலு முடிவு மில்லாத முனைப் பழம்பொருட்டு முனைப் பழம்பொருளா யுள்ளவ ளெனபதும், தனனை யடைந்து வழிபாடுசெய்யு மெய்யன்போ மீளா முத்திபெற் றுய்வொன்பதும் நிலநிறுத்ததுவான் வேண்டித் தாண்டவம் புரிந்தருளுவர். அக்காரணத்தால், சமத்தாடி, சுடலையாடி முதலிய பல பரியாய நாமங்கள் அவ் வெம்பெருமானுக்கு வழங்குமென வறிக.

கங்காளம்=உடலின் முழுவெலும்பு. அது பிரமவீஷ்ணுக்க ளிருவரும் தம்வாணுலந்து அழிவெய்துகாலத்துச் சிவபெருமா னவர்க ளென்பினை மாலையாகக் கோதம்ணிந்தருளுவர். இதனை,

“நங்காயிதென்னதவநரம்போடெலும்பணிநது

கங்காளநதோண்மேலேகா ஸுவிததான்காணேஉ

கங்காளமாமாகேள்காலந்தரத்திருவர்

தங்காலஞ்செய்யதறித்தனனகாண்சாழலோ. ’—எனவருந்திருவாசகத் திருமுறையா னுணர்க. (டுகந.)

உலகியலபு நிகழ்ச்சியினி லணைந்த தீய வுறுபசினோ யுமையடையா தெனினு முடயா, னிலவுசிவ நெமிசார்ந்தோர் தமமை வாட்ட நீக்குதற்கு நித்தமொரோர் காசு நீடு, மிலகுமணிப பீடத்துக் குணக்கு மேற்கும யாமளித்தோ முமக்கிரதக் காலந தீர்தநா, லலகிலபுக ழீர்தவிர்வ தாகு மென்றே யருள்புரிந்தார் திருவீழி மிழலை யையா.

(இ-ள்.) உலகவியற்கையாகிய காலபேதத்தினு லுண்டாகிய இக்கொடிய பசினோயானது உங்களைச் சேராதாயினும், உம்மிடத் தில்விளங்கியசைவநெறியை யடைந்த அடியானா (அந்தப்பசினோயின்) துயரத்தினின றும் நீக்கும்பொருட்டுத் தினந்தோறும் ஓவ்வொரு பொற்காசைக் கிழக்கிலும் மேற்கிலுஞ் சிறந்துவிளங்குகின்ற அழகிய பலபீடத்தில் உங்களுக்கு யாம கொடுத்தருளினோம் ; மிக்க புகழை யுடையவர்களே ! இந்தப் பஞ்சகாலம் நீங்கினால் அப் பொற்காசு நீங்குமென்று திருவீழிமிழலையில் எழுந்தருளிய சிவபெருமான அருளிச்செய்தார்.—எ-று. ()

தமபிரா னருள்புரிந்து கனவினீங்கச் சண்பையா ரிளவேறு தாமு ணர்ந்து, நமபிரா னருளிநுந்த வண்ண மென்றே நாவினிசை யாசரொடு

ங் கூட நண்ணி, வம்புலா மலரிதழி வீழி நாதர் மணிக்கோயில் வலஞ் செய்யப் புகுந்த வேலை, யம்பிகா பதியருளாற் பிள்ளை யார்தா மபிமுகத் துப் பிழகைமேற் காசு கண்டார்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் அவலிருவர்க்கும் சொப்பனத்தில் இவ்வாறு அருளிச்செய்து எழுந்தருளவும், சீகாழியி லவதரித்தருளிய இளஞ்சிங்கம்போன்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அக் கனவை யுணர்ந்து நமது சிவபெருமான் நிருவருள் இவ்வாறு இருந்ததென்று திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளோடுகூட எழுந்தருளி வாசனை வீசுகின்ற கொன்றைமலர் மாலையையணிந்த வீழியழகரது அழகிய திருக் கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்யப் புகுந்தபொழுது, உமாசகாயராகிய சிவபெருமான் நிருவருளினால் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கிழக்குப்பலிபீடத்தின்மேல் பொற்காசுகண்டருளினார்.—எ-று.

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கிழக்குப் பலிபீடத்தினும், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் மேற்குப் பலிபீடத்தினும் சிவபெருமான நிருவருளாற் பொற்காசு பெற்றன னென்க. திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பொற்காசு பெற்றமையை அவர் புரா

“வின்னின் நிழிந்த விமானத்தின் கிழக்கு மேற்குப் பீடத்தி லண்ணல் புகலி யாண்டகையார் தமக்கு மாண்ட வரசினுக்கு நண்ணு நாள்க டொறுங்காசு படிவைத் தருள நானிலத்தி லெண்ணி லடியா ருடனமுது செய்தங் கிருந்தா நிருவர்களும்.”—எனக் கூறியதனால் ஈண்டுக் கூறாதொழிந்தனர் என வறிக. (௫௬௫)

காதலொடுங் தொழுதெடுத்துக் கொண்டுநின்று கைகுவித்துப் பெருமகிழ்ச்சி கலந்து பொங்க, நாதர்விரும படியார்க ணாளு நாளு நல்விருந்தா யுண்பதற்கு வருகவேன்று, தீதில்பறை நிகழ்வித்துச் சென்றதொண்டர் திருவமுது கறிநெய்பா றயிரொன் றின்ன, வேதமுறா தினிதுண்ண வூட்டி யங்க ணிருதிறத்துப் பெருந்தவரு மிருந்தநாளில.

(இ-ள்.) அன்போடும் அப் பொற்காசை வணங்கி யெடுத்துக்கொண்டு திருமுன்னின்று கைகுவித்து மிக்க சந்தோஷமானது கலந்து அதிகரிக்க, சிவபெருமான் விரும்புகின்ற அடியார்கள் நாள்தோறும் நல்லவிருந்தாக உண்பதற்கு வரக்கடவரென்று குற்றமற்ற பறையை (இருபொழுதுஞ்) சாத்தித் தெரிவித்து, அதுகேட்டு வந்த அடியார்கள் திருவமுது-கறி-நெய்-பால்-தயிர்-என்று சொல்லும் இவைபோன்ற சிறந்த வுணவுகளைக் குறைவில்லாமல் உண்ணும்படி உபசரித்து உண்பித்துத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் அத் திருவீழிமிழலையில் எழுந்தருளியிருந்தகாலத்தில்.—எ-று.

இதமுத விரண்பொடலுங் ருளகம்.

(௫௬௬)

நாவினுக்கு வேந்தர்திரு மடத்திற் றொண்டர் நாட்கூறு திருவமுது செய்யக் கண்டு, சேவுகைத்தா ரருள்பெற்ற பிள்ளையார்தங் திருமடத்தி லமுதாக்கு வானாரோக்கித், தீவினைக்கு நீரொன்று மடைவி லாதீர் திருவமுது காலத்தா லாக்கி யிங்கு, மேலுமிக்க வடியவருக் களியா வண்ணம் விளைந்தவா றென்கொலோ விளம்பு மென்றார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உருக

(இ-ள்.) திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் திருமடத்திலிருக்கும் அடியார்கள் போசனகாலத்தில் திருவழுதுசெய்தலைப் பார்த்து, இடபவாகனத்தை யுடையசிவ பெருமான் திருவருளைப்பெற்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருமடத்தில் திருவழுது சமைக்கும் *பாகுக்களைப் பார்த்து, எக்காலத்தும் தீவினையைப் பொருந்தாத பாகுகாகளே! காலத்தில் திருவழுது சமைத்து இங்கு வருகின்ற சிறந்த அடியார்களுக்குப் படைக்காதபடிநேரிட்டது யாதுகாரணமோ சொல்லுங்களென்று அருளிச்செய்தார்.—எ-று. (ரு௯)

திருமறையோர் தலைவர்தா மருளிச் செய்யத் திருமடத்திலமுதமைப்போர செப்பு வார்க், னொருபரிசு மறித்திலோ மிதனையும்மையுடையவர்பாற் பெறும்படிக்கா சொன்றுங் கொண்டு, கருதியவெல் லாங்கொள்ள வேண்டிச் சென்றாற் காசுதனை வாசிபட வேண்டுமென்பர், பெருமுனிவர் வாசீசர் பெற்ற காசு பேணியே கொளவரிது பிற்பா டென்றா.

(இ-ள்.) சிறந்த வேதியர்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இவ்வாறு அருளிச்செய்ய அவரது திருமடத்தில் திருமழுது சமைக்கும் பாகுக்கள் விண்ணப்பஞ்செய்வார்கள, இதனை ஒருவகையாழமயாமறியோம்; உம்மை ஆட்கொண்டருளிய சிவபெருமானிடத்து நீர் பெற்ற படிக்காசு ஒன்றையும் எடுத்துக் கொண்டு வேண்டிய சமானகளை வாங்க விரும்பி வணிகரிடத்துச் சென்றால், அப்பொற்காசுக்கு வட்டம் தரவேண்டுமென்று சொல்கின்றார்கள்; சிறந்த தவமுனிவராகிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பெற்ற பொற்காசை (வட்டமினறி) உடனே விரும்பிக்கொள்கின்றார்; இதுதான் காலந்தாழ்த்தற்குக் காரணமென்று கூறினார்.—எ-று.

‘ஒருபரிசும்’ அறிந்திலோம் என்றது, வாசிபடுத்தும் வாசிபடாமைக்கும் உரிய காரணத்தை. வாசி=வட்டம். ‘இது பிற்பாடு’ என்பதற்கு, தேவரீர் பெற்ற பொற்காசு இரண்டாம்பகைமாக மாறுகிறது என்றும், அவவாறு வட்டம் கொடுப்பினும் அவரது பொற்காசு மாறியபின்னரே இது மாறுகிறது என்றும்பொருள் கூறிலும் பொருந்தும். (ரு௯அ)

திருஞான சம்பந்த ரதனைக் கேட்டுச் சித்திப்பார் சிவபெருமா னமக்குத் தந்த, வொருகாசு வாசிபட மற்றக் காசு நன்றாகி வாசிபடா தொழிவா னந்தப், பெருவாய்மைத் திருநாவுக் கரசர் தொண்டாற் பெறுங்காசா மாதலினாற் பெரியோன் றன்னே, வருநாள்க டருங்காசு வாசி தீர்ப்பாடுவனென் றெண்ணியது மனத்துட் கொண்டார்.

(இ-ள்.) அவர்கள் கூறியவார்த்தையைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கேட்டுச் சித்திக்கின்றார்; சிவபெருமான் நமக்குக் கொடுத்தருளிய ஒருபொற்காசு வட்டங்கொடுத்து மாற்றவும், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பெற்ற பொற்காசு வட்டம் கொடாமல் மாற்றவும் நேர்ந்ததற்குக் காரணம், அந்த மெய்மையையுடைய திருநாவுக்கரசர் கைத்தொண்டு செய்தலாற் பெற்ற காசாகும்; ஆதலால், முதற்பெருங்கடவுளாகிய சிவபெருமானை இனிவரும் நாள்களில் கொடுத்தருளும் படிக்காசு வட்டமில்லாதொழியப் பாடுவேனென்று கருதி, அதனைத் தமது திருவுள்ளத்திற் கொண்டருளினார்.—எ-று. (ரு௯க)

* பாகுக்கர்கள் = சமையல்செய்வோர்.

மற்றைநாட் டம்பிரான் கோயில் புக்கு வாசிதீர்த் தருளுமெனப் பதிகம் பாடிப், பெற்றபடி நற்காசு கொண்டு மாந்தர் பெயர்ந்துபோ யாவணவீ தியினிற் காட்ட, நற்றவத்தீ ரிக்காசு சால நன்று வேண்டுவன நாந் தருவோ மென்று நல்க, வற்றைநாட் டொடங்கிநாட் கூறுதன்னி லடியவரை யமுதுசெய்வித் தார்வ மிக்கார்.

(இ-ள்.) மறுநாள் சிவபெருமான றிருக்கோயிலிற் சென்று “வாசிதீரவே காசுநல்கிடர்” என்று திருப்பதிகம்பாடி அதனூல்பெற்ற வாசிதீர்ந்த படிக்காசைப் பாகுதர்கள் கையிற்கொண்டுசென்று கடைவீதியிற் காட்ட, (வணிகர்கள்) அவர்களைப் பார்த்து நல்ல தவமுடையவர்களே ! நீவிர் கொணடுவந்த இப் பொற்காசு மிகவும் நல்லது, உமக்கு வேண்டியவற்றை நாம் தருகின்றோமென்று கொடுக்க, அந்நாள்தொடங்கிப் போசனகாலத்தில் அடியார்களுக்குத் திருவமுதுசெய்வித்து அன்பிற் சிறந்தவராயினர்.—எ-று. (௫௭௦)

தீருவீழியிழலை-தீருவீருக்குத்தறள்-பண்-தறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாசிதீரவே, காசுநல்கிடர்
மாசின்மிழலையீ, ரோசலில்லையே (க)

இறைவராயினீர், மறைகொண்மிழலையீர்
கறைகொள்காசினே, முறைமைநல்குமே. (௨)

செய்யமேனியீர், மெய்கொண்மிழலையீர்
பைகொளரவின்னீ, ருய்யநல்குமே. (௩)

நீறுபூசினீ, ரோதேநினீர்
கூறுமிழலையீர், பேறதருளுமே. (௪)

காமன்வேவவோர், தூரமக்கண்ணினீர்
நாமமிழலையீர், சேமநல்குமே. (௫)

பிணிகொள்சடையினீர், மணிகொள்மிடற்றினீர்
ரணிகொணமிழலையீர், பணிகொடருளுமே. (௬)

மங்கைபங்கினீர், துங்கமிழலையீர்
கங்கைமுடியினீர், சங்கைதவிர்மினே. (௭)

அரக்கனெரிதர, விரக்கமெய்தினீர்
பரக்குமிழலையீர், கரக்கைதவிரமினே. (௮)

அயனுமாலுமாய், முயலுமுடியினீர்
ரியலுமிழலையீர், பயனுமருளுமே. (௯)

பறிகொள்தலையினு, ரறிவதறிகிலார்
வெறிகொண்மிழலையீர், பிறிவதறியதே. (௧௦)

காழிமாநகர், வாழிசம்பந்தன்
வீழிமிழலேமேற், ருழுமொழிகளே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௨௫௫

அருவிலையிற் பெறுங்காசு மவையே யாகி யமுதுசெயத் தொண்ட
ரள விறந்து பொங்கி, வருமவர்க ளெல்லர்க்கும் வந்தா ருக்கு மகிழ்ந்து
ணை வின்னடிசின் மாளாதாகத், திருமுடிமேற் நிங்கொடு கங்கைகுடு
ஞ் சிவபெருமா னருள்செய்யச் சிறப்பின மிக்க, பெருமைதரு சண்பை
நகர் வேந்தா நாவுக் கரசரிவா பெருஞ்சோற்றுப் பிறங்க லீந்தார்.

(இ-ள்.) அரிய விலைகொடுத்துப் பெறும் படிக்காசும் பொற்காசுகளையா
ய்த் திருவமுதுசெய்யும்படி அடியார திருக்கூட்டங்கள் அளவற்று வருபவர்கள்
யாவருக்கும், வந்தவர்களுக்கும் மகிழ்ந்து உண்ண இனிய திருவமுது குறையா
திருக்கும்படி அழகிய சடைமுடியினமேல சந்திரனோடு கங்கைநதியைத் தரித்த
சிவபெருமான றிருவருள்செய்ய, மிக்க மேன்மைபொருந்திய திருஞானசம்பந்
தப்பிள்ளையார் திருநாவுக்கரசுகவாமிகள் என்னும் இவவிறுவரும் மிக்க திருவமு
தை அடியார்களுக்குக் கொடுத்தருளினார்கள்.—எ-று.

பிறநகல = மலை, மிகுதினோக்கி இயவாறு கூறினர்.

(ருகை)

அவனிமிசை மழைபொழிய வுணவு மல்கி யனைத்துயிருந் துயர்நீங்கி
யருளி னாலே, புவனமெலாம் பொலிவெய்துங் கரல மெய்தப் புரிசடை
யார கழலபலநாள் போற்றி வைகித், தவமுனிவா சொலவேந்த ரோடுங்
கூடத் தம்பிரா னருள்பெற்றுத் தலத்தின மீது, சிவன்மகிழூ தானங்க
ள் வணங்கப் போவாரா தெனறிருவாஞ் சியமூதூர சென்று சேரநதார்.

(இ-ள்.) பின், பூமியினமேல மழைபெய்தலால் பலவகைத் தானியங்கள்
மலிந்து எல்லாவுயிராகும் பசித்துன்பத்தினின்று நீங்கிச் சிவபெருமான றிருவரு
ளினால் உலகமுழுவதும் (பஞ்சமநீங்கி) ஷேஷமடையுங்காலம் வரவும், முறுக்காகிய
சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான றிருவடினைப் பலநாள் துதித்து அங்குவசி
த்திருந்து, பின் தவமுனிவராகிய திருநாவுக்கரசுகவாமிகளோடு அவ் வெம்பெரு
மான் திருவருளையடைந்து, உலகத்தில் சிவபெருமான் மகிழ்ந்து எழுந்தருளிய
பல திருப்பதிகளையும் வணங்கிச்செல்லும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அழகிய
திருவாஞ்சியமெனும் பழையதிருப்பதியைச் சென்று சேர்ந்தருளினார்.—எ-று.

நீடுதிரு வாஞ்சியத்தி லமர்ந்த முக்க ணீலமிடற் றருமணியை வண
ங்கிப் போற்றிப், பாடொலிநீர்த் தலையாலங் காடு மாடு பரமாபெரு வே
ளாரும் பணிந்து பாடி, நாடுபுகழ்த் தனிச்சாத்தங் குடியி னண்ணி நம்பர்
திருக் கரவீர நயந்து பாடித், தேடுமறைக கரியாரதம விளமா போற்றித்
திருவாரூர் தொழநீர்து சென்று புக்கார்.

(இ-ள்.) சிறந்த திருவாஞ்சியத்தில எழுந்தருளிய மூன்றுகண்களையும், கா
ளகண்டதையுமுடைய அரிய மாணிக்கமடோன்ற சுகவாஞ்சிநாதரை வணங்கித்
துதித்து, மிக்க ஒலியையுடைய நீர்வளம்பொருந்தியதிருத்தலையாலங்காட்டையும்,
அதனபக்கத்திலுள்ள பிரியநாயகொழுந்தருளும் திருப்பெருவேளாையும் வணங்
கித் திருப்பதிகம்பாடியருளி, மிக்க புகழையுடைய ஒப்பற்ற திருச்சாத்தங்குடி
யெனனுந் திருப்பதியை யடைந்து, சிவபெருமானது திருக்கரவீர மெனனுந்
திருப்பதியை விருமபித் திருப்பதிகம்பாடியருளி, முறையிட்டதேடிய வேதங்க
ளால் காண்டற்கரிய பதஞ்சலிமனோகரர் வீற்றிருந்தருளும் திருவிளமர் என்னும்

திருப்பதியையடைந்து துதித்துத் திருவாரூரை வணங்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு சென்றடைந்தருளினார்.—எ-று. (௫௭௩)

கம்பர்மகிழ் திருவாரூர் வணங்கிப் போந்து நலங்கொடிநும் காராயினண்ணி யேததிப், பைம்புனனமென் பணைத்தேவூ ரணைநது போற்றிப் பரமார்திரு நெலவிககாப் பணிநது பாடி, யுமபாபிரான் கைச்சினமும் பரவித் தெங்கு ரோங்குபுகழ்த் திருக்கொள்ளிக் காடும போற்றிச், செம்பொன்மதிட் கோட்டுரும வணங்கி யேததித் திருமலிவெண டுறைதொழு வான் சென்று சேர்ந்தாரா.

(இ-ள்.) ஸ்ரீ தியாகராசப்பெருமான் மகிழ்ந்து எழுந்தருளிய திருவாரூரை வணங்கிச் சென்று, நன்மைபொருளிய திருக்காரூரிலையடைந்து துதித்து, பசிய நீர்வளமமைந்த மிருதுவாகிய வயல்களுக்குந்த திருத்தேவூரை யடைந்து துதித்து, சிவபெருமானது திருநெல்லிக்காவை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடி, தேவாகள் நாயகராகிய பரமசிவன் எழுந்தருளிய திருக்கைச்சினம் எனனுந் திருப்பதியையுந் துதித்து, திருத்தெங்குடையும் மிக்க புகழையுடைய திருக்கொளிக்காட்டையுந் துதித்து, செம்பொன்னாலாகிய மலிகூழ்ந்த திருக்கோடலோயும் வணங்கித் துதித்து, பலவகைச்செல்வங்க ணிறைந்த திருவெண்ணிறை எனனுந் திருப்பதியைவங்கும்படிச் சென்று சேர்ந்தருளினார்.—எ-று. (௫௭௪)

மற்றவ்வூ தொழுதேத்தி மகிழ்நது பாடி மாலயனுக் கரியபிரான் மருவுந் தானம், பறபலவுஞ் சென்றுபணிந் தேத்திப் பாடிப் பரவுதிருந் தொண்டாகுழாம பாங்கி னெய்தக, கறவாவாழ் தண்டலை நீ னெறியுள் ளிட்ட கனகமதிற் திருக்களருங் கருதார வேள்வி, செற்றவாசோ பதிபிறவுஞ் சென்று போற்றித் திருமறைக்கா டதனமருங்கு சோந்தா ரனறே.

(இ-ள்.) அத்திருப்பதியை வணங்கித் துதித்து மகிழ்நது திருப்பதிகம்பாடியருளி, திருமால் பிரமனெனனு மிருவருக்கும் அடைதற்கரிய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருப்பதிகள் பலவற்றையும் அடைந்து வணங்கித் துதித்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளி, பரவிய அடியார் திருக்கூட்டங்கள் பக்கதில சூழ்ந்துவர, (உணமை நூல்களைக்) கற்றுப்பாநது புலவர்கள் வாழ்ந்திருக்குந் திருத்தண்டலை நீ னெறியோடு சோந்த பொன்மயமாகிய மலிகூழ்ந்த திருக்களரையும், தமமை மதியாத தஷன்செய்த யாகததை யழித்த சிவபெருமான எழுந்தருளிய மற்றத் திருப்பதிகளையுந் சென்று துதித்துத் திருமறைக்காடு எனனுந் திருப்பதியின அருகிற் சோந்தருளினார்.—எ-று.

திருமறைக்காடு எனபது, ஸ்ரீ வேதாரணணிமம்.

(௫௭௫)

காரமணவெஞ் சுரமருளாற் கடந்தாரா தாமுங் கடற்காழித் கவுணியர்தந் தலைவாதாமுஞ், சேரவெழுந் தருளியவப் பேறு கேட்டுத் திருமறைக்காட் டகனபதியோர் சிறப்பிற் பொங்கி, பூரடைய வலங்கரித்து விழவு கொள்ள வுயாகமுரு கதலிறிறை குடந்தி பங்கள், வாரமுரசு மங்கலநா தங்கண் மலக வெதிரகொள்ள வடியருடன மகிழ்நது வந்தாரா.

(இ-ள்.) கரிய சமணர்களாகிய வெவவிய பாலேநிலத்தைச் சிவபெருமான் திருவருளாற்கடந்த திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும், கடற்க்கரையிலுள்ள கோழிப்பதியிலவதரித்த கவுணியாருவத் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரும் சேர்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகவாயிகள் புராணம். உஉஇ

ந்து எழுந்தருளிய பெரும்பேற்றை இடமகன்ற திருமறைக்காடு என்னுந் திருப்பதியிலுள்ளவர்கள் கேள்விப்பட்டே மிகச் சந்தோஷித்து அவ்வூர் முழுமையும் அவங்காரஞ்செய்து திருவிழாக்கொள்ளும்பொருட்டு உயர்ந்த கமுகமரங்களும், வாழை மரங்களும், பூரணகும்பங்களும், தூப தீபங்களும், வார் இறுக்கிய முரசப்பறை முதலிய பல மங்கலவாதியங்களும், நிறைந்துவர எதிரொள்ளும்படி அடியார் கூட்டத்தோடு மகிழ்ந்து வந்தார்கள்.—எ-று. (இஎஅ)

முன்னணைந்த திருநாவுக்கரசர் தமமை முறைமையா லெதிர்கொண்டு களிப்பின மூழ்கிப், பின்னணைய வெழுந்தருளும் பிள்ளை யார்தம் பெருகியபொற் காளத்தி னோசை கேட்டுச், சென்னிமிசைக் கரங்குவித்து முன்பு சென்று சேணிலத்து வணங்குதலுந் திருந்து சண்பை, மன்னவரு மணிமுத்தின் சிவிகை நின்று வந்திழிந்து வணங்கிபுடன் மகிழ்ந்துபோந்தார்.

(இ-ள்.) முனனே எழுந்தருளிய திருநாவுக்கரசுவாயிகளை எதிர்கொள்ள வேண்டிய முறைமைப்படி எதிரொண்டு ஆனந்தக்கடலுண் முழுதி, அவருக்குப் பின்னே அடையுமபடி எழுந்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது சிறந்த பொற்காளத்தின் ஓசையைக் கேட்டுச் சிரசின்மேல் கைகளைக்குவித்து அவர் முன்னே சென்று தூரத்தில நின்று வணங்கவும், திருத்தமாகிய சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் அழகிய முததுசசிவிகையினின்று மிறங்கி வணங்கி அவர்களோடு மகிழ்ந்து சென்றருளினார்.—எ-று. (இஎஅ)

சொல்லரசு நடன்கூடப் பிள்ளை யார்தாம் தூமணிநீர் மறைக்காட்டுத் தொலைமூதூர், மலகுதிரு மறுகின்கட் புகுந்தபோது மாதவர்கண் மறையவர்களை பற்றுமுள்ளோ, லெல்லையிலல வகையரவென் றெடுத்த வோசை யிருவிசுமபுந் திசைபெட்டு நிறைந்து பொங்கி, யொல்லொலிநீர் வேலைமொலி யடக்கிவிடாமே லுமபாநாட டப்பறத்து முற்றத்தன்றே.

(இ-ள்.) திருநாவுக்கரசுவாயிகளோடுகூடத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தூய்மையாகிய முததுக்கையுடைய நீர் குழந்த திருமறைக்காடென்னும் பழைய திருப்பதியின் அழகிய திருவீதியில சென்றபொழுது, மகத்தாகிய தவமுனிவர்களும், வேதியர்களும், மற்றுமுள்ள அடியார்களும் அளவில்லாததகை அரசரென்று எடுத்த ஓசையானது பெரிய வீணனுலகத்திலும் எட்டுத்திக்குகளிலும் நிறைந்துபரவி ஒலலென்னு மொலியையுடைய நீர் பொருங்கிய சமுத்திரவோசையை யடக்கி விண்ணிலுள்ள தேவலோகத்திற்கு அப்பறத்தஞ் சென்றது.—எ-று.

ஒல் எனபது ஒல்க்குறிப்பு, அன்று ஏ - அசைநீல. (இஎஅ)

அடியவரும் பதியவரு மருங்குபோற்ற வணிமறுகி லூடெய்தி யருகுந்நக, கொடி நுடங்கு செழுந்தருளா ளிகையின் முன்னாக் கோபுரத்தைத் தாழ்ந்திறைஞ்சிக் குறுக்பபுகுது, முடி விலிமையவர்முனிவா நெருங்குந் தெய்வ முன்னிலவலங் கொண்டுநோ சென்று முன்னாட், படியின்மறை யருச்சித்துக் காப்புச்செய்த பைமபொன்மணித் திருவாயிற் பாங்குவந்தார்.

(இ-ள்.) திருத்தொண்டர்களும் அததிருப்பதியிலுள்ளவர்களும் பக்கங்கினின்றுந் துதிக்க அழகிய திருவீதியிற்சென்று, பக்கத்திற்குமுந்த கொடிகளையை

கின்ற செழிய திருமாளிகையின் முன்னுள்ள திருக்கோபுரத்தை வணங்கித் துதித்து உள்ளேபுகுந்து, அளவில்லாத தேவர்களும் முனிவர்களும் நெருங்கியிருக்கின்ற தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருமுன்றிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து நேரோசென்று, பூர்வத்தில் ஒப்பற்ற வேதங்கள் பூசித்துத் திருக்காப்புச் செய்த பசும் பொன்மயமாகிய அழகிய திருவாயிலின் சமீபத்தில் வந்தார்கள்.—எ-று.

காப்புச்செய்தல் = மூடுதல். 'அருகுதாழ்ந்து' என்றும் பாடம். (௫௭௯)

அருமறைக முருக்காப்புச் செய்து வைத்த வக்கதவந் திறந்திடவம் மறைக னோதும், பெருகியவன புடையடியா ரணைநது நீக்கப் பெறுமையினு லன்றுமுத லாகப் பிணை, யொருபுடையோர வாயிலமைத் தொழுகுந் தனமை யுள்ளபடி கேட்டருளி யுயர்நத சண்பைத், திருமறையோர தலைவாவியப் பெய்த நின்று திருநாவுக கரசருக்குச் செபபுகின்றார்.

(இ ள்.) அரிய வேதங்கள் திருக்காப்புச் செய்துவைத்த அத்திருக்கதவந் திறக்கும் பொருட்டு அவவேதங்களை யோதுகின்ற மிக்க அனபினையுடைய அடியார்கள அடைந்து அத்திருக்காப்பை நீக்கப்பெறுமையினால், அக்காலந் தொடங்கிப் பின்னாட்களில் (தென்பாலில்) ஒரு திருவாயிலமைத்துப் போக்குவரவு செய்யுந்தனமையை உயர்ந்த கொழியிலவதரித்த வேதியாதலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் உள்ளபடி அங்குள்ளவர்களால் கேட்டருளி, ஆசசரியப்பட்டு நின்று திருநாவுக்கரசுகவாமிகளோடு சொல்லுகின்றார்.—எ-று. (௫௮௦)

அப்போ வேதவனத் தையர் தழ்மையபிமுகத்துத் திருவாயி றிறந்து புக்கே, யெப்பரிசு நாமிறைஞ்ச வேண்டு நீரோ யிவவாயி றிருக்காப்பு நீங்கு மாறு, மெய்ப்பொருள்வண டமிழ்பாடி யருளு மெனன விளங்கு மொழி வேந்தரது மேற்கொண டென்னை, யிப்பரிசு நீருளிச் செய்தீ ராகி விதுசெய்வே னெனப்பதிக மெடுத்துப் பாட.

(இ-ள்.) அப்போ! ஸ்ரீ வேதாரண்ணியத்தி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானைச், சந்தித்திக்கு எதிர்முகமாகவுள்ள திருவாயிலத்திறந்து உள்ளேசென்று நாம் எவ்வகையாலும் வணங்கவேண்டும்; ஆகையால், நீரோ இத்திருவாயில திறக்கும்வண்ணம் உண்மைப்பொருளமைந்த சிறந்த தமிழ்த்திருப்பதிகம் பாடியருளுமென்று கூற. விளங்குகின்ற திருநாவுக்கரசுகவாமிகள் அதனை ஏற்றுக்கொண்டு, தேவரீர் என்னக்கு இவ்வாறு அருளிச்செய்தீராகில் அடியேன இக்காரியத்தைச் செய்வேனென்று திருப்பதிகமெடுத்துப் பாடியருள்.—எ-று.

இதமுத விரண்டுபாடலுங் குளகம்.

(௫௮௧)

பாடியவப் பதிகப்பாட் டான பததும் பாடவிரம் பியபின்னும் பைம்பொன் வாயிற, சேயெய்ப்பொற் கதவுதிருக் காப்பு நீங்காச் செய்கையினு ல வாசீசர் சிந்தை நொந்து, நீடுதிருக கடைக்காப்பி லரிது வேண்டி நின றெடுக்கத திருக்கதவு நீங்கிக் காட்ட, ஆடியசே வடியாந் மடியார விண்ணே ராபபெழுந்த தகிலாண்ட மனைத்து மூழ்க.

(இ-ள்.) பாடியருளிய அத்திருப்பதிகத்தின் திருப்பாடல்கள் பத்தும்பாடி ம்படி நிரம்பிய பின்னும் பசிய பொன்மயமாகிய திருவாயிலுக் கிட்டிருக்கும் மிக

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௨௨௭

வும் உயர்ந்த பொற்கதவுகள் திருக்காப்பு நீங்காத செய்கையினால் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் மனம்வருந்தி, சிறந்த அப் பத்தாம் பாடலாகிய திருக்கடைக்காப்பின் இரண்டாமடியில் (“இரக்கமொன்றிலீ ரொம்பெருமானிரோ” என்று) அரிதாகக் குறையிரந்து எடுத்தருள, உடனே திருக்கதவர் திறந்துகாட்ட, பொன்னம்பலத்தில் திருநடனஞ்செய்யுஞ் சிவந்த திருவடிகளையுடைய சிவபெருமானது அடியார்களும், தேவர்களும் செய்த அரகரவென்னும் ஆரவாரம் எல்லா அண்டங்களும் நிறையும்படி அதிகரித்த தெழுந்தது.—எ-று

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தமது திருப்பதிகத்தின் பத்தாம்பாசுரத்தின் முதலடியாடிப் பதனும் நிரம்பவும் திருக்கதவர் திறவானையால், இரண்டாமடியில் வருந்தி வேண்டி “இரக்கமொன்றிலீ ரொம்பெருமானிரோ” என்று பாடியருள, உடனே திறந்து காட்டியதென்பா ‘பாடநிரமரிய பின்னும்’ என்று கூறினார். ( )

வேறு.

மற்றது கண்ட போதே வாக்கினமன் னவரை நோக்கிப்
பொற்புக ல்பாத மனனா போற்றிட வவரும போற்றி
யற்புத நிலையி னாக ளணிதிரு மறைக்கா டாளுவ
கொற்றவா கோயில் வாயி னோவழி குறுகிப் புக்கார்.

(இ-ள்.) அத்திருக்கதவர் திருக்காப்பு நீங்கியதைக் கண்டவுடனே அழகிய கோழியித தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பன்னையார் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளைப் பார்த்தத் துக்கிக், அவரும் உடனவன்ங்கி, அற்புதமானதெய்வீகம்பொருந்திய அவர்களிருவரும் அழகிய திருமறைக்காட்டை அரசாண்டருளஞ் சிவபெருமானது திருக்கோயிற் திருவாயிலின் நோவழியில் சென்று சேர்ந்தார்கள்.—எ-று. ( )

கோயிலுட் புகுவா ருச்சி குவித்தசெங் கைக ளோடு
தாயிலு மிலரிய தங்க டமபிரா னுரைக் கண்டா
பாயுநீ ருயி கணக டுங்கிடப் படியின் மீது
மேயின மெய்ப ராகி விதிர்ப்புற்று விரைவின் வீழ்தரா.

(இ-ள்.) திருக்கோயிலினுள் நெழுந்தருளும் அபவிருவரும் உச்சியின்மேல் குவித்த அழகிய திருக்கரங்குளோடு, நற்றாயினும் இனியவராகிய தங்கள் சிவபெருமானைத் தரிசித்துப் பாய்வின்ற ஆனந்தபாஷ்பமானது கண்களினின்றும் அருவிபோலொழுகப் பூமியிலவழிந்து வணங்கிய திருமேனியை யுடையவர்களாய்ப் புளகாங்கிதவகொண்டு விரைந்து பணிந்தார்கள்.—எ-று.

சிவபெருமான நமதன்பர்க ளிடத்து நற்றாயினு மிக்க பேரருள புரிந்தா லுந் கருணையாள னென்பா ‘தாயினுமினரிய தங்கடமபிரானுரைக் கண்டா’ என்று கூறினார்.

“தாயினுநல்லசுகரனுக்கனப்

ராயவுள்ளத்தமுதருநப்பெறா

பேயாபேய்முலையுண்டியிப்போகிய

மாயனமாயத்துட்பட்ட மனத்தனோ” —எனவருந் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரத்தானுண்க.

(இ-ள்)

அன்பினுக் களவு காண ரானந்த வெள்ள மூழ்கி
யென்புநெக் குருக நோக்கி யிறைஞ்சினேர் விழுந்து நம்பர்
முன்புநிற் பதுவு மாற்றார் மொழிதடு மாற வேத்தி
மின்புரை சடையார தமமைப் பதிகங்கள் விளம்பிப் போந்தார்.

(இ-ள்) அன்பினுக்கு ஓரளவு காணாதவர்களாய்ப் பேராணந்த வெள்ளத் தில் முழுகி எலும்புகள் நெக்குருகுமபடி தரிசித்துத் திருமுனவிழுந்து வணங்கிச் சிவபெருமான் சந்நிதியில் நிற்கவுஞ் சகியாதவர்களாய வாராததை குழறும்படித்துதி த்து, மின்னலையொத்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானை திருப்பதிகங்கள் பாடியருளித் திருக்கோயிலி னின னும்புறத்தில் எழுந்தருளினார்கள்.—எ-று. (1)

புறம்புவந் தணைந்த போது புகலிகா வலளை நோக்கி
நிறங்கிளர் மணிக்க பாட நீங்கவு மடைபபு நிற்கத்
திறந்தவா றடைக்கப் பாடி யருளுநீ றன்றா தீய
மறமபுரி யமணர் செய்த வஞ்சனை கடக்க வல்லார்.

(இ-ள்.) திருக்கோயிலின் புறத்தில் வந்தடைந்தபொழுது, கொடிய பாவ த்தொழிலைச் செய்கின்ற சமணர்கள் செய்த வஞ்சனைகளை யொழிக்கவல்லவராகிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரைப் பார்த்து, ஒளிமிக்க இரத்தினங்க ளாடூதப்பெற்ற திருக்கதவுகள் மறுபடியும் அ டைக்கவுந் திறக்கவும், திறந்தவகைபோல அடைபடும்படி தேவரீர திருப்பதிகம் பாடியருளுமென்று கூறியருளினார்.—எ-று. (இஅசு)

அன்றா சருளிச் செய்ய வருமறைப பிள்ளை யாரும்
வென்றிவெள் விடையார் தம்மை விருப்பினார் சதுர மென்னு
மின்றமிழ்ப் பதிகப பாட விசைத்திட விரண்டு பாஹு
நின்றவக் கதவு காப்பு நிரம்பிட வடை த்த தன்றே.

(இ-ள்.) அப்பொழுது திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் இவ்வாறு அருளிச்செய்ய, அரிய வேதப்பொருளாயுள்ள திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் வெற்றிபொருந் திய வெள்ளிய இடபத்தை வாகனமாகவுடைய சிவபெருமானை விருப்பத்தோடும் ‘சதுரம்’ என்னு முதலையுடைய இனிய தமிழ்த்திருப்பதிகத்தின முதற்பாசுரத் தையருளிச்செய்ய, இருபக்கத்திலுமின்றி அத்திருக்கதவுகள் திருக்காப்பு நிரம்பு ம்படி அடைபட்டன.—எ-று. (இஅஎ)

திருமறைக்காடு - பண் - இந்தளம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சதுரம்மறைதான்றுதிசெய்துவணங்கு
மதுரம்பொழில்சூழ்மறைக்காட்டுறைமைந்தா
விதுன்கிறைவைத்தருள்செய்தவெனக்குள்
கதவந்திருக்காபபுக்கொளுங்கருத்தாலே.

(க)

சங்கந்தரளம்மவைதான்கரைக்கெற்றும்
வங்கக்கடல்சூழ்மறைக்காட்டுறைமைந்தா

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௨௨௯

மங்கையுமைபாகமுமாகவிதென்கொல்
கங்கைசடைமேலடைவித்தகருத்தே. (௨)

சூரவங்குருக்கத்திகள்புன்னைகண்ணாமூன்
மருவுமபொழிலசூழ்மறைக்காட்டுறைமைந்தா
சிரமும்மலருந்திகழ்செஞ்சடைதன்மே
லரவம்மதியோடடைவித்தவழகே. (௩)

படர்செம்பவளத்தொடுபன்மலர்முத்தம்
மடலம்பொழிலசூழ்மறைக்காட்டுறைமைந்தா
வுடலம்முமைபங்கமதாகியுமென்கொல
கடனஞ்சமுதாவதுவுண்டகருத்தே. (௪)

வானோர்மறைமாதவத்தோர்வழிபட்ட
தேனாபொழிலசூழ்மறைக்காட்டுறைசெல்வா
வேனோதொழுதேத்தவிருந்தநீயென்கொல்
காணாகடுவேடுவனாகருத்தே. (௫)

பலகாலங்கள்வேதங்கள்பாதங்கள்போற்றி
மலராலவழிபாடுசெய்மாமறைக்காடா
வுலகேழுடையாய்க்கடைதோறுமுன்னென்கொ
றலேசோபலிகொண்டதிவ்வுண்டதுதானே. (௬)

வேலாவலயத்தயலேமிளிர்வெய்துஞ்
சேலாரதிருமாமறைக்காட்டுறைசெலவா
மாலோடயனிந்திரனஞ்சமுனென்கொல்
காலாசிலைக்காமனைக்காய்தகருத்தே. (௭)

கலங்கொள்கடலோதமுலாவுகனாமேல்
வலங்கொள்பவர்வாழ்த்திசைக்குமறைக்காடா
விலங்கையுடையானடர்ப்பட்டிடொய்த
வலங்கலவிர லுன்னியருள்செயதவாரே. (௮)

கோனென்றுபல்கோடியுருத்திரர்போற்றுந்
தேனம்பொழில்சூழ்மறைக்காட்டுறைசெல்வா
வேனங்கழுநீனவருன்னைமுனென்கொல்
வானந்தலைமணடியுங்கண்டிலாவாரே. (௯)

வேதம்பலவோமம்வியந்தடிபோற்ற
வோதம்முலவும்மறைக்காட்டிலுறைவா
யேதில்சமண்சாக்கியர்வாக்கிவையென்கொ
லாதரொடுதாமலர் தூற்றியவாரே. (௧௦)

காழிநகரான்கலைஞானசம்பந்தன்
வாழிமறைக்காடனைவாய்ந்தறிவித்த
வேழினிசைமாலையீனாதிவைவல்லார
வாழியுலகோதொழுவானடைவாரோ.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் மறைக்காட்டிசர், தேவியார்-யாழைப்பிழித்த மோழியம்மை.

அடைத்திடக் கண்டு சண்பை யாண்டகை பாரு மஞ்சொற்
ஞெடைத்தமி ழாளி யாருந் தொழுதெழத் தொண்ட ராரத்தார்
புடைப்பொழிந் திழிந்த வெங்கும பூமழை புகலி வேந்தா
நடைத்தமிழ்ப் பதிகமாலே நிரமபிட நவினறு போற்ற.

(இ-ள்.) திருக்கதவுகள் அடைபடக்கண்டு திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்
ரும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் நமஸ்கரித்து எழ, அடியார்கள் அரகரவென்று
ஆரவாரித்தார்கள் ; சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இனிய
நடையையுடைய தமிழ்த்திருப்பதிகம் நிரம்பப் பாடித் துதிக்க, பக்கங்களில் கற்ப
கவனவும் பொழிந்து கின்றன.—எ-று.

இதமுத லீரண்பொடலுங் குளகம்.

(இஅஅ)

அத்திரு வாயி றன்னி லற்றைநா டொடங்கி னேரே
மெய்த்திரு மறைகள் போல மேதினி புகுபு போற்ற
வைத்தெதிர் வழக்கஞ் செய்த வரமபிலாப பெருமை யோனாக்
கைத்தலங் குவித்துத் தாழ்ந்து வாழ்த்து கடலருழ் வையம்.

(இ-ள்.) அத்திருவாயிலில் அக்காலந்தொடங்கி எதிர்முதமாக உண்மையா
கிய வேதங்கள்போல உலகத்திலுள்ளவர்கள் அடைந்து துதிக்குமபடி வைத்து,
அதுபோலவே, எதிர்காலத்தும் அடைக்கவுந் திறக்கவுமாகிய வழக்கத்தைச் செய்
தருளிய அளவில்லாத பெருமையையுடைய அவலிரண்டு பரமசாரிய மூர்த்திக
ளையும் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகத்திலுள்ள அடியார்கள் தங்கள் கைகளைச் சிரசின்
மேற்குவித்து வணங்கிச் சிவானந்தப்பெருவாழ் வடைந்தார்கள்.—எ-று. (இஅக)

அருமறை யான வெல்லா மகவிரு விசும்பி லார்த்துப்
பெருமையின் முழங்கப் பஞ்ச நாதமும பிறநகி யோங்க
விருபெருந் தகையோர் தாமு மெதிரொதி றிறைஞ்சிப் போந்து
திருமடங் களின்முன் புக்கா செழுமபதி விழவு கொள்ள.

(இ-ள்.) அருமையாகிய வேதங்களெல்லாம் அகன்ற பெரிய ஆகாயத்தில
முழங்கப் பெருமையோடு சப்திக்கவும், பஞ்ச நாதமும் பிறநகி யோங்க
வும், செழுமைபொருந்திய அத்திருப்பதியிலுள்ளவர்கள் மங்கலவிழவு கொள்ள
வும் பெருந்தன்மையையுடைய அவலிருவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் எதிரொதி
ராக வணங்கித் தாங்களிருக்குந் திருமடங்களுக்குச் சென்றார்கள்.—எ-று.

பஞ்சநாதமாவன :—தோற்கருவி, துணைக்கருவி, நரப்புக்கருவி, கஞ்சக்
கருவி, மிடற்றுக்கருவி என்பன.

(இக௦)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உகக

வேதங்க ளெண்ணில் கோடி மிடைந்துசெய் பணியை மிக்க
வேதங்க ணம்பா னீப்பா ரிருவருஞ் செய்து வைத்தார் .
நாதங்கொள் வடிவாய் நின்ற நதிபொதி சடையார் செய்ய
பாதங்கள் போற்று மேலோர் பெருமையார் பகரு கீரார்.

(இ-ள்.) அளவிலலாத வேதங்கள்நெருங்கி மூடவுந் திறக்கவுஞ் செய்யவே
ண்டிய திருப்பணியை நமமிடத்துள்ள தீவினைகளை யொழித்தருளும் இவவிருவ
ரும் செய்தவைத்தாங்கள் ; நாதசொருபராய் நின்ற கங்கைநதி பொருந்திய சடை
மூடியையுடைய சிவபெருமானது சிவந்த திருவடிகளைத் துதிக்கும் இப்பெரியோர்
களது மேன்மையை யார்தான் எடுத்துச்சொல்லுந் திறமுடையவர்கள்.—எ-று.

நாதம் என்றது, குக்குமை, பைசந்தி, மததிமை, வைகரியெனலும் நான
ருவாக்குகட்டுவ காரணமான பிரதான நாதத்தை என்க. நாதவடிவாகிய வேதங்க
ள் செய்யதக்க செய்கையைச் செய்வதற்கு அநாத ரூபியாகிய சிவபெருமான
றிருவருளைப்பெற்ற மேலோராகளே ஏற்றவரானறி வேறொருவரானுஞ் செய்தமு
டிததல் கூடாமையான் அவரது பெருமை மனமவாக்குக கடங்காதென்பார “நா
தங்கொள் வடிவாய்நின்ற நதிபொதிசடையார் செய்ய, பாதங்கள் போற்றுமே
லோர் பெருமையார் பகருகீரார்” என்று கூறினார். (ருக்க)

திருமறை நம்பர் தாமுன் பருள்செய்த வதனைச் செப்பு
மொருமையி னினற தொண்டர் தமடீரா னாபா லொக்க
வருமருட் செய்கை தாமே வகுத்திட வல்லோ னென்றா
பெருமறை யுடனமெய்த தொண்டாக் கிடையீடு பெரிதாமன்றே.

(இ-ள்) சிறந்த வேதங்கள் முன்பு சிவபெருமான் அருளிச்செய்தனவாம் ;
அவவேதாத்தங்களை யமைத்துத் தமிழ் வேதமாகச் செய்தருளும், ஒருமைப்
பாட்டிலநின்ற திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் தாமே அச் சிவபெருமானிடத்துப்
பொருந்திய திருவருட்செய்கையைச் செய்யவல்லவ னென்றால், அவ்வொழிந்த
என்போலும் அடியார்களுக்குப் பெருமைபொருந்திய அவவேதங்களோடு வேறு
பாடு மிகப்பெரிதாகும்.—எ-று.

ஆகியில் சிவபெருமா னருளிச்செய்த வேதங்கள் பூசித்துத் திருக்காப்பிட்
டுச் சென்ற திருக்கதவானது, அவ்வெம்பெருமான திருக்குமாரரும், அவவேதத்தி
ற்கூறும் பிரணவப்பொருளா யுள்ளவரும், அவவேதப்பொருளைத் திருநெறித் தமிழ்
வேதமாகிய திருப்புகைகளால் லருளிச்செய்பவருமாகிய திருஞானசம்பந்தபிள்
ளையார் அச்சிவபெருமானைப்போல அருட்செய்கைசெய்ய வல்லவராதலால், அவர்
முதறநீருப்பாசரம் பாடியருளிய மாததிரத்தானே எளிதி னடைக்கப்பட்டது.
யான திருப்பதிகம் பாடிமுற்றுப்பெறுமளவுச் சிறிதாமல், திருக்கடைக்காப்பில்
“ இரக்கமொன்றிலீர் ” எனவருந்திப் பாடியிரக்க அரிதிற் திறக்கப்பட்டது ; ஆத
லால், அப்பிள்ளையாரது திருவருள் வழித்தாய் கீழ்க்கும வேதத்திற்கும் எனக்கும
மிக்கவேறுபாண்டென்று கருதித் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் சிந்தித்தன னென்க.

இடையீடு=இடையிலுள்ள தூரம்; அது, என்டு வேறுபாடு என்னும்
பொருளில்வந்தது. (ருகை.)

இவ்வகை திருமறைக்காட் டிறையவ ரருளை யுன்னி
மெய்வகை தெரிந்த வாக்கின் வேந்தர்தான் துயிலும் போதின்
மைவளா கண்டர்சைவ வேடத்தால வந்து வாயமூ
ரவவிடை யிருத்து மங்கே வாவென்றங் கருளிப் போக.

(இ ள்.) உண்மை ஞானத்தையுணர்ந்த திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் இவ்வா
று திருமறைக்காட்டில் எழுந்தருளிய சிவபெருமானது திருவருளைச் சிந்தித்து அ
ருளித்திரை செய்யும்பொழுது, காளகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் சைவவே
டத்தோடும் எழுந்தருளி, நாம் திருவாய்மூலானுந் திருப்பதியி லிருப்போம், அவ
விடத்திற்கு நீ தொடர்ந்து வருவாயா கவென்று அருளிச் செய்துபோக.—எ-று.

கண்டவப் போதே கைகள் குவித்துடன் கடிது செலவார்
மண்டிய காதலோடு மருவுவார் போன்றங் காணு
ரெண்டிசை நோக்கு வாருக் கெய்துவார் போல வெய்தா
வணடர்தம் பிரானா தமபின் போயின ராவத் தோடும்,

(இ-ள்.) தரிசித்த அப்பொழுதே தமது திருக்கரங்களைக்குவித்துச் சிவபெ
ருமானோடு விணர்ந்து சென்றருளுந் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அவரை மிக்க விரு
ப்பத்தோடு சமீபிப்பவா போன்றும், பின் அவரைக்காணுதவராய் எட்டெதிக்குக
ளையும் பார்க்கின்ற அத்திருநாவுக்கரசருக்குச் சமீபிப்பவர்போலத் தோன்றிச் சமீ
பியாத தேவர்கள் நாயகமாகிய சிவபெருமானுக்குப் பின்னே ஆசையோடு சென்
றருளினார்.—எ-று. (ருகசு)

அங்கவ ரோகச் சண்பை யாண்டகை யாரு மப்ப
ரொங்குற்ற தென்று கேட்ப வெய்தினார் திருவாய் மூரிற்
பொங்கிய காதலாலென் றுரைத்திடப் போன தன்மை
சங்கையுற் றென்கொ லென்று தாமுமங் கணையப் போந்தார.

(இ ள்.) திருவாய்மூலா நோக்கித் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் சென்றருள,
சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் அடியார் திருக்கூட்டங்
களை நோக்கி அப்பழாததிகள் எங்கு எழுந்தருளினு றென்றுகேட்டருள, (அவ
ர்கள்) திருவாய்மூலிலபொருந்திய ஆசையினால் சென்றனனொன்றுகூற, அவர் அங்
குச்சென்றதன்மையாது காரணமோவென்று ஐயுற்றுத் தாமும் அத்திருப்பதியை
யடையச் சென்றருளினார்.—எ-று.

ஆண்டகை - ஆணினது தகைமையை யுடைவர் என்றாராதலால், அன்
மொழித் தொகைப்பெயா, அப்பா எங்குற்றார் எனக் கூறவேண்டியதை, அப்பொ
வரும்பது, என்று கூறியது பால் வழுவமைதி. (ருகரு)

அந்நிலை யணைந்த போதி லமபிகை யுடனே கூட
மனனிய வாடல காட்டத் தளரிள வளரும் பாடிச்
சென்னியால் வணங்கி வாய்மூ ரரசொடுஞ் சென்று புக்கங்
கின்னியல் புறமுன்கூடி யிருவரும் போற்றி செய்தார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உகங்

(இ-ள்.) அத் திருப்பதியை யடையச்சென்ற பொழுது சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடு நிலைபெற்ற திருநடனத்தைக் காட்டியருள “தளிரிளவளர்” என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகம்பாடிச் சிரசால் வணங்கிப் பின் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளோடு திருவாய்மூருக்குச் சென்று சேர்ந்து, அங்கு மிக்கஅழகுபொருந்தச் சந்நிதியை யடைந்து அவவிருவரும் சிவபெருமானைத் துதித்தார்கள்.—எ-று.)

திருவாய்மூர் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தளிரிளவளரொனவுமைபாடத்தானமமிடவோர் தழல்வீசிக்
கிளரிளமணியரவரையாரத் தாமடுவேடக்கிரிமையார்
விளரிளமுலையவாக்கருணைலகிவெண்ணீரணிந்தோர் சென்னிமேல்
வளரிளமதியமொழுவராணீரவாய்மூரடிகள்வருவாரோ.

திங்களொடருவரைப்பொழிற்சோலைத்தேனலங்கானலந்திருவாய்மூர்
அங்கமொடருமறையொலிபாடலழனிவண்ணாதமடிபரவிச்
சங்கடமவினைகெடமொழியவல்லஞானசம்பந்தன் தமிழ்மாலே
தங்கியமளத்தினற்றொழுதெழுவாரதவநெறியுலகுக்கோர்தவநெறியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - வாய்மூரீசர் ; தேவியார் - பாலினு நன்மொழியம்மை.

நீடுசீர்த் திருவாய் மூரி னிலவிய சிவனார் தமமைப்
பாடுசொற புதிகந தன்னாற் பரவியப் பதியில வைகிக்
கூடுமெய் யன்பு பொங்க விருவருங் கூடி மீண்டு
தேமொ மறைகள் கண்டார் திருமறைக் காடு சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) மிக்க சிறப்பினையுடைய திருவாய்மூரில் விளங்குகின்ற சிவபெருமானைப் பாடுகின்ற இனிய சொற்களமைந்த திருப்பதிகத்தினால் துதித்து அத் திருப்பதியில் வசித்துச் (சிவநாளாயினபின்) பொருந்திய மெய்யன்பு அதிகரிக்க, அவ விருவருங்கூடித்திருமயி, சிறந்த வேதனகளை பூசித்த சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் ஸ்ரீவேதாரணணியத்தை யடைந்தார்கள். எ-று. (ருகௌ)

சண்பைநா டெடைய் பிள்ளை தமிழ்மொழித் தலைவரோடு
மண்பயில கோத்திச் செலவ மாமறைக் காட்டு வைகிக்
கண்பயி நெற்றி யார்தங் கழலிணை பணிந்து போற்றிப்
பண்பயில பதிகம் பாடிப் பரவியங் கிருந்தா ரன்றே.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளோடு உலகத்தில் நிறைந்த புகழையும் செல்வத்தை யு முடைய சிறந்த வேதாரணணியத்தில் வசித்தருளி நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளை வணங்கிப்போற்றி, பண்ணமைந்த திருப்பதிகம் பாடித் துதித்து அங்கு எழுந்தருளியிருந்தாா.—எ-று.

அன்று ஏ அசைநிலை.

(ருகௌ)

இவ்வகை யிவர்க ளங்க ணிருந்தன ராக விட்பார்
செய்வகை யிடையே தப்புந் தென்னவன் பரணடி நாட்டு
மெய்வகை நெய்யி னில்லா வினையமண சமய மிக்குக்
கைவகை முறைமைத் தன்மை கழியமுன் கலங்குங்காலே.

(இ-ள்.) இவ்வாறு திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் திருநாவுக்கரசுசுவா
மிகளும் அங்கு எழுந்தருளியிருக்க, இதனமேல, செய்யும் வேதமுறைமையினி
ன்றும் இடையில் தவறிய பாண்டியராசன் அரசாட்சி செய்யும் பாண்டிநாட்டில்
உண்மையாகிய நன்னெய்யில் ஒழுகாத தீவினையையுடைய சமணசமயம் அதிகரி
த்து நலவொழுக்கமாகிய முறைமையானது நீங்க முன்னே கலங்கியிருக்குங்காலத்
தில்.—எ-று.

பாண்டியன் சமணர்கள் செய்த தூப்போதனையினால்தான் கடைப்பிடித்
தொழுகிய சைவநெய்யினின்றும் உழவினானறி இதற்குமுன் எக்காலத்து யின
றென்பார ‘இடையேதப்பும்’ என்றும், இவன் அசுசமணசமயத்தைச் சார்ந்தொ
ழுக்கவே, “மன்னவ் செப்படி மன்னுயி ரப்படி” எனனும் பழமொழிப்படி அந்
நாட்டுக் குழகனும் சைவசமயத்தினின்றும் நீங்கிச் சமணப்பெருழியில் வீழ்ந்து கல
ங்கினனொன்பார “பாண்டிநாட்டு - மெய்வகை நெய்யி னில்லா வினையமண சம
யமிக்குக் - கைவகை முறைமைத் தன்மை கழியமுன் கலங்குங் காலே” என்றுங்
கூறினார். (நூலக)

தென்னவன் றுனு முனசெய் தீவினைப் பயத்தி னாலே
யநெறிச் சாரவு தன்னே யறமென நினைநது நிற்ப
மன்னிய சைவ வாயமை வைதிக வழக்க மாரு
நன்னெறி திரிநது மாறி நவைநெறி நடந்த தனறே.

(இ-ள்) பாண்டியனும் முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினைப்பயனால் அந்த அவநெ
றியாகிய சமணசமயச் சார்பை அறநெறியென்று மகிதது ஒழுகுதலால், மெய்மை
பொருந்திய வைதிகத்தொந்த சைவமாகிய சமணசமயமானது திரிநது வேறுபட்டுக்
குற்றம்பொருந்திய சமண சமயம் எவரும் பரவியது.—எ-று.

தென்னவன் முற்பிறப்பில் நலவினை செய்திருப்பானாயின, ஈண்டுத் தவறு
தற்கேது உண்டாகாது; அஃதினமையின, சமணசமயமாகிய சைவமரபிற் பிறந்தும்,
“பல்லாவு ஞய்த்து விடினுங் குழக்கன்று-வல்லதாந் தாயநாடிக்கோடலைத் - தொ
ல்லைப் - பழவினையு மன்ன தனைத்தேதற செய்த - கிழவினை நாடிக்கொளற்கு”
என்னும் பிரமாணத்திற் கிசையச் சமணநெறியைச் சாராது அஃதே யறமெனக்
கருகி யொழுக்கின னென்க, வேதாந்தத்தின் தெளிவே சித்தாந்த சைவமென்பார
‘மன்னிய சைவவாய்மை வைதிக வழக்கமாரு நன்னெறி’ என்றும், இவ் வமணச
மயம் இப்பாண்டியன் காலத்திற்குமுன் ஒரு சிறிதுங் கிடையாதென்பதும், இவன்
காலத்திற்குநே பையப்பையப் பரவியதென்பதூர்தோன்ற, ‘நவைநெறி நட
ந்தது’ என்றுங் கூறினார். நிற்ப என்னுஞ்செய்வெனெச்சம் காரணப்பொருட்டாய்
இறந்தகாலத்தைக்காட்டியது, அன்று ஏ அசைநிலை. (நூலக)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம் உகூரு

பூழியர் தமிழ்நாட் ளெள்ள பொருவில்சீர்ப் பதிக ளெல்லாம்
பாழியு மருகர் மேவும் பள்ளிகள் பலவு மாகிச்
சூழிருட் குழுஉக்கள் போலத் தொடைமயிற் பீலி யோடு
மூழிரீர் கையிற் பற்றி யமணரோ யாகி மொய்ப்ப.

(இ-ள்.) பாண்டியர்களது தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஒப்பற்ற சிறப்பினைபுடைய ஊர்களிலெல்லாம் அருகக் கடவுள் கோயில்களும், சமண முனிவர்கள் வசிக்கும் பல மடங்களும், நெருங்கிய இருட்கூட்டங்கள் போலக் கட்டிய மயிற் பீலி யோடு கமண்டலநீனாக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு சமணர்களே யாகி யெங்கும் நெருங்க.—எ-று.

பள்ளி=சமணமுனிவர் வசிக்குமடம் மூழி=கமண்டலம். தமிழ்த்தலைவ ராகிய அகத்திய முனிவருக்கும், தமிழைவளர்த்த பாண்டியாருக்கும், முதலி டை கடையென்னு முசசங்கப் புலவாருக்கும் உறைவிடம் இதுவே யென்பார், பாண்டிநாட்டைத் தமிழ்நாடென்று கூறினா. “சுதனைப்பொதியச் செந்தமிழ் முனிவனுஞ் - சவுந்தர பாண்டிய னெனுநதமிழ்நாடனுஞ் - சங்கப்புலவருந் தழை த்தினி திருந்த - மங்கலப்பாண்டியவள நாடெனப் ” எனபதனானுணாக. “மருவு முததமிழை முன்னுள்வளர்த்த பாண்டியனேபோல” எனறா நிகண்டினுள்ளும்.

சமணர்கள் மயிர் பறித்தலைபுந் தொடைமயிற்பீலியும் ஊததைவாபு முறி பொதிகலனும் பாயுடை யிடையும் படிநுறுமனனும் மாகணமேனியு முடையரா ய் அத்தமிழ்நாடெங்கு நிறைநதிருத்தல பற்றி, “சூழிருட் குழுஉக்களபோல * * அமணரோயாகி மொய்ப்ப ” என்று கூறினார். (சு0க)

பறியிராத் தலையும் பாபும பீலியுந் தடுக்கு மேனிச செறியுமுக் குடையு மாகித் திரிபவ ரொங்கு மாகி யறியுமச சமய நூலி னளவினி லடங்கிச் சைவ நெறியினிற் சித்தஞ் செலலா நிலையெயி நிகழுங் காலை.

(இ-ள்.) மயிர் பறித்த தலையும், இடையிலுததபாயும், கையிற்பிடித்த மயிற் பீலியும் பக்கத்திலிகெகிய தடுக்கும் உட மபினமேற்பிடித்த முக்குடையுமாக த்திரியும் சமணர்கள் எவ்விடங்களிலும் நிறைநது, அவர்கள் மெய்யென்று கருதிய றிந்த புறச்சமயமாகிய அச்சமண சமயத்தின் நூலளவையி லடங்கி, வேதசாரமாகி ய சைவமார்க்கத்தில் மனஞ்செலுத்தாத நிலையையோடு (அப்பாண்டி நாட்டிலு ள்ளவர்கள்) ஒழுங்குகாலத்தில. எ-று.

முக்குடைகளாவன.—சுந்திராதித்தியம், நித்தியவினோதம், சகலபாசனம் எனபனவாம். அளவை=பிரமானம். (சு0உ)

வரிசிலைத் தெனன வன்றா னுய்த்தற்கு வளவா கோமான் றிருவயிராத் தருளுஞ் செலவப் பாண்டி மா தேவி யாருங் குணாகழ லமைச்ச னாராங் குலச்சிறை யாருமென்னு மிருவாதம பாங்கு மன்றிச் சைவமங் கெய்தா தாக.

(இ-ள்.) வரிந்த வில்லைப்பிடித்த பாண்டியராசன் (சமணசமயத்தினின் றுங்) கடைத்தேறும்பொருட்டுச் சோழராசன் மங்கலமாகப்பெற்றருளிய செல்வ

ப்புத்திரியாராகிய மங்கையர்க் கரசியாரும், சப்திக்குன்ற வீரக்கழலையணிந்த மந்
ரிதியாராகிய குலச்சிறைநாயனாருமென்று கூறும் இவ்வீருவரிடத்தன்றி அந்நாட்
டில் (வேறொருவரிடத்தும்) சைவமார்க்கம் வழங்காதிருக்க.—எ-று. (௬௦௩)

ஆங்கவர் தாங்க ளங்க ணரும்பெற்ற றமிழா நெற்ற
தீங்கினுக் களவு தேற்றாச் சிந்தையிற் பரிவு கொண்டே
யோங்கிய சைவ வாய்மை யொழுக்கத்தி னின்ற தன்மை
பூங்கழற் செழியன் முன்பு புலப்படா வகைகொண் டெய்தார்.

(இ-ள்.) அவர்விடத்து அவர்களிருவரும் பெறுதற்கரிய பாண்டிநாடு அடை
ந்திருக்கின்ற கேட்டுக்கு ஓரொல்லு அறியாமல் மனதில் வருத்தம்கொண்டு, சிறந்த
மெய்ம்மையாகிய சைவமார்க்கத்தில் ஒழுகுந்தன்மையை அழகிய வீரக்கழலையணி
ந்த பாண்டியனுக்கு முன்னே தெரியாதிருக்கும் வண்ணம் அனுஷ்டித்து வருதார
கள்.—எ-று.

தீங்கினுக் களவுதேற்றாமையாவது, சமணர்களாலுண்டாகிய தீங்கு நீங்குத
ற்குரிய காலவளவு தெளியாமை. பாண்டியன் தாங்கள் கடைப்பிடித் தொழுகும்
மெய்ச்சமயமாகிய சைவவொழுக்கத்தை யுணர்வானாயின தீங்கு விளைப்பானாகலின்
அவனறியாவகை யொழுகின டென்க. தேற்றா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினை
யெச்சம். (௬௦௪)

இந்நெறி யொழுகு கின்ற ரோழல குய்ய வந்த
மன்னிய புகழி வேந்தர் வைதிக வாய்மைச் சைவச்
செந்நெறி விளக்கு கின்றார் திருமறைக் காடு சேர்ந்த
நன்னிலை கன்னி நாட்டு நல்வினைப பயந்தார் கேட்டார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு (பாண்டிய னறியாவண்ணம் மறைந்து) ஒழுக்குகின்ற
அவ்வீருவரும் ஏழலகங்களும் ஈடேறும்பொருட்டு நிலைபெற்ற சீகாழிப்பதியி லவ
தரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வேதத்திற்கூறும் மெய்ச்சமயமாகிய
சிறந்த சைவமார்க்கத்தைப் பிரகாசப்படுத்தும் பொருட்டு, ஸ்ரீ வேதாரண்ணியத்
திற் கெழுந்தருளிய நல்லசுவகதியைப் பாண்டிநாடு செய்த பெருந்தவத்தினாலே
கேள்வியுற்றார்கள்.—எ-று. (௬௦௫)

கேட்டவப் பொழுதே சிந்தை கிளாந்தெழு மகிழ்ச்சி பொங்க
நாட்பொழு தலாந்த செந்தா மனாகை முகத்த ராகி
வாட்படை யமைச்ச னொரு மங்கையர்க் கரசி யாருஞ்
சேட்படு புலத்தா னோனுஞ் சென்றடி பணிந்தா ரொத்தார்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு கேள்வியுற்ற பொழுதே வாளாயுதத்தை யேந்திய குல
ச்சிறை நாயனாரும் மங்கையர்க் கரசியாரும் தங்கள் மனதில் பூரித்தெழுகின்ற மகி
ழ்ச்சியானது அதிகரிக்க, அன்றலாந்த செந்தாமரை மலர்போலும் மலர்ந்த முகத்
தை யுடையவர்களாய்த் தூரதேசத்தி லுள்ளவராயினும் சமீபத்திற்சென்று பிள்
ளையாது திருவடிகளை வணங்கினவரை யொத்தார்கள்.—எ-று.

மந்திரியாரும் மங்கையர்க் கரசியாரும் திருமறைக்காட்டில் பிள்ளையா
ருந்தருளினொன்னுஞ் செய்தி கேள்விப்பட்டவுடனே அங்குச்சென்று அவரது

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உகௌ

திருவடியை வணங்கித் தங்கருத்து முற்றுப்பெறப் பெற்றதுபோலு மகிழ்கூர்ந்தன
 ஞென்பார் 'சேட்படு புலத்தானோனுஞ் சென்றடி பணிந்தாரொத்தார்' என்று கூறி
 னார்.

“ கற்பலர் கொடியன் னொருந் தென்னவன் கண்போல் வாரு
 மற்புணா யமணபே யோட்டி யனறுதங் கோமான் மெய்யிற்
 பொற்புறு நீறு கண்டு பூகிசா தனததா லெய்துஞ்
 சிற்பர வீடு கண்ட மகிழ்ச்சியுட் டினைத்தோ ரானார்.”—எனவருந் திரு
 விளையாடற் புராணத்தா னுணர்க. (௬௦௬)

காதலான் மிக்கோர் தாங்கள் கைதொழுங் கருத்தி னாலே
 போதவிழ் சோலை வேலிப் புகலிகா வலனார் செய்ய
 பாதங்கள் பணிமி னென்று பரிசன மாக்க டம்மை
 மாதவஞ் சுருதி செய்த மாமறைக் காட்டில் விட்டார்.

(இ-ள்) விருப்பத்திற் சிறந்த அவ விருவரும் (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை
 னா) வணங்கவேண்டுமெனனுங் கருத்தினால் அரும்புகளலர்ந்த சோலை சூழ்ந்த
 சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது சிவந்த திருவடிகளை வணங்
 குங்கொன்று, வேதங்கள் மகத்தாகிய தவததைச்செய்த திருமறைக்காட்டிற்குத்
 தமது பரிசனங்களை யனுப்பினார்கள்.—எ-று. (௬௦௭)

ஆங்கவா விடமுன் போந்த வறிவுடை மாந்த ரங்க
 ணீங்கிவண் டமிழ்நாட் டெலலை பிற்பட நெறியி னேகி
 ஞாங்கர்நீர் நாடுங் காடு நதிகளுங் கடந்து வந்து
 தேங்கமழ் கைதை நெய்தற றிருமறைக் காடு சேர்ந்தார்.

(இ-ள்) அங்கு அவவிருவரும் அனுப்ப முன்னே சென்ற நல்லறிவினை
 யுடைய பரிசனங்கள் அவவிடத்தினின்று நீங்கி, வளப்பம்பொருந்திய பாண்டிநா
 ட்டெல்லை பிற்படுமபடி வழியேசென்று அருகிலுள்ள நீர்வளம்பொருந்திய நாடுக
 ளையும் காடுகளையும் நதிகளையுங் கடந்து, தேன் கமழ்கின்ற தாழைகள் சூழ்ந்த
 நெய்தநிலத்திலுள்ள ஸ்ரீவேதாரண்ணியத்தை யடைந்தார்கள்.—எ-று.

கைதை நெய்தநிலக் கருப்பொருளாகலின் 'கைதைநெய்தல்' என்று
 கூறினார், நெய்தல் என்பது, கடற்சார்பூயி. (௬௦௮)

திருமறைக் காடு நண்ணிச் சிரபுர நகரில வந்த
 அருமறைத் தலைவ னரங் கமர்ந்திருந் தருளுஞ் செலவப்
 பெருமடத் தணைய வந்து பெருகிய விருப்பிற றுங்கள்
 வருமுறைத் தனமை யெல்லாம வாயிலகா வலாககுச் சொன்னார்.

(இ-ள்) இவ்வாறு வேதாரண்ணியத்தை யடைந்து சீகாழிப்பதியிலவதரித்
 தருளிய சிறந்த வேதமுதல்வராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளி
 யிருக்கும் அருட்செல்வத்தையுடைய பெரிய திருமடத்தை யடைந்து, மிக்க விரு
 ப்பத்தோடும் தாங்கள் அங்குவந்ததன்மைகளையெல்லாம வாயிலகாவலாளருக்குத்
 தெரிவித்தார்கள்.—எ-று. (௬௦௯)

மற்றவர் சென்று புக்கு வளவர்கோன் மகளார் தென்னர்
 கொற்றவன் நேவி யாருங் குலச்சிறை யாரு மேவப்

பொற்கழல் பணிய வந்தோ மெனச்சிலர் புறத்து வந்து
சொற்றன றென்று போற்றித் தொழுதுவிண் ணப்பஞ் செய்தார்.

(இ-ள்.) (அதைக்கேட்ட) வாயிலாளர்கள் சென்று உள்ளேபுகுந்து, சோழ
ராசன் புத்திரியாராகிய பாண்டிமாதேவியாரும் (மந்திரியாராகிய) குலச்சிறைநாய
னாரும் எங்களை ஏவுதலால் அழகிய திருவடிகளை வணங்கவந்தோமென்று சிலர்
திருவாயிலின் புறத்துவந்து சொன்னார்களென்று துதித்து வணங்கி விண்ணப்பஞ்
செய்தார்கள்.—எ-று. (சு.க0)

புகலிகா வலாதாங் கேட்டுப் பொருவிலா வருண்முன் கூர
வகமலர்ந் தவர்க டமமை யழையுமென றருளிச் செய்ய
நகைமுகச் செவ்வி நோக்கி நற்றவ மாந்தா கூவத்
தகவுடை மாந்தா புக்குத் தலையினுல வணங்கி நின்றார்.

(இ-ள்.) அதனைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கேட்டருளி ஒப்பற்ற
திருவரு ளதிகரிக்க, மனமகிழ்ந்து அவர்களை இங்கு அழையுங்களென்று அருளிச்
செய்ய, பிள்ளையாரது மலர்ந்த திருமுகத்தின சமயததைப்பார்த்து, நல்ல தவத்தி
னையுடைய வாயிலாளாக ளழைக்க நல்ல புண்ணியததையுடைய அப் பரிசனந்
கள் உள்ளே புகுந்து சிரசினுல அவரது திருவடிகளை வணங்கித்திருமுனனின்
றார்கள்.—எ-று. (சு.கக)

நின்றவர் தமமை நோக்கி நிகரிலசீர்ச் சண்பை மனனர்
மன்றலங் குழவி யாரா மானியா தமக்கு மானக்
குன்றென நின்ற மெய்மமைக் குலச்சிறை யாராத மக்கு
நன்றுதான் வினவக் கூறி நற்பதம போற்று வாராகள்.

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற சிறப்பினையுடைய சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்ப
ந்தப்பிள்ளையார் தம்முன்னின்ற பரிசனங்களைப் பார்த்து (இயற்கை) மணம் வீசுகி
ன்ற அழகிய கூந்தலையுடைய மங்கையாக்கரசியாருக்கும், சைவாபிமானத்திற்கு
ஓர் மலைபோல கிற்கின்ற மெய்மமைபொருந்திய குலச்சிறைநாயனாருக்குமுள்ள
கேசமங்களை வினவியருள, அப்பரிசனங்கள் அதற்கு விடைகூறி வணங்கி விண்
ணப்பஞ்செய்வார்கள்.—எ-று. (சு.கஉ)

கன்னிநா டமணர் தமமாற் கட்டழிந் திழிந்து தங்கண்
மன்னனு மவர்கண் மாயத் தழுந்தமா தேவி யாருங்
கொன்னவி லயில்வேல் வென்றிக் குலச்சிறை யாருங் கூடி
யிநிலை புகலி வேந்தர்க் கியம்புமென் றிறைஞ்சி விட்டார்.

(இ-ள்.) சமணர்களால் பாண்டிநாடானது நன்னிலை கெட்டு இழிவை
யடைந்து தங்க ளரசனாகிய பாண்டியராசனும் அச்சமணர்களது மயக்கத்தி லழு
ந்த, அப்பாண்டியனது பத்தினியாராகிய மங்கையர்க்கரசியாரும், அச்சந்தருகின்ற
கூரிய வெற்றிலேவேந்திய குலச்சிறைநாயனாருஞ் சோந்து யோசித்து, இந்தச்
செய்தியைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்குச் சொல்லுங்களென்று (தேவரீ
ரெழுந்தருளியிருக்குந் திசைநோக்கி) வணங்கி எங்கனையனுப்பினார்கள்.—எ-று. (.)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உருக

வேறு.

என்றவர்கள் விண்ணப்பஞ் செய்த பின்ன றேறுயர்த்த சிவபெருமான் றொண்ட றொல்லா, நன்றுநமை யாளுடைய நாதன பாத நண்ணுத வெண்ணிலமண குண்டர் தமமை, வென்றருளி வேதநூ னெறியே யாக்கி வெண்ணீறு வேரதனையு மிடுவித் தவகு, கின்றசெயல சிவனடியார் செயலேயாக நினைந்தருள வேண்டுமென நின்று போற்ற.

(இ-ள்.) இவ்வாறு அப்பரிசனங்கள் விண்ணப்பஞ்செய்தபின்பு இடபக் கொடியை யுயர்த்திய சிவபெருமானது அடியாதிருக்கூட்டங்களெல்லாம் இது நன்று; நமமை யாளாகவுடைய சிவபெருமானது திருவழிகளையடையாத அளவில்லாத சமணர்களாகிய கீழ்மக்களைச் செய்ததருளி வேதமார்க்கமாகிய சைவசமயமே பரவச்செய்து, பாண்டியராசனையும் திருவெண்ணீறு தரிக்கச்செய்து, அப்பாண்டிநாட்டில் நிகழும் ஒழுக்கம் சிவனடியாரொழுக்கமேயாகும்வண்ணந் தேவரீர்திருவுள்ளவகொண்டருளவேண்டுமென்று நினறு துதிக்க.—எ-று

இதுமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம்.

(சுக்கசு)

மற்றவாகட் கருள்புரிந்து பிள்ளை யாரும் வாக்கீச முனிவருடன் கூடச் சென்று, பெற்றமுயாத் தவர்பாதம் பணிந்து போந்து பெரியதிருக்கோபுரத்து ளிருந்து தெனனா, நெறசெயல பாண்டியா தேவியாரு முரிமையமைச் சருமுறாதது விட்ட லாததை, சொற்றனிமன் னவருக்குப் புகலி மன்னா சொல்லியெழுந் தருளுதற்குத் துணிந்த போது.

(இ-ள்.) அம்வழியார்களுக்கு (அவ்வாறு செய்குவமென்று) திருவருள்புரிந்து திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளோடு திருக்கோயிலினுள் ளெழுந்தருளி இடபக்கொடியையுடைய சிவபெருமானது திருவழிகளை வணங்கிப் புறத்திற் சென்று பெரிய திருக்கோபுரத்தினுள்ளிருந்தருளிப் பாண்டிநாட்டிலுள்ளவாக்களடைந்திருக்குந் தாழ்வைக்குறித்தது மங்கையாக்கரசியாரும் அரசரிமைக் குரிய மந்திரியாராகிய குலசகிறைநாயனாரும் (பரிசனங்கள் மூலமாகச் சொல்லியனுப்பிய சங்கதியை ஒப்பற்ற திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளுக்குக் கூறியருளி அப்பாண்டிநாட்டிற் கெழுந்தருளத் திருவுள்ளந் துணிந்தபொழுது.—எ-று.

தென்னாடு - இடவாருபெயர். தெற்கின்கண்ணுள்ள நாடாதல்பற்றிப் பாண்டிநாட்டைத் தென்னாடு என்று கூறினா. தென்னன்னாடு என்பது தென்னாடு என மரீஇயதென்பாருமுளர்.

(சுக்கடு)

அரசருளிச் செய்கின்றார் பிள்ளா யந்த வமண்கையர் வஞ்சனைக் கோ ரவதி யில்லை, யுரைசெய்வ துளதுறுகோ டானுந் தீய வெழுந்தருள வுடன்படுவ தொண்ண தென்னப், பரசுவது நமபெருமான் கழல்க ளென்றார் பழுதணையா தெனப்பகாந்து பரமர் செய்ய, விராசெய் மலர்த் தாள்போற்றிப் புகலிவேந்தா வேயுறுதோ ளியையெடுத்து விளம்பினோ.

(இ-ள்.) திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைப் பார்த்து அருளிச்செய்கின்றார், பிள்ளையே ! அந்தச் சமணராகிய கீழ்மக்கள் செய்யும் வஞ்சனைக்கோ ஓர் எல்லையில்லை ; அன்றியும் யாம் சொல்வதொன்றுண்டு ; பொருந்திய கிரகங்களும் (உமக்கு) இப்போது வலியில்லனவாகும் ஆதலால் நீர் அவலிடத்

திலைழுந்தருளுதற்கு உடன்படுவது தகுதியனமென்று தடுத்துக்கூற, அதற்குத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் நாம் சதாகாலமுந் துதிப்பது நமது சிவபெருமான திருவடிசனையாகில் நாள்கோள் முதலியவற்றால் ஒரு குற்றமும் நெருங்காதென்று கூறியருளிச் சிவபெருமானது வாசனைப்பொருந்திய செந்தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளைத் துதித்து “வேயுறுதோளி” எனனு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.—எறு.

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மிகச் சிறுவனொன்பதும், சமணர்கள் மிக்க கொடியவ ளென்பதும், அவர்கள் செய்யுந் தீங்கும் அளவிலலன என்பதற் தோன்ற ‘பிள்ளையந்த வமணகைபா வஞ்சனைக்கோ ரவதி யில்லை’ என்று கூறினார். இதனை,

“ஆதகா திதுவென் றோதுவார் நாவுக் கரையர்நீர் சிறியவ ரவரோ
பாதக மஞ்சார் தமமொடும் பன்னாட் பழகிய வெனையவர் செய்த
வேதனை யளந்து கூறுவ தெனனை விடுகதில லம்மவோ வுமக்கிப்
போதுநாள் கோள்கள் வலியில வெனனப் புகலியா வேந்தரும் புகல்வார்.

எந்தையெம்பெருமானருளிராபோலவிண்ணமிசைப்பதெனவ்செய்
வெந்தவேதனையினுய்ந்தநீரநாள் கோளவிலங்குபுள்ளவுணாபேய்பூத
மந்தமில்லவமம்மையோடப்பண்ணையானடப்பனவவநஞ்

சிந்தையேகோயில்கொண்மீறிருப்பதீங்கிழையாவென வெழுந்தார்.”
எனவருந் திருவிளையாடற்புராணத்தா னுணர்க. (சுகசு)

வேயுறுதோளி - பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றமபலம்.

வேயுறுதோளிபங்கன்விடமுண்டகண்டன்மிகுலலவீணைதடவி
மாசறுதிங்கள்கங்கைமுடிமேலணிந்தெனுனமேபுகுநதவதனு
னையிறுதிங்கள்செவ்வாய்புதனவியாமுமவெள்ளிசனிபாமபிரண்டுமுடனே
யாசறுநலலகல்லவவைநலலகல்லவடியாரவர்க்குமிகவே.

தேனமர்பொழில் கொளலைவிளைசெந்நெறுன்னிவளா செம்பொன்னங்குரி
நான் முகன்தியாயபிரமாபுரத்துமறைஞானஞானமுனிவன் [கழ.
ருனுறுகோளுநாமடியாராவந்தூநலியாதவண்ணமுரைசெய்
யானசொன்மாலையோதுமடியார்களவாரிலரசாள்வராணைநமதே.

திருச்சிற்றமபலம்.

சிரபுரத்துப் பிள்ளையா ரருளிச் செய்த திருப்பதிகங் கேட்டதற்பி
ன் நிந்துநாவுக், கரசுகமற் குடனபாடு செய்துதாமு மவாமுன்னே யெ
ழுந்தருள வமைந்தபோது, புரமெரித்தார் திருமகன ரப்ப ரிந்தப் புனனு
ட்டி லெழுந்தருளி யிருப்பீ றெனறு, கரசுகமலங் குவித்திறைஞசித் தவிர்
ப்ப வாக்கின காவலருந தொழுதரிதாங் கருத்தி னோநதார.

(இ-ள்) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரருளிச்செய்த திருப்பதிகத்தைக்
கேட்டருளியின்பு, திருத்தமாகிய திருநாவுக்கரசுகவாமிகளும் அதற்கு உடன்ப
ட்டு, தாமும் அப்பிள்ளையாருக்கு முன்னே பாண்டிநாட்டிற் கெழுந்தருள அமை

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உசக

ந்தபொழுது, சிவபெருமானது திருக்குமாரராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அப்போ! நீர் இந்தச்சோழமண்டலத்திலேதானே எழுந்தருளியிருப்பீரென்று தாமரை மலர்போன்ற திருக்கரங்களைக் குவித்து வணங்கித் தம்மோடுவருதலைத் தெரிவித்து, திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் வணங்கி நீங்குதற்கரியகருததோடும் அதற்கு ஒருவாறு சம்மதித் தருளினார்.—எ-று.

மங்கையாக்கரசியாரும் குப்சிற்றையானும் பரிசனங்களை மூலமாகத் தெரிவித்துத் தமக்குமாதிரிமே யென்பதும், தாங்க ளிருவரும் கூடிச்சென்று அவ வற்பசமயத்தை யழிப்பின் ஒருவருக்கு ஆற்றல் போதாமையால் இருவரும் யழித்தன னென்னுமோ நிழிசொல் உலகி னிகழுமென்பதற் கருகிப் பிள்ளையார் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளைச் சோழநாட்டிலேயே இருக்கச்செய்தனென்க. (சுகௌ)

வேதமவளாக் கவுஞ்சைவம் விளக்குசற்கும் வேதவனத்தநுமணி யைமீண்டும் புக்குப், பாத்தமுறப் பணிதெழுந்து பாடிப் போற்றிப் பரசிய ருள் பெற்றுவிடை கொண்டு போந்து, மாதவத்து வாழீசா மருதவண்ண ம வணங்கியருள் செய்துவிடை கொடுத்து மன்னுங், காதலினு லருளையு றக் கலந்து நீங்கிக் கதிர்ச்சிவிகை மருங்குணைந்து காழி நாடார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் வேதமாக்கூடதை விருத்திசெய்ய யவும், அதன் சாரமாகிப் சித்தார்த்தசுவததை விளக்கமுறச் செய்யவும் மீளவுரு சென்று வேதாரண்ணிபத்தி வெழுந்தருளும் அரிய மாணிக்கம்போன்ற சிவபெரு மானது திருவமசுளிற் பொருந்த வணங்கியெழுந்து திருப்பதிகம் பாடித்ததித்துத் திருவாள்பெற்று விடைகொண்டு புத்ததுவந்து மகத்தாகிய தவத்தினையுடைய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தம்மைத் தடுக்காதவண்ணம் வணங்கி யருள்செய்து, அவாகுவிடைகொடுத்து, பொருந்திய ஆசையோடு அருமையாக்கக்கலந்து நீங்கி, ஒளிபொருந்திய முத்துச்சிவிகையின் அருகுஎழுந்தருளினார்.—எ-று.

‘காழி நாடார்’ என்றும் பாடும்.

(சுகௌ)

திருநாவுக்கரசுநாமக்கிருதா ரிப்பாற் திருஞான சம்பந்தர் செழுநீர் முத்திங், பொருளாமச் சி தினையின்மீ தேறிப் பெற்ற மயர்த்தகவர்காள் செ ன்னினைமேற் றேணு முள்ளக், கொருளாமத் தஞ்செழுத்து மோகி வெ ண்ணைந் றொளிவிளபதக கிருமேனி கொழுதார் கெஞ்சில், வருளாமத் த ன்புருந் டுடலா மென்ன மாதவாரார்ப் பொலிவைய நிறைந்த தன்றே.

(இ-ள்) திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் (அவருடன் செல்லாது) அங்கு இருந்தார்களினர்; இதன்மேல், திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் செழிய நீர்மையையுடைய சிறந்த முத்துச்சிவிகையின்மீ தெழுந்தருளி இடபக்கொடியையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளைச் சிரசின்மேற் கொள்ளந் திருவுள்ளத்தோடும் ஒப்பற்ற திருநாமமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாங்குரத்தை யோதிக்கொண்டு, அவ்வெம்பெருமானது திரு வெண்ணீற்றி னொளிவிளங்குந் திருமேனிபை வணங்கினார்; மிக்க தவத்தையுடைய அடியார்திருக்கூட்டங்கள் தம்மனகிற் பொருந்தவருகின்ற பல திருநாமங்களால் அன்புவுள்ளமுருகி யோடப்பெற்ற ஓர்கடலைப்போல ஆரவாரஞ் செய்யும் பேரோசையானது உலகமுழுமையும் நிறைந்தது.—எ-று.

(சுகௌ)

வேறு.

பொங்கியெழுத் திருத்தொண்டர் போற்றெடுபப நாற்றிசையு மங்கலதூ ரிபத்தழங்க மறைமுழங்க மழைமுழங்குஞ்

சங்கபட கம்பேரி தானாகா ளந்தாள்

மெங்குமெழுந் தெதிரியம்ப விருவிசம்பு கொடிதூர்ப்ப.

(இ-ள்.) பேரானந்தத்தா லதிகரித்தெழுநின்ற அடியார் திருக்கூட்டங்கள் துதிக்கவும், நான்கு திக்குகளிலும் மங்கலவாதகிய முழங்கவும், வேதங்க ளொலிக் கவும் மேகம்போலச் சப்திக்கின்ற சங்கமும், படகமும், பேரிகையும, தானாயும், எக்காளமும், தாளமும் எவவிடத்து மதிகரித்தெழுந்து மாறுபட்டொலிக்கவும், கொடியாடைகள் பெரிய ஆகாயத்தைத் தூர்க்கவும்.—எ-று. (சுஉ௦)

மலர்மாரி பொழிந்திழிய மங்கலவாழ்த் தினிதிசைப்பு
வலர்வாசப் புனற்கூடங்க ளணிவிளக்குத் தூபமுட
னிலேநீடு தோரணங்க ணினாத்தடியா ரொதிகொள்ளக்
கலைமலை மதிச்சடை யா ரிடம்பலவுங் கைதொழுவார்.

(இ-ள்.) *கற்பக மலாமாரி யொழிந்து சிந்தவும், மங்கலவாழ்த்துகள் இனி மையோடு இசைக்கவும், மலரோடு வாசனைபொருந்திய பூரண கும்பங்களையும், அழகிய-விளக்குகளையும், தூபத்தோடு நீலையாகவுயராத மகர தோரணங்களையும், அங்கங்குள்ள அடியார்கள் வரிசையாகவைத்து எதிகொள்ளவும், கிரணவரிசை யமைந்த சந்திரனையணிந்த சடை முடியையுடைய சிவபெருமானெழுந்தருளிய பலதிருப்பதிகளையும் வணங்குவா ராயினார்.—எ-று. (சுஉ௧)

தெண்டி னாகுழ் கடற்காணா றிருவகத்தி யான்பள்ளி
யண்டர்பிரான் கழலவணங்கி யருந்தமிழ்மா மறைபாழிக்
கொண்டல்பயின் மணற்கோடு சூழ்கோழிக் குழகர் தமைத்
தொண்டருட் ன் றொழுதணைந்தார தோணிபுரத் தோன்றலார்.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தெள்ளிய அலைகள்கூழ்ந்த கடற்களையிலுள்ள திருஅகத்தியானபள்ளி யென்னுந் திருப்பதி யிலெழுந்தருளிய தேவர்கள் நாயகராகிய சிவபெருமானது திருவடிகளைவணங்கி அரிய திருநெறித் தமிழ்வேதமாகிய திருப்பதிகம் பாடியருளி, மேகங்கள் தவழும் மணற்குன்றுகள் சூழ்ந்த திருக்கோழிக்குழககொன்னுந் திருப்பதியை அடியார் திருக்கூட்டத்தோடும்வணங்கிச் சென்றருளினார்.—எ-று. (சுஉ௨)

கண்ணாந்த திருறுதலார் மகிழ்தகழிக் குளமிறைஞ்சி
யெண்ணாந்த திருவிடுமபா வனமேத்தி யெழுந்தருளி
மண்ணாந்த பதிபிறவு மகிழ்தருமன் பாலவணங்கிப்
பண்ணாந்த தமிழ்பாடிப் பாவியே செலகின்றார்.

(இ-ள்.) நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான மகிழ்த்தெழுந்தருளிய திருக்கழக்குள மென்னுந் திருப்பதியை வணங்கி, யாவராலும் புகழப்பெற்ற திரு இடும்பாவனமென்னுந் திருப்பதியைத் துதித்து அங்குநின்ற மெழுந்தருளி உல கத்திற்பொருந்திய மற்ற சேஷத்திரங்கனையும் மகிழ்த்தக்க அன்போடு வணங்கி இசையமைந்த திருப்பதிகம் பாடித் துதித்துச் செல்கின்றவராயினார்.—எ-று. (1)

திருவுசாத் தானத்துத் தேவர்பிரான் கழல்பணிந்து
மருவியசெந் தமிழ்ப்பதிக மால்போற்றும் படிபாடி
யிருவினையும் பற்றறுப்பா ரொண்ணிறந்த தொண்டருடன்
பெருகுவிருப் பினராகிப் பிறபதியும் பணிந்தணைவார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௨௪௩

(இ-ள்.) திருவுசாத்தானமென்னுந் திருப்பதியி லெழுந்தருளிய தேவர் கள் நாயகராகிய சிவபெருமான திருவடிகளை வணங்கி, பொருந்திய செந்தமிழ்த் திருப்பதிகத்தில் திருமால் துதித்த தனமையை யமைத்துப் பாடியருளி, தம்மை யடைந்தவாகளது இருவினைகளையும் அறவே யொழித்தருளுந் திருஞானசம்பந் தப்பிள்ளையாரா அளவற்ற அடியாரா திருக்கூட்டங்களோடு மிக்க விருப்பமுடையவராய் மற்ற கேட்கத்திறங்கனையும் வணங்கிச்செல்வா ராயினா. —எ-று.

நலவினையும் தீவினையோலவே பிறவிக்கேதுவாய், இருப்புவிடங்கும் பொன் விவங்கும் போலவதாகலின் “இருவினையும் பற்றறுப்பாரா” என்று கூறினார்;

“இருளசே ரிருவினையுஞ் சேரா வினைவன

பொருளசோ புழப்புநதார் மாட்டு.” —எனனுந் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர் கூறிய வுடையிசேடதகா னுணாக. (௬௨௪)

திருவுசாத்தானம் - பண்-கோல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீரிடைத்துயின்றவனறம்பிரீள்சாமபுவன்
போபடைசகுகிர்வனனனுமான்றொழுக்
காருடைநஞ்சுணடுகாத்தருள்செய்தவென
சீருடைசசேடாவாழ்திருவுசாத்தானமே,
வனா திரிந்திழியுநீர்வளவயற்புகலிமன
றினா திரிந்தெறிகடற்றிருவுசாத்தானனா
யுனா தெரிநதுணருஞ்சமபநதனெனாடமிழ்வல்லார்
நனா தினாயினறியேநனனெறிசோவவோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - மந்திரபுரிசீர் : தேவிபார் - பேரியநாயகியம்மை.

கருங்கழிவே லைப்பாலில் கழிநெய்தல் கடந்தருளித்
திருந்தியசீர்ப புனனாட்டுத் தெனமேலபாற நிசைநோக்கி
மருங்குமிடை தடஞ்சாவி மாடுசெறி குலைத்தெங்கு
நெருங்கிவளா கழுகுடுத்த நிறைமருத வழிசெனமுா.

(இ-ள்.) கரிய உப்பங்கழிகளையுடைய கடற்களையிலுள்ள மிக்க நெய்த லிலைத்தைக் கடந்து, திருத்தமாகிய சிறப்பினையுடைய சோழநாட்டின் தெனமேற் றிசையைநோக்கிப் பக்கங்கிலி நெருங்கிய மிக்கசெந்நெய்யின்கூறும் அதனருகில் நிறைந்த குலைகளையுடைய தென்னமரங்களும், அதனருகில் நெருங்கி வளங்கின்ற கமுகமரங்களுஞ் சூழ்ந்த நிறைந்த மருதநிலத்தின் வழியே சென்றருளினார்.

பாலை எனபதில, ஐகாரம் சாரியை.

(௬௨௫)

சங்கங்கள் வயலெங்குந் சாலிகழைக் கருமபெங்கும்
கொங்கெங்கு நிறைகமலக் குளிரவாசத் தடமெங்கு
மங்கங்கே யுழவாகுமா மார்க்கின்ற வொலியெங்கு
மெங்கெங்கு மலாபடுக ரிவைகழிய வெழுந்தருளி.

(இ-ள்.) வயலிடங்களில் சங்குகளும், செந்நெற்பயர்களும், கரும்புகளும், மகரந்தங்கள் நிறைந்த தாமளாமலர்களையுடைய குளிர்த மணம் பொருந்திய

தடாகங்களும், அவ்வவ விடங்களில் உழவர்கூட்டங்கள் ஆரவாரிக்கின்ற பேரோசைகளும், மலாகளையுடைய *நீரகிலைகளுமாகிய இவைக ளினைத்தும் பிற்பெம்படியெழுந்தருளி.—எ-று.

கழைக்கரும்பு-ஒருபொருட் பனமொழி; ஆனறி, கழைபோன்ற கரும்பு எனினுமாம்; கழை=கரும்பு, மூங்கில. கொங்கு=மகாநகரம். (சுஉசு)

தடமெங்கும் புனலகுடையுந் ஐதயலார தொய்யினிற்
மிடமெங்கு மதணாக ளோதுகிடை யாகநிலை
மடமெங்குத் தொண்டாகுமா மனையெங்கும் புனைவதுவை
கடமெங்கு மொலியோவா நறபதிக ளவைகடந்து.

(இ-ள்.) தடாகங்களில் நீராடுகின்ற பெண்களினது தொய்யிலெழுதிய (கலவைச் சாங்கின) நிறமும், எவ்விடங்களிலும் பிராமணர்கள் வேதமோதும் கூட்டங்களும், யாகசாலைகளும், மடங்களுக்கும் அடியார்த்துக் கூட்டங்களும், வீடுகள் தோறும் கலியாணங்களும் நாடகசாலைகள் எனங்கும் நடனகோசைகளும் நீங்காத நனமைபொருந்திய பல திருப்பதிகளையுங் கடந்து.—எ-று. (சுஉஎ)

நீராகு கடாதாருளி ரெடுமபுறவிற் குழம்புதலகள்
காராகு முசைமுலைக் கழநாறு நிலங்கடந்து
போராகுஞ் சிலைமறைவா புனபுலவைப் பிடைபோகச்
சீராகுந் தென்பாணடி நன்னாடு சென்றனைவா.

(இ-ள்.) சோழநாட்டைக் கடந்து இடையிலுள்ள நெடிய முல்லையில் தில சிறிய புதல்களில் காகாலத்தை நாமு அரும்புகளையுடைய முலைமலர்கள் மணங்கமழும் அந் புதலைக் கடந்து, போர் விரும்புகின்ற விலையுடைய மறவர்கள் வாழும் சிறிய பாலைநிலத்தை யடைந்து சென்று, பின், நிற்பவை நாடியிருந்த அழகிய பாணடி நாட்டைச் சென்று சோலாராயினா.—எ-று.

திருஞானசம்பநம்பின்னையா லொழந்தருளுங் கு முன்ன சமணப் பேரிருளன் மூட்டபட்டு ஒளிமாழ்ச்சி கிடத்தவின, இராகு தனக் கெப்போது நறகாலம் வருமோவென்று எதிரோக்கியிருந்ததென்பார, 'சீராகு' சென்பாணடி நன்னாடு' என்று கூறினா. (சுஉஅ)

மனறன்மலர்ப் பிரங்கன்மருங் கெயிந்துவரு நதிகளபல
சென்றனைந்து கடந்தேறித் திரிமருப்பின கலைபுணர்மான்
கன்றுதேறித் தனவுகைக்குங் கானவதா கடந்தனைந்தார
கொன்றைறுஞ் சடைமுடியார மகிழ்ந்ததிருந் கொடுங்குன்றர்

(இ-ள்.) வாசனைபொருந்திய மலாகூட்டங்களை இறங்கக்கவகளிலும் வீடுவருகின்ற பல நதிகளையுமடைந்து சென்று களாயேறி, முறுக்காகிய கொம்பிளையுடைய கலைமாறோடு சேர்ந்த பெட்டைமான் கனறுகள் பரல்களைக் காலால் தெறித்தோடுகின்ற காட்டுவழியைக் கடந்து, நறுமணங் கமழும் கொன்றைமாலையை யணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான மகிழ்ந்தெழுந்தருளிய திருக்கொடுங்குன்றமென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (சுஉக)

கொடுங்குன்றத் தினிதமர்ந்த கொழும்பவளச் செழுங்குன்றை
யடுங்குன்ற முரித்தானை வணங்கியருந் தமிழ்ப்பாடி.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகவாமிகள் புராணம். உசரு

நெடுங்குன்றம் படர்காணு நிறைநாடுங் கடந்துமதி
தொடுங்குன்ற மதினமதுனாத் தொன்னகர்வந் தணைகின்றார்.

(இ-ள்.) திருக்கொடுங்குன்றத்தில் மகிழ்ந்தெழுந்தருளிய செழிய பவள மலைபோலபவரும், கொல்லவந்த மலைபோன்ற (கயாசரனென்னும், யானையைபுரி ததலருமாகிய சிவபெருமானை வணங்கி அரிய தமிழ்த்திருப்பதிகம பாடியருளி, பெரியமலைகளையும், படாந்த காடுகளையும், நீர்நிறைந்த நாடுகளையும் கடந்து, சந்திரனைத்தொடுகின்ற மலைபோலுயர்ந்த மதில்குழந்தபழமையாகியமதுராபுரிவந்து சேர்கின்றவராயினா.—எ-று (சுரு. 0)

வேறு.

இந்நிலை யிவாவக தெய்த வெண்பெருங் குன்ற மேவு
மநிலை யமணா தங்கட் கழிவுமுன் சாற்ற லுற்றுப
பனமுறை வெருந்கொண டுள்ளம பதைப்பத்தீக் கணக்க ளோடுந்
துன்னிமித தங்க ளங்கு நிகழ்தன சொல்ல லுற்றும்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு திருஞானசம்பந்தப்பின்னையா வந்தடைந்தருளவும், பெரிய எட்டு மலைகளிலும் ஐசிககும் கொடிய கிலைமையையுடைய சமணர்களுந் குப்பின்வருங் கெடுதியை முனடி தெரிவிக்கப் பலமுறையும் மனம் மயக்கங்கொண்டு பதைக்க, தீய கனவுகளும் தூச்சகுணங்களுமாகிய அங்கு நடந்தவைகளை யாம் சொல்லத்தொடங்குகின்றோம்.—எ-று.

என்பெருங் குன்றமாவன :—அஞ்சனம், கிரவுஞ்சம், கோவர்த்தனம், திரிகூடம், காஞ்சி, குஞ்சரசையம், ஏமகூடம் விரதியம் என்பனவாம். (சுரு. 1)

பள்ளிகண மேலு மாடு பயிலமண பாழி மேலு
மொள்ளித ழ்சோகின மேலு முணவுசெய் கவளங் கையிற்
கொள்ளுமண் டபங்கண் மேலுங் கூகையோ டாநதை தீய
புள்ளின மான தமமிந் பூசலிட் டழிவு சாற்றும்.

(இ-ள்.) சமணமுனிவர்கள் ஐசிககும் மடங்களின் மேலும், பக்கங்களிற் பொருந்திய அருகன கோயில்களினமேலும், ஒளிபொருந்திய பூவிதழ்களையுடைய அசோகவிருகைகளின் மேலும், உணலுநிறை கவளத்தைக் கையில கொள்ளுகின்றமண்டபங்களினமேலும் கோட்டான்களும் ஆரதைகளும் தீமையை விளைவிக்கு மறந்த பறவைக்கூட்டங்களு மாகிய இவைகள் தங்களுக்குள்ளே போராசெய்து பின்வருங் கெடுதியைத் தெரிவிக்கும்.—எ-று. (சுரு. 2)

பீலியுந் தடுக்கும பாயும் பிடித்தவை வழுவி வீழ்ந்
கால்களுந் தடுமா றாடிக் கண்களு மிடமே யாடி
மேல்வரு மழிவுக் காக வேறுகா ரணமுங் காணார்
மாலுழர் தறிவு கெட்டு மயங்கின ரமண லொலலாம்.

(இ-ள்.) மயிற் பீலியும், தடுக்கும், பாயும் முதலாகப் பிடித்திருந்த பொருள்கள் அவ்வவ விடங்களினின்றும் வழுவி வீழ், கால்களுந் தடுமாற்ற மடைந்து, கண்களும் இடந்துடித்து, மேல் வருவ கெடுதிகளுக்கு வேறொரு காரணமுங் காணாமல், மயக்கமுற்று அறிவுகலங்கிச் சமணர்களெல்லாம் மயங்கினார்கள்.

காணார் என்பது, முற்றெச்சம்.

(சுரு. 3)

கந்தியா தம்மிற் றுமே கனன் றெழு கலாங்கள் கொள்ள
வந்தவா மமணா தமமின மாறுகொண் டுறு செய்ய
முந்தைப் புனையிற் கொண்ட பொறைமுத லவையும் விட்டுச்
சிலையிற செற்ற முனனா தீக்குணந தலைநினை றாகள்.

(இ-ள்) தவப்பெண்கள் தங்களுக்குள் தாங்களே வெகுண்டெழுந்து கோ
பஞ் செய்யவும், சமணமுனிவர்கள் நேரிட்டவாறே தம்முள் தாமே பகைகொண்டு
ஒருவருக்கொருவர் துன்பஞ்செய்யவும், முறப்பட்ட சமண னூலில் தங் கொண்ட
பொறைமுதலிய குணங்களை யொழித்து, மனதில் கோபமுதலியன வாகிய தீக்கு
ணங்களில் தலைமையாக நின்றார்கள்.—எறு. (சுருசு)

இப்படி யமணா வைகு மெப்பெயாப பதியு மெய்து
மொப்பிலுற பாத மெலலா மொருவரி னொருவா கூறி
மெப்படி தீக்க னாவும் வேறுவே ருகக கண்டு
செப்புவான புறத்து னோருந் தென்னவன மதுரை சோந்தார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சமணர்கள் வசிகரணம் எப்படிப்பட்ட பெயரையுடைய
நகரங்களிலும் நிகழ்ந்த ஒப்பற்ற துன்னியிதத்தங்கையெல்லாம் ஒருவரோ டொரு
வா சொல்லி, மெய்மை பொருத்திய கொடிய சொப்பனங்களும் வெவ்வேறாகக்
கண்டு அரசனுக்குச் சொல்லுமபடிப் புறத்திலுள்ள சமணமுனிவர்களும் பாண்டி
யராசனது மதுரபுரியை யடைந்தார்கள் —எறு

உற்பாதம் = துன்னியித்தம். சொப்பனத்தி னிகழ்ச்சல சாக்கிரத்திற் பொ
ய்ப்பட் டொழித்தலு முனவாகலன், அதனை நீக்குதற்கு ‘மெய்யப்படி தீக்களு’ என்று
கூறினா. ‘புறத்துளையும்’ என்னும் இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மையால் அம்
மதுரபுரியிலுள்ளாராயுங் கொள்க. புறமாவது அஞ்சனமுதலிய எட்டுமலைகளும்
பிறவுமாம். (சுருசு)

அந்நகர் தன்னில வாழ்வார புறமபுரின றணைவார கூடி
மன்னவன நன்குருங் கூறி மருண்டவுள் எத்த ராகித்
துன்னிய வழுக்கு மெப்பிற னாசிரா பலரு மீனடி
யின்னன கனவு கண்டே மெனவெடுத துயம்ப னுறரா.

(இ-ள்.) அமமதுரைமாநகரத்தில்வாழும் சமணமுனிவர்களும் புறத்தினின்
றும்வந்த சமணமுனிவர்களும் ஒருங்குசேர்ந்து நிகழ்ந்த சங்கதியைப் பாண்டியனு
க்குக்கூறி மயங்கிய மனமுடையவர்களாய், அழக்கடைகிருக்குந் தம்முடம்பில்
ஆடையிலலாத அச்சமணமுனிவா பலருங்கூடி, யாங்ங்ன இததன்மையனவாகிய
தீக்களுவைக் கண்டோமென்று எடுத்துச் சொல்லுகின்றார்கள்.—எறு. (சுருசு)

சீமலி யசொகு தனகே ழிருந்தநந் தேவா மேலே
வே'ரொடு சாய்ந்து வீழக் கண்டன மதன்பின் னாக
வோகொணமுக் குடையுந் தாழு மெழுந்துகை பாற்றிப் போக
வூருளோ ரோடிக காணக கண்டன மென்று னாப்பார்.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய அசோக விருட்சமானது அதனகே'மெழுந்த
ருளி யிருந்த நமது அருகக்கடவுளினமேல் அது வேரோடு சாய்ந்து வீழக்கண்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம் உசுஎ

டோம்; அதன்பின்பு, அக்கடவுள் அழகிய முக்குடையுந் தாமுமாக அதன்கீழிந்
தெழுந்து கைகளைத் தொங்கவிட்டுச் செல்ல, ஊரிலுள்ளவர்கள் ஓடி அதனைப்
க்கக் கண்டோம் என்று சொல்வார்கள்.—எ-று. (சுஉ௭)

குண்டுகை தகர்த்துப் பாயும் பீறியோர் குரத்தி யோடப்
பண்டிதர் பாழி நின்றுங் கழுதைமேற் படாவா தமமி
னெனடொடி யியக்கி யாநு முளையிட்டுப் புலம்பியோடக்
கண்டன மென்று சொன்னா கையறு கவலை யுற்றார்.

(இ-ள்.) கமண்டலத்தை யுடைத்துப் பாயையும் கிழித்து ஒரு குருபன்னி
யோடவும், பண்டிதர்களாகிய சமணமுனிவர்களுடைய மடங்களினின்று நீங்கிக் கழு
தையின் மேலேறிச் செல்பவர்களுள் ஒளிபொருந்திய வ்ளையலையணிந்த தருமதே
வதையும் ஊனையிட்டுப் புலம்பி யோடவும் நனவு கண்டோமென்று சொன்னார்கள்
அளவற்ற துன்பத்தை யடைந்த சமணர்கள்.—எ-று.

ஊனையென்பது, உளை எனக் குறுக்கல் விகாரம்பெற்றது. (சுஉ௮)

காளிடை நட்ட மாடுங் கண்ணுத றெண்ட லெல்லா
மீனவன் மதுரை தன்னில விரவிடக் கண்டோ மென்பார்
கோனவன் றுணும வெய்ய கொழுந்தமுன முழுகக் கண்டோ
மானபி னெழுவங் கண்டோ மதிசய மிதுவா மென்பார்.

(இ-ள்.) மசானத்தில் நடனஞ் செய்கின்ற நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவ
னது அடியாகளெல்லாம் பாணமயது மதுராபுரியில் வந்து பரவியிருக்கக் கண்
டோமென்பார்கள் ; அப்பாண்டியனும் கொடிய நெருப்பில முழுகக்கண்டோம் ;
அவ்வாறு முழுகியபின்பு, நெருப்பினின்று மெழுகிருக்கவுங் கணவுகண்டோம் ;
இது ஆச்சரியமா மென்று சொல்வார்கள்.—எ-று (சுஉ௯)

மழவிடை யிளங்கன றென்று வந்துங் கழகந் தன்னை
யுழறிடச் சிதறி யோடி யொருவருந் தடுக்க வஞ்சி
விழ்வொரு புகலுமின மி மேதினி தன்னை விட்டு
நிழலிலா மரங்க ளேறி நின்றிடக் கண்டோ மென்ன.

(இ-ள்.) இளமைபொருந்திய இடபக்கன்று ஒன்று வந்து நமது (பண்டித
ரது) சபையைக் கலைக்க, (அதனால் அவர்கள்) சிதறியோடி ஒருவரும் அதனைத்
தடுக்கப் பயந்து, சரளையைய ஒரு புகலிடமு மில்லாமல், பூமியை விட்டு நிழ
லில்லாத மரங்களில் ஏறிநிற்கக் கணவுகண்டோமென்று கூற.—எ-று.

இதழுத விரண்பொடலுங் குளகம் (சுஉ௧௦)

ஆவதென் பாவி காளிக் கனாததிற மடிகண் மார்க்கு
மேவிய தீங்கு தன்னை விளைபது திடமே யென்று
நோவுறு மனத்த ராகி நுண்பொருள் பதமுங் கொள்ளார்
யாவது செயலென நெய் னீ யிடருமுன் றழுங்கி னார்கள்.

(இ-ள்.) பாவிகளே! துறவருத் தீரவு செய்யத்தக்கது யாது ; இக் கன
வின் வரலாறு நமது சமணமுனிவர்களுக்கு வருகின்ற தீங்கைச்செய்வது உறுதி
யேயென்று வருந்திய மனமுடையவர்களாய்த் தாமுண்ணுதற்குரிய உணவுகளை

யுங் கொள்ளாமல் இனிச் செய்யவேண்டியது யாது என்று எண்ணித் துன்புற்று வருந்தினார்கள்.—எ-று. (சுசக)

அவ்வன்க யமணரெல்லா மந்நிலை மையர்க ளாகச்
சைவநன் மரபில வந்த தடமயின் மடமென் சாயற்
பைவள ரரவே ரலகும பாண்டிமா தேவி யாக்கு
மெய்வகை யமைச்ச னாக்கும் விளங்குநன் னிமித்த மேன்மேல்.

(இ-ள்.) அச்சமணர்க ளெல்லாரும் அவ்வாறு துன்பமுடையவர்களாகவும், சிறந்த சைவமரபில் அவதரித்த பெரிய மயிலபோலும் மிருதுவான சாயலையுடைய மகையர்க்கரசியாருக்கும், மெய்மைபொருந்திய மந்திரியாராகிய குலச்சிறை நாயனாருக்கும் நச்சுணவக ளேமேலுமே விளங்கா நிற்கும்.—எ-று.

பைவளரரவு=படத்தையுடைய பாம்பு.

(சுசஉ)

அளவிலா மகிழ்ச்சி காட்டு மரும்பெரு நிமித்த மெய்த
வுளமகிழ் வுணருங் காலை யுலகெலா முய்ய வந்த
வளரோளி ஞான முண்டார் வந்தணைந தருளும் வார்த்தை
கிளர்வுறு மோகை கூறி வந்தவர் மொழியக கேட்டாரா.

(இ-ள்.) அளவில்லாத மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கும் அருமையாகிய பெரிய நன்னிமித்தங்க ளுண்டாக அதனால் மனமகிழ்த் திருக்குங்காலத்தில், எல்லா வுலகங்களும் ஈடேறும்படி அவதரித்த ஒளி வளாகின்ற சிவஞானப் பாலுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளுஞ் செய்தியை மிக்கஉவகை கூறிவந்த பரிசனங்கள் சொல்ல (மகையைக்கரசியார்) கேட்டருளினார்.—எ-று. (சுசஉ)

அமமொழி விளம்பி னோர்க்கு வேண்டுவ வடைய நல்கி
மெய்மமையில விளங்கு காதல் விருப்பறு வெள்ள மோங்கத்
தம்மையு மறியா வண்ணங் கைமிக்குத் தழைத்துப் பொங்கி
விம்மிய மகிழ்ச்சி கூர மேவிய சிறப்பின் மிக்கார்.

(இ-ள்.) பிள்ளையார் எழுந்தருளும் நலவற்றைக் கூறிய அப்பரிசனர்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை நிரம்பக்கொடுத்து, மெய்மமையாக விளங்குகின்ற பெருவிருப்பாகிய வெள்ளம்பெருகத் தம்மை யறியாதபடி, அளவு கடந்து மிகுத்துப் பொங்கி யதிகரித்த மகிழ்ச்சி யுண்டாகப் பொருந்திய சிறப்பில் மேம்பட்டவ ராயினார்.—எ-று. (சுசச)

மங்கையர்க் கரசி யார்பால் வந்தடி வணங்கி நின்ற
கொங்கலர் தெரிய லாராங் குலச்சிறை யாரை நோக்கி
நங்கடம பிரானு ராய ஞானபே னகாமுன் பெய்தி
யிங்கெழுந் தருள வுயர்ந்தோ மெனவெதிா கொள்ளு மென்றார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மதுராபுரிக்கு எழுந்தருளி (வருதலைக் கேள்வியுற்று) மங்கையர்க் கரசியாரிடத்து வந்து அவரது திருவடிகளை வணங்குகின்ற மணவகமழும் மாலையைத் தரித்த குலச்சிறை நாயனாப்பாராதி. மதுபெருமானாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரிடத்து சூசென்று, தேவரீரின் எழுந்தருளியதால் அடியேங்கள் பிழைத்தோமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து, அவரையெதிர்கொண்டழைத்து வாரும்ென்று கூறியருளினார்.—எ-று. (சுசரு)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உச்சு

மன்றலங் குழலி னுரை வணங்கிப்போந் தமைச்ச னாரும்
வெனநிலே லரச னுக்கு முறுதியே யெனவி னாகது
பொன்றிகழ் மாட வீதி மதுனாயின் புறத்துப் போகி
யினறமிழ் மறைநந் தாரை யெதிரகொள வெய்துங் காலை.

(இ ள்) மந்திரியாராகிய குலச்சிறை நாயனாரும் மணம்பொருந்திய அழகிய
கூத்தலையுடைய மங்கையாக கரசியானை வணங்கிப் புறத்திற்சென்று, இது வெற்றி
பொருந்திய வேலாயுதத்தை யுடைய பாண்டியராசனுக்கும் உறுதியைத் தரத்தக்க
தேயாகுமென்று கருதி, இலங்கைமீயிலாசம் பொருந்திய மாடங்களமைந்த திரு
வீதிகளையுடைய மதுனாநாகரத்தின் புறத்தில வினாந்துசென்று, இனிய திரு
நெறித்தமிழ்வேதமாகிய தேவாரப்பதிகங்களை யருளிச்செய்யுந் திருஞானசம்பந்
தப்பிள்ளையாரை யெதிரகொள்ளுமபடி சென்றபொழுது.—எ-று.

‘பொன்றிகழ்மாடம்’ என்பதற்கு, பொன்மயமாகவிளங்குகின்ற மாடம் என்று
பொருள்கூறினும்பொருந்தும்.

இதுமுத லிரண்பொடலுங் குளகம்.

(சுசுசு)

அமபுய மலராள போலவா ராலவா யமாநதரா தமமைக்
குமபிட வேண்டு மென்று கொற்றவன நனக்குங் கூறித்
தமபரி சனங்குள சூழத் தனித்தடை யோடுஞ் சென்று
நம்பரை வணங்கித் தாமுந் தலவா வேற்று நின்றா.

(இ-ள.) தாமமாமலரில் வாழத் திருமகளை யொத்த மங்கையர்க்கரசியார்
திருவாலவாயில் வீற்றிருந்தருளும் ஸ்ரீ சொக்கலிங்கப்பெருமானை வணங்கவேண்டு
மென்று பாண்டியராசனுக்குத் சொல்லித் தமது டரிசனங்கள் சூழ்ந்துவர ஒப்ப
ற்ற காவலாளரோடு நுச்சென்று, அச் சொக்கலிங்கப்பெருமானை வணங்கித் தாமும்
(திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது) நலவரவை யெதிரகொண்டு நின்றா.—எ-று.

ஆலவாய் என்பது, மதுராபுரியின் திருப்பெயரி ‘னென்று.

(சுசுசு)

வேறு.

திருநிலவு மணிமுதலின சிவிலகலிமேற் சேவித்து
வருநிலவு தருநிதீபோல வளரொளிவெண் குடை பூற்றா
பெருகொளிய திருநீறுதக் தொண்டா குழாம பெருகிவா
வருள் பெருந் வருஞானத் தமுதுண்டா ரணிகின்றா

(இ ள்) தமமைச் சேவித்து வருகின்ற நிலைவீசம் பூரணசந்திரன்
போல வொளி வளர்கின்ற வெள்ளிய முததுக்குடை நீழற்றவும், ஒளி பெருகு
கின்ற திருவெண்ணீரணிகத் அடியார் திருக்கூட்டங்கள் பெருகிச் சூழ்ந்துவரவும்,
அழகுவிளங்குகின்ற முததுச் சிவிகையின்மேல திருவருள் பெருந் வருகின்ற சிவ
ஞானப்பாலமுதுண்டருளித் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளுவாராயி
னா.—எ-று.

மணிமுதது - இருபெயரொட்டு.

(சுசுசு)

துத்துபிகண் முதலாய தூரியங்கள் கிளராமே
யந்தணரா மாதவாக ளாயிரமா மறையெடுப

வந்தெழுமங் கலநாத மாதிரமுட் பட முழங்கச்
செந்தமிழ்மா ருதமெதிரகொண் டெமருங்குஞ் சேவிப்ப.

(இ-ள்.) (பிள்ளையார் மதுராபூரிக்கு எழுந்தருளுங் காரணமாகமுழங்கும்) தேவதந்துபி முதலிய வாததியங்களின ஒலி மேம்படாமல் பிராமணர்களாகிய தவமுனிவர்கள் அளவற்ற வேதங்களை யெடுத்தோதவும், அதிகரித் தெழுக்கின்ற மங்கலவாழ்த்தொலிகள் எட்டுததிக்குந் தம்முள் ளடங்கும்படி யொலிக்கவும், செந் தமிழ்மொழியோடு கலந்து வருகின்ற சிறு தென்றற்காற்றானது எப் பக்கங்களின லுஞ் சேவித்துவரவும்.—எ-று.

செந்தமிழ்மொழி தோன்றுதற் கிடமாகிய பொதியமலையிற றேன்றி வரு தலால், தென்றலைச் செந்தமிழ்மாருதமென்று கூறினார். (சுசக)

பண்ணியவஞ் சனைத்தவத்தாற் பஞ்சவனுட் டிடைப்பரந்த
வெண்ணிலம ணெனுமபாவ விருஞ்சேனை யிரிந்தோட.
மண்ணுலக மேயன்றி வானுலகுஞ் செய்தபெரும
புண்ணிபத்தின படையெழுச்சி போலெய்தும பொலிவெய்த.

(இ-ள்.) சமணர்கள் செய்த வஞ்சனையாகிய தவத்தினால் பாண்டி நாட்டிற் பரவிய அளவற்ற சமணரெனும் பர்வமாகிய பெரிய சேனைகள் புறங்காட்டியோ டவும், மண்ணுலகத்தினையென்றி வீண்புலகத்தினருஞ் செய்த பெரிய புண் ணியத்தினது படையெழுச்சிபோல் பிள்ளையாருட்கருளுங் காட்சிதோன்றவும்.

துன்னுமுழு வுடற்றுகளாற் சூழுமுணா வினிற்றுகளா
லன்னெறியிற் செறிந்தடைந்த வமணமாசு கழுவுதற்கு
மன்னியொளிர் வெணமையினுற் றாய்மையினால் வழுதியர்தங்
கன்னிராட் டிடைக்கங்கை யனைந்ததெனுங் கவினகாட்ட.

(இ-ள்.) சமணரது உடல முழுவதும் அடைந்த அழக்கினாலும், அவர்கள் றியிற் பொருந்திய அஞ்ஞானமாகிய அழக்கினாலும், அவரெறியிற் சோந்து அடை ந்த அமணராகிய அழக்கைக் கழுவுதற்கு (அடியாா திருமேனியில்) நீலப்பெற்று விளங்கும் விபூதியின் வெண்ணிறத்தாலும் பரிசுத்தத்தினாலும் பாண்டியர்களது நாட்டில் கங்கைநதியானது திரண்டெவந்ததுபோலும் அழகைக்காட்டவும்.—எ-று.

பானல்வயற் றமிழ்நாடு பழிநாடும படிபரந்த
மானமிலா வமணென்னும் வலஸிருள்போய் மாய்வதனுக்
கானபெரு கொளிப்பரப்பா லண்டமெலாங் கொண்டதொரு
ஞானமணி விளக்கெழுந்த வருவதென நலம்படைப்ப.

(இ-ள்.) நீலோற்பல மலாகளையுடைய வயல்கள் குழ்ந்த பாண்டிநாடான து பழியையடையும்படி பரவிய வெட்கமில்லாத சமணரென்னும் பெரிய இரு ளானது கெட்டு அழிதற்குத் தோன்றிய மிக்க ஒளியின் பரப்பினால் எல்லாவண் டங்களைத் தன்னுள்ளடக்கிய தான அழகிய ஒரு ஞானதிப மெழுந்துவருவதுபோ லுந் தோற்றத்தைச் செய்யவும்.—எ-று. (சுருஉ)

புரசைவயக் கடகளிற்றுப் பூழியர்வண டமிழ்நாட்டுத்
தனாசெய்தவப் பயன்விளங்கச் சைவநெறி தழைத்தோங்க

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம் உடுக

வுரைசெய்திருப் பேர்பலவு மூதுமணிச் சின்னமெலாம்
பரசமய கோளரிவந் தானென்று பணிமாற.

(இ-ள்.) முகப்படத்தோடு வெற்றியையும் மதத்தினையும் கொண்ட யானைச் சேனையையுடைய பாண்டியாகளது வளப்பம்பொருந்திய பாண்டிநாடானது செய்த தவப்பயன் விளங்கவும், சைவசமயத் தழைத்தோங்கவும், திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது பல திருநாமங்களையும் புகழ்ந்து ஊதுகின்ற முத்துச்சின்னங்களெல்லாம் பரசமயகோளரியா லொழுகின்றனென்று ஊதவும்.—எ-று.

பணிமாற என்றது, ஈண்டு ஊத என்னும் பொருளில் வந்தது. (சுரு.)

வேறு.

இப்பரி சீணையுஞ் சண்பையா பெருமா னெழுந்தருளுமபொழு திசைக்கு, மொப்பினித் திலப்பொற் றனிப்பெருங் காள முலகுய்ய வொலித் தெழு மோசை, செப்பரும பெருமைக் குலச்சிறை யார்தஞ் செவிரிறையமுதெனத் தேக்க, வப்பொழு தறிந்து தலத்தின்மேற் பணிந்தே யளப் பெருங் களிப்பின ரானார்.

(இ-ள்.) இததகைய காட்சியோடு அடைந்தருளுந் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையா எழுந்தருளும்பொழுது (அவரது பல திருநாமங்களை யெடுத்தோதி ஒலிக்கின்ற ஒப்பற முத்துக்களாலாகிய அழகிய பொற்காளத்தினின்றும் உலகு யாக ஸ்டேறும்பொருட்டுச் சபதித்தெழுக்கின்ற பேரோசையானது சொல்லுதற்கரிய பெருமையினையுடைய குலச்சிறைநாயனாரது திருச்செவியில் நிறைந்த அமுதம்போல அதிகரிக்க, அப்பொழுது அதனைக் கேட்டுப் பூமியில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து வணங்கி அளவற்ற சந்தோஷமுடையவராயினார்.—எ-று. (சுரு.)

அஞ்சலி குவித்த கரங்களுந் தலைமே லணைந்திடக் கழதுசென் றணைவார் நஞ்சணி கண்டா தந்திரு மகளு டுடன்வரு நறறவக் கடலை (ந்து நெஞ்சினி னிறைந்த வாராயமுன் செல்லக் கணடுநீ ணிலத்திடத் தாழ் பஞ்சவா பெருமான மந்திரித் தலைவா பாங்குப் பவணைந்துமுன் பணிந்தார்.

(இ-ள்.) பாண்டியராசனது முதல மந்திரியாராகிய குலச்சிறைநாயனார் அஞ்சலியாகக் குவித்த கைகளுஞ் சிரசினமேற் பொருந்த வினாந்து சென்று அணைபவராய், சிவபெருமான திருக்குமாரராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருடன்வருகின்ற நல்லதவக்கடலபோன்ற அடியார திருக்கூட்டங்களைமனதில் பொருந்திய ஆசையானது தமமுன் செல்லத் தரிசித்துப் பெரிய பூமியில்விழுந்து வணங்கிப் பக்கத்திற் பொருந்த அடைந்து அவா திருமுன்வணங்கினா.—எ-று.

நிலமிசைப் பணிந்த குலச்சிறை யாரை நீடிய பெருந்தவத் தொண்டர் பலருமுன் னணைந்துவணங்கிமற் றவாதாம படியிலினை நெழாவகைகண்டு மலாமிசைப் புததேள் வழிபடும புக்வி வைதிக சேகரர் பாதங் குலவியிங் கணைந்தா தெனனவ னமைச்சா குலச்சிறை யாரொனக் கூற.

(இ-ள்.) பூமியில் விழுந்து வணங்கிய குலச்சிறைநாயனாச் சிறந்த பெருந்தவத்தினை யுடைய திருத்தொண்டர்கள் பலரும்முன் சென்று வணங்கி, அக் குலச்சிறைநாயனார் பூமியினின்றும் எழாமையைப் பார்த்துத் திரும்பி, தாமரை மலரில் வசிக்கும் பிரமன் பூசித்த சீகாழியி லுத்தரித்த வைதிக முதலவராகிய திரு

ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளை யடைந்து, பாண்டியனது முதல்மாதிரி யாராகிய குலச்சிறைநாயனா இவ்விடத்து அடைந்தானென்று (அவா அடியறற பனைபோல், விழுந்துகிடக்கும் நிலைமையை) விண்ணப்பஞ்செய்ய, —எ-று. (சுருசு)

சிவபுரச் செவ்வரவருரை கேட்டுத் திருமுகத்தாமரை மலர்ந்து ழைந்து விரவொளி முத்தின் சிவிகைநின் நிழிந்து விரைந்துசென நவரதமைய கரகமலங்கள் பற்றியே யெடுபபக் கைதொழு தவருமுன னிற்ப வரமிகு தவத்தா லவரையே நோக்கி வள்ளலா மதுரவாக் களிப்பாரா.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா அத் திருகதொண்டாகள கூறிய வாத்தையைக் கேட்டுத் திருமுகமாகிய தாமரை மலரது பாவிய ஒளியினை யுடைய முத்துச்சிவிகையினின்று மிறங்கி விரைந்துசென்று அக்குலச்சிறைய நாயனாடந்து தாமரைமலர்போன்ற தமது திருக்கரங்களால் பற்றியெடுக்க, அந் நாயனாரும் கைகூப்பி வணங்கித் திருமுனனிறக, அருள்வள்ளலாகிய பிள்ளையார் (அக்குலச்சிறையனா செய்த) மிக்க தவறு காரணமாக அவரைப் பாரததருள் மதுரம்பொருந்திய திருவாக்கருளுவாராயினா, —எ-று. (சுருசு)

செம்மையர் பெருமான குலமக ளாகருத் திருத்திய சிந்தையி ருமக்கு நம்பெரு மானறன நிருவருள் பெருகு நன்மைதான வாஸ்தே யென்ன வம்பல ரலங்கள் மந்திரி யாரு மணமிசைத் தாழ்த்தி வணங்கிக் தம்பெருந் தவத்தின் பயனனை யார்க்குத் தன்மையா நிலையுரைக்கின்றா.

(இ-ள்) சோழராசபுத்திரியாராகிய மங்கையாக்கரசியாருக்கும் செம்மையா கிய மனத்தினையுடைய உமக்கும் நமது சிவபெருமான நிருவருள் பெரும கேட்க மமானது நன்கிருந்ததோவென்று வினாவ, மணமவீக்கின பூமாலையைத்தரித்த குலச்சிறையனாரும் பூமியில் விழுந்து பிள்ளையாரது திருவடிகளை வணங்கித் தமது பெரிய தவப்பயனை யொத்த பிள்ளையாருக்கு அத் திருவருள் நிகழுந்தன மையான நிலைமையைக் கூறுவாராயினா, —எ-று. (சுருசு)

சென்றகா லத்தின் பழுதிலாத் திறமு மினியெதிர் காலத்தின் சிறப்பு மின்றெழுந் தருளப் பெற்றபே நிதன லெற்றைக்குந் திருவருளுடையோ நன்றியி னெனியி லழுந்திய நாம நறமிழ் வேந்தனு முயரது [ன்பார. வென்றிகொ டிருநீர றொளியினில விளங்கு மேன்மையும் படைத்தன மெ

(இ-ள்) சென்றகாலத்தின் பழுதிலாத திறத்தையும், மேல் எளிகாலத் தில் நிகழுஞ்சிறப்பையும் இப்பொழுது தேவரீர் இங்கெழுந்தருள்பெற்ற பேறறி னால் அடியேங்கள் எக்காலத்தும் திருவருளையுடையோ; (அஃதன்றியும்) கொடிய சமணசமயத்தில் அழுந்திய இப்பாணடிநாடும் நலதமிழ்த்தலைவனாகிய பாண்டிய ராசனும் பிழைத்து வெற்றிபொருந்திய விபூதிப்பிரகாசத்தினால் விளக்கமடையும் மேன்மையையும் பெற்றோமென்றுகூறுவாராயினா, —எ-று. (சுருசு)

இங்கெழுந் தருளும் பெருமைகேட் டருளி யெய்துதற் கரியபே ரெய்தி மங்கையாக் கரசி யாருநம் முடைய வாழ்வெழுந் தருளிய தென்றே[வம் யங்குரீ ரெதிரசென் றடிபணி வீரன் றருள்செய்தா றெனத்தொழு தார் பொங்கிய களிப்பான் மீளவும் பணிந்து யோற்றினார் புரவல னமைச்சர்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உருக

(இ-ள்.) தேவரீர் இங்கு எழுந்தருளும் பெருமையைக்கேட்டு மங்கையர்க் கரசியாரும் அடைதற்கரிய பெரும்பயனையடைந்து நம்முடைய பெருவாழ்வு எழுந்தருளியதென்று, அவரு நீர் எதிர்கொண்டு சென்று திருவடி வணங்குமெ ன்று அடியேனே யேவீனொன்று நமஸ்கரித்து மிக்க மகிழ்ச்சியினால் பாண்டியன் மந்திரியாகிய குலச்சிறைநாயனார் மீனமெ வணங்கி ஸ்தோதகிரம் பண்ணி னார்.—எ-று. (௬௬௦)

ஆங்கனம போற்றி யடிபணிந் தவாமே லளவினா வருள்புரி கருணை, தாங்கிய மொழியாற் ரகுவன விளம்பித் தலையளித் தஞ்ஞமப் போழுதி, லோங்கெயில புடைசூழ் மதுனாதோன றுதலு முயாதவத் தொண்ட னா நோக்கி, யிங்குநம பெருமான திருவால வாய்மற் றெமமருங் கினதெ ன வினவ.

(இ-ள்.) அவ்வாறு துதித்துத் திருவடிகளில் வணங்கிய குலச்சிறைநாயனா ரிடத்து அளவற்ற திருவருளைச் செய்துங்கருணையோடுகூடிய திருவடிக்கால் இனி யவசனங்களைக் கூறியருளும்பொழுது, உயராத மதிவசூழ்ந்த மதுராபுரிதோன்ற வும், மிக்க தவத்தினையுடைய அடியார்களைப் பார்த்து இங்கு நமது சோம சுந்தரப்பெருமானெழுந்தருளுந் திருவாலவாய் எவ்விடத்தினைதென்று வினாவி யருள.—எ-று. (௬௬௧)

அன்பா யவாமுன பணிந்தசீ ரடியா ரண்ணலா ரடியினை வணங்கி, முன்புநின் றெடுத்த கைகளாற் காட்டி முருகலா சோலைகள் சூழ்ந்து, மி ன்பொலி விசுமபை யளக்குந் கொடிசூழ வீயனெடுங் கோபுரந் தோன் று, மென்பணி யணிவா ரினிதமாந் தருளுந் திருவால வாயிது வென்றார்.

(இ-ள்.) பேரன்புடையவராய்ப் பிள்ளையாா திருமுனவணங்கிய சிறந்த குலச்சிறைநாயனா அவரது திருவடிகளை வணங்கித் திருமுன்னேநின்று எடு த்தகைகளால் காட்டியருளி, வாசனைவீசுகின்ற சோலைகளால் சூழப்பட்டு மின் னல்லளங்கும் மேகமண்டலத்தை யளாவியிருக்கும் நீண்டகொடிகள் நெருங்கிய பெரிய திருக்கோபுரநதோன்றுகின்ற இது, எலும்பை ஆபரணமாக அணிந்தருளும் ஸ்ரீசுந்தரோசொழுந்தருளிய திருவாலவாய் என்றுகூறினார்.—எ-று. (௬௬௨)

தொண்டாதாம போற்றிக் காட்டிடக் கண்டு னுணைமலாக் காங்கு வித் தருளி, மணடுபே ரன்பான் மண்மிசைப் பணிந்து னங்கையாக் கரசி யென் றெடுத்தே, யெண்டிசை பரவு மாலவா யாவ திதுவெய்யென திருவ ர்தம பணியுங், கொண்டமை சிறப்பித் தருளினந் பதிகம் பாடினார் குவல யம்போற்ற.

(இ-ள்.) குலச்சிறைநாயனார் வணங்கிக் காட்டப்பாத்தது இரண்டிருக்கா ற்களையுஞ் சிரசின் மேற்குவித்து மிக்க பேரன்பிலை பூமியில பொருந்த வணங்கி “மங்கையர்க்கரசி” என்று முதலிலெடுத்து, எட்டுத்தித்திலுள்ளாரந் துதிக்கும் “ஆலவாயாவது மிதுவே” என்று இறுதியிலமைத்து மங்கையர்க்கரசியாருங் குல ச்சிறைநாயனாருமாகிய இருவரது திருத்தொண்டையுங்கொண்ட தன்மையைச் சி றப்பித்து உலகத்தார் துதிக்கும்படி நல்லதிருப்பதிகம் பாடியருளினார்.—எ-று.

இருவர் தம்பணியுஞ் சிறப்பித்தமையாவது, மங்கையர்க்கரசியாரை ஒரு திருப்பாடலினுங் குலச்சிறைநாயனான ஒரு திருப்பாடலினுமாகவமைத்துச் சிறப்பித்து, திருக்கடைக்காப்பில் இருவரையும் ஒருங்குசேர்த்துச்சிறப்பித்தருளினமையாம். இதுவே எபென்று, இதுவே எனக்குறுக்கல் விகாரம் பெற்றது. (௬௬௩)

திருவாலவாய்-பண்-புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மங்கையர்க்கரசிவளவா கோன்பாவைவரிவளைக்கைமடமரனி
பங்கயச்செலவிபாண்டிமாதேவிபணிசெய்துநாடொறுமபரவப்
பொங்கழலுருவன்பூதநாயகனாலவேதமுமபொருள்கருமருளி
யங்கயற்கண்ணிதன்னொடுமமார்தவாலவாயாவதுமிதுவே.

வேற்றவேயடியாரடிமிசைவீழும்விருப்பினன்வெள்ளைநீணியுங்
கொற்றவன்றனக்குமந்திரியாயகுலச்சிறைகுலாவிநின்றேத்து [திட்
மொற்றைவெள்விடையனுமபராதலைவனுலகினிலியற்கையையொழித்
டற்றவரகத்துச்சிவனுறைகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே.

பன்னலம்புனரும்பாண்டிமாதேவிகுலச்சிறையெனுமிவாபணியும்
அந்நலம்பெறுசீராலவாய்சன்றிருவடியாங்கவைபோற்றிக்
கன்னலம்பெரியகாழியுள்ளானசம்பந்தன் செகதடிழிவைகொண்
டின்னலம்பாடவலவரிமையோரேத்தவீற்றிருப்பவரினிடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடிப பதிகம் பரவியே வந்து பண்புடை யடியவ ரோடு
தேமொ லயனுக் கரியவர் மகிழ்த திருவால வாய்மருங கணைந்து
நீயொ செலவக் கோபுர மிறைஞ்சி நிறைபெரு விருப்புடன் புக்கு
மாடுஞ் வலங்கொண டுடையவா கோயின் மந்திரி யாருடன புருந்தார்.

(இ-ள்.) தாம் பாடத்தொடங்கிய திருப்பதிகத்தை யவ்வாறு துதித்துச்
சென்று, நற்குணமமைந்த அடியார்களோடு திருவடியையுந் திருமுடியையுந் தே
டிய திருமால் பிரமனென்னு மிருவாக்குங காணுதற்கரிய ஸ்ரீசொக்கலிங்கப்பெரு
மான் மகிழ்ந்தெழுந்தருளிய திருவாலவாயின் அருகணைந்து, மிகவுமுயாத செல்
வதையுடைய திருக்கோபுரத்தை வணங்கி நிறைந்த பெருவிருப்பத்தோடும் புரு
ந்து பிரதக்ஷணஞ்செய்து ஸ்ரீசுந்தரேசரது திருக்கோயிலினுள் குலச்சிறைநாயனா
ரோடு சென்றருளினான்.—எ-று.

(௬௬௪)

வேறு.

ஆளு மங்கண ராலவா யமாந்தினி திருந்த
காள கண்டனாக் கணகளின் பயன்பெறக் கண்டு
நீள வந்தெழு மன்பினுற் பணிந்தெழ நிறையார்
மீள வும்பல முறைநில முறவிழுந் தெழுவார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உருரு

(இ-ள்.) தம்மையாண்டருளும் அருட்கண்ணராகிய திருவாலவாயில் மகிழ்ந்தெழுந்தருளும் ஸ்ரீசொக்கலிங்கப் பெருமானைக் கண்களாலடையும் பயன் பெறத் தரிசித்து அதிகரித்தெழுதின அன்பினால் வணங்கியெழுவும் ஆற்றாராய் மீண்டும் பலதரம் நிலத்தின்பொருந்த விழுந்து நமஸ்கரித்தெழுவார்.—எ-று. (சுசுரு)

அங்க மெட்டி-னு மைந்தி மளவினறி வணங்கிப்
பொங்கு காதவின மெய்மமயிர்ப் புளகமும் பொழியுஞ்
செங்க ணீர்தரு மருவியுந் திகழ்திரு மேனி
யெங்கு மாகிநின் றேத்தினார் புகலிய ரிறைவர்.

(இ-ள்.) அஷ்டாங்கமுறைமையாகவும் பஞ்சாங்கமுறைமையாகவும் பலதரம் நமஸ்கரித்து, பெருவிரும்பினால் உடம்பில மயிர்ப்புளகமும், சிவந்தகண்களினின்று மொழுகுகின்ற ஆனந்தக்கண்ணீரும் விளங்குகின்ற திருமேனிமுழுதுமாகி நின்று துதித்தார், சோழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.

புகலியரிறைவா ஏத்தினார் எனக் கூட்டுக.

தலை, இருகரம், இருகணம், முகவாய், இருபுயம் என்னும் எட்டு அவயவங்களும் பூமியிற்பொருந்த வணங்குதல் அஷ்டாங்கமென்றும், தலை, இருகரம், இருமுழந்தாள் என்னுமைத்தும பூமியிற்பொருந்த வணங்குதல் பஞ்சாங்கமென்றும், இருகரங்கையுஞ் சிரசினமேற் கூப்பிவணங்குதல் தீரியாங்கமென்றும், சிரம் ஒன்றினமாதிரித் தாழ்த்திவணங்குதல் ஏகாங்கமென்றும் நூல்கள்கூறும்.

“வலஞ்செய்து தண்டதனை மானவிதி வழிதழுவத்
தலந்தனனிற பணிந்தெழுத தலைகரம் நிருகணன்
துலங்குமுக வாய்ப்புயங்க ளெனுமெட்டுந் தோயமயி
ரிலங்குகிரங் கரமுநதா ளெனுமைந்து மிசைத்திடவே.” எனவும்,

“சிரங்கர முழந்தாண் மண்ணைத் திண்டிற்பஞ் சாங்க மாசுஞ்
சிரந்தனிற கரங்கள் கூப்பிற நிரிவித வங்க மாசுஞ்
சிரந்தனைத் தாழ்த்து நிற்கை தேரினே காங்க மாசும்
வரம்பெறு மெட்டு மைந்து மததிம மூனறே கம்பின்” எனவும் வருஞ்
செய்யுட்களா னுணர்க. (சுசுசு)

நீல மாமிடற் றுலவா யானென நிலவு
மூல மாகிய திருவிருக் குக்குறண் மொழிந்து
சீல மாதவத் திருத்தொண்டர் தம்மொடு திளைத்தார்
சாலு மேன்மையிற் றலைச்சங்கப் புலவனார் தம்முன்.

(இ-ள்.) “நீலமாமிடற் றுலவாயிலான்” என்று விளங்கும் முதலையுடைய திருவிருக்குக் குறளென்னு திருப்பதிகம்பாடியருளி, மிக்க மேன்மையையுடைய முதற்சங்கப்புலவராக வெழுந்தருளிய ஸ்ரீசொக்கலிங்கப்பெருமான் திருமுன்பு நல்லொழுக்கமமைந்த மிக்கதவத்தினையுடைய திருத்தொண்டர்களோடும் பேரின்பபவள்ளத்தில் மூழ்கினார்.—எ-று.

ஸ்ரீ சுந்தரேசர் தலைச்சங்கத்திருந்து தமிழாராய்ந்த புலவருட்டலைவராக வின் ‘தலைச்சங்கப்புலவனார் தம்முன்’ என்று கூறினார்; இதனை, “வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பௌவத், திந்நான் கெல்லையி னிருந்தமிழ் பயின்ற, செந்நாப் புலவர்

செய்தியின் மொப்பி, னாடகக் குடுமி மாடக் கூடலின், முன்னர்ச் சங்கக் கன்மாப் பலகையிற், திரிபுர மெரிதத் விரிசடைக் கடவுண், மன்றன் மரத்தார்க் குன்றெறி யிளஞ்சேய், திண்டிறற் புலமைக் குண்டிகைக் குறுமுனி, புவியுழம் மருதக் கவிரிய முரிஞ்சிப், பதிமுடி நாக னிதியின கிழவ, னிணையர்நா னூற்றுநாற் பத் தொன் பதின்ம, றணையர் நானாந் காயிர நூற்றொடு, நூற்பத்தொன் பதின் மா பாக்கிற்செந் தமிழோர், புரிந்தன செய்யுட் பெரும்பரி பாடலு, முதுமையடுத்த நானாயுந் குருகுந், கதியுந் செய்த களரியா விரையு, மாங்கவ நிருந்தது மத்தொகை யாகு, மீங்கிவா தம்மை யிரீஇயபாண டியாகள், காய்சின வழுதிமு தற் கடுங்கோ னீரூ, வேசிலா வகையெண் பத்தொன் பதினமர், கவியரங்கேறின ரெழுந் ராகு, மகததுவ முடைய வகத்திய மிலக்கணம்” எனவரும் ஆசிரியப்பாவா னுணர்க.

(௬௬௭)

திருவாலவாய் - திருவிருக்குக்குறள் - பண் - குறிஞ்சி.

திருசுகிற்றம்பலம்.

நீலமாமிடற் - றாலவாயிலான

பாலதாயினார் - றாலமாளவோ.

அடிகளாலவாய் - படிக்கொள்சம்பந்தன

முடிவிலிற் றமிழ் - செடிகணீங்குமே.

திருசுகிற்றம்பலம்.

சேர்த்து மின்னீசைப் பதிகமுந் திருக்கடைக் காப்புச்
சாத்தி நலவிசைத் தண்டமிழ்ச் சொன்மலா மாலை
சேர்த்து மின்புறப் பாடிவெண் பிறையணி செனனி
மூர்த்தி யாகமூல் பரவியே திருமுனறி லணைய.

(இ-ள்.) இனிய இசைபமைந்த திருப்பதிகத்தையுந் திருக்கடைக்காப்புப் பாடியருளி, நல்ல இசைபொருந்திய குளிரந்த தழிழ்ச்சொற்களாலாகிய பா மாலையை மீளவும் இனப் முண்டாகப் பாடியருளி, வெண்மையாகிய இளம்பிறையணிந்த சடைமுடியையுடைய ஸ்ரீ சுந்தரேசரது திருவடிகளை வணங்கித் திருக்கோயிலின் திருமுனறிலையடைந்தருள. — எ-று.

(௬௬௮)

பிள்ளையாரொழுந் தருளிமுன் புருதுமப் பொழுது
வெள்ள நீர்பொதி வேணியார தமைத்தொழுந் விருப்பா
லுள்ள ணைந்திடவெதிரசெலா தொருமருங் கொதுங்குந்
தெள்ளு நீர்விழித் தெரிவையார் சென்று முன்பெய்த.

(இ-ள்.) திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளி சுவாமி தரிசனஞ் செய்யும்பொருட்டு உள்ளணையும்பொழுது, கங்கைநீர் பொருந்திய சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானை வணங்கும் விருப்பத்தால் தாம் சென்றுள்ளிருக்கவும் அப்பிள்ளையாருக் கெகிதொசெல்லாமல் ஒருபக்கத்தில் ஒதுங்கினிற ஆனந்தக்கண்ணீர் துளிக்கின்ற கண்களையுடைய மகையைர்க்கரசியார் பிள்ளையார் திருமுன்னே சென்றடைந்தருள. — எ-று.

(௬௬௯)

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உரு

மருங்கின் மந்திரி யார்பின்னை யாாகழல் வணங்கிக்
கருங்கு முற்கற்றை மேற்குவி கைத்தளி ருடையார்
பருங்கை யானைவாழ் வளவர்கோன் பாவையா ரென்னப்
பெருங்க ளிப்புடன் விரைந்தெதிர் பிள்ளையா ரணைந்தார்.

(இ-ள்.) அருகில வருகின்ற குலசகிறைநாயனார் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது திருவடிகளை வணங்கி, கரிய கூந்தலினமேல் குவித்த தளிர்போலுங் கைகளையுடைய இவ்வம்மையா பருத்த துதிக்கையினையுடைய யானைச்சேனைகள் வாழ்கின்ற சோழராசன புத்திரியாராகிய பாண்டமாதேவியார் என்று கூற, (அதுகேட்ட பிள்ளையார்) மிக்க களிப்போடும் விரைந்து சென்று, அவ்வொதிரில் அடைந்தருளினார்.—எ-று. (சுஎ௦)

தென்ன வன்பெருந் தேவியாா சிவக்கன்றின் செய்ய
பொன்ன டிக்கம லங்களிற் பொருந்தமுன் விழுந்தார்
மன்னு சண்பையா வள்ளலா மகிழ்சிறந் தளிக்கு
மின்ன ருட்பெருஞ் சிறப்பெட்டுத் திருக்கையா லெடுத்தார்.

(இ-ள்.) பாண்டமாதேவியாா சிவஞானக்கன்றாகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது திருவடிகளில் சிரமுறவிழுந்து வணங்கினார் ; நிலைபெற்ற சோழித் தலைவராகிய பிள்ளையார் மகிழ்கூர்ந்து அவ்வம்மையானாப் பாதுகாக்கும் இனிய திருவருட் பெருஞ்சிறப்போடுத் தமது திருக்கரத்தால் எடுத்தருளினார்.—எ-று. ( )

ஞான போனக ரொதிர்தொழு தெழுந்தந் தவத்து
மானி யாராமனக் கருத்துமுற் றியதென மதித்தே
பான லங்கணக ணீராமலகப பவளவாய் குழறி
யானு மென்பதி யுஞ்செய்த தவமென்கொ லென்றார்.

(இ-ள்.) சிவஞானப்பாலமுதணடருளிய பிள்ளையாரது திருமுன் வணங்கியெழுந்த நல்லதவது தினையுடைய மங்கையர்க்கரசியார் தமது திருவுள் ளுக்கருத்து முடிந்ததென்று மதித்து, நீலோற்பலமலாபோன்ற கண்களினின்றும் ஆனந்த பாவப்பஞ்சிர்ப பவளம்போன்ற வாய்மொழிகுழறி (தேவரீர இவகு எழுந்தருள்) அடியேனும எனது நாயகனும்செய்த தவமயாதோ ! வென்று கூறியருளினார்.

மானியார் என்பது, மங்கையர்க்கரசியாருக்கு ஒரு திருப்பெயர். (சுஎ௧)

யாழின மெனமொழி யார்மொழிந் தெதிர்கழல் வணங்கிக்
காழி வாழுவந் தருளிய கவுணியர் பிரானுஞ்
சூழ மாகிய பரசம யத்திடைத் தொண்டு
வாழு நீர்மையீ ருமைக்காண வந்தன மென்றார்.

(இ-ள்.) யாழின் ஓசைபோலும் இனியசொற்களையுடைய மங்கையர்க்கரசியார் இவ்வாறுகூறி மீளவும் அவரது திருவடிகளைவணங்க, சோழிப்பதிவாழும் படியவதரித்தருளிய பிள்ளையாரும் சூழ்ந்திருக்கின்ற புறச்சமயத்தார்களுளிருந்தும் சைவநெறித் திருத்தொண்டில் (வழுவாது) வாழந் தன்மையையுடைய அன்போ ! உம்மைக்காணுதற்கு வந்தோமென்று கூறியருளினார்.—எ-று. (சுஎ௨)

இன்ன வாறருள் செய்திடத் தொழுகடி வீழ்ந்தார்
மன்னு மந்திரி யார்வரு திறமொலா மொழிய

வன்ன மென்னடை யார்தமக் கருள்செய்து போக்கித்
துன்ன மெய்தொண்டர் சூழவர் தருளுமப் பொழுது.

(இ-ள்.) பிள்ளையார் இவ்வாறு கூறியருள, மங்கையர்க்கரசியார் அவரது திருவடிகளில் வணங்கி விழுந்தார் ; நிலைபெற்ற குலச்சிறைநாயனார் (சமணர்களால்) நேரிட்ட தீங்குகளனைத்து மெடுத்துச்சொல்ல, அன்னம்போலும் மெல்லிய நடையினையுடைய அவவம்மையாருக்கு விடைகொடுத்தனுப்பி நெருங்கிய அடியார்கள் தம்மைச்சூழ்ந்துவர எழுந்தருளும்பொழுது.—எ-று.

இதுமுத விரண்பொடலுங் குளகம்.

(சுஎசு)

செல்வ மல்கிய திருவால வாயினிற் பணிசெய்
தல்கு தொண்டர்கள் பிள்ளையார் மருங்கணைந திறைஞ்சி
மல்கு காரம ணிருள்கெட வீங்குவந் தருள
வெல்லே யிற்றவஞ் செய்தன மெனவெடுத் திசைத்தார்.

(இ-ள்.) பலவகைச்செல்வங்கள் நிறைந்த திருவாலவாய்த் திருப்பதியில் திருத்தொண்டுசெய்து வாழும் அடியார்கள் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்குச் சமீபத்தில்வந்து வணங்கி, நிறைந்த சமணர்களாகிய இருள்கெடும்படி தேவரீர் இங்கு ஞானஞரியன்போல எழுந்தருள அளவற்ற தவத்தைச் செய்தோமென்று கூறினார்கள்.—எ-று.

(சுஎடு)

அத்தி ருத்தொண்டர் தங்களுக் கருண்முக மளித்து
மெய்த்த காதலி னவரொடும் புறத்தினின் மேவிச்
சித்த மின்புறு மமைச்சனார் திருமடங் காட்டப்
பத்தர் போற்றிடப் பரிசனத் தொடுமினி தமர்த்தார்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு கூறிய அடியார்களுக்குத் திருவருளோடு முகமலர்ந்து, மெய்ம்மையாகிய விருப்புடன் அவர்களோடுபுறத்திற்சென்று, மனதில் மகிழ்வுற்றிருக்கின்ற குலச்சிறைநாயனார் தாம் வசித்தற்றூரிய திருமடத்தைக்காட்ட, அந் திருமடத்தில் அடியார்கள் துதிக்கத் தமது பரிசனங்களோடும் மகிழ்வாக எழுந்தருளினார்.—எ-று.

(சுஎசு)

பரவு காதலிற் பாண்டிமா தேவியா ரருளால்
விரவு நண்பொடு குலச்சிறை யாவிருந் தளிப்பச்
சிரபு ரத்துவந் தருளிய செலவரந் கிருந்தார்
நிரவி மேற்கட லணைந்தன னெல்லிவந் தணைய.

(இ-ள்.) நிறைந்த அன்பினையுடைய பாண்டிமாதேவியாரது அனுமதியினால் கலந்த நண்பொடு குலச்சிறைநாயனார் விருந்துசெய்யச் சீகாழிப்பதியிலவதரித்த தீருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அத் திருமடத்தி லெழுந்தருளியிருந்தார் ; பின், இராக்காலம்வரச் சூரியன் மேற்றிசைக்கடலையடைந்தான்.—எ-று. (சுஎஎ)

வழுதி மாநக ரதனிடை மாமறைத் தலைவர்
பழுதில் சீரடி யாருடன் பகல்வரக் கண்ட
கழுது போல்வருங் காரமண் குண்டர்கள் கலங்கி
யிழுது மெய்யிருட் கிருளை வீண்டின ரொருபால்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உருக

(இ-ள்.) சிறந்த வேதமுதல்வராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் குற்ற மற்ற சிறந்த அடியாரா திருக்கூட்டத்தோடும் பாண்டிமாநகரத்தில் பகலிலெழுந் தருளிவரக்கண்ட பேய்போல்வராநிறை கரியசமணர்களாகிய கீழமக்கள் மனங் கலங்கித் தங்களுடம்பினிருளுக்குப் பூதவிருளிழுக்கடையுமென்று சொல்லும்படி ஒருபக்கத்தில் வந்துகூடினார்கள்.—எ-று. (சுஎஅ)

அங்கன ழேவிய சபணாகள் பிள்ளையா ரமர்ந்த
 ஆங்க மாமடந் தன்னிடைத் தொண்டாதங் குழாங்க
 ளெங்கு மோதிய திருப்பதி கதறிசை யெடுத்த
 பொங்கு பேரொலி 'ச'ஷிபுலம புக்கிடப் பொறாராய்.

(இ-ள்.) அங்குக்கூடிய சமணர்கள் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரெழு ந்தருளியிருக்குஞ் சிறந்த திருமடத்தில் அடியாரா திருக்கூட்டங்கள் எவ்விடத்து மோதிய திருப்பதிக்கதி னிசையாலெழுப்பிய மிக்க பேரொலியானது காதில் கே டுந் ஆதிகேடெ மனம்பொறாந்.—எ-று.

இதமுத லீரண்பொடலுங் குளகம்.

(சுஎக)

மற்றிவ் வான்பதி மன்னவன் மாறனை யெய்திச்
 சொற்று மெனறுதஞ் சூழ்ச்சிபு மொருபடி துணிவார்
 கொற்ற வன்கடைக் காவலா முனசென்று குறுகி
 வெற்றி வேலவற் கெங்களை விளம்புவீ ரென்றா.

(இ-ள்.) இப்பெரிய மதுராபுரிக்கு அரசனாகிய பாண்டியனையுடந்து சொல்லுவோமென்று தமது வஞ்சகவுபாயத்தையும் ஒருவாறு துணிந்து செய்ப வாசனாய்ப் பாண்டியனது தலைவாயிற காவலாளா முனசென்று, நீங்கள்போய் வெற்றிபொருந்திய வேறபடையையுடைய பாண்டியராசனுக்கு எங்கள் வருகை யைத் தெரியியுங்கொன்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (சுஎஉ)

வாயில் காவலர் மன்னவன் றனையெதிர வணங்கி
 யாப மாகிவந் தடிகண்மா ரணைநதன றொன்ன
 வேயி னுனனை வாரொன வவருஞ்சென் றிசைத்தார்
 பாயி னாலுடல மூவொரா பலதபபுடன புக்கார்.

(இ-ள்.) வாயில்காப்பவர் சென்று பாண்டியனை யெதிரே வணங்கி, நமது சமணசாரியர்கள் கூட்டமாகச்சேர்ந்து வந்தார்களென்று சொல்ல, அவன் வருகி ன்றவர்கள் தடையின் றிவரக்கடவொன்று கூற, அதனை அவ வாயில் காப்போர் சென்று சொன்னார்கள்; பாயினால் தம் முடம்பை மூடிய சமணர்கள் பதைபதை ப்புடன உள்ளே புகுத்தார்கள்.—எ-று. (சுஎக)

புக்க போதவ ரழிவுறு மனத்திடைப் புலர்ச்சி
 மிக்க தன்மையை வேந்தனுங் கண்டெதிர் வினவி
 யொக்க நீர்திரண் டனைவதற் குற்றதென் னென்னத்
 தக்க தல்லதீங் கடுத்தது சாற்றுதற் கென்றார்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு உள்ளேபுகுந்தபொழுது அவர்களது கலங்கிய மனத் திலுண்டாகிய தளர்ச்சி யதிகரித்திருக்குந் தன்மையைப் பாண்டியனு முணர்ந்து

எதினோவினாவி, நீங்கள் ஒருங்குதிருண்மெருவதற்கு நோகத்திங்கு யாதென்றுகேட்க, அவர்கள் இங்கு நேர்ந்ததைசொல்லத்தக்கதல்லவென்று கூறினார்கள்.—எ-று. (1)

ஆவ தேனும் கடுத்தது கூறுவீ ரென்று
காவ லன்பரிந் துணைத்தலுங் காரமண் கையர்
மாவ லாயுன்றன மதுராயிற் சைவவே தியாதா
மேவ லாலின்று கண்டுமுட் டியாமென்று வள்ளபடி

(இ-ள்.) பாண்டியராசன் (அச்சமணமுனிவர்களைப்பார்த்து) ஆகவேண்டியதென்ன, உங்களுக்குநேரிட்ட துன்பத்தைச் சொல்லீர்களென்று மனமுறுங்கிக் கூறவும், கரியசமணராகிய கீழ்மக்கள யானைச்சேனையையுடைய பாண்டியனே! உனது மதுராபுரியில் சைவவேதியர்கள் இன்று வருதலால் நாங்கள் அவர்களைக் கண்டு முட்டாளோமென்று கூறினார்கள்.—எ-று.

மாவலன் - மிகக் பராக்ரமத்தைபுடையான் எனினுமாம். சைவர்களைக் காணின், கண்டுமுட்டென்றலும், கண்டோமென்று சொல்லக் கேட்பின், கேட்டு முட்டென்றலும் சமணசமயக் கொள்கைகளாம். (சுஅ, உ)

என்று கூறலுங் கேட்டுமுட் டியானுமென் றியப்பரி
நன்று நல்லறம் புரிந்தவா நானென்று நகுவான்
கன்று முள்ளதத னாகியக் கண்ணுந் லடியா
ரின்று மாநக ரணைந்ததென னவாகள்யா னொருவன்.

(இ-ள்.) அவவாறு சமணர்கள்கூறவும், அதைக்கேட்ட பாண்டியன் யானுங் கேட்டுமுட்டாளெனென்று கூறி, நான் நல்லதாமதத்தைச் செய்தது நன்றாயிருந்ததென்று சிரித்துக் கோபித்தமனமுடையவனாய் அந்தச் சிவனடியார்கள் இன்றைக்கு நமது பெரியநகரத்திறகுவாத்து யாதுகாரணம், அவர்கள் யானென்று கேட்டான்.—எ-று. (சுஅச)

மாலே வெண்குடை வளவாசோ ணுட்டுவண் டுகளிச்
சூல பாணிபாண் ஞானமபெற றானென்று சுருதிப்
பால னன்பர்தங் குழாததொடும் பனிமுத்தின் விவிகை
மேலணைந்தன னெங்களை வாதினில வெல்ல.

(இ-ள்.) (அதற்குச் சமணர்கள்) ஆததிமால்லையும வெண்கொற்றக்குடையையுமுடைய சோழர்கள் தாடடில் வளம்பொருந்திய சீகாழியிலிருக்கின்ற பிராமணச்சிறுவ னொருவன் சிவனிடத்திலே ஞானமபெற்றவனென்று குளிரந்த முத்துச்சிவிகைமேற்கொண்டு எங்களை வாதிவ வெல்லும்பொருட்டு அடியாகுட்டத்தோடும் வந்திருக்கின்றான்.—எ-று. (சுஅடு)

என்று கூறுவா ரித்திற முனபுதா மறிந்த
தொன்று மவகொழி யாவகை யுரைத்தலுந் தென்னன்
மனற லம்பொழிற சண்பையார வள்ளலார நாமஞ்
சென்று தன்செவி நின்றததலுஞ் செயிர்த்துமுன சொலவான்.

(இ-ள்.) என்று கூறுஞ்சமணர்கள் இவ்வாறு தாம் கேட்டறிந்ததொன்றையும் மறையாமல் சொல்லவும், அதுகேட்ட பாண்டியன் மணம்பொருந்திய அழகிய சோலைகுழந்த சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உசுக

திருநாமமானது சென்று தன்செவியை நிறைத்தவுடனேகோபித்து அவர்களுக்கு முன்னே சொல்வானுயினான்.—எ.று. (சுஅசு)

மற்ற மாமறை மைகதனும் மருங்கனைத் தானே
லுற்ற செய்தொழி லியாதுசெய் கோமென வுரைபபச்
செற்ற மீக்கொண்ட சிந்தையுஞ் செய்கையு முடையோர்
கொற்ற மன்னவன் மொழிந்தெனா குறித்துரை செய்வார.

(இ-ள்.) அந்தப் பிராமணச்சிறுவன் இங்கரததிறகு வந்தானாயினு இதற்கு நாம் செய்யவேண்டிய தொழில் என்னவென்று கேட்க, கோப மேற்கொண்டிருக்கின்ற மனமும் கொடுஞ்செய்கையுமுடைய சமணர்கள் வெற்றிபொருந்திய பாண்டியனது சொல்லுக்கு மறுமொழி யோசித்துச் சொல்வாராயினார்.—எ.று. (சுஅஎ)

வந்த வரதனை நன்னேநாம் வலிசெய்து போக்குஞ்
சிகதை யன்றியச் சிறுமறை யோனுறை மடத்தில
வெந்த முற்பட விஞ்சைமீ திரத்தொழில் விளைததா
லிகத நன்னக ரிடத்திரா நேகுமென நினைத்தார.

(இ-ள்.) இவருவந்த பிராமணச்சிறுவனை நாம் வலிந்து துறத்துஞ் சிந்தையில்லாமல், அந்தச்சிறுவனவசிக்கின்ற மடத்தில நெருப்புப்பறியெரிய மந்திரவிததை செய்வோமானால் அவன் இரத்தப்பட்டணத்தி லிராமல் உடனே போய்விடுவான் என்று சொன்னார்கள்.—எ.று. (சுஅஅ)

வேறு.

ஆவதொன் றிதுவே யாகி லதனையே வினாநது செய்யப்
போவதென் தவரைப போககிப் பொய்பொரு ளாகக் கொண்டான்
யாவது முரையா டாதே யெண்ணத்திற் கவலை யோடும்
பூவணை யமளி புக்கான பொருகெழிற் றேவி சோநதார்

(இ-ள்.) பொய்ப்பொருளை மெய்ப்பொருளாகக் கருதியிருக்கும் பாண்டிய ராகன் (சமணர்கள்கூடும் அவ்வாததையைக் கேட்டுச்) செய்யத்தக்கது இதுவே யானால் அச்செய்கையையே வினாநது செய்யக்கடவீர்களென்று அவர்களை யனுப்பி, யாதொரு பேச்சமின்றி மனநிறகவலையோடும் புஷ்பசயனத்திற் சோநதான், மிக்க அழகினையுடையபாண்டிமாதேவியாரும் அங்குச்சோநதார்.—எ.று. (சுஅகூ)
மன்னவ னுரைபப தின்மி யிருக்கமா தேவி யார்தா
மென்னுயிரக் குயிரா யுள்ள விறைவரீ யுற்ற தெனனே
முன்னுள மகிழ்ச்சி யின்றி முகம்புலாந திருநதா யின்று
பன்னிய வுள்ளத தெய்தும பருவா லருள்செ யென்றார்.

(இ-ள்.) (அப்பொழுது) பாண்டியன் யாதொருபேச்சமின்றி யிருக்க, பாண்டிமாதேவியார் என்னுயிர்க்குயிராகிய நாயகோ! நீரடைந்த கவலையாது? முன் அடைந்திருந்த மகிழ்ச்சியில்லாமல் முகம்வாடியிருக்கின்றீர், உமது மனநிற்பொருந்திய துன்பத்தைச்சொல்லுவீராக வென்றார்.—எ.று. (சுஅகூ)

தேவியார் தம்மை நோக்கித் தென்னவன் கூதுகின்றான்
காவிரீள் கண்ணி னாய்கேள் காவிரி நாட்டின் மன்னுந்

தாவிலசீர்க் கழும லத்தான் சங்கர னருள்பெற் றிக்கு
மேவினா னடிகண் மானா வாதினில வெல்லவென்று.

(இ-ள்.) பாண்டியன் தமது தேவியாணாப்பாததுச் சொல்லுகின்றான்,
நீலோற்பல மலர்போலும் நீண்ட கண்களையுடைய பிராண நாயகியே! கேட்பா
யாக, சோழநாட்டிலுள்ள கெடாத சிறப்பினையுடைய சீகாழியிலிருக்கின்ற ஒரு
பிராமணசிறுவன் சிவனது சிறுபையைப்பெற்று எழுது ஆசாரியர்களாகிய சமண
முனிவர்களை வாதுசெய்து வெல்லும்பொருட்டு இங்குவந்திருக்கின்றான்.—எ-று.)
வெண்பொடி பூசந் தொண்டர் விரவினா ரவனா பெல்லாங்
கண்டுமுட் டடிகண் டாராகள் கேட்டுமுட் டியானங் கா தல
வண்டுணத் துதைந்த கோதை மாணியே யிங்குவந்த
பண்புமற் றிதுவே யாகும பரிசு்வே நிலையென்றான்.

(இ-ள்.) வெள்ளிய விபூதியைப் பூசுகின்ற சிவனடி யாராகள் (அவனுடன்)
நெருங்கிவந்தார்கள்; அவர்களை யெல்லாம் ஆசாரியர்களப்பாததுக் கண்டு முட்டா
னார்கள்; யானங் கேட்டுமுட்டானேன்; கண்கள் தேனுண்ணுப்படி நெருங்கிய
மலாமாலையணிந்த எனது பிராணநாயகியே! இங்கு நிகழ்த்ததன்மையிதுவேயாம்;
வேறொன்று மில்லையென்று கூறினான்.—எ-று. (சுகூஉ)

மன்னவ னுணாப்பக் கேட்டு மங்கையர்க் கரசி யார்தா
நின்னிலை யிதுவே யாகி னீடிய தெய்வத் தன்மை
யன்னவா வாது செய்தால வென்றவா பககஞ் சோந்து
துனனுவ துறுதி யாதுஞ் சுழிவுழேன மன்ன வென்றா

(இ-ள்.) இவ்வாறு பாண்டியராசன் சொல்ல மங்கையர்க்கரசியார் கேட்டு
உமது மனக்கவலைக்குக் காரணமிதுவேயானால், மிக்க தெய்வத்தன்மையைக்குறி
த்து அவ்விருபக்கத்தாரும் வாதுசெய்தால வென்றவர் பகடிஞ்சோந்து அவர்கள்
அனுசரிக்குஞ்சமயத்தையே கைக்கொண்டொழுகுவது உறுதியாகும்; எழுது தலை
வழி இதைக்குறித்து நீவருந்த வேண்டாமென்று கூறினா —எ-று. (சுகூஉ)

சிந்தையிற் களிப்பு மிக்குத் திருநகழு மலத்தார் வேந்தர்
வந்தவா நெய்மையாள வெனவரு மகிழ்ச்சி யோடுங்
கொந்தவர் குழலார் போதக் குலச்சிறை யாரங் கெய்த
வந்தநன் மாற்ற மெல்லா மவாக்குரைத் திருந்த பின்னர்.

(இ-ள்.) பூங்கொத்துகள் அலர்ந்த கூந்தலையுடைய மங்கையர்க்கரசியார்
மனதிற்களிப்பு மிகுந்து, சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இங்
கு எழுந்தருளியது எம்மை யாட்கொள்ளும்பொருட்டே யென்றுண்டாகிய மகிழ்
ச்சியோடுங் தமது திருமாளிகைக்குச் செல்ல, உடனே குலச்சிறைநாயனார் அங்கு
வரவும், இந்தச் சபவாத்ததைகளை யெல்லாம் அவர்க்குக் கூறி அங்கெழுந்தருளியி
ருந்தபின்பு.—எ-று. (சுகூசு)

கொற்றவ னமைச்ச னொருங் கைதலை குவித்து நின்ற
பெற்றனம் பிள்ளை யாரிங் கணைத்திடப் பெரும்பே நென்பா
நிற்றைநா ளீச னன்பர் தம்மைநா மிறைஞ்சப் பெற்றோ
மற்றினிச் சமணர் செய்யும் வஞ்சனை யறியே மென்றார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உசூந்.

(இ-ள்.) பாண்டியராசன் முதல்மந்திரியாராகிய குலச்சிறைநாயனாரும் தமது கைகளைச் சிரசின்மேற் குவித்து வணங்கிவிட்டு திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இங்கு எழுந்தருளாததக்க பெரிய பேறுபெற்றோமென்பவராய், இந்நாளில் சிவனடியார்களை நாம் வணங்கப்பெற்றோம், இனிச் சமணர்கள்செய்யும் வஞ்சனையை அறியோமென்று கூறினார்.—எ-று. (சூகடு)

மானியார் தாமு மஞ்சி வஞ்சரிப் புலையர் தாங்க
என்னமே புரிய வல்லார் செய்வதென் னுமென் றெண்ணி
ஞானசம் பந்தர் தமபா னன்மையல லாதசெய்யு
மூனம்வர் தடையில யாமு முயிர் துறந் தொழிவ தென்றார்.

(இ-ள்.) மங்கையர்க்கரசியாரும் அச்சமுற்று வஞ்சகமாகிய இச்சமணப் புலையர்கள் கொடுமையையே செய்யவல்லவர்கள்; அதற்கு நாம் என்னசெய்வதென்று கருதி, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரிடத்து இவர்கள் கொடுமாகச் செய்யுந் கெடுதிகள் யாதாயினும் வருமாயின யாமும் உயிர்விடுவதே உறுதியென்று கூறினார்.—எ-று. (சூகக)

இவாநிலை யிதுவே யாக விலங்குவேற் றென்ன னான
வவனிலை யதுவா மநா ளருகாதந் நிலையா தென்னிற்
றவமறைந் தலல செய்வா தங்கணமந் திரத்தாற் செந்தீ
சிவநெறி வளர்க்க வந்தார் திருமடஞ் சேரச் செய்தார்.

(இ-ள்.) இவ்விருவருடைய எண்ண மிவவாறிருக்க, விளங்குகின்ற வேற்படையையுடைய பாண்டியராசனது எண்ண மவவாறாகும்! அந்நாளில் சமணர்களது நிலைமை யாதென்றால், வஞ்சகத் தவவேடத்தால் மறைந்து தகாதகாரியங்களைச் செய்யும் அச்சமணர்கள் தாங்கள் கற்றிருக்கும் ஆபீசாரமந்திரத்தினால் சைவநெறியை வளாக்கும்பொருட்டு எழுந்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருமடத்தில் சிவந்த அக்கினி பற்றுமபடிச்செய்தார்கள்.—எ-று. (சூகக)

வேறு.

ஆதி மந்திர மஞ்செழுத் தோதுவார் நோக்கு
மாதி ரத்தினு மற்றைமந் திரவிதி வருமே
பூதி சாதனா மடத்திற்றாம புனைந்தசா தனைகள்
சாதி யாவகை கண்டமண குண்டர்க் டளாதார்.

(இ-ள்.) முதற்பெருங்கடவுளாகிய சிவபெருமானது திருமந்திரமாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை யோதுகின்ற சிவஞானிகள் பார்க்குந் திக்குகளிலும் மற்ற மந்திரங்களின் விதிகள் வந்துபலிக்குமோ! (பலியா.) விபூதிசாதனத்தை யுடைய அடியார்கள் எழுந்தருளியிருக்குந் திருமடத்தில் தாங்கள் செய்த மந்திரசாதனைகள் பலியாமையைக் கண்டு சமணராகிய கீழ்மக்கள் தளர்ச்சியடைந்தார்கள்.—எ-று. •

‘ஆதிமந்திர மஞ்செழுத்து’ என்பதற்கு, எல்லாமந்திரங்கட்கு மூலமந்திரமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம் எனினுமாம். (சூகஅ)

தளர்ந்து மற்றவர் தாஞ்செய்த தீத்தொழில் சரியக்
கிளர்ந்த வச்சமுன் கெழுமிய கீழ்மையோர் கூடி
விளங்கு நீண்முடி வேந்தனீ தறியினம் மேன்மை
யுளங்கொ ளானமர் விருத்தியு மொழிக்குமென் னுணர்வார்.

(இ-ள்.) அந்தச் சமணர்கள் தாங்கள் செய்த கொடுந் தொழில்கள் பலியா தொழியவும் மனந்தளர்ந்து அச்சமிக்க இழிதொழில் ராகிய அவர்கள் ஒருங்கு கூடி, விளங்குகின்ற நீண்டகிரீடததையுடைய பாண்டியராசன் இதனையறிந்தால் நமது மேன்மையை ஒருபொருளாக மதியான, நம்முடைய விருத்தியையும் ஒழித்துவிடுவான் என்று யோசிப்பாராயினா.—எ-று.

‘தீத்தொழில்’ எனபதற்குத் தீபபறற்செய்யுந் தொழில் எனினுமாம். விருத்தி - சமணர்கள் ஜீவிப்பதற்கு விட்டிருக்கும் நிலமுதலியவைகள்.

“இவ்வ கைப்பல வமணர்க் கெருட னீண்டி.

மெய்வ கைத்திற மறிந்திடில் வேந்தனும் வெகுண்டு

சைவ னுகிரம் விருத்தியுந் தவாக்குமற் றினிராளு

செய்வ தென்னென வஞ்சனை தெரிந்துகித் திரிப்பா.” — என்று முன் திருநாவுக்கரசுவாடிகள் புராணத்துங் கூறியருளினா. (கூகக)

மந்தி ரச்செயல் வாய்த்தில மற்றினிச் செய்யும்

புந்தி யாவதிங் கிதுவெனப் பொதிதழல் கொடுபுக்

கந்தண மாதவர் திருமடப் புறத்தய விருள்போல

வந்து தந்தொழில் புரிந்தனா வஞ்சனை மனத்தோர.

(இ-ள்.) நாம் செய்யும் மந்திரத்தொழில்கள் பலியா தொழில்தன; இனிச் செய்யவேண்டிய யோசனையாவது இதுவே யென்று கருதி, வஞ்சகமனத்தினை யுடைய சமணர்கள் பொதிந்த நெருப்பைக் கையிற்கொண்டு சென்று, அழகிய தண்மையை யுடைய தவமுனிவர்கள் எழுந்தருளிய திருமடத்தின் பக்கத்தில் இருள் வருவதுபோலத் திரண்டுவந்து தமது கொடுந்தொழிலைச் செய்தார்கள்.

பொதிதழல்=பிற ரறியாது மறைத்துக்கொண்டந்த தழல். அந்தணமாதவ மாவது—உயிர்கண்மேல் வைத்த அழகிய திருவருட் டனமையோடும் வேதாகம முறைப்படிச்செய்து கைகூடிய தவம். (எ00)

திரும டப்புறச் சுற்றினிற் றீயபா தகத்தோர்

மருவு வித்தவத் தொழிலவெளிப் பதெலு மறுகிப்

பரிச னத்தவா பதைப்பொடுந் சிதைத்தது நீக்கி

யருக ரித்திறம் புரிந்தமை தெளிந்துசென் றணைவார்.

(இ-ள்.) கொடிய பாபிகளாகிய சமணர்கள் திருமடத்தின் புறமாகிய சுற் றிடங்களில் தீப்பற்றச்செய்த அக் கொடுந்தொழில் வெளிப்படவும், பரிசனங் களாகிய அடியார்கள்மயங்கிப் பதைப்புடனே அதனைத்தணித்து அத்தீயை யொழி த்து, சமணர்கள் இததிங்குசெய்தமையைத்தெளிந்து பிள்ளையாரிடத்துச் செல்வா ராயினா.—எ-று. (எ0க)

கழும் லப்பதிக் கவுணியர் கறபகக் கன்றைத்

தொழுது நின்றமண குண்டர்செய் தீங்கினைச் சொன்ன

பொழுது மாதவர் துயிலுமித் திருமடப் புறம்பு

யழுது செய்வதே பாவிகா ளெனப்பரிந் தருளி.

(இ-ள்.) சீகாழிப்பதியில் அவதரித்த கவுணியருலத்தலைவராகிய திருஞா னசம்பந்தப்பிள்ளையாரை வணங்கி நின்று அச் சமணராகிய கீழ்மக்கள் செய்த

‘திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உசுஞ

தீமையைச் சொன்னபொழுது, மகத்தாகிய தவத்தினையுடைய அடியார்கள் நித் திரைசெய்யும் இத்திருமடத்தின் அயலில் பாவிக்களே! நீங்கள் தீக்கொளுத்தலாகிய குற்றஞ்செய்தல் தகுமோவென்று இரங்கியருளினீர்.—எ-று. (௭௦௨)

இதுமுதலிரண்டுபாடலுங் குளகம்.

என்பொ ருட்டவர் செய்ததீங் காயினு மிறையோ
னன்ப ருக்கெய்து மோவென்று பின்னையு மச்ச
முன்பு ரப்பின்பு முனிவுற முத்தமிழ் விரகர்
மன்பு ரக்குமெய்ம் முறைவழு வெனமனங் கொண்டார்.

(இ-ள்.) அவர்கள் என்பொருட்டுச்செய்த தீங்காயினும் இது சிவனடியார் களுக்கு வருமோவென்று பின்னும் அச்சமானது முன்னே யுண்டாகப் பின்பு கோபங்கொண்டு, திருஞானசம்பந்தப்பின்னையார் பாண்டியன் அரசாட்சிசெய்யுந் செங்கோன்முறைமையின் வழவிலால் நோந்ததென்று தமது திருவுள்ளத்திற் கொண்டருளினார்.—எ-று.

கொடியவர்களாகிய சமணர்கள் சிவனடியார்களுக்கு இதுபோல இன்னும் யாது தீங்கு விளைப்பார்களோ வென்று முன்னே அச்சமும், அவர்கள் செய்த தீமையைக் கருதிப் பின்னே கோபமுங்கொண்டனரென்பார் ‘அச்ச முன்புறப் பின்பு முனிவுற’ என்று கூறினார். முத்தமிழ்விரகர்—இய லிசை நாடக மென்னு முத்தமிழைய மறிந்தவர். அரசன் நீதியோடு அரசாட்சிசெய்யின் குடிகள் ஒரு சிறிதுந் தீங்குசெய்ய அஞ்சுவர், அவன் கொடுங்கோன்மையான யிருத்தல்பற்றிக் குடிகளுங் கொடுமைசெய்கின்றன ரென்று கருதின ரென்பார் ‘மன்புரக்கு மெ ய்ம்முறை வழுவெனமனங்கொண்டார்’ என்று கூறினார். (௭௦௩)

வெய்ய தீங்கிது வேந்தன்மேற் றெனும்விதி முறையாற்
செய்ய நேதிரு வாலவா யெனுந்திருப் பதிகஞ்
சைவர் வாழ்மடத் தமணர்க ளிட்டதீத் தழல்போய்ப்
பைய வேசென்று பாண்டியற் காகெனப் பணித்தார்.

(இ-ள்.) கொடிதாகிய இத் தீங்கானது அரசன்மேலது என்று கூறும் தருமசாஸ்திர முறைமையினால் “செய்யனேதிருவாலவாய்” என்னு முதலையு டைய திருப்பதிகத்தில் சைவர்களாகிய அடியார்கள்வாழும் திருமடத்தில் சமணர் களிட்ட தீத்தழல் போய் “பையவே சென்று பாண்டியர்க்காக” என்று பாடி யருளினார்.—எ-று. (௭௦௪)

திருவாலவாய் - பண் - கௌசிகம்.

திருசசிதறம்பலம்.

செய்யனேதிருவாலவாய்மேவிய
வையனையஞ்சலென்றருள்செய்யெனேப
பொய்யராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பையவேசென்றுபாண்டியற்காகவே.

அப்பனாலவாயாதியருளினால்
வெப்பந்தென்னவன்மேலுறமேதினிக்

கொப்பஞானசம்பந்தனுரைபத்துள்
செப்பவல்லவர்தீதிலாச்செல்வனோ.

திருச்சிறந்தம்பலம்.

வேறு.

பாண்டிமா தேவியார் தமது பொற்பிற்பயிலுநெடு மங்கலநான் பா
து காத்து, மாண்டகையார் குலச்சிறையா ரன்பி னாலு மரசன்பா லப
ராத முறுத லாலு, மீண்டுசெவ நெறியடையும் விதியி னாலும் வெண்ணீ
று வெப்பகலப் புகலி வேந்தா, தீண்டியிடப் பேறுடைய னாத லாலுந்
தீப்பிணியைப் பையவே செலக வென்றார்.

(இ-ள்.) பாண்டிமாதேவியாரது அழகோடு விளங்குகின்ற சிறந்த திருமங்
கிலியநாணப் பாதுகாக்கவேண்டினமையாலும், ஆண்தனமையையுடைய குலச்
சிறைநாயனாரது அன்பினாலும், பாண்டியனிடத்தில் அபராதம் பொருந்துதலினா
லும், மீளவும் அப்பாண்டியன் சைவநெறியை யடையும் ஊழ்முறைமை யுண்மை
யினாலும், அவன்வெப்புநோய் நீங்கும்படித் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது
திருக்கரத்தால் திருவெண்ணீற்றையெடுத்த இடத்தக்க பேற்றையுடையவனாகலா
லும் கொடியசுரனோயைப் “பையவேசென்று பாண்டியற்காக” என்று அருளிச்
செய்தார்.—எ-று.

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் “பையவே” என்னுது, “பாண்டியற்
காகவே” என்றுமாதிரங் கூறின், உடனே பாண்டிய னிறந்துவிடுவன். அவனி
றப்பின், மங்கையர்க்கரசியாரது மங்கலநாணிற்கும், குலச்சிறைநாயனாகொண்டி
ருக்கு மன்பிற்கும், அவன் சைவநெறியை யடையவேண்டு மூழிற்கும், தமது தி
ருக்கரத்தால் விபுதி எடுத்து இடவேண்டிய முறைமைக்கும் பின்னம்வரு மாக
லின் மெல்லச்சென்று அவனைத் தீப்பிணிபற்றவேண்டுமென்பது கருதி “பையவே
சென்று பாண்டியற் காக” என்று கூறியருளினா. சமணர்கள் தீக்கொளுவுத
ற்கு உத்தரவளித்தவனாகலான, அவனிடத்துக்குற்றமுறுதலின் “அரசன்பா லப
ராத முறுதலானும்” என்று கூறினார். (எ0ரு)

வேறு.

திருந்தி சைப்பதி கத்தொடை திருவால வாயின்
மருந்தி னைச்சண்பை மன்னவர் புனைந்திட வருளால்
விரிந்த வெந்தழல் வெம்மைபோய்த் தென்னனை மேவிப்
பெருந்த ழற்பொதி வெதுப்பெனப் பெயர்பெற்றதன்றே.

(இ-ள்.) கோழித் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருந்திய
இசையினையுடைய திருப்பதிகமாலையைத் திருவாலவாயில் வீற்றிருந்தருளும் அமி
ர்தம்போல்பவராகிய ஸ்ரீசுந்தோசப்பெருமான்கேல் பாடியருள, அவ வெம்பெரு
மான் திருவருளினால் பரந்து எரிகின்ற வெவவிய அக்கினியின வெப்பமானது
சென்று பாண்டியனையடைந்து பெரிய தீயை யுள்ளே பொதிந்த வெப்புநோயெ
ன்று சொல்லப் பெயர்பெற்றது.—எ-று. (எ0சு)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உசுள

செய்ய மேனியர் திருமக னுறை மடத்தி
 னையு முள்ளத்த ராயமண் கையர்தா ன்ணுகிக்
 கையி னுலெரி யிடவுடன் படுமெலவி கரப்ப
 வெய்ய வன்குண கடலிடை யெழுந்தனன் மீது.

(இ-ள்.) சிவந்த திருமேனியை யுடைய சிவபெருமான் திருக்குமாரரா
 கிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா எழுந்தருளுந் திருமடத்தில சமணர்கள் வருந்
 திய மனமுடையவர்களா யடைந்து தங்கள்கையினால் தீக்கொளுவுவிக்க உடன்ப
 ட்டிருந்த இராப்பொழுது ஒழியவும், சூரியன் கீழ்க்கடலினிடத்து மேலே உதய
 மாயினான்.—எ-று. (எ0எ)

இரவு பாதகா செய்ததீங் கிரவிதன மரபிற்
 சூரவ வோதியா குலச்சிறை யாருடன் கேட்டுச்
 கிரபு ரப்பிள்ளை யாயாத தீயவா நாட்டு
 வரவ னைத்தநா மாயவதே யெனமன மயங்கி.

(இ-ள்.) இராப்பொழுது பாதகராகிய சமணர்கள் செய்த தீங்கினைக் குலச்
 சிறைநாயனரோடு சூரியகுலத்தி லவதரித்தவராகிய சூராமலனையணிந்த கூந்தலை
 யுடைய மன்கையாக்கரசியா கேள்விப்பட்டு, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையானாக்
 கொடியவர்களாகிய இச சமணர்கள் வசிக்கும் பாண்டிராட்டில் வரவழைத்த
 நாம் இனி இறந்து உயிர்விலவதே யுறுதியென்று மனமயங்கி.—எ-று. (எ0எ)

இதுமுதல மூன்றுபாடலுங் குளகம்.

பெருகு மர்ச்சமோ டாருயிர் பதைப்பவா பின்பு
 திரும டப்பற மருங்குதி தினைமயிற் றெளிகுது
 கருமு ருட்டமண கையாசெய் தீங்கிது கடைக்கால
 வாருவ தெப்படி 'பாமென மனங்கொளும் பொழுது.

(இ. ள்.) மிக்க அச்சத்தோடு சமமுயிப்பதைப்பதைக்கு மவவிருவரும் பின்
 பு திருமடத்தின்புறத்தில் ஒரு தீங்குமில்லாமையை யுணர்ந்து, கரிய முருட்டுடலை
 யுடைய சமணராகிய கீழ்மக்கள் செய்த தீங்காகும்; இதுமுடிவில் எவ்வாறு விளை
 யுமோவென்று மனதில் எண்ணியிருக்கும் பொழுது.—எ-று (எ0க)

அரச னுக்குவெப படுத்ததென றருகுக்ஞ் சுகிக்
 னுரைசெ யப்பதைத் கொருதனித தேவ்யா புகுத
 வினாவு மர்ச்சமு மீறகொளக குலச்சிறை யாரும்
 வரைசெய பொற்புப மனைவன மருங்குவந் தணைநார்.

(இ. ள்.) பாண்டியனுக்குச் சுரநாய வந்ததென்று அவனருகிலுள்ள கஞ்
 சுகிகள் சொல்லவும் ஒப்பற்ற பாண்டிமாதேவியார் மனம்பதைத்து உள்ளேசெ
 ல்ல, மலைபோலும் அழகிய புபதையுடைய பாண்டியன்பக்கத்தில் குலச்சிறை
 நாயனரும் வினாவும் அச்சமும் அதிகரிக்க வந்த சேர்ந்தார்.—எ-று.

கஞ்சுகிகள் = மெய்காப்பாளர்.

(எ0க)

வேந்த னுக்குமெய் விதிப்பபுற வெதுப்புறு வெம்மை
 காரது வெந்தழற் கனமென மெய்யெலாங் கவாநது
 போந்து மாளிகைப் புறத்துநின் றூர்களும் புலர்ந்து
 தீந்து போமபடி யெழுந்தது விழுந்ததுட றிரங்க.

(இ-ள்.) பாண்டியனுக்கு உடல் நடுங்கும்படி வருத்துகின்ற வெப்புநோயானது எரிகின்ற கொடிய தீத்தடிப்புப்போல உடல்முழுமையும்பரவி, மாளிகையின் புறத்துவந்து நின்றவர்களும் வாடித் தீயும்படி உடம்பு விழுந்து நிலைதவறி வருந்த எழுந்தது.—எ-று. (எகக)

உணர்வு மாவியு மொழிவதற் கொருபுடை யொதுங்க
வணைய லுற்றவ ரருகுதா ரத்திடை யகலப
புணரி ளங்கத லிக்குருத் தொடுதளிர் புடையே
கொணரி னுஞ்சுருக கொண்டவை நுண்கு ளாக.

(இ-ள்.) பாண்டியனது உணர்வும் உயிரும் உடம்பினின்றுமொழியும் பொருட்டு ஒருபக்கத்தி லொதுங்கவும், அவனருகிலவந்தவர்கள் (சுரத்தின் சுவலைக்காற்றாமல்) தூரத்தில நீங்கவும், இளமை பொருந்திய வாழைக்குருத்துகளையும் நீர்க்குளிரிழுதலிய தளிகளையும் பக்கத்தில்கொண்டெவந்தாலும் அவைகள் சுருங்கி நுண்ணிய பொழுகளாகவும்.—எ-று. (எகஉ)

மருத்து நூலவர் தங்கள்பல் கலைகளில வருத்த
திருத்த குருதொழில் யாவையுஞ் செய்பவு மேன்மே
லுருத்தெ ழுந்தவெப புயிராயு முருக்குவ தாகக்
கருத்தொ ழிந்துரை மறந்தனன கௌரியா தலைவன.

(இ-ள்.) ஆயுள்வேதியர்கள் தங்கட் குரிய பல சாஸ்திரங்களிலும் வருத்துக் கூறிய திருத்தமாகிய மணிமந திராவுஷ்த முதலிய பரிக்காரங்கள் யாவுஞ் செய்யவும் அடங்காமல் அதிகரித்தெழுந்த வெப்புநோயானது அவனுயிரையும் அழிப்பதாக மேம்பட, அதனால் பாண்டியராசன் உணர்வொழிந்து உரையாடலையு மொழிந்தான்.—எ-று. (எகங)

ஆன வன்பினி நிகழ்வுழி யமணர்க ளெல்லா
மீன வன்செயல கேட்டலும வெய்துயிரத் தழிந்து
போன கங்குலுட் புருந்தின விளைவுகொ லென்பார்
மான முருதொரி யாவகை மன்னனமாட் டணைநதார்.

(இ-ள்.) அவவாறாகிய பாண்டியன சுரநோயினால் வருந்தும்பொழுது சமணர்கள ளனைவரும் பாண்டியனது செயலைக்கேட்கவும் பெருமூச்செறிந்து மனமழிந்து, சென்ற இரவில் நாம் செய்த தீச்செயலாலுண்டாகிய பயனிதுவோவென்று சொல்பவராய் தங்கள் மானமும் அறியாமல் பாண்டியனிடத்து வந்தார்கள். ( )

வேறு.

மால்பெருக்குஞ் சமணகையா மருங்கு சூழ்த்து வழுதிநிலை கண்ட
ழிந்து வந்த நோயின், மூலநெறி யறியாத தங்க டெய்வ மொழிநவின்
மந் திரங்கொண்டு முன்னும் பின்னும், பீலிகொடு தைவருதற் கெடுத்த
போது பிடித்தபீ லிகள்பிரமபி னோடுத் தீய்த்து, மேவெரியும் பொரிசிதறி
வீழக் கண்டு வெப்பினதி சயநோக்கி வெருவின் மிக்கார்.

(இ-ள்.) மயக்கத்தை விருத்திசெய்கின்ற சமணர்களாகிய கீழ்மக்கள் பாண்டியன் பக்கத்தில் சூழ்த்து அவனது நோயின நிலைமையைக் கண்டு வருந்தி நோய்வந்த காரணத்தையறியாமல், தங்கள் தெய்வமாகிய அருக்கடவுளது நாமங்களைக்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உசுசு

கூறுதலாகிய மந்திரங்களைச் செபித்துத்தடவுதற் கெடுத்தபொழுது, பிடித்த பீலிகள் பிரம்பினோடு நீய்த்து மேலே எரிந்ததனால் தீப்பொறிகள் சிதறி விழக்கண்டு வெப்புரோயின் அதிசயத்தைப் பார்த்து மிக்க அச்சமுற்றார்கள்.—எ-று.

பாண்டியனிடத் துண்டாகிய சுரநோயை நீக்கக்கருதிய சமணர்கள் அந்நோயுண்டாகிய காரணத்தையும் அதைத் தீர்க்கும் வகையையு முணர்ந்து செய்ய வேண்டும், அவ்வாறுசெய்யக்கருதாமல் மயிற்செலிகொண்டு தடவித் தீர்க்கத்தொடங்கினராகவின் ‘மால்பெருக்குஞ்சமணகையா’ என்று கூறினார்; இதனை,

“நோய்நாடி நோய்முத னாடியதுதணிக்கும்

வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.”—எனனுந் திருக்குறளானு முணர்க. ( )

கருகியமா சுடையாக்கைத் தீயோர் தங்கள் கைத்தூங்கு குண்டுகைநீர் தெளித்துக் காவா, யருகனே யருகனே யென்றென றோது யடலவழுதி மேற்றெளிகக வநீர் பொங்கிப், பெருகுமெரி தழற்சொரிந்த நெய்ப்போ லாகிப் போததுமொரு தழலதன்மேற் பெய்தாற்போல, வொருவருமிங் கிருமருங்கு மிராது போமென நமணைப்பாரத் துணைத்தரசனுணர்வு சோராதான்.

(இ ள்.) கறுத்த அழுக்கடைந்திருக்கு முடம்பிணையுடைய கொடிய சமணர்கள் தங்கள் கையில் தொங்குகின்ற கமண்டலநீரைத் தெளித்து, அருக்கடவுளே! அருக்கடவுளே! காக்கக்கடவாயென்று பலமுறை யோதி வலிமை பொருந்திய பாண்டியன்மேல் தெளிக்க, அந்நீரானது பொங்கிப் பற்றி யெரிசின்ற நெருப்பில் சொரிந்த நெய்போலாகி, மீளவும் ஒரு நெருப்பை அச்சுரநோயின் மேலசொரிந்ததுபோலிருக்கவும், பாண்டியன் (சமணர்களைப் பார்த்து) நீங்க ளொருவரும் இவரு என்னிருபக்கவகளிலும் இராமல் போயவிடுகெனென்று கூறி அறிவு சோரந்திருந்தான்.—எ-று. (எகசு)

வேறு.

பாண்டிமா தேவி யாரும் பயமெய்தி யமைச்சர் பாரம்
பூண்டவா தமமை நோக்கிப் புகலியில் வந்து நமமை
யாணுகொண டவாபாற கங்கு மணந்தாஞ் செயத தீங்கு
மூண்டவா நினை யதாகி முடிந்ததோ வென்று கூற.

(இ ள்.) பாண்டிமாதேவியாரும் அச்சமுற்று மந்திரித்தலையையாகிய பாரத்தை மேற்கொண்ட குலச்சிறைநாயனாஃப் பார்த்து, சீகாழிப்பதியி லவதரித்து நம்மை யாட்கொண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் விஷயத்தில் இராப் பொழுது சமணர்கள்செய்த தீமையானது மூண்டு இததகைய சுரநோயாய் நேர்ந்ததோவென்று கூற.—எ-று. (எகசு)

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம்.

கொற்றவ னமைச்ச னாரங் குலச்சிறை யாருந் தாழ்ந்து
மற்றிதன கொடுமை யிந்த வஞ்சகர் மதிலகணமூன்றுஞ்
செற்றவ ரன்பா தம்பாற செய்ததிங் கரசன் பாரங்கு
முற்றிய திவர்க டிர்க்கின் முதிர்வதே யாவ தென்றார்.

(இ-ள்.) பாண்டியன் மந்திரியாராகிய குலச்சிறைநாயனாரும் வணக்கி, இச்சுரநோயின் கொடுமையானது முப்புரங்களை யுழித்த சிவபெருமானது அடியார்

களிடத்து வஞ்சகர்களாகிய சமணர்கள் செய்த தீங்கின் விளைவாகும் ; இது அரசு
 ணிடத்துச் சேர்ந்தது; இந்நோயை இவர்கள் தீர்க்கமுயன்றால் தணியாமல் மேலு
 மேலும் அதிகரிப்பதே யாகுமென்று கூறியருளினா.—எ-று (எகஅ)

இருதிறத் தவரு மனன னெதிர்பணிந் திந்த வெப்பு
 வருதிறம் புகலி வந்த வள்ளலா மதுரை நணண
 வருகர்கள் செய்த தீய வனுசித மதனால் வந்து
 பெருகிய திதற்குத் தீரவு பிள்ளையா ரருளே பென்று.

(இ-ள.) மங்கையாக்கரசியார் குலச்சிறைநாயனானு மிருவரும் பா
 ண்டியனெதிரோ வணங்கி இந்தச் சுரநோயை வருதற்குக் காரணம் சீகாழியி லவதரி
 தத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா மதுராபுரிக்கு எழுந்தருள, (அது பொருமல்)
 சமணர்கள் செய்த கொடிய அனுசிதத்தினால் இந்நோய்வந்து விருத்தியடைந்தது;
 இது நீங்குதற்குப் பரிசாரம் அத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவருளே
 யாகுமென்று கூறி.—எ-று. (எகஆ)

இதுமுத விரண்பொடலுங் குளகம்

காயமு மனமு மாசு கழுவுதல் செய்யா செய்து
 மாயமு மிந்த நோயை வளர்ப்பதே வளாவெண் டிங்கண்
 மேயவே ணியாபான ஞானம் பெற்றவா விரும்பி நோக்கின்
 நீயவிப் பிணியே யன்றிப் பிறவியுந் தீரு மென்றா.

(இ-ள்.) தங்கள் உடம்பிலும் மனதிலுமுள்ள அழக்கைக் கழுவாத சம
 ணர்கள் செய்கின்ற மாயமாகிய உபசாரங்களும் இந்தச் சுரநோயை விருத்தி
 செய்தற்கே ஏதுவாகும் ; கலைகள் வளர்கின்ற வெள்ளிய சந்திரனையணிந்த சடை
 முடியையுடைய சிவபெருமானிடத்து உணமைஞானத்தைப் பெற்றருளிய திரு
 ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா திருவுள்ளம் விரும்பி நோக்கினால், கொடிய இச்சுர
 நோயேயன்றிப் பிறவிநோயுந் தீருமென்று சொன்னார்கள்.—எ-று.

காயமாசு அழுக்கும், மனமாசு வருசகம் பொருமை முதலிய தூக்குணங்
 களுமாம் ; காயத்திலுள்ள மாசை நீராடுதலினாலும், மனத்திலுள்ள மாசைச் சிவ
 சிந்தனை முதலியவற்றாலு மொழிக்கவேண்டும் ; இவாக எவ்வாறு செய்யாமை
 யின், 'காயமு மனமு மாசு கழுவுதல் செய்யா' என்றும், நோய் தீர்த்தற்
 குரிய பரிசாரஞ் செய்யத்தெரியாது மயங்கி மயிற்பிலிகொண்டுமந்திரித்து மதனாற்
 சிறிதும் பயன்பெறாமையின் 'செய்யுமாயமு' என்றும், அம் மந்திரமுதலியவற்
 றால் சிறிதுத் தணிவுபெறாமல் மேலுமேலும் பெருகுதலின் 'இந்தநோயை வளர்ப்
 பதே' என்றும், அதனைத் தீர்த்தற்குரியவா மெய்ஞ்ஞானப் பாணன் டருளிய
 பிள்ளையாரோ யென்பாரா 'வளாவெண் டிங்கண் மேய வேணியாபான ஞானம்பெற்
 தவா' என்றும், அவா லேற்றொரு பரிசாரமுஞ் செய்யக் கருதாமலே திருவுள்ளங்
 கொண்டு நோக்குதலாகிய சடசத்தினைத் செய்தமாதிரித்தானே இச் சுரநோயே
 யன்றித் தொன்றுதொட்டுத் தொடர்ந்துவரும் பிறவிநோயும் அறவே யொழிந்து
 விடுமென்பார் 'விரும்பி நோக்கத் தீயவிப் பிணியேயன்றிப் பிறவியுந் தீரு மென்
 றார்' என்றுங் கூறினார். (எஉ0)

மீனவன் செவியி னூடு மெய்யுணர் வளிப்போர் கூற
 ஞானசம பந்த றென்னு நாமமந் திரமுஞ் செல்ல

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௨௭௧

வானபோ தயர்வு தன்னை யகன்றிட வமண ராகு
மானமில் லவரைப் பார்த்து மாற்றமொன் றுரைக்க லுற்றான்.

(இ-ள்.) பாண்டியன் செவியில் மெய்யுணர்ச்சியை யளிக்கு மவவிருவரும் இவ்வாறு கூறுங்கால் திருஞானசம்பந்தனொணர் திருநாமமாகிய மந்திரமும் அச் சொற்களோடு கலந்து தன் செவியில் செல்ல, அப்பொழுது நோய்ச் சோர்வினின்றுஞ் சிறிது நீங்க, சமணர்களாகிய மானமில்லாத கீழ்மக்களைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொல்லத்தொடங்கினான்.—எ-று. (௭௨௧)

மன்னவ னவரை நோக்கி மற்றிவர் செய்கையெல்லா
மின்னவா நெய்து நோய்க்கே யேதுவா யினவென் றெண்ணி
மன்னிய சைவ நீதி மாமறைச சிறுவா வந்தா
லன்னவ ரருளா லிந்நோ யகலுமே லறிவே னென்றான்.

(இ-ள்.) பாண்டியராசன் இச் சமணர்கள் செய்யும் செய்கைகளெல்லாம் யான் இவ்வாறு அடைந்திருக்கின்ற வெப்புநோய்க்கு ஏதுவா யிருக்கின்றன வென்று நினைத்து அவவிருவவாயும்பார்த்து, நிலைபெற்ற சைவநீதியையுடைக்கிறந்த பிராமணச் சிறுவராகிய திருஞானசம்பந்தா இவருவந்தால் அவரது திருவருளால் இச்சுரநோய் நீங்குமாயின் நான் அறிவேனென்று கூறினான்.—எ-று. (௭௨௨)

என்றுமுன் கூறிப் பின்னும் யானுற்ற பிணியைத் தீர்த்து
வென்றவர் பக்கஞ் சேர்வன விரகுண்டே லழையு மென்ன
வன்றவ ருவகை பொங்கி யார்வத்தா லணையை நூக்கிச்
சென்றநீர் வெள்ளம் போலுங் காதலவெள் ளத்திற் செலவார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு முன்னே கூறிப் பின்னும் யானடைந்திருக்கின்ற இச் சுரநோயைத் தீர்த்துச் செய்தவர்கள் பகைஞ்சோவேன, ஆதலின் இந்நோய் நீக்கும்) உபாயம் அவரிடத்துண்டாயின் அழையுமென்று கூற, அவ்விருவரும் களி கூர்ந்து ஆரவாரத்தோடு களையை யுடைத்துச்சென்ற நீர்வெள்ளம்போலும் பெருவிருப்பாகிய வெள்ளத்திற் செல்வாராயினார்.—எ-று. (௭௨௩)

பாயுடைப் பாத கத்தோர் திருமடப் பாங்கு செய்த
தீவினைத் தொழிலை நோக்கி யுள்ளழி திருவுள் ளத்தான்
மேயவத் துயர நீங்க விருப்புறு விராவி னோடு
நாயகப் பிள்ளை யார்த நற்பதம் பணிவாராகி.

(இ-ள்.) பாயாகிய உடையையுடுத்த பாதகராகிய சமணர்கள் திருமடத்தின் பக்கத்தில் செய்த தீவினைச்செயலைப் பார்த்து வருந்திய திருவுள்ளத்தோடு அத்துன்ப நீங்கும்படி விருப்ப மிக்க விராவோடும் பரமாசாரிய முதல்லராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது நல்ல திருவடிகளை வணங்குபவர்களாய்.—எ-று.

இதுமுத விரண்பொடலும் குளகம். (௭௨௪)

மன்னவ னிடும்பை தீர மற்றவன் பணிமேற் கொண்டே
யன்னமென் னடையி னொரு மணிமணிச் சிவிகை யேறி
மின்னிடை மடவார் சூழ வேற்படை யமைச்ச னொரு
முன்னணைந் தேகச் சைவ முதல்வனார் மடத்தைச் சார்ந்தார்.

(இ-ள்.) பாண்டியன் துன்பத்தினின்று நீங்கும்படி அவன் கட்டளையை மேற்கொண்டு, அன்னம்போன்ற மெல்லிய நடையினையுடைய மங்கையர்க் கரசியாரும் அழகிய இரத்தினச் சிவிகையிலேறி மின்னற்கொடிபோலும் இடையினையுடைய பாங்கியர்கள் சூழ்ந்துவர, வேலாயுதத்தை யேற்கிய குலச்சிறை நாயனாரும் (குதிரையி லேறிக்கொண்டு) முன்னே செல்லச் சென்று, சைவசமயத் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருமடத்தை யடைந்தருளினார்.—எ-று.

திருமடஞ் சாரச் சென்று சேயரிக் கண்ணி னார்முன்
வருபரி யிழிந்து நின்ற வமைச்சனார் வந்த பான்பை
கிரபுரப் பிள்ளை யார்க்கு விண்ணப்பஞ் செய்வி றென்பை
பரிசனத் தவரும் புக்குப் பதமறிந் துணர்த்து கின்றார்.

(இ-ள்.) பிள்ளையாரது திருமடத்தைச் சமீபிக்கச்சென்றுசெவவரிபரந்த கண்களையுடைய மங்கையர்க் கரசியாருக்கு முன்னே ஏறிவந்த குதிரையினின்று மிறங்கிநின்ற குலச்சிறைநாயனார் வந்ததன்மையைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வீர்களென்று கூற, பரிசனங்கள் உள்ளேசென்று சமயமறிந்த சொல்லுகின்றார்கள்.—எ-று.

(௭௨௬)

பாண்டிமா தேவி யாரும் பரிவுடை யமைச்ச னாரும்
மீண்டுவந் தணைந்தா ளென்று விண்ணப்பஞ் செய்யச் சண்பை
யாண்டகை யாரு மீண்ட வழையுமென் றருளிச் செய்ய
மீண்டுபோந் தழைக்கப் புக்கார் விரைவுறு விருப்பின் மிக்கார்.

(இ-ள்.) மங்கையர்க் கரசியாரும் அன்பினையுடைய குலச்சிறை நாயனாரும் இங்கு வந்திருக்கின்றார்களென்று விண்ணப்பஞ்செய்தபொழுது சீகாழித்தலைவராகிய பிள்ளையாரும் அவர்களை இங்கே யழையுங்களென்று அருளிச்செய்ய அவர்கள் மீண்டுவந்தழைக்க, விரைந்துசெல்லும் விருப்பிற்சிறந்த அவவிருவரும் உள்ளேபுகுந்தார்கள்.—எ-று.

(௭௨௭)

வேறு.

ஞானத்தின் நிருவுருவை நான்மறையின் மனித்துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தைத்
தேனக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்குங்
கானத்தி னெழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள்.

(இ-ள்.) மெய்ஞ்ஞானமே திருவுருவமாக வுள்ளவனா, நான்கு வேதங்களுக்கும் ஒப்பற்ற துணைவராயுள்ளவனா, விண்ணுலகத்தன்றி மண்ணுலகத்தில் வளர்கின்ற இளஞ்சந்திரன்போல்பவனா, தேன்விளங்குகின்ற கொன்றைமலர்மாலையைத்தரித்த சிவந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது சிறந்த புகழைப்பாடுகின்ற ஏழிசையின் உற்பத்திஸ்தானமாயுள்ளவனாத் தங்கள்கண்கள்களிகூரும் படித் தரிசித்தார்கள்.—எ-று.

இவர் மெய்ஞ்ஞானசொருபராகிய குமார்க்கடவுளது அவதாரமாயுள்ளவரோ யென்பார் “ஞானத்தின் நிருவுருவை” என்றும், நான்குவேதங்களினும் முடிந்தபொருளாயுள்ளவரென்பார் ‘நான்மறையின் மனித்துணையை’ என்றும், மதிக்கொழுந்து இளமையையும் குளிர்ச்சியையும் ஒளியையு முறுவதுபோல, இவரும் இளம்பருவத்தையும், உயிர்கண்மேற் மண்ணளியையும், சைவநெறி விளங்கச்

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திசுவாமிகள் புராணம் உளக

செய்தலையும் பெற்றுள்ளவ னொன்பர் 'மண்ணிலவளர் மதிக்கொழுந்தை' என்றும், சப்தசுரங்களுந் தோன்றுதற்கு இஃதிருவுருவமே முதற்காரணமன்றி வேறினறென்பாரா 'கானத்தி னெழுபிறப்பை' என்றுங் கூறினார்.

“மறைவளா திருவே வைதிக நிலையே லளாஞானப்

பொறையணி முகிலே புரவியா புகலே பொருபொன்னித

துறைபெறு மணியே சுருதியி னெனையே வெளியேநர்

திறையவ னுமையா ளுடனரு டாவெய் திணையென்பார்.”—என்று முன்னங் கூறியுள்ளமையானு முணாக. (௭௨௨)

கண்டபொழு தமண்கொடியோர் செய்தருந் தொழினினைநீத

மண்டியகண ணருவிரீர் பாயமலாக் கைகுவித்துப்

புண்டரிசுச் சேவடி கழுப்ப பொருந்தலில் முறாபூர்ப்பார்

கொண்ட குறிப் போடுநெடி துயிர்த்தழிந்த கொள்கைபராய்.

(இ-ள்.) பிள்ளையாரைத் தரிசித்தபொழுது சமணர்களாகிய தொழியவர்கள செய்த தீதொழிலில் நினைத்துத் தங்கள் மனதிற்கொண்ட குறிப்போடு பெருமூச்செறிந்து மனநிலைநீங்கி கொள்கையை யுடையவர்களாய், நெருங்கிய கண்களினின்றும் கண்ணீர் ளானது அருவிபோலப் பாயத் திருக்கரங்களைக் குவித்துத் தாமரை மலர்போன்ற சிவந்த திருவடிகளில் சிரசுபொருந்தப் பூமியில் விழுந்துவணங்கினார்கள்.—எ-று

கொண்ட குறிப்பாவது :—பாண்டியனுக்குண்டாகிய சுரநோயை யொழித்துத் திருந்து தரிப்பித்துச் சமணனாயோட்டிச் சைவநெறியைப் பரவச்செய்ய வேண்டுமென்று குறித்த கொள்கை. (௭௨௩)

உடைகுழற் மெய்கடுங்கி பொன்னுமறிக் திரைநகித்

தனையினமிதைய புண்டயாந்து சரணகம் லமபற்றிக்

கரையிலகவ லைக்கடற் கோர் கரைபற்றி னாபோனறு

விரைவுறுமெய் யன்பினால் விடாமொழிவார தமைக்கண்டு.

(இ-ள்.) உடைகுழறி உடல்கடுங்கித் தமலம மறந்தவர்களாய்ப் பூமியின் மேல் புரண்டு சோரந்து பிள்ளையாரது திருவடிக் தாமரைகளைப் பிடித்து எல்லையிலலாத கலையென்னுங் கடலுக்கு லா கரையைக்கண்டு பிடித்தவரை யொத்து, நீங்காத மெய்யன்பினால் (அத்திருவடிகளை) விடாதுபற்றிக் கிடப்பவர்களைப் பார்த்தருளி.—எ-று.

இதுமுதல் நான்குபாடலுங் குளகம்.

(௭௨௦)

அருமறைவாழ் பூம்புகலி யண்ணலா ரடிபூண்ட

விருவனாயுந் திருக்கையா லெடுத்தருளித் தேற்றிடவுந்

தெருமந்து தெளியாதார தமைநோக்கிச் சிறப்பருளித்

திருவுடையீ ருங்கன்பாற் நீங்குளதோ வெனவினவ.

(இ-ள்.) அரிய வேதங்கள் நிலபெற்று விளங்கும் அழகிய சீகாழிப்பதியில் அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருவடிகளைப்பற்றிய அவ விருவனாயுந் திருக்கரத்தினாலெடுத்துத் தேற்றவும் மயங்கித் தெளியாத அவாக

னைப் பார்த்துச் சிறந்த திருவருள்செய்து, அருட்செல்வத்தை யுடையவர்களே ! உங்களிடத்தில யாதாயினுந் தீவரு நேர்த்ததோவென்று வினாவியருள்.—எ-று.

வெஞ்சமணர் முன்செய்த வஞ்சனைக்கு மிகவழிந்தே யஞ்சினோ திருமேனிக் கடாதென்றே யதுதீராதோம வஞ்சகாமற் றவாச்செய்த தீத்தொழிலபோய மன்னவன்பா லெஞ்சலிலாக் கொடுவெதுபபா யெழாநின்ற தெனததொழுது.

(இ-ள்.) கொடிய சமணர்கள் முன்னே செய்த வஞ்சனைக்கு மிக அஞ்சி வருந்தினோம், பின் அதற்கு தேவரீரது திருமேனியைப்பொருநதாது எனறு அவ ருந்தத்தினின்று நீங்கினோம்; வஞ்சகராகிய அசசமணர்கள்செய்த தீத்தொழிலா னது பாண்டியனிடத்துச்சென்று குறைவிலலாத கொடிய சரநோயாகியெழுந்த தென்று வணங்கி.—எ-று. (எஉஉ)

வெய்யதொழி லமணகுண்டர் விளைக்கவரும் வெதுப்பவர்தான் செய்யுமதி மாயைகளாற றீராமைத் தீபிணிபான மையலுறு மன்னவன்முன மறறவரை வென்றருளி னுய்யுமெம துயிருமவ னுயிருமென வுரைத்தார்கள்.

(இ-ள்.) கொடுதொழிலையுடைய சமணர்களாகிய கீழ்மக்கள் செய்த தீங் கினால் அரசனுக்கு வந்த சரநோயானது அவர்கள் செய்யும் மிக்க மாயாசாலக களினால் நீங்காமையின், அச்சரநோயினால் மயங்கிக்கிடக்கும் பாண்டியராசனுக்கு முன்னே அவர்களை வென்றருளினால் எவருயிரும அப்பாண்டியனுயிரும் உய்யு மென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள்.—எ-று

“செய்யுமதி யாண்மைகளால்” என்றும் பாட்டம்.

(எஉஉ)

வேறு.

என்றவ ருரைத்த போதி லெழிலகொள்ளும் டுகளி வேந்த ரொன்றுநீ ரஞ்ச வேண்டா வுணாவிலா வமணா தமமை யின்றூரீ ருவகை யெய்த யாவருந் காண வாதில வென்றுமீ னவன் வெண்ணீ ரணிவிப்பன விதியா லென்றா.

(இ-ள்.) இவ்வாறு அவவிருவரும் விண்ணப்பஞ்செய்தபொழுது அழகிய சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தபிள்ளையா நீங்கள் சிறிதும் அஞ்சவேண்டாம்; மெய்யுணாச்சியிலலாத சமணர்களை இனதைக்கு நீங்கள் மகிழ்ச்சியடையுமபடி சமஸ்த ஜனங்களுங் காண வாகில வென்று பாண்டியனை வேதவிதிப்படியே திருவெண்ணீறு அணிவிப்போமென்று கூறியருளினார்.—எ-று. (எஉச)

வேறு.

மொழிந்தருள வதுகேட்டு முன்னிறைஞ்சி முகமலர்வா ரழுத்தமிடாக் கடலிடைநின் றடியோமை யெடுத்தருளச் செழுந்தரளச் சிவிகையினமேற் றென்னுடு செய்தவத்தா லெழுந்தருளப் பேறுடையோ மெனபெறோ மெனத்தொழிலும்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு பின்னையா ரருளிச்செய்ய அதனைக்கேட்டு முன்னின்று வணங்கி முகமலர்ச்சியுடையவராய் அழுந்தியதுன்பக்கடலினின்றும் அடியோங்களை யெடுத்த தடிமைகொள்ளும்பொருட்டுச் செழுமைபொருந்திய முத்துச்சிவி

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௨௭௫

கையின்மேல் பாண்டிநாடுசெய்த தவங் காரணமாகத் தேவரீர் எழுந்தருளத்த
க்க பேற்றையுடையோமாயினோம் ; இனி யாதுபேற்றைப் பெறோமென்று வண்
ங்கவும்.—எ-று. (௭௩௫)

வேறு.

ஆவது மழிவு மெலலா மவர்செய லமண ராகும்
பாவகா ரிகளை நோக்கும பழுதுட னீங்கி வெலலச்
சேவுயர் கொடியி னார்தந் திருவுள்ள மறிவே னென்று
பூவலர் பொழிலசூழ் சண்பைப் புரவலர் போது கின்றார்.

(இ-ள்.) தோன்றுவதும் அழிவதற்குரிய அனைத்துஞ் சிவபெருமானது
செயலேயாகும், ஆகையால் சமணர்களாகிய பாவிக்களைப் பாதது வாதுசெய்தலா
கிய சூற்றம் விராந்து நீங்கி அவர்களை வெல்லும்பொருட்டு, இட பதைக் கொடி
யாகவுயர்த்திய ஸ்ரீசொக்கலிங்கப்பெருமானது திருவுள்ளக்குறிப்பை யான்றித்து
வருவேனென்று மலர்கள் அலர்ந்த சோலைசூழ்ந்த சோழித்தலைவராகிய திருஞான
சம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளுவாராயினார்.—எ-று. (௭௩௬)

வையக முய்ய வந்த வள்ளலார் மடத்தி னின்று
மெய்யணி நீற்றுத் தொண்டர் வெள்ளமுந் தாமும போந்து
கையினை தலையின் மீது குவியக்கண் மலர்ச்சி காட்டச்
செய்யவார் சடையார் மன்னுந் திருவால வாயுட் புக்கார்.

(இ-ள்.) உலகத்தார் ஈடேறும்பொருட்டு அவதரித்த திருஞானசம்பந்தப்
பிள்ளையார் தமது திருமடத்தினின்றும் திருவெண்ணிறணிந்த திருமேனியை
யுடைய அடியார் திருக்கூட்டங்களுந் தாமுமாகச்சென்று இரண்டு திருக்கரங்க
ளுஞ் சிரகின்மேற் குவியவும் கண்கள் மலர்ந்துகாட்டவும், சிவத்து நீண்ட சடை
முடியையுடைய ஸ்ரீச்சந்தோசர் வீற்றிருந்தருளும் திருவாலவாயென்னுந் திருக்
கோயிலுள் புகுந்தருளினார்.—எ-று. (௭௩௭)

நோக்கிட விதியி லாரை நோக்கியான் வாது செய்யத்
திக்கனன் மேனி யானே திருவுள மேயென் றெண்ணில்
பாக்கியப பயனு யுள்ள பாலரா வாயர் மெய்ம்மை
நோக்கிவன டமிழ்செய் மாலைப பதிகத்தா னுவல லுற்றார்.

(இ-ள்.) பாரப்பதற்கு விதியில்லாத சமணர்களைப்பார்த்து அடியென் வா
துசெய்யும்பொருட்டு நெருப்பைப்போலும் ஒளிவீசுகின்ற திருமேனியையுடைய
பெருமானே ! தேவரீருக்குத் திருவுள்ளமோ வென்று வினாவி, அளவற்ற செல்
வப்பயனுயுள்ள திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவருளி னுண்மையைச் சிந்தி
த்து வளவிய சமிழ்திருப்பதிகமாலையை அருளிச்செய்யத்தொடங்கினார்.—எ-று.

“தியானாக் காண்பதுவுந் தீதே” என்று கூறும் நீதிவாக்கியப்படிப் புறச்ச
மயப் பாவிகளாகிய சமணரைப்பாதது விவகரித்ததலுந் தீமையேயென்பார், ‘நோ
க்கிட விதியிலாரை’ என்று கூறினார். (௭௩௮)

காஸிடை யாடு வாராக் காட்டுமா வுரிமுன் பாடித்
தேனலர் கொன்றை யாதத் திருவுள நோக்கிப் பின்னு
மூனமில் வேத வேள்வி யென்றெடுத் துணையின் மாலை
மானமி லமணர் தம்மை வாதிவ்வென் றழிக்கப் பாடி.

(இ-ள்.) மகாமசானத்தில் நடிக்கும் சிவபெருமானை “காட்டுமாவூரி” என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தை முன்னே பாடியருளி, தேன் அலர்ந்த கொன்றைமலர்மாலையைத் தரித்த அவ்வெம்பெருமானது திருவுள்ளக்குறிப்பை யுணர்ந்து பின்னுங் குற்றமில்லாத “வேதவேள்வி” என்று முதலில் தொடங்கித் திருப்பதிகமாலையை மானமில்லாத சமணர்களை வாழில் வென்று அழிக்கப்பாடியருளி.

இதுமுத லிரண்பொடனுங் குளகம்.

(௭௩௯)

ஆலமே யமுத மாக வுண்மொ னவர்க்க ளித்துக்
காலனை மார்க்கண் டற்காக் காப்ப்தனை யடியெற் கின்று
ஞாலநின் புகழே யாக வேண்டுநான் மறைக ளேத்துஞ்
சீலமே யால வாயிற் சிவபெரு மானே யென்றார்.

(இ-ள்.) (திருப்பரங்கடலிற் றேன்றிய) ஆலாகலவிஷத்தை யமுதாகவுண்டு (அவவிஷத்தைக்கண்டஞ்சிய) தேவாகளுக்கு அமுதத்தைக் கொடுத்தருளி, மார்க்கண்டேயர் பொருட்டு இயமனையுதைத்தருளினார் ; இன்று அடியேனுக்கு இவ்வுலகம் நின் புகழேயாகப் (புறச்சமய நீங்கி விளங்க) வேண்டும், நான்கு வேதங்களுந் துதிக்கும் சிறந்த குணங்களை யுடையவரோ ! திருவாலவாயி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே ! என்று கூறியருளினார்.—எ-று.

விடவேகத்திற் கஞ்சி யயமிழட்டடைந்த தேவர்களைக் காத்தற்பொருட்டு அவவிடத்தையுண்டும், இயமனுக் கஞ்சிச் சரணமடைந்த மார்க்கண்டேயர்பொருட்டு அவவியமனை யுதைத்துங் காத்தருளினமைபோல, அடியேன் இக்கொடிய சமணர்களை வென்று சைவநெறியைப் பரவச்செய்தற்குத் திருவருள் புரியவேண்டுமென்பார், ‘ஆலமேயமுதமாக * * ஞாலநின்புகழேயாக வேண்டும்’ என்று கூறினார்.

(௭௪௦)

திருவாலவாய் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்டுமாவதுரித்துரிபோர்த்துட
எட்டட மூன்றுடையாயுரைசெய்வனான
வேட்டுவேள்விசெய்பாவமன்கையரை
யோட்டிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே.

செந்தெனாமுர லுந்திருவாலவாய்
மைத்தனெயென்றுவலமனாசறச்
சந்தமார்தமிழ்கேட்டமெய்ஞ்ஞானசம்
பத்தன்சொற்பகருமபழிநீங்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய் - நாலடிமேல்வைப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதவேள்வியைநித்தனைசெய்துமு
லாதமிலலியமனெனுதேரரை

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உஎஎ

வாதில்வென்றழிக்கத்திருவுள்ளமே
பாதிமா துடனாயபரமனே,
ஞாலநின்புகழேழிகவேண்டுந்தென்
ஞலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

கூடலாலவாய்க்கோணைவிடைகொண்டு
வாடன்மேனியமணனைவாட்டிட.
மாடக்காழிச்சம்பந்தன்மதித்தவிப்
பாடலவலவாபாக்கியவாளரே.

திருசசிற்றம்பலம்.

நாதர்தம மருணமுன் பெற்று நாடிய மகிழ்ச்சி பொங்கப்
போதுவார் பணிநது போற்றி விடைகொண்டு புனித நீற்றின்
மேதகு கோலத் தோமே விருப்புறு தொண்டா சூழ
மூதெயிற் கபாட நீடு முதறறிரு வாயில சாரநதார்.

(இ-ள) ஸ்ரீ சொக்கலிங்கப்பெருமானது திருவருளை முன்னே பெற்று,
விரும்புகின்ற மகிழ்ச்சியதிகரிக்கப் புறத்திற் செல்லும் பிள்ளையார் வணங்கித் துதி
த்து விடைபெற்றுப் பரிசுத்தம்பொருந்திய திருவெண்ணீரணிந்த சிறந்த திருக்
கோலத்தோடும் விருப்பத்தையுடைய அடியார் திருக்கூட்டங்கள் தமமைச் சூழ்
ந்துவர, பழமையாகிய மதிவினிடத்திற் கதவோடுகூடிய முதறறிருவாயிலை
யடைந்தருளினான்.—எ-று.

தன்னை யணியும் ஆன்மாக்களினது மலமாயாகனமங்களைப் போக்குத
வின் 'புனிதநீறு' என்று கூறினார். கோலம்—திருவுருவம்; அழகு என்னுமாம்.

அமமலாக் குழலி னுர்க்கு மமைச்சாக்கு மருள வேண்டிச்
செமமணிப பலகை முதலின சிவிகைமேற் கொண்ட போதி
லெமமருங் கினிலுந் தொண்ட ரெடுத்தவாரப பெல்லையின்றி
முமமைநீ லெக மெலனா முழுதுட னிறைந்த தன்றே.

(இ-ள்.) அழகிய மலநாயணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையாக்கரசியாரு
க்குங் குலச்சிறைநாயனாருக்குந் திருவருள் செய்யக் கருதிச் சிவந்த மாணிக்கங்க
ளாழத்திய பலகையையுடைய முததுச்சிவிகையின்மே லெழுந்தருளியபொழுது
எந்தப்பக்கங்களிலுஞ் சூழ்ந்துநிற்கும் அடியார்கள் அரகரவென்றெடுத்த பேரோ
சையானது அளவுகடந்து பெரியமுன றுலகங்களெங்கும் உடனே சென்று நிறை
ந்தது.—எ-று. (எசஉ)

பல்லிய நாதம் பொங்கப் படர்திரு நீற்றின சோதி
நல்லொளி வட்ட மாகி நண்ணிமேல வருவ தென்ன
விலவளர் தாளக் கோவை வெண்குடை நிழற்ற வெவ்வே
றெல்லையின் முத்தின் காளந தானாசங் கெங்கு மோத.

(இ-ள்.) பலவாதியங்களின் ஓசைகள் அதிகரித் தொலிக்கவும், பரவிய
திருவெண்ணீற்றிறொளிபானது நல்ல ஒளிவட்டமாய் மேல் கவிந்துவருவதுபோல

தூளிவீசுகின்ற முத்துக்கோவைகளாலாகிய வெண்குடையானது நிழலைச்செய்யவும், வெவ்வேறாகிய அளவில்லாத முத்துக்காளமும், தாழையும் சங்கவாத்தியமும் எங்கும் ஊதவும்.—எ-று. (௭௪௩)

கண்ணினுக் கணியா யுள்ளா ரொழுச்சியிற் காட்சி பெற்றார்
நண்ணிய சமயம் வேறு நம்பின ரொனினு முன்பு
பண்ணி தவங்க ளென்கொல பஞ்சவன் றஞ்ச மேவிப்
புண்ணிய மூர்த்தி வந்து மதுரையிற் புகுத வென்றார்.

(இ-ள்) கண்ணுக்கு அழகாகவிளங்குந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளுதலினால் தரிசிக்கத்தக்க பேற்றைப்பெற்ற அந் நகரத்திலுள்ளவர்கள், பொருந்திய வேறுசமயத்தை யடைந்தவர்களாயினும் அவர்கள் பாண்டியன் முற் சனனத்திற்செய்த தவங்கள் என்னவோ அவனுயிர்க்கு ஒருபற்றுக்கோடாகிப் புண்ணியவடிவினராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளிவந்து மதுரையிற் பிரவேசிக்க என்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (௭௪௪)

தென்னவன் றேவி யாருந் திருமணிச் சிவிகை மீது
பின்வர வமைச்சர் முன்பு பெருந்தொண்டர் குழாத்துச் செல்லப்
பொன்னணி மாட வீதி யூடெழுந் தருளிப் புக்கார்
கண்ணிரா டுடையான் கோயில் காழிநா டுடைய பிள்ளை.

(இ-ள்.) பாண்டிமாதேவியாரும் அழகிய இரத்தினச் சிவிகையின்மேல் பின்னே வரவும், மிகுந்த அடியார் கிருக்கூட்டத்தோடும் குலச்சிறைநாயனார் முன்னே செல்லவும் சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பொன் மயமாகிய அழகிய மாடவீதியினுள்ளே சென்றருளிப் பாண்டியராசனது மாளிகையினுள் ளெழுந்தருளினார்.—எ-று.

கண்ணிராடு என்பது, பாண்டிநாட்டுக் கொருபெயர். (௭௪௫)

கொற்றவன் றன்பான் முன்பு குலச்சிறை யார்வந் தெய்திப்
பொற்றட மதில்கூழ் சண்பைப புரவலர் வரவு கூற
முற்றயர் சிறிது நீங்கி முழுமணி யணிப்பொற் பீட
மற்றவன் முடியின் பக்கத் திடுகென வல்ல னானன்.

(இ-ள்.) குலச்சிறைநாயனார் பாண்டியனுக்குமுன்னேவந்து சேர்ந்து பொன்னாலாகிய பெரிய மதில்கள்கூழ்ந்த சீகாழித்தலைவராகிய பிள்ளையாரது வருகையை யெடுத்துச்சொல்ல, அவன் முன்னடைந்துள்ள சுரநோயா லாகிய துன்பஞ் சிறிது நீங்கி, பெரிய இரத்தினங்க ளழுத்திய அழகிய பொற்பீடத்தைத் தனது முடியின்பக்கத்தில் இடுக்கென்று கூறினான்.—எ-று. (௭௪௬)

மந்திரி யாரைப் பின்னு மெதிர்செல மன்ன னேவச்
சிற்தையுண் மகிழ்ந்து பேரந்தார் செயலையான் சமயத் துள்ளோர்
பைத்துண ரலங்கள் மன்னன் பரிசுகண் டிதுவோ பண்பா
னந்தனிச் சமயத் தன்னை நாட்டுமா றென்று பின்னும்.

(இ-ள்.) பின்னும் பாண்டியன் பிள்ளையாரை யெதிர்கொள்ளும்படிக் குலச்சிறைநாயனாரை யேவ, அவர் மனதில் மகிழ்கூர்ந்து சென்றருளினார்; அசோக விருகத்தின் கீழிருக்கும் அருக்கடவுளது சமயத்தராகிய சமணர்கள் பசிய

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உளக

கொத்தாகிய வேப்ப மலர்மாலையணிந்த பாண்டியன் செய்தியை யறிந்து நண் போடு நமது ஒப்பற்ற சமயத்தை நிலைநிறுத்தும் வண்ணம் இதுவோவென்று கூறிப் பின்னும்.—எ-று. செயலே=அசோகமரம்.

இதுமுதலிரண்பொடலுங் குளகம்.

(எசுஎ)

நின்ன ரெறியை நீயே காத்தருள் செய்தி யாகி
லன்னவா தமமை யிங்கே யழைத்தனை யவரும் யாழு
முன்னுற வொக்கத் தீர்க்க மொழிந்துமற றவராற் நீர்ந்த
தென்னினு மியாழுந் தீர்த்தோ மாகவு மிசைவா யென்றார்.

(இ-ள்.) உனது சமயநெறியை நீயே பாதுகாதது நிலைபெறச் செய்யவேண்டும், ஆனால் அவரை இங்கே வரவழைத்தாய், அவரும் யாங்களும் நின் முன்னே ஒருவரு சுரரோயைத் தீர்க்கும்படிக்கூறி, அவரால் இரேநாய் நீங்கியதாயினும் யாங்களும் தீர்த்ததாகச்சொல்ல உடனபடுவாயென்று கூறினார்கள்.—எ-று (1)

பொய்தவ மாகக் கொண்ட புன்றலைச் சமணர் கூறச்
செய்தவப பயனவந் தெய்துளு செவ்விமுன னுறுத லாலே
யெய்திய தெய்வச் சார்வா லிருதிறத் தீருந் தீருங்
கைதவம பேச மாட்டே னென்றுகை தவனுஞ் சொன்னான்.

(இ-ள்.) பொய்யினையே தவமாகக் கொண்டொழுங்கும் புல்லிய தலை யினையுடைய சமணர்கள் இவ்வாறுகூற, பூர்வசனமததிற்செய்த தவப்பயன வந் தடையும் பரிபாககாலம் வருதலால், பாண்டியன் (அவர்களைப்பாத்து) நீங்கள் இருபக்கத்தீரும அடைந்திருக்கும் உங்கள் தெய்வச்சார்பினால் தீருங்கள் நான் வஞ்சகம பேசமாட்டேனென்று கூறினான்.—எ-று. (எசுக)

என்றவ னுடைபடக் குண்ட றெண்ணங்கெட் டிருந்த னெலிலைத்
தென்றமிழ் நாடு செய்த செய்தவக் கொழுந்து போல்வா
வன்றளிப் பவன மு றனா வாயிலு ளீணைந்து மாடு
பொன்றிகழ் தரளப பததிச் சிவிகைநின் நிழிந்து புக்கார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு பாண்டியராசன் சொல்ல (அதுகேட்ட) கீழ்மக்களாகிய சமணர்கள் தமது மனக்கருத்துச் சிதைந்திருந்தபொழுது, பாண்டியநாடுசெய்த சிறந்த தவக்கொழுந்துபோன்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார வலிய அரண்மனையின் முனவாயிலுள்ள அணைந்து, அதன்பக்கத்தில் பொன்மயமாக விளங்குகின்ற பத்தியாகிய முத்துச்சிவிகையினின்று மிறங்கி உளே புகுந்தருளினான்.—எ-று.

சூலச்சிறை யாழுமுன பெய்தக கெற்றவன் நேவி யாருந்
தலத்திடை யிழிந்து சென்றா தடைமீழ் நாட்டு மனன
னிலத்திடை வானி னின்று நீளிரு ணீங்க வந்த
கலைச்செழுந் திங்கள் போலுங் கவுணியா தமலமக் கண்டான்.

(இ-ள்.) சூலச்சிறையானார் முன்செல்லப் பாண்டியர் தேவியாரும் சிவிகையினின்றும் பூமியிலிறங்கிச் சென்றருளினார், குளிர்ந்த தமிழ்நாட்டரசனாகிய பாண்டியன் மிக்க இருநூலீக்கும்பொருட்டு ஆகாயத்தினின்றும் பூமியில்வந்த செழிய கலைகள்நிறைந்த சந்திரன்போன்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைத்தரிசித்தான்.—எ-று.

(எருக)

கண்டவப் பொழுதே வேந்தன் கையெடுத்தெய்த நோக்கித்
தண்ணோ முடியின பாங்காத தமனிப்ப பீடங் காட்ட
வண்டமிழ் வீரகா மேவி யதனமிசை யிருந்தா மாயை
கொண்டவல மமண லெல்லாங் குறிப்பினு ளச்சங் கொண்டார்.

(இ ள்.) பாண்டியன் பிள்ளையானாத தரிசித்தபொழுதே சிமசினமேற்
கைகூப்பி யெடுத்துப் பொருந்தப்பாத்தக குளிராத வேப்ப மலாமாலையணிந்த
முடியினபக்கத்தி லீட்டிருக்கின்ற இரத்தினசனத்தைக் காட்ட, வளவிய முத்த
மிழ்விரகராகிய பிள்ளையா அப்பீடத்தினமீது வீற்றிருந்தருளினா; மயக்கமடை
ந்திருந்த வலிய சமணர்களெல்லாரும் தமமணக்குறிப்பில அச்சம்கொண்டார்கள்.

செழிபனும் பிள்ளை யாராத திருமேனி காணப்பெற்று
விழிபுற நோக்க லாலே வெடமைநோய் சிறிது நீங்கி
யழிவுறு மனனோ நிறக வந்தனா வாழ்வை நோக்கிக்
கெழுவது பதியா தென்று விருப்புடன் கேட்ட போது.

(இ-ள்.) பாண்டியராசனும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவுருவ
த்தைத் தரிசிக்கப்பெற்றுக் கண்களால் பொருந்தப் பாதத்தமையினாலே சுரநோய்
சிறிது தணிந்து, மனம் ஒருந்திய அச்சமணர்கள் நிறக, பிள்ளையாரைப் பார்த்துத்
தேவரீ எழுந்தருளியிட்குரு திருப்பதியாசென்று விருப்பத்துடன் கேட்டபொ
ழுது.—எ-று.

(௬௩)

‘அழிவுறுமனநோநிறக’ என்றும் பாடம்.

வேறு

பொன்னிவளந் தருநாட்டுப் புனற்பழனப் புறமபிணைசூழ்
கன்னிமதிற் கழமலநாங் கருதுமூ றெனச்சிறந்த
பன்னிரண்டு பெயாபற்று ‘பரவுபசொற் திருப்பதிகந்
தேனன்னவனமுன பருளசெய்தார திருஞான சம்பந்தா.

(இ ள்.) நாம் விநாயக ஊராவது காவிரிநதி பல வளங்களைத் தருகின்ற நீர்
நிறைந்த வயல்கள் பொருந்திய மருதநிலஞ் சூழ்ந்த அழியாத மலையுடைய திருக்
கழமலம் என்று சிறப்புப்பொருந்திய பன்னிரண்டு திருப்பெயாக்களையும் அமைத்
துத் துதித்த (“பிரமனூர் வேணுபுரம்”) எனனு முதலையுடைய திருப்பதிகத்
தைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பாண்டியனுக்கு முன்னே பாடியருளினார்.

திருப்பிரமபுரம் - திருச்சக்கரமர்ந்து - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமனூர்வேணுபுரம்புகலிவெங்குருப்பெருநீர்த்தோணி
புரமனனுபூதராய்பொன்னஞ்சிபுரம்புறவஞ்சண்பை
யரன்மன்னுதனாகாழிகொச்சைவயமுள்ளிட்டங்காதியாய்
பரமனூர்பன்னிரண்டாய்நின்றதிருக்கழமலநாம்பரவுமோ.

காவிலர்புளையுங்கண்ணார்கழமலத்தின்பெயரைநாளும்
பாவியசீர்ப்பன்னிரண்டுநன் னூலாற்பத்திமையாற்பனுவன்மலை

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உஅக

நாவினலம்புகழ்சீர்நான் மறையான் ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
மேவியிசைமொழிவார் விண்ணவரினென்னுதலைவிருப்புளாரோ.

திருச்சிறம்பலம்.

பிள்ளையார் செம்பொன்மணிப் பீடத்தி லிருந்தபொழுது
துள்ளநிறை பொருமையினு லுழையிருந்த காரமணர்
கொள்ளுமனத் திடையச்ச மறைததுமுகங் கோபத்தித்
துள்ளியெழு மெனக்கணகள் சிவந்துபல சொல்லுவாரா.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் செம்பொன் மயமாகிய இரத்தின
சனத்தில் வீற்றிருந்தபொழுது அருகிலிருந்த கரிய சமணர்கள் தம்மனதில்நிறைந்த
பொருமையினால் மனதிற்கொண்ட அச்சத்தை மறைத்துத் தங்கள் முகத்தில் கோ
பாக்கினி துள்ளியெழுவதுபோலக் கண்கள் சிவந்து பல வார்த்தைகளைச் சொல்வா
ராயினார்.—எ-று. (எருடு)

காலையெழுங் கதிரவனைப் புடைசூழுங் கருமுகில்போற்
பீவிசோ சமன்கையர் பிள்ளையார தமைச்சூழ்வா
லோலவே வாதினால் வெல்வதனுக் கெண்ணித்தாங்
கோலுநூ லெடுத்தோதித் தலைதிரிப்பக் குறைத்தார்கள்.

(இ-ள்.) உதயகாலத்தி லெழுகின்ற பாலசூரியனைப் பக்கங்களிற்சூழ்ந்த
கரிய மேகக்கூட்டங்கள்போல மயிற் பீலிபொருகிய சமணராகிய சீழ்மக்கள் திரு
ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையானைச் சூழ்ந்து அவரை வாதினால் வெல்லக்கருதித் தங்க
ளால் கற்பித்துச் சொல்லப்பட்ட ஆருகதநூலை யெடுத்துக்கூறித் தலை நடுக்குற்று
வருந்தக் குறைத்தார்கள்.—எ-று. (எருடு)

பிள்ளையா ரதுகேளாப் பேசுதிநாம பொருளெலலை
யுள்ளவா ரென்றருள வுத்தைவாய்ப் பறிதலையர்
துள்ளியெழுந் தநேகராயச் சூழ்ந்துபத் திக்கதற
வொள்ளினிழையா ரதுகண்டு பொருராகி யுண்ணடுங்கி.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா அத்தைக்கேட்டு நீவிர் கொண்டிரு
க்கும் பொருளின் அளவை நுமது சாஸ்திரத்திற்குடறுமுறைப்படி யெடுத்துச் சொ
ல்லுங்கொன்று அருளிச்செய்ய, ஊததைவாயையும் மயிாபறித்த தலையையுமு
டைய சமணர்கள் (அதுகேட்டவுடனே) அநேகராயத் துள்ளியெழுந்து பிள்ளையா
ரைச் சூழ்ந்து பதறிக்கதற, அத்தை ஒளிபொருந்திய ஆபரணத்தை யணிந்த மங்கை
யர்க்கரசியார் பார்த்து மனம்பொருமல் நடுக்கங்கொண்டு.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம்.

(எருடு)

வேறு.

தென்னவன் றன்னை நோக்கித் திருமேனி யெளியாபோலு
மின்னருட் பிள்ளை யார்பற் றிவருவ ரெண்ணி லார்கள்
மன்னநின் மயக்க மெங்கள் வள்ளலார் தீர நல்கும
பின்னையில் வமணா மூள்வார வல்லோற் பேச வென்றார்.

(இ-ள்.) பாண்டியனைப்பார்த்து இனிய அருளையுடைய திருஞானசம்பந்
தப்பிள்ளையாரோ மிகச் சிறுபாலர்; இச்சமணர்களோ எண்ணில்லாதவர்கள்; என்

பிராணநாயகனோ! நீர் அடைந்திருக்கும் சுரநோயின் மயக்கம் எங்கள் அருள்வள்ள லாகிய பிள்ளையார் நீங்கும்படி யருளசெய்தபின்பு, இச்சமணர்கள் வாதுசெய்ய வல்லராகில் பேசுகவென்று கூறினார்.—எ-று. (௭௫௮)

மாறனு மவரை நோக்கி வருந்தனீ யென்று மற்றும்
வேறுவா தென்கொ லென்மேல வெப்பொழித் தருகா நீரு
மாறணி சடையி னாருக் கனபரா மிவரு நீங்க
டேறிப் தெய்வத் தன்மை யென்னிடைத் தெரிப்பீ ரென்றான்.

(இ-ள்.) பாண்டியராசனும் மங்கையர்க்கரசியாணப்பார்த்து நீ வருந்தே லென்று கூறி, வேறு வா தம் யாதிருக்கின்றது; சமணராகியநீங்களும கங்கையை ய ணிந்த சடைமுடியையுடைய பரமசிவனுக்கு அன்பராகிய இவரும் எனனிட்டு ளள வெப்புநோயை நீக்கி, நீங்கள் நிச்சயித்திருக்குந் தெய்வத்தனமையை எனனி டத்தில் தெரிவியுங்களுென்று கூறினான்.—எ-று. (௭௫௯)

ஞானவா ரமுத முண்டாரா நற்றவத் திருவை யொத்த
மானினேர் விழியி னாய்கேண மறநெனைப பால னென்று
நீநனி யஞ்ச வேண்டா நிலையிலா வமணாக் கென்றும்
யானொளி யேன லேனென நெழுந்திருப பதிகம் பாடி.

(இ-ள்.) அரிய சிவஞானமிர்த்ததை யுண்டருளிய பிள்ளையார் நல்ல தவ த்தையுடைய இலக்குமிபோன மங்கையார்க்கரசியாணப்பார்த்தருளி, மான்போ லும் பார்வையையுடைய மாதேவியே! கேட்பாயாக, எனனைச் சிறுபாலனென்று நீ கொஞ்சமும் அஞ்சவேண்டாம்; நன்னிலையிலாத இச்சமணர்களுக்கு நான் எனி யேன் அல்லென என்று (“மானினோ விழிமாதராய்”) என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகம் பாடியருளி—எ-று.

இதுமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம்.

(௭௬௦)

திருவாலவாய் பண்-கோல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மானினேர்விழிமாதராய்வழுதிக்குமாபெருந்தேவிகேள்
பானலவாயொருபாலனீங்கிவனென்றுநீபரிவெய்திட்டே
லானைமாமலையாதிபாபவிடங்களிற்பலவலலலசேர்
தீனருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயாரனிற்கவே.

எக்கராமமணகையருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாய்ச்
சொக்கனென்னுளிருக்கவேதுளங்குமமுடிததென்னன் முன்னிவை
தக்கசீர்பபுகலிக்குமனறமிழ்நாதன் ஞானசமபநதன்வா
யொக்கவேயுனாசெய்தபத்துமுணாப்பவர்க்கிடரிலையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெற்றியா வருளிச் செய்த பிள்ளையார் தமக்கு முன்னஞ்
சுற்றுநின்று நழைத்த லோவா வருகர்க்குந் தென்னர் கோமா

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகுவாமிகள் புராணம். உஅங்

னிற்றைநா ளென்னை யுற்ற பிணியைநீ ரிகவித் தீருந்
தெற்றெனத் தீர்த்தார் வாதின வென்றவ னென்று செப்ப.

(இ-ள்.) அனபோடு திருப்பதிகம் பாடியருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரையும் அவாமுனனே சூழ்ந்து நின்று ஞானத்தலில் ஒழியாத சமணர்களையும் பாண்டியராசன்பார்த்தது, இந்நாளில் என்னையடைந்த சரணேயை நீங்களிருவரும் வேறுபட்டுத்தீருங்கள்; வினாவில் முன்தீர்த்தவாயாரோ அவரோ வென்றவ னென்று சொல்ல. —எ-று.

(எசுசு)

மன்னவன் மாற்றங் கேட்டு வடிவுபோன மனத்து மாசு
துன்னிய வமணர் தென்னர் தோன்றலை நோக்கி நாங்க
ஞானனுடம் பதனில் வெப்பை யொருபுடை வாய் பாக
முன்னம் திரித்துத் தெய்வ முயற்சியாற் றீர்த்தது டென்றார்.

(இ-ள்.) பாண்டியன் கூறிய வார்த்தையைக் கேட்டு, தம்முடம்பைப் போல மனத்திலும் மாசுபடிந்திருக்கும் சமணர்கள் அப்பாண்டியராசனைப் பார்த்து நாங்கள் உமது உடம்பிலுள்ள ஒருபாகமாகிய இடப்பாகத்துநோயை முன்னே மந்திரித்துத் தெய்வமுயற்சியினால் தீர்ப்போமென்று கூறினார்கள். —எ-று.

யாதுமொன் றறிவி லாதா ரிருளென வணையச் சென்று
வாதினின் மன்ன வன்றன் வாமபா கத்தைத் தீர்ப்பா
மீதுதம் பிளிகொண்டு தடவிட மேன்மேல வெப்புத
திதுறப் பொறுது தென்னன் பிரபுரத் தவரைப் பார்த்தான்.

(இ-ள்.) சிறிது நல்லறிவில்லாத சமணர்கள் இருளைப்போலச் சமீபத்திற் சென்று வாதுகாரணமாகப் பாண்டியனுடைய இடப்பாகத்திலுள்ள நோயைத் தீர்க்கின்றவர்களாய் மயிற்சிலியைக் கையிலெடுத்தது அவ்வரசன்மேல் தடவ, அதனால் மேலுமேலும் வெப்புநோய் அதிகரிக்க, பாண்டியன் அதனைப் பொறுக்காமல் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைப் பார்த்தான் —எ-று.

(எசுசு)

தென்னவ னோக்கங் கண்டு திருக்கழு மலத்தா செல்வ
ரன்னவன் வலப்பால வெப்பை யாலவா யண்ண னீரோ
மன்னம் திரமு மாகி மருந்துமாயத் தீர்ப்பீ ரென்று
பன்னிய மறைக னோத்திப் பகாதிருப் பதிகம் பாடி.

(இ-ள்.) சீகாமியிலுள்ளவர்களுக்குச் செல்வராகிய பிள்ளையார் பாண்டியனுடைய குறிப்பைப்பார்த்தது அவனது வலப்பாகத்திலுள்ள சரணேயைத் திருவாலவாய் லெழுந்தருளிய முதல்வரோ! நீரோ நிலைபெற்ற மந்திரமும் மருந்துமாய்த் தீர்த்தருள்வீரென்று வேதங்களைத்தித் துதிக்கும் (“மந்திரமாவதுநீய்”) எனனுமுதலையுடைய திருப்பதிகம் பாடியருளி. —எ-று

இதுமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம்.

(எசுசு)

திருவாலவாய்-திருநீற்றுப்பதிகம்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறுவானவர்மேலதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறுதுதிக்கப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவதுநீறுசமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவார்வாயுமைபங்கன்றிருவாலவாயான் திருநீறே.

(க)

வேதத்திலுள்ள தூற்று வெந்துயா தீர்ப்ப தூற்று
போதத்தருவ தூற்று புன்மைதவிர்ப்ப தூற்று
ஓதத்தருவ தூற்று புன்மையிலுள்ள தூற்று
சீதப்புனலவயலகூழ்த்திருவாலவாயான் நிருநீறே. (உ)

முத்திதருவ தூற்று முனிவரணிய தூற்று
சத்தியமாவ தூற்று தக்கோபுகழ்வ தூற்று
பத்திதருவ தூற்று பாவவினிய தூற்று
சித்திதருவ தூற்று திருவாலவாயான் நிருநீறே. (க)

காணவினிய தூற்று கவினீந்தருவ தூற்று
பேணியணிபவர்க்கெல்லாமபெருமைகொடுப்ப தூற்று
மாணந்தகைவ தூற்று மதியைத்தருவ தூற்று
சேணந்தருவ தூற்று திருவாலவாயான் நிருநீறே. (ச)

பூசவினிய தூற்று புண்ணியமாவ தூற்று
பேசவினிய தூற்று பெருந்தவத்தோகளுக்கெல்லா
மாசைகெடுப்ப தூற்று வந்தமதாவ தூற்று
தேசம்புகழ்வ தூற்று திருவாலவாயான் நிருநீறே. (ரு)

அருத்தமதாவ தூற்று வவலமறுப்ப தூற்று
வருத்தந்தணிப தூற்று வானமளிப்ப தூற்று
பொருத்தமதாவ தூற்று புண்ணியர்பூசமவெண்ணீறு
திருத்தகுமாளிகைகூழ்த்திருவாலவாயான் நிருநீறே. (கூ)

எயில துவட்ட தூற்று விருமைக்குமுள்ள தூற்று
பயிலப்படுவ தூற்று பாக்கியமாவ தூற்று
துயிலத்தடுப்ப தூற்று சுத்தமதாவ தூற்று
அயிலப்பொலிதருகுலத்தாலவாயான் நிருநீறே. (எ)

இராவணன்மேல தூற்று வெண்ணத்தருவ தூற்று
பராவணமாவ தூற்று பாவமறுப்ப தூற்று
தராவணமாவ தூற்று தத்துவமாவ தூற்று
அராவணங்கூந்திருமேனியாலவாயான் நிருநீறே. (அ)

மாலொடயன நியாதவண்ணமுமுள்ள தூற்று
மேலுறை தேவர்கடங்கண்மெய்ய துவெண்பொடிநீறு
ஏலவுடம்பிடர்தீர்க்குமின்பத்தருவ தூற்று
ஆலமதுண்டமிடற்றெம்மாலவாயான் நிருநீறே. (கூ)

குண்டிகைக்கையர்களோடுசாக்கியர்கூட்டமுங்கூடக்
கண்டிகைப்பிப்ப தூற்று கருதவினிய தூற்று
எண்டிசைப்பட்டபொருளாரோத துந்தகைய தூற்று
அண்டத்தவர்பணிந்தேத்துமாலவாயான் நிருநீறே. (கௌ)

ஆற்றலடல்விடையேறுமாலவாயான் நிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகவிநிலாவுபூசுந்ஞானசம்பந்தன்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௨௮௫

நேற்றித்தென்னனுட லுறறதீப்பினியாயின தீரச்
சாற்றியபாடல்கள் பத துமவலவார்நல்லவாதாமே.

(கக)

திருச்செழும்பலம்.

திருவளர் நீறு கொண்டு திருக்கையார் நடவத் தென்னன்
பொருவரு வெப்பு நீங்கிப் பொய்கையிற குளிர்ந்த தப்பான்
மருவிய வீடப்பான மிக்க வழலெழ மண்டு தீப்போ
விருபுடை வெப்புங் கூடி யிடங்கொளா தெனனப் பொங்க.

(இ-ள்.) திருவருட் செவவியகக விபூதியை யெடுத்துத் தமது திருக்காத்
தால் தடவியருள, பாண்டியனது ஒப்பற்ற வலப்பாகத்துச் சுரநோய் தணிந்து
பொய்கைபோலக் குளிர்திருந்தது ; பொருந்திய இடப்பாகத்துச் சுரநோய் மிக்க
சுவாலையெழும்படிப் பற்றியெரிசினற தீயைப்போல இருபக்கத்திலுள்ள சுரமும்
ஒன்றாகச்சேர்ந்து இடம் போதாதென்று சொல்லும்படி யதிகரிக்க.—எ-று. ( )

உறியுடைக் கையர் பாயி னுடுக்கையர் நடுக்க மெய்திச்
செறிமயிற பீலி தீயத் தென்னனவெப் புறுதீத் தமமை
யெறிபமா சுடலுங் கன்றி யருகுவிட் டேற நிற்பா
ரறிவுடை யாரை யொத்தா ரறிவிலா நெறியி னினனார்.

(இ-ள்.) உறிபொருந்திய கையும் பாயுடையுமுடைய சமணர்கள் நடுக்கங்
கொண்டு நெருங்கிய மயிற் பிலிகள் தீயும்படிப் பாண்டியனுடைய சுரநோயாலாகிய
சுவாலையானது தம்மைச்சுட, அழுக்கடைந்திருக்குமவர்களுடம்பும் அததீயால் கன்
றி, அவனருகில் நில்லாமல் தூரத்தில் நிற்பவர்களாய் நல்லறிவில்லாத அவநெறி
யில் நிற்கும் அச்சமணர்கள் அறிவுடையவர்களை யொத்தார்கள்.—எ-று.

சுரத்தின சுவாலையைத் தாங்கமாட்டாத சமணர்கள் அஞ்சித் தூரத்தில்
நின்றமையால், தீவினைக்கஞ்சித் தூரத்தொதுங்கும் பேரறிவீனையுடைய பெரி
யோர்களை யொத்ததனொன்று கூறினார். (௪௬௬)

பலர்தொழும் புகலி மன்ன ரொருபுடை வெப்பைப் பாரற்
மலர்தலை யுலகின் மிக்கார் வந்ததி சயித்துச் சூழ
விலகுவேற் றென்னன் மேனி வலமிட மெய்தி நீடு
முலகினிற் றண்மை வெம்மை யொதுங்கினு லொத்த தன்றே.

(இ-ள்.) பலரும் வணங்குகின்ற சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்
பிள்ளையார் பாண்டியனது வலப்பாகத்திலுள்ள வெப்பை நீக்கியருள, பார்த்த
இடத்தையுடைய உலகத்தில் வாழும் பெரியோர்கள் யாவரும் வந்து அதிசயித்து
சூழ்ந்து நிற்க, அப்பொழுது விளங்குகின்ற வேறபடையையுடைய அப்பாண்டி
யன் உடம்பானது பெரிய உலகத்திலுள்ள தண்மையும் வெம்மையும் தன வலப்
புறத்தையும் இடப்புறத்தையு மடைந்து ஒதுங்கினுற் போன்றிருந்தது.—எ-று.

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பரிசுததால் வலப்பாகம் மிகத் தண்மையுந்
தும், சமணர்கள் பரிசுத்தால் இடப்பாகம் மிக வெம்மையுற்றுங் கிடந்தமையின்
'வலமிட மெய்திநீடு - முலகினிற்றண்மை வெம்மை யொதுங்கினு லொத்த தன்
றே' என்று கூறினார்.

“பொழிந்த தண்மதுத் தார்புனை பூழியர் கோனுக்
கிழிந்த செய்கையர் கைதொட வெரியிடு சுரத்தார்
கழிந்த துன்பமும் கவுணியர் கைதொடச் சுரத்தீர்ந்
தொழிந்த வின்பமு மிருவினை யொத்தபோ லொத்த” —என வருந்
திருவினையாடற் புராணத்தானு முணர்க. (௭௬௭)

மன்னவன் மொழிவ னென்னே மதித்தவிக் கால மொன்றில
வெந்நர கொருபா லாகும் வீட்டின்ப மொருபா லாகுந்
துன்னுந்ந் சொருபா லாகுந் சுவையமு தொருபா லாகு
மென்வடி வொன்றி லுற்றே னிருதிநத் தியலபு மெனபான்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது பாண்டியன் கூறுவான், இஃது என்னே? கருதிய
இவ்வோகாலத்தில் கொடிய நரகயாதனை யொருபக்கமாம், மோக்ஷவீன்ப மொ
ருபக்கமாம், கொடுமைபொருங்கிய விஷமொரு பக்கமாம், இனிய சுவைபொருந்
திய அமுதமொரு பக்கமாம், என் உடம்பு ஒன்றில் இவ்விருவகையான பொருள்
களி னியலபுகளையு மடைந்தேனென்று கூறுவானாயினான்.—௭-று.

சமணர்கள் தீர்க்கத்தொடங்கிய இடப்பாகத்து நோய் வெந்நரகம் துன்னு
நஞ்சம்போல வருத்துகின்றதென்பதும், பிள்ளையார் தீர்க்கத்தொடங்கிய வலப்பாக
த்து நோய்தணிந்து வீட்டின்பமும் சுவையமுதமும் போலக் குளிர்ந்து இன்பந்தரு
கின்ற தென்பதும் கருத்து. (௭௬௮)

வெந்தொழி லருகா தோற்றீ ரென்னைவிட் டகல நீங்கும்
வந்தெனை யுய்யக் கொண்ட மறைக்குல வள்ள லாரோ
யிந்தவெப் படைய நீங்க வெனக்கருள் புரிவீ ரென்று
சிந்தையார் ரொழுது சொன்னான் செலக்கதிக் கணிய னானான்.

(இ-ள்.) கொடுத் தொழிலையுடைய சமணர்களே நீங்கள் தோற்றீர்கள் ;
இனி என்னைவிட்டுத் தூரநீங்குகங்கள்; இங்கு எழுந்தருளி என்னையுய்யும்படி ஆண்
டருளிய அருள்வள்ளலாகிய பிள்ளையாரோ! தேவரீர் இந்தச் சுரநோய் முழுமை
யும் நீங்கும்படி அடியேனுக்கு அருள்புரிவீராக வென்று மோக்ஷத்திற்குச் சமீபித்
தவனான பாண்டியன் மனத்தால் வணங்கிக்கூறினான்.—௭-று.

பாண்டியன் சுரநோயால் பீடிக்கப்பட்டிசை சோரந்துள்ளவ னாகலான் எழு
ந்து நமஸ்கரித்துச் சொல்லக்கூடாமையின் மனப்பூர்வமாகத் தொழுது கூறின
னென்பார் ‘சிந்தையார்ரொழுது சொன்னான்’ என்றும், பிள்ளையார் தமது திரு
க்கரத்தினால் விபூதியெடுத்து இடத்தக்க பேறுபெற்றவனாகவின சிவனடியாரிற்
சிறந்தவனாயினு னென்பார் ‘செலக்கதிக் கணியனானான்’ என்றுங் கூறினார். (௭௬௯)

திருமுகக் கருணை காட்டத் திருக்கையி னீறு காட்டிப்
பெருமறை துதிக்கு மாற்றார் பிள்ளையார் போற்றிப் பின்னு
மொருமுறை தடவ வங்க நெழிந்துவெப் பகன்று நீங்க
மருவுதிப் பிணியு நீங்கி வருதியு முழுது முய்ந்தான்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருமுகமானது பெருங்க
ருணையைக் காட்டத் திருக்கரத்தில் விபூதியை யெடுத்துச் சிறந்தவேதங்கள் துதி
க்கு முறைமைப்படித் துதித்துப் பின்னும் ஒருமுறை (இடப்பாகத்தைத்) தடவி

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உஅஅ

யருள, அவவிடப்பாகத்தினின்றிற் சுரநோய் நீங்கப் பாண்டியனும் கொடுமை பொருங்கிய சுரநோயேயன்றிப் பிறவிநோயும் முழுவது நீங்கி யுய்ந்தான்.—எ-று.

பிள்ளையார் விழுதி யெடுத்திட்டதனால் பாண்டியன் சுரநோயே யன்றித் தன் னுடம்பின்கூனும், பிறவிநோயுமாகிய அனைத்துத் தீரப்பெற்றனனென்பார் “வெப்பதன் றுநீங்க - மருவுதிப் பிணியு நீங்கி வருகியு முழுது மூய்ந்தான்” என்று கூறினார். இதனை,

“பிள்ளை யாரிடப் பாகமும் பண்டுபொற் பெருமான்
வெள்ளை நீறுதொட் டங்கையா னீவுமுன் மேளு
ளுள்ள கூனெடு வெப்புநோ யொழிந்துமீ னுயர்த்த
வள்ளன் மாசறக் கடைந்தவிண மணியெனப் பொலிந்தான்.”—எனவருந் திருவிளையாடற்புராணத்தானு முணர்க. (எஃப)

கொற்றவன் நேவி யாருங் குலச்சிறை யாருந் தீங்கு
செற்றவர் செய்ய பாத தாமரை சென்னி சோததிப
பெற்றனம் பெருமை யின்று பிறந்தனம் பிறவா மேன்மை
யுற்றனன் மன்ன னென்றே யுளங்களித் துவகை மிக்கார.

(இ-ள்.) பாண்டிமாதேவியாருங் குலச்சிறைநாயனாரும் பாண்டிய னடைந்ததுன்பத்தை யொழித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது சிவந்த திருவடித் தாமரைகளைத் தமதுசிரசில் சூடி. (நாம் அடைதற்கரிய) பெருமையைப் பெற்றோம் ; இனதே பிறந்தவர்களாயினோம் ; பாண்டியனுங் கிடைத்தற்கரிய மேன்மையை யடைந்தானென்று மனமகிழ்ந்து சந்தோஷமிக்கா ராயினார்.—எ-று. ( )

மீனவன் றன்மே லுள்ள வெப்பெலா முடனே மாற
வானபே ரின்ப மெய்தி யுச்சிமே லங்கை கூப்பி
மானமொன் றில்லார் முன்பு வன்பிணி நீக்க வந்த
ஞானசம் பந்தர் பாத நணணிநா னுய்ந்தே னென்றான்.

(இ-ள்.) பாண்டியன் தன்னுடம்பிலுள்ள சுரநோயினதும் உடனே நீங்க, அதனால் பேரின்பமடைந்து சிரசினமேல் அழகிய கைகளைக் குவித்து மானஞ் சிறிதுயில்லாத சமணர்களுக்கு முன்னே வலிய சுரநோயை நீக்குமபடி. யெழுந்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளை யடைந்து நான பிழைத்தேனென்று கூறினான்.—எ-று. (எஃப)

வேறு.

கந்துசீறு மாலியானை மீனவன் கருத்துநேர்
வந்துவாய்மை கூறமற்ற மாசுமேனி நீசர்தா
முநதைமந் திரத்துவிஞ்சை முற்றுமெஞ்ச வஞ்சியே
சிற்தைசெய்து கைவருந் திறந்தெரிநது தேடுவார்.

(இ-ள்.) கட்டுத்தறியைக் கோபித்து முறிக்கும் மதமயக்கம்பொருங்கிய யானைச்சேனையையுடைய பாண்டியராசன் தன் மனங்கோடாதுபிள்ளையார்முன்பு நின்று உண்மையையெடுத்துச் சொல்ல, அழக்குப்படிந்த உடம்பினையுடைய சமணர்கள் முன்பு தாங்கற்ற மந்திரவித்தைகள் முழுதும்பயன்படாதொழிய, அதனால் அச்சமுற்று ஆலோசித்துத் தனங்கள் எண்ணும் கைகூட்டுந்திறத்தைத் தெரிந்து கூறுவாராயினார்.—எ-று. (எஃப)

சைவமைந்தர் சொல்லின்வென்றி சந்தவின்சொன் மாலையாற்
கைதவன்றன் வெப்பொழித்த தன்மைகளை டறிந்தன
மெய்தெரிந்த தர்க்கவாதம் வெல்லலாவ தன்றுவே
றெய்துதியீ னீரிலவெல்வ தென்றுதம்மி லெண்ணினா.

(இ-ள்.) சைவசமயச் சிறுவராகிய பிள்ளையாரது சொல்லின் வெற்றியை
இசையமைந்த இனிய திருப்பதிகமாலையால் பாண்டியனுடைய சுரநோய் ஒழித்த
தன்மையைக் கண்டறிந்தோம்; நாம் உண்மையாகத் தெரிந்த தர்க்கவாதத்தால்
இவரை வெல்லுதல கூடாது; ஆகலின் வேறாகப் பொருந்திய தீயினாலும் நீரினா
லும் வெல்லவேண்டுமென்று தங்களுக்குள் எண்ணினார்கள்.—எ-று. (எஎசு)

பிள்ளையாரு முங்கள்வாய்மை பேசுமின்க ளென்றலுங்
தள்ளுநீமை யாராகள்வேறு தாக்கவாதி னுத்தரங் .
கொள்ளும்வென்றி யன்றியே குறித்தகொள்கை யுண்மைதா
னுள்ளவாறு கட்டிலத்தி னுய்ப்பதென்ன வொட்டினார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் (அச்சமணர்கள் குறிப்பை யு
ணர்ந்து) உங்கள் உண்மையைக் கூறுங்களென்று சொல்லவும், பெருமையழிந்த
சமணர்கள் வேறு தாக்கவாதங்களினால் பேசி வெல்லும் வெற்றியில்லாமல், நாமி
ருவரும் நிச்சயத்திருக்குஞ் சமயவுணர்ச்சியை உள்ளபடியே பிரத்தியட்சமாகக்
காட்டி வெல்வதென்று நிச்சயத்தார்கள்.—எ-று. (எஎடு)

என்றுவாது கூறலு மிருந்ததென்னர் மன்னனுங்
கன்றியென் னுடம்பொடுங்க வெப்புநோய் கவர்ந்தபோ
தொன்றும்ங் கொழித்திலீர்க ளெனவா துமக்கெனச்
சென்றுபின்னு முன்னுநின்று சிலலிவாயர் சொல்லுவார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சமணர்கள் பிரத்தியக்ஷமாகக்காட்டுவதே வாதென்று
சொல்லவும், அங்கிருந்த பாண்டியராசனும், எனது உடம்பு வருந்தி யொடுங்கும்
பழிச் சுரநோய் அதிகரித்திருந்தபொழுது அதனை நீங்கள் சிறிதும் நீக்காதொழிந்
தீர்கள் அத்தகைய உங்கட்கு என்னவாதிருக்கின்றதென்று சொல்ல, ஓட்டை
வாயர்களாகிய சமணர்கள் பின்னும் அப்பாண்டியனுக்கு முன்சென்று நின்று
சொல்லுகின்றார்கள்.—எ-று. (எஎசு)

என்னவாது செய்வதென் றுரைத்ததே வினுவெனச்
சொன்னவாச கந்தொடங்கி யேடுகொண்டு சூழ்ச்சியான்
மன்னுதம் பொருட்கருத்து வாய்மைதீட்டி மாட்டினால்
வெந்நெருப்பின் வேவுறாமை வெற்றியாவ தென்றனர்.

(இ-ள்.) நீங்கள் என்ன வாதுசெய்வதென்று பாண்டியன் சொன்னதை
யே வினுவாகவைத்து அவன்சொன்ன வாசகந்தொடங்கி, ஏட்டையெடுத்து இர
கசியமாக கிலைபெற்ற தங்கள்தங்கள்சமயப்பொருள்களி னுண்மையை அதிலே
முதிக்கொடிய நெருப்பிலிட்டால், அதில் வேவப்பெறுமையே வெற்றியாவது
என்று கூறினார்கள்.—எ-று. (எஎஎ)

என்றபோது மன்னனொன் றியம்புமுன்பு பிள்ளையார்
நன்றுநீ ருரைத்தவாறு நாடுதியி லேடுதான்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்புராணம். உஅக

வென்றிழற் பொருட்கருத்து மெய்மையாவ தென்றிரோல்
வன்றனிக்கை யானேமன்னன் முன்புவம்மி னென்றனர்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சமணர்கள் சொன்னபொழுது (அதற்குத்தரமாக) அரசன் ஒன்று சொல்லுதற்குமுன்னே திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் நீங்கள் சொல்லியது நன்று; காணத்தக்கநெருப்பில் இட்ட ஏடு வேவாதிருக்கில் தங்கள் சமயப்பொருள்களின் கொள்கை உண்மையாம் என்பீராகில், வலிய துதிக்கையினை யுடைய யானைச்சேனைகள் சூழ்ந்த பாண்டியராசன் முன்பு வாருங்களென்று கூறியருளினார்.—எ-று.

(எஎஅ)

வேறு.

அப்படிக்கெதி ரமணரு மணைந்துறு மளவி
லொப்பில் வண்புகழ்ச் சண்பையர் காவல ருளாயார்
செப்ப ருந்திறன் மன்னனுந் திருந்தவை முன்னர்
வெப்புறுந்தழ லமைக்கென வினைஞரை விடுத்தான்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு வாதசெய்தற்கு எதிர்த்த சமணர்களும் உடன்பட்டு வந்த சமயத்தில், ஒப்பற்ற சிறந்த புகழையுடைய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது ஆஞ்ஞையினால் சொல்லுதற்கரிய வல்லமையையுடைய பாண்டியராசனும் திருத்தமாகிய தனது சபையின்முன்னே வெப்பம்பொருந்திய அக்கினி அமைக்கும்படி வேலைக்காரரையேவினான்.—எ-று.

(எஎக)

ஏய மாந்தரு மிந்தனங் குறைத்துட னடுக்கித்
தீய மைத்தலுஞ் சிகைவிடு புகையொழிந் தெழுந்து
காயும் வெவ்வழிற் கடவுளும் படரொளி காட்ட
வாயு முத்தமிழ் விரகரு மனையவந் தருளி.

(இ-ள்.) பாண்டியன் ஏவிய வேலைக்காரரும் உடனே கட்டைகளைவெட்டி யடுக்கி அக்கினியை வளர்க்கவும் புகையொழிந்து கொழுந்துவிட்டெழுந்து சுடுகின்ற வெவ்விய அக்கினிதேவனும் பரவிய ஒளியைக்காட்ட, ஆராய்கின்ற முத்தமிழ் விரகராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரும் அதன்சமீபத்தில் வந்தருளி.—எ-று.

இதுமுத லிரண்பொடலுங் குளகம்.

(எஅ௦)

செங்க ணேற்றவ ரோபொரு ளென்றுதான் தெரித்த
பொங்கி சைத்திருப் பதிகநன் முறையினைப் போற்றி
யெங்க ணாதனே பரம்பொரு ளெனத்தொழு தெடுத்தே
யங்கை யான்முடி மிசைக்கொண்டு காப்புநா ணவிழ்த்தார்.

(இ-ள்.) சிவந்த கண்களையுடைய இடபத்தை வாகனமாகவுடைய சிவ பெருமானே மெய்ப்பொருளாயுள்ளவொன்று தாம் பாடியருளிய மிக்க இசையினை யுடைய நல்ல திருப்பதிகத்திருமுறையை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து எங்கள் சிவ பெருமானே பரம்பொருளென்றுசொல்லி வணங்கித் திருக்கரத்தினால் எடுத்துத் தமது சிரசின்மேற்கொண்டருளித் திருக்காப்பிட்டகயிற்றை அவிழ்த்தருளினார்.

சாற்று மெய்ப்பொரு டருந்திரு முறையினைத் தாமே
நீற்று வண்கையான் மறித்தலும் வந்துநேர் துளதா

ஹை டம்புயத் தண்ணலார் மருவுநள் ளாறு
போற்று மப்பதி கம்போக மார்த்தபூண் முலையாள்.

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற மெம்பொருளையுணர்த்துத் தமிழ்வேதத் திருமுறையை விபூதியணிந்த வளவிய திருக்கரத்தினால் மறிக்கவும் நான்கு பெரிய திருப்பயங்களை யுடைய சிவபெருமான எழுந்தருளிய திருநள்ளாற்றைத் துதிக்கும். "போகமார்த்த பூண்முலையாள்" என்னு முதலையுடைய அத்திருப்பதிகம் வந்து தோன்றியது. —எ-று. (எஅஉ)

திருநள்ளாறு - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போகமார்த்தபூண்முலையாள் தன்னோடும் பொன்னகலம்
பாகமார்த்தபைங்கண்வள்ளேற்றண்ணல்பாமேட்டி.
யாகமார்த்ததோலுடையன்கோவ - "வாடையின்மேல்
நாகமார்த்தநம்பெருமானமேயதுள்ளாரே. (க)

தோடுடையகாதுடையன்றோலுடையன்றோலையாப்
பீடுடையபோர்விடையன்பெண்ணுமோர்பா லுடைய
னேடுடையமேலுலகோடேழ்கடலுஞ்சூழ்த்த
நாடுடையநம்பெருமான்மேயதுள்ளாரே. (உ)

ஆன்முறையாலாற்றவெண்ணீருடியணியிழையோர்
பானமுறையால்வைத்தபாதமபததர்பணிகதேத்த
மான்மறியும்வெணமழுவுஞ்சூலமுமபறியகை
நான்மறையானம்பெருமானமேயதுள்ளாரே. (ங)

புல்கவல்லவார்சடைமேற்பூம்புனலபெய்தயலே
மல்கவலலகொன்றைமலைமதியோடுடன்சூழி.
பல்கவலலதொண்டாதம்பொற்பாதநிழற்சேர
நல்கவலலநம்பெருமானமேயதுள்ளாரே. (ச)

ஏறுதாங்கியூர் திபேணியேர்கொளிளமதிய
மாறுதாங்குஞ்சென்னிமேலோராதரவஞ்சூழி.
நீறுதாங்குநூலகிடந்தமார்பினிகொன்றை
நாறுதாங்குநம்பெருமானமேயதுள்ளாரே. (ரு)

திங்களுச்சிமேல்விளங்குந்தேவனிமையோர்க
ளெங்களுச்சியெம்மிறைவனென்றடியேயிறைஞ்சத்
தங்களுச்சியாலவணங்குந்தன்னடியார்கட்கெலலா
நங்களுச்சிநம்பெருமானமேயதுள்ளாரே. (ஈ)

வெஞ்சுடர்த்தீயங்கையேந்திவிண்கொள்முழுவதிர
வஞ்சிடத்தோரடல்பாடல்பேணுவதன்றியும்போய்ச்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உசுக

செஞ்சடைக்கோர்திங்கள்சூழத்திகழ்தருகண்டத்துள்ளே
நஞ்சடைந்தமபெருமானமேயதுள்ளாரே. (எ)

சிட்டமார்த்தமும்திருஞ்சிலைவரைதீயம்பிறற்
சுடமொட்டிச் சசுண்ணவெண்ணீருடுவதன்யியும்போய்ப்
பட்டமாராதசென்னிமேலோர்பான்மதியஞ்சூழ
நட்டமாடுமபெருமானமேயதுள்ளாரே. (அ)

உண்ணலாகாநஞ்சுகண்டத்துணடுடனேயொடுக்கி
யண்ணலாகாவண்ணீழலாழலபோலுருவ
மெண்ணலாகாவுள்வினையென்றென்கவலித்திருவா
நண்ணலாகாமபெருமானமேயதுள்ளாரே. (க)

மாசுமெய்யாமண்டைத்தேராசுண்டாசுணமிலிகள்
பேசுமபேசசைமெய்யென்றெண்ணியநெறிசெலவன்மீன்
மூசுவண்டாக்கொன்றைசூழமுமதினும்முடனே
நாசஞ்செய்தமபெருமானமேயதுள்ளாரே. (கர)

தண்புனலுமவெண்பிறையுந்தாங்கியதாழ்சடையன்
நண்புனலலாமலகுகாழிஞானசம்பந்தனலல
பண்புள்ளாரேததுபாடலபததுபிவைவலலா
ருணபுரிவகிவானவரோடுகிலுறைவாரே. (கக)

திருச்சிறறமபலம,

அத்திருப்பதிசுதத்தினையமாந்துகொண்டருளி
மைத்தவெங்கடுநிட்டுறநாள்ளாறரைவணங்கி
மெய்ததநறநிருவேட்டினைக் கழறிமெயமமகிழ்த்து
லைத்தலத்திடைக்கொண்டனாகவுணியாதலைவா.

(இ-ள்.) கவுணியகோத்திரத்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்
அத்திருப்பதிகததைவிரும்பிக்கொண்டருளிக் காளகண்டராகியதொப்பாரண்
ணியேசனாவணங்கிமெயமமைபொருந்தியஅத்திருப்பதிகமெழுதியதிருவேட்
டைக்கழறி, திருமெனிபூரிக்கமகிழ்கூறதுதிருக்கரத்திற் கொண்டருளினார்.

நன்மையுய்க்குமெய்ப்பதிகத்தினுதனென்றெடுத்து
மென்னையாளுடையீசனாளுமமேயென்று
மன்னுமெய்ப்பொருளாமெனக்காட்டிடவன்னி
தன்னிலாகெனத்தளிரிளவளரொளிபாடி.

(இ-ள்.) நன்மையைத் தருகின்றமெய்மைபொருந்தியதிருப்பதிகத்தில்
நாதனென்றெடுத்தும், என்னையாண்டருளுஞ்சிவபெருமானதுதிருநாமமேஎப்
பொழுதும்சிலபெற்றமெய்ப்பொருளாயுள்ளதென்றுகாட்டிப்படிஇதுநெரு
ப்பிலுழியாதுசிலபெறுகவென்று“தளிரிளவளரொளி”என்னுமுதலையுடைய
திருப்பதிகம்பாடியருளி.—எ-று.

நெருப்பில் வெந்தழியாது பச்சென்றிருந்து வெற்றியைத் தருதலால் 'நன்மையுக்கும்' என்றும், பொய்யா மொழியாகிய வேதத்தின்மெய்ப்பொருளமைந்திருத்தலின் 'மெய்ப்பதிகம்' என்றும், போகமார்த்த பூண்முலையாள் தன்னோடும் பொன்னாகலம் - பாசமார்த்த பைங்கண்வெள் ளேற்றண்ணல் பரமேட்டி." என்றமையால் 'நாதனென்றெடுத்தும்' என்றுங் கூறினார்.

இதுமுத விரண்டுபாடலுங் குளகம்,

(எஅச)

திருநன்னாயு - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தளிரிளவளரொளிதனதெழில் தருதிகழ்மலைமகள்
குளிரிளவளரொளிவன முலையிணைபவைகுலவவில்
நளிரிளவளரொளிமருவுள்ளாறர் தநாமமே
மிளிர்ளவளரொரியிடிவிலைபழுதிலைமெய்ப்மையே.

சிற்றிடையரிவைதன்வன முலையிணையொடுசெறிதரு
நற்றிறமுறுகழுமலநகாஞானசம்பந்தன
கொற்றவனெதிரிடையெரியினிலிடவிலைகூறிய
சொற்றெரியொருபதுமநிபவர் துயரிலர் தூயயோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்ய தாமரை யகவித ழினுமிகச் சிவந்த
கையி லேட்டினைக் கைதவன பேரவை காண
வெய்ய தீயினில் வெற்றரை யவாசிர்தை வேவ
வைய முயந்திட வந்தவர் மகிழ்ந்துமுன னிட்டார்.

(இ-ள்.) உலகத்தார் கடைத்தேறும்படி அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவந்த தாமரைமலரின அகவிதழைப் பார்க்கிலும் மிகச் சிவந்த திருக்கரத்தில் எடுத்த திருவேட்டைப் பாண்டியராசனது பெரிய சபையிலுள்ள வர்கள் காணவும், வெற்றையினையுடைய சமணர்கள் மனம்புழுங்கவும், மகிழ்ந்து கொடிய நெருப்பில் முன்னே இட்டருளினார்.—எ-று. (எஅரு)

இட்ட வேட்டினி லெழுதிய செந்தமிழ்ப் பதிக
மட்டு லாங்குழல் வனமுலை மலைமகள் பாகத்
தட்ட மூர்த்தியைப் பொருளென வுடைமையா லமர்ந்து
பட்ட தீயிடைப் பச்சையாய் விளங்கிய தன்றே.

(இ-ள்.) அவவாறு இட்டருளிய திருவேட்டி லெழுதப்பட்ட செந்தமிழ் த்திருப்பதிகமானது தேன்பொருந்திய மலர்க்கூந்தலையும் அழகிய ஸ்தனங்கனையுமுடைய உமாதேவியானா இடப்பாகத் துள்ள அட்டமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீசிவபெருமானை மெய்ப்பொருளாக வுடைமையால் நிலைபெற்று மிகுத்தெரிகின்ற அக்கினியில் அவ் வேடு பச்சையாய் விளங்கியது.—எ-று. (எஅகூ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உகூக.

மைய னெஞ்சுடை யமணருந் தம்பொருள் வரைந்த
கையி லேட்டினைக் கதுவுசெந் தீயினி லிடுவா
ருய்யு மோவிது வெனவுறுங் கவலையா முணர்வா
னையு நெஞ்சின ராகியே நடுங்கின் றிட்டார்.

(இ-ள்.) மயக்கம் பொருந்திய மனத்தினையுடைய சமணர்களும் தமது பொருளைக் குறித்து எழுதிய கையிலிருக்கும் ஏட்டை மூண்டு எரிகின்ற சிவந்த அக்கினியிலிடுகின்றவராய் இவ்வேடு நெருப்பில் எரியாது நிற்குமோ வென்னுங் கவலை நிறைந்த உணர்வோடு வருந்திய மனமுடையவர்களாய் நடுங்கி நின்று அவ வக்கினியிலிட்டார்கள்.—எ-று. (எஅஎ)

அஞ்சு முள்ளதத ராகியு மறிவிலா வமணர்
வெஞ்சு டாப்பெருந் தீயினில விழுத்திய வேடு
பஞ்சு தீயிடைப பட்டது படக்கண்டு பயத்தா
னெஞ்சு சோரவும் பீலிகை சோர்ந்திலர் நின்றார்.

(இ-ள்.) நல்லறிவில்லாத சமணர்கள் அஞ்சிய மனமுடையவர்களாகியும், கொடிய சுவாலையையுடைய பெருந்தீயி லிட்ட ஏடானது அத்தீயிலிட்ட பஞ்சு போலாகியது; அவவாறாகக்கண்டு பயத்தினால் தம் மனஞ்சோரவும், பிடித்த மயிற் பீலியானது கைசோர்து விழாமல் நின்றார்கள்.—எ-று. (எஅஉ)

மான மன்னவ னவையின்முன் வளர்த்தசெந் தீயின்
ஞான முண்டவ ரிட்டவே டிசைத்தநா ழிகையி
லீன மின்மைகண் டியாவரும வியப்புற வெடுத்தார்
பானமை முன்னையிற் பசுமையும் புதுமையும் பயப்ப.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய பாண்டியராசனது சபையின்முன்னே மூட் டிய சிவந்த அக்கினியில் சிவஞானப்பாலமுதுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள் னையாஇட்டருளிய திருவேடானது குறித்த நாழியிலே பழுதில்லாதிருத்தலைக்க ண்டு யாவரும் அதிசயிக்க முன்னுள்ள தனமையிலும் பசுமையும் புதுமையு முடை த்தா யிருக்கும்படி எடுத்தருளினார்.—எ-று. (எஅக)

எடுத்த வேட்டினை யவையின்முன் காட்டியும் முறையி
லடுத்த வண்ணமே கோத்தலு மதிசயித் தரசன்
றெடுத்த பீலிமுன் றாக்கிய கையரை நோக்கிக்
கடுத்து நீரிட்ட வேட்டினைக் காட்டுமி னென்றான்.

(இ-ள்.) (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருக்கரத்தினால் தீயினின் றும்) எடுத்தருளிய திருவேட்டைப் (பாண்டியராசனது சபைக்குமுன்னே யாவ ருமறியக்) காட்டியருளி அத்திருமுறையில் முன் வைத்திருந்த முறைப்படியே கோத்தருளவும் பாண்டியராசன் ஆச்சரியமடைந்து கற்றையாகக்கட்டிய மயிற் பீலியைத் தூக்கிய கையையுடைய சமணர்களைப் பார்த்துக் கோபித்து நீங்கள் அக்கினியி லிட்ட ஏட்டைக் காட்டுங்களென்று கூறினான்.—எ-று. (எக௦)

வேறு.

அருகர்தா மிட்ட வேடு வாங்கச்சென் றணையும் போதீர்
பெருகுதிச் கதுவ வெந்து போந்தமை கண்ட மன்னன்
றருபுனல கொண்டு செந்தீத் தணிப்பித்தான் சமண ரங்குக்
கருகிய சாமப லோடுங் கரியலான் மறறென் காண்பார்.

(இ-ள்.) சமணர்கள் தாங்களிட்ட ஏட்டை எடுக்கச் சென்றபொழுது
மிக்க தீச்சுவாலை வீச, (அதனால்) உடல்வெதும்பி அவர்கள் நீங்கினமையைப் பார்
த்தஅரசன நீராயுற்றி அந்நெருப்பைத்தணிப்பித்தான்; அப்பொழுது சமணர்கள்
அவ்விடத்திற் கருகியசாம்பலுங் கரிய மலலாமல வேறு எதைக் காண்பார்கள். (1)

செய்வதொன றறிகி லாதார் திகைப்பினுற் றிரண்ட சாமபல
கையினுற் றிசைந்து தூற்றிப் பாபபது கண்ட மனை
னெய்திய நகையி னோடு மேடின்ன மரித்துக் காணும
பொய்யினுன மெய்மை யாக்கப் புகுந்தநீர் போயி னென்றான்.

(இ-ள்.) மேல் செய்யுங் காரியஞ் சிறிது மறியாத சமணர்கள் தமொற்றத்
தோடு திரண்ட சாமலைத் தங்கள் கைகளினால் பிசைந்து தூற்றிப் பார்ப்பதைக்
கண்ட பாண்டியன் பொருந்திய புனசிநிப்போடும் (அவர்களைப் பார்த்து நீங்கள்
ட்ட) ஏட்டை இன்னம் அரித்துப் பாருங்கள்; பொய்ம்மையினால் மெய்ம்மையை
விளைவிகக முயன்ற நீங்கள் போங்க னென்று கூறினான்.—எ-று. (எகஉ)

வெப்பெனுந் தீயில யானமுன் வீடுபெற் றுய்ய நீங்க
ளப்பொழு தழிந்து தோற்றி ராதலா லதுவா றாக
விப்பொழு தெரியி விட்ட வேடுங்கத திலலை யென்றான்
றுப்புர வுடையீர் நீங்க டோற்றிலீர் போலு மென்றான்.

(இ-ள்.) நான் வெப்புநோயெனனுந் தீயினின்றும் முன்பு விடுதலைப்பெ
ற்றுப் பிழைக்க, நீங்கள் அப்பொழுதே செயலழிந்ததோற்றினீர்கள்; ஆதலால் அது
வே வழியாக இப்பொழுது நீங்கள் நெருப்பிலிட்ட ஏடு உய்ந்ததிலலை யென்றால்,
வன்மையையுடைய சமணர்களே! நீங்கள் இவ்வாறில் தோற்கவில்லைபோலும்
என்று கூறினான்.—எ-று. (எகஉ)

தென்னவ னகையுட் கொண்டு செப்பிய மாற்றந் தோரார்
சொன்னது பயனுக் கொண்டு சொல்லுவாரா தொடர்ந்த வாது
முன்னுற விரகாற் செய்தோ முக்காவி லொருகால வெற்றி
யென்னினு முடையோ மெமமை யினியொன்று காண்ப தென்றார்.

(இ-ள்.) பாண்டியன் புன்னகையுட்கொண்டுகொல்லிய சொற்பொருளை
யறியாமல் அவன்சொன்னசொல்லைப் பயனுள்ள சொல்லாகக் கருதிச் சொல்
லுகின்றார்; தொடுத்த வாதினமுன்னே இரண்டொருசெய்தோம்; மூன்றுதர
த்தில் ஒருதரமாயினும் வெற்றியடைவோம் ஆதலால் எம்மை இனி ஒருதரம்
வாதுசெய்து காணத்தக்கதென்றார்கள்.—எ-று. (எகச)

தோற்கவு மாசை நீங்காத் துணிவிலார் சொல்லக் கேட்டும்
மாற்றமென் னாவதென்று மன்னவன் மறுத்த பின்னும்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உகடு

நீற்றணி விளங்கு மேனி நிறைபுகழ்ச் சண்பை மன்னர்
வேற்றுவா தினியென் செய்வ தென்றலு மேற்கோ னேற்பார்.

(இ-ள்.) தோற்றும், பின்னும் வெல்லவேண்டுமென்னும் ஆசைநீங்காத சமணர்கள் இவ்வாறு சொல்லக்கேட்டு, பாண்டியன் (நீங்கக்கூறும்) இவ்வார்த்தையால் என்னபிரயோசனமென்று மறுத்த பின்னும், திருவெண்ணீற்றுப் பொலிவு விளங்குந்திருமேனியையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சமணர்களைப் பார்த்து இனி வேறு என்னவாது செய்வோமென்று கேட்டருளவும் (சமணர்கள் அவர்கூறிய வார்த்தையை) மேற்கொள்வாராயினார்.—எ-று. (எகடு)

நீடுமெய்ப் பொருளி னுண்மை நிலைபெறுந் தன்மை யெல்லா
மேடுற வெழுதி பற்றவ் வேட்டினை யாமு நீரு
மோடீ ராற்றி விட்டா லொழுகுதல் செய்யா தங்கு
நாடிமுன் நங்கு மேடு நற்பொருள் பரிப்ப தென்றா.

(இ-ள்.) சிறந்த மெய்ப்பொருளினது உண்மைநிலைபெற்ற இயல்புகளை யெல்லாம் ஏட்டி வெழுதி அவ் வேட்டை யாகவரும் நீரும் வகையாதறிலோடு கின்ற தண்ணீரிலிட்டால் அவ்வாற்றுநீரோடு செல்லாது, அந்நீரில் எதிராகது செல்லும் ஏட்டே மெய்ப்பொருளையுடையது என்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (எக௯)

என்றமண் கையர் கூற வேறுசீர்ப் புகலி வேந்தர்
நன்றது செய்வோ மென்றவ கருள்செய நனுகவரு
வென்றிவே லமைச்ச னூர்தாம வேறினிச் செய்யு மிவ்வா
தொன்றினுந் தோற்றார் செய்வ தொட்டியே செய்வ தென்றா.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சமணர்களாகிய கீழ்மக்கள்சொல்ல, மிகக் புகழையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் (நீவிற்கூறியது) நன்று ; அதனைச்செய்வோமென்று அருளிச்செய்ய, வெற்றிபொருந்திய வேற்படையையேந்திய குலச்சிறை நாயனா அரசனுக்குச் சமீபமாகவந்து வேறாகச்செய்யப்படும் இவ்வாது ஒன்றில் தோற்றவர்கள் யாது செய்வது? அதனை யிதுவென்று உடனபட்டு, இனி வாது செய்யவேண்டுமென்று கூறினார்.—எ-று. (எக௯)

அங்கது கேட்டு நின்ற வமணரு மவர்மேற் சென்ற
பொங்கிய வெகுளி கூரப் பொறுமைகா ரணமே யாகத்
தங்கள்வாய் சோரந்து தாமே தனிவாதி லழிகதோ மாகில்
வெங்கழு வேற்று வானிவ் வேந்தனே யென்று சொன்னார்.

(இ-ள்.) அங்கு அதைக்கேட்டுநின்ற சமணர்கள் அக்குலச்சிறைநாயனார் மேலுண்டாகிய கோபமானது அதிகரிக்கப் பொறுமையே காரணமாகத் தங்கள் வாய்சோரந்து, தாங்களே ஒப்பற்ற இவ்வாதித்தோற்றோமாகில் எங்களைக்கொடிய கழுவில் ஏற்றுகிறவன் இப்பாண்டியனே யென்று கூறினார்கள்.—எ-று. (எக௯)

மற்றவர் சொன்ன வார்த்தை கேட்டலு மலய மன்னன்
செற்றத்தா னுரைத்தீ ருங்கள் செய்கையு மறந்தீ ளென்று
பற்றிய பொருளி னேடு படர்புனல் வகை யாற்றிற்
பொற்புற விடுவ தற்குப் போதுவ தென்று கூற.

(இ-ள்.) அச்சமணர்கள் சொல்லிய வார்த்தையைப் பொதியமலைக்குத் தலைவனாகிய பாண்டியன் கேட்டவுடனே நீங்கள் கோபத்தாலிவ்வாறு கூறினீர்கள்; உங்கள்செய்கையையும் மறந்தீர்களென்று கூறி, நீங்கள் ளனுசரித்தொழுகும் சமயவுண்மையெழுகிய ஏட்டினைப் பரந்துசெல்லும் நீளாயுடைய வைகையாற்றில் விடுவதற்குப் புறப்படுங்க ளென்றுகூற.—எ-று.

இதுமுதலிரண்டுபாடலும் குளகம்.

(எகக)

பிள்ளையார் முன்னம் பைம்பொற் பீடத்தி னிழிந்து போந்து
தெள்ளுநீர்த் தரளப் பத்திச் சிவிகைமே லேறிச் சென்றார்
வள்ளலா ரவர்தம் பின்பு மன்னன்மா வேறிச் சென்ற
னுள்ளவா றறிகி லாதா ருணர்வுமா லேறிச் சென்றார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் முன்பு பசிய பொற்பீடத்தினின்று மிறங்கிச்சென்று தெளிந்த நீர்மையையுடைய முத்துச்சிவிகையி லெழுந்தருளிச் சென்றார்; அருள்வள்ளலாகிய அப்பிள்ளையாருக்குப் பின்னே பாண்டியராசன் குதிரைமேலேறிச் சென்றான்; உண்மையையுணராத சமணர்கள் மயக்கமேற்கொண்டு சென்றார்கள்.—எ-று.

(அஃக)

தென்னவன் வெப்புத் தீர்ந்து செழுமணிக் கோயி னீங்கிப்
பின்னுற வணைந்த போது பிள்ளையார் பெருகுஞ் செல்வ
மன்னிய மதுரை மூதூர் மறுகில்வந் தருளக் கண்டி
துன்னிய மாதர் மைந்தர் தொழுதுவே நினைய சொன்னார்.

(இ-ள்.) பாண்டியன் சுரநோய் ஒழிந்து செழுமைபொருந்திய அழகிய கோயிலினின்று நீங்கிப் பின்சென்றபொழுது, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மிக்க செல்வநிறைந்த பழமையாகிய மதுராபுரியின் திருவீதியி லெழுந்தருள்பார்த்து அங்குநெருங்கிய ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும் வணங்கித் தனித்தனி இவ்வாறு சொல்வாராயினர்.—எ-று.

(அஃக)

மீனவன் கொண்ட வெப்பை நீக்கிடம் விழுமந் தீர்த்த
ஞானசம் பந்த ரிந்த நாயனார் காணு மென்பார்
பாணறுங் குதலைச் செய்ய பவளவாய்ப் பிள்ளை யார்தா
மானசீர்த் தென்ன னுடு வாழுவந் தணைந்தா னொன்பார்.

(இ-ள்.) பாண்டியன்கொண்ட சுரநோயை யொழித்து நமதுதன்பத்தை நீக்கியருளிய திருஞானசம்பந்தனெனும் திருநாமமுடையார் இந்தநாயனாகானுமென்பார்கள்; சிவஞானப் பான்மணங்கமழும் குதலைச்சொல்லையும் சிவந்த பவளம்போன்ற திருவாயையுமுடைய இப்பிள்ளையார், மிக்க சிறப்பினையுடைய பாண்டிநாடு பெருவாழ்வடையும்படி எழுந்தருளினுொன்று கூறுவார்கள்.—எ-று.

எரியிடை வாதிற் றோற்ற திவர்க்குநம் மருக றொன்பார்
புரிசடை யண்ண னீறே பொருளெனக் கண்டோ மென்பார்
பெருகொளி முத்தின் பைம்பொற் சிவிகைமேற் பிள்ளை யார்தாம்
வருமழ கென்னே யென்பார் வாழ்ந்தன கண்க ளென்பார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம் உகூற

(இ-ள்.) நமது சமணசாரியர்கள் நெருப்பில் ஏழட்டுச் செய்த வாதில் தோற்றது இப்பிள்ளையாரிடத்திலேயே யென்பார்கள் ; முறுக்காகிய சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருவெண்ணீரே மெய்ப்பொருளென்று அறிந்தோமென்பார்கள் ; மிக்க ஒளியினையுடைய பசும்பொன்மயமாகிய முத்துச்சிவிகையின்மேல் இப்பிள்ளையார் எழுந்தருளியும் அழகு என்ன வியப்பென்று சொல்லுவார்கள் ; நமது கண்கள் (இவர்வரும் பொலிவைக்காணுதலால்) பெருவாழ்வடைந்தன வென்பார்கள்.—எ-று.

(அ௦௬)

ஏதமே வினோத திந்த வடிகண்மா ரியல்பா லென்பார்
நாதனு மால வாயி னம்பனே காணு மென்பார்
போதமா வதுவு முக்கட் புராணனை யறிவ தென்பார்
வேதமு நீறு மாகி விரவிடு மெங்கு மென்பார்.

(இ-ள்.) இந்தச் சமணசாரியர்களுடைய செய்கையினால் நமக்கெல்லாம் குற்றமே நேர்ந்ததென்று சொல்லுவார்கள் ; முத்தக்கடவுளும் திருவாலவாயி லெழுந்தருளியுள்ள சந்தரோசனோ யென்று சொல்லுவார்கள் ; (நாமடையவேண்டிய) மெய்ஞ்ஞானமாயுள்ளதும் மூன்று கண்களையுடைய அச்சந்தரோசனா உணரும் உணர்ச்சியே யென்பார்கள் ; இனி எவ்விடங்களிலும் வேதமும் விபூதியுமாய்ப் பரவிவிடும் என்பார்கள்.—எ-று.

(அ௦௭)

அடிகண்மார் முகங்க ளெல்லா மழிந்தன பாரீ ரென்பார்
கொடியவஞ் சனைக ளெல்லாங் குலைந்தன போலு மென்பார்
வடிகொள்வென் மாறன் காதன் மாறின வண்ண மென்பார்
விடிவதாய் முடிந்த திந்த வெஞ்சம ணிருளு மென்பார்.

(இ-ள்.) நமது சமணசாரியர்களுடைய முகங்களெல்லாம் வாழியிருத்தலைப் பாருங்க ளென்று சொல்லுவார்கள் ; அவர்கள் செய்யும் கொடிய வஞ்சனைகளினத்தும் அழிந்தன போலுமென்று சொல்லுவார்கள் ; வடித்த வேற்படையேந்திய பாண்டியன் (நமது சமணமுனிவர்களமேல் வைத்த) அன்பு நீங்கினமை இவ்வண்ணமோ வென்பார்கள் ; இந்தக் கொடியசமணர்களாகிய பேரிருளும் விடிவதாய் முடிந்ததென்று சொல்லுவார்கள்.—எ-று.

(அ௦௮)

நெருப்பினிற் றோற்றார் தாங்க ணீரிலவெல வர்களோ வென்பார்
நிருப்புகெஞ் சடைய றோனும் பிள்ளையார்க் கெதிரோ வென்பார்
பருப்பொரு ளுணர்ந்தார் தாங்கள் படுவன பாரீ ரென்பார்
மருப்புடைக் கழுக்கோல் செய்தார் மந்திரி யார்தா மென்பார்.

(இ-ள்.) நெருப்பில் ஏழட்டுத் தோற்ற சமணர்கள் இனி நீரில் ஏழட்டு வெவ்வார்களோ வென்பார்கள் ; இச் சமணமுனிவர்கள் இரும்பைப்போலக் கடினசித்தமுடையவர்களாயிருப்பினும் பிள்ளையாரோடு வாது செய்வதற்கு எதிர்நிற்பாரோவென்று சொல்லுவார்கள் ; துன்பொருளல்லாத ஸ்தூலப்பொருளையுணர்ந்த சமணர்கள் தாங்கள் படும்பாடுகளைப் பின்பு பாருங்களென்று சொல்லுவார்கள் ; மந்திரியாராகிய குலச்சிறைநாயனார் கொம்புகளை துனியிற் கூரிட்டுத்தைத்த கழுமரங்களைச் செய்தாரென்று சொல்லுவார்கள்.—எ-று.

பருப்பொருள் = துண்மையற்றபொருள் ; அதாவது - சிறப்பில்லாத பிண்டப்பொருள் என்பதாம்.

(அ௦௯)

ஏடுகள் வைகை தன்னி லிடுவதற் கணைந்தா ரென்பா
ரோடுநீ ருடன்செ லாது நிற்குமோ வோலை யென்பார்
நீடிய ஞானம் பெற்றார் நிறுத்தவும் வல்ல ரென்பார்
காடெலாங் காண விங்கு நண்ணுமா காணீ ரென்பார்.

(இ ள்.) (இவ விருதிமத்தாரும் தத்தஞ் சமயக்கொள்கைகளை யெழுதியு) ஏடுகளை வைகையாற்றிலிடுதற்கு வந்தார்களென்று சொல்லுவார்கள் ; அவவேடு ஒடுகின்ற நீர்ப்பெருக்கோடு செல்லாமல் நிற்குமோலென்பார்கள் ; சிறந்த சிவ ஞானமிர்த்ததை யுண்டருளிய பிள்ளையார் (தாம் இடுகின்ற ஏட்டைநீர்வழியே செல்லாமல்) நிறுத்தவும் வல்லவொன்று சொல்லுவார்கள் ; (இவவதிசயத்தை) நாட்டிலுள்ளா ரனைவரும் காணும்படி இங்கு வருகின்றதைக் காண்பீர்களாகவென்று சொல்லுவார்கள்.—எ-று. (௮௦௭)

தேற்றவர் கழுவி லேறத் துணிவதே யருக ரென்பா
ராற்றிய வருளின் மேனமை பிள்ளையார்க் கழகி தென்பார்
நீற்றினாற் றென்னன் றீங்கு நீங்கிய வண்ணங் கண்டார்
போற்றுவா டெல்லாஞ் சைவ நெயிரினைப் போற்று மென்பார்.

(இ-ள்.) (இவ்வாதிஸ்) தேற்றவர்கள் கழுவில் ஏறும்படி அருகர்கள் துணிந்தது நிச்சயமென்று சொல்லுவார்கள் ; மிக்க திருவருட் சிறப்பினை யுடைய இக் காரியம் இட்பிள்ளையாருக்கு அழகாயிருந்ததென்று சொல்லுவார்கள் ; விபூதியினால் பாண்டியனது சரணாய் நீங்கியதன்மையைக் கண்டவர்கள் யாரும் சைவமார்க்கத்தைப் போற்றுவார்கள் ஆதலால், எல்லீருட் அந்நெயிரினையே போற்றுக ளென்று சொல்லுவார்கள்.—எ-று. (௮௦௮)

இன்னன விரண்டு பாலு மீண்டின ரெடுத்துச் சொல்ல
மின்னொளி மணிப்பொற் காமபின் வெண்குடை மீது போதப்
பன்மணிச் சிவிகை தன்மேற் பஞ்சவ னாட்டு ளோர்க்கு
நன்னெறி காட்ட வந்தார் நான்மறை லு"ழ வந்தார்.

(இ-ள்.) (பிள்ளையாருமுந்தருளுந் திருவீதியின) இருபக்கத்திலும் நெருங்கிய ஸ்திரீபுருஷர்களனைவரும் இத்தகையவார்த்தைகளை எடுத்துச் சொல்ல, மின் போலும் ஒளிவிளங்கும் மணிக ளழுத்திய பொறகாம்பினை யுடைய வெள்ளிய முத்துக்குடைமேல் விளங்கிவர, பாண்டிநாட்டிலுள்ளவர்களுக்கு நன்னெறியை யுணர்த்தவந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பல முத்துக்களாலாகிய சிவிகையின்மேல் நான்கு வேதங்களும் நிலைபெற்று வாழும்படி எழுந்தருளினார்.—எ-று. தென்றமிழ் விளங்க வந்த திருக்கழு மலத்தான் வந்தான் மன்றுளா ரளித்த ஞான வட்டில்வண் கையன் வந்தான் வென்றுல குய்ய மீள வைகையில் வெல்வான் வந்தா னென்றுபன் மணிச்சின் னங்க ளெண்டிசை நெருங்கி யேங்க.

(இ ள்.) அழகிய தமிழ்நாடு விளங்கும்படி யவதரித்த திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருமுந்தருளினார் ; கணகசபையில் ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளும் ஸ்ரீ சிவபெருமானருளிய சிவஞானப்பால் நிறைந்த பொற்கிண்ணத்தை யேந்திய அழகிய திருக்கரத்தை யுடையவ ருமுந்தருளினார் ; (அனல்வாதத்தால் சமணர்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். உகூசு

களை) வென்று, மீளவும் உலகத்தா ருய்யும்படி வைகைநதியில் வெல்லுகின்றவர் எழுந்தருளினார் என்று பல முத்துச்சின்னங்கள் எட்டுத்திக்குகளிலும் நெருங்கி யொலிக்கவும்.—எ-று.

தமிழ் ஆகுபெயராய் அது வழங்கும் நிலத்தை யுணர்த்திற்று; அன்றி, தமிழ் விளங்கு எனபதற்கு, தமிழ்மொழி விளக்கமுற எண்ணிப் பொருந்தும். தென - தெற்கு எனவுமாம். (அக0)

பன்மணி முரசு சூழ்ந்த பலவிய மியமப்ப பின்னே
தென்னனுந் தேவி யாரு முடனசெலத் திரண்டு செல்லும
புன்னெறி யமணா வேறோ புடைவரப் புகழி வேந்தா
மன்னிய வைகை யாற்றின் கராமிசை மருவ வந்தரா.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராய் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பல மணிக ளாழ்த்திய முரசுமுதலியவாகச் சூழ்ந்த பல வாததியங்க ளொலிக்கவும், தமக்குப் பின்னே பாண்டியனும் பாண்டிமாதேவியாருங் கூடவரவும், கூட்டமாகச் செல் லுகின்ற புல்லிய சமயநெறியையுடைய சமணர்கள் வேறோ பக்கத்திற் செல்ல வும், நிலைபெற வைகையாற்றினகரையிலே பொருந்தவந்தருளினா.—எ-று. (1)

கார்கெழு பருவம் வாய்ப்பக் காமுறு மகனி ருள்ளன
சீகெழு கணவன நனபால வினாவுறச் செலலு மாபோ
னீர்கெழு பௌவ நோகங் கிணாதினா யிராததுச செலலும
பார்கெழு புகழ்ந மிக்க பண்புடை வைகை யாறு.

(இ-ள்.) மழைபெய்தற்குரிய நிறைந்த காற்பருவம்வர, அதனால், தங்கண் வனை விருமபிய பெண்களின் மனமானது சிறப்புமிக்க தமது நாயகனிடத்து வினாந்து செலலும் வகைபோல, (அக் காற்பருவம் வர) உலகத்தில் நிறைந்த புக ழும் சிறந்த வைகைநதியானது நீர் நிறைந்த சமுத்திரத்தை நோக்கி வரிசையாக அலைகளைவிசி யொலித்துப்பாயும்.—எ-று.

தனது நாயகனைப்பிரிந்த தலைவி கார்காலத்தைக்கண்டு தன்னாயகன் இன் னம் வரவில்லையென்று வருந்துத லியல்பாகலின், “கார்கெழுபருவம் வாய்ப் பக் காமுறு மகளிருள்ளம் - சீகெழுகணவன் நனபால் வினாவுறச் செலலுமா போல, என்று கூறினார். (அக2)

ஆற்றினீர் கடுக வோடு மருங்குற வரசு னோக்கி
நீற்றணி திகழ்ந்த மேனி நிறைமதிப் பிள்ளை யாரும்
வேற்றுரு வருநர் நீரும் விதித்தவே டிகடு வென்றான்
தோற்றவா தோலா றென்று முன்னுறத் துணிந்திட் டார்கள்.

(இ-ள்.) வைகையாற்று நீர் வினாந்து செலலும் கரையி னருகு வருங்கால் பாண்டியராசன் பார்த்துத் திருவெண்ணீற்றுப்பொலிவு விளங்குந் திருமேனியை யுடைய பூரணசந்திரன்போன்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் வேற்றுச் சின் னங்களை யுடைய அருகோ! நீங்களும் நியமிக்கப்பட்ட ஏட்டை இடக்கடவீரெ ன்றான்; (அதைக் கேட்ட சமணர்கள்) முன் தோற்றவர் பின்னுந் தோல்விய டையாடென்று முற்பட்டுத் துணிந்து (தமது கையிலிருக்கும் ஏட்டை அவ்வாற்று நீரில்) இட்டார்கள்.—எ-று.

நிறைமதிப்பிள்ளையார்-என்பதற்கு, பேரறிவினையுடைய பிள்ளையார் எனினுமாம். (அகநா.)

படுபொருளின் நெல்லிற் பதடிபோ லுள்ளி லார்மெய்
யடுபொருளை யத்தி நாத்தியென் றெழுதி யாறறிற்
கடுகிய புனைக் கண்டு மவாவினாற் கையி லேடு
விடுதலும் வினாந்து கொண்டு வேலைமேற் படர்ந்த தன்றே.

(இ-ள்.) மெய்ப்பொருளைக் கருதுதலின்றி (அரிசியாகிய உள்ளீழில்லாத) நெல்லிற் பதாபோல, அறிவாகிய உள்ளீழில்லாமல மெய்ப்பொருளைப் பொய்ப்பொருளென்று கருதுகு சமணர்கள் (தமது நூலிற் கூறும் பொருளை) “அத்தி நாத்தி” என்று எழுதி, ஆறறிற் அதிவேகத்துடன் பாயும் நீரைப் பார்த்தும் அவாவின மேலீட்டினால் கையிலிருக்கும் ஏடுகளை விடவும், அவ வேட்டை வையை யாறு வினாந்து அடித்துக்கொண்டு கடலை நோக்கிச் சென்றது.—எ-று. (அகநா.)

ஆறுகொண்டோடு மேட்டைத் தொடராதெதி ரணைப்பார் போலத்
தேறுமெய் யுணர்வி லாதார கரைமீசை யோடிச் சென்றா
பாறுமப் பொருணமேற் கொண்ட பட்டிகை யெட்டா தருகு
நூறுவிற் கிடைக்கை முன்னே போனது நோக்கிக் காணா.

(இ-ள்.) தெளிந்த மெய்யுணர்ச்சியில்லாத சமணர்கள் ஆறு அடித்துக்கொண்டு (கடலை நோக்கிச்) செல்லும் ஏட்டைப் பினறொடர்ந்து எதிர் அணைப்பவா போலக் கரைமேலோடிச் சென்றார்கள்; நிலைபெறாதழியும் பொய்ப்பொருளை எழுதிய அவ வேடுகள் அவர்கள் கைக்கு எட்டாமல் நூறு விறகிடை தூரத்திற்கு அப்பாற் சென்றமையைப் பாத துக்காணுவவரானார்கள்.—எ-று.

பாறுதல்=ஒடுதல்; ஈண்டு வாதிற் நிலைபெறுமையைக் குறித்தது (அகநா.)

காணவு மெய்தா வணண்ங் கடலின்மேற் செவலு மேடு
நாணி லா வமணர் தமமை நட்டாற் றில விட்டுப் போகச்
சேணிடைச் சென்று நின்றா சித்திரா நிகைத்தார மன்ன
னணையில் வழுவ மாட்டா தஞ்சுவர ரணைய மீண்டார.

(இ-ள்.) கண்ணா காணுதற்குங் கூடாதபடிக் கடலைநோக்கிச் செல்லும் ஏடானது சிறிதும் நாணயில்லாத சமணர்களை நட்டாறறில் விட்டுச்செல்ல, அதி தூரஞ்சென்று நின்ற அச்சமணர்கள் (ஒருவரோடொருவா சேராமல்) சித்திர மனநிகைத்துப் பாண்டியனது ஆக்கினையினின்றும் வழுவமாட்டாமல் அஞ்சினவர்களாய் ஒரு சேரத்திருமயினார்கள்.—எ-று.

நட்டாற்றில்விடுதலாவது—தன்னை நம்பினவர்களை ஆதரியாமல் ஆபத்துக்குள்ளாக்கிவிடுதல். (அகநா.)

வேறொரு செயலி லாதார் வெருவுற்று நடுங்கித் தம்பா
லீறுவா தெய்திற் றென்றே மன்னவ நெதிர்வந் தெய்தி
யூறுடை நெஞ்சி லச்சம வெளிப்பட வெளிப்பா போன்று
மாறுகொண டரு மிட்டால் வந்தது காண்டு மென்றார்.

(இ-ள்.) வேறொரு செயலுமில்லாத அச்சமணர்கள் அஞ்சி நடுக்கங்கொண்டு தங்களுக்கு அழிவுகாலம் வந்ததென்று பாண்டியனுக்கு எதிரில்வந்து நின்று

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௦௧

துன்பமடைந்திருக்குந் தமது மனதில் அச்சமானது வெளிப்பட அதனை ஒளிப் பார்ப்போலப் (பிள்ளையாண்ப்பாத்து) எதிரியாயிருக்கும் நீவிரும் உம்முடைய ஏட்டையிட்டால் நேரிடுவதைப் பார்ப்போமென்று சொன்னார்கள்.—எ-று.

வேறொரு செய வில்லாமை யாவது.—திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையான வெல்லுதற்கு வேறொரு தொழிலையு முணராமை. (அக௭)

மாசுசே ரமண லொலலா மதியினின் மயங்கிக் கூற வாகிலா நெறியிற் சேர்ந்த வரசனு மவரை விட்டுத் தேசுடைப் பிள்ளை யார்தக் திருக்குறிப் பதனை நோக்கப் பாசுரம் பாட லுற்றார் பரசம யங்கள் பார.

(இ-ள்.) குற்றம்பொருந்திய சமணர்களெல்லாரும் தங்களறிவில் மயக்க முற்று இவ்வாறு கூற, குற்றமற்ற சைவநெறியிற் சேர்ந்த பாண்டியராசனும் அந்தச் சமணர்களை விட்டுச் சிவஞானப் பொலிவுநிறைந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருக்குறிப்பைப்பார்க்க, அப்பிள்ளையார் புறச்சமயங்கள் நல்கெட்டோமெபழித் திருப்பாசுரம் பாடத்தொடங்கினான்.—எ-று.

‘பரசமயங்கள்’ என்பது, வேதசம்பந்த மல்லாத உலகாயதம் - சைனம் - பவுத்தம் முதலிய மதங்களும், வேதசம்பந்தமான பாஞ்சராதிரம் சாங்கியம் முதலிய மதங்களுமாம். அவை, புறப்புறச்சமயம் - புறச்சமயம் - அகப்புறச் சமயம் - அகச்சமயம் என்று நான்குவகையாய், ஒவ்வொன்றும் அவ்வாறு பிரிவினையுள்ள உலகாயதமுதல் பேதவாதம் ஈராகிய இருபத்தான்கு சமயபேதங்களை யுமாமெனவறி, இவற்றின விரிவை முனனாக்காண்க. (அக௮)

தென்னவன் மாறன் னானுஞ் சிரபுரத் தலைவா திணைபுப் பொன்னவில கொன்றை யாராத் திருநீறு பூசப் பெற்று முன்னைவல வினையு நீங்கி முதலவனை யறியுந் தன்மை துனலினான வினைக ளொததுத் துலையென நின்ற லாலே.

(இ-ள்.) பாண்டியராசனும் சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருக்கரத்தினால் திணைபுப் பொன்னுக்கொப்பாகப் புகழ்ந்து சொல் கொன்றைமலர் மாலைமையணிந்த சிவபெருமானது திருவெண்ணீரறைப் பூசப் பெறுதலால் தான் முன்பு செய்துள்ள தீவினையினின்று நீங்கி துலையிலிட்ட பொருள்போல இருவினை யொப்புவாய்ந்து நின்றலால் சிவபெருமானையறியுஞ் சத்திரிபாதத்தன்மையை மடைந்தான்.—எ-று.

இருவினை யொப்புவாய்ந்து மல பரிபாக முற்றவிடத்தே சத்திரிபாதமுண்டாகும்; சத்தி-சிற்சத்தி, நிபாதம்-பதிதல், அதாவது ஆனமாவினது ஞானத்தைத் தடுக்கும் ஆணவமல சத்தி நழுவுங் அவசரத்திலே சிவத்தினது சிற்சத்தி பதிந்து அவவான்மாவின் நித்தியஞானக் கிரியையை விளக்குவதாம். அந்தச் சத்திரிபாதம் மந்ததரம்-மந்தம்-திவிரம்-திவிரதரம் என நான்குவகைப்படும். (அக௯)

வேறு.

உலகியல் வேதநூ லொழுக்க மென்பது நிலவுமெய்ந் நெறிசிவ நெறிய தென்பதும் கலதிவா யமணாகாண் கிலார்க ளாயினும் பலர்புகழ் தென்னவ னறியும் பான்மையால்.

(இ-ள்.) உலக இயல்பாயுள்ளது வேதசாஸ்திரத்தின் வழியொழுகும் ஒழுக்கமே யென்பதையும், அவவேதத்தில் நீலைபெற்று விளங்கும் மெய்ந்நெறியாயுள்ளது சைவநெறியே யென்பதையும், கலகஞ் செய்யும் ஊததை வாயினை யுடைய சமணர்கள் காணாரயினும், யாவராலும் புகழ்ப்பெற்ற பாண்டியராசன் அவற்றை அறியுத்தன்மையால்.—எ-று. (௮௨௦)

திருப்பாசரம் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்கவந்தணர்வானவரானினம
வீழ்கதண்புனலவேந்தனுமோங்குக
ஆழ்க்தீயதெலலாமரனாமே
சூழ்கவையகமுந்தயாதிகவே. (௧)

அரியகாட்சியராய்த்தமதங்கைசே
ரோரியோறுகந்தேறுவர்கண்டமுங்
கரியர்காடுறைவாழ்க்கையராயினும்
பெரியராரறிவாரவர் பெற்றியே. (௨)

வெந்தசாம்பல்வினாயெனப்புகியே
தந்தையாரொடுதாயிலாதம்மையே
சிந்தியாவெழுவார்வினை தீர்ப்பரா
லெந்தையாரவரெவ்வகையார்கொலோ. (௩)

ஆட்பாலவர்க்கருளுமவண்ண முமாதிமாணபுங்
கேட்பான்புகிலளவிலைகிளக்கவேண்டா
கோட்பாலனவுமவினையுங்குறுகாமையெந்தை
தாட்பாலவணங்கித்தலைநிறிவைகேட்கதக்கார. (௪)

ஏதுக்களாலுமெடுத்தமொழியாலுமிக்குச்
சோதிக்கவேண்டாசுடாவிட்டுளனெங்கன்சோதி
மாதுக்கநீங்கலுறுவீர்மனமபற்றிவாழ்மின
சாதுக்கணமிக்கீரிறையேவநதுசாமினகளே. (௫)

ஆடுமெனவுமமருங்குற்றமுதைத்துவேதம்
பாடுமெனவும்புகழலலதுபாவநீங்கக்
கேடும்பிறப்பும்மறுக்கும்மெனக்கேட்டிராகில்
நாடுந்திறத்தார்க்கருளலலதுநாட்டலாமே. (௬)

கடிசேர்ந்தபோதுமலரானகைக்கொண்டநெல்ல
படிசேர்ந்தபால்கொண்டங்காட்டிடத்தாதைபண்டு
முடிசேர்ந்தகாலையறவெட்டிடமுக்கண்மூர்த்தி
யடிசேர்ந்தவண்ணமறிந்தார்சொலக்கேட்டுமன்றே. (௭)

வேதம்முதல்வன்முதலாகவிளங்கிவைய
மேதப்படாமேயுலகத்தவரோத்தல்செய்யப்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௦௩

பூதம்முதல்வன்முதலேமுதலாப்பொலிந்த
சூதன்னொலிமாலையென்றேகவிக்கோவைசொல்லே. (அ)

பாராழிவட்டம்பகையானலிந்தாட்டவாழிப்
பேராழியானதிடர்கண்டருள்செய்தல்பேணி
நீராழிவிட்டேறிநெஞ்சிடங்கொண்டவற்குப்
பேராழியிந்தபுகழும்புகழுற்றதன்றே. (க)

மாலாயவனும்மறைவல்லநான்முகனும்
பாலாயதேவர்பகரில்லமுதூட்டல்பேணித்
காலாயமுந்நீர்கடைந்தார்க்கரிதாவெழுந்த
வாலாலமுண்டங்குமராக்கருள்செய்ததாமே. (க௦)

அற்றன்நியந்தண்மதுனாத்தொகையாக்கினனும்
தெற்றென்றுதெய்வந்தெளியாகரைக்கோல்தெண்ணீர்
பற்றின்நிப்பாங்கெதிர்விரவுமண்புநோக்கிற்
பெற்றென்றுயர்த்தபெருமான்பெருமானுமன்றே. (க௧)

நல்லார்கள்சேர்புகலினூனசம்பந்தனல்ல
வெல்லாகளுபரவுமீசனையேத்துபாடல்
பல்லாகளும்திக்கப்பாசுரஞ்சொன்னபத்தும
வல்லார்கள்வானோருளகாளவும்வல்லரன்றே. (க௨)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தணா தேவரா னினங்கள் வாழ்கவென்
றிந்தமெய்ய் மொழிப்பய னுலக மின்புறச்
சந்தவேள் விகள்முதல் சங்க ரர்க்குமுன
வந்தவர்ச் சனைவழி பாடு மன்னவாம்.

(இ.ள்.) “வாழ்கவந்தணர் வானவ ரானினம்” என்று கூறிய இவவுண்மை மொழியின்பொருள் உலகத்தாரின்பமலையும்படிச் சிவபெருமானுக்குமுற்பட்ட (வேதவிதியாய்) வந்தஅழகிய யாகமுதலிய அருச்சினையும் வழிபாடும் நிலைபெறும் பொருட்டாம்.—எ.று.

சிவபெருமானை முதல்வராகக்கொண்டு, யாகாதிகிருத்தியஞ் செய்ததற்குரிய வைதிகசைவவேதியரும், பாரார்த்த பூசையாகிய சிவார்ச்சனை செய்ததற்குரிய ஆதிசைவவேதியருமாகிய இருதிறத்தினரு மடங்கப் பொதுப்பட “வாழ்கவந்தணர்” என்றும், விஷ்ணுப்பிரமமேந்திராதி தேவர்கள் அங்கதேவதைகளா யிருந்து அவ விருவகைப்பயனையும் ஏற்றுக்கோடலால், “வானவர்” என்றும், வேள்வி சிவா ர்ச்சனை யிரண்டிற்கும் இன்றியமையாச் சிறப்பினதாயிருந்து பஞ்சகௌவியங்க னைத்தருதலின், “ஆனினம்” என்றுங் கூறியருளியதாம். (அ௨௧)

வேறு.

வேள்வி நற்பயன் வீழ்புன லாவது
நாளு மர்ச்சனை நல்லுறுப் பாதலா
லாளு மன்னனை வாழ்த்திய தர்ச்சனை
முளு மற்றிவை காக்கு முறைமையால்

(இ-ள்.) வேள்வியின் நல்லபயனாகியமழையை “வீழ்கதண்புனல்” என்று அருளியது, நாஸ்தோறுஞ் சிவார்ச்சனைக்குரிய நல்ல வுறுப்பாயிருத்தலா லாகும் ; உலகத்தை அரசாட்சி செய்யும் அரசனைக்குறித்து “வேந்தனுமோங்கு” என்று வாழ்த்தியது, சிவார்ச்சனை முதலிய அறங்களை வழுவாது காக்கும் முறைமை யினாலாகும்.—எ-று.

அந்தணரும், வானவரும், ஆனினமும் நிலைபெற்றோங்கவே, அவர்கள் செய்யு மிருவகைப் பூசைகளால் மாத மும்மாரி தவறாது பெய்யுமாதலின், “வீழ்க தண்புனல்” என்றும், இவை யனைத்திற்கும் அரசனது செங்கோன்மையே காரணமாதலின் “வேந்தனும் ஓங்கு” என்று கூறியருளியதாம். (அஉஉ)

ஆழ்க தீயதென் றோதிந் நயனெறி
வீழ்க வென்று வேறெலலா மரன்பெயர்
சூழ்க வென்றது தொல்லுயிர் யாவையும்
வாழி யஞ்செழுத் தோதி வளர்கவே.

(இ-ள்.) “ஆழ்கதீய தெல்லாம்” என்று அருளிச்செய்தது, புறச்சமயங் களைனத்தும் அழியக்கடவன வென்று கூறியதாம்; வேறாயுள்ள எவவிடங்களிலும் சிவபெருமான் திருப்பெயர் சூழ்கவென்று அமைத்து “அரனாமேசூழ்க” என்று அருளிச்செய்தது, அநாதியாகவே யுள்ள ஆன்மகோழிகளைனத்தும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷ ரத்தை யுச்சரித்து வாழ்கவென்று கூறியருளியதாகும்.—எ-று.

வேந்தன் செங்கோல் கோடாது அரசாட்சியெய்யின் புறச்சமயங்கள் பாழ் பட் டொழியு மாதலின், “ஆழ்க தீயதெல்லாம்” என்றும், அவ்வா ருக்கவே உலகனைத்தும் சிவநாமமாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தையே யோதி யுய்யுமாதலின், “அரனாமே சூழ்க” என்றுங் கூறியதாம். (அஉஉ)

சொன்ன வையக முந்துயர் தீர்கவே
யென்னு நீர்மை யிகபரத் திறுயர்
மன்னி வாழுல கத்தவர் மாற்றிட
முன்ன ஞானசம் பந்தர் மொழிந்தனர்.

(இ-ள்.) புகழ்ந்து சொல்லப்பட்ட “வையகமுந் துயர்தீர்கவே” என்று அருளிச்செய்தது, இம்மை மறுமைகளிலுள்ள துன்பத்தைப்பெற்று உலகத்தில் வாழமுனிதர்கள் அதனை யொழிக்கும் பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது முதற்றிருப்பாசரத்தில் அருளிச்செய்தனர்.—எ-று.

அவ்வாறு உலகனைத்தும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரோச்சாரணஞ் செய்யவே தமது பிறவித்துன்ப நீங்கி முத்திபெறுதல் சத்தியமாதலின், “வையகமுந்துயர்தீர்கவே” என்று கூறியருளியதாம். (அஉச)

அரிய காட்சிய ரொன்பதல் வாழியைத்
தெரிய லாநிலை யாற்றெரி யாரொன
வுரிய வன்பினிற் காண்பவர் குண்மையாம்
பெரிய நல்லடை யாளங்கள் பேசினார்.

(இ-ள்.) “அரிய காட்சியராய்” என்று அருளிச்செய்தது அச்சிவபெருமானை உணரக்கூடாத (பௌத்தம் சமண முதலிய சமயங்களின்) நிலைமையினால் அறியப்படா ஒன்றும் பொருள்பட, பொருந்திய மெய்யன்பினால் தரிசிப்ப

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௦௫

வர்க்கு அறிவிக்கறிவாய் விளங்கும் சிறந்த நல்ல அடையாள விலக்கணங்களை
அருளிச்செய்தார்.—எ-று. (அஉடு)

ஆயி னும்பெரி யாரவ ரென்பது
மேய விவ்விவய் பேயன்றி விண்முதல்
பாய பூதங்கள் பல்லுயி ரண்டங்க
ளேயும் யாவு மிவர்வடி வென்றதாம்.

(இ-ள்.) “ஆயினும்பெரியர்” என்று அருளிச்செய்தது, பொருந்திய அரிய
காட்சியர் முதலிய இலக்கணங்களே யன்றி, ஆகாயமுதலாகப் பரந்த பஞ்சபூதங்
களும் பலஉயிர்வர்க்கங்களும், சகல அண்டங்களும் இவையல்லாத மற்றும் பொரு
ந்திய எல்லாப்பொருள்களும் இவரது திருவுருவமே யென்றருளியதாம்.—எ-று.

‘விண்முதல் பாய பூதங்கள் பல்லு யிரண்டங்கள் ஏயு யாவு மிவர்வடிவு’
என்பதனை,

“வானுகி மண்ணுகி வளியாகி யொளியாகி
பூனுகி யுயிராகி யுண்மையுமா யின்மையுமாய்க்
கோனுகி யானெனதென் றவரவரைக் கூட்தாட்டு
வானுகி நின்றாயை யெல்சொல்லி வாழ்த்துவனே.”—என வரும் அரு
ள்வாக்கினானு முணர்க. (அஉசு)

பின்பு மாரறி வாரவர் பெற்றியே
யென்ப தியாருணர் வாலுஞ்சென் றெட்டொணு
மன்பெ ருந்தன்மை யாரொன வாழ்த்தினு
ரன்பு சூழ்சணபை யாண்டகை யாரவர்.

(இ-ள்.) அன்பு நிறைந்த சோழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை
யார் பின்பும் “ஆரறிவாரவர்பெற்றியே” என்று அருளிச்செய்தது எத்தகையாரது
உணர்வினானுஞ் சென்றடையக்கூடாத நிலைபெற்ற பெருந்தன்மையையுடையா
ரென்று வாழ்த்தினு ஁ன்றதாம்.—எ-று (அஉஎ)

வெந்த சாம்பல் விராயென்பதுதம
தந்த மில்லொளி யல்லா வொளியெலாம்
வந்து வெந்தற மற்றப் பொடியணி
சந்த மாக்கொண்ட வண்ணமுஞ் சாற்றினார்.

(இ-ள்.) “வெந்தசாம்பல் விராயென்பபூசி” என்றருளியது, தமது மு
டிவில்லாத சுயஞ்சோதியென்று கூறும் ஒளியல்லாத மற்றைய வொளிகளெல்
லார் தம்மிடத்தொடங்கித் தமது இரொளத்திரியென்னுஞ் சத்தியால் நீரூய்விட,
அந்தச் சுடலைப்பொடியை அழகிய சந்தனமாகக்கொண்டு அணிந்த முறைமையை
யுஞ் சாற்றியருளினார்.—எ-று.

பூதமுதல் நாத மீறாகவுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களும், அத் தத்துவ
மூர்த்திகளாகிய பிரமன்-விஷ்ணு - இர்திரன்-சோம-சூரி-யாக்கினி முதலிய தேவ
ர்களும் மகாசங்காரகாலத்தில் தனது இரொளத்திரி யென்னுஞ் சத்தியால் தகிக்க
ப்பட்டுத் தன்னிடத் தொடுகுதலால், அத் தகிக்கப்பட்ட பொடியைத் தனது
திருமேனியில் கலவைச்சந்தனம்போலப் பூசி நடித்தலின், “மற்றப்பொடியணி
சந்தமாக்கொண்டவண்ணம்” என்று கூறியருளினார். (அஉசு)

தமக்குத் தந்தையர் தாயில ரொன்பது
மமைத்திங் கியாவையு மாங்கவை வீந்தபோ
திமைத்த சோதி யடக்கிப்பின் னீதலா
லெமக்கு நாதர் பிறப்பில ரொன்றதாம்.

(இ.ள்.) தமக்குத் “தந்தையாரொத்தாயிலர்” என்று அருளியது, இவ்வுலகத்தில் சடசித்துக்களாகிய எல்லாப்பொருள்களையுஞ் சிறுட்டித்து. பின்பு அப்பொருள்கள் தத்தமியல்பு குன்றியொடுங்குங் காலத்தில், விளங்குகின்ற பராசத்தியிலொடுக்கிப் பின் தோற்றுவித்தலால் எமது முதல்வராகிய சிவபெருமான் பிறப்பு இறப்பில்லாதவனென்று அருளிச்செய்ததாம்.—எ-று

எல்லாப்பொருள்களுந் தன்னிடத்திற்குன்றி யொடுங்க, தானொன்றிற் றோன்றுதலு மொடுங்குதலு மின்மையால் ‘பிறப்பிலா’ என்று கூறினார். உபலக்ஷணத்தால், இறப்பில்லாதவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. இதனை,

“எல்லார் பிறப்பு மிறப்புமியற் பாவலர்தஞ்
சொல்லார் நெளிந்தோநஞ் சோணேச—ரில்லிற்
பிறந்தகதை யுங்கேளேம் பேருலகில் வாழ்ந்துண்
முறந்தகதை யுங்கேட் டிலேம்” — என வருங் குகைநமசிவாயமூர்த்தி

கள் திருவாக்கானு முணர்க.

(அடகூ)

தம்மையேசுந்தி யாவெனுந் தன்மைதான்
மெய்ம்மை யாகி விளங்கொளி தாமென
விம்மையேநினை வார்தம மிருவினைப்
பொய்ம்மை வல்லினுள் போக்குவ னொன்றதாம்.

(இ.ள்.) “தம்மையே சிந்தியா வெழுவார் வினைதீர்ப்பா” என்று அருளியது மெய்ப்பொருளாய் விளங்குகின்ற ஒளிவடிவாயுள்ளவர் சிவபெருமானேயென்று இம்மையில் தியானிக்கும் அடியார்களது நல்வினைதீவினைகளுக்குக் காரணமாகிய மயக்கத்தைததரும் வலிய ஆணவவிருளை நீக்கியருளுவர் என்று கூறியருளியதாம்.—எ-று.

(அடகூ)

எந்தை யாரவ ரெவ்வகை யார்கொலென்
றிந்த வாய்மைமற் றெப்பொருட் கூற்றினு
முந்தை யோரையே கூற்றின் மொழிவதென்
றந்தண் பூந்தராய் வேந்த ரருளினார்.

(இ.ள்.) “எந்தையாரவ ரெவ்வகையார்கொல்” என்று அருளிய இரத்த உண்மைமொழியின்பொருள், திருமால்பிரமன்முதலிய முதற்பொருளாயக கூறும் எப்பொருட்பகுதிகளினும் முதற்காரணராகிய சிவபெருமானையே அப் பகுதிகளின் கூறுவதென்று அழகிய சிகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அருளிச்செய்தனர்.—எ-று.

சிவபெருமான அவவப்பொருட்கூற்றில் அதுவதுவாகியும் அனுகூலமும் விளங்கிநிறலால் தனக்கென வேராயல்புகூற வலையாமையின், ‘எவ்வகையார்கொல்’ என்று அருளிச்செய்தனர். இதனை,

“இன்றெனக்கருளியிருள்கடிந்துள்ள ததெழுதின நொயிறேபோன்று

நின்றநின் நன்மைநினைப்பநனைந்தேனீயலாற்பிறி துமற்றின்மை

[னே

சென்றுசென்றனுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றிநிநுப்பெருந்துறையுறைசிவ

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௦௮

யொன்றாய் லையன்றியொன்றில்லையாருணையறியகிற்பாரே” — எனவருந் திரு வாசகத் திருமுறையானு முணர்க. (அடக)

ஆதி யாட்பா லவர்க்கரு னுத்திற்
நாதன் மாட்டை ம கேட்க நவிலுங்கா
லோது மெலலை யுலப்பில வாதலின்
யாது மாராய்ச்சி யிலலைபா மென்றதாம்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் ஆட்கொள்ளும் பகுதியையுடைய அடியார்களுக்கு அருள் செயயுந் தன்மையையும், அவ்வெம்பெருமானது முதன்மைக்குணத்தையும் யாவருங்கேட்கும்படி சொல்லுமிடத்தில், யாங்குறுஞ் சொல்லளவி லடங்கா வாதலால் எவ்வளவும் வினவி யறியு மாராய்ச்சி யின்மையின, “ஆட்பாலவர்க்கரு ளும் வண்ணமுமாதி மாண்புங் கேட்பான புகிலளவில்லை கிளக்கவேண்டா” என்று கூறி யருளியதாம்.—எ-று. (அடஉ)

அன்ன வாதல் லாத்யா தாளடைந்
தின்ன கேட்கவே யேற்றகோட் பாலவு
முன்னை வல்வினை யுமமுடி வெய்துமத்
தன்மை யார்க்கென் றனர்சண பை காவலர்.

(இ-ள்.) அத்தன்மையுடையனவாதலால் சிவபெருமானது திருவடிகளை யடைந்து இவ்வியல்புகளைக் கேட்குங்கால் மேற்கூறியதன்மையையுடைய அடியார்களுக்கு பொருந்திய நலவினையும் பழமையாகிய தீவினையும் முடிவெய்தும் என நருளிச் செய்தார்; சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார். ( )

மன்னு மேதுக்க ளாலெனும் வாய்மைதான்
றன்ன தொப்புவே நின்மையிற் சங்கர
னின்ன தன்மையை யேது வெடுததுக்காட்
டனன வாற்றா லளப்பில னென்றதாம்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற “ஏதுக்களாலு மெடுத்தமொழியாலுமிக்குச் - சோ திக்கவேண்டா” என்றருளிய தன் மெய்ப்பொருளாவது, தனக்குச் சமானமான பொருள் வேறென்றில்லாமையினால் சிவபெருமான் தமது ஒப்பற்றதன்மையை ஏதுக்களாலும், திருஷ்டாந்தங்களினாலும் அளவிடுதற்கரியவொன் றருளியதாம்.

“தன்னதொப்புவே நின்மை” என்றதனை,

“மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங் கச்சி

மயானத்தான் வராசடையா னென்னி னல்லா

னொப்புடைய னல்ல னொருவ னல்ல

னொரு னல்லனோ ருவம னில்லி

யப்படியு மந்நிறமு மவவண் ணமு

மவனருளே கண்ணுக் காணி னல்லா

லிப்படிய னிந்நிறத்த னிவ்வண் ணத்த

னிவனிவை நென்றெழுதித் காட்டொ னாதே.” — என

வருந் திருநெறித்தமிழ்வேதத்தானும்,

‘ஏது வெடுத்துக்காட்டன்ன வாற்றா லளப்பிலன்’ என்றதனை,

“மறையினு லயனான் மாலான் மனத்தினால் வாக்கான் மற்றும்

குறைவிலா வளவி னாலுங் கூறெனா தாகி நின்ற

விறைவனார் கமல பாத மின்றியா னியம்பு மாசை

நிறையினார் குணத்தோர்க் கெல்லா நகையினை நிறுத்து மன்றே”—என வரும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தானு முணர்க. (அ.௩௪)

தோன்று காட்சி சுடர்விட் ளெனென்ப

தான்ற வங்கி புறத்தொளி யாயன்பி

லுன்ற வுள்ளெழுஞ் சோதியாய் நின்றன

னென்று காண்பார்க் கிதுபொரு ளென்றதாம்.

(இ-ள்.) “சுடர்விட் ளெனென்கள்சோதி” என்று கூறியருளியதன் மெய்ப்பொருளாவது, திருவருளோடுகூடிக்காணுஞ் சிவஞானிகளுக்கு, மிகுந்த அக்கினியானது புறத்திலுள்ள ஒளியாக அன்பினால் சிந்திக்குவகால் (புறத்திலுள்ள ஒளிகளையெல்லாம் விளக்கும்) அகத்தொளியாய் நிற்கின்றான் என்று கூறியருளியதாம்.—எ-று.

‘ஆன்றவங்கி புறத்தொளியாய்’ என்றதனால், சந்திரசூரியர்களைப்பூங் கொள்க. சிவபெருமான் புறத்தொளியாயுள்ள அச்சோமசூரியாக்கினி யென்னு முச்சுடருக்கும் உள்ளிருந் தொளிகொடுக்கும் சுயஞ்சோதியாகிய பேரொளியாய் நிறவின் ‘உள்ளெழுஞ் சோதியாய் நின்றனன்’ என்று கூறினார். (அ.௩௫)

வேறு.

மாதுக்க நீங்க லுறுவீர்மனம் பற்று மென்ப

தாதிச் சுடர்ச்சோ தியையன்பி னகத்துள் ளாக்கிப்

போதித்த நோக்குந் றொழியாமற் பொருந்தி வாழ்ந்து

பேதித்த பந்தப பிறப்பின் னெறிபேர்மி னென்றாம்.

(இ-ள்.) “மாதுக்கநீங்கலுறுவீர் மனம்பற்றிவாழ்மின்” என்றருளியது, எல்லாவொளிகட்கு முதற்காரண வொளியாயுள்ள சிவபெருமானை அன்பினால் தமது அகத்துட்சேர்த்து ஞானநோக்கமுற்று அதனை நீங்காமல் கூடிவாழ்ந்து (அநாதியாகவே) பேதிக்கின்ற மலமாயாபந்தத்தாலாகிய பிறப்பின்வழியை யொழிப்பீர் என்று அருளியதாம்.—எ-று. (அ.௩௬)

வேறு.

ஈண்டு சாதுக்க ளென்றெடுத் தோதிற்று

வேண்டும் வேட்கைய வெல்லாம் விமலர்தான்

பூண்ட வன்பினிற் போற்றுவீர் சார்மினென்

றாண்ட சண்பை யரச ரருளினார்.

(இ-ள்.) இவ்விடத்து “சாதுக்கன் மிக்கீ ரிறையேவந்து சார்மின்கள்” என்று அருளியது, வேண்டும் விருப்பமுடையன வெல்லாம் சிவபெருமானது திருவடிகளிடபூண்ட அன்புகாரணமாகக்கொண்டு துதிக்கின்ற அடியார்களே! நீங்கள் அவ்வெம்பெருமானது திருவடிகளை அடையுங்களென்று நம்மை அடிமையாக்கக்கொண்ட திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அருளிச்செய்தனர்.—எ-று. (அ.௩௭)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம் ௩௦௯

வேறு.

ஆடும்மென வாந்திருப் பாட்டி னமைத்த மூன்று
நீடும்புக ழோபிறர் துன்பநீத் தற்கோ வென்று
தேடு முணர்வீ ருலகுக்கிவை செய்த தீசர்
கூடுங் கருணைத் திறமென்றனர் கொள்கை மேலோர்.

(இ-ள்.) “ஆடும்” என்னு முதலையுடைய திருப்பாசரத்தில் “ஆடும்மென
யும் மருங்குற்றமுதைத்து வேதம் பாடும் மெனவும்” என்று அருளிச்செய்தமூன்
றும் மிக்கபுகழைக் கருதியோ? அல்லது தன்னையடைந்தார துதுபத்தை நீக்கு
தற்பொருட்டோ? என்று ஆராயும் அறிவினையுடையோ! சிவபெருமான் உலகத்
தார்பொருட்டு இச்செயல்மூன்றையுஞ் செய்தருளியது அவரது காருண்னியத்
தின் திறம் என்று அருளிச்செய்தனர்; மேம்பட்ட கொள்கையினை யுடைய
திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று.

சிவபெருமான் உலகுயிர்கள்மேல் வைத்த காருண்னியவியல்பால் செய்
தருளும் பஞ்சகிருத்திய தாண்டவத்தைப் பதஞ்சலிவியாக்கிரபாதர் பொருட்டுத்
திருவம்பலத்தில் நடித்தருளுவதும், எவவுயிர்களையும் கவர்ந்துசெல்லும் இயமனை
மார்க்கண்டேயர்பொருட்டு உதைத்தருளியதும், உலகுயிர்கள் விதிநீவேதங்களை
யுணர்ந்து ஒழுகுதற்பொருட்டு வேதங்களை யருளிச் செய்ததுமாகிய இவையனைத்
தும் சிவபெருமான் உலகுயிர்மேல்வைத்த பெருங்கருணைத் திறமேயன்றித் தனக்
கோர்புகழ்க்கருதியன்றாகவின ‘கூடுங்கருணைந்திறம்’ என்று கூறியருளினார். (1)

கருதுங் கடிசேர்ந்த வெணுந்திருப் பாட்டி வீசர்
மருவும் பெருமபூசை மறுத்தவர்க் கோறன் முத்தி
தருதன் மையதாதல சண்டிசர் தஞ்செய்கை தக்கோர்
பெரிதுஞ் சொலக்கேட்டன மென்றனர் பிள்ளை யார்தாம்.

(இ-ள்.) யாவருஞ் சிந்திக்கத்தக்க “கடிசேர்ந்த” என்னு முதலையுடைய
திருப்பாசரத்தில், சிவபெருமானைக் குறித்துச் செய்யும் சிறந்த பெருமபூசையைச்
சிதைத்தவர்களைக் கொலலுதலே முத்திபெறுதற் கேதுவாயுள்ள தென்பதைச்
சண்டிசநாயனாரது திவ்வியசரித்திரமுறைமையால் மேலோர்கள் மிகவுஞ் சிறப்
பித்துச் சொல்லக் கேள்வியுறறேகூறியருளினார்; திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.

சிவபூசையைச் சிதைத்தவன் தன பிதாவென்று சிறிதிங் கருதாது அவன்
தானைத் துணித்த பாவத்தையும் புண்ணியமாகக் கருதி முத்கியளித்தலின் ‘மரு
வும் பெருமபூசை மறுத்தவாக் கோறன்முத்தி தருதன்மையதாதல்’ என்று கூறி
யருளினார். இதனை,

“தீதில்லைமாணிசிவகருமஞ்சிதைத்தானைச்
சாதிபும்வேதியன்றதைதனைத்தாளிண்ணெஞ்
சேகிப்பவீசன்றிருவருளாற்றேவர்தொழப்
பாதகமேசோறுபற்றினவாதோனோக்கம்.” — என வருந் திரு

வாசகத் திருமுறையானு முணர்ச்சு.

(அ.௩௯)

வேத முதல்வ னெனும்மெய்த் திருப்பாட்டினினே
ராதி யுலகோ ரிடர்நீங்கிட வேத்த வாடும்

பாத முதலாம் பதினெண் புராணங்க ளென்றே

யோதென் றுநாசெய் தனரயாவு மோதா னுணர்ந்தார்.

(இ-ள்.) “வேதம்முதல்வன்” என்று அருளிய மெய்ம்மைபொருந்திய திருப்பாசுரத்தின் பொருள் (அவ்வேதத்தால் பிரதிபாதிக்கப்படும்) முதற்கடவுளா யுள்ளவர் உலகத்தார் பிறவித்துன்பத்தினின்று நீங்கும்பொருட்டுத் துதிக்கத் திரு வம்பலத்தில் திருநடனஞ் செய்தருளும் திருவடியை யுடைய சிவபெருமானே யாம் ; (அவர் முதற்கடவுளென்பதை யுணர்த்துதற்குரிய பிரமாணங்கள் அவ வேதமே யன்றிப்) பதினெண் புராணங்களு மாமென்று, அப்புராணங்களை யோதி யுணர்வாயென்று சகலஞானங்களையும் ஓதாதுணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை யார் அருளிச்செய்தார்.—எ-று.

வேதத்தின அர்த்தமே புராணங்க ளாகலின் “பதினெண் புராணங்களெ ன்றே யோதென் றுநாசெய்தனர்” என்று கூறியருளினார். (அச௦)

பாவுற்ற பாராழி வட்டத்திருப் பாட்டி னுண்மை
காவற் றொழிலா னெனுங்கண்ணனுங் காவல் பெற்ற
தியாவாக்கு மேலாய வீசனரு ளாழிபெற்று
மேவுற்ற சீருற்றது வென்றனா வேதவாயர்.

(இ-ள்.) சிறந்த “பாராழிவட்டம்” என்று அருளிச்செய்த திருப்பாசுர த்தின் உண்மைப்பொருள், காவற் றொழிலை யுடையானென்று கூறும் திருமாலும் அக்காக்குற் தொழிலை யடைந்தது எல்லாத தேவர்கட்கும் மேலாகிய சிவபெரு மான கொடுத்தருளிய (சுதரிசன மென்னும்) சக்கரத்தைப் பெற்றதன லுண்டா கிய புகழ் உலகில் நிலைபெற்றதென்று திருநெறித்தமிழ்வேத மோதியருநந் திரு வாயினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கூறியருளினார்.—எ-று.

சிவபெருமான சலந்தராசுரனை யழித்தற்பொருட்டுத் தமது திருவடிப் பெருவிரலினுற் பூமியி லொருசக்கரங்கீறி இதனை யெடுக்கவேன, அவனவவாறே யசனை யெடுத்துச் சிரமேற் றாக, உடனே அவனுடலை இரண்டாகப்பிளந்த அச் சக்கரப்படையைத் திருமால் பகைவனா யழித்தற்பொருட்டுச் சிவபெருமானே ஆயிரந்தாமமாலராத் பூசிக்குவகால், அவற்றுளொருமலர் குறைய உடனே தனது கண்ணைப் பிடுங்கி யருசசித்தமையால் சிவபெருமான் நிருவுள மகிழ்ந்து அதனை பீர்த்தருளினொன்பது புராணவரலாறு.

“அருமலரோன்சிரமொன்றறுத்தீரசெறுத்தீரழற்குலத்திலந்தகனைத் திருமகள்கோனெமொல்கிறப்பாகியபூசனைசெய்பொழுதி லொருமலராயிரத்திற்குறைவானிறைவாகவோகண்மலர்கூட்டலுமே பொருவிமலாழிந்தளித்தீர்பொழிலாகிதிருப்புத்தூர்ப்புனிதனீரோ.” — எனவரும் ஸ்ரீசந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தேவாரத்தானும்,

“சலந்தர னுடலங் கீண்ட சக்கரப் படையாய் போற்றி

வலந்தரு மதனை மாயோன் வழிபடக் கொடுத்தாய் போற்றி

யலந்தசெங் கமலப் புத்தே ணைச்சிர மரிந்தாய் போற்றி

சிலந்தியை மகுடஞ்சூட்டா வரசருள் செல்வம் போற்றி.” —என வருந் திருவிளையாடற்புராணத்தானு முணர்க. (அச௧)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௧௧

மாலா யவனென்ன வருந்திருப் பாட்டின் மாலுந்
தோலா மறைநான் முகனுத்தொடர் வாமமா
தோலா வகைசுட்ட நஞ்சுண் டிறவாமைக் காத்த
மேலாங் கருணைத் திரம் வெங்குரு வேந்தர் வைத்தார்.

(இ-ள்.) “மாலாயவன்” என்று அருளிய திருப்பாசுரத்தில், திருமாலும் வெற்றிபொருந்திய வேதங்களை யுணர்ந்த பிரமனும் முதலாகிய தேவர்கள் தன்னைநிர் நிற்காவண்ணம் எரித்த ஆலாகலவிஷத்தை யுண்டருளி அத்திருமால்முதலியோ ரிறவாமற் காத்தருளிய சிறந்த திருவருளின் திறத்தைச் சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வைத்தருளினார்.—எ-று.

சிவபெருமான் திருப்பாற்கடலிற் றோன்றிய விடத்தைத் திருமிடற்றி லடக்கித் திருமால்முதலியோனாக் காத்தருளிய திவ்ய சரித்திரத்தை முன் திருநீலகண்டநாயனார் புராணத்துக் கூறினமையின் ஆண்டுக் கண்ணென்க.

“ஓத விடமுண் பெயநிறத் தாமனாமேற்

கோதையர்க்குத் தாலி கொடுத்தவரார்” —என வருந் தைவீகவுலா வானு முணாக. (அசுட)

வேறு.

ஆனவற் றன்றி யென்ற வத்திருப் பாட்டிற் கூடன்
மாநக ரத்துச் சங்கம் வைத்தவன் றேற்றத் தேரு
வீனர்க ளெலலைக் கிட்ட வேடுநீ ரொதிரந்து செவலில்
ஞானமீ சன்பா லன்பே யென்றனர் ஞானமுண்டார்.

(இ-ள்.) சிறந்த “அற்றன்றி” என்று அருளிய திருப்பாசுரத்தில் பெரிய மதுரைத் திருப்பதியில் முததமிழ்ச் சங்கத்தை வளர்த்த பாண்டியராசன் தெளிவிக்கத்தெளியாத கீழ்மக்களாகிய சமணர்கள் ஏடு இடும் வைகையாற்றி நெல்லையில் தாம் இடும் ஏடானது அவ்வாற்றுகரில் எதிரந்து செனறல், மெய்ஞ்ஞானமாவது சிவபெருமானிடத்து வைத்த அன்பே என்று அருளிச்செய்தார்; சிவஞானப்பாலமுதுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று. (அசுட)

வேறு.

வெறியார் பொழிற்சண் பையர்வேந்தா மெய்ப்பா சுரத்தைக்
குறியே நியவெலலை யறிந்துகும் பிட்டே னலலேன்
சிறியே னறிவுக் கவர்தந்திருப் பாதற் தந்த
நெறியே சிறிதியா னறிநீர்மைகும் பிட்டே னன்பால்.

(இ-ள்.) வாசனைபொருந்திய சோலைசூழ்ந்த சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அருளிச்செய்த மெய்மைபொருந்திய திருப்பாசுரத்தை அப்பாசுரத்திற் குறித்த பொருளினவையறிந்து துதித்தவ னல்லேன்; சிறியே னுடைய சிற்றறிவிற்கு அவவருள் வள்ளலாரது திருவடிகள் தந்தருளிய திருவருளினவழியே சிறிது அடியேனறிந்த வண்ணம் அன்பால் துதித்தேன—எ-று. (1)

அலரும்வினா சூழ்பொழிற் காழியு ளாகி ஞான
மலருந்திரு வாக்குடை வள்ளலா ருள்ள வண்ணம்
பலருமுணர்ந் துய்யப் பகர்ந்து வரைந்தி யாற்றி
னிலவுந்திரு வேடு திருக்கையா னீட்டி யிட்டார்.

(இ-ள்.) மலர்களாலும் வாசனைகுழந்த சோலையையுடைய சோழியிலவத ரித்தருளிய சிவஞானநிறைந்த திருவாக்கினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை யார் வேதசிவாமங்களிற் கூறும் உண்மைநெறியைத் திருப்பாசரமாக அருளிச்செ ய்து அதனை ஏட்டிலெழுதி வைகையாற்றில் விளங்குகின்ற அத்திருவேட்டை (இதுவே மெய்ப்பொருளென்று) யாவரு முணர்ந்துய்யும்பொருட்டுத் தமது திருக் கரத்தினால் நீட்டி யிட்டருளினார்.—எ-று. (அசடு)

வேறு.

திருவுடைப பிள்ளை யார்தந் திருக்கையா லிட்ட வேடு
மருவிய பிறவி யாற்றின் மாதவர் மனஞ்சென் றுற்போற்
பொருபுனல் வைகை யாற்றி லெதிர்த்துநீர் கிழித்துப் போகு
மிருகிவத் தோர்கட் கெல்லா மிதுபொரு ளென்று காட்டி.

(இ-ள்.) திருவருட் செல்வத்தையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருக்கரத்தாலிட்டருளிய திருப்பாசர மெழுதிய திருவேடானது தம்மைத் தொடர்ந்த பிறவியாகிய ஆற்றில் மகத்தாகிய தவத்தினையுடைய அடியார்களது மனமானது (அதன் வழித்தாகாதது தன் வழித்தாய்ச்) சென்றாற்போலப் பெரிய நிலவுகத்தி லுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் இச்சைவ சமயப்பொருளே மெய்ப்பொரு ளென்று காட்டிக் களையை மோதிச்செல்லுகின்ற நீர்நிறைந்த வைகையாற்றின் கண் எதிர்த்து அந்நீரைக் கிழித்துச் செல்லும்—எ-று. (அசசு)

எம்பிரான் சிவனே யெல்லாப் பொருளுமென் றெழுது மேட்டிற்
றம்பிரா னருளால் வேந்தன் நன்னைமுன் னேங்கப் பாட
வமபுய மலரான் மார்ப் னநபாய னென்னுஞ் சீர்த்திச்
செம்பியன் செங்கோ லென்னத் தென்னன்கு னியிரந்த தன்றே.

(இ-ள்.) எமது ஆண்டவராகிய சிவபெருமானே சடசித்துக்களாகிய எல் லாப்பொருள்களுமா யுள்ளவனென்னும் பொருளை யமைத்தெழுதிய திருப்பாசரத் தில், சிவபெருமான் திருவருளினால் அரசனைக்குறித்தது “வேந்தனு மோங்கு” என்று முன்பு பாடியருளுதலால் இலக்ஷுமி வசிக்கும மாரியினையுடைய புகழமை ந்த அநபாயசோழமகாராஜாவினுடைய செங்கோலைப்போல, அந்தப் பாண்டிய ராசன் அடைந்திருந்த கூனானது நிமிர்ந்தது.—எ-று.

அரசனை விஷ்ணு அமிசம் பொருந்தியுள்ளவ னென்று கூறுதல் மரபாக லான், ‘அம்புயமலரான் மார்ப் னநபாயனென்னுஞ் சீர்த்திச், செம்பியன்’ என்று கூறினார். திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் முன்னமே விபூகியெடுத்துப் பூசப்பெற் றுச் சுரோயோடு தனது கூனும் நீங்கத்தக்க பரிபாகம் பெற்றுள்ளவ னாகலான், “வேந்தனு மோங்கு” என்ற வுடனே கூன் ஒழிந்து கூன்பாண்டியனென்னும் பெயர் மாறி, கின்றசீர்நெடுமொற னென்னும் பெயர் பெற்றன னென்க. (அசஎ)

ஏடுநீ றெதிர்த்து செல்லும் பொழுதிமையோர்க ளெல்லா
நீடிய வாழ்த்திற் போற்றி நிமிர்ந்தபூ மாரி தூர்த்தா
ராடியல் யானே மன்ன னற்புத மெய்தி நின்றான்
பாடுசே ரமண ரஞ்சிப் பதைப்புடன் பணிந்து நின்றார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். நடிகை

(இ-ள்.) திருப்பாசுரமெழுதிய திருவேடானது வைகைநீர் பெருக்கில் எதிர்த்து செல்லும்பொழுது எல்லாதேவர்களும் மிக்க வாழ்த்தொலியால் துதித்து நிறைந்த பூமழைபொழிந்தார்கள்; வெற்றிபொருந்திய அழகிய யானைப்படையையுடைய பாண்டியராசன் அற்புதமடைந்து நின்றான்; இறுமாப்புடைய சமணர்கள் அஞ்சிப் பதைபதைப்போடு தலைகுனிந்துநின்றார்கள்.—எ.று.(அசஅ)

ஆற்றின்மேற் செல்லு மேடு தொடர்ந்தெடுப் பதற்கு வேண்டிக்
காற்றினுங் கடுகச் செல்லுங் கடும்பரி யேறிக் கொண்டு
கோற்றொழி நிறுத்த வல்ல குலச்சிறை யாரபின் சென்ற
கோற்றுயர் கொடியி னொரப் பாடினா றோடு தங்க.

(இ-ள்.) வைகையாற்றில் எதிர்த்துசெல்லத் திருப்பாசுரத் திருவேட்டைச் செக்கோற்றொழிந்த திருத்தவல்லவராகிய குலச்சிறைநாயனார் தொடர்ந்தெடுக்க விரும்பிக் காற்றைப்பாக்கிலும் வேகமாகச் செல்லுங் கடுமடையையுடைய குதியையினமே லேறிக்கொண்டு பின்சென்றருளினார்; அந் திருப்பாசுரத் திருவேடு (அவ்வாறெதிர்த்து செல்லாமல்) தங்கும்பொருட்டு (பின்னையார்) இடபக்கொடியையையுடையகிவபெருமானைத் திருப்பதிகம்பாடி யருளினார்.—எ.று. (அசக)

ஏடகம் பின்னே யாராதாம் வன்னியென் றெடுத்துப் பாடக்
கூடிய நீரி லேடு குலச்சிறை யாருங் கூடிக்
காழிட மாக வாடுங் கண்ணுதல கோயின் மாடு
நீடுநீர் நடுவுட் புக்கு நின்றவே டெடுத்ததுக் கொண்டார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பின்னையார் திருவேடகத் திருப்பதிகத்தை “வன்னி” என்று முதலெடுத்துப் பாடியருள, நீரின பொருந்திய திருவேட்டினைக் குலச்சிறைநாயனாரைச் சென்றடைந்து, மகாமகானமேநாடகசாலையாக அமர்ந்து திருநடனஞ் செய்தருளும் நெற்றிக்கண்ணராகிய ஸ்ரீகிவபெருமானது திருக்கோயிலின் பக்கத்தில் மிக்க ஆற்று நீரின நடுவிற்பென்று அங்கு நின்ற திருவேட்டையெடுத்தருளினார்.—எ.று. (அரு0)

திருஏடகம் - பண் - கோல்லி.

திருச்சிறைமபலம்.

வன்னிபுமத்தமுமதிபொதிசடையினன்
பொன்னியறிருவடிபுதுமலரவைகொடு
மலர்மறைமவாவழிபடவடியவ
நின் னாலசபாடலோடகத்தொருவனே.

கோடுநா நனமகில்கொண்டழிவைகைநீ
ரோடுசொறனைதருமேடகத்தொருவனே
நாடுதென்புகலியுணஞானசம்பந்தன்
பாடலபத்திவைவலலார்க்கிலையாமபாவமே.

திருச்சிறைமபலம்.

சுவாமிபெயர் - ஏடகநாதர், தேவியார் - உமையம்மை.

தலைமிசை வைத்துக் கொண்டு தாங்கரு மகிழ்ச்சி பொங்க
வலையுனர் களாயி லேறி யங்கினி தமர்ந்த மேருச்
சிலையுடை யவர்தாள் போற்றி மீண்டுசென் றணைவார் தெய்வ
மலைமகள் குழைத்த ஞான முண்டவர் தம்பால வந்தார்.

(இ-ள்.) திருவேட்டை எடுத்துச் சிரமேற்கொண்டு பெருமகிழ்ச்சி பொங்க
அலைகின்ற நீரையுடைய வைகைநதிக் களாயிலேறி அங்கு இனிமையோடு வீற்றி
ருந்தருளும் மேருமலையாகிய விலையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதித்
துத் திரும்பிச்செல்வினறவராய்த் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பர்வத ராசபுத்திரி
யாகிய உமாதேவியார் குழைத்துட்டிய சிவஞானமிதத்தை யுண்டருளிய திரு
ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரிடத்து வந்தருளினாள்.—எ-று. (அநிக)

மற்றவர் பிள்ளை யாராதம் மலரடி வணங்கிப் போற்றிக்
கொற்றவன் முதலா யுள்ளோர் காணமுன் கொணராத வேடு
பற்றிய கையி லேந்திப் பண்பின லியார்க்குங் காட்ட
வற்றருள் பெற்ற தொண்ட ரரவொலி யெழுந்த தன்றே.

(இ-ள்.) அக்குலச்சிறைநாயனார் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது தாம்
மாமலாபோன்ற திருவடிகளை வணங்கித் துதித்துப் பாண்டியராசன் முதலிய
சபையிலுள்ளவர்க ளனைவருங் காணும்படி முனடி கொண்டுவந்த திருப்பாசர
மெழுதிய திருவேட்டை யெடுத்த திருக்கரத்தில் தாங்கி முறைமைப்படி யாவர்க்
குங் காட்டியருள, பாசபந்தங்களை யொழித்தது திருவருளை யடைந்த அடியார்
கள் செய்யும் அரகர வென்னும் பேரோசையானது எங்கும் பரவியது.—எ-று.

மன்னவன் மாறன் கண்டு மந்திரி யாரை நோக்கித்
துன்னிய வாதி லொட்டித் தோற்றவிச சமணா தாங்கண்
முன்னமே பிள்ளை யார்பா லனுசிற முற்றச் செய்தார்
கொன்னுனைக் கழுவி லேற்றி முறைசெய்க வென்று கூற.

(இ-ள்.) அதனைப் பாண்டியராச னறிந்து குலசபைநாயனரைப்பார்த்து,
பொருந்திய வாதில் உடன்பட்டதே தோற்ற இந்நரச சமணர்கள் (வாது செய்தற்கு)
முன்னமே இத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை யாரிடத்திலே அனுசிறம் வரும்படிச்
செய்தார்கள்; ஆதலால், இவர்களைக்கொல் லுக்க மிக்க கூாமையையுடைய கழு
வில் ஏற்றித் தண்டஞ் செய்வீராக வென்று சொல்ல.—எ-று.

‘கழுவிலேற’ என்றும் பாடம்.

இதமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம்.

(அநிக)

புகலியில் வந்த ஞானப் புங்கவ ரதனைக் கேட்டு
மிகலில ரொனினுஞ் சைவ ரிருந்துவாழ் மடத்திற் றிங்கு
தகவிலாச் சமணர் செய்த தன்மையாற் சாலு மென்றே
மிகையிலா வேந்தன் செய்கை விலக்கிடா நிருந்த வேலை.

(இ-ள்.) சீகாழிப்பதியி லவதரித்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அத
னைக் கேட்டும், தாம் அவர்கள்மேல் சிறிதும் பகையில்லாதவராயினும் சிவனடியா
ர்களிருந்து வாழும் திருமடத்தில் தகுதியில்லாத அச்சமணர்கள் தீங்குவிளைத்த

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். நகடு

தன்மையால், இத்தண்டனை தரும் என்று சூற்றமற்ற பாண்டியராசனது செய்கையை விலக்காமலிருந்தபொழுது.—எ-று. (அருசு)

பண்புடையமைச்ச னாரும் பாருளோ ரறியு மாற்றும்
கண்புடை பட்டு நீண்ட கழுத்தறி நிரையி லேற்ற
நண்புடை ஞான முண்டா மடத்துத்ததி நாடி யிட்ட
வெண்பெருங் குன்றத் தெண்ணு யிரவரு மேறினாகள்.

(இ-ள்.) நற்குண மமைந்த குலசுசிறைநாயனாரும் உலகத்தா ரறியுமபடி (சமணர்களைக்) கணுவோடுபுடைபடுத்துநீண்டவரிசையாகிய கழுமரங்களிலெற்ற, யாவரிடத்தும் அனபிணையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா றொழந்தருளத் திருமடத்தில் விருமபித தீப்பற்றச்செய்த பெரிய எட்டுமலைகளிலு மிருந்து வந்த எண்ணுயிரம் சமணர்களும் ஏறினாகள்.—எ-று. (அருசு)

தோற்றவா கழுவி லேறித் தோறிடத் தோற்றந் தமப
மாற்றிடை யமண ரோலை யுழிவின லாரநத் தமபம
வேற்றொரு தெய்வமன்மை விளக்கிய பதாகைத் தம்பம.
போற்றுகோப பிள்ளை யாரதம் புகழ்ச்சயத் தமபமாகும்.

(இ-ள்.) வாதில தோற்ற சமணர்கள் கழுவிலேறியிருக்கத் தோற்றுசின்ற அக் கழுஸ்தம்பமானது வைகையாற்றில் சமணர்கள் தங்கள் சமயவுண்மையை யெழுதியிட்ட ஏடானது தோற்ற காரணத்தினால் பொருந்திய ஸ்தம்பமாகவும், (அஃ) பெருமானே யன்றி) வேறொரு தெய்வமில்லாமையை விளக்கிய ஆவச ஸ்தம்பமாகவும், யாவரும் துதிக்குஞ் சிறப்பிணையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை யாரது புகழை நிறுத்திய வெற்றிஸ்தம்பமாகவும் விளங்கும்.—எ-று. (அருசு)

தென்னவன நனக்கு நீறு சிரபுரச்செலவ நீந்தா
முன்னவன பணிந்து கொண்ட முழுவது மணிந்து நின்றான்
மன்னவீ றணிந்தானென்று மற்றவன் மதுரை வாழ்வார்
துன்னிநின் றாக ளெல்லாந் தூயநீ றணிந்து கொண்டார்.

(இ-ள்.) சோழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பாண்டிய ராசனுக்கு விபூதிக்கொடுத்தருளினார்; முன்னே அப் பாண்டியன் வணங்கி அதனை யேற்றுக்கொண்டு சரீரமுழுவதும் அணிந்து நின்றான்; பாண்டியராசன் விபூதி யணிந்தானென்று அம் மதுரைப்பதியில் வாழ்கின்றவர்களும் அவனைச் சார்ந்து நின்றவர்களுமாகிய யாவரும் பரிசுத்தம்பொருந்திய விபூதியை யணிந்துகொண்டார்கள்.—எ-று. (அருசு)

பூதிமெய்க் கணிந்து வேந்தன் புனிதனு யுயர்ந்த போது
நீதியும் வேத நீதி யாகியே நிகழ்ந்த தெங்கும்
மேதினி புனித மாக வெண்ணீற்றின் விரிந்த சோதி
மாதிரை தூய்மை செய்ய வமணிநுண் மாய்ந்த தனறே.

(இ-ள்.) பாண்டியராசன் விபூதியைத் தனது தேகத்திலணிந்து பரிசுத்த னாய் உயர்ந்து விளங்கியபொழுது, இராசநீதியும் வேத மார்க்கமாகவே எங்கும் விளங்கியது; அதனால், உலகத்திலுள்ளோர் பரிசுத்தராகத் திரு வெண்ணீற்றினால்

பார்த ஓளியானது எட்டுத்திக்குகையும் பரிசுத்தமாக்கச் சமணர்களாகிய பேரிரு ளொழிந்தது.—எ-று. (அருஅ)

மீனவர் குயிரை நல்கி மெய்ந்நெறி காட்டி மிக்க
ஆனமாஞ் சமணை நீக்கி யுலகெலா முய்யக கொண்ட
ஞானசம பநதர் வாய்மை ஞாலத்திற் பெருகி யோங்கத்
தேனலர் கொன்றை யாதந் திருநெறி நடநத தன்றே.

(இ-ள்.) (சுரநோயினால் வருகிற இறக்கும் நிலைமையிலிருந்த) பாண்டிய ராசனுடைய உயிரைப் பாதுகாத்து, மெய்மையாகிய சைவசமயநெறியைப் பிர காசப்படுத்தி, குற்றம் பொருந்திய சமணநெறியை பொழித்து உலகத்துள்ளா ரனைவரும் பிழைக்கும்படி ஆட்கொண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரது உண்மையாகிய கீர்த்தியானது உலகத்தில் அதிகரித்தோங்குமபடித் தேன் பொருந்திய கொன்றைமலாமாலையையணிந்த சிவபெருமானது சிறந்த சைவமார் க்கம் எங்குமபரவியது.—எ-று. (அருக)

மறையவர் வேள்வி செய்ய வானவா மாரி நல்க
விறைவனன் னெறியி னோங்க விகத்தினி லவனி யினபங்
குறைவில தெனினுய கூறறை யுதைத்தவா நாமய கூறி
நிறைகடற் பிறவித துன்ப நீங்கிடப் பெற்ற தன்றே.

(இ-ள்.) வேதியர்கள் யாகாதிகளைச் செய்யவும், (அவர்கள் யாகஞ்செய் யுஞ் காரணத்தால்) தேவர்கள் மாத முமமாரி பெய்யவும், (அதனால் முப்போக முந் தப்பாமல்விளைதலின்) அரசன் தருமநெறியிலேநடக்கவும், (அக்காரணங்களி னால்) உலகமானது இமமையின்பத்தில் சிறிதுங்குறைவற்றதா யிருப்பினும், (மறு மைப் பயனுக்காக) இயமனை யுதைத்தருளிய ஸ்ரீ சிவபெருமான நிருநாமமாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தைத் துதித்து, நிறைந்த கடலபோலும் பிறவித துன்பத்தினி னறும் நீங்கும்படிப் பெற்றுக்கொண்டது.—எ-று.

பிறவித்துன்பங்கள் தன்னாலும் பிறவானமாக்களாலும் வரும் ஆதியான்மீ கம், தேவர்களால் வரும் ஆதிதைவிகம், பிருவிதி முதலிய பஞ்சபூதங்களால் வரும் ஆதிபௌதீகம் என மூன்று வகைப்படும். இவற்றை முறையே,

“தன்னாற் பிறராற் தனக்குவருந் திங்குநல
மின்ன விலங்கரவந் தேனொறுமபு—சென்முதனி
ரட்டையல வன்முதலை மீனரவ மாதியினால்
கட்டமுமிங் கான்மிகமே காண்.

கருவிற் றுயர் செனிக்குங் காலத் துயாமெய்
திரைநாழைப் பிற்றினைத்துச் செத்து—நரகத்தி
னாழந் துயர்புவினை யாளினப மாதியெலா
மூழுதவு தைவிகமென் னோர்.

பனியா விடியாற் பனிவா டையினால்
துனிதென் றவினாஞ் சுகமுந்—தனையினைய
நீரின மின்பின் னலுநெருப்பி னாந்துயரின்
போரிற் பவுதிகமா கும்.”—என வருந் திருவெண்பாக்களா னுணர்க.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௧௭

அங்கயற் கண்ணி தன்னோ டாலவா யமர்ந்த வண்ணல்
பங்கயச் செயய பாதம பணிவனென் றெழுந்து சென்று
பொங்கொளிச் சிவிகை யேறிப் புகழியர் வேந்தர் போந்தார்
மங்கையர்க் கரசி யாரு மன்னனும் போற்றி வந்தார்.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் ஸ்ரீமீனாக்ஷி
யம்மையாரோடு திருவாலவாயில் வீற்றிருந்தருளும் ஸ்ரீ சுந்தரோசரது தாமரைமலர்
போன்ற சிவந்த திருவடிகளை வணங்குவேனென்று எழுந்துசென்று மிக்க ஒளி
யினையுடைய முத்துச்சிவிகையிலேறிச் சென்றருளினார்; பாண்டிமாதேவியாரும்
பாண்டியராசனும் துதித்துக்கொண்டு அவரருகில வந்தார்கள்.—எ-று. (அசு௧)

எண்ணரும் பெருமைத் தொண்டா யாவரு மமிழ்ச்சி யெய்திப்
புண்ணியப் பிள்ளை யாரைப் புகழ்ந்துடன் போற்றிப் போத
மண்ணெலா முயய வந்த வள்ளலா தமமைக் கண்டு
கண்ணிற பயன்கொண டார்கள் கன்னிடட் டவாக ளெலலாம்.

(இ-ள்.) அளவிதெற்கரிய பெருமையினையுடைய திருத்தொண்டாக
ளனைவரும் மகிழ்ச்சியடைந்த புண்ணியசொருபராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்
ளையாரைப் புகழ்ந்து பின்னே துதித்துவர, உலகமனைத்தும் அருள்பெறுய்யும்
பொருட்டு அவதாரித்தருளிய அவருளா ள்ளலானாத தரிசித்துப் பாண்டிநாட்டி
லுள்ள சனங்களனைவரும் கண்ணைப்பெற்றதனா லடையவேண்டிய பயனையடை
ந்தார்கள்.—எ-று. (அசு2.)

ஆலவா யண்ணல் கோயி லங்கண்முன் றோன்றக் கண்டு
பாலரா வாயா மிகக் பண்பினாற் றொழுது சென்று
மாலுநான் முகனும் போற்ற மன்னினா கோயில வாயிற
சீலமா தவத்தோ முனடி சிவிகைகின் நிழிந்து புக்கார்.

(இ-ள்.) அவருத் திருவாலவாயி லெழுந்தருளும் ஸ்ரீ சுந்தரோசரது திருக்
கோயிலானது தோளநப் பார்த்துத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மிக்க அன
போடு வணங்கிச்சென்று, திருமால பிரமனென்னு மிருவருந் துதிக்க வீற்றிருந்தரு
ளும் அவ்வெம்பெருமானதுகோயிறற்றிருவாயிலில நல்லொழுக்கமமைந்த மிகக் தவ
த்தினையுடைய அடியார்களுக்கு முன்னே முத்துச்சிவிகையினின்று மிறங்கிச்
சென்றருளினார்.—எ-று. (அசு௩.)

தென்னவன் றானு மெங்கள் செம்பியன் மகளார் தாமும
நன்னெறி யமைச்ச னானும் ஞானசம பந்தா செய்ய
பொன்னடிக் கமலம் போற்றி யுடன்புகப் புனிதர் கோயி
றன்னேமுன் வலங்கொண ளென்ற சண்பையர் தலைவர் புக்கார்.

(இ-ள்.) பாண்டியராசனும், சோழராச புத்திரியாகிய மங்கையர்க்கரசியா
ரும், நல்லொழுக்கத்தையுடைய குலச்சிறையானும், திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை
யாரது சிவந்த பொன்போலும் திருவடித்தாமரைகளைத் துதித்துப் பின்னேவர,
சீகாழித்தலைவராகிய பிள்ளையார் ஸ்ரீ சுந்தரோசரது திருக்கோயில முன்னே பிரத
க்ஷணஞ்செய்து உள்ளேபுகுந்தருளினார்.—எ-று. (அசு௪.)

கைகளுந் தலைமீ தேறக் கண்ணிலா னந்த வெள்ள
மெய்யெலாம பொழிய வேத முதல்வரைப் பணிந்து போற்றி
யையனே யடிய னேனை யஞ்சலென் றருள வலல
மெய்யனே யென்று வீட லாலவாய் விளமப லுற்றார்.

(இ-ள்.) தமது திருக்கரங்கள் சிர்சினமேற்குவியக் கண்களினின்று சொ
ரியு மாணந்தவெள்ளமானது திருமேனிமுழுவதும் பொழிய, வேதமுதல்வராகிய
ஸ்ரீ சொக்கலிங்கப்பெருமானை வணங்கித் துதித்து, எனது ஐயனே ! சிறியேனே
அஞ்சாதிருவென்று அருள் செய்யவலல மெய்ப்பொருளாயுள்ளவோ ! என்று கூறி,
“ வீடலாலவாய் ” என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகம் பாவொராயினா. —எ-று.

திருவாலவாய் - திருவிராகம் - பண் - கேளசிகம்.

திருச்சிறுமபலம.

வீடலாலவாயிலாய்விழுமியாகணினகமூல்
பாடலாலவாயிலாய்ப்பவநினைபண்பனே
காடலாலவாயிலாயகபாஸீநீள்கடிமமதிட்
கூடலாலவாயிலாய்குலாயதெனனகொள்கையே.

பேயநீர்வளங்கொளுமபொருபுனற்புகவியான
பாயகேள்வீனா னசம்பநதனலலபண்பினு
லாயசொலலினமால்கொண்டாலவாயிலணலைத
தியதிரவெண்ணுவாரகளசிகதையாவாதேவனோ.

திருச்சிறுமபலம.

ஒன்றுவே றுணாவு மிலலே னெழிவற நிறைந்த கோல
மனறினன் மறைக ளேதத மானுட ருயய வேணடி
நின்றுநீ யாடல செய்கை ந்னைப்பதே நியம மாரு
மென்றுபூம புகலி மனன ரினறமிழ்ப பதிகம பாட.

(இ-ள்.) தேவரீரையனறி வேறேருணாசகிய மிலலேன, வவவிடத்தும்
நீக்கமின்றி நிறைந்த திருக்கோலமானது வெள்ளியமபலத்தில் நான்கு வேதங்க
ளுந் துதிக்க மனிதாக வீடேறவேணடித தேவரீர் நின்று (கால்மாறித்) திருநட
னஞ் செய்தருளுதலைச் சிந்திப்பதே எனக்கு நியமமாகுமென்று திருஞானசம்பந்த
ப்பிள்ளையார் இனிய தமிழ்த் திருப்பதிகம் பாடியருள. —எ-று

இதுமுத விரண்பொடலுங் குளகம்.

(அகசு)

தென்னவன் பணிந்து நின்று திருவால வாயின் மேவு
மன்னனே யமணர் தங்கண மாய்கையான் மயங்கி யானு
முன்னையா னநிந்தி லேனை யுறுபிணி தீர்த்தாட் கொள்ள
வின்னருட் பிள்ளை யாராத் தந்தனை யிறைவ வென்றான்.

(இ-ள்.) பாண்டியராசன் வணங்கி நின்று திருவாலவாயில் வீற்றிருந்தரு
ளும் தலைவோ ! அடியேன் சமணர்களுடைய வஞ்சனையால் மயங்கித் தேவரீரைச்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௧௯

சிறிது மறியாதிருந்த வெண்ணையடைந்த சரநோயை நீக்கி யடிமை கொள்ளும்பொருட்டு இனிய திருவருளையுடைய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாளைத் தந்தருளினீர் ; எமது ஆண்டவனே ! (இதற்கு அடியேன் என்ன கைம்மாறு செய்வேன்) என்று துதித்தான்.—எ-று. (அ௬௭)

சீருடைப் பிள்ளை யாருஞ் சிறப்புடை யடியா ரோடுங்
காரினிற் பெரலிந்த கண்டத் திறைவர்தாள் வணங்கிக் காத
லாரருள் பெற்றுப் போற்றி யங்குநின் றரிது நீங்கி
யேரியன் மடத்தி லுள்ளா ளினிதெழுந் தருளிப் புக்கார்.

(இ-ள்.) திருவருட் சிறப்பினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் சிறப்புப்பொருந்திய அடியார்களோடும் மேகமபோல் விளங்குகு கண்டதையுடைய ஸ்ரீசொக்கலிங்கப் பெருமானது திருவடிகளை வணங்கி விருப்பமிக்க திருவருள் பெற்றுத் துதித்து, அவ்விடத்தினின்றும் அரிதாகநீங்கி அழகிய திருமடத்தினுள் இனிதாக எழுந்த சென்றருளினான்.—எ-று. (அ௬௮)

நீடுசீர்த் தென்னர் கோனு நேரியன் பாவை யாரு
மாடுசென் றிறைஞ்சி நோக்கி மாளிகை தன்னிறி போகக்
கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக் குமபிடும விருப்பி னாலே
நாடியங் கிருந்து தங்க ணைதரைப் பாட லுற்றான்.

(இ-ள்.) மிக்க சிறப்பினையுடைய பாண்டியராசனும், சோழராச புத்திரியாகிய மங்கையாக்கரசியாரும், (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்) பக்கத்திற் சென்று வணங்கித் தரிசித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தமது திருமாளிகைக்குச் செல்ல, பிள்ளையார், பொருந்திய மகிழ்ச்சி யசிகரிக்க ஸ்ரீ சுந்தரேசரை வணங்கும் விருப்பத்தால் அத்தலத்தில வசிக்கிருந்து தங்கள் நாயகராகிய சிவபெருமானைத் திருப்பதிகம் பாடுவாராயினான்.—எ-று.

நேரியன் - நேரியென்னுமலையுடைய சோழன். (அ௬௯)

திருவிய மகத்தி னுள்ளுந் திருநீல கண்டப் பாணாக்
கருளிய திறமும போற்றி யவரோடு மளவ ளாவித்
தெருளுடை-த தொண்டர் சூழ்ந்த திருத்தொண்டி னுண்மை நோக்கி
யிருள்கெட மண்ணில வந்தா ரினிதமாந் திருந்தா ரன்றே.

(இ-ள்.) திருஇயமகத் திருப்பதிகத் துளளும் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணநாயனருக்குப் (பொற்பலகை) நாந்தருளிய திறத்தையுஞ் சிறப்பித்துத் துதித்து, அப்பெரும்பாணரோடு கலந்து வராததையாடி, மெய்யுணர்ச்சியையுடைய அடியார்கள் சூழ்ந்திருக்கின்ற திருத்தொண்டின உண்மையை விசாரித்து, நிலவுலகத்தில் அஞ்ஞான விருள்கெடும்படி (ஞானசூரியன்போல்) அவதரித்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இனிமையோடு வசித்தருளினார்.—எ-று. (அ௭௦)

திருவாலவாய் - பண் - திருஇயமகம்.

திருச்சிறப்பலம்.

ஆலநீழலுக்கத்திருக்கையேயானபாடலுக்கத்திருக்கையே
பாலினேர்மொழியாளொருபங்கனேபாதமோதலர்சேர்புரபங்கனே

கோணீறணிமேதகுபூதனேகோதிலார்மனமேவியபூதனே
யாலலஞ்சமுதுண்டுகளத்தனையாலவாயுறையண்டர்களத்தனே.

நக்கமேகுவர்காமோருருமேநாதன்மேனியின்மாசுணமூருமே
தக்கபூமனைச்சுற்றக்கருளோடேதாரமுய்த்ததுபாணர்க்கருளோடே [யே
மிக்கதென்னவன்றேவிக்கணியையேமெல்லலக்கியதொண்டர்க்கணியை
யக்கினா முதுண்கலனோடுமேயாலவாயாருமையோடுமே.

ஈனஞானிகடம்மொடுவிரகனேயேறுபல்பொருண்முத்தமிழ்விரகனே
யானகாழியுள்ஞானசம்பந்தனையாலவாயினின்மேயசம்பந்தனே
யானவானவர்வாயினுளத்தனையனபரானவர்வாயினுளத்தனே
காணுதைத்தனசெந்தமிழ்பத்துமேவல்லவர்க்கிவைநற்றமிழ்பத்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூழியன் மதுரை யுள்ளார் புறத்துளா மணா சேரும்
பாழியு மருகர் மேவும் பள்ளியு மான வெல்லாங்
கீழுறப் பறித்துப் போக்கிக் கிளரொளித் தூய்மை செய்தே
வாழியப் பதிக ளெல்லா மங்கலம் பொலியச் செய்தார்.

(இ-ள்.) பாண்டியராசனது மதுராபுரியிலுள்ளவர்களும், அதன் புறதூ
ரிலுள்ளவர்களும், சமணமுனிவர்கள் வசிக்குமிடங்களையும் அருகக்கடவுளது ஆல
யங்களமான எல்லாவற்றையும் அஸ்திவாரத்தோடு பறித்து எறிந்து, மிக்க ஒளிபெ
ருகப் பரிசுத்தஞ்செய்து, சிவஞானப்பெரு வாழ்வுநிறைந்த அந்நாடுகளை யெல்லாம்
சைவமங்கலம் பொலியச் செய்தார்கள்.—எ-று. (அஎக)

மீனவன் நேவி யாருங் குலச்சிறை யாரு மிக்க
ஞானசம் பந்தா பாத நாடொறும் பணிந்து போற்ற
வானசண் பையாகோ னொரு மாலவா யமாரதார் பாத
மூனமான் தருக வேத்தி யுளங்களித் துறையு நாளில.

(இ-ள்.) பாண்டிமா தேவியாரும் குலச்சிறை நாயனரும் சிறந்த திருஞா
னசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளை நாடொறும் வணங்கித் துதிக்க, புகழ்மிரு
ந்த அபிள்ளையாரும் திருவாலவாயி லெழுந்தருளிய ஸ்ரீ சுந்தரோசரது திருவடிக
ளைத் திருமேனி நெக்குவிட் டிருக்கும்படித் துதித்துத் திருவுள்ளங்களித்து அங்கு
வசிக்கு நாள்களில்.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலங் குளகம்.

(அஎஉ)

வேறு.

செய்தவத்தார் சிவபாத விருதயர்தாம் பெற்றெடுத்த
வைதிகஞ் ளாமணியை மாதவதேவர் பெருவாழ்வை
மைதிகமூந் திருமிடற்றா ருள்பெற்ற வான்பொருளை
யெய்தியபூம புகழியிலே யிருந்தநாண மிகநினைந்தார்.

(இ-ள்.) சிவபாதவிருதயர் தாம் அருமையாகச் செய்த தவங்காரணமாகப்
பெற்றெடுத்த வைதிக சைவசிரோன்மணியா யுள்ளவரும், மகத்தாகிய தவத்தினை
யுடைய அடியார்களுக்குப் பெருவாழ்வு போப்பவரும், கருகிறம் விளங்குந் திரு

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ஈஉக

மிடற்றினைபுடைய சிவபெருமானது திருவருண் ஞானம்பெற்ற பெரும்போரு ளா யுள்ளவருமாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையானா அவர் அவதரித்த கோழித் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருந்த நாளை மிகுதியாக நினைந்தார்.—எ-று. (1)

ஆனபுகழ்த் திருநாவுக் கரசர்பா லவஞ்செய்த
மானமிலா வமணருடன் வாதுசெய்து வெல்வதற்கு
மீனவன்ற னுடைய வெண்ணீறு பெருக்குதற்கும்
போனவர்பாற் புகுந்தபடி யறிவனெனப் புறப்படுவார்.

(இ-ள்.) மிக்க புகழைபுடைய திருநாவுக்கரசுவாமிகளிடத்தில் தீங்கைச் செய்த வெட்கமில்லாத சமணர்களோடு வாதுசெய்து அவர்களை வெல்வதற்கும், பாண்டிநாட்டிலுள்ளவர்கள் திருவருள்பெற்றய்யந்த திருவெண்ணீற்றைப் பரவச் செய்வதற்குஞ் சென்றருளிய பிள்ளையாரிடத்தில் நிகழ்ந்த சங்கதியை யறிவேனென்று (கோழியினின்று) புறப்படுவாராயினார்.—எ-று. (அஎச)

துடியிடையா டன்னோடு தோணியில்வீற் றிருத்திரா
னடிவணங்கி யலர்சண்பை யாதனின்றும் வழிக்கொண்டு
படியின்மிசை மிக்குளவாம் பரன்கோயில் பணிந்தேத்தி
வடிவெடுவேன் மீனவன்றன் வளநாடு வந்தணைந்தார்.

(இ-ள்.) பெரியநாயகியம்மையாரோடு திருத் தோணியில் வீற்றிருத் தருளும் தோணியப்பரது திருவடிகளை வணங்கிப் பரந்தகோழியினின்றும் புறப்பட்டுச் சோழநாட்டில் அதிகரித்திருக்கும் சிவாலயங்களை வணங்கித் துதித்து, வடித்த நீண்ட வேற்படையையேந்திய பாண்டியராசனது வளப்பம்பொருந்திய நாட்டை யடைந்தார்.—எ-று. (அஎடு)

மாமறையோர வளம்பதிக ளிடைத்தங்கி வழிச்செல்வார்
தேமருவு நறும்பைந்தார்த் தென்னவன்றன் றிருமதுரை
தாமணைந்து திருவால வாயமர்ந்த தனிகாதன்
பூமருவு சேவடிக்கீழ்ப் புக்காவத் தொடும்பணிந்தார்.

(இ-ள்.) வளம்பொருந்திய ஊர்கள்தோறும் தங்கி வழிச்செல்வாராகிய சிவபாதவிருதயர் தேன்பொருந்திய பசிய வேப்பமாலை யணிந்த பாண்டியராசனது மதுராபுரியை யடைந்து திருவாலவாயி லெழுந்தருளிய ஓப்பற்ற ஸ்ரீ சந்தோசரது தாமரை மலர்போலுஞ் சிவந்த திருவடியின்கீழே விருப்பத்தோடும் வணங்கினார்.

அங்கணபாப பணிந்துபோற் தருகணைந்தார் தமைவினவ
விங்கெம்மைக் கண்விடுத்த காழியா ரிளவேறு
தங்குமிடற் திருநீறுத் தொண்டர்குழாஞ் சாருமிடஞ்
செங்கமலத் திருமடமற் றிதுவென்றே தெரிந்துணர்தார்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீ சொக்கலிங்கப்பெருமானை வணங்கிப் புறத்திலவந்து தமக்கு அருகிலுள்ள அடியார்களை நோக்கிப் பிள்ளையாமொழிந்தருளியிருக்குந் திருமடத்தை வினவ, (அவர்கள்) இங்கு ஞானக்கண்ணிழந்த எங்களை அக்கண்ணைத்திறந்த கோழியிலுள்ளார்க்கு இளஞ்சிங்கம் போல்பவா எழுந்தருளியிருக்கு மிடமும், விபூதியணிந்த அடியார் கூட்டங்கள் வசிக்கு மிடமும், செந்தாமரைமலரில் வசிக்கும் இலட்சுமிக்கிடமுமான திருமடம் இதுவேயென்று குறித்துத் தெரிவித்தார்கள்.

செப்புதலு மதுகேட்டுத் திருமடத்தைச் சென்றெய்த
வப்பொழுத் தருளினு ரெனக்கண்டோ ரடிவணங்கி
யொப்பிவ்புகழ்ப் பிள்ளையார தமக்கோகை யுனாசெய்ய
வெப்பொழுது வந்தருளிற் றென்றெதிரோ யெழுந்தருள.

(இ-ள்.) அருகில் வந்தவர்கள் சொல்ல, அதனைச் சிவபாதவிருதயர்கேட்
கித் திருமடத்தைச்சென்று சேரவும், தந்தையா ரொழுந்தருளினொன்று அவரைப்
பார்த்த அடியார்கள் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவடிகளைவணங்கி ஒப்பற்ற
புகழையுடைய பிள்ளையாருக்கு உவகை மொழிகூற, எப்பொழுது வந்தருளியதெ
ன்று வினாவி யெதிர்கொண்டு சென்றருள.—எ-று.

‘இதுமுத விரண்பொடலுங் குளகம்.

(அஎஅ)

சிவபாத விருதயர்தா முன்றொழுது சென்றணையத்
தவமான நெறியணையுந் தாதையா ரொதிர் தொழுவா
ரவர்கார்வு கண்டருளித் திருத்தோணி யமர்ந்தருளிப்
பவபாச மறுத்தவர்தம் பாதங்க ணினைவுற்றார்.

(இ-ள்.) சிவபாதவிருதயர் தாம்முன்னே வணங்கிச் சென்றுசேர, தவநெறி
யே யொழுஞ் தந்தையானா யெதிர் தொழுது செல்லும் பிள்ளையார், அவர் சீகாழியி
லிருந்து வருஞ் சார்பைப் பார்த்தருளித் திருத்தோணியி வெழுந்தருளிப் பிறவிக்
கேதுவாகிய பாசங்களை யறுத்தாட்கொள்ளுந் தோணியப்பரது திருவடிகளைச் சிந்
தித்தருளினார்.—எ-று.

(அஎக)

இருந்தவத்தோ ரவர்முன்னே யிணைமலர்க்கை குவித்தருளி
யருந்தவத்தீ ரெனையறியாப் பருவத்தே யெடுத்தாண்ட
பெருந்தகையெம் பெருமாட்டி யுடனிருந்த தேயென்று
பொருந்துபுகழ்ப் புகலியின்மேற் றிருப்பதிகம் போற்றிசைத்தார்.

(இ-ள்.) பெரிய தவத்திணையுடைய சிவபாதவிருதயருக்கு முன்னே (பிள்
ளையார்) தாமரை மலர்போன்ற இரண்டு திருக்கரங்களையுங் குவித்து, அரிய தவத்
திணையுடைய தந்தையர்! அறியாத இளம்பருவத்தில் என்னைத் தடுத்தடிமை கொ
ண்டருளிய ஸ்ரீ தோணியப்பர் எமது பெரிய நாயகியாரோடு மெழுந்தருளியிருந்த
தோவென்று வினாவி, புகழ்பொருந்திய சீகாழியின்மேல் திருப்பதிகம் பாடியரு
ளினார்.—எ-று.

(அஎடு)

மண்ணினல்ல வென்றெடுத்து மனத்தெழுந்த பெருமகிழ்ச்சி
யுண்ணிறைந்த காதலினுற் கண்ணருவி பாய்ந்தொழுக
வண்ணலார் தமைவினவித் திருப்பதிக மருள்செய்தார்
தண்ணறும்பூஞ் செங்கமலத் தாரணிந்த தமிழ்விரகூர்.

(இ-ள்.) “மண்ணினல்ல” என்று தொடங்கி மனத்தினின்றெழுந்த பெரு
மகிழ்ச்சியோடு தமதுள்ளத்தில் நிறைந்த விருப்பத்தினால் கண்களினின்றும் ஆனந்
தக்கண்ணீர் சொரிந்தொழுகத் தமது தந்தையானா வினாவி, குளிர்த்த நறுமணங்
கமழுஞ் செந்தாமரை மலர்மாலையை யணிந்த திருநெறித் தமிழ்த்தலைவாகிய திரு
ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.—எ-று.

(அஎக)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௨௩

நீருக்கழமலம் - பண் - கொல்லீ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணினல்லவண்ணம்வாழலாம்வகலு
மெண்ணினல்லகதிக்கியாதுமோர்குறைவிலை
கண்ணினலலதுங்கழமலவளங்காப்
பெண்ணினல்லாளொடும்பெருந்தகையிருந்ததே.

கருத்தடந்தேன்மல்குமலவளங்காப்
பெருத்தடங்கொங்கையோடிருந்தவெம்பிரான்றனை
யருத்தமிழ்ஞானசம்பகதனசெத்தமிழ்
விருமபுவாவாகள்போய்விண்ணுலகாள்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகர் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்திச் சிறப்பின்மிகும்
விருப்பினு லவாதமக்கு விருந்தளித்து மேவுநா
ளருப்புறுமெய்க் காதலபுரி யடியவாக டமமோடும்
பொருப்புறுகைச் சிலையாச்சேர் பிறபதியுந் தொழப்போவார்.

(இ-ள்.) திருப்பதிகத்தில் திருக்கடைக்காப்புச் சாத்தியருளிச் சிறப்பிமிக்க
விருப்பத்தோடு அச்சிவபாத விருதயருக்கு விருந்துசெய்து அங்கு எழுந்தருளியி
ருக்கு நாள்களில் மெய்யன்பு தோன்றுதற்கிடமாகிய திருத்தொண்டர்களோடும்
மேருமலையாகிய விலலையேந்திய திருக்கரத்தையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்
தருளும் மற்றத் திருப்பதிகையும் வணங்கச் செல்வாராயினார்.—எ-று. (அஅஉ)

ஆலின்கீழ் நாலவர்க்கன் றறமுரைத்த வங்கணனை
நூலின்கட் பொருள்பாடி. நூலறிவார்க் கீர்தானைக்
காலம்பெற் றினிதிறைஞ்சிக் கைதொழுது புறம்போர்தார்
சீலங்கொ டென்னவனுந் தேவியரு முடன்போத.

(இ-ள்.) பூர்வத்தில் கல்லாலின்கீழ் தக்ஷிணமூர்த்தியாக வெழுந்தருளிச்
சனகர்முதலிய நான்கு முனிவர்களுக்கும் வேதாகம்பொருளை உணர்த்தியருளிய
அருட்கண்ணனும், தமிழ்நூலில் அகப்பொரு ளிலக்கணத்தை யருளிச்செய்து
சனகப்புவர்களுக்குக் கொடுத்தருளிய வருமாகிய ஸ்ரீ சொக்கலிங்கப்பெருமானை
வணங்குதற்குரிய காலத்திற்சென்று இனிமையாக வணங்கிக் கைகூப்பி நல்லொழு
க்கத்தையுடைய பாண்டியராசனும் பாண்டிமாதேவியாரும் தமக்குப்பின்னே வா
ப்புறத்திற் சென்றருளினார்.—எ-று.

ஆலின்கீழ் நாலவர்க்கன் றறமுரைத்தமையாவது; முன்பு ஒருகாலத்தில் சன
கர்-சனந்தனர்-சுறதனர்-சன்றகுமாரனான நான்கு முனிவர்களுஞ் சிவபெருமா
னருளிச்செய்த வேதாகமங்களை யோதியுணர்ந்து அவற்றி னுண்மைப்பொருள் விள
காமல் மயங்கித் திருக்கயிலையையடைந்து சிவபெருமானைப் பணிந்து, எமதாண்ட
வரோ! அடியேன்கட்கு வேதாகமத்தி னுண்மைப்பொருளை யுணர்த்தியருள வேண்டு
மென்றிரந்து நிற்பச், சிவபெருமான் அவர்கள் வேண்டுகோட்கிரங்கி மகிழ் கூர்ந்த
ழைத்துச் சென்று திருவரு ஞருவமாகிய கல்லால் விருகூத்தின்கீழ்த் தக்ஷிண

மூர்த்தமாக வெழுந்தருளி, அம்முனிவர்கள் மகிழ்ந்து கேட்டுணரும்பொருட்டு அவ்
வேதாகமத்தின் மெய்ப்பொருளை உபதேசித்தருளினு ஞான்பதாம்.

நூலின்கட் பொருள்பாடி நூலறிவார்க் கீந்தமையாவது—அகப்பொருளி
லக்கண யின்மைகருகிப் பாண்டியராசனுஞ் சங்கப்புவலருந் துன்பெய்த, அத்
துன்ப நீங்கும்பொருட்டு ஸ்ரீ சொக்கலிங்கப்பெருமான் “அன்பி னைந்திணைக் கள
வெண்ப்படுவ - தந்தணரறுமறை மன்றலெட்டினுட் - கந்தருவ வழக்க மென்மனார்
புலவர்” என்பது முதலாக அறுபது சூத்திரத்தினால் அகப்பொரு ளிலக்கணஞ்
செய்து அருள்புரிந்தமையை ; இதனை,—

“அக்காலத்துப் பாண்டியனாடு பன்னிருயாண்டு வறகடஞ்சென்றது. செ
ல்லவே, பசிகடுகுதனும் அரசன் சிட்டரையெல்லாங் கூவி, “வம்மின், யான்
உங்களைப் புரந்தரசில்லேன் ; எந்தேயம் பெரிதும் வருந்துகின்றது; நீயிர் நாமக்
கறிந்தவாறு புக்கு, நாடு நாடாயினனானறு என்னை யுள்ளிவம்மின்” என்றான்.
என, அரசனை விடுத்து எல்லாரும் போயினபின்றைக் கணக்கின்றிப் பன்னீரியா
ண்டு கழிந்தது. கழிந்த பின்னர், நாடுமலிய மழைபெய்தது. பெய்தபின், அரசன்
இனி நாடு நாடாயிற்றாகலின் நூல் வல்லாரைக் கொணர்கவென்று எல்லாப் பக்க
மும் போக்க, எழுத்ததிகாரமுஞ் சொல்லதிகாரமும் யாப்பதிகாரமும் வல்லானாத்
தலைப்பட்டிக்கொணர்ந்து, பொருளதிகாரம் வல்லானா எங்குந் தலைப்பட்டிலே
மென்று வந்தார். வர, அரசனும் புடை படைக்கவன்று, “என்னை ? எழுத்துஞ்
சொல்லும் யாப்பும் ஆராய்வது பொருளதிகாரத்தின் பொருட்டன்றே ! பொரு
ளதிகாரம் பெறேமேயெனின், இவை பெற்றும் பெற்றிலேம்” எனச் சொல்லா
கிற்ப ; மதுரை ஆலவாயின் அழனிமக்கடவுள் சிந்திப்பான் : “என்னை பாவம் !
அரசற்குக் கவற்சி பெரிதாயிற்று. அது தானும் ஞானத்திடையதாகலான் யாம்
அதனைத் தீர்க்கற்பாலம்” என்று, இவ்வறுபது சூத்திரத்தையுஞ் செய்து, மூன்று
செப்பிதழகத் தெழுதிப் பீடத்தின் கீழிட்டான்.

இட்டபிறறைஞான்று, தேவர்குலம் வழிபடுவான் தேவர் கோட்டத்தை
எங்குந் துடைத்து, நீர் தெளித்துப் பூவிட்டுப் பீடத்தின்கீழ் என்று மலகிடான்
அன்று தெய்வத் தவக்குறிப்பினுன் அல கிடுவனென்று உள்ளங்குளிர அலகிட்
டான். இட்டாற்கு அலகினோடும் இதழ்போந்தன. போதரக் கொண்டுபோந்து
நோக்கினற்கு வாய்ப்புடைத்தாயிற்றோர் பொருளதிகாரமாய்க் காட்டிற்று. காட்
டப்பிராமணன் சிந்திப்பான் ; அரசன்பொருளதிகாரம் இன்மையிற் கவல்கின்றனா
ன்பது கேட்டுச் செல்லாநின்ற துணர்ந்து, நம்பெருமான் அருளிச் செய்தானாகும்
என்று தன் அகம்புகுதாதே கோயிறறலைக்கடைச்சென்று நின்று கடைகாப்பார்க்
குணர்த்தக் கடை காப்பார் அரசற்குணர்த்த, அரசன புக்குக வென்று பிராம
ணனைக் கூவச்சென்று புக்குக்காட்ட, ஏற்றுக்கொண்டுநோக்கிப், “பொருளதி
காரம், இது நம்பெருமான் நமதிக்கண கண்டு அருளிச்செய்தா னாகற்பாலது” என்
று, அத்திசை நோக்கித் தொழுதுகொண்டு நின்று, சங்கத்தானாக் கூவுவித்து,
“நம்பெருமான் நமது இடுக்கண கண்டு அருளிச்செய்த பொருளதிகாரம், இதனைக்
கொண்டுபோய்ப் பொருள் காண்மின்” என, அவர்கள் அதனைக் கொண்டுபோந்து
கனமாப்பலகை ஏறியிருந்தாராய்வுழி, எல்லாருந் தாந்தாம் உணர்த்த வுரையே நல்
லதென்று சிலநாளெல்லாஞ் சென்றன.”—என்றிவ்வாறு நக்கீரதேவர் அவ்வகப்
பொருளிலக்கணத்திற்குக் கூறியருளிய உணாவிசேடத்தா னுணர்க. (அஅந

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௨௫

வேறு.

தேனிலவு பொழின்மதுரைப் புறத்துப் போந்த தென்னவனார் தேவியா ரமைச்சர் சிந்தை, யுனெகிழும் படியழிந்தங் கொழுது கண்ணீர் பாய்ந்திழிய வுணர்வின்றி வீழக் கண்டே, யானும்மைப பிரியாத வண்ண மிந்நாட் டிறைவர்பதி யெனைப்பலவும் பணிவீனொன்று, ஞானமுணர் வாரருள வவரும் போத நம்பர்திருப் பரங்குன்றை நண்ணி னாரே.

(இ-ள்.) தேன்பொருந்திய சோலைஞ்ஞந்த மதுமைமாநகரத்தின் புறத்தில் வந்த பாண்டியராசனும் பாண்டிமாதேவியாரும் குலசசிறை நாயனருமாகிய இம் மூவரும் உடல் நெக்குருகும்படி மனஞ்சோர்ந்து, சொரிகின்ற ஆனந்தக்கண்ணீர் பாய்ந்தொழுது அறிவுமயங்கிப் பரவசமாய் வீழ்தலைப்பார்த்து யான் உங்களைப் பிரியாதவண்ணம் நீங்கள் இந்நாட்டிலுள்ள சிவபெருமா னெழுந்தருளிய திருப்பதிகள் பலவற்றையும் வணங்குவீர்களென்று சிவஞானத்தை யுணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அருளிச்செய்ய, அவர்களும் (அதற்கிசைந்து) உடனசெல்லத்தாம் பரங்கிரிநாதரது திருப்பரங்குன்றத்தை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (அ-அச)

ஆறணிந்தார் தமைவணங்கி யங்குப் டோற்றி யணியாப்ப னூரணைந்து பணிந்து பாடி, நீறணிந்த செல்வாபதி பிறவுஞ் சேர்ந்து நிலவுதிருப்பதிகங்க ணிகழப் பாடிச், சேறணிந்த வயற்பழனக் கழனி சூழ்ந்த சிரபுரத்து வந்தருளஞ் செல்வார் செங்க, ணேறணிந்த வெலகொடியார் திருப்புத்தூரை யினிதிறைஞ்சிச் சிலநாளங் கிருந்தா ரன்றே.

(இ-ள்.) அவவிடத்தில் கங்கைநதியை யணிந்த சிவபெருமானை வணங்கித் துதித்து அழகிய திருவாப்பனாரை யடைந்து வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளி, திருவெண்ணீற்றினை யணிந்த அருட்செல்வராகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய மற்றத் திருப்பதிகளையு மடைந்து விளங்குகின்ற திருப்பதிகங்களைப் பொருத்தப் பாடியருளி, சேறுபொருந்திய வயலினது பக்கவிடங்களும் விளைநிலங்களுஞ்சூழ்ந்த சிகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவந்த கண்ணையுடைய இடபத்தை வெற்றிக்கொடியாக வுயர்த்திய சிவபெருமான் எழுந்தருளியதிருப்புத்தூரை இனிமையோடு வணங்கிச் சிலநாள்கள் அத்திருப்பதியில் வசித்தருளினார்.—எ-று. (அ-அந)

பற்றார்தம் புரங்கண்மலைச் சிலையாற் செற்ற பரமனார் திருப்புத்தூர் பணிந்து போந்து, புற்றாரும் பணிபூண்ட புனித னார்தம் பூவணத்தைப் புக்கிறைஞ்சிப் புகழ்ந்து பாடிச், கற்றாக டொழுதேத்துங் கானப் பேருங்கைதொழுது தமிழ்பாடிச் சுழியல் போற்றிக், குற்றலங் குறும்பலாக்கும்பிட் டேத்திக் கூற்றதைத்தார் நெல்வேலி குறுகி னாரே.

(இ-ள்.) பகைவராகிய அசுரர்களுடைய முப்புரங்களையும் மேருமலையாகிய வில்லைக்கொண்டு எரித்தருளிய சிவபெருமான் எழுந்தருளந் திருப்புத்தூரை வணங்கிச்சென்று, சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகப் பூண்ட சிவபெருமானது திருப்பூவணத்தை யடைந்து வணங்கித் துதித்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளி (கலைஞானங்களைக்) கற்றுணர்ந்த புலவர்கள் வணங்கித் துதிக்கும் திருக்கானப் பேருளையுங் கைகூப்பி வணங்கித்தமிழ்த் திருப்பதிகம் பாடியருளி, திருச்சுழியல் என்னுந் திருப்பதிவை வணங்கித்துதித்து, திருக்குற்றாலத்தையுந் திருக்குறும்பலாவையும் வணங்கித் துதி

த்த, இயமனை புதைத்தருளிய ஸ்ரீ சாலிவாஹசுரர் எழுந்தருளிய திருநெல்வேலி யென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று (அஅஅ)

புண்ணியனார் நெல்வேலி பணிந்து போற்றிப் புரிசடையார் திருப் பதிகள் பிறவுஞ் சென்று, நண்ணியினி தமாந்தங்கு நயந்து பாடி நற்றொ ண்ட ரூட னுளும் போற்றிச் செலவார, விண்ணவரைச் செறுகந்தா னி லங்கை செற்ற மிக்கபெரும் பாதகத்தை நீக்க வேண்டித், திண்ணியபொ ற் சிலைத்தடக்கை யிராமன் செய்த திருவிரா மேச்சரத்தைச் சென்று சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) புண்ணியப்பொருளாயுள்ள சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளுந் திரு நெல்வேலி யென்னுந் திருப்பதியை வணங்கித் துதித்து, முறுக்காகிய சடைமுடி யையுடைய சிவபெருமா னெழுந்தருளும் மற்றத் திருப்பதிகளையுஞ் சென்றுசேர் ந்து இனிமையாக அங்கு எழுந்தருளி விரும்பித் திருப்பதிகங்கள் பாடியருளி, நல்ல திருத்தொண்டாளோடு நாளதோறும் வணங்கிச்செல்லுந் திருஞானசம்ப ந்தப்பிள்ளையார் தேவர்களை வருத்தி (அதனால்) மகிழ்வுற்றிருந்த இராவணனோடு இலங்காபுரியை யழித்த மிகக் மகாபாதத்தை யொழிக்க விரும்பி, வலிதங்கிய அழ கிய வில்லைப்பிடித்த நீண்ட கைகளையுடைய ஸ்ரீ ராமர் பூசைசெய்த ஸ்தாபி த்ததிருவிராமேச்சர மென்னுந் திருப்பதியைச் சென்றடைந்தருளினார்.—எ-று.)

செங்கண்மால் வழிபட்ட கோயி னண்ணித் திருமுன்பு தாழ்த்தெ முந்து தென்ன லோடு, மங்கையர்க்கு நாயகியார தாமு மெய்ம்மை மந்திரி யா ருஞ்சூழ மணிநீள் வாயிற், பொங்கியெழும் விருப்பின னுடனே புக் குப் புடைவலங்கொண் டெள்ளணவார போற்றி செய்து, பங்கயச்செங் கைகுவித்துப் பணிந்து நின்று பாடினார் மன்னவனும பரவியேத்த.

(இ-ள்.) செந்தாமரை மலர்போலுஞ் சிவந்த கண்களையுடைய ஸ்ரீ ராமர் பூசித்து மகாபாதக் தீரப்பெற்ற திருக்கோயிலை யடைந்து சந்திரியில் வணங்கியெ முந்து, பாண்டியராசனோடு மங்கையாக் கரசியாரும், மெய்ம்மைபொருந்திய குலச் சிறைநாயனருந் தம்மைசூழ, பலவகை இரத்தினங்க ளுழக்கிய நீண்ட திருவா யிலில் அதிகரித்தெழுநின்ற விருப்பத்தினால் உடனேபுகுந்தருளிப் பக்கத்திற் பிர தக்ஷணஞ்செய்து உள்ளே சென்று துதித்துத் தாமரைமலர்போன்ற சிவந்த திருக் கரங்களைக் குவித்து வணங்கி நின்று, அந்தப்பாண்டியராசனும் வணங்கித் துதிக்கத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.—எ-று. (அஅஅ)

சேதுவின்கட் செங்கண்மால் பூசை செய்த சிவபெருமான் றனைப் பாடிப் பணிந்து போந்து, காதலுட னநகரி லினிது மேவித் கண்ணுத லான் திருத்தொண்ட ரானாக் கெல்லாங், கோதிலபுகழ்ப் பாண்டிமா தேவி யார்மெய்க் குலச்சிறையார் குறைவறுத்துப் போற்றிச் செல்ல, நாதர்தமை நாடோறும் வணங்கி யேத்தி நளிரவேலைக் கணயினயந் திரு ந்தா ரன்றே.

(இ-ள்.) திருவிரா மேச்சரமென்னுந் திருப்பதியில் ஸ்ரீ ராமர் பூசைசெய்த ஸ்ரீ ராமநாதரைத் திருப்பதிகம்பாடி வணங்கிப் புறத்திற்சென்று விருப்பத்தோடும் அத்திருப்பதியில் வசித்தருளிச் சிவனடியார்களுக்கெல்லாம் சூற்றமற்ற புகழை யுடைய மங்கையர்க் கரசியாரும் மெய்யன்பினையுடைய குலச்சிறைநாயனரும்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௨௭

(உண்டி முதலிய) குறைகளை யொழித்து உபசரித்துச்செல்ல, ஸ்ரீ ராமநாதனா னாஸ்தோறும் வணங்கித் துதித்துக் குளிர்ந்த கடற்கரையிலுள்ள அத்திருப்பதியில் விருப்புற்று எழுந்தருளி யிருந்தார்.—எ.று.

சேது என்பது திருவிராமேச்சரத்தினது திருப்பெயரி னென்று. (அக௯)

அந்நகரி லமர்த்தங்க ணினிது மேவி யாழிபுடை சூழ்ந்தொலிக்கு மீழ் தன்னின், மன்னுதிருக் கோணமலை மகிழ்ந்த செங்கண் மழவிடை யார் தமைப்போற்றி வணங்கிப் பாடிச், சென்னிமதி புனைமாட மாதோ ட்டத்திற் றிருக்கேதிச் சரத்தண்ணல் செய்ய பாத, முன்னிமிகப் பணி ற்தேத்தி யன்ப ரோடு மூலவாத கிழிபெற்றா ருவகையுற்றார்.

(இ.ள்.) அத்திருப்பதியில் விரும்பி இனிதாக வசித்தருளி, கடல்புடை சூழ்ந்தொலிகின்ற ஈழதேசத்தில் பொருந்திய திருக்கோணமாமலை யென்னுந் திருப்பதியில் மகிழ்ந்தெழுந்தருளிய சிவந்த கண்ணையுடைய இடபத்தை வாகன மாகக் கொண்டருளும் ஸ்ரீ கோணீசனா வணங்கித் துதித்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளி, சந்திரன் தழுவுஞ் சிகரத்தினையுடைய மாளிகைகள் நிறைந்த மாதோட்டமென்னுந் திருப்பதியில் திருக்கேதிச்சரமென்னும் ஆலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீகேதிச்சரது சிவந்த திருவடிகளைச் சித்தித்து மிகவும் வணங்கித் துதித்து, உலவாக்கிழிபெற்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அடியார் திருக்கூட்டத்தோடும் மகிழ்கூர்ந்தருளினார்.—எ.று.

திருக்கோணமாலையென்பது இக்காலத்துத் திருக்கணுமலை யென்று வழங் குகின்றது. (அக௯)

அப்பதியைத் தொழுதுவட திசைமேற் செல்வா ரங்கையன நரித் தபிரா னமருங் கோயில், புக்கிறைஞ்சிப் பலபதியுந் தொழுது போற்றிப் புணரிபொரு தலேகலா வா யொழியப் போந்தே, செப்பரிய புகழ்த்திரு வா டானை சோந்து செந்தமிழ்மா லைகள் சாத்திச் சிவனார் ம ன்னு, மொப் பரிய புனவாயில் போற்றச் செய்து வணங்கினா ருலகுப்ப ஞான முண்டார்.

(இ.ள்.) உலகத்தார் கடைத்தேறும்பொருட்டுச் சிவஞானப்பா லுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அத் திருக்கேதிச்சரத்தைத் (திருவிராமேச்சரத்திலிருந்து) வணங்கி வடதிசைக்கெழுந் தருளுகின்றவராய், அழகிய திருக்கரத்தில் மழுவேந்திய ஸ்ரீ ராமநாதர் வீற்றிருந்தருளுந் திருக்கோயிலுட் சென்று வணங்கி அவ்விடத்தினின்றும் பல திருப்பதிகளையும் வணங்கித் துதித்து, அலைகள் களையை மோதுகின்ற கடற்கரை நீங்கப் புறத்திற்சென்று சொல்லுதற்கரிய புகழையுடைய திருவாடானை யென்னுந் திருப்பதியை யடைந்து செந்தமிழ்த் திருப்பதிகம் பாடியருளி, பழம்பதிராயக ரொழுந்தருளிய ஒப்பற்ற திருப்புனவாயிலென்னுந் திருப்பதியைத் துதித்து வணங்கினார்.—எ.று. (அக௯)

பதிலிலவு பாண்டிநா டதனின் முக்கட் பரமனார் மகிழ்விடங்கள் பலவும் போற்றி, விதிவிலவு வேதநூ னெறியே யாக்கி வெண்ணீற்றின் சார்வினுள் மிக்கு யார்த், கதியருளிக் காழிநகர் வாழ வந்தார் கண்ணுதலான் திருத்தொண்டர் பலருஞ் சூழ, மதிவிலவு குலவேந்தன் போற்றிச் செலவ மந்திரியார் பதிமணமேற் சூடியில் வந்தார்.

(இ.ள்.) சோழிப்பதியி லுள்ளவர்கள் வாழும்படி அவதரித்தருளிய திருஞாணசம்பந்தப்பிள்ளையார் பல திருப்பதிகள் சிறந்து விளங்குகின்ற பாண்டியநாட்டில் மூன்று கண்களையுடைய சிவபெருமான் மகிழ்தொழந்தருளும் பல சேஷத்திரங்களையுந் துதித்து, அந்நாடு முழுமையும் நல்ல விதிகளோடு கூடி விளங்கும் வேதசாஸ்திரி நெயியினையே பரவச்செய்து, திருவெண்ணீர்தின் சார்பினல் அதிகரித்துயர்ந்த முத்திரெறியை யருளிச்செய்து, சிவனடியார்கள் பலருஞ் சூழ்ந்து வர, சந்திரகுலத்தி லவதரித்த பாண்டியனாற் துதித்து உடன், செல்ல, மந்திரியாராகிய குலச்சிறை நாயனார் அவதரித்த திருப்பதியாகிய மணமேற்குடிஎன்னுந் திருப்பதிக்கு எழுந்தருளினார்.—எ.று. (அகூஉ)

அந்கரி வினிதமர்வா ரருகு சூழ்ந்த பதிகளினீ டங்கணர்தங் கோயி றுழ்ந்து, மன்னுதிருத் தொண்டருடன் மீண்டு சேர்ந்து மன்னவனு மங்கையருக் கரசி யாருங், கொன்னவில்வேற் குலச்சிறையார் தாமுங் கூடிக் குரைகழல்கள் பணிந்துகுறை கொண்டு போற்றச், சென்னிவளர் மதியணிந்தார் பாதம் போற்றிச் சிரபுரத்துச் செல்வரினி திருந்த நாளில்.

(இ.ள்.) அத்திருப்பதியி லினி தாக எழுந்தருளும் பிள்ளையார் பக்கங்களிற் சூழ்ந்த திருப்பதிகளில் சிறந்துவிளங்கும் சிவபெருமானது திருக்கோயில்களை வணங்கி, நிலபெற்ற திருத்தொண்டர்களோடு மீளவும் அத்திருப்பதியை யடைந்து பாண்டியராசனும் மங்கையர்க்கரசியாரும் அச்சத்தைத் தருகின்ற வேற்படையைத் தரித்த குலச்சிறைநாயனாருஞ் சேர்ந்து, (பிள்ளையாரது) சப்திக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த திருவடிகளை வணங்கிக் குறைகூறித் துதிக்க; திருஞாணசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிரசில் கலைகள் வளரும் இளம்பிறையை யணிந்த சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதித்து இனி தாக எழுந்தருளியிருந்த நாள்களில்.—எ.று.

இதுமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம்.

(அகூ௩)

பொங்குபுனர் காவிரிநா டதனின் மீண்டு போதுதற்குத் திருவுள்ள மாகப் பெற்று, மங்கையருக் கரசியார் தாமுந் தென்னர் மன்னவனு மந்திரியார் தாமுங் கூட, வங்கவர்தந் திருப்பாதம் பிரிய லாற்றா துடன் போக பொருப்படுமவ் வளவு நோக்கி, யிங்குநான் மொழிந்ததனுக் கிசைநீ ராகி வீசர்சிவ நெறிபோற்றி யிருப்பி னென்று.

(இ.ள்.) நீர் பெருகுகின்ற காவிரிநதி சூழ்ந்த சோழநாட்டிற்குத் திரும்பி யெழுந்தருளுதற்குத் திருவுள்ளங்கொண்டு மங்கையர்க்கரசியாரும் பாண்டியர் பெருமானும், குலச்சிறை நாயனாரும் ஒரு சேர அத்திருஞாணசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளைப் பிரிந்திருக்கத் தரியாமல் அவருடன் செல்ல ஒருப்பட்டிருக்கும் அச்சமயத்தைப் பார்த்தருளி, இங்கு யான் கூறுவதற்கு உடன்படுவீரானால் சிவபெருமானது சைவநெறியைப் பாதுகாத்திருக்கக் கடவீனென்று கூறியருளி. (1)

சாலமிகத் தளர்வாரைத் தளரா வண்ணத் தருவனமற் றவர்க்கருளிச் செய்த பின்பு, மேலவர்தம் பணிமறுக்க வவரு மஞ்சி மீள்வதனுக் கிசைந்துதிரு வடியில் வீழ்ந்து, ஞாலமுய்ய வந்தருளும் பிள்ளை யாரைப் பிரியாத வன்பினெடுந் தொழுது நின்றா, ராலவிட முண்டவரை யடிகள் போற்ற வந்நாட்டை யகன்றுமீண் டணையச் செல்வார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௨௯

(இ-ள்.) (பிரிவாற்றாமையால்) மிகுதியாக மனந்தளர்கின்ற அம்மூவரையும் தளராதுபடி அவர்களுக்குத் தருத இன்மொழிகளை யருளிச்செய்தபின்பு, அவர்களும் சிறந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது கட்டளையை மறுத்தற்கு அஞ்சித் தங்கள் தேசத்திற்குத் திருமபிச் செல்வதற்கு மனமிசைந்து அவரது திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி, உலகத்தார் அருள்பெற்றுமபடி அவதரித்தருளிய பிள்ளையானைப் பிரித்தற்கரிய அன்போடும் வணங்கி நின்றார்கள் ; (பிள்ளையார்) அப்பாண்டி நாட்டினின்று நீங்கி ஆலாகல விடத்தை யுண்டருளிய சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதிக்கச் சோழநாட்டை யணையும்படிச் செல்வாராயினா. —எ-று.

பொன்னிவளந் தருநாடு புக்குமிக்க பொருவிலசீர்த் திருத்தொண்டா குழாததி னோடும், பன்னகப்பூ ண்ணிகதவாதங் கோயி றோறும் பத்தருடன பதியுள்ளோரோ போற்றச் சென்று, கன்னிமதிற் திருக்களரும் போற்றிக் கண்டங் கறையணிந்தார் பாதாளீச் சரமும்பாடி, முன்னணைந்தபதி பிறவு மபணிந்துபோற்றி முள்ளிவாய்க் களையணைந்தாரா முந்நூன் மாப்பர்.

(இ-ள்.) காவிரிநதி பல வளங்களையுந் தருகின்றசோழநாட்டையடைந்து மேனமைபொருந்திய ஒப்பற்ற சிறப்பினையுடைய அடியார் திருக்கூட்டத்தோடு சாப்பத்தை யாபரணமாகவணிந்த சிவபெருமா னெழுந்தருளிய திருக்கோயில்கள் தோறும் அவருள்ள அடியார்களோடு ஊரிலுள்ளவர்களும் எதிர்கொண்டு துதிக்கச் சென்றருளி, அழியாத மலையையுடைய திருக்களரென ஊர் திருப்பதியையும் துதித்து வணங்கி, கண்டத்தில் விடத்தை யணிந்த சிவபெருமானது திருப்பாதாளீச் சரமென்னுந் திருப்பதியையும் வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளி, தமக்கு முன்னே காணப்பட்ட மறத்த திருப்பதிகளையும் வணங்கித் துதித்தது, முப்புரி னூலையணிந்த திருமார்பினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா முள்ளிவாய்க்களையை யடைந்தருளினா —எ-று.

(அகக்)

மலையவாசச் தனமகிலூர் தேக்கு முந்தி மலர்ப்பிறங்கல் வண்டினா பபச் சுமந்து பொங்கி, யலைபெருகி யாளியங்கா வண்ண மாறு பெருகுத லாலததுறையி லணையு மோட, நிலையு முோடக்கோ னிலையி லாமை நீர்வாழ்நா கரையினக ணிறுத்திப் போகக், கலைப்பிலுங் கவுணியர்கோ னத்தைக் கண்டக் கரையினக னெழுந்தருளி நின்ற காலே.

(இ-ள்.) மலைகளில் வளங்கின்ற சந்தனமரங்களையும் அகில் மரங்களையும் தேக்கமரங்களையும் (அலைக்கரங்களால்) தள்ளிக்கொண்டு, வண்டுகள் சபதிக்க மலர்க்கூட்டங்களைத் தன்மேல் தாங்கிக்கொண்டு பொங்கி, அலைகளை வீசி ஆள்கள் போக்குவரவுசெய்யாதபடி (காவிரியின்களையாகிய குடமுருட்டியெனனும்) நதிபெருகுதலால், அந்நதித் துறையிலிருக்கும் ஓடங்களைநிலைக்கச் செய்தும் ஓடக்கோல்கள் (நீர்ப்பெருக்கினால்) நிலையாமையால் ஓடக்காரர்கள் அவ்வோடங்களைக் களையில் நிறுத்தி விட்டுப்போக, அதனை வேதாக்கம் முதலிய சகல சாஸ்திரங்களையு மோதாதுணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா டாத்தருளி, அந்நதிக்களையி லெழுந்தருளி நின்றபொழுது. —எ-று.

இதுமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம்.

(அகங்)

தேவர்பிரா னமார்த்ததிருக் கொள்ளம் பூதூ ரொதிந்தோன்றத் திருவுள்ளம் பணிபச் சென்று, மேவுதலா லோடங்கள் விடுவா ரின்றி யொழிந்

திடவு மிக்கதேர் வீராவாற் சண்பைக், காவலனா ரோடத்தின் கட்ட விழ்த்துக் கண்ணுதலான் நிருத்தொண்டர் தம்மையேற்றி, நாவலமே கோலாக வதன்மே னின்று நம்பர்தமைக் கொட்டமென நவின்னு பாட.

(இ-ள்.) தேவர்கள் நாயகராகிய சிவபெருமானெழுந்தருளிய திருக்கொள்ளம்பூதுளானும் கேஷத்திரமானது எதிரிலதோன்ற அதனை வணங்கவேண்டுமென்று தமது திருவுள்ளத்தில் ஆன்சபொருந்துதலால், ஓடங்களை விடுகின்றவர் அங்கொருவருமில்லாதொழியவும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மிக்க வினாவினால் ஓடத்தின் கட்டுகளை யவிழ்த்துச் சிவனடியார்களை யவ்வோடத்திலேற்றித் தமது நாவின் நிறமே ஓடக்கோலாக அதன்மே லெழுந்தருளிச் சிவபெருமானைக் “கொட்டம்” என்று முதலெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருள.—எ-று. (அக௮)

உம்பருய்ய நஞ்சுண்டா ரருளா லோடஞ் செலச்செல்ல வுந்துதலாலாடு சென்று, செம்பொனேர் சடையார்தங் கொள்ளம் பூதூர் தனைச் சேர வக்கரையிற் சேர்ந்த பின்பு, நம்பரவா தமைவணங்கி ஞான முண்ட பிள்ளையார் நற்றொண்ட ருடனி ழிந்து, வம்பலரு நறுங்கொன்றை நயந்தார் கோயில் வாயிலின்முன மகிழ்ச்சியொடு வந்து சார்ந்தார்.

(இ-ள்) தேவாக னாயும்பொருட்டு விஷததை யுண்டருளிய சிவபெருமான் திருவருளினால் ஓடம், அக்கரை செல்லுமபடி ஆற்றுநீர் இடங்கொடுத்துத் தள்ளுதலினால் அதன் நடுவே சென்று, சிவந்த பொன்போலுஞ் சடைமுடியையுடைய சிவபெருமா னெழுந்தருளிய திருக்கொள்ளம்பூதுளா யடையும்படி ஓடம் அக்கரையில்சேர்ந்த பின்பு, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவபெருமானை வணங்கி கல்லடியார்களோடும் அவ்வோடத்தினின்று மிறங்கியருளி, நறுமணங் கமழங் கொன்றைமலர்மாலையை யணிந்த சிவபெருமானது திருக்கோயிற் நிருவாயிலின் முன்பு மகிழ்வோடும் வந்து சேர்ந்தருளினார்.—எ-று. (அக௯)

திருக்கொள்ளம்பூதூர்-நாடிமேல்வைப்பு-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிறம்பலம்

கொட்டமேகமழுங்கொள்ளம்பூதூர்
கட்டமாடியநம்பனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே.

(க)

கோட்டீகக்கழனிக்கொள்ளம்பூதூர்
நாட்டகத்துறைநம்பனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே.

(உ)

சூலையினுந்தெங்குசூழ்கொள்ளம்பூதூர்
விலையிலாட்கொண்டவிகிர் தனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே.

(ஈ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். நடிக

குவளைகணமலருங்கொள்ளம்பூதூர்த்
தவளநீறணிதலைவனையுள்கச்
செலலவுந் துகசிக் தையார்தொழ
நலகுமாறருணமபனே. (ச)

கொன்றைபொனசொரியுங்கொள்ளம்பூதூர
நின்றபுன்சடைரிமலனையுள்கச்
செலலவுந் துகசிக் தையார்தொழ
நலகுமாறருணமபனே. (ரு)

ஓடம்வந்தனையுங்கொள்ளம்பூதூர
ராடல்பேணியவழிகளையுள்கச்
செல்லவுந் துகசிக் தையார்தொழ
நலகுமாறருணமபனே. (சூ)

ஆறுவந்தனையுங்கொள்ளம்பூதூர
ரேறுதாங்கியவிறைவனையுள்கச்
செலலவுந் துகசிக் தையார்தொழ
நலகுமாறருணமபனே. (எ)

குரக்கினம்பயிலுங்கொள்ளம்பூதூர
ரரக்கனைச்செற்றவாதியையுள்கச்
செலலவுந் துகசிக் தையார்தொழ
நலகுமாறருணமபனே. (அ)

பருவராலுகளுங்கொள்ளம்பூதூர
நிருவாகாணபரியானகழலுள்கச்
செலலவுந் துகசிக் தையார்தொழ
நலகுமாறருணமபனே. (கூ)

தேரமண்செற்றசெலவனையுள்கச்
செலலவுந் துகசிக் தையார்தொழ
நலகுமாறருணமபனே. (கௌ)

கொன்றைசேர்சடையான்கொள்ளம்பூதூர
நன்றுகாழியுணஞானசம்பந்த
னினுசொன்மலைகொண்டேத்தவலலார்போ
யென்றும்வானவரோடிருப்பாரோ. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - வில்வனநாதர்; தேவியார் - சுந்தரநாயகியம்மை.

நீணிலைக்கோ புரமதனை யிறைஞ்சிப் புக்கு நிகரிலாத் தொண்டருட்
னெருங்கச் சென்று, வாணிலவு கோயிலினை வலங்கொண் டெய்தி மதிச்
சடையார் திருமுன்பு வணங்கி நின்று, தாணுவே யாற்றின்க ணோடமு
ய்க்குந் தன்மையா லருடந்த தலைவா நாகப், பூணினுய் களிற்றுகிலை
போர்த்த முக்கட் புனிதனை யெனப்பணிநது போற்றி செய்தார்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த நிலைகளையுடைய திருக்கோபுரத்தை வணங்கி யுள்ளே
புகுந்து ஒப்பற்ற அடியார்களோடு நெருங்கச்சென்று ஒளிபொருந்திய திருக்கோ
யிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, சந்திரசடாதரராகிய சிவபெருமான் சந்நிதியில் வண
ங்கி நின்று, ஓர்காலத்துஞ் சலியாத நிலைமையையுடைய பெருமானே! ஆற்றில
ஓடத்தை நடத்துவிக்குந் தன்மையால் திருவருளைத்தந்த முதல்வனே! சாப்பாபர
ணத்தை யணிந்த அருளாளனே! (கயாசுரனென்னும்) யானையின் றோலையுரிதது
ஆடையாகப் போர்த்ததருளிய மூன்று கண்களையுடைய பரிசுத்தோ! என்று வண
ங்கித் துதித்தருளினா—எ-று. (கூ00)

போற்றிசைத்துப் புறம்போந்தங் குறையுந்நாளிற் பூழியன்முன் புன்
சமயத் தமணர் தம்மோ, டேற்றபெரு வாதின்க ணெரியின் வேவாப்
பதிகமுடை யிறையவரை யிறைஞ்ச வேணடி, யாற்றவுமங் கருள்பெற்
றுப் போந்து முன்ன மணைநதபதி கருமிறைஞ்சி யன்பர் சூழ, நாற்றி
சையும் பரவுதிரு நள்ளா நெய்தி நாடுடைநா யகர்கோயி னண்ணி னாரே.

(இ-ள்.) அவவாறு துதித்துப் புறத்திற்சென்று அததிருப்பதியிலெழுந்தரு
ளியிருக்கும் நாள்களில், பாண்டியராசனுக்கு முனடி புலவிய சமயத்தை யுடைய
சமணர்களோடு எதிர்த்த பெரியவாதல் (அக்கினியிலிட்டபோது) வேகாத திருப்ப
திகத்தையுடைய (திருநள்ளாற்றி லெழுந்தருளிய) சிவபெருமானை வணங்க விரும்பு
பங்கொண்டு அங்கு வில்வவனேசாது திருவருளை மிகுதியாகப்பெற்று அங்கு நின்
றுமெழுந்தருளி, முன்னே பொருந்திய திருப்பதிகளையும் வணங்கி அடியார்கள் சூழ
ம்படி நானகு திகிலுள்ளவாகளுந் ததிக்குந் திருநள்ளாற்றையடைந்து நடுடை
ய நாயகொன்னுஞ் சிவபெருமானது திருக்கோயிலை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (1)

நீடுதிருத் தொண்டர்புடை சூழ வங்க ணித்திலயா னத்திடைநின்
றிழிநது சென்று, பீடுடைய திருவாயில் பணிநது புக்குப் பிறையணிந்த
சென்னிமார் மனனுங் கோயின், மாடுவலங் கொண்டுள்ளான் மகிழ்நது
புக்கு மலர்க்காங்கள் குவித்திறைஞ்சி வள்ள லாணாப், பாடகமெல் லடி
யெடுத்துப் பாடி நின்று பரவினார் கண்ணருவி பரந்து பரய.

(இ-ள்.) மிகுந்த திருத்தொண்டர்கள் அருகில் சூழ்ந்தவர அங்கு முத்துச்
சிலைகையினின்று மிறங்கிச்சென்று பெருமைபொருந்திய திருவாயிலைப்பணிந்து
உள்ளே புகுந்து இளம்பிறையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானெழுந்
தருளிய திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து மகிழ்ந்து உள்ளே சென்று, தாம
மைமலர்போன்ற திருக்கரங்களைச் சிரமேற் குவித்து வணங்கிச் சிவபெருமானைப்
“பாடகமெல்லடி” என்று முதலெடுத்தத் திருப்பதிகம்பாடிநின்று கண்களினின்
றும் ஆனந்த பாஷ்பம் பரவியொழுகத் துதித்தருளினார்.—எ-று. (கூ0௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௩௩

திருநள்ளுறுத் திருவாலவாயும் - பண் - நட்டபாவை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடகமெல்லடிப்பாவையோபெடுபிணக்காட்டிடமபற்றிநின்ற
நாடகமாடுள்ளாறுடையநம்பெருமானிதுவென்கொலசொல்லாய்
சூடகமுன்கைமடநதைமார்கடுணைவரொடுந்தொழுதேத்திவாழ்த்த
வாடகமாடநெருங்குகூடலாலவாயின்கணமாநதவாறே.

அன்புடையானையானைக்கூடலாலவாய்மேவியதென்கொலென்று
நன்பொனைநாதனைநள்ளாறறாணையம்பெறப்போற்றிநலங்குலாவு
பொன்புடைசூழ்தருமாடககாழிப்பூசுரனஞானசம்பநதன்சொன்ன
வின்புடைப்பாடல்கள்பததும்வலலாரிமையவரேத்தவீரப்பந்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தென்னவர்கோன் முன்னமணர் செய்த வாதிற் றீயின்க ணிடுமேடு
பச்சையாக்கி, யென்னுள்ளத துணையாகி யால வாயி லமாந்திருந்த வா
றென்கொ லெந்தா யென்று, பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப பரவிப
போந்து பண்பினிய தொண்டரு னங்கு வைகி, மன்னுபுகழ்ப பதிபிற
வும வணங்கச் சண்பை வள்ளலா நள்ளாறு வணங்கிச் செல்வார.

(இ-ள்) எமது தந்தையே! பாண்டியராசனுக்கு முன்னே சமணர்கள் செ
ய்த வாதில் நெருப்பிலிட்ட திருவேடு வேவாமல் பச்செனறிருக்கச்செய்து, என்
னுயிர்த்துணையாய்த் திருவாலவாயிலெழுந்தருளியிருந்த வண்ணம் யாது? என்று
தமிழ்த் திருப்பதிகம்பாடி யருளித் துதித்துப் புறத்திற் சென்று, நற்குணங்களை
யுடைய திருத்தொண்டாகளோடு அத்திருப்பதியி லெழுந்தருளித் திருஞானசம்ப
ந்தப்பிள்ளையா ணிலெபற்ற புகழையுடைய மற்றைத் திருப்பதிகளையும் வணங்கு
ம்பொருட்டுத் திருநள்ளாற்றை வணங்கிச் செல்வாராயினா—என்று. (கூடு.)

சீர்நிலவு திருத்தெளிச்சே ரியினைச் சோநது சிவபெருமான் றனைப்
பரவிச் செல்லும் போது, சார்வறியாச் சாக்கியர்தம் போதி மங்கை சா
ர்தலுமற் றதுவறிந்த சைவ றெல்லா, மாகலியின கிளர்ச்சியெனச் சங்கு
தாரை யளவிறந்த பல்லியங்கண முழக்கி யார்த்துப், பார்புலவு தனிக்
களாஞ் சினன மெல்லாம் பரசமய கோளரிவந் தானென் னாத.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய திருத்தெளிச்சேரி யென்னுந் திருப்பகியை
யடைந்து அங்குப்பார்வதீசனாவணங்கிச்செல்லும்பொழுது, நற்சார்பீனையுணராத
பெளத்தர்கள் வாழும் போதிமங்கையென்னு மூரானது சமீபிக்கவும், அதனையுண
ர்ந்த சைவர்களெல்லாரும் சமுத்திர முழக்கம்போலச் சங்குகளையும் தாரைகளையும்
அளவில்லாத பல வாத்தியங்களையு முழக்கி யாரவாரித்து உலகத்தில் விளங்கும்
ஒப்பற்ற காளம் சின்னம் முதலிய எல்லா வாத்தியங்களையும் பரசமயகோளரி
யெழுந்தருளினொன்று ஊத.—என்று.

இதுமுத லிரண்பொடலுங் குளகம்.

(கூடு)

புல்லறிவிற் சாக்கியர்க ளறிந்தார் கூடிப் புகலியர்தம் புரவலனாற்
புகுந்து தங்க, எெல்லையினி லெழுந்தருளும் பொழுதுதொண்ட ரெடுத்த

வார்ப் பொலியாலு மெதிரமுன சென்று, மல்கியெழுந் திருச்சின்ன வொ
ளிக ளாலு மனங்கொண்ட பொருமையினால் மருண்டு தங்கள், கல்வியி
னின் மேம்பட்ட புத்த நந்தி முதலான தேரார்க்குங் கனன்று சொன்னார்.

(இ-ள்.) சிற்றறிவினையுடைய புத்தர்கள் அதனை யுணர்ந்து ஒன்றாகக் கூடி,
சிகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வந்து தங்கள் எல்லையில் எழு
ந்தருளும்பொழுது அடியார்கள் அரகரவென்றெடுத்த ஆரவாரத்தினாலும், எதிரோ
சென்று நிறைந்தெழுமின்ற திருச்சின்ன வொலிகளாலும் மனதிற்கொண்ட பொ
ருமையினால் மயங்கித் தங்கள் பிடகநூலுணர்ச்சியிற் சிறந்த புத்தநந்தி முதலிய
பௌத்தர்களுக்குங் கோபித்துச் சொன்னார்கள்.—எ-று. (௯௦௮)

மற்றவர்கள் வெவ்வுடையும பிள்ளை யாரமுன் வருகின்னப் பெரு
கொலியு மன்னுந் தொண்டர், பொற்புடைய வார்ப்பொலியுந் செவியி
னுடு புடைத்தரா ராசமெனப் புக்க போது, செற்றமிகு முள்ளத்துப்
புத்த நந்தி செயிராத் தெழுநது தேரர்க்குறாஞ் சூழச் சென்று, வெற்றிபுனை
கின்னங்கள் வாதி லெமமை வென்றனனோ பிடிப்பதென வெகுண்டு சொ
ன்னான்.

(இ-ள்.) புத்தர்கள் சொல்லிய கடுஞ்சொல்லும், பிள்ளையாருக்கு முன்னே
ஊதிவருகின்ற திருச்சின்னங்களின் பேரோசையும், நிலைபெற்ற அடியார்கள் அர
கரவென்று ஆரவாரிக்குஞ் சிறந்த ஓசையும் காடில் (காய்ச்சி) அடித்த நாராசம்
போலச்சென்றபொழுது, கோபமிகுகின்ற மனத்தினையுடைய புத்தநந்தியானவன்
கோபித்தெழுந்து புத்தர் கூட்டங்கள் சூழச்சென்று, நீங்கள் எம்மை வாதில் வெ
ன்றபின்னல்லவோ? வெற்றிபொருந்திய சின்னங்களைப் பிடித்துச்செல்ல வேண்
டுவது என்று கோபித்துச் சொல்லினான்.—எ-று. (௯௦௯)

புத்தரினம் புடைசூழப் புத்த நந்தி பொருவில்லா னப்புனிதர் திரு
முன் பூது, மெய்த்தவிற சின்னங்கள் விலக்குவ காலே வெகுண்டெழுந்த
திருத்தொண்டர் வெறுத்து நோக்கி, யித்தகைய செயற்கிவரைத் தழுவல்
செய்பா திதுபொறுக்கிற் றங்கணிலை யேற்பொன்று, முத்துநிரைச் சிவி
கையின்மேன் மணியை வந்து முறைபணிந்து புருநதபடி மொழிந்து நி
ன்றார்.

(இ-ள்.) புத்தர் கூட்டங்கள் தன்பக்கங்களிற் சூழும்படி புத்தநந்தி யென்
பவன் ஒப்பற்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருமுன்னே ஊதிவருகின்ற மெய்
ம்மையான வெற்றிபொருந்திய திருச்சின்னங்களைத் தடுத்தபொழுது அவனைக்
கோபித்தெழுந்த அடியார்கள் வெறுத்துப்பார்த்து, இத்தன்மையான கொடுஞ்
செய்கைக்கு இவர்களைக் கொல்லாமல் இதனைப் பொறுத்தால் தங்கள் நிலைமை
யை மேற்கொள்வார்களென்று முத்துச்சிவிகையின்மே லெழுந்தருளியருந் திரு
ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை யடைந்து முறைமையாக வணங்கி (புத்தநந்தி முதலி
யோர் வந்து) தடுத்த செய்கையை விண்ணப்பஞ்செய்து நின்றார்கள்.—எ-று.

மெய்த்த விறச்சின்னம் - மெய்ம்மையான புகழைக்கூறும் வெற்றிச்சின்
னம்; தங்கணிலை யேற்றலாவது - முன்னர் மதுரைப்பதியி லிருந்த சீமணர்கள்
அடியார்களுக்குத் தீங்கு விளைக்கக்கருதித் தீக்கொளுவுதல் முதலிய தூர்க்கருமங்க
ளைச் செய்தமைபோல இவர்களும் அடியார்களுக்குத் தீங்கு விளைக்கக் கருதுவார்க
ளென்பதாம். மணி - உவமையாகுபெயர். (௯௧௦)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௩௫

வருமிடத்தி லழகிதா நமக்கு வரதின் மற்றிவர்தம் பொருணிலைமை மறாத வண்ணம், பொருமிடத்தி லறிகின்றோம் புத்த நந்தி பொய்மமேற் கோ ளெனப்புகலி வேந்தர் கூற, வருமறைசொற் றிருப்பதிக மெழுது மன்ப ராளுடைய பிள்ளையார் திருவாக் காலே, யுருமிடித்து விழபபுத்த னுத்த மாங்க முருண்வீழ் கெனப்பொறு வுனாமுன் விட்டா.

(இ-ள்.) நாம் வருமிடத்தில் இது அழகாகவிருந்தது; புத்தநந்தி கூறும் பொய் மேற்கோளாகிய இப்பொளத்தாகளதுபொருளின் நிலைமையானது மறக்கப் படாதிருத்தலை வாது செய்யுமிடத்தி லறிவோமென்று திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கூறியருள, அரிய தமிழ்வேதமாகிய திருப்பதிகங்களை எழுதும் அடியாராகிய சம்பந்தசரணலயர் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரருளிச்செய்த தேவாரத்திரு வாக்காலே இழியிடித்துவிழ இப் புத்தநந்தியினுடைய தலை யுருண்மெழிக்கடவ தென்று மணஞ்சகியாமல் கோபவாக்கை முன விட்டருளினா, —எ-று.

புத்தநந்தி பொய்மேற்கோளாகிய இவாதம் பொருணிலைமை எனக்கூட்டுக. பதிகமெழுது மன்பா-சம்பந்தசரணலயா; இவா திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ருடைய நல்லமான். (கூ௦அ)

ஏறுயர்த்தார் சைவநெறியாணையுய்க்க வெதிர்விலக்கு மிடையூற்றை யெறிநது நீக்கு, மரில்வலி மந்திரமா மசனி போல வாய்மையுரைத் திருத்தொண்டர் வாக்கி னாலே, வேறுமொழிப போரோற்பான வந்த புத்தன மேனியையுந் தலையிளையும் வெவ்வே ராகக், கூறுபட நூறியிடப் புத்தா கூட்டங் குலைந்தோடி விழுந்துவெருக கொண்ட தன்றே.

(இ-ள்.) இடபக்கொடியை யுயர்த்திய சிவபெருமானது சைவசமயத்தினு ணையையுலகமெங்கும் நடத்த அதற்கு எதிராக வந்தடையு மிடையூறுகளை வேர றக்களைந்து ஒழிக்கும் ஒப்பற்ற வலிய மந்திரமாகிய இடியைப்போல உண்மை யுரையாகிய (தேவாரத்தோகூடிய) சம்பந்த சரணலயா திருவாக்கினால், தாக்க மொழியால் வாதுப்போர் செய்யவந்த புத்தநந்தியினது உடம்பையுந் தலையையுந் தனித்தனிக் கூறாகும்படிச் சிதைக்க (அதனால் அவனுடன வந்த) புத்தா கூட்டம் நிலைகுலைந்தோடி விழுந்து அச்சமகொண்டது. —எ-று. (கூ௦ஆ)

மற்றவாக ணிலைமையையும் புத்த நந்தி வாக்கின்போ றோற்றவன் றன் றலையு மெய்யு, மற்றுவிழ வத்திரவாக் கதன லன்பரறுத்ததுவுங் க ண்டவர னடியா ரெல்லாம், வெற்றிதரும பிள்ளையார் தமக்குச் சென் று விண்ணப்பஞ் செய்வெதிராகத் தலக்கு நீங்க, வற்றவிதியதுவேயா மர வென் றெல்லா மோதுமென வவ்வொளிவா னுற்ற தன்றே.

(இ-ள்.) அவவாறு அச்சமுற்றோடிய பொளத்தாகளது நிலைமையையும், வாதுப்போர் செய்யவந்த புத்தநந்தியினுடைய தலையும் உடலுஞ் சித்திவிழும்படி (பிள்ளையார் அருளிச்செய்த பஞ்சாக்ஷரத்திருப்பதிகத்துப் பத்தாவது திருப்பா சுரத்தில்) “அத்திரமாவன வஞ்செழுத்துமே” என்னுந் திருவாக்கால் சம்பந்தசர ணலயர் அறுத்ததையும் பார்த்த சிவனடியார்களெல்லாம் வெற்றிபொருந்திய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரிடத்திற் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ள, பிள்ளையார் அவன் நம்மிடத்தி லெதிர்ந்தலாலாய ரூற்றம் நீங்கும்படி பொருந்திய விதி அதுவேயாகும்; நீங்களினைவரும் அரசரவென்று ஆரவாரியுங்க ளென்று

-றியருள, (அவ்வாறு கூறும் அரகரவென்னும்) அவ்வோசை வின்னுலகளவுஞ்
௪.—எ-று. (கூக௦)

திருச்சிறுமபலம.

புத்தாசமணகழுக்கையாபொய்கொளர்ச்
சித்தத்தவாகடெளிநதுதேறின
வித்தகநீறணிவாவினைப்பகைக்
கத்திரமாவனவஞ்செழுத்துமே.

திருச்சிறுமபலம.

அஞ்சியகன் றோடியவப புத்த ரொல்லா மதிசயித்து மீண்டுமுட் ன
ணைநதுகூடி, வஞ்சனையோ விதுதானம்ற் றவாதஞ் சைவ வாய்மையோ
வெனமருண்டு மனத்திற் கொளவா, ரஞ்சலினமந திரவாத மன்றி யெ
ம்மோ டெதிராதுபொருட் பேசுவதற் கிசைவ தென்று, தஞ்செயலின்மி
ககுள்ள சாரி புத்தன் றன்னையே முன்கொண்டு பின்னுஞ் சார்த்தார்.

(இ ள்.) (அங்கு நின்றும்) ப்யந்தோடிய அப்புத்தாக ளெல்லாரும் ஆச்ச
யமடைந்து மீளவும் ஒருங்குவந்து கூடி, புத்தநதி இறந்தது வஞ்சனையோ !
அல்லது, அவர்கள் அனுசரித்தொழுகும் சைவசமயத்தின் உண்மையோ ! என்று
மயங்கித் தங்கள் மனத்தில்தனைத்துக் குறைவிலலாத மந்திரவாதயிலலாமல் எம்மு
டனெதிராதுப பொருளின் நிலைமையைக்குறித்து வாதுபேசுவதற்கு வாருங்களே
ன்று தங்கள் சமயக்கொள்கையிற் சிறந்த சாரிபுத்த னென்பவனை முன்னே கொ
ண்டு பின்னும் வந்து சேர்த்தார்கள்.—எ-று. (கூக௧)

அத்தனமை கேட்டருளிச் சண்பை வந்தவடலேறு திருவுள்ளத் த
ழகி தென்று, மெத்தமகிழ்ச் சியினோடும் விரைந்து சென்று வெண்டாளச்
சிவிகையினின் றிழிந்து வேறோ, சத்திரமண்ட பத்தினமிசை யேறி நீடு
சைவருட னெழுந்தருளி யிருந்து சாரும், புத்தாகளை யழைக்கவெனத்
திருமுன னின்றோ புகலிகா வலரோவல போற்றிச் சென்றோ.

(இ ள்.) சிகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய வலிய ஆணை சிவகம்போன்ற திரு
ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா அவர்கள் சொல்லிய தன்மைபைக் கேட்டுத் தமது
திருவுள்ளத்தில இது நன்றென்று கருதி மிக்கமகிழ்ச்சியுடன் விநாநதுசென்று
வெள்ளிய முததுச் சிவிகையினின்று யிறங்கி, அவருள்ள வேறொரு சத்திரமண்ட
பத்தின் மேலேறிச் சிறந்த அடியாரா திருக்கூட்டத்தோடு மெழுந்தருளியிருந்து
(அவருள்ள அடியார்களைப்பாது) வாது செய்யவந்த புத்தாகளை இவகு அழை
யங்களென்றுகூறியருள, தமது திருமுனனின்ற அடியார்களா திருஞானசம்பந்தப்
பிள்ளையாது டணிவிடையைச் சிரமேற்கொண்டு சென்றார்கள்.—எ-று. (கூக௨)

சென்றவர்க டேரர்குழா மணைந்து நீங்கள் செப்பிவரும் பொருணி
லைமை தெரிக்க வெங்கள், வென்றிமழ விரளங்களிற் சண்பை யாளி வேத
பா ரகன்மும்மைத் தமிழின்வேந்த, னன்றுமகிழ்ந் தழைக்கின்ற னீண்ட

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். நடன

நீரு நண்ணுமெனக் கூறுதலு நன்மை சாராத், தன்றகைமைப் புத்தருடன் சாரி புத்தன் சத்திரமண டபமுன்பு சார வந்தான்.

(இ.ள்.) (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது கட்டளையை மேற்கொண்டு) சென்ற அடியார்கள் பொளத்தர் கூட்டத்தை யடைந்து, நீங்கள் சொல்வருகின்ற பொருணிலமையைக்குறித்த துவாதுசெய்ய, எங்கள்வெற்றிபொருந்திய இளங்களிற் போல்பவரும், சோழித்தலையும், வேதபாரகரும், (இயலிசை நாடகமென்னும்) முத்தமிழ்த் தலைவருமாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் (உமது வருகையை) நன்றாக மகிழ்கூர்ந்து அழைக்கின்ற ராதலால், நீங்களெல்லாரும் நெருங்க வாருககொன்று கூறவும், சாரிபுத்த னானவன் நன்மையடையாத அற்பத்தன்மையையுடைய பொளத்தர்களோடு சத்திரமண்டபத்தின முன்புவந்தான்.—எ-று.

இளங்களிற் = யானைக்கன்று ; மழவிளம் என்பது மீயிசைச்சொல். கேதபாரகர் = வேதங்களில் முடிந்த பொருளின் களையை யடைந்தவர். (கூகந.)

அங்களைந்து மண்டபத்துப் புத்த ரோடும் பிள்ளையா ரருகணைய நின்ற போதி, லெங்குமிகழ் திருச்சின்னன் தடுத்த புத்த னிருஞ்சிரத்தைப் பொடியாக்கு மெதிரி லன்பா, பொங்குபுகழ்ப் புகலிகா வலர்தம் பாதம் போற்றியரு ளாற்சாரி புத்தன் றன்னை, யுங்கடலை வனும்பொருளு முரைக்க வென்ன வற்றவா தினைமேற்கொண் டொசெய் கின்றான்.

* (இ.ள்.) சாரிபுத்தன் அம்மண்டபத்தில் வந்து சேர்ந்து பொளத்தர்களோடு பிள்ளையாருக்குச் சமீபத்திலின்றிப்பொழுது, எங்கும் விளங்கியொலிக்கின்ற திருச்சின்னவோசையைத் தடுத்த புத்தநந்தியினது பெரிய தலையைச் சிதறச்செய்த ஒப்பற்ற சம்பந்தசரணுவயர் மிக்க புகழையுடைய சோழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளைத் துதித்து, அவரது திருவருளினால் சாரி புத்தனைப்பார்த்து உங்கள் கடவுளையும், (நீங்கள் கூறும் பஞ்சகந்த முதலிய) பொருளின்லிலமையையும் சொல்லுமென்று கூற, அவன் தான் செய்யவந்த வா தத்தை மேற்கொண்டு சொல்லுகின்றான்—எ-று. (கூகச)

கற்பங்க ளனைத்தினிலும் பிறந்து வீந்து கதிமாறுங் கணபங்க விபலபு தன்னிற், பொற்புடைய தானமே தவமே தன்மை புரிந்தநிலே யோகமே பொருந்தச் செய்ய, வற்பவிக்கு மொழிவின்றி யுரைத்த ஞானத் தொழியாத பேரின்ப முத்தி பெற்றான், பற்பலரும் பிழைத்துய்ய வறமுன் சொன்ன பான்மையான் யாங்கடொழும் பரம னென்றான்.

(இ.ள்) கற்பங்கள் தோறும் (பிறர்க்குறுதி செய்யும் பொருட்டுப்) பிறந்து இறந்து அக்கதியினின்று மாறி முத்தியையடையும் கணபங்கவியல்பு கூறும் புத்தமதத்தில் (ஆதிபுத்தன்) அழகியதானம்-தவம் பண்புமிக்க யோகம் இவைகளைத் தான் பொருந்தச்செய்ய, அதனால்தோன்றுகின்ற நீங்காநிலமையாற்கூறிய ஞானத்தால் கெடாதபேரின்பத்தைக்கொடுக்குங் கந்தவீட்டையடைந்தான்; (அவனே) தேவர் முதலிய பலரும் (பிறவித்துன்பத்தினின்று நீங்கிப்) பிழைத்துய்யும் பொருட்டு அறத்தை முன்னே சொல்லிய அருளுடையோன், யாங்கள்வணங்கும் கடவுளென்று கூறினான்—எ-று.

பொளத்தக்கடவுள் உயிர்க் குறுதிசெய்யும்பொருட்டுக் கற்பங்க டோறும் யோனிவழிப் பிறந்திறப் னென்பதனை,

“அற்றிகழ் பிடக நன்னூ லோதியன் புடைய னாகிப்
பிறங்குபல் யோனி தோறும் பிறந்துயிர்க் குறுதி செய்து
மறந்தரு கோற லாகி நால்வகை யொழிந்து மேன்மை
சிறந்துள போதி நீழற் சோவனெம் பிறைவ னாவான்” எனவரும் திரு
வாதவூரர் புராணத்தானுமுணர்க.

பௌத்தக்கடவுள் கற்பங்கடோறும் பிறந்து வீந்து உயிர்க்குறுதியைத்
தரத்தக்க அறத்தைக் கூறினென்றனுப்பின், அவனபிறக்குந்தோறும் மாதாவு
தரத்தைக்கீறிப்பிறத்தலானும், அததகைய பிறப்புக்களில் புலி முதலியனவாகப்
பிறக்குங்கால் பிறவுயிர்களைக் கொன்றுதின்று உடலை வளர்த்தமையானும், உயிர்க
ளினது மயக்கத்தை யொழிக்கவந்தவன் தானே யம்மயக்கத்திற் பொருந்துதல் கூ
டாமையானும், அவவாறுபிறப்பது கண்மங்காரணமாகவேயன்றித் தனதிச்சையின
லன்றாகலானும் அது பொருந்தாது; அவன அறநூல் கூறினென்பதுவ கூடாத
தாம். மாதாவுதரத்தைப் பிளந்துவருவது யோனியைப் பரிசிக்கலாகாதென்றும்,
யோனிசாதக மழிவென்றுங் கருதி, அவன் வயிறறைக் கீறிப்பிறத்தல் பௌத்த
சமயக்கொள்கை.

“அலகிறந்த யோனிகளிற் புகுந்த தெல்லா மறத்தையளித் திடவென்னி
லவற்றி னெல்லா - நிலவுவது கன்மத்தா லாகு மன்றி நீனைந்ததோ ரிச்சையின
னிகழ்ந்தா னாகி - லுலகுதனி லுள்ளோர்க்கு மதுவே யாகு மொருத்திவயிற் றினி
லிருந்தங் குதரந் தள்ளித் - தலமதில்வந் தானென்னிற் றுடையக் கொன்றான் நரு
மத்தை யினறெனக்குச் சாற்றி டேலே.

“அரியினோடு நரியுழுவை யாதியாக வானபோ தறந்திரிந்து கோறலாதி,
பரிவினோடு செய்தனனா மிலலையாகிற் பசிதனக்குத் தின்பதவன் பழுதையோ
தான் - கருதிலவன் பரதுக்க துக்கனாகிற் கணவனிழந் தோர்கட்குங் கண்ணி குத்
தித் - திரியுமவர் துயரினுக்கு மிரங்கு வோன்றன செயலறததுக் கழகிதாஞ் செப்
புங் காலே” எனவருஞ் சிவஞான சித்தியாரானும்,

“ஆதலா லறநூ லென்ப துணக்கிலே யுயிராகட் காகப்
பேதமாம் யோனி தோறும் பிறந்தன னிறைவ னென்றாய்
தீதுசே ரொருவர்மாலே தீர்க்கவர் தவர்க டாமும்
பேதமால் கொள்ளி னம்மால் போவதன குள்ள தாமோ” — எனவருந்
திருவாதவூரர் புராணத்தானு முணர்க. (கூகடு)

என்றுரைத்த சாரிபுத்த னெதிர்வர் தேற்ற விருந்தவத்துப் பெருந்
தன்மையன்பா தாமு, நன்றுமது தலைவன்றான் பெற்றா னென்று நாட்
டுகின்ற முத்திதான் யாவ தென்றார், நின்றவுரு வேதனையே குறிப்புச்
செய்கை நோகின்ற ஞானமென நிகழ்ந்த வைநது, மொன்றியகந் தத்தழி
வே முத்தி யென்ன வுரைசெய்தான் பிடகத்தி னுணர்வு மிக்கான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு கூறிய சாரிபுத்தனோடு எதிர்வந்து வாதுசெய்யக்குறி
த்த மிக்க தவத்தினையுடைய பெருந்தனமை பொருந்திய சம்பந்தசாரணையரும்
(அவனைப்பார்த்து) நீ கூறியது நன்றாயிருந்தது; உமது கடவுள் முத்திபெற்றானெ
ன்று நீ நாட்டுகின்ற முத்தியினியல்பு யாதென்றுவினாவினார்; (அதற்குப்) பிடக

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௩௯

நூலுணர்ச்சியில்லிற்ற சாரிபுத்தனானவன் நிலைபெற்ற உருவம்-வேதனை-குறிப்பு-பாவனை - விஞ்ஞானம் என்று கூறும் ஐந்துஞ் சேர்ந்தகந்தங்களின் அழிவே முத்தியென்று கூறினான்—எ-று.

உருவமுதலியபஞ்சகந்தங்களுள், உருவகந்தமாவது—பிருதிவி-அப்பு - தேயு-வாயு எனனும் பூதவுரு நான்கும், வலி - கந்தம் - இரதம்-வன்னமெனனும் உபாதானவுரு நான்குமாகிய எட்டுமாம்; வேதனாகந்தமாவது—குசலாவேதனை-அகுசலாவேதனை - குசலாகுசலவேதனை ஆகிய மூன்றாமாம்; இவற்றிள், குசலாவேதனை = சகவறிவு, அகுசலாவேதனை = துக்கவறிவு, குசலாகுசலவேதனை = சுகதுக்கவறிவு; குறிப்புக்கந்தமாவது—சோத்திரம் - துவக்கு - சகலம் - சிவநிலை-ஆக்கிராணம் - மன மென்னு மாறுமாம்; பாவனாகந்தமாவது—திக்குணம் பத்தம், நற்குணம் பத்துமாகிய இருபதாமாம்; இவற்றுள் திக்குணம் பத்தாவன—பொய்கூறல் - கோட்சொல்லல் - கடுஞ்சொல்கூறல் - பயனில சொல்லல் என வாக்கின் திக்குண நான்கும், கொலை - களவு - வீணசெய்கை - எனக் காயத்தின் திக்குணம் மூன்றும், கொலைநினைக்கை - காமப்பற்று - ஆசை யென மனத்தின் திக்குணம் மூன்றாமாகிய திக்குணம் பத்துமாம்; நற்குணம் பத்தாவன—மெய்யுரை - நல்வார்த்தை - இனியனகூறல் - பயன்படு சொல் என வாக்கின் நற்குணம் நான்கும், பள்ளிவலமவரல் - தவம்புரிதல் - தானஞ் செய்தல் எனக் காயத்தின் நற்குணம் மூன்றும், அருண்ணிவு - ஆசையறுதல் - தவப்பற்று என மனத்தின் நற்குணம் மூன்றாமாகிய நற்குணம் பத்துங் கூடிய இருபதாமாம்; விஞ்ஞானகந்தமாவது—சத்தம் - ஸ்பரிசம் - ரூபம் - ரசம் - கந்தம் - சித்தம் என்னு மாறுமாம்; இதனை, “ஓவருருவம் வேதனை யுளக்குறிப்புப் பாவனைமெய் - தானகுணர்வென்றைந்தாங்க் தம்” “உருவமுதல் பூத வுபாதாய மென்னு - மிருவிதத்தி னுலு மெழுமென” வேதனையின் பதுன பிவற்றின விவரலுமென் - ரோதவொரு மூன்றாமென ரோ” “பொறிவிதமோ னாந்தம் பொறியைப் பொருந்தி - யறியுமன முககுறிப்பென் றாய்” “வாக்குமன மாக்கையிவை பாவனையென் ரேமதியா - யாக்குமிவை தாமறம்பா வம்” “இந்நால் விதத்தினுமேய்ந் தையமற வெண்ணுமனம் - விஞ்ஞான மென்றே விளம்பு” “இந்தவித மைந்துஞ்சந் தானத தெழுந்தழிகை - பந்தமென வேந்தான பார்” என வரும் பரமத தியிர பாதுவானும், “திவினையென்ப தியாதென வினவி - லாய்தொடி நல்லா யாங்குது கேளாய் - கொலையே களவே காமத தீவழக் - குலையா வுடம்பிற் றோன்றுவ மூன்றம் - பொய்யே குறனை கடுஞ்சொற் பயனில் - சொல்லெனச் சொல்லிற் றோன்றுவ நான்கும் - வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சி - யுள்ளந் தனனி லுருப்பன மூன்றம் - பத்து வகையெனப் பயன்றறி புலவ - ரித்திரம் படாதாா படாகுவ ராகில்-விலங்கும் பேயு நரகரு மாகிக் - கலங்கிய வுள்ளக் கவலையிற் றோன்றுவா - நல்வினை யெனப் தியாதென வினவி - சொல்லிய பத்தின் றொகுதியி னீங்கிச் - சிலந் தாங்கித் தானந் தலைநின்று-மேலென வகுத்த வொருமுத்திறத்துத்-தேவரு மக்களும் பிரமரு மாகி” என வரும் மணிமேகலையானும், “எட்டிவை யுருவ மூன்று வேதனை யாறு ஞான - மொட்டிய குறிப்போராறு செய்கையு மிருப தாகக் - கட்டிய பஞ்ச கந்தங் கணத்தினிற் பகக மாகுந், தெட்டுநாற் பத்துமூன்றுஞ் சுகதநூற் றுணிவு தானே,”—என வரும்பெளத்தநூற் செய்யுளானு முணர்க.

இப் பஞ்சகந்தங்களுங் கெட்டழிதலே முத்தியின்ப மென்பதனை,

“ ஓங்கிய வருவ மோடும் வேதனை குறிப்பி னோடுந்

தாங்குபா வனைவிஞ் ஞானம் தாமிவை யைந்துங் கூழிப்

பாங்கினும் சந்தானத்திற் கெடுவது பந்த துக்க

மாங்கவை பொன்றக் கேடா யழிவது முததியின்பம்.”—எனவருஞ்

சிவஞானசித்தியாராணம்,

“மேவிய கருவீற் சேரு முருவம்வே தனைகு ரிப்புப்

பாவனை யுடன்விஞ் ஞானம் பஞ்சகந் தங்கள் கூழ

யோவில்பல் லுணர்வுண் டாகி யொழிவது பிறவித் துன்ப

மாவது பொன்றக் கேடா யழிவது முத்தி யென்றான.”—என வருந் திரு

வாதவூர்புராணத்தானு முணர்க.

(கூக௬)

ஆங்கவன்ற னுணர்த்த மொழி கேட்ட வன்ப ரதனையனு வாதஞ் செய் தவலை நோக்கித், தாங்கியஞா னத்துடனாங் கந்த மைந்துந் தாம்வீர து கெட்டனவேற் றலைவன் றானு, மீங்குளனென் றவனுக்கு விடய மாக யாவையுமு னியற்றுதற்கு விகார மேசெய், தோங்குவடி. வமைத்துவிழ வெடுக்கும் பூசை கொள்வாரா ருரைக்கவென வுரைக்க ஹன்றான்.

(இ-ள்.) அந்தச் சாரிபுத்தன் சொல்லியவார்த்தையைக் கேட்ட சம்பந்த சரணலயர் அவன் கூறியதைத் தாம் அனுவதித்து அவனைப்பார்த்து, பொருந்திய ஞானத்தோடுகூடிய ஐந்து கந்தங்களும் (உங்கள் கடவுளுக்கு) ஒருங்கேயுழிந்து கெட்டனவாயின, அக்கடவுளும் இவ்வுலகத்தி லிருக்கின்றானென்று அவனறியும் படி (பூசை னைவேத்தியங்கள் முதலிய) எல்லா உபசாரங்களையும் அவன் முன் செய்தற்கு மனோவிகாரமான பாவனை செய்து பெரிய உருவத்தை யமைத்து விழாக் கொண்டாடும் பூசையையேறறுக்கொள்பவர் யாவரென்று வினாவ. அச் சாரிபுத்தன் சொல்லத்தொடங்கினான்.—எ-று.

அனுவாதமாவது.—முன்னர்க் கூறிய பொருளை யெடுத்து விவகரித்தற் பொருட்டு அதனைப்பின்னும் கூறுவது. பஞ்சகந்தங்களுங் கெட்டு முத்திபெற்றவ னுக்கு உடம்புக கருவியு மினமையால் அவனுக்கு உருவ மமைத்துச் செய்யும் பூசை முதலியவை கூடாமையால் “விகாரமே செய்தோங்கு வடிவமைத்து விழ வெடுக்கும் பூசைகொள்வாரா” என்று கூறினார். (கூக௭)

கந்தமாம் வினையுடம்பு நீங்கி யெங்கோன் கலந்துள்ளமுத் தியிலெ ன்று நென்னக் காணு, மிந்திரியங் கண்முதலாங் கரணந் தானு மில்லை யே லவனுணர்ச்சி யில்லை யென்றார், முந்தையறி விலானகி யுறங்கி னானே நிந்தித்து மொழிந்துடன்மீ தாடி னாக்கு, வந்தவினைப் பயன்போல வழி பட்ட டாக்கும் வருமன்றோ நன்மையென மறுத்துச் சொன்னான்.

(இ-ள்.) பஞ்சகந்தங்களாலாகிய வினையுடம்பு அழிந்து எமது முதல்வன் முத்தியில் சேர்த்திருக்கின்றான் என்று கூற, (அதற்கு அவர், முத்தியிற் சேர்ந்த உமது கடவுளுக்கு) விடயங்களை யுணரும் கருவியாகிய கண்முதலிய கரணங்களு மில்லாதொழியில் அவனுக்கு உணர்ச்சியில்லை யென்று மறுத்தருளினார்; முற்ப ட்ட விஞ்ஞானமானது கெட்டு (ஆலயவிஞ்ஞான மடைந்து) உறங்குகின்றவனை நிந்தித்துக்கூறி அவனுடம்பின்மீது மிதித்தாடின வொருவனுக்கு அதனால் வந்த

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௪௧

திவினைப் பயன்போல (கந்தமைத்துங் கெட்டு முத்தியடைந்தநமது தலைவனை) வழிபட்டவர்க்கும் நல்வினைப்பயன்வருமென்று அதனை மறுத்து (உத்தரங்) கூறினான்.—எறு. (ககஅ)

சொன்னவுரை கேட்டருளி யன்பர் தாமும் தொடர்ந்தவழி பாடு பல கொள்கின் றானுக், கன்னவற்றி னுடன்பாடு மெதிர்வு மில்லை யான போ தவன்பெறுத லில்லை யென்றா, முன்னவற்றி னுடன்பாடுமெதிர்வு மின்றி முறுகுதாயி லுற்றானே முனிந்து கொன்ற, வின்னுயிர்போய்க் கொலையாகி முடிந்த தன்றோ விப்படியா லெமமிறைவர் கெய்து மென்றான்.

(இ-ள்.) சம்பந்தசரணலயரும் சாரிபுத்தன் சொல்லிய வார்த்தையைக் கேட்டருளி, நீங்கள் செய்யும் பல வழிபாடுகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் உமது கடவுளுக்கு (அவைகளை யுணர்தற்குரிய கருவிக ளின்மையால்) அவ வழிபாட்டில் விருப்பும் வெறுப்பு மில்லையாம்; அவ்வாறானபொழுது, அவன் அப்புகையை யேற்றுக்கொள்ளுத லில்லையென்று மறுத்துக் கூறினா; அதற்கு அவன் தம்முன் புள்ள விடயங்களில் விருப்பும் வெறுப்புமின்றி மிக்க துயிலுற்றவனை ஒருவன் கோபித்துக் கொன்றால், (கொல்லப்பட்டவனுக்கு) இனிய உயிரீங்கி, கொன்றவனுக்குக் கொலைப்பாவமாகி முடிந்ததுபோல இவ்வாறாக எமது கடவுளுக்கு (இவ வழிபாடுகள்). அடையுமென்று கூறினான்.—எறு.

பஞ்சகந்தங்களு மறக்கெடுதலே முத்தியென்றுகூறின, அப்பஞ்சகந்தங்க ளாக் கெட்டழியின் முதகிபெற்றாரில்லையாமாகலின், பௌத்தக்கடவுள் முத்திபெறுதற்குக்கூடாதா மென்பதுதோன்ற ‘அவன் பெறுத லில்லையென்றார்’ என்று கூறினார். இதனை,

“ஐந்துகந்தஞ் சந்தானத் தழிதல்பந்த துக்க மறக்கெடுகை முத்தியின்ப மென்றறைந்தாய் கந்த, மைந்துமழிந் தான்முத்தி யனைபவர்யா றொன்ன லிணைப வர்வே லில்லையென்ற யார்க்குமுத்தி யின்ப - மைந்தினுணர் வினுக் கென்னி லழி யாத வுணர்வுண்டாகவே யவவிடத்து முருவாகி கந்த - மைந்துமுள வாமதுவும் பந்த மாகி யரந்தைதரு முத்தியின்ப மறிந்திலைகா ணியே” எனவருஞ் சிவஞான சித்தியாரானும்,

“அழிந்திடினைந்து கந்த முத்தியென் றுரைத்தா யைந்து மழிந்திடின முத்தி பெற்றா ராரொன வினவும் போதி லழிந்திடு மைந்தி னுண்டா முணாவென வுரைக்கி லைந்து மழிந்தன விலையா முத்தி யாவது மில்லை யென்றார்.”—எனவருந் திருவாத வுரர்புராணத்தானு முணாக. (ககக)

இப்படியா லெய்துமென விசைத்து நீயிங் கெடுத்துக்காட்டியதுயிலு மியல்பி னுன்போன், மெய்ப்படிய கரணங்க ளுயிர்தா மிங்கு வேண்டுதி யா னும்மிறைவர் கான போது, செப்பியவக் கந்தத்தின் விளைவின் றுகித் திரிவில்லா முத்தியிற்சென் றிலனுமான, னப்படியக் கந்தத்து ளறிவுங் கெட்டா லமமுத்தி யுடனின்ப மணையா தென்றார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு வருமென்று கூறி, நீ இங்கு எடுத்துக்காட்டிய (உடன்பாடு மெதிர்வுமின்றித்) துயில்பவனைபோல, மெய்ம்மைபொருந்திய இந்நிரியங்க

னையு முயினாயும் இவ்வு (உமது கடவுளுக்கு) விரும்புகின்றாய் ; அவைகள் உமது கடவுளுக்கு வரும்போது, நீ முற்கூறிய பஞ்சகந்தங்களுங் கெட்டு அழிவில்லாத முத்தியில் செல்லாதவனு மாயினான் ; அவவாறு அப் பஞ்சகந்தத்துள் உணர்வுங் கெட்டால், அம்முத்தியோடு பேரின்பத்தையுமடையாது என்று மறுத்தருளினார்.

அவ்வனாகேட் டெதிர்மாற்ற மறைவ தின்றி யணைந்துளானம் முத் தியெனு மதுவும் பாழாங், கவ்வையினின் றவனையெதிர் னோக்கி ஞானக் கடலமுத ம்னையவாதங் காத லன்பர், பொய்வகையே முத்தியினிற் போ னான் முன்பே பொருளெல்லா முணாந்துரைத்துப் போனா னென்று, பெய்வகையா லவனெல்லா முணர்ந்த தீது மில்லதுரைப் பாயெனினு மேற்போ மென்றார்.

(இ-ள்.) (சாரிபுத்தன சம்பந்தசரணையா கூறிய) அவவார்த்தைக் கேட்டு அதற்கு எதிருத்தரஞ் சொல்லாதிருந்தான்; தான் கூறிய முத்தியும் பாழாயினவெ ன்று வருந்தினின் அச்சாரிபுத்தனை மெய்ஞ்ஞானக் கடலிற்றேன்றிய ஞானமுத த்தை யுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது அனபராகிய சம்பந்த சரணு லயர் பொய்வழியே முத்தியிற்சென்ற துமது கடவுள் அவன முத்தியடைதற்கு முன்னமே எல்லாப்பொருள்களையு முழுதுணர்ந்து அறமுரைத்துப் போனானெ ன்று கூறியும், அக்கடவுள் எவ்வாறு முழுதொருங் குணாந்தது; இதுவும் பொரு ந்தாத தாகும் ; அதற்கு உததரங்கூ றுவாயெனினும் அதனையாம் அங்கேரிப்போ மென்று கூறியருளினார்.—எ-று.

பஞ்சகந்தங்களையும் பிரிப்பில் ஆனமாவிலை யென்ப தவன்கொள்கையா மாகலின், ‘பொய்வகையே முத்தியினிற் போனான்’ என்றும், எமது கேள்விக்கு உத்தரங் கூறுதல் பொருந்தாமையின், “உரைப்பாயெனினு மேற்போம்” எனு றங்கூறினா.

“சிலபொருளை யறிந்தவறின் நிறத்தே யொட்டிச்
சிந்திப்ப னெப்பொருளு மெனன்றி சென்று
பலபொருளா யொன்றுபல பேதமாகிப்
பயின்றுவரு மாதலாற் பாக்கு மாறென
னுலகுதனி லொருபொருளாக குணமும் போதி
னுறுணாத லாராய்த் தெளித லுண்டாய்
நிலவுமத னுலுணாவு பணமை முனபி
னின்நிதா தெனபையெல்லா நீனைப்ப தெனகே.”

“முத்திநிலங் கண்டறங்கண் மொழிந்தா னாயின்
முதன்முழுதும் பொன்றிப்பின் மொழிந்த வண்ண
மொத்திடுந்தே னெய்கூட்டி யுண்டி றத்தோ
னுலகினி ல்வந் திதுத்தென றுரைத்தா லொக்குஞ்
செத்ததுபின் னென றுரைக்கிற் கதியிற் செல்லாத்
தேரனுரை நீபெருகிச் சென்றா ருரு
மத்தினள வறியாதிக் களையோர் தம்மை

யக்களைக்கே செல்லலிடு மானையாமே.” என வருஞ் சிவஞான சித்தியாரானுமுணர்க.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௪௩

உணர்வுபொதுச் சிறப்பென்ன விரண்டின் முன்ன துளவான மரப் பொதுமையுணர்த்த லேனைப், புணாசிறப்பு மரங்களிலவைத் தின்ன தென்ற லிப்படியால வரம்பிலலாப் பொருள்க ளெல்லாங், கொணரும் விற கினைக்குவைசெய் திடினும வேறு குறைத்தவற்றைத் தனித்தனியே யிடினும் வெந்தீத், துணர்கதுவிசு சுடவல்ல வாறு போலத் தொகுத்து ம்விரித் துந்தெரிககுரு தொல்லோ நென்றான்.

(இ.ள்.) (அதற்குச் சாரிபுத்தன்) பொதுவுணர்ச்சி-சிறப்புணர்ச்சி யென்று கூறு மிரண்டில், பொதுவுணர்ச்சி (தூரத்தில) தோன்றுவனவாகிய மரங்களின் பொதுமையையுணர்தலாம்; மறறைய சிறப்புணர்ச்சியாவது (அம்மரங்களின் அருகடைந்து) அம்மரங்களைக்குறித்து, இஃது இன்னமரம் இஃது இன்னமரம், என்று பிரித்துக் கூறுதலாம்; இவ்வாறு, அளவற்ற எல்லாப் பொருள்களையும், கொண்டுவந்த விறகைக்குவித்து நெருப்பிடினும் தனித்தனி வெட்டி வெவ்வேறாக இடினும கொடிய தீக்கொழுந்து பறறிசு சுடத்தக்க தனமைபோல எமது கடவுள் தொகுத்தும் விரித்தும் பொருளியல்புகளையும் அடங்கனையும் கூறியருளுவன என்று கூறினான்.—எ-று. (கூஉஉ)

எடுத்துரைத்த புத்தனெதி ரியம்பு மன்ப ரெரியுணர்வுக் கெடுத்துக் காட்டாகச் சொன்னா, லெடுத்தவுணர்வு வருவுடைய தன்று சொன்ன வன ல்வடிவிற றுமதுவு மறிதி நுங்கோன், றொடுத்தநிகழ் காலமே யன்றி யேனைத் தொடர்ந்தவிரு காலமுந்தொக் கறியு மாகிற, கடுத்தவெரி நிகழ்காலத் திட்ட தலலாற் காணாத காலத்துக் கதுவா தென்றா.

(இ.ள்.) இவ்வாறு எடுத்துக்கூறிய சாரிபுத்தனுக்கெதிரே சம்பந்தசரணுலயர் கூறுவார், நீ இருவகையுணர்வுக்கும் நெருப்பைத் திருட்டாந்தமாகக் கூறின, அத்திருட்டாந்தத்தை யேற்ற தாட்டாந்தமென்னு மறிவானது உருவமுடையதன்று; நீ உவமை கூறிய நெருப்பு ரூபமுடையதாம், அதனையு மறிவாயாக; நுமது கடவுள் நிகழ்காலமேயன்றி மற்ற இறந்தகாலம் எதிர்காலங்களையும் பொருந்தியறியுமாயின், கொடிய நெருப்பு நிகழ்காலத்திலிட்ட விறகினைச் சுடுதலன்றி இறந்தகாலத்தும் எதிர்காலத்தும் கழிந்தனவும் வருவனவுமாகிய விறகினைச் சுடமாட்டாதென்று கூறியருளினார்.—எ-று. (கூஉ௩)

ஆதலின லுன்னிறைவன் பொருள்க ளெல்லா மறிந்ததானும் முததிபோலாயிற் றன்றே, யேதமா மிவ்வறிவா லுரைத்த நூலு மெனறவனுக் கேற குமா றருளிச் செய்ய, வாதமா றொன்றின்றித் தோற்றான் புத்தன் மறறவனை வென்றருளிப் புகலி மன்னர், பாததா மரைபணிந்தா ரனபா தங்கள் பான்மையழி புத்தாகளும் பணிந்து வீழ்த்தார்.

(இ.ள்.) ஆகையினால் உமது கடவுள் எல்லாப்பொருள்களையு மறிந்தது உமது முததிபோலப் பாழாயிற்று; இவ்வகை யறிவினால் உணர்ந்ததைப் பிடக நூலும் குற்றமுடையதாமென்று அச்சாரிபுத்தனுக்குப் பொருந்தும் வண்ணம் அருளிச்செய்ய, சாரிபுத்தன் யாதொரு வாதமுமின்றித் தோலவியடைந்தான்; அன்பராகிய சம்பந்த சரணுலயர் அச்சாரிபுத்தனை வென்று சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளை வணங்கினா; தங்கள் சமயநிலை குலைந்த சாரிபுத்தன் முதலிய புத்தர்களும் (பிள்ளையாரது) திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினார்கள்.—எ-று. (கூஉ௪)

புத்தியின லவருநாத்த பொருளின் றன்மை பொருளன்றும் படிய ன்பர் பொருந்தக் கூற, மந்தவுணர்வுடையவரை நோக்கிச் சைவ மல் லாது மறறொன்று மிலலை யென்றே, யந்தமிலசீர் மறைகளா கமங்க ளே னை யகிலகலைப் பொருளுணர்ந்தா ரருளிச் செய்யச், சிந்தையினி லதுதெ ளிந்து புத்தர் சண்பைத் திருமறையோர் சேவடிக்கீழ்ச் சென்று தாழ்ந் தார்.

(இ-ள்.) புத்தர்கள் தங்கள் புத்தியினால் கருதியுநாத்த பொருளின் தன் மையைப் பொருளல்லவென்று அவாக ஞ்ணரும்படி சம்பந்த சரணலயர் பொரு ந்தக் கூறியருள, முடிவில்லாத சிறப்பினையுடைய வேதாகமங்களையும் மந்தெல்லா க்கலைஞானங்களை யு மோதாதுணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மந்தபுத்தியை யுடைய அப்பொளத்தர்களைப் பார்த்துச் சைவசமயமே யல்லது வேறு எச்சமயங் களும் மெய்ப்பொரு ளுடையனவல்லவென்று அருளிச்செய்ய, பொளத்தர்க ளனை வரும் அதனைத் தமது சிந்தையில் தெளிந்து திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது சிவ ந்த திருவடிக்கீழடைந்து வணங்கினார்கள்.—எ-று. (கூஉரு)

அன்றவர்க்குக் கவுணியர்கோன் கருணை நோக்கமனை தலினு லறிவிண்மை யகன்று நீங்கி, முன்றொழுது விழுந்தெழுந்து சைவ ரானா முகைமலர்மா ரியின்வெள்ளம் பொழிந்த தெவ்வு, நின்றனவுஞ் சரிப்பனவுஞ் சைவமே யா நிலைமையவர்க் கருள்செய்து சண்பை வேந்தர், சென்றுசிவ னர்பதி கள் பணிய வேண்டித் திருக்கடவு ரதன்மருங்குச் சேர வந்தார்.

(இ-ள்) அப்பொழுது அப்புத்தர்களுக்குத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை யாரது திருவருட்பார்வையானது வந்து பொருந்துதலினால், அஞ்ஞானமொழிந்து பிள்ளையார் திருமுன்னே வீழ்ந்து வணங்கி யெழுந்து சைவர்களானார்கள்; எவவிட த்தும் அரும்பவிழ்ந்த பூமழை பொழிந்து, சீகாழித்தலைவராகிய பிள்ளையார் உலக த்திலுள்ள தாவாரசங்கமங்களனைத்தும் சிவசம்பந்தமேயாமெனனு நிலைமையை அவர்களுக்கருள்செய்து சிவபெருமானெழுந்தருளுந் திருப்பதிகளைவணங்க விரு ம்பித் திருக்கடவுரென்னும் கேஷத்திரத்தின சமீபத்து வந்தருளினா—எ-று. (1)

வேறு.

அங்ககரி லடியார்க ளெதிர்கொள்ளப் புக்கருளிக்
கொன்னவிலுங் கூற்றுதைத்தார் குறாகழல்கள் பணிந்தேத்தி *
மன்னியமர்ந துறையுநான் வாசீச மாமுனிவ
ரொங்ககரி லெழுந்தருளிற் றென்றடியார தமைவினவ.

(இ ள்) அத்திருக்கடவுரிலுள்ள அடியார்கள் தம்மை எதிர்கொள்ளும்படி அத்திருப்பதியிற் புருந்தருளி, அச்சத்தைத்தருகின்ற இயமனை யுதைத்தருளிய அ முர்தகடேசரது சப்திக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த திருவடிகளை வணங்கித்துதித்து அங்குஎழுந்தருளியிருக்கும்நாள்களில், (அப்பிள்ளையார்) திருநாவுக்கரசு சுவாபிகள் எந்தத்திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கின்றாரென்று அடியார் திருக்கூட்டத்தை வினாவியருள.—எ-று.

இதுமுத லிரண்போடலுங் குளகம்.

(கூஉஎ)

அங்கவரு மடிபோற்றி யாண்டவர செழுந்தருளிப
பொங்குபுனர் பூந்துருத்தி நகரினகட் போற்றிசைத்துத்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். கூசுநீ

தங்குதிருத் தொண்டசெயு மகிழ்ச்சியினை சார்ந்தருளி
யெங்குநிகழ்ந் திடவிருந்த படியெல்லா மியம்பினார்.

(இ-ள்.) அவவடியாகாரும் பிள்ளையாரது திருவடிகளைத்துதித்து; திருநாவு
க்கரசு சுவாமிகளெழுந்தருளி மிக்க நீவளம்பொருந்திய திருப்பூந் துருத்தியென்
னும் திருப்பதியில சிவபெருமானைத்துதித்துப் பொருந்திய திருத்தொண்டு செய்
யும் மகிழ்ச்சியினால் அவருச்சேர்ந்தருளி எவவிடத்தும் புகழ்விளங்கும்படி இரு
ந்தவண்ணமெல்லா மெடுத்தக் கூறினார்கள்—எ-று. (கூஉஅ)

அப்பரிசங் கவாமொழிய வாண்டவர சினைக்காணு
மொப்பரிய பெருவிருப்பு மிக்கோங்க வொளிபெருகு
மைப்பொருவு கறைக்கண்டர் கழலவணங்கி யருள்பெற்றுச்
செப்பரிய புகழ்ப்புகலிப் பிள்ளையார செலகின்றார்.

(இ-ள்.) அடியார்கள் அவவாறு கூற, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளைக்காண்
வேண்டுமென்னும் ஒப்பற்ற பெருவிருப்பமானது அதிகரிக்க ஒளிமிருந்த மேகம்
போலுங்காளகண்டராகிய அமுத கட்டேசரது திருவடிகளைவணங்கித் திருவருள்
பெற்றுச் சொல்லுதற்கரிய புகழையுடைய சீகாழியிலவதரித்த திருஞானசம்பந்த
ப்பிள்ளையார் அதிருக்கடவுளினின்று மெழுந்தருளுவாராயினார்—எ-று. (கூஉக)

பூவிரியுந் தடஞ்சோலைப் புடைபரப்பப் புனல்பர்க்குங்
காவிரியின் நென்கரைபோய்க் கணனுதலார் மகிழ்ந்தவீட
மேவியினி தமாந்திறைஞ்சி விருப்புறுமெய்த் தொண்டரோடு
நாவரச ருழைச்சண்பை நகரசார் நண்ணுவார்.

(இ-ள்.) பூக்கள்மலர்கின்ற பெரியசோலைகளின் பக்கங்களில் நிறையும்படி
நீபரவிய காவிரி நதியின், தென்காவழியாகச் சென்று சிவபெருமானெழுந்தரு
ளிய திருப்பதிகளையடைந்து அன்புகூர்ந்து வணங்கிப் பேரன்புபொருந்திய அடி
யார்களோடு திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளிடத்துச் சீகாழித் திருப்பதிக்கரசராகிய
திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் செல்கின்றவராயினார்—எ-று. (கூஉ௦)

அந்தணர்கு ளாமணியார் பூந்துருத்திக் கணித்தாக
வந்தருளும் பெருவார்த்தை வாசீசர் கேட்டருளி
நந்தமையா ளுடையவரை நாமெதிர்சென் றிறைஞ்சவது
முந்தைவினைப் பயனென்று முகமலர வகமலாவார்.

(இ-ள்.) வேதியர் சிரோன்மணியாகிய பிள்ளையார் திருப்பூந்துருத்திக்குச்
சமீபமாக எழுந்தருளுகின்ற பெருவார்த்தையைத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் கே
ள்விப்பட்டு, நம்மையாளாகவுடைய பிள்ளையாரா நாம் எதிர்கொண்டு வணங்கு
வது பூர்வததிஷ்செய்த நல்வினைப் பயனென்று முகமலர்ச்சி யுடைய மனமகிழ்
வாராயினார்—எ-று. (அகூக)

எதிர்சென்று பணிவனென வெழுகின்ற பெருவிருப்பா
னதிதங்கு சடைமுடியார நற்பதங்க டொழுதநதப்
பதிகின்றும் புறப்பட்டுப் பரசமயஞ் சிதைத்தவர்பான்
முதிர்கின்ற பெருந்தவத்தோர் முன்னெய்த வந்தணைந்தார்.

(இ-ள்.) எதிர்கொண்டு வணக்குவேனென்று அதிகரித் தெழுக்கின்ற பெரு
விரும்பினால் கங்கைநதிபொருந்திய சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது நல்ல
திருவடிகளைத் துதித்து, அந்தத் திருப்பூந்துருத்தியினின்று மெழுக்தருளிப் புறச்
சமயவகளை யழித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரிடத்து முதிர்ந்த பெருந்
தவத்தினையுடைய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அவர் திருமுன்பு வந்தடைந்தருளி
னா.—எ-று. (கூஉ)

திருச்சின்னம் பணிமாறக் கேட்டநாற் றிசையுள்ளோர்
பெருக்கின்ற வார்வத்தாற் பிள்ளையார் தமைச்சுழந்த
நெருக்கினிடை யவாகாண வகைநிலத்துப் பணிந்துள்ள
முருக்கியெழு மனம்பொங்கத் தொண்டர் குழாத் துடனணைந்தார்.

(இ-ள்) (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருநாமங்களைக் கூறித்) திருச்
சின்ன மூதக் கேட்ட நான்குதிக்கிலுள்ளவர்களும் மிக்க மகிழ்ச்சியினால் திருஞா
னசம்பந்தப்பிள்ளையானா (த தரிசிக்கும்படி) சூழ்ந்திருக்கும் நெருக்கில் அப்பிள்ளை
யார் தம்மைக் காணாதவண்ணம் பூமியில் விழுந்து வணங்கி மனதையுருக்கி யெ
ழுக்கின்ற அன்பானது அதிகரித்தோங்க அடியார் திருக்கூட்டத்ததுடன் சென்றரு
ளினார்.—எ-று. (கூஉ)

வந்தணைந்த வாசீசர் வண்புகலி வாழ்வேந்தர்
சந்தமணித் திருமுத்தின் சிவிகையினைத் தாங்கியே
சுந்தைகளிப் புறவந்தாந் திருஞான சம்பந்தர்
புத்தியினில் வேறொன்று நிகழ்ந்திடமுன் புகல்கின்றார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு வந்து சேர்ந்த திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சிறந்த சீகாழி
ப்பதியில் வாழ்ந்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது அழகிய முத்துச்
சிவிகையைத் தாங்கிக்கொண்டு மனமகிழும்படி வந்தருளினார்; திருஞானசம்பந்
தப்பிள்ளையார் தமதுதிருவுள்ளத்தில் (திருநாவுக்கரசர் எங்கிருக்கின்றாரென்னும்)
ஒரு ஐயமுண்டாகத் தமக்கு முன்னிற்கும் அடியார்களைப் பார்த்து வினாவுவாரா
யினார்.—எ-று. (கூ௩)

அப்பர்தா மெங்குற்றா ரிப்பொழுதென நருள்செய்யச்
செப்பரிய புகழ்த்திருநா வுக்கரசர் செப்புவா
ரொப்பரிய தவஞ்செய்தே னாதலின லுமமடிக
ளிப்பொழுது தாங்கிவரப் பெற்றுய்ந்தேன் யானென்றார்.

(இ-ள்.) இப்பொழுது அப்பர் எங்கிருக்கின்றானென்று அடியார்களை வினா
வியருள, 'அப்பொழுது' சொல்லுதற்கரிய புகழையுடைய திருநாவுக்கரசுசுவாமி
கள் அருளிச்செய்கின்றார். அடியேன ஒப்பற பெருந்தவத்தைச் செய்தேனாக
பால், இப்பொழுது தேவரீரது திருவடிகளைத் தாங்கிவரப்பெற்றுக் கடைத்தேறி
னெனென்று கூறியருளினார்.—எ-று. (கூ௪)

அவ்வார்த்தை கேட்டஞ்சி யவனியின்மே லீழிந்தருளி
யிவ்வாறு செய்தருளிற் றெண்ணுமென் றிறைஞ்சுதலுஞ்
செவ்வாறு மொழிநாவர் திருஞான சம்பந்தர்க
கெவ்வாறு செய்தத்குவ தென்றெதிரோ யிறைஞ்சுதலும்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திக்ஷவாமிகள் புராணம். ௩௪௭

(இ-ள) திருநாவுக்கரசுக்ஷவாமிகள் கூறிய அவ வார்த்தையை (த் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்) கேட்டு அச்சமுற்று (முத்துச்சிவிகையினின்றும்); பூமி விலிழிந்தருளித் தேவரீர் இவவாறுசெய்தருளியது என்னவென்று அவரை வணங்கவும், செவ்விய திருநாவுக்கரசுக்ஷவாமிகள் (அடியேன் இச்சிவிகையைத் தாங்குதலேயன்றி) வேறு பணியாது செய்யத்தக்கதென்று கூறி திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு எகிவோணககவும்.—எ-று. (௬௩௬)

குழ்த்துமிடைந் தருகணையுந் தொண்டரெல்லா மதுகண்டு
தாழ்த்துநில முறவணங்கி யெழுந்துதலைக் கைகுவித்து
வாழ்த்துமனைக் களிப்பினராய் மற்றிவரை வணங்கப்பெற்
முழந்தபிறப புயந்தோமென் றண்டமெலா முறவார்த்தார்.

(இ-ள்.) குழ்த்து நெருங்கி அருகில் வருகின்ற அடியார்களுள்ளாம் அதனைக்கண்டு பூமியின்பொருந்தவிழுந்து வணங்கிச் சிரசினமேற்றைக்களைக்குவித்துச் சிவானந்தப் பெருவாழ்வடைந்து மனமகிழ்ச்சியுடையவர்களாய் இத்திருநாவுக்கரசரை நாம் வணங்கப்பெற்று (அதனால்) மிக்க பிறவிததுன்பத்தி னின்றும் கடைததேறினோமென்று கூறி அண்டங்களுள்ளா நிறையும்படி (அரகரவென்று) ஆரவாரித்தார்கள்.—எ-று. (௬௩௭)

திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக் கரசர்தமைப்
பெருகாவத் தொடுமணைநது தழீஇக் கொள்ளப் பிள்ளையார்
மருவாரு மலரடிகள் வணங்கியுடன வந்தணைந்தார்
பொருவாரும புறநசடையார மகிழ்ததிருப் பூந்துருத்தி.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருநாவுக்கரசுக்ஷவாமிகளை மிக்க விரும்பத்தோடுமணைநது தழுவிக்கொள்ள, (திருநாவுக்கரசுக்ஷவாமிகள்) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது வாசனைபொருந்திய தாமமாமலாபோன்ற திருவடிகளை வணங்கி அவருடன் அலேமோ துணைந கங்கைநதியையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான மகிழ்ததெழுந்தருளிய திருப்பூந்துருத்தியை யடைந்தருளி னா.—எ-று. (௬௩௮)

அன்பர்குழாத் தொடுஞ்செலவா ரானேற்றார் மகிழ்கோயின்
முன்பணித்தா கசசென்று கோட்புரத்தை முனனிறைஞ்சித்
துன்பமிலாத திருத்தொண்ட ருடனொழுது புக்கருளி
பெண்புருக வலங்கொண்டு பணிந்தேத்தி யிறைஞ்சினார்.

(இ-ள்.) அடியார திருக்கூட்டத்துட னெழுந்தருளுந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இடபவாகனத்தைபுடைய பொய்யிலிநாதா மகிழ்த் தெழுந்தருளிய திருக்கோபுரத்தை முன்னேவணங்கிச் சிறிதுந் துன்பமிலாத திருத்தொண்டர்களுடன் தொழுது உள்ளேபுகுந்தருளி எலும்புருகும்படி பிரபலினைஞ்செய்து வணங்கித் துதித்தருளினா.—எ-று. (௬௩௯)

பொய்யிலியா னாப்பணிந்து போற்றியே புறத்தனைவார்
செய்யசடை யாகோயிற் றிருவாயின் முனனாக
மையறுசீர்த் தொண்டாருழாம் வந்துபுடை சூழவுல்
சூய்வரு வார்தங்க ளுடன்மகிழ்தங் கினிதிருந்தார்.

(இ-ள்.) திருப்பூந்துருத்தியி லெழுந்தருளிய பொய்யிலிராதனாவணங்கித் துதித்துப் புறத்தி லெழுந்தருந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவந்த சடை முடியையுடைய அவவெம்பெருமானது திருக்கோய் றறிருவாயிலின் முன்பு குற்ற மற்ற சிறப்பினையுடைய அடியார் திருக்கூட்டங்கள் தம்பக்கங்களிலவந்து குழ, உலகத்தார் கடைத்தேறும்பொருட்டு அவதரித்தருளிய அப்பிள்ளையாருந் திருநாவுக்கரசுவாமிகளுந் தங்களுளோடு கலந்து மகிழ்கூர்ந்து அங்கு இனிதாக எழுந்தருளியிருந்தார்கள்.—எ-று. (௯௪௦)

வேறு.

வாக்கின் றனிமன்னர் வண்புகலி வேந்தாதமைப
போக்கும் வரவும் வினவப புகுந்ததெவலார
தூக்கின் றமிழ்விாகர் சொல்லிறந்த ஞானமறை
தேக்குந் திருவாயாற் செப்பி யருள்செய்தார.

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற திருநாவுக்கரசுவாமிகள் வளவிய சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரா மதுரைக்கெழுந்தருளிய தன்மையையும், அங்கு நின்றும் மீண்டெவந்தருளிய தன்மையையும் வினாவியருள், சிறந்த முததமிழ்விாகராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அங்குநிகழ்ந்த செய்திகளையெல்லாம் சொல்லுதற்கரிய ஞானமயமாகிய வேதங்களைத் திருநெறித்தமிழ்வேதமாக அருளிச் செய்யுந் திருவாயினால் சொல்லியருளினார்.—எ-று. (௯௪௧)

காழியினில் வந்த கவுணியர்தம போரோற்றை
யாழிமிசைக் கன்மிதப்பின் வந்தா ரடிவணங்கி
வாழிதிருத் தொண்டென்னும வானப்பிராதா னேங்குதற்குச்
சூழும் பெருவேலி யானீ ரெனதொழுதார்.

(இ-ள்.) சமுத்திரத்தில் (சமணர்கள் கட்டியிட்ட) கற்றாணாகிய தெப்பத்தில் மிதந்துவந்து களையேறிய திருநாவுக்கரசுவாமிகள் சீகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய கவுணியர்குலத்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளைவணங்கி (த்தேவரீர்) பேரின்பவாழ்வைத் தரத்தக்கதாகிய சிவபெருமானது திருத்தொண்டென்னும் பெரியபயிரை தழைப்பதற்குச் சூழ்ந்துள்ள பெரிய வேலியாயி னீனொன்று (கைகூப்பித்) தொழுதார்.—எ-று. (௯௪௨).

பிள்ளையார் தாமுமவர் முன்றொழுது பேரன்பின்
வெள்ள மனையபுகழ் மாணிபார மேன்மையையும்
கொள்ளும பெருமைக் குலசசிறையார் தொண்டினையு
முள்ளபரி செல்லா மொழிந்தங் குவந்திருந்தார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் அதிநாவுக்கரசுவாமிகளை முன்னேவணங்கிப் பேரன்பின் வெள்ளம்போலும் நிறைந்த புகழையுடைய மங்கையர்க்கரசியாரது மேன்மையையும், பெருமைபொருந்திய குலசசிறைநாயனாரது திருத்தொண்டையும் உள்ளபடியே எல்லாவற்றையுங் கூறியருளி அங்குச் சந்தோஷித்தெழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று. (௯௪௩)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௪௯

தென்னற் சூ்றிரோடு நீறளித்துச் செங்கமலத்
தன்ன மனையார்க்கு மமைச்சார்க்கு மன்புருளித்
துன்னுநெறி வைதிகத்தின் றூநெறியே யாக்குதலான்
மன்னுபுகழ் வாசீசர் கேட்டு மனமகிழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) (சுரநோயினுவிறவாமல்) பாண்டியராசனுக்கு உயிருடன் விபூதி
யைக்கொடுத்தருளி, செந்தாமரைமலரில் வாழும் இலகஷ்மியையொத்த பாண்டி-
மாதேவியாருக்கும், மல்கிரியாராகிய குலச்சிறைநாயனுக்கும் அன்பின்தன்மை
யை யருளிச்செய்து, பொருந்திய முதநிறையானது வைதிகசம்பந்தமாயுள்ள
சைவநெறியேயாகச் செய்தலால், நிலைபெற்றபுகழையுடைய திருநாவுக்கரசுவாமி
கள்கேட்டு மனமகிழ்ச்சியடைந்தார்.—எ-று.

வைதிகம் = வேதசம்பந்தமாயுள்ளது.

(௯௪௪)

சொல்லின் பெருவேந்தர் தொண்டைவள நாடெய்தி
மல்கும் புகழ்க்காஞ்சி யேகாம் பரமனனுஞ்
செல்வர் கழலபணிநது சென்றதெல்லாஞ் செப்பிதலும்
புல்குநான் மார்பருமபோய்ப் போற்ற மனுபுரிந்தார்.

(இ-ள்.) சிறந்ததிருநாவுக்கரசுவாமிகள் வளப்பம்பொருந்தியதொண்டை
நாட்டையடைந்து நிறைந்த புகழையுடைய ஸ்ரீகாஞ்சிபுரத்தில் ஏகாம்பரமென்-
னுந் திருக்கோயிலி லெழுந்தருளிய திருவேகமபநாதரது திருவடிகளைவணங்கிஅவ
ருங்கீழ்ந்த செய்திகளையெல்லாம் கூறியருளவும், முப்புரிநூலணிந்த திருமார்பினை
யுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் அத்திருப்பதியிற் சென்று வணங்கத்
திருவுள்ளங்கொண்டருளினார்.—எ-று.

(௯௪௫)

அங்கணரைப போற்றியெழுந் தாண்ட வரசமர்ந்த
பொங்கு திருமடத்திற் புக்கங் கினிதமாநது
திங்கட் பகவணியுஞ் சென்னியார சேவடிக்கீழ்த்
தங்கு மனத்தோடு தாள்பரவிச் செல்லுநாள்.

(இ-ள்.) அருட்கண்ணராகிய பொய்யிலிநாதரைத் துதித்துஎழுந்து திருநா-
வுக்கரசுவாமிக ளெழுந்தருளிய சிறந்த திருமடத்திற்சென்று அங்கு மகிழ்ந்திரு-
ந்தருளி, இளம்பிறையணிந்த சடைமுடியையுடைய பொய்யிலிநாதரதுதிருவடிக்
கீழ்ப்பொருந்திய திருவுள்ளத்தான அவரது திருவடிகளைத் துதித்துச் செல்லு-
நாள்களில்.—எ-று.

இதுமுத விரண்டுபாடலுங் குளகம்.

(௯௪௬)

வாசீச மாமுனிவர் மன்னுதிரு வாலவாய்
நாக மனாக்கசைத்த நமபர் கழலவணங்கப்
போகும் பெருவிருப்புப் பொங்கப் புகலியின்மே
லேகும் பெருங்காதல் பிள்ளையா ரேற்றெழுவார்.

(இ-ள்.) திருநாவுக்கரசுவாமிகள் நிலைபெற்ற திருவாலவாயி லெழுந்தரு-
ளிய பாம்பை யனாக்கச்சாக்கட்டிய ஸ்ரீசுந்தரோசரது திருவடிகளை வணங்கும்

பொருட்டுச்செல்லும் பெருவிருப்பமானது அதிகரிக்க, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தாம் சீகாழிக்குச்செல்லும் பெருவிருப்பத்தை மேற்கொண்டு செல்கின்றவராயினார்.—எ-று. (௯௪௭)

பூந்துருத்தி மேவும் புனிதர்தமைப் புக்கிறைஞ்சிப்
போந்துதிரு வாயிற் புறத்தணைந்து நாவினுக்கு
வேந்தர் திருவுள்ள மேவவிடை கொண்டருளி
யேந்தலா ரொண்ணிறந்த தொண்டருட னேகினார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருப்பூந்துருத்தியி லெழுந்தருளிய பொய்யிலிந்ததொ யடைந்து வணங்கித் திருவாயிலின்புறத்திற் சென்று சேர்ந்து திருநாவுக்கரசுவாமிகள திருவுள்ளத்திற்குப் பொருந்த விடைபெற்றுக் கொண்டு அளவற்ற அடிபார்களுடன் எழுந்தருளினார்.—எ-று. (௯௪௮)

மாடுபுனற் பொன்னி யிழிந்து வடகரையி
னீடுதிரு நெய்த்தான மையாறு நோந்திறைஞ்சிப்
பாடுதமிழ் மாலைகளுஞ் சாத்திப பரவிப்போ
யாடல புரிந்தார் திருப்பழனஞ் சென்றணைந்தார்.

(இ-ள்.) அருகிலுள்ள நீர்மயமாகிய காவிரிநதியிலிறங்கி அந்ததியின் வடகரையிலுள்ள கிறந்த திருநெய்த்தானத்தையும் திருவையாற்றையுஞ் சென்று வணங்கிப் பாடுகின்ற திருநெறித்தமிழ்ப்பாமாலைகளைச் சாத்தித் துதித்துச்சென்று, திருநடனஞ்செய்தருளும் ஆப்தசகாயொழுந்தருளிய திருப்பழனமென்னுந் திருப்பதியைச் சென்று சேர்ந்தருளினார்.—எ-று. (௯௪௯)

செங்கண விடையார் திருப்பழனஞ் சேர்ந்திறைஞ்சிப்
பொங்கிய காத்தினமுன் போற்றும் பதிபிறவுந்
தங்கிப்போய்ச் சண்பைநகர் சாரந்தார தனிப்பொருப்பின்
மங்கை திருமுலைப்பா லுண்டருளும் வள்ளலார்.

(இ-ள்.) பர்வத ராசபுத்திரியாகிய உமாதேவியாரது திருமுலைப் பாலமு துண்டருளிய திருஞாணசம்பந்தப்பிள்ளையார சிவந்த கண்ணையுடைய இடபத்தை, வாக்கனமாகக்கொண்டருளுஞ் சிவபெருமானது திருப்பழனமென்னுந் திருப்பதியை யடைந்து வணங்கி மிக்க விருப்பத்தோடு முன்னே துதித்த மற்றத் திருப்பதிகளிலும் வசித்துச்சென்று சீகாழித் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று.

தென்னாட் டமண சறுத்துத் திருநீறே
யந்நாடு போற்றுவித்தார வந்தணையும் வார்த்தைகேட்
டெந்நாள் பணிவதென வேற்றொழுந்த மாமறையோர்
முன்னாக வேத முழங்க வெதிர்கொண்டார்.

(இ-ள்.) பாண்டிநாட்டிலிருந்த சமணர்களாகிய குற்றத்தையறுத்து, அந்நாட்டிலுள்ளவர்களனைவரும் விபூதிசாதனத்தைப்போற்றச்செய்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளும் வார்த்தையைக்கேள்வியுற்று (ப்பிள்ளையாரை)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௫௧

எப்பொழுது வணங்குவதென்று எதிர்கொண்டெழுந்தவேதியர்கள் (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு) முன்னே வேதநகலொலிக்கும்படி எதிர்கொண்டார்கள்.

வேறு.

போத நீமொ மறைபவ ரெதிர்கொளப் புகலிகா வலருந்தஞ்
சீத முத்தணி சிவிகைநின் நிழிந்தெதிர் செல்பவர் திருத்தோணி
நாதர் கோயின்முன் றோன்றிட நகைமலர்க் கரங்குவித திறைஞ்சிப்போ
யோத நீரின்மே லோங்குகோ யிலின்மணிக் கோபுரஞ் சென்றுறறா.

(இ-ள்.) ஞான மிக்க சிறந்தவேதியர்க ளெதிர்கொண்டவரத் திருஞான
சம்பந்தப்பிள்ளையாரும் குளிராத அழகிய முத்துசுவிகையினின்று மிறங்கி யெ
திர்செல்பவர் ஸ்ரீதோணியப்பரது திருக்கோயில், தம் முன்னேதோன்ற, ஒளிபொ
ருந்திய தாமரைமலர்போன்ற திருக்கரங்களைக் குவித்து வணங்கிச்சென்று, பிரளய
வெள்ளத்தி லழியாமல் மிதந்தோங்கிய திருக்கோயிலினது அழகியதிருக்கோபுரத்
தைச்சென் றடைந்தருளிஞர்.—எ-று. (௧௫௨)

அங்க மாநிலத் தெட்டுற வணங்கிப்புக் கஞ்சலி முடியேறப்
பொங்குகாதலின்புடைவலங் கொண்டுமுன்பணிந்துபோற்றெடுத்தோதித்
துங்க நீள்பெருந் தோணியாங் கோயிலை யருளிஞர் றொழுதேறி
மங்கை யோடுடன் வீற்றிருந் தருளிஞர் மலாக்கழல் பணிவுற்றா.

(இ-ள்.) பெரியபூமியில் அஷ்டாங்கமாக விழுந்த வணங்கி யுள்ளே புரு
ந்து அஞ்சலியாகக்குவித்த திருக்கரங்கள் சிரசின்மேற்செல்ல மிக்க அனபோமும்
பக்கத்திற் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, திருமுன்னேவணங்கிப் போற்றுவதெய்து உயர்
ந்த பெரிய திருத்தோணியென்னும் ஆலயத்தைத் திருவருளினால்வணங்கிமேலே
றிப் பெரியநாயகியாரோடு அங்கு வீற்றிருந்தருளுந் தோணியப்பரது தாமரைமலர்
போன்ற திருவடிகளை வணங்கினா.—எ-று. (௧௫௩)

முற்று மெய்யெலாம புளகங்கண் முகிழ்த்தெழ முகநதுகண் களிகூரப்
பற்று முள்ளமுள் ளலைத்தெழு மானந்தம் பொழிதரப் பணிந்தேத்தி.
யுற்று மைசேர்வ தெனுந்திரு வியமக முவகையா லெடுத்தோதி
வெற்றி யாகமீ னவனவை யெதிராதி மிசைவரு கரனென்பார்.

(இ-ள்.) திருமேனி முழுவதும் புளகங்கிதமரும்பித் தோன்றவும், திருக்
கோலத்தைத் தரிசித்துக் கண்கள் களிப்படையவும், (அப்பெருமானது திருவடி
களில்) பற்றிய திருவுள்ளத்தை யுள்ளே யலைத்து அதனாலெழுகின்ற ஆனந்தவெ
ள்ளமானது பெருகவும் வணங்கித் துதித்து “உற்றுமைசேர்வது” என்னு முதலை
யுடைய திருஇயமகத் திருப்பதிகத்தை மகிழ்ச்சியாக எடுத்துத்துதித்துப் பாண்டி
யராசனது சபைக்கு எதிரே ஜெயமுண்டாகும்பொருட்டு “நதியிடைமிசைவரு
கரன்” எனத் திருக்கடைக்காப்பிற் பாடி யருளுவாராயினார்.—எ-று. (௧௫௪)

திருக்கழமலம் - திரு-இயமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உற்றுமைசோவதுமெய்யினையேயுணர்வதுநன்னருள்மெய்யினையே
கற்றவாதாய்வதுகாமனையேகனவவிழிகாய்வதுகாமனையே
யற்றமறைப்பதுமுன்பணியேயமரர்கள்செய்வதுமுன்பணியே
பெற்றுமுகந்ததுகந்தனையேபிரம்புரத்தையுகந்தனையே.

பருமதில்மதுமாமனவையெதுபோதிகமதெழுதிலையவையெதுபோ
வருத்தியிடமிசைவருகரனேவசையொடுமலாகெடவருகரனே
கருதலிலிசைமுரற்றருமருளேகழுமலமமரிறைதருமருளே
மருவியதமிழ்விரகனமொழியேவல்லவாதமமிடர்திடாமொழியே.

. திருச்சிற்றம்பலம்.

சீரின் மல்கிய திருப்பதி கத்தினிற் திருக்கடைக் காப்பேற்றி
வாரின் மல்கிய வனமுலை யாளுடன மன்னினா தமைப்போற்றி
யாரு மின்னருள் பெற்றுமீன் டணைபவ ரங்கையாற் றொழுதேத்தி
யேரின் மல்கிய கோயினமுன் பணிந்துபோற் திறைஞ்சினா மணிவாயில்.

(இ-ள்.) சிறப்பு மிகுந்த திருப்பதிகத்தில் தொடங்கிய திருக்கடைக்காப்
பைவைத்து, வாரோடுபொருந்திய அழகிய திருத்தனங்கனையுடைய பெரியநாயகி
யாரோ டெழுந்தருளிய தோணியப்பதைத் துதித்து நிறைந்த திருவருளைப்பெற்று
மீன்வெந்தருளுந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது அழகிய திருக்கரத்தினால்
வணங்கித் துதித்து, அழகில் மிக்க திருக்கோயிலின்முன்னே வணங்கிச் சென்று
அழகிய திருவாயிலைப் பணிந்தருளினார்.—எ-று. (கூடுரு)

தாதை யாருமங் குடன்பணிக் தணைந்திடச் சண்பையார் தனியேறு
மூதெ யிற்றிரு வாயிலைத் தொழுதுபோய் முகைமலாக் குழலார்க
ளாத ரித்துவாழ்த் துரையிரு மருங்கெழ வணிமறு கிடைச்சென்று
காத. ஷித்தவர்க் கருள்செய்து தந்திரு மாளிகைக் கடைசாரந்தார்.

(இ-ள்.) அங்குத் தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயரும் தோணியப்பனை
வணங்கித் தம்மோடுவர, சீகாழியிலுள்ளவர்களது இளைஞ்சிங்கம்போன்ற திருஞா
னசம்பந்தப்பிள்ளையார் பழைய மதில்குழந்த திருவாயிலை வணங்கிச் சென்று அரு
ம்பாகிய மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய பிராமணஸ்திரீகள் விரும்பி வாழ்த்துதல்
செய்யும் வாழ்த்துணைகள் இருபக்கங்களிலும் அதிகரிக்க அழகிய திருவீதியிற் செ
ன்று தம்மை விரும்பியடைந்தவர்களுக்குத் திருவருள்செய்து தமது திருமாளி
கையின் தலைவாயிலை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (கூடுரு)

நறவ மார்பொழிற் புகலியி னண்ணிய திருஞான சம்பந்தர்
விறவி யாருட னீலகண் டப்பெரும் பாணர்க்கு மிகநல்கி
யுறையு ளாமவர் மாளிகைச் செலவிடுத் துள்ளணை தரும்போதி
லறவி னேர்குழ லார்மணி விளக்கெழுத் தெதிர்கொள வணைவுற்றார்.

திருஞானசம்பந்த மூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௫௩

(இ-ள்.) தேன பொருந்திய சோலைக்கும் சீகாழிப்பதியி லவதரித்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மதங்களுளாமணியாரோடு திருநீலகண்டயாழ்ப்பாண நாயனருக்கு மிக்கபேரருள்செய்து அவ ரிருக்கையாகிய திருமாளிகைக்குச் செல்லுமபடி விடைகொடுத்துத் தமது திருமாளிகைக் கெழுந்தருளுமபொழுது, கருமணல் போன்ற கூந்தலையுடைய பாப்பனமாதாகள் மாணிக்கத் தீபமேந்தி யெதிர் கொள்ளுமபடி வந்தார்கள்.—எ-று. (௧௫௭)

அங்க ணைந்தரு மறைககுலத் தாயாவந் தடிவணங் கிடத்தாமுந் துவக நீள்பெருந் தோணியிற் றுயாதாண மனங்கொளத் தொழுவாராய்த் தங்கு காதலி னங்கமார் தருநாட் டம்பிரான கழலபோற்றிப் பொங்கு மின்னிசைத் திருப்பதி கடபல பாடினா புகழ்ந்தேத்தி.

(இ-ள்.) அரிய மறையவா குலத்தாயாராகிய பகவதியமமையா அங்கு வந்து (பிள்ளையாரது) திருவடிகளை வணங்க, தாமும் மிகவு முயர்ந்த திருத்தோணியி லெழுந்தருளிய திருத்தாயாராகிய பெரியநாயகியாரது திருவடிகளைத் தமதுள்ளத்திற் பொருந்தும்படி தொழுவவராய்ப், பொருந்திய விருப்பத்தோடு அத் திருமாளிகையி லெழுந்தருளியிருக்குநாள்களில் தோணியப்பரது திருவடிகளைத் துதித்து, புகழ்ந்து மிக்க இசையினை யுடைய பல திருப்பதிகங்களைப் பாடியருளினா.—எ-று. (௧௫௮)

நீல மாவிடந் திருமிடற் றடக்கிய நிமலலா நேரொயதுங் கால மானவை யனைத்தினும் பணிந்துடன் கலந்தவன பர்களுோடுஞ் சால நாள்களங் குறைபவா தையலா டமுவிடக் குழைகம்பர் கோல மார்தரக் குமபிடு மாசைகொண டெழுங்குறிப் பினரானார்.

(இ-ள்.) நீலநிறம்பொருந்திய மிக்க ஆலாகல விடத்தைக் கண்டத்திற்றித் தத் தோணியப்பரை நேரோ தரிசித்தற் குரிய காலங்கடோறுந் தெனறு வணங்கித் தமமுடன் சேர்ந்த அடியார்களோடும் அங்கு நெடுநாள வசிக்குந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் ஸ்ரீகாமாக்கியமமையா தழுவக்குழைந்த திருவேகம்ப நாதரது திருக்கோலத்தை நிரம்பத் தரிசிக்கும் விருப்ப மேற்கொண்டு செல்லுங் குறிப்பினராயினா.—எ-று.

காலமானவை யனைத்தினும் எனறது, சிவபெருமானைத் தொழுதற்குரிய ஆறுகாலத்தையும்; இதனை, “எல்லிற்கங்குற - பொழுதறு காலத்தென்றும் பூசனை விடாது செய்து” என்பதனா னுணாக.

“தையலாடமுவிடக்குழைகம்பா, எனபதனசரித்திரத்தைமுனனர் திருக் குறிப்புத் தொண்டநாயனா புராணத்திற் காண்க. (௧௫௯)
தண்ட கத்திரு நாட்டினைச் சாராதுவந் தெம்பிரான மகிழ்கோயில் கண்டு போற்றிநகம் பணிவதென் றன்பருக் கருள்செய்வார் காலடிபெற் றண்ட ருக்கறி வருமபெருந் தோணியி லிருந்தவ ரருள்பெற்றுத் தொண்டர் சூழ்ந்துடன புறப்படத் தொடர்ந்தெழுந் தாதையார்க் குறா [செய்வார்.

(இ-ள்.) தொண்டைநாட்டை யடைந்தது எமது திருவேகம்பநாதா மகிழ்ந்து வீற்றிருந்தருளந் திருவேகம்பத்தைத் தரிசித்துத் துதித்து நாம் வணங்குவோமென்று அடியார்களுக் கருள்செய்யும் பிள்ளையார் வணங்குதற்குரிய காலத்தைப்

பெற்றுத் தேவர்களுக்கு கறிதற்கரிய தோணியப்பரது திருவருளையடைந்து அடியார்கள் சூழ்ந்து தம்முடன புறப்படத் தம்மைத் தொடர்ந்துவருகின்ற தந்தையாரசிய சிவபாதவிருதயருக்கு அருளிச்செய்வாராயினா. —எ-று.

தண்டகன என்னுமரசன அரசாட்சிசெய்த திருநாடாகவின் “தண்டகத் திருநாடு” என்று கூறினார்.

நந்தம்பிரான மகிழ்கோயில், என்றும் பாடம். (கூசு௦)

அப்பர் நீரினி யிங்கொழிந் தருமறை யங்கிவேட் டனபோடுந், துப்பு நேர்சடை யார்தமைப பரவியே தொழுதிரு மெனச்சொல்லி, பெய்ப்பெருந்தொண்டா மீன்பவா தமக்கெலாமவிடைகொடுத்தருளிப்பேர, யொப்பி லாதவர் தமைவழி யிடைப்பணிந் துருகுமன் பொடுசெவ்வா.

(இ-ள்.) அப்போ! நீ இனி எம்மோடு வருதலை யொழிந்து, அரிய வேத விடப்படி யாகங்களைச் செய்து அன்புடன் பள்ளம் போலுஞ் சிவந்த சடைமுடி மையடைய தோணியப்பராத துதித்து வணங்கி இவ்விடத்திலேயேயிருமென்று கூறி, தம்முடன வராமல் திரும்புகின்ற மெய்யமை பொருந்திய அடியார்களுக்கெல்லாம் விடைகொடுத்ததுச் சென்று, தாம் செல்லும் வழிகளி லெழுந்தருளிய ஒப்பற்ற சிவபெருமானை வணங்கி உருகுகின்ற அனபோடுஞ் செல்வாராயினார்.—எ-று. (கூசு௧)

செவ்வ மல்கிய தில்லைமு தூரிலிற் திருட்டம் பணிந்தேத்திப் பலபெ ருந்தொண்ட ரெதிரகொளப பரமாதந் திருத்தினை நகாபாடியல்கு தொண்டர்க டமமுடன் திருமாணி குழியினை யிணைந்தேத்தி மல்கு வராசடை யார்திருப பாதிரிப் புலியூர் வந்துற்றார்.

(இ-ள்.) பலவகைச் செல்வங்களு நிறைந்த பழமைபொருந்திய ஸ்ரீ சிதம்பரத்திலு ஸ்ரீ நடராசப்பெருமானது பஞ்சநிருத்தியத் தாண்டவத்தை வணங்கித் துதித்து, சிறந்த பல திருத்தொண்டாக ளெதிரகொண்டு வணங்கச் சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளுந் திருத்தினை நகரையடைந்து திருப்பதிகம் பாடியருளி, நிறைந்த அடியார் திருக்கூட்டங்களோடு திருமாணிகுழி யென்னுந் திருப்பதியையடைந்து துதித்து, நிறைந்த நீண்ட சடைமுடியையுடைய தோனார்த்துணைபீச ரொழுந்தருளிய திருப்பாதிரிப்புலியூரென்னுந் திருப்பதியை வந்தடைந்தருளினார். (1)

கன்னி மாவனங் காப்பென விருந்தவா கழலினை பணிந்தங்கு முன்ன மாமுடக் காண்முயற் கருள்செய்த வண்ணமு மொழிந்தேத்தி மன்னு வார்பொழிந் திருவடு கூரினை வந்தெய்தி வணங்கிப்போய்ப் பினனு வார்சடை யார்திரு வக்கரை பிள்ளையா ரிணைவுற்றார்.

(இ-ள்.) கன்னிவனமே தமக்குக் காவலாக இருந்தருளிய அவ்வெம்பெருமானது இரண்டு திருவடிகளையும் வணங்கி, அங்கு முனடி பெருமைபொருந்திய முடங்கிய காலையுடைய முயலுக்குத் திருவருள்செய்ததன்மையையும் தமது திருப்பதிகத்தி லருளிச்செய்து துதித்து, நிலைபெற்ற நீண்ட சோலைசூழ்ந்த திருவடுகூரென்னுந் திருப்பதியை வந்தடைந்து வணங்கி அங்குகின்றஞ் சென்றருளி, பின்னலாகிய நீண்ட சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானெழுந்தருளுந் திருவக்கரையென்னுந் திருப்பதியைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரடைந்தருளினார். (1)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௫௫

கன்னிமாவனம் என்பது திருப்பாதிரிப்புலியூரின் திருநாமத் தொன்று. முடக்கானமுயல், அத்தலத்தில் சிவபெருமானைத் துதித்து முத்திப்பேறு பெற்ற மையைத் தமது திருப்புகைக்கில் விளங்கக்கூறி யருளினரென்பார் 'முன்னமா முடக்கானமுயற்குள் செய்தவண்ணமு மொழிந்தேத்தி' என்று கூறினார். (1)

திருப்பாதிரிப்புலியூர் - பண் - செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முன்னரினம்முடக்கானமுயற்குள்செய்துநீள்
புனளைநின்றகமழ்பாதிரிப்புலியூருளான்
றன்னைநின்றுவணங்குந்தனைத் தவமிலவிகள்
பின்னைநின்றபிணியாககையைப்பெறுவார்களே.

அந்தணல்லாரகன்காழியுண்ணுஞானசம்
பந்தனலலாபயிலபாதிரிப்புலியூரனுட்
சந்தமாலேத்தமிழ்பத்திவைதரிததார்கணமேல
வந்துதியவ்வடையா மையா லவ்வினைமாயுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - தோன்றித்துணையீசு, தேவியார் - தோகையம்பிகை.

வக்க ணாப்பெரு மானறனை வணங்கியங் கமருநா ளருளாலே
செக்கா வேணியா ரிருமபைமா காளமுஞ் சென்றுதாழ்ந் துடன்மீண்டு
மிக்க சீரவள ரதிகைவீ ரட்டான மேவுவார தமமுனடி [வுற்றார்.
தொக்க மெய்ததிருந் தொண்டாவந் தெனிகொளத் தொழுதெழுந்தனை

(இ-ள்.) திருவக்களாயி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானை வணங்கி அக்கு
எழுந்தருளியிருக்கு நாங்களில் அவ பெருமான திருவருளினைப் புகழ்ந்து
சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருவிருமபைமாகாளமுஞ் சென்று
வணங்கி உடனே திருமயி, மிக்க சிறப்பு வளாகின்ற திருவதிகைவீரட்டான
யடையுந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு முன்னே கூட்டமாகிய மெய்யடி
யார்கள் வந்து எதிரொண்டு வணங்கத் தாம மெதிரோ வணங்கியெழுந்து அந்
கடைந்தருளினார்.—எ-று.

திருவதிகை வீரட்டம், சிவபெருமான் திரிபுரங்களை யழித்தருளிய கேசுத்
திருமாமலின், இது அட்டவீரட்டத் தொன்று. (கூசுசு)

ஆதி தேவரவ கமரநதவீ ரட்டானஞ் சென்றனை பவர்புண்ணே
பூதம் பாடநின் றாடுவார திருநடம புலப்படும பழகாட்ட
வேத பாரகர் பணிந்துமெய் யுணர்வுட னுருகிய விருப்போடுங்
கோதி லாவிசை குலவுகுண் டைக்குறட் பூதமென் றெடுத்தேத்தி.

(இ-ள்.) முதற்பெருங்-கடவுளாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருவீ
ரட்டானத்தைச் சென்றடையுந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு முன்னே
பூதகணங்கள் பாடுப்படி கின்று திருநடனஞ் செய்தருளுஞ் சிவபெருமான் தமது
திருநடனத்தை அவருக்குத் தெரியும்படி காட்டியருள, வேதமாகிய கடலின்
கரையை யடைந்த பிள்ளையார் வணங்கி, மெய்யுணர்ச்சியோடு திருவுள்ளமுருகிய

வீரப்பத்துடன் குற்றமில்லாத இசைபொருந்திய “குண்டைக் குறட்டூதம்” என்று திருப்பதிக முதலெடுத்துத் துதித்து.—எ-று.

இதுமுதலிரண்டுபாடலுங் குளகம்.

(௯௬௫)

திருவதிகைவீரட்டானம் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குண்டைக்குறட்டூதங்குழுவனவேந்திக்
கெண்டைபிறழ்தெண்ணீர்கெடிலவடபக்கம்
வண்டுமருள்பாடவளர்பொன்விரிகொன்றை
விண்டதொடையலனுமவீரட்டானத்தே.

ஞாமலகமழ்காழிஞானசம்பந்தன்
வேழம்பொருதெண்ணீரதிகைவீரட்டானத்துஞ்
சூழங்கழலானைச்சொன்னதமிழ்மாலே
வாமூரதுணையாகநினைவார்வினையிலோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - வீரட்டேசுரர், தேவியார் - வீரட்டானநாயகி,

பரவியேத்திய திருப்பதி கத்திசை பாடினா பணிந்தங்கு
விரவு மன்பொடு மகிழ்ந்தினி துறைபவா விமலரை வணங்கிப்போ
யரவ நீர்ச்சடை யங்கணர் தாமகிழ்ந் துறைதிரு வாமாத் தூர்
சிரபு ரத்துவர தருளிய திருமறைச சிறுவாசென்ற னனைவுறாரா.

(இ-ள்.) வணங்கித் துதித்து, திருப்பதிகத்தை இசைபொருந்தப் பாடிப் பணிந்து அங்கு நிறைந்த அனபுடன் மகிழ்ந்து இனிதாக எழுந்தருள்பவராகிய சீகாழிப்பதியிலவதரித்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மலரகிதராகிய அவ வீரட்டேசரை வணங்கி அங்குநின்று மெழுந்தருளி, ஒலிபொருந்திய கங்காநதியையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்தெழுந்தருளுந் திருவாமாத் து னொன்னுந் திருப்பதியைச் சென்று சேர்ந்தருளினார்.—எ-று. (௯௬௬)

சென்ற னைந்துசிக் தையின்மகிழ் விருப்பொடு திகழ்திரு வாமாத் தூர்ப் பொன்ற யங்குழங் கொன்றையும் வன்னியும் புனைந்தவ ரடிபோற்றிக் குன்ற வார்சிலை யெனுந்திருப பதிகமெப் குலவிய விசைபாடி. நன்றுமின்புறப் பணிந்துசெல வார்திருந் கோவலுந் நகர்சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) சென்றடைந்தருளி மனதில் நிறைந்த விருப்பத்தோடும் விளங்குகின்ற திருவாமாத் தூரில் பொன்போல் விளங்குக கொன்றை மாலையையும் வன்னிமாலையையும் மணிந்த சிவபெருமானது நிருவடிகளைத் துதித்து “குன்றவார் சிலை” என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தைப் பொருந்திய இசையோடு பாடியருளி, நன்மையு மின்பமும் பொருந்த வணங்கிச் செல்லும் பிள்ளையார் திருக்கோவலுநொன்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகவாமிகள் புராணம். ௩௫௭

திருக்கோவலூர் அந்தகாரனைச் சங்காரஞ்செய்த கேஷத்திர மாதவின்,
அட்டவீரட்டதொன்று. (௯௭௭)

திருவாமந்தூர் - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குன்றவாசிலைநாணராவரிவாளிகூரிகாற்றிலமும்தில்
வென்றவாறெங்ஙனவிடையேறுமவேதியனே
தென்றலார்மணிமாடமாளிகைச்சூளிகைக்கெதிரீண்டபெண்ணைமே
லன்றிலவந்தணையுமாமாத தூரமமானே.

வாடல்வெண்டலைமாலையார்த்துமயங்கிருள்ளேரியேந்திமாநட
மாடலமேயதெனனென்றாமாத தூரமமானேக்
கோடல்காமரும்புமபைம்பொழிற்கொச்சையாரிறைஞானசம்பந்தன்
பாடலபத்தமவல்லார்பரலோகஞ்சேர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - கோமாதநாயகர், தேவியார் - அழகியநாயகியம்மை.

கோவனீடிய வீரட்ட மமர்த்தவர் குலாகழல் பணிந்தேத்தி
யாவினைநதுகந் தாவோ ரறையணி நல்லுரை யணைந்தேத்திப்
பாவ லரந்தசெந் தமிழ்கொடு பரவுவார பரவுசீ ரடியார்கண்
மேவு மன்புறு மேனமையாந் தன்மையை விளங்கிட வருள்செய்தார்.

(இ-ள்.) சிறந்த திருக்கோவல் வீரட்டத்திலொழந்தருளிய சிவபெருமா
னது சப்திகின்ற வீரக்கழலை யணிந்த திருவடிகளை வணங்கித்துதித்து, பசுவ்னி
டத்துள்ள பஞ்ச கௌவியங்களையும் விரும்பி யபிஷேகங்கொண்டருளுஞ் சிவ
பெருமனெழுந்தருளுந் திரு அறையணி நல்லுரென்னுந் திருப்பதியை யடை
ந்து துதித்துச் செந்தமிழ்த் திருப்பதிகம் பாடியருளும் பிள்ளையார் (யாவரும்)
வணங்குஞ் சிறப்பினையுடைய அடியார்கள், பொருந்திய அனபால் வரும்மேன்
மைத் தன்மையை விளங்கவைத்துப் பாடியருளினார்.—எ-று.

ஆவினைந்தாவன-பால்-தயிர் - நெய் - கோமயம்-கோசலம் - எனபன. (௯௭௮)

திருஅறையணிநல்லூர் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பீடினாற்பெரியார்களுமபேதைமைகெடத்தீதிலா
வீடினலுயர்த்தார்களுமவீடினரிளவெணமதி
சூடினார்மறைபாடினார்கடலைநீரணிந்தாரழ
லாடினாரறையணிகல லுரங்கையாற்றொழுவாகளே.

கழியுலாங்கடற்கானல்சூழ்கழுமலமமர்தொல்பதிப்
பழியிலாமறைஞானசம்பந்தன லலதோர்பணிபுரர்

மொழியினுர றையணிகல் லூர்முக்கணமூர்த்திதன் னுடொழக்
கெழுவினாவர் தமமொடுக்கேடிலவாழ்பதிபெறுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமியொ - அறைவணிநாதர், தேவியா - அநுந்நாயகியம்மை.

சீரின் மன்னிய பதிகமுன் பாடியதத் திருவறை யணிகல் லூர்
வாரின் மல்கிய கொங்கையாள் பங்காதம மலேயிசை வலங்கொள்வார்
பாரின் மல்கிய கொண்டர்க ளிமையவர் நடொறும் பணிகதேத்துங்
காரின் மல்கிய சோலையண் னுமலை யன்பர்காட் டிடக்கண்டார்.

(இ ள்.) சிறப்போடு பொருந்திய திருப்பதிகத்தைத் திருமுன்னே பாடி
யருளி அத்திருவறையணி நல்லூரென்னுந் திருப்பதியில், கச்சணிந்த தனங்களை யு
டைய உமாதேவியாகரான அறையணி நாதரது திருமலையின்மேல் பிரதக்ஷணஞ்
செய்யும் பிள்ளையார், உலகத்தில நிறைந்த அடியார்களும் தேவர்களும் நாள்தோ
றும் வணங்கித் துதிக்குமமேகங்கள் நிறைந்த சோலைசூழ்ந்த திருவண்ணாமலையை
அடியார்கள் காட்ட அதனைத் தரிசித்தருளினார்.—எ-று. (௩௬௬)

வேறு.

அண்ணாமலையங் கமராபிரான் வடிவு போன்று தோன்றுதலுங்
கண்ணாற பருகிக் கைதொழுது கலந்து போற்றுங் காதலி
லுண்ண முலையா ளெனுமபதிகம் பாடித் தொண்ட ருடன்போந்து
தெண்ணீர் முடியார் திருவண்ணா மலையைச் சென்று சேர்வுற்றார்.

(இ ள்.) அத்திருவண்ணாமலையானது அங்கெழுந்தருளுந் தேவர்கள்நாயக
ராகிய சிவபெருமானது திருவுருவைப்போலத் தோன்றவும், தமது கண்களால்
தரிசித்துக் கைகூப்பி மனங்கலந்து துதிக்கும பெருவிரும்பினால் “உண்ணாமுலையு
மையாள்” என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடி யருளி, அடியார்க
ளோடு சென்று, தெளிந்த கங்கை நீரையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெரு
மா னெழுந்தருளிய திருவண்ணாமலையைச்சென்று சேர்ந்தருளினார்.—எ-று. ( )

‘அமர்ந்தபிரான்’ என்றும் பாடும்.

திருவண்ணாமலை - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உண்ணாமுலையுமையாளொடுமுடனாகியவொருவன்
பெண்ணாகியபெருமான்மலைதிருமாமணிதிகழ
மண்ணார்ந்தனவருவித்திரண்மழலேம்முழுவதரு
மண்ணாமலையொழுவார்வினைவழுவாவனமறுமே.

வெம்புத்தியகதிரோனொளிவிலகும்விரிசார
லம்புத்திமுவெயிலெய்தவனண்ணாமலையதனைக்

திருஞானசம்பந்த மூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௩௯

கொம்புந்துவகுயிலாலுவகுளிர்காழியுண் ஞான
சம்பந்தன தமிழ்வல்லவாடிபேணுதறவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமியார் - அந்நாசலேசரி, தேவியார் - உண்ணுமலையம்மை.

அங்க னணைவார் பணிந்தெழுந்து போற்றி செய்தம மலேமீது
தங்கு விருப்பில் வீற்றிருந்தார தாட்டா மனாக டமமுடிமேற்
பொங்கு மாவத் தொடுமுனைந்து புளக மலாந்த திருமேனி
யெங்கு மாகிக் கண்பொழியு மின்ப வருவி பெருக்கினார்.

(இ-ள்.) அத்திருப்பதியையடையும் பிள்ளையார் வணங்கி யெழுந்து ததி
த்து, அதிருமலையினமேல் வசிக்கும் விருப்பத்தோடு வீற்றிருந்தருளிய ஸ்ரீ அந்நா
சலேசரது திருவடித்தாமனாகளைத் தமது திருமுடியினமேல் மிக்க விருப்பத்
தோடு தரித்துப் புளகங்கிதங்கொண்ட தமது திருமேனி முழுதும் ஆணந்தக்
கண்ணீராகிய அருவியைப் பெருக்கி யருளினார்.—எ-று. (௯௭௧)

ஆதி மூர்த்தி கழல்வணங்கி யங்க ணிரிதி னமருநாட்
பூத நாத ரவர்தமமைப் பூவார் மலராற் போற்றிசைத்துக்
காத லாலத் திருமலையிற் சிலநாள் வைகிக் கமழ்க்கொணை
வேத கீதர் திருப்பதிகள் பிறவும் பணிபும விருப்புறுவார்.

(இ-ள்.) முதற்கடவுளாகிய அண்ணாமலையாரது திருவடிகளை வணங்கி
அங்கு மகிழ்வோடு எழுந்தருளியிருக்கு னாள்களில், பூதகணங்கட்கு நாதராகிய
அவ்வெம்பெருமானை “பூவார் மலர்” என்று தொடங்கித் திருப்பதிகம் பாடி
யருளி, அத்திருமலையினமேல் விருப்பத்தோடு சில நாள் வசிக்கி, வாசனை
வீசுகின்ற கொன்றைமாலையை யணிந்த சிவபெருமான் எழுந்தருளும் மற்றத்திருப்
பதிகளையும் வணங்கும் விருப்பங் கொள்வாராயினார்.—எ-று. (௯௭௨)

திருவண்ணாமலை - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவார்மலர்கொண்டடியாதொழுவார்புகழ்வார்வானோகண்
மூவார்புரங்களிரித்தவன் றுமூவர்க்கருள்செய்தார்
தூமாமழைநின்றதிரவெருவிதொ றுவீனினையோடு
மாமாம்பிணைவந்தணையஞ்சாரலண்ணாமலையாரோ.

அல்லாடரவமியங்குஞ்சாரலண்ணாமலையாரை
நல்லார்பரவப்படுவான்காழிஞானசம்பந்தன்
சொல்லான்மலிந்தபாடலானபத்துமயிவைகற்று
வல்லாரொல்லாமவானோவணங்கமன்னிவாழ்வாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மங்கை பாகர் திருவருளால வணங்கிப் போர்த்து வடதிசையிற்
செங்கண் விடையார் பதிபலவும் பணிந்து புகலிச் செம்மலார்

துங்க வராகள் கான்பலவுங் கடந்து தொண்டைத் திருநாட்டிற்
நிங்கண் முடியா ரினிதமருந் திருவோத் தூராச் சோவுற்றா.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் உமாதேவி
பாகராகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசரது திருவருளினால் அகதிருவண்ணமையை வண
ங்கி அவ்விடத்தினின்று மெழுகுநுளரி வடதிசையிலுள்ள சிவந்த கண்ணையு
டைய இடபத்தைவாகனமாகக்கொண்டருளுஞ் சிவபெருமான வீற்றிருந்தருளிய
பல திருப்பதிகளையும் வணங்கி, உயர்ந்த பல மல்களையும் கடந்து, செல்வகணி
றைந்த தொண்டைநாட்டில் சந்திரசேகரராகிய சிவபெருமான மகிழ்வற்றெழுந்
தருளிய திருவோத்தூரென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (௯௭௩)

தேவர் முனிவாக் கோத்தளித்த திருவோத் தூரிற நிருத்தொண்டா
தாவில சண்பைத் தமிழ்நகர தாமங் கணையக் களிசிறந்து
மேவுங் கதவி தோரணங்கள் விளக்கு நிறைந்து மிறைகுடமும
பூவும் பொரியுஞ் சுண்ணமுமுன கொண்டு போற்றி யெதிரகொண்டார்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான அந்தணர்வடிவங்கொண்டு தேவர்களுக்கும் முனி
வர்களுக்கும் வேதத்தை யோதுவித்தருளிய திருவோத்தூரிலிருக்கும் அடியார்கள்,
ஞற்றமற்ற சீகாழிப்பதியிலவதரித்த திருநெறித் தமிழ்த்தலைவராகிய திருஞானசம்
பந்தப்பிள்ளையார் அவரு எழுந்தருளுதலால் மகிழ்ச்சி யடைந்து, சிறப்புப்பொருந்
திய வாழைகளையும், தோரணங்களையும் மணிவிளக்குகளையும், வரிசையாகவைத்து,
பூரணகும்பங்களையும், பூவையும், பொரியையும், பொற்சுண்ணங்களையும் முன்னே
தாங்கிக்கொண்டு துதித்து எதிர கொண்டார்கள்.—எ-று.

தேவர் முனிவாக்கோத்தளித்த சரித்திரமாவது,—பூர்வத்தில சோமுகாச
ரனென்னுமகரணவன வேதங்களை யபகரித்துக்கொண்டு பாதலத்திற் சென்று
பதுங்கியிருந்தான்; அச்சால் பிரமன் முதலிய தேவர்களும் முனிவர்களும் வை
குந்த மடைந்து திருமலை வணங்கித் தங்குறை யிரந்துபோனது, அவர் சிவபெருமா
னைப் பூசித்துச் சக்கராயுதத்தைப் பெற்றுப் பாதலத்திற் சென்று, அவ்வகரண
யழித்து, முன்போல வேதங்களைக் கொணர்ந்தளிப்ப, அவர்கள் அதனைப்பெற்றுத்
திருவோத்தூராயடைந்து ஸ்ரீவேதபுரீசரைப் பூசித்துத் திருவடிசளில் வணங்கி
நின்று எமபெருமானே! அடியேங்கள் தூய்மையாகிய வேதத்தை நீங்கிப் பலவரு
டங்கழிந்தோம்; அதனால், சிலத்தை யொழிந்தோம்; வேத பாடியணத்தை யிழ
ந்தோம்; நன்னெறியை மறந்தோம்; இது நன்று, இது தீது என்று துணைநெ
ளிந்திலோம்; ஆதலால், தேவரீரே எங்கட்கு ஆசாரிய மூர்த்திகளா யெழுந்தருளி,
அவ்வேதத்தை யோதுவித்து, எங்கள்நிலை நிலைப்படுத்தி யாட்கொண்டருள வே
ண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளவும், அதனை யுணர்ந்த சிவபெருமான அவர்க
ளது வேண்டுகோட் கிரங்கி யவனோடு யருளத் திருவுள்ளமுற்று, ஓர் அந்தண
ராக அருட்படிவங்கொண்டு அங்குள்ள ஓர் மண்டபத்தில் தாப்பாசனத்தி லெழு
ந்தருளித் திருமால் முதலிய தேவர்கள் அருகிலிருக்கவும், தேவர்களும் முனிவ
ர்களும் பக்கத்திற் குழவும், விநாயகரும் சுப்பிரமணியரும் சமீபத்தி லமர்ந்திருப்
பவும், கந்தருவர் கிம்புருடர் சித்தர் வித்தியாதரர் இயக்கர் அஷ்டதிக்குப் பாலகர்
அஷ்டவசுக்கள்-சந்திர சூரியர்கள்முதலிய யாவரும் தம்மைச்சூழ்ந்திருக்கவும், சிவ
பெருமான் அவரவர்களை இருக்கத்தக்க இடத்திலிருக்கக் கட்டளையிட்டு அவ்வேத

திருஞானசம்பந்த மூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௬௧

த்தை நான்காகப்பகுத்து அவர்களனைவரும் நனகுணரும்பொருட்டு, ஆகியந்தன
களில் பிரணவம் பொருந்துமபடி யோதுவித்து, பிறகு சாதனஞ் செய்யத்தக்க
மந்திரங்களையும், ஆகமங்களையும் மற்றப் பொருள்களையும் உபதேசித்தருள, அத
னால் திருமால் முதலிய தேவாகளும் முனிவர்களும் தங்கள் மனத்திலுள்ள வரு
த்த நீங்கி மெயஞ்ஞானமுற்றுத் தெளிவடைந் தனா. பின்னா வேதியர் திருவுரு
வங்கொண்டு வந்த சிவபெருமான அங்குள்ள சிவலிங்கத்தினிடத்தில் மறைந்தரு
ளினா ; அதனை யுணர்ந்த யாவரும் அவ்வெம்பெருமானது திருவருளைப் புகழ்ந்து
கொண்டாடினார்கள் என்பதாம் இக்காரணத்தினால், இதன்ம திருவோத்தூர்
என்னுந் திருப்பெயா பெற்றது. ஒத்து=வேதம். (௬௭௭)

சுணபை வேந்தா தண்டராசர் சிவிகை நின்று நிழிந்தருளி
நண்பின மிக்க சீடியார் சூழ்நம்பா கோபுரஞ்சூழ்
விண்பின னை முனனோய்கும வியனப்பொற புரிசை வலங்கொண்டு
பண்பு நீடிப் பணிந்தெழுந்த பரமா கோயி லுள்ளடைந்தார்.

(இ.எ.) சிகாழிதச்சிலைராபெ திருஞானசம்பந்தபிள்ளையா குளிர்ந்த முத்
துச் சிவிகையினின்று மிறங்கியருளித்தமமிடத்து நேசமிருந்த சிறந்த அடியார்
கள் அருகிறசூழ்ந்துவர, சிவபெருமானது திருக்கோபுரத்தைச்சூழ்ந்த மேகமண்
டலமும் பின்னிமெபடி முன்னிட்டோங்கிய பெரிய பொன்மயமாகிய திருமதிலை
ப்பிரச்சுண்ணஞ்செய்து அன்புமிருந்து வணங்கி யெழுந்து சிவபெருமானது திருக்
கோயிலினுள்ளடைந்தருளினா —எ-று. (௬௭௮)

வாரணத்தி னுரிபோர்த்த மைந்த ருமைபாண மணவாள
ராரணத்தி னுட்பொருளாய் நின்றா தமமு னனைந்திறைஞ்சி
நாரணற்கும் பிரமற்கு நண்ணற கரிய சூழல்போற்றுவ
காரணத்தின் வருமினபக் கண்ணீர் பொழியக் கைதொழுதார்.

(இ.எ.) (கயாசுரனென்னும்) யானையினது தோலைப்போததருளிய வலி
யாளரும், உமையவன் நாயகரும், தேவசெனுட்பொருளாய் நின்றவருமாகிய சிவ
பெருமான திருமுன்னே யடைந்து வணங்கி, திருமால் பிரமனென்னு மிருவராலு
மடைத்தறகரிய திருவடிகளைத் துதிக்குவகாரணத்தினால் வருகின்ற ஆனந்தக் கண்
னீர் பொழிபுமபடிக்கை கூப்பி வணங்கினா —எ-று. (௬௭௯)

தொழுது விழ்ந்து பணிந்தெழுந்து சொனமா லைகளாற்றுகிசெய்து
முழுது மான ரருள்பெற்றுப் போந்து வைகி முதலவர்தமைப்
பொழுது தோறும் புக்கிறைஞ்சிப் போற்றி செய்தவ கமாவார்மு
னழுது வணங்கி யொருதொண்ட ரமணா திறத்தொன் றறிவிப்பார்.

(இ.எ.) கை கூப்பிப் பூமியில் விழ்ந்து வணங்கி யெழுந்து திருப்பதிகங்க
ளாற்றுகித்து, சராசரங்களாகிய எல்லாந் தாமே யாகிய சிவபெருமானது திருவரு
ளைப் பெற்றுப் புறத்திற் சென்று (அங்குள்ள திருமடத்தில்) வசித்தருளி, முதற்
பெருங்கடவுளாகிய சிவபெருமானைக் காலங்கள் தோறுஞ் சென்று வணங்கித்
துதித்து, அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு முன்னே
ஒரு சிவனடியாரா அழுது அவரது திருவடிகளில் வணங்கிச் சமணர்களால் தமக்கு
மோந்த ஒரு செயலை அறிவிப்பாராயினார்.—எ-று. (௬௮௦)

அங்கையனலேற் றவர்க்கடியே னாக்கும் பனைக ளானவெலா மங்கு லுறநீண் டாண்பனையாய்க் காயா வாகக் கண்டமண ரிங்கு நீரிட் டாக்குவன காய்த்தற் கடைவுண் டோவென்று பொங்கு நகைசெய் திழித்துணாத்தா ரருள வேண்டு மென்பபுகல.

(இ.ள்.) அழகிய திருக்கரத்தில் மழுப்படையையேந்திய சிவபெருமானுக்கு அடியேனாகிய யானவைத்துவளர்த்த பனைமரங்களெல்லாம்மேகமண்டலமளவு முயர்ந்து ஆண்பனைகளாய்க் காயாதிருக்க அதனைச்சமணர்கள் கண்டு, இங்கே நீர் வைத்து வளர்த்த ஆண்பனைகள் காய்த்தற்கு ஒருபாயமுண்டோவென்று மிக்க அவமதிப்பாகச் சிரித்து இழிவு செய்து பேசினார்கள்; அவவிழிவு தீர அருள் செய்யவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள.—எ-று. (௬௭௮)

இது முதல் மூன்று பாடலுங் குளகம்.

பரம னாத் திருத்தொண்டர் பண்பு நோக்கிப் பரிவெய்தி விரவு காத லொமெவினாந்து விமலர் கோயில் புக்கருளி யாவு மதியும் பகைதீர வணிந்தார தம்மையடிவணங்கி யிரவு போற்றித் திருப்பதிக மிசையிற் பெருக வெடுத்தருளி.

(இ.ள்.) (அவ்வாறு கூறி வேண்டிக்கொண்ட) சிவனடியாரது ஆராமைக குணத்தைப் பார்த்து அவர்மேலிரக்கவகொண்டு மிக்க பெருவிரும்போடும் வினாந்து சென்று சிவபெருமானது திருக்கோயிலுட் புருந்தருளி, பாம்பையுஞ் சந்நிதனையும் பகை நீங்கும் படி யணிந்தருளிய சிவபெருமானது திருவடிகளை வணங்கி இரவீன்கண் துதித்துப் ("பூத்தோந்தாயன") எனனுமுதலையுடைய திருப்பதிகத்தை இசையினும் பெருகும்படி யெடுத்துப்பாடி யருளி.—எ-று. (௬௭௯)

விரும்பு மேன்மைத் திருக்கடைக்காப் பதனில் விமல ரருளாலே குரும்பை யாண்பனையீனு மென்னும வாய்மை குலவுதலா நெருங்கு மேற்றுப் பனையெல்லா நிறைந்த குலைக ளாய்க்குரும்பை யரும்பு பெண்ணை யாகியிடக் கண்டோ ரொலலா மதிசயித்தார.

(இ.ள்.) (யாவரும்) விரும்புகின்ற மேன்மையையுடைய திருக்கடைக்காப்பில் சிவபெருமானது திருவருளினால் "குரும்பை யாண்பனையீனும்" எனனும் வாய்மை விளங்குதலால் நெங்கிய ஆண்பனைகளெல்லாம் நிறைந்த குலைகளையுடையனவாய்க்குரும்பைகளை யரும்புகின்ற பெண்பனையாக, அதனைக் கண்ட யாவரும் அதிசய மடைந்தார்கள்.—எ-று! (௬௮௦)

திருவோத்தூர்-பண் - பழந்தக்கராகம்.

ஆண்பனை பெண்பனை யான திருப்பதிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூத்தோந்தாயன கொண்டுநின்பொன்னடி.

யேத்தாதாரில்லையெண்ணுங்கா

லோத்தூர்மேயவொளிமழுவாளங்கைக்

கூத்திரும்மகுணங்களே.

(க)

இடையின்போகாவிளமுலையானையோர்

படையிரேபுள்ளிமானூரி

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ஊசுந.

யுடையீரேயும்மையேத்துதுமோத்தூர்ச்
சுடையீரேயுமதாளே. (௨.)

உள்வேர்போலநொடிமையினூற்றிறங்
கொள்வீரலகுலோராகோவண
மொள்வாழைக்கனிதேன்சொரியோத்தூராக்
கள்வீரோயுமகாதலே. (௩.)

தோட்டிளோதுத்தியைநதலைநாகத்தை
யாட்டிளோயடியார்வினை
போட்டிளோயுமமையேத்துதுமோத்தூர்
நாட்டிளோயருணலகுமே. (௪.)

குழையாராகதீரகொடுமழுவாட்படை
யுழையாள்வீரதிருவோததூர்
பிழையாவண்ணங்கள்பாடிநின்றோவா
ரழையாமேயருணலகுமே. (௫.)

மிக்கார்வந்துவிரும்பிப்பலியிடத்
தக்காரதமமடியீராகளென்
றுட்காதாருள்வீரதிருவோத்தூர்
நக்கீரோயருணலகுமே. (௬.)

தாதாரகொன்றையங்குமுடியுடை
நாதாவென்றுநலமபுகழ்ந
தோதாதாருளரோதிருவோத்தூர்
ராதீரோயருணலகுமே. (௭.)

என்றானிமமலையென்றவர்க்களை
வென்றார்போலுமவிறவினா
லொன்றாமுமமதினெய்தவனோத்தூர்
ரொன்றாமேலவினையேகுமே (௮.)

நன்றானம்றைபாடுநொடிமாலுமாய்ச்
சென்றார்போலுந்திசையெலா
மொன்றாயொள்ளிரியாய்மிகவோத்தூர்
நின்றீரோயுமைநேடியே. (௯.)

காரமணகலிங்கத்துவராடையர்
தேராசொலலைவதேநன்மி
னோரமடாலெயிலெய்தவனோத்தூர்ச்
சீரவன்கழல்சேர்மினே (௧௦.)

குரும்பையாணபனையின்சூலையோத்தூர்
ரருமபுகொன்றையடிக்களைப
பெரும்புகலியுண்ணானசம்பந்தன்சொல்
விரும்புவார்வினைவீடே. (௧௧.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமியார் - வேதநாதேசரி, தேவியார் - ஞானழைநாயகியம்மை.

சீரின் மன்னுந் திருக்கடைக்காப் பேற்றிச் சிவனு ரருள்பெறும்
பாரி னீடு மப்பணைமுன காயத்துப் பழுக்கும பண்பினு
னோரு மன்பா தங்கருத்து றோ முடித்துக் கொடுத்தருளி
யாரு முவகைத் திருத்தொண்டா போற்ற வங்க ணினிதமார்தார.

(இ ள்) சிறப்புப்பொருந்திய திருக்கடைக்காப்பில வைக்கப்பெற்று, அத னால் சிவபெரு மான றிருவருளை யடைந்து, உலகத்தில் வளர்ந்த அவ்வாண்பனை கள் முன்னே பெண்பனைகளாய்க் காயத்தப் பழுக்குந் தன்மையினால், தமமைக் குறைகூ றியிரந்த அடியாரது மனக்கருத்தைத் தடையினறி முடித்துக்கொடுத்த ருளி, நிறைந்த மகிழ்ச்சியையுடைய அடியார்கள் துதிக்குமபடி அத்திருப்பதியில இனிதாக எழுந்தருளி யிருந்தார்.—எ-று

‘பாரி னீடுமரண்பனை’ என்றும் பாடம்.

(கூஅக)

தென்னுட் டமண சறுத்தாராநு செயகை கண்டு திகைத்தமண ரங்காட் டதனை விட்டகலவார சிலாதங் கையிற் குண்டுகைக் கொன்னு வனமற் றிவையென்று தகாப்பா ரிறைவ னேறுயாத்த பொன்னார் மேனிப் புரிசடையா வன்றே யென்று போற்றினார்.

(இ-ள்.) பாண்டிநாட்டிலுள்ள சமணர்களாகிய குற்றத்தை யறுத்தருளிய திருஞானசம்பந்தபிள்ளையாரது செய்கையைக்கண்டு சமணர்கள் திகைத்து அத்திருவோத்துரை விட்டி நீங்குவாராயினா; சிலா தங்களைகையிலுள்ள கமண்ட லங்களை (எடுத்து) இலையாது பயன் சொடுப்பன வென்று உடைப்பவர்களாய், முதற்கடவுளாயுள்ளவர் இடபக்கொடியையுயர்த்திய பொன்போலுந் திருமேனியையும், முறுக்காகிய சடைமுடியையு முடைய சிவபெருமா னன்றோவென்று அவ்வெம்பெருமானைத் துதித்தார்கள்.—எ-று.

(கூஅஉ)

பிள்ளை யார்தந் திருவாக்கிற் பிறத்த லாலத் தாலமுமுன் புள்ள பாசம விட்டகல வொழியாப் பிறவி தனைப்பொழித்துக் கொள்ளு றீரமைக் காலங்கள் கழித்துச் சிவமே கூடு னவால வள்ள ளார்மற் றவாரருளின் வாய்மை கூறின் வரமபெனறும்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தபிள்ளையாரது திருவாக்கி லமைத்துடபாடபப ட்டதனால் அபனைகளும் முன்புள்ள (ஆணவாதி) பாசங்கள் தமமைவிட்டு நீங்க, தம்மை நீங்காதிருத்த பிறவியையொழித்து, தாம் உலகத்தில் பொருந்திப் பிராரத் துவம் புசிக்குங் காலத்தைக் கழித்து, பின்பு சிவத்தையடைந்தன. (அதனால்) அருள்வள்ளலாகிய திருஞானசம்பந்தபிள்ளையாரது திருவருட் பெருமையை யெடுத்துச் சொல்லப்புகி அந்நகனவு எவ்வாறும் —எ-று.

(கூஅங்)

அங்க ணமார் பெருமானைப் பணிந்து போந்தா டரவினுடன பொங்கு கங்கை முடிக்கணிந்தார மகிழும் பதிகள் பலபோற்றி மங்கை பாக ரமந்தருளும் வயனமா கறலை வழு சுதிப்போயக் கொங்கு மலாரீர்க் குரங்கணின்முட் டத்தைச் சென்று குறுகினா.

(இ-ள்.) அத்திருப்பதியிலெழுந்தருளிய தேவர்கள் நாயகராகிய வேதநா தேசனா வணக்கிச்சென்று, படம் விரித்தாடுகின்ற பாம்புடன பொங்குகின்ற கங்கை நதியைச் சடைமுடியிலணிந்த சிவபெருமான் மகிழ்ந்தெழுந்தருளும் பல திருப்பதிகளைத் துதித்து, உமாதேவியை வாமபாகத்திலுடைய கலங்காத்தவர

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ஊசுரு

தேசரெழுந்தருளிய வயல் சூழ்ந்த திருமாகறவென்னுந் திருப்பதியைத் துதித்துச் சென்று, வாசனை பொருந்திய மலர்களைபுடைய நீரூழ்ந்த திருக்குறங்கணின் முட்டமென்னுந் திருப்பதியைச் சென்று சேர்ந்தருளினா. —எ-று. (கூஅச)

ஆதி முதலவர் குரங்கணின்முட்டத்தை யணைந்து பணிந்தேத்தி நீதி வாழும் திருத்தொண்டா போற்றுகிரிவ சணபையினில வேத மோடு சைவநெறி விளங்க வந்த கவுணியனா மாதொர் பாகா தாமன்னு மதிலகூழ் காஞ்சி மருங்கணைந்தார.

(இ-ள்.) வேதங்களுடன் சைவ சமயம் விளங்கும்படி ஒப்பற்ற சீகாழிப்பதியிலவந்திருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா முதற்பெருங்கடவுளாகிய வாலீசரெழுந்தருளிய திருக்குறங்கணின் முட்டமென்னுந் திருப்பதியையடைந்து வணங்கித்துதித்து, நல்ல நீதியோடு வாழ்கின்ற திருத்தொண்டர்கள் தம்மைசூழ்ந்து துதிக்க, பாவவிபாகராகிய ஸ்ரீவகாயபரந்த ரெழுந்தருளிய மதிலகூழ்ந்த ஸ்ரீகாஞ்சிபுரத்தின் சமீபத்திலடைந்த "ளினுர். —எ-று (கூஅரு)

வேறு.

நீடுகாஞ்சி வாணரு நிலாவு மெய்ம்மை யனபரு
மாடுசண்பை வள்ளலார வந்தணைந்த வோகையாற
கூடுகின்ற வினபரே குலாவுவிதி கோலினா
காடுகொண்ட பூகமவாழை காமாதொர ணங்களால்.

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய ஸ்ரீகாஞ்சிபுரத்தில் வாழ்வார்களும் விளங்குகின்ற மெய்ம்மை பொருந்திய சிவனடியார்களும், சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா அஃதிருப்பதியின் சமீபத்தில வந்தடைந்தருளிய மகிழ்ச்சியினால், தங்களித்ததுண்டாகியசந்தோஷத்தைப்போல, காடாக நிறைந்த கமுகு - வாழை - அழகிய தோரண முதலியவைகளால் விளங்குகின்ற திருவீதியை அலங்கரித்தார்கள். —எ-று. (கூஅசு)

கொடிநிறைத்த வீதிபிற கோலவேதி கைப்புறங்
கடிக்கொணமாலை மொய்த்தபந்தா கந்தநீர்த தசுரபுடன்
மடிவிலபொன விளக்கெடுத்து மாதாரைந்தா மலருவார
படிவிளங்கு மன்பரும பரந்தபண்பி லீணமொர்

(இ-ள்) கொடிகளை வரிசையாக நிறுத்திய திருவீதியிலுள்ள அழகிய வேதிகையின் புறத்தில், மணம்பொருந்திய பூமாலைகள் கட்டிய பந்தலினிடத்து ஸ்திரீகளும், புருஷர்களும் வாசனை பொருந்திய நீர் நிறைந்த பூரணகும்பங்களுடன் கெடுதலில்லாத பொன்மயமாகிவிளங்குகளை யேந்திக்கொண்டு நிறைந்திருப்பார்கள், பூமியில் விளங்குகின்ற அடியார்களும் நிறைந்த பேரன்போடு நெருங்குவார்கள். —எ-று. (கூஅசு)

கோதைமாத ராடலுங் குலாவுத்தொண்டர் பாடலும
வேதகீத நாதமும மிக்கெழுந்து விமமவே
காதனீடு காஞ்சிவாணர் கமபலத்தெ முத்துபோய்
முகெயிற் புறம்புசென் றணைந்துமுன் வணங்கினார்.

(இ-ள்.) பூமாலையை யணிந்த தேவதாசிகள் செய்யும் நடனமும், விளங்குகின்ற சிவனடியார்களது பாடலும், வேதங்களையோதுதலாலுண்டாகிய பேரோ

சையும் அதிகரித்தெழுந்து எங்கும் பரவ, விருப்பமிருந்த ஸ்ரீகாஞ்சிபுரத்தில் வாழ் கின்றவர்கள் (அரகரவென்று) ஆரவாரித்தெழுந்து சென்று, பழைமை பொருந்திய திருமதிவின புறத்து வந்தடைந்து பிள்ளையாரா திருமுனை வணங்கினார்கள்.—எ-று.

சண்பையாளு மன்பாமுனபு தொண்டாவந்து சார்தலும்
பண்புநீடி யானமுன பிழிந்திறைஞ்சு பானமைகண்
டெண்பெருக்கு மிக்கதொண்ட ரஞ்சலித தெழுந்தசொன்
மண்பரக்க வீழ்த்தெழுந்து வானமுட்ட வாரத்தனர்.

(இ ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு முன்னே அடியார்கள் வந்து சேரவும், அப்பிள்ளையார் குளிராசசிமிருந்த முததுச்சிவிகை யினின்று மிறங்கித்தம்மை வணங்குதலைக்கண்டு, அளவிலலாத சிறந்த அடியார்கள் அஞ்சலி கூப்பித்தொழுது அரகரவென்றெடுத்தவோசையானது உலகத்திற் பரவ, வீழ்த்து வணங்கி யெழுந்து, ஆகாயத்தை முட்டும்படி ஆரவாரித்தார்கள்.—எ-று. (கூஅக)

சேணுபார்த வாயினீடு சீர்கொள்சண்பை மன்னனார்
வாணிலாவு நீற்றணி விளக்கிட மனத்தினார்
பூணுமன்பா தமமுடன புருந்திடப் புறத்துளோர்
காணுமாசை யிற்குவீதத கைநகிரா யெடுத்தனர்.

(இ ள்.) நெடுநூரமுயர்ந்த வாயிலகள் மிக்க சிறந்த சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் ஒளிவிளங்கும் விபூதியி னழகைப் பிரகாசப்படு ச்த, மனத்திற்பொருந்திய மெய்யனபிணையுடைய அடியார்களோடு (அக்காஞ்சிகரத்தினுள்ளே) சென்றருள, அந்நகர்ப்புறத்தினுள்ள சனங்கள் பிள்ளையாரைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்னும் ஆசையினால் குவித்த கைகளை வரிசையாக எடுத்தார்கள்.—எ-று. (கூக௦)

வியனெடுந் தெருவினாடு மிக்கதொண்ட ரார்ப்பெழக்
கயனெடுங்கண் மாதருங் காதுனீடு மாநதரும
புயல்பொழிந்த தாமெனப் பூவினோடு பொற்கண்
மியலுமாறு வாழ்த்தெடுத்த திருமருங்கும் வீசினார்

(இ ள்.) மிக்க விசாலமுடைய திருவீதியினிடத்து மேனமைபொருந்திய அடியார்கள் செய்யும் (அரகரவென்னும்) ஆரவாரமானது அதிகரிக்க, கயல்மீன் போலும் நீண்ட கண்களையுடைய மாதரும் விருப்பமிருந்த புருஷர்களும் மழை பொழிந்தாற்போல மலாகளையும் பொற்கண்ணங்களையும் பிள்ளையாருக்கு ஏற்ற முறைமைப்படி வாழ்த்தொலி கூறி இரண்டுபக்கங்களிலும் வீசினார்கள்.—எ-று. (கூக௧)

இன்னவண்ண மியாவரு மின்பமெய்த வெய்துவார்
பின்னுவார் சடைமுடிப் பிரான்மகிழ்ந்த கோயில்கண்
முன்னுறப் பணிந்துபோய் மொய்வரைத் திருமகண்
மன்னுபூச னைமகிழ்ந்த மன்னர்கோயின் முன்னினார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு அக்காஞ்சிகரத்தினுள்ள யாவரும் மகிழ்வடையும்படி யெழுந்தருளுகின்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், பின்னலாகிய நீண்ட சடை

திருஞானசம்பந்த மூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௬௭

முடியையுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்தெழுந்தருளும் (அவலீதியின் பக்கங்களிலுள்ள) ஆலயங்களை முன்னே வணங்கிச்சென்று, நெருங்கிய சிகரங்களை யுடைய பர்வத ராசபுத்திரியாகிய பார்வதி தேவியார் செய்த பூசையை மகிழ்ந்தேற்றருளிய ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதரது திருக்கோயிலை யடைந்தருளினார். — ௭ — ௮. (௬௭௨)

கம்பவாணர் கோயில்வாயில கண்டுகை குவித்தெடுத்தும்
பேரோங்கு கோபுரத்தின் முனணிறைஞ்சி யுள்ளணை
தம்பொன்மாளி கைப்புறத்தி லன்பேரோடு சூழுவந
திம்பர்ஞால முய்யவந்த பிள்ளையா ரிறைஞ்சுவா.

(இ-ள்.) ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதரது திருக்கோயிலின் திருவாயிலைக்கண்டு திருக்கரங்களைச் சிரசின்மேற் குவித்தெடுத்து ஆகாயமளவாக உயர்ந்த திருக்கோபுரத்தின் முன்னே வணங்கி உளனே சென்று, அழகிய பொனமயமாகிய திருமாளிகையின் பக்கத்தில் அடியார்களோடு பிரதக்ஷணமாக வந்து, இந்நிலவுலக முய்யும் படி அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வணங்குவாராயினார். — ௭ — ௮.

வேறு.

செம்பொன்மலைக் கொடிதழுவக் குழைந்தருளுந் திருமேனிக்
கம்பபாவந தெதிராவணங்குங் கவுணியாதங் காவலனார்
பமபுதுளிக் கண்ணருவி பாய்ந்தமயிர்ப புளகமவரத்
தம்பெருகு மனக்காத றள்ளநில மிசைத்தாழ்த்தார.

(இ-ள்.) சிவந்த இமயபாவந ராச புத்திரியாகிய காமாட்சியம்மையார் தழுவதலால் (முலைத்தழும்பும் வளைத்தழும்பும் பெற்றுக்) குழைந்த திருமேனியையுடைய திருவேகம்பநாதரை யடைந்தது எதிரே வணங்குங் கவுணியா குலத்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அதிகரித்துத் துளிக்கும் ஆனந்தக்கண்ணீராகிய அருவியானது திருமேனியிற் பாய்தலால் மயிப்புகள முண்டாகத்தமது திருவுள்ளத்திணுண்டாகிய பெருவிருப்பமானது பரவசப்படுத்தப் பூமியில் வீழ்ந்து வணங்கினார். — ௭ — ௮. (௬௭௩)

பலமுறையும் பணிந்தெழுநது பங்கயசசெங் கைமுகிழ்ப்ப
மலருமுக மளித்ததிரு மணியாயான் மறையானென்
றுலகுய்ய வெடுத்தருளி யுருகியவன பெனபுருக்க
நிலவுமிசை முதற்றாள நிரப்பியநீர் மையினிகழ்.

(இ-ள்.) பலதரம் சாஷ்டாங்கமாக வணங்கி யெழுந்தது, தாமதமலர்போன்ற சிவந்த திருக்கரங்கள் சிரசினமேற்குவிய, மலர்ந்த திருமுகத்திறறோன்றிய அழகிய திருவாக்கினால் “மறையான்” என்று உலகத்தாருய்யும்படி முதலெடுத்தருளி, மனமுருகுசின்ன பேரன்பானது எலும்பையுருகச்செய்ய, விளங்குகின்ற சப்தகரங்களோடு முதன்மை பொருந்திய தாளமும் நிறைந்த இயல்போடு பொருந்து ம்படி. — ௭ — ௮.

இது முதலிரண்டு பாடலுங்குளகம்.

(௬௭௪)

திருவேகம்பம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறையாணை மாசிலாப்புன்சடைமலருவெண்
பிறையாணைப் பெண்ணோடா ணுகியபெமயாணை
யிறையாணை யோகொளச்சித்தருவேகம்பத்
துறைவாணையல்லதுள்காதென துள்ளமே.

அந்தண்பூங்கச்சியேகம்பணையமமாணைக்
கந்தமபூங்காழியூரனகலிககோவையாற்
சந்தமேபாடவலலதமிழ்ஞானசம
பத்தன்சொறபாடியாடக்கெடுமபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

கவாமிபெயர்-ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதர்; தேவியார் - காமாட்சியங்கையார்.

பாடினார் பணிவுற்றார் பரிவுறுமா னாதக்கூத்
தாடினா ரகங்குழைந்தா ரஞ்சலிதஞ் சென்னியின்மேற
சூடினா மெய்மழுகிழ்த்தார சூகரமுரானமுமாய்த்
தேடினா நிருவர்க்குந் தெரிவரியார நிருமசனார்.

(இ-ள்.) பன்றியாகவும் அன்னமாகவும் உருவங்கொண்டு திருவடியையுந்
திருமுடியையுந் தேடிய திருமால் பிரமனென்னு மிருவாக்குங் காணுதற்கரிய ஸ்ரீ
சிவபெருமானது திருக்குமாரராகிய திருஞானசம்பத்தப்பிள்ளையார் திருப்பதிகம்
பாடினார்; நமஸ்காரஞ் செய்தார்; அன்பு பொருந்திய ஆனந்தக்கூத்தாடினார்;
திருவுள்ளங் குழைந்தார்; திருக்கரங்களை யஞ்சலியாகக் குவித்துத் தமது சிரசி
ன்மேற் குடினார்; திருமேனியிற் புன்கமுற்றருளினார்.—எ-று. (௯௯௯)

மருவியவேழிசைபொழிய மனம்பொழியும் பேரனபாற
பெருகியகண மழைபொழியப் பெருமபுகளிப் பெருந்தகையா
ருருகியவன் புள்ளலைப்ப வுமைதழுவக் குழைந்தவரைப்
பருகியமெய் புணர்வினொடும பரவியே புறத்தணைந்தார்.

(இ-ள்.) பெரிய சீகாழியிலவதரித்தருளிய திருஞானசம்பத்தப்பிள்ளையார்
பொருந்திய ஏழிசைகளும் அதிகரிக்க மனத்தினின்றும் தோன்றிய பேரன்பினால்
பெருகிய ஆனந்தக் கணணீர் சொரிய, மனமுருகுதற்குக் காரணமாகிய அன்பா
னது தமதுள்ளத்தை யலையச்செய்ய, ஸ்ரீ காமாட்சியம்மையார் தழுவக்குழைந்தரு
ளிய ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதரைத் தியானிக்கின்ற மெய்புணர்ச்சியோடும துதித்துப் புற
த்து வந்தருளினார்.—எ-று. (௯௯௭)

புறத்தணைந்த தொண்டருடன் பேராதமைந்த திருமடத்திற்
பெற்றகருமபே றுலகய்யப் பெற்றருளும் பிள்ளையார்
மறப்பரிய காதலுடன் வந்தெய்தி மகிழ்ந்துறைவா
ரறப்பெருஞ்செவ வக்காமக் கோட்டமணைந திறைஞ்சினார்.

(இ-ள்.) யாவரும் பெறுதற்கரிய சிவஞானத்தை யுலகத்தாரும்புமபடி பெ
ற்றருளிய திருஞானசம்பத்தப்பிள்ளையார் தம்முடன் ஆலயத்தின் புறத்தில் வந்த
அடியார்களோடு எழுந்தருளி அங்குள்ள திருமடத்தில் மறத்தற்கரிய பெருவீரு
ப்போடு வந்து சேர்ந்து மகிழ்ந்து வசித்தருள்பவராய்ப் பின்பு, (மூப்பத்திரண்டு)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். நட்சா

தருமங்களையும் வளர்த்தருளிய மிக்க செல்வத்தையுடைய (ஸ்ரீகாமாட்சியம்மையாரொழுந்தருளிய) திருக்காமக்கோட்டமென்னுந் திருக்கோயிலை யடைந்து வணங்கியருளினார்.—எ-று (கக௯)

திருவேகாம் பரத்தமர்ந்த செழுஞ்சுடரைச் சேவடியி
லொருபொழுது தப்பாதே யுள்ளருகிப் பணிகின்றார்
மருவுகிரு வியமகமும் வளரிருக்குக் குறணமற்றும்
பெருகுமிசைத் திருப்பதிகத் தொடைபுனைந்தார பிள்ளையார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவேகாம்பரமென்னுந் திருக்கோயிலி லெழுந்தருளிய செழுமைபொருந்திய சோதிசொருபராகிய ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதரைச் சிவந்த திருவடிகளில் ஒரு காலமுந்தவறாமல் மனமுருகி வணங்குகின்றவராய், மேனமை பொருந்திய திருஇயமகமும் இசைவளாகின்ற திருவிருக்குக் குறளும் இவையல்லாத பிறவுமாகிய இசைபெருகுசிற திருப்பதிகமால்களைப் பாடியருளினார்.—எ-று. (கக௯)

திருவேகம்பம் - பண் - திருஇயமகம்.

திருச்சிறமப்பலம்.

பாயுமாலவிடைமேலொருபாகனே பாவை தன்னுருமேலொருபாகனே
தூயவானவாவேதத் துவனியேசோதிமாலெரிவேதத் துவனியே
யாயுந் பொருணுண்பொருளாதியேயாலீழலருமபொருளாதியே
காயவனமதன்பட்ட துகம்பமேகணனுதற்பரமற்கிடங்கம்பமே.

இதன்பொருள்.

பாயுமால் விடைமே லொருபாகனே, இதன்கருத்து, வானளவுந் தத்தப்பட்டுப் பெரிய ரிஷபத்தின்மேலேறிச் செலுத்துகைக்கு ஒப்பில்லாத பாகனாயுள்ளவனே; பாவைதன் உருமேல் ஒருபாகனே, இ-து. பரமேஸ்வரியினுடைய திருமேனியினை உனது திருவடிலின் ஒருபாதியிலே வைத்தவனே; தூயவானவர் வேதத் துவனியே, இ-து. நின்மலரான வானவரது துதியாகிய வேதங்களினுடைய நாதசொருபமாயிருக்கின்றவனே; சோதிமால் எரிவு ஏது அத்துவனியே, இ-து. பிரகாசத்தை யுடைத்தாய் மிகுதிப்பட்டு அச்சத்தினுடைய பிரகாசம் எப்படியிருக்கும் அப்படித்தான வழியாயுள்ளவனே; ஆயுநபொருள் நுண்பொருளாதியே, இ-து. மனபோதத்தா லுணரப்பட்ட அததங்களுக்கெல்லாங் கிட்டேதற் கரிதாகிய சூனியமாயுள்ள மூலவத்துவாயிருப்பவனே; ஆலீழலரும பொருளாதியே, இ-து. கீழ்ச்சொன்ன பொருளை வடவிருக்கத்தின்கீழ் எழுந்தருளியிருந்து ஆத்மபோதத்தால் உணராதற்கரிய பொருளென வுணர்த்தியப்பொருளைத் தெருட்சிபட ஆயாநின்றனையே; காயவன மதன்பட்டது கம்பமே, இ-து. உனது நெற்றிவிழியாலே தகனஞ்செய்ய, யாவராலுஞ் செயிதற்கரிய காமன பட்டவாறு அங்கமேடாத நடுக்கமே; கணனுதற் பரமற்கிடங் கம்பமே, இ-து. இவ்வாறு காமன்வடிவு அழியுதற கண்விழித்த கருணையாளனாகிய சிவனுக்கிடமே தென்னில் திருவேகம்ப மென்னுந் திருப்பதியே எனக.

கந்தமார்பொழிலுழ்தருகம்பமேகாதலசெய்பவர்தீர்த்திகெம்பமே
புந்திசெய்துவிரும்பிபுகளியேபூசுநாறன்விரும்பிபுகளியே

யந்தமில்பொருளாயினகொண்டுமேயண்ணனின் பொருளாயினகொண்டு பந்தனின்னியலபாடியபத்துமேபாடவல்லவராயினபத்துமே. [மே

இதன்பொருள்.

கந்தம் ஆர்பொழில் சூழ்தரு கம்பமே, இ-து. மணம்பொருந்திய சோலை சூழ்ந்த திருவேகம்பத்தை; காதல் செய்பவர் தீர்த்திகம்பமே, இ-து. இடைவிடாமற் காதலித்து நினைப்பவரது சென்மநடுக்கத்தை யொழிக்கப்பட்டவனே; புந்தி செய்து விரும்பிப்புகலியே பூசுரன்றன் விரும்பிப்புகலியே, இ-து. இத்தன்மை காதலித்தாரது சென்மநடுக்கத்தை யொழிப்பையென்பதை யானுமுணர்ந்து கணகமாடங்கள் சூழப்பட்ட புகலியென்கின்ற பதியின்கண் வாழ்கின்ற இந்த மறை யோனாகிய யான அத்தன்மை கருணையாளனாகிய தன்னை யானாக காதலித்துரைத்த தமிழ்மாலையை; அந்தமில் பொருளாயின கொண்டுமே, இ-து. முடிவில்லாத அத்தங்களில் எனக்குத்தோன்றின மதியாதியைக்கொண்டு; அண்ணனின் பொருளாயின கொண்டுமே பந்தனில் னியலபாடிய பத்துமே, இ-து. காதலாவாகிய நினது சிவானந்தரது அறிவினுள்ளே தோன்றப்பட்ட சிவானந்தம் ஏகமாகிய விசேடத்தையுடைய நினனை இரண்டறத்தழுவப்பட்ட ஞானசம்பந்த னுவன் இனிய தமிழாகப்பாடிய இம்மலை பத்துமே; பாடவல்லவ ராயினபத்துமே, இ-து. இம்மாலையைக்கொண்டு நினனைப்பாடுவார்க்கு ஆகுவதே தென்னில் அழகாகிய பத்தி ஞானவைராக்கியங்கள் என்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீநவிருக்குக்குறள் - பண் - கோல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருவார்கச்சித் - திருவேகம்பத்
தொருவாவென்ன - மருவாவினையே.

கொச்சைவேந்தன் - கச்சிக்கம்பன்
மெச்சுஞ்சொல்லை - நச்சுமபுகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீடுதிருப் பொழிற்காஞ்சி நெறிக்காராக் காடிறைஞ்சி
சூடுமதிக் கண்ணியார் துணைமலர்ச்சே வடிபாடி
யாமெவ ரினிதமரு மனேகதங்கா வதம்பரவி
மாடுதிருத் தானங்கள் பணிந்தேத்தி வைகுநாள்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த சோலைசூழ்ந்த ஸ்ரீ காஞ்சி நகரத்திலுள்ள திருநெறிக் காராக்காட்டை வணங்கி, இளம்பிறையைக் கொண்டைமாலையாகத் தரித்த காராத் திருநாதரது இரண்டு தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளைத் துதித்து, திருநடனஞ் செய்தருளுஞ் சிவபெருமா நெழுந்தருளிய கச்சியநேகதங்காவத் மென்னுந் திருப்பதியைத் துதித்து அக்காஞ்சிபுரத்தினருகிலுள்ள மற்றத்திருப்பதிகளையும் வணங்கித் துதித்து அங்கெழுந்தருளியிருக்கும் நாள்களில்,—எ-று.

இதுமுத வீரண்டு பாடலும் குளகம்.

(4000)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௭௧

எண்டிசையும் போற்றிசைக்குந் திருப்பதிமற் றதன்புறத்துத்
தொண்டருட னினிதேத்தித் தொலலைவிட முண்டிருண்ட
கண்டர்மகிழ் மேற்றளியு முதலான கலந்தேத்தி
மண்டுபெருங் காதலினால் வணங்கிமீண் டணைந்திருந்தார்.

(இ-ள்.) எட்டுத்திக்குள்ளுள்ளவர்களுக் போற்றுதல் செய்யும் அக்காஞ்சிபு
ரத்தின் அருகிலுள்ள ஸதலங்களில் அடியார் திருக்கூட்டத்தோடு இனிமையாக
த்துதித்து, முன்னாலில் ஆலாகலவிடத்தை யுண்டு அதனால் இருண்ட கண்டத்
தையுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்தெழுந்தருளிய திருமேற்றளி (திருவோணகா
ந்தன்மளி) முதலிய பல திருப்பதிகளை யடைந்து துதித்து, நெருங்கிய பெருவிரு
ப்பினால் வணங்கிமீண்டு முன்போலத் திருமடத்தை யடைந்து எழுந்தருளி யிருந்
தார்.—எ-று.

எமது அருளவள்ளலாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருமேற்றளி
யெனனுந் திருப்பதியை யடைந்தபொழுது அங்குத் தவஞ்செய்திருந்த விஷ்ணு
வுக்குச் சிவசாரூப மளித்தருளின னொன்று காஞ்சிமானியத்திற் கூறுகின்றது ;
அதன் வரலாறு,—பூாவத்தில் திருமால் சிவபெருமானது சாரூபபதவியை யடை
யவிரும்பித் திருமேற்றளி யெனனுந் திருப்பதியை யடைந்து, ஐம்புலன்களையு
மடக்கி அருள்வழி நின்று, காமம்-ரூரோதம்-லோபம் - மோகம்-மதம்-மாற்சரிய
மென்னு மாறு பகையையு மகற்றி, விபூதி ருத்திராஸ்தர் தரித்து, உருத்திர மந்
திரத்தைச் செபித்துச் சிவபெருமானைச் சிந்தித்து அருந்தவஞ் செய்யும்பொழுது,
சிவபெருமான திருவருள் சுரந்து இடபவாகனத்தினமே லெழுந்தருளி அம்மாயனை
யடைந்து, எமது அன்பறிந் திருமாலே ! நீ யாது கருதித் தவஞ்செய்கின்ற
னை ? வேண்டுமதைக் கேளென்று திருவாய்மலர்ந்தருளவும், திருமால் பேரானந்த
மடைந்து திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி, எமது ஆண்டவனே ! அடியேன் தேவரீர்
திருவருளால் சகல பாக்ஷியங்களை யு மடைந்திருக்கின்றேன் ; ஆயினும் இப்பொ
ழுது அடியேனுக்கு உமது சாரூபபதவியைத் தந்தருளவேண்டுமென்று வேண்டு
தலும், சிவபெருமான் அவ விண்ணுவுக்கு அருள் சுரந்து கமலக்கண்ணனே ! இருப
த்தெட்டாய் கலியுகத்தில் வைவச்சுதமனுவாதரம வரும் ; அப்பொழுதுகீகாழிப்ப
தியிலே கவுணியகோத்திரத்தில் திருவவதாரஞ்செய்யும் திருஞானசம்பந்த னென்
னும் எமது அடியவன் இவரு வந்து எமது உருவமாகிய சாரூபபதவியை யுணக்குக்
கொடுப்பான், அதுவரையிலும் நீ இத்தலத்திலே தவஞ்செய்திருவென்று கூறியரு
ளி அந்தர்த்தானமாயினர் ; அதனை யுணர்ந்த திருமால் மனவருத்தநீங்கி, அத்தல
த்திலேயே அருந்தவஞ்செய்திருந்து, சிவபெருமானது கட்டளைப்படியே திருமே
ற்றளியைச் சேவிக்கவந்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரருளிச்செய்த தே
வாரத் திருப்பதிகத்தினால், சிவபெருமான் நிருவுருவ மாகிய சாரூபபதவியை
யடைந்தான், என்பதாம்.—இதனை.

காஞ்சிபுராணம்.

“ உந்தி பூத்தவ னளப்பரு முவகையுட் டினைததுச்
சந்த மாமல ரடிமிசை வீழ்ந்துதாழ்ந் தெழுந்தா
னெந்தை நீதர முழுவதும் பெற்றுளே னிர்தா
ளந்தி லென்றனைக் களித்தரு னையரின் னுருவம்.

என்ற வாய்மொழி திருச்செவியேறனு மெங்கோ
 னென்று கூறுத லுற்றன னுவணமீ துயர்த்தோய் ,
 நன்று தேர்வைவச் சுதமனு வந்தர னனுரு
 மன்று நாவிரண் டெற்றுடை யிருபதாங் கலியில்.

காழி மாநகர்க் கவுணியர் குலத்தொரு காளை
 யேழி சைத்தமிழ் ஞானசம் பந்தனெம் மடியான்
 யாழ்நீபெற வெம்முரு விங்குவந் தளிப்பா
 னுழி யோயது காறுமீவ வரைப்பினி லமர்ந்து.

ஈட்ட ருந்தவ மியற்றுகென் றருளிரீங் குதலுங்
 கோட்ட மின்றிமா லம்முறை வதிந்துபூங் கொன்றைத
 தோட்ட லங்கலாற் றொழிப்புரு முததமிழ் விரகர்

பாட்ட லங்கலாற் பரஞ்சுடர்த் திருவுருப் பெற்றான்.” — என்று வரு
 வணவற்ற னுணர்க. (௧௦௦௧)

அப்பதியில் விருப்பினோடு மங்கணரைப் பணிந்தமர்வார்
 செப்பரிய புகழ்ப்பாவித் திருத்தியின் றென்கரைபோய்
 மைப்பொலியுங் கண்டாதிரு மாற்பேறு மகிழ்திறைஞ்சி
 முப்புரஞ்செற் றவாதமமை மொழிமாலே சாத்தினர்.

(இ-ள்.) அக்காஞ்சிபுரத்தில் விருப்பத்தோடும் அருட்கண்ணராகிய ஸ்ரீ
 ஏகாம்பரநாதரை வணங்கி அங்கெழுந்தருளியிருக்குந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை
 யார், சொல்லுதற்கரிய புகழையுடைய பாலிந்தியின் தென்கரைவழியே சென்று,
 காளகண்டராகிய மால்வணங்கிசரெழுந்தருளிய திருமாற்பேறு என்னுந் திருப்ப
 தியை மகிழ்ந்து வணங்கித் திரிபுரதகனராகிய அவ்வெம்பெருமானைத் திருப்பதிக
 மாலேகளால் துதித்தருளினார் —எ-று. (௧௦௦௨)

திருமாற்பேறுடையவர்தன் திருவருள்பெற் றெழுந்தருளிக்
 கருமாலுங் கருமாவாய்க் காண்பரிய கழறாங்கி
 வருமாற்றன் மழவிடையா திருவல்லம வணங்கித்தம்
 பெருமாற்குத் திருப்பதிகப் பெரும்பிணைய லணிவித்தாரா.

(இ-ள்.) திருமாற்பேற்றி லெழுந்தருளும் மால்வணங்கிசரது திருவருளை
 ப்பெற்று அங்கு நின்று மெழுந்தருளிக் கருநிறத்தையுடைய திருமாலும் பன்றிவ
 டுவமெடுத்துக்காணுதற்கரிய திருவடிகளைச் சுமந்துவருகின்ற வல்லமை பொருந்
 திய மழவிடையையுடைய வல்லநாதரெழுந்தருளிய திருவல்லமென்னுந் திருப்ப
 தியை வணங்கித் தமது முதல்வராகிய அவ்வெம்பெருமானுக்குத் திருப்பதிகமாகி
 ய பெரியபாமாலையைச் சாதகியருளினார். —எ-று. (௧௦௦௩).

அங்குள்ள பிறபதியி லரிக்கரியார் கழல்வணங்கிப்
 பொங்குபுனர பாலயாற்றின் புடையில்வட பாலிறைவ
 றொங்குமுறை பதிபணிவா ரிலம்பையங்கோட் டீரிறைஞ்சி
 செங்கணவிடை யுரைத்தவரைத் திருப்பதிகம் பாடினார்.

(இ-ள்.) அப்பக்கங்களிலுள்ள மற்றத்திருப்பதிகளிலெழுந்தருளிய விஷ்
 னுவிலால் காணுதற்கரிய சிவபெருமானது திருவடிகளைவணங்கி, பொங்குகின்ற நீ

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௭௩

நிறைந்த பாலிநதியின் வடபக்கத்தில் சிவபெருமா னெழுந்தருளிய திருப்பதி யெங்கும் வணங்குங் கருத்துடையவராய்த் திருஇலம்பையங் கோட்டுரென்னுந்திருப்பதியை வணங்கிச் சிவந்த கண்ணையுடைய இடபத்தைவாகனமாகக்கொண்டருளிய ஸ்ரீசந்திரசேகரரைத் திருப்பதிகத்தால் பாடியருளினார்.—௭-று. (௧௦௦௪)

திருத்தொண்டர் பலர்கூழத் திருவிற்கோ லமும்பணிந்து
பொருட்பதிகத் தொடைமாலே புரமெரித்த படிபாடி
யருட்புகலி யாண்டகையார் தக்கோல மணைந்தருளி
விரும்பினெடுத் திருவூறன் மேவினா தமைப்பணிந்தார்.

(இ-ள்) திருவருள் நிறைந்த சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பலதிருத்தொண்டர்கள் சூழும்படி திருவிற்கோலமென்னுந் திருப்பதியை வணங்கிப் பொருளமைந்த திருப்பதிகமாலையைத் திரிபுரமெரித்த தன்மையை யமைத்துப் பாடியருளி, பின் தக்கோலத்தையடைந்து விருப்பத்தோடும் திருவூறலி லெழுந்தருளிய உமாபதிசைனா வணங்கி யருளினார்.—௭-று.

திருவிற்கோலம் என்பது, கூலம். தக்கோலம் என்பது, திருவூறலெனனுந் திருப்பதிக்கு ஒரு பெயர். (௧௦௦௫)

திருவிற்கோலம் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உருவினாருமையொடுமொன்றிநிறைதோர்
திருவினாவளர்சடைத்திங்கள் கங்கையான்
வெருவிவானவர் தொழுவெருணடுநோக்கிப்
செருவினா னுறைவிடந் திருவிற்கோலமே.

கோடல்வெண்பிறையனைக்கூகமேவிய
சேடனசெழுமதிறிறு விற்கோலத்தை
நாடவல்லுதமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பாடல்வலலார்களுக்கிலலைபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயா - திரிபுராந்தகேசுவரர், தேவியா - புராந்தகியம்மை.

தொழுதுபல முறைபோற்றிச் சுரர்குருவுக் கிளையமுனி
வழுவிற்வம புரிந்தேத்த மனனினா தமைமலர்ந்த
பழுதிலசெழுந் தமிழ்மாலேப பதிகவிசை புனைந்தருளி
முழுதுமளித தவாருளாற போந்தனாமுத தமிழ்விருகர்.

(இ-ள்.) முத்தமிழ்த்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வணங்கிப்பலமுறை துதித்துத் தேவகுருவாகிய பிரகஸ்பதி பகவானுக்குத் தம்பியாகிய சம்பவர்த்த முனிவர் குற்றமற்ற தவஞ்செய்துதுதிக்கும்படி வீற்றிருந்தருளிய உமாபதிசைனா விளங்குகின்ற பழதில்லாத செந்தமிழ்த் திருப்பதிகமாலையால் இசையோடு சாத்தியருளி, சராசரங்களாகிய எல்லாப்பொருள்களையும்ளித்தருளிய அவ வெம்பெருமானது திருவருளினால் அடிருநின்றும் எழுந்தருளினார்.—௭-று.

பிரகஸ்பதிபகவானுக் கிளையவராகிய சம்வர்த்தமுனிவர் அங்குத் தவஞ் செய்து பூசித்துச் சிவபெருமானது திருவருளைப்பெற்றுப் புலப்பகையை வென்று வேண்டிய வரங்களுடன் முத்திப்பேறும் பெற்றருளினமையின், ‘சரர்குருவுக்கிளையமுனி - வழுவிநவம் புரிந்தேத்த மன்னினூ’ என்று கூறினார். (௧௦௦௬)

குன்றநெடுஞ் சிலையாளர் குலவியபல் பதிபிரவும்
நின்றவிருப் புடனிறைஞ்சி நீடுதிருத் தொண்டருடன்
பொன்றயங்கு மணிமாடப் பூத்தராய்ப் புரவலனா
சென்றணைந்தார் பழையனூர்த் திருவாலங் காட்டருகு.

(இ-ள்) பொன்மயமாக விளங்குகின்ற அழகிய மாடங்கனையுடைய சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மேருமலையாகிய நீண்டவில்லையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் பல திருப்பதிகள் பிறவற்றையும் பொருந்திய விருப்பத்தோடு வணங்கிச் சிறந்த அடியார் திருக்கூட்டங்களோடு பழையனூரிலுள்ள திருவாலங்காடென்னுந் திருப்பதியினருகில் சென்றடைந்தருளினார்.

வேறு.

இம்மையிலே புயியுள்ளோர் யாருங் காண வேழலகும் போற்றிசைப்ப வெம்மை யானு, மம்மைதிருத் தலையாலே நடந்து போற்று மம்மையப்பர் திருவாலங் காடா மென்று, தம்மையுடைய வரமுதூர மிதிக்க வஞ்சிச் சண்பைவருஞ் சிகாமணியார் சாரச் சென்று, செமமைநெறி வழுவாத பதியின் மாடோர் செழும்பதியி லன்றிரவு பள்ளி சோந்தார்.

(இ-ள்.) இப்பிறப்பிலே பூமியிலுள்ளோர் யாவருங் கண்ணார்காணவும், ஏழலகத்திலுள்ளவர்களுந் துதிசெய்யவும், எம்மையடிமையாகக்கொண்டருளிய காரைக்காலம்மையார் திருத்தலையாலே நடந்து துதிக்கும் அம்மையப்பராகிய சிவபெருமானொழந்தருளிய திருவாலங்காடு இதுவாமென்று சீகாழிலவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தம்மையடிமையாகவுடைய அவ்வெம்பெருமானது பழைமை பொருந்திய திருப்பதியைத்தமது திருவடிகளால் மிதிப்பதற்கு அச்சங்கொண்டு அத்திருப்பதியின் சமீபத்திற்சென்று, நன்னெறியினின்றும் வழுவாத (மெய்யன்பர்கள் வாழுகின்ற) அத்திருப்பதியி னருகிலுள்ள ஓர் செழுமை பொருந்திய ஊரில் அன்றிரவு பள்ளி கொண்டருளினார்.—எ-று.

சிவபெருமான் பெததாத்மாக்களை முத்தியிற் சேர்த்ததன்பொருட்டு அம்மையப்பராய் எழுந்தருளித் திருவருள் புரியும் பேரருளாளரென்பார், ‘அம்மையப்பர் திருவாலங்காடு, என்று கூறினார். “தாயுந்தந்தையுமானோய் சிரகிரித் தாயுமான தயாபர மூர்த்தியே” என்றார் பெரியாரும். (௧௦௦௮)

மாலையிடை யாமத்துப் பள்ளி கொள்ளு மறையவனார் தம்முன்பு கனவி லேவந், தாலவனத் தமர்த்தருளு மப்பா நம்மை யயர்த்தனையோ பாடுதறகென் றருளிச் செய்ய, ஞாலமிரு ணீங்கவரும் புகலி வேந்தர் எள்ளிருளியா மத்தினிடைத் தொழுது ணர்ந்து, வேலைவிட முண்டவர் தங் கருணை போற்றி மெய்யுருகித் திருப்பதிகம் விளம்ப லுற்றார்.

(இ-ள்.) திருவாலங்காட்டில் வீற்றிருந்தருளுஞ் சிவபெருமான் மாலைக்காலத்தோடு கூடிய நடுயாமத்தில் பள்ளிகொண்டருளுந் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கு முன்னே கனவிலெழுந்தருளி நம்மைப்பாடுதற்கு மறத்தனையோ வென

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௭௫

று அருளிச்செய்ய, உலகத்திலுள்ளவர்கள் அஞ்ஞானமாகிய இருளின் று நீங்கும் படி அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மிக்கவிருள்பொருந்திய நடு ராத்திரியில துயிலுணர்ந்து வணங்கிச் சமுத்திரத்திற்குள்ளேறிய ஆலாகலவிடத் தையுண்டருளிய அச்சிவபெருமானது திருவருளைத் துதித்து அன்பால் திருமேனி குழைத்து திருப்பதிகம் பாடத்தொடங்கினார்.—எ-று.

வேலைவிடமுண்டாதங் கருணை யெனந்து,—தாம் காரைக்காலம்மையார் தலையால் நடந்துசென்ற திருப்பதியைக் காலால்மிதித்தற் கஞ்சி ஊர்க்கு வெளிப் புறத்தில் தங்கி நிற்கவும், சிவபெருமான் தரிசனங் கொடுத்துப் பாடச்செய்த பெருங்கருணைத்திறத்தை. (௧00௯)

துஞ்சவரு வாரொன்றே யெடுத்த வோசைச் சுருதிமுறை வழுவா மற் றொடுத்த பாட, லெஞ்சலிலா வகைமுறையே பழைய னூரா ரியம் புமொழி காத்தகதை சிறப்பித் தேத்தி, யஞ்சனமா கரிபுரித்தா ரரு ளா மென்றே யருளுமவகை திருக்கடைக்காப் பமையச் சாற்றிப், பஞ்ச ரமாம பழயதிறங் கிழமை கொள்ளப் பாடினார் பாலா முய்ய வந்தார்.

(இ-ள.) “துஞ்சவருவார” என்று முதலெடுத்தவோசையோடு சுருதியின் முறைவழுவாமல்தொடுத்த திருப்பதிகப்பாடலில், குறைவில்லாத வண்ணம் பழைய னூரா வேளாளர்கள் வணிகனுக்குக்கூறிய உறுதி மொழியைத் தவறாம்காத்த சரித்திரத்தைச் சிறப்பித்துத் துதித்து, கருமை நிறம்பொருந்திய பெரிய (கயாகர னென்னும்) யானையை யுரித்தருளிய சிவபெருமானது திருவருளா மென்று அவர் தமக்குச் சொப்பனநிகழ்த்திப் பாடச்செய்த வகையையுந் திருக்கடைக்கா ப்பில்பொருந்தப் பாடியருளி, பண்ணமைந்த திருப்பதிகவிசையாலாகியபழமை பொருந்திய படை உரிமையாகப்பொருந்த உலகத்தாடொல்லாரும் உய்யும்வண்ண மவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பாடியருளினார்.—எ-று.

பழைய னூராரியம்பு மொழிகாத்த கதையை, முன்னர்த் திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனார் புராணத்திற் கூறியுள்ளமையின ஆண்டுக் கண்ணொக. (௧0௧0)

திருவாலங்காடு - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிறம்பலம்.

துஞ்சவருவாருந்தொழுவிப்பாரும்வழுவிப்போய்
கெஞ்சம் புருந்தென்னை நினைவிப்பாரும் முனைட்பாய்
வஞ்சப்படுத்தொருத்திவாணுள்கொள்ளுமவகைகேட
டஞ்சம்பழைய னூராலங்காட்டெம்மடிகளே.

போழம்பல பேசிப் போதுசாத்தித் திரிவாரும்
வேழம்வருமளவுமெயிலே துற்றித்திரிவாரும்
கேழல்வினைபோகக்கேட்பிப்பாரும்கேடிலா
வாழ்வார்பழைய னூராலங்காட்டெம்மடிகளே.

சாந்தங்கமழ்மருகிற்சண் பைஞானசம்பந்த
னாந்தண்பழைய னூராலங்காட்டெம்மடிகளை

வேந்தனருளாலேவிரித்தபாடலிவைவல்லார
சேர்த்தவிடமெல்லாந்தீர்த்தமாகச்சோவாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - ஊர்த்ததாண்டவேசுரர், தேவியார் - வண்டார்துழலியம்மை.

நீமெசைத் திருப்பதிகம் பாடிப் போற்றி நெடுங்கங்கு விருணீங்கி நி
கழ்ந்த காலே, மாடுதிருத் தொண்டாகுழா மணைந்த போது மாலையினிற்
நிருவால வனத்து மன்னி, யாமெவ ருள்செய்த படியை யெல்லா மரு
ளிச்செய் தகமலரப் பாடி யேத்திச், சேடாபயி நிருப்பதியைத் தொழு
து போந்து திருப்பாரு ரதன்மருங்குச் செல்ல லுற்றார்.

(இ-ள.) மிக்க இசைபொருந்திய திருப்பதிகம் பாடித்துதித்து, நீண்ட நடு
யாம் விருள்ளிகி விடிந்தகாலத்தில திருத்தொண்டர் திருக்கூட்டங்க ளருகில்
எதிர்கொள்ள அணைந்தபொழுது, இராப்பொழுது திருவாலங்காட்டி லமர்ந்து திரு
நடனஞ் செய்தருளும் ஊர்த்ததாண்டவேசா அருளிச்செய்த வகைகளை யெல்
லாம் அவவடியார்களுக்குக் கூறியருளி மனமகிழப் பாடித்துதித்து, பெரியோர்கள்
வசித்தற்கிடமாகிய அதிருப்பதியை வணங்கி அவவிடத்தி னின்று மெழுந்தரு
ளித் திருப்பாருரென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (க0க8)

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தம்மை யெதிர்கொள்ளவந்த அடியார்களு
க்கு ஊர்த்ததாண்டவேசர் சொப்பனத்தி லெழுந்தருளித் தரிசனங்கொடுத்து எம்
மைப் பாட மறந்தனையோ வெனறருளினமையை அவர்களுக் கருளிச்செய்து
திருப்பதிகம் பாடித் துதித்து, அப்பதியிற் செல்லாது வணங்கிப்போந்தனொன்
க.

திருப்பாரு ரணைந்தருளி யங்கு மற்றச் செழும்பதியோ றெதிர்கொ
ள்ளச் சென்று புக்குப், பொருப்பரையன மடப்பாவை யிடப்பாகத்துப்
புராதனார்வே யிடங்கொண்ட புனிதா கோயில, விருப்பினுடன் வலங்
கொண்டு புக்குத் தாழ்ந்து வீழ்ந்தெழுந்து மேனியெலா முகிழ்ப்ப நின்
றே, யருட்கருணைத் திருவாள னுமஞ் சிந்தை யிடையாரொன் றிசைப்
பதிக மருளிச் செய்தார்.

(இ-ள்.) திருப்பாருரென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளி, அவவிடத்
தில் அந்தச் செழுமைபொருந்திய திருப்பதியி லுள்ளவர்கள் எதிர்கொள்ளும்படி
சென்றுசேர்ந்து பர்வதராஜபுத்திரியாகிய உமாதேவியாரை இடப்பாகத்தினு
டைய புராதனராகிய மூங்கிவிடங் கொண்டருளிய சிவபெருமானது திருக்கோ
யிலை விருப்பத்தோடு பிரதக்ஷணஞ் செய்து உள்ளே புருந்தருளி பூமியில் வீழ்
ந்து வணங்கியெழுந்து திருமேனி முழுவதும் மயிர்ப்புளங்குகொள்ள நின்றருளித்
திருவருட் பெருஞ்செல்வராகிய ஸ்ரீ பாரூர நாதரது திருப்புகழை “சிந்தையிடை
யார்” என்று முதலெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.—எ-று. (க0க2)

திருப்பாதூர் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தையிடையார்தலையின்மிசையார்செஞ்சொலார்
வந்துமாலைவாகும்போழ்தென்மனத்துளார்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். கஉ௭

மைத்தாமணாளொன்னமகிழ்வாநூபோலும
பைத்தணமாதவிச்சோலைசூழ்தபாருரோ.

ஞானமுணர்வான்காழிஞானசம்பந்தன்
தேனுமவண்டுமின்னிசைபாடுந்திருப்பாருரோ
கானமுறைவாகழலசேர்பாடலிவைவல்லா
நுனமில்ராயுமபாவானத்திருப்பாரோ.

திருசசிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயா - பாசூர்நாதர், தேவியார் - பசுபதி நாயகியம்மை.

மனனுதிருப பதிகவிசை பாடிப் போற்றி வணங்கிப்போந் தப்பதி யில வைகி மாடு, பிஞ்ஞகாதம வெண்பாக்க முதலா யுள்ள பிறபதிகள் பணிந்தணைவார பெருகு மனபான், முனனிறைந்த திருவாய்மஞ் சனநீரா ட்டு முதலவேடா கண்ணபப நாய னாரை, யுன்னியொளிர காளத்தி ம லைவ ணங்க வுறறபெரு வேட்கையுட னுவந்து சென்றார்.

(இ.ள்.) நிலைபெற்ற திருப்பதிகத்தை இசைபொருந்தப் பாடித் துதித் து வணங்கிப் புறத்திற்சென்று, அத்திருப்பதியிலெழுந்தருளி, அதனருகிலுள்ள சிவ பெருமான வீற்றிருந்தருளுந் திருவெண்பாக்க முதலிய மற்றத் திருப்பதிகளையும் வணங்கி யெழுந்தருளுந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மிக்கஅன்பிலுல, முன்பு, திருவாயில கிறைந்த திருமஞ்சனநீரை ஸ்ரீ காளத்தி நாதருக்கு அபிஷேகஞ் செய் தருளிய முதனமைபொருந்திய வேடாகுலத்தி லவதரித்த கணணப்பநாமனாசச் சிந்தித்து விளங்குகின்ற திருக்காளத்திமலையைத் தாம வணங்க, பொருந்திய பெ ருவருடபத்தோடு மகிழ்ந்து சென்றருளினார்.—எ-று.

திருவெண்பாக்கம் எனபது, இக்காலத்துத் திருவிளம்புதூர் என்று வழ வகுசினறது. (க0கஉ)

மிக்கபெருங் காதலுடன் ரொண்டா சூழ மென்புனாட் டினையக னறு வெற்புங் காணுந், தொககபெரு வனபுலக்கா னடைந்து போகிச் சூலகபா லக்கரத்துச் சுடரு மேனி, முக்கண்முதற் றலைவனிட மாகி யு ள்ள் முகினெருங்கு காரிகரை முன்னாச் சென்று, புக்கிறைஞ்சிப் போ ற்றிசைத்தப பதியில வைகிப் பூதியரோ டுடன்மகிழ்ந்தார புகளி வேந்தர்.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அதிகரித்த பெருவிருப்பத்தோடு அடியார்கள் சூழ்ந்துவர, மேன்மைபொருந்திய நீர்வளமிக்க பாலிவடககாநாட்டை யகன்று, மலைகளுங் காடுகளுநெருங்கிய பெரிய குறிஞ்சி நிலக்காட்டை யடைந்து சென்று, சூலத்தையும் கபாலத்தையுமணிந்த திருக்காத தையும், ஏரிபோல் விளங்குகின்ற திருமேனியையும், மூன்று கண்களையுமுடைய முதற் கடவு ளாகிய சிவபெருமானுக்கு இடமாகவுள்ள மேகங்கள் நெருங்கிய திருக்காரிகரை யென்னுந் திருப்பதியை யடைந்து திருக்கோயிலுட் புகுந்து (சிவ பெருமானை)வணங்கித்துதித்து, அத்திருப்பதியில் வசித்தருளி விபூதியை யணிந்த அடியார்களோடு மகிழ்ந்தருளினார்.—எ-று.

காரிகரை யென்னுந் திருப்பதிக்குத் தனியே தேவாரப்பதிக்கிமினமையால்,
இது வைப்புத்தலங்களி லொன்று. (க0கச)

இறைவாதிருக் காரியகரை யிறைஞ்சியபபா லெண்ணில்பெரு வ
ளாகளிநு மருங்கு மெங்கும், நிறையருவி நீளாபலவாய், மணியும் பொ
ன்னும் நிறைதுவலை புடைசிதறி நிகழ்ப வாசி, யறைகழலவா னவர்க்கி
றைவன் குவிச வேற்றா லற்றசிறை பெற்றவன்மே லெழுவ தற்குச், சிற
கழுத்துப் பறக்கமுயன றுயாந்த போலுஞ் சிலைநிலத்தி லெழுந்தருளிச்
செவலா நின்றா.

(இ-ள்) சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளிய திருக்காரிகரை யென்னுந் திரு
ப்பதியை வணங்கி, அதற்கப்பால், அளவிலாத பெரிய மலைகள் வழியி னிருபக்க
ங்களெங்கும் நிறைந்த அருவியாற்றின் வரிசைகள் பல வுடைத்தாய், மணிகளும்
பொன்னும் நிறைந்த நீர்தலைகளே யருகிறசிந்திப் பெருகுதலுடைத்தாய், சபதி
க்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த தேவர்களுக் கிறைவானாகிய இத்திரன் தனது வச்சிராயு
தத்தினால் அறுக்கப்பட்டு நங்கிய சிறகைத் (தாம) பெற்று, அவலித்திரன்மேல்
போர்செய்ய வெழுதற்குச் சிறகுகளை யடித்துப்பறக்க முயற்சி செய்தாற்போலு
முள்ள குறிஞ்சிநிலத்தி லெழுந்தருளிச் செல்கின்றவராயினர்.—எ-று.

‘அறைகழல் வானவர்க்கிறைவன் குவிசவேற்றா லற்றசிறை’ என்றது,
பூர்வத்தில் மலைகள் சிறகுகளைப்பெற்றுப் பறந்தசென்று தேசங்களினமீ திறங்கி
அங்குள்ள உயிர்களையழிக்க, அதனையுணர்ந்த இத்திரன் தனது வச்சிராயுதத்தால்
அம்மலைகளின் சிறகுகளை யறுத்து வீழ்த்தினன். அதனை இமயமலையின் புத்திரனா
கிய மைநாகபர்வதமுணர்ந்து கடலின் வீழ்ந்தழிந்தது. இத்திரன் அது நீங்கலாகிய
மற்ற மலைகளின் சிறகுகளைச் சேதித்து உலகத்திற்குள்ள துன்பத்தை யொழித்து
வலாச்சிற கறிந்தோன் எனலும் பெயரைப்பெற்றனன்.

மலைகள் னிருபக்கங்களிலும் பல அலைகள் நிறைந்த தலைகள் சிதறிவீழ்
தல், அவலித்திரனால் அறுக்கப்பட்ட சிறையைப் பெற்று அவனமேற் போர்செய்ய
வெழுந் காட்சிபோன நிருத்தனவென்பார ‘அவனமே லெழுவதற்குச் சிறகடி
த்துப் பறக்கமுயன றுயாந்தபோலும்’ என்று கூறினா. (க0க௫)

மாதவாக னெருங்குமுதாம பரந்த செவல மணிமுத்தின் பரிச்சின்
னம் வாமபின் றுகப, பூதநிறை கடலணைவ தென்னச் சண்பைப புரவ
லுடை ரெழுந்தருளும் பொழுது சின்னத், தீதிலொலி பலமுறையும் பொ
ங்கி யெங்குத் திருஞான சம்பந்தன் வந்தா னென்று, நாதநிறை செவியி
னவாய் மாக்க ளெல்லா நலமருவு நினைவொன்றாய் மருங்கு நண்ண.

(இ-ள்.) அடியார்களது நெருங்கிய திருக்கூட்டங்கள் பரவிச் செல்ல
வும், அழகிய முத்துச்சின்னங்கள் அளவின்றி நெருங்கவும், விபூதியால் நிறைந்த
வோர் சமுத்திரம் வந்தாற்போலச் சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள
ளையார் எழுந்தருளியபொழுது திருச்சின்னங்களின் குற்றமற்ற ஒலியானது பல
தரமு மதிகரித்து எவவிடங்களிலும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ளெழுந்தருளி
னாரென்று (தெரிவிக்கும்படி யூதுகின்ற) நாதத்தால் நிறைந்த காதை யுடையன
வாய் மிருகங்களெல்லாம் நனமையிக்க தங்க ளெண்ணங்க ளொன்றுபட்டு அரு
கிற் குழி—எ-று.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௭௯

பரிசிசின்னமாவன — சவரு, சாமரை, குடை, கொடி முதலியனவாம். பரித்தல் = தாங்குதல்.

திருஞானசம்பந்தன வந்தானென் றெழுவிக்குந் திருபசினைங்களி னெவியைக் கேட்ட அறினைப்பொருள்களாகிய விலங்குகளும் நன்மையிக்கு மனவொருமைப்பட்டு அருகிலுற்றனவெனவே, உயர்தினைப்பொருள்களாகிய மக்கள் தேவா முதலியோரும் விரும்பிச் சூழுவந்தன னொன்பது சொல்லாமே யமையும்.

இதுமுதலிரண்டிபாடலுங்குளகம்.

(௧௦௧௬)

கானவாதங் குலமுலகு போற்றவந்த கண்ணப்பர் திருப்பாதச் செருப்புத்தோய, மானவரிச் சிலைவேட்டை யாடுங் காணும் வானமறை நிலைபெரிய மாமூர் தூறு, மேனையிமை போராதாமு மிறைஞ்சி யேத்தி யெய்தவரும் பெருமையவா மெண்ணி லாத, தானமும்ற் றவைகடந்து திருக்கா ளத்தி சாரவெழுகு தருளிஞா சண்பை வேந்தர்.

(இ-ள.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வேடர்குலத்தில் உலகத்தா ரனைவரும் துதிக்குமபடி அவதரித்தருளிய கண்ணப்பரையனார் தமது திருவடிகள் லணிந்த செருப்புத்தோயும்படி வலிமைபொருந்திய வரிக்குகட்டிய விலவேட்டை யாடுகின்ற காரும், ஆகாயத்தை மறைக்கத்தக்க உயர்ந்த பெரிய மரங்களும், புதர்களும், தேவர்களும் வணங்கித் துதித்து அடைதற்கரிய பெருமையை யுடைய எண்ணிறந்தவிடங்களுமாகிய அவவிடங்களை நீங்கித் திருக்காளத்திமையைப் பொருந்த வெழுகுந்தருளிஞா.—எ-று.

திருக்காளத்தித் திருவெலையில் தெய்வீகம்பொருந்திய பல விசேடதானங்க ளுண்டென்பதும், அவை மாலயன முதலிய தேவர்களாலும் அடைதற்கரியனவென்பதுத்தோன்ற, 'ஏனையிமை யோராதாமு மிறைஞ்சி யேத்தி யெய்தவரும் பெருமையவா மெண்ணி லாத தானமும்' என்று கூறினார். (௧௦௧௭)

அம்பொன்மலைக் கொடிமுலைபாலகுழைத்த ஞானத் தமுதுண்ட பிள்ளையா ரனைந்தா னொன்று, செம்பொன்மலை விலவியாரா திருக்காளத்தி சோந்த திருந் தொண்டாகுழா மடைய வீண்டிப், பம்புசுடைத் திருமுனிவா கபாலக் கைபா பலவீடச் சைவாகுல வேடர்மற்று, மும்பாதவம் புரிவாரப பதியிலுள்ளோ ருடனவிரும்பி யெதிராகொள்ள வுழைச்சென்றுற்றா.

(இ-ள்.) அழகிய இமயபாவதராசபுத்திரியாகிய உமாதேவியார் திருமுலைப்பாலோடு குழைத்த சிவஞானமாகிய அமுதத்தை யுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா எழுந்தருளிஞானொன்று, சிவந்த பொன்மயமாகிய மேருவை வில்லாகவுடைய ஸ்ரீகாளத்திந்தா னொழுந்தருளிய திருக்காளத்தி யென்னுந் திருப்பதியில் வாழும் அடியாரா திருக்கூட்டங்கள் ஒருங்குகூடி, நெருங்கிய சடைமுடியையுடைய சைவமுனிவர்களும், கபாலத்தை யேந்திய கையையுடைய கபாலிகளும், பலவாகிய மாவிந்தவேடம் - வைரவவேடம் ஆண்ட சைவர்களும், வேடாகுலத்தி லுயர்ந்தவாகளும், அவாக ளன்றி, அம்மலையினமேல் தவஞ்செய்கின்றவர்களும் அத் திருப்பதியிலுள்ளாருடன் விரும்பி யெதிராகொள்ளும்படியாக அத் திருப்பதியிலுள்ளே சென்றருளிஞா.—எ-று.

தொண்டர்குழாம் ஈண்டி திருமுனிவர், கபாலக்கையர், பலவேட்சனார், வேடர், தவம்புரிவார், அப்பதியினுள்ளோராகிய இவருடன் விரும்பி யெதிர்கொள்ளப் பிள்ளையார் சென்றானைக் கூட்டுக. (௧௦௧௮)

திசையனைத்து நீற்றினொளி தழைப்ப மண்மேற் சிவலோக மணைந்தெனச் சென்றபோது, மிசைவிளங்கு மணிமுத்தின் சிவிகை நின்றும வேதபா ரகரிழிந்து வணங்கி மிக்க, வசைவிலபெருந் தொண்டர்குழார் தொழுது போற்றி யரவெனுமோ சையிலண்ட நிறைப்ப வன்பா, விசை விளங்குந் தமிழ்விரகர் திருக்கா ளத்தித் திருமலையிம மலைகளிலயா தென்று கெட்டார.

(இ-ள்.) திக்குகளி லெல்லாம் விபூதியி னொளிதழைக்க உலகத்தில் சிவலோகமடைந்தது போல அதிருப்பதியி லுள்ளவர்க ளெழுந்தருளும்பொழுது, மேலே விளங்குகின்ற அழகிய முத்துச்சிவிகையினின்றும், வேதத்தின் களையை யடைந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா றிறங்கி வணங்கி, கெட்டா பெருமை பொருந்திய அடியார் திருக்கூட்டங்கள் வணங்கித் துதித்து அரகரவென்னு மோசையினால் வின்னுலகத்தை நிறைக்க, அன்பிலை புகழ்விளங்குகின்ற திருநெறித் தமிழ்த்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா (அவ்வடியார்களை) இந்த மலைகளில் திருக்காளத்தித் திருமலை யாதென்று வினாவியருளினார்.—எ-று.

திருத்தொண்டர்கள் தாங்க ளணிந்திருக்குந் திருவெண்ணீற்றின் வெள்ளொலி திக்குகள்தோறும் பரவத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையானா எதிர்கொள்ளுங் காட்சியானது சிவபெருமானெழுந்தருளியிருக்கும் வெள்ளியங்கிரி திரண்டு வருதல்போன் றிருந்ததென்க. (௧௦௧௯)

வந்தணைந்த மாதவத்தோர் வணங்கித் தாழ்ந்து மறைவாழ்வே சைவசிகா மணியே தோன்று, மிந்தமலை காளனோ டத்தி தமமி லிகலிவழி பாடுசெய விறைவாமேவு, மந்தமிலசீர்க் காளத்தி மலையாமென்ன வவனி மேற் பணிந்தெழுந்தஞ் சலீமேற் கொண்டு, சிந்தைகளி மகிழ்ச்சிவரத் திருவி ராகம் வானவாக டானவரென் றெடுத்துச் செலவார.

(இ-ள்.) பிள்ளையானா யெதிர்கொள்ளும்படி வந்தடைந்த மகத்தாகிய தவத்தையுடைய அடியார்கள் தாழ்ந்து வணங்கி, வேதங்களின் வாழ்வா யுள்ளவரோ! சைவசமயத்திற்கு ஓர் சிரோரத்தினம் போன்றவரோ! (இதோ நமக்குமுன்னே)தோன்றுகின்ற இந்த மலையானது பாம்புடன் யானையும் தங்களுக்குள்ளே பகைமைகொண்டு பூசை செய்யும்படி காளத்திராத ரெழுந்தருளிய அளவற்ற சிறப்பினையுடைய திருக்காளத்தி மலையா மென்று கூற, உடனே பூமியினமேல் சாஷ்டாகமாக நமஸ்கரித்தெழுந்து திருக்கரங்களை அஞ்சலி கூப்பிச் சிரசின் மேல் வைத்துத் திருவுள்ளத்தில் களிப்புடன் மகிழ்ச்சி யுண்டாகத் திருவிராகத் திருப்பகித்தை “வானவாக டானவர்கள்” என்று முதலெடுத்துப் பாடிக்கொண்டு செல்வாராயினார்.—எ-று.

‘காளனோ டத்திதமமி லிகலிவழி பாடுசெய்ய’ என்பதன் சரித்திரம்:— திரோதாயுகத்தின் முடிவிலே காளனென்னு மொரு பாம்பு தென்கயிலாயப்பெருமானை மாணிக்கங்களைக் கொண்டு திருமுடிமேல் சாத்தி அருச்சித்துவர, துவாபர யுகத்தின் முதலிலே, ஒரு யானையும் அன்போடு பொன்முகவிகிதியில் முழுதித்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௮௧

துதிக்கையினால் திருமஞ்சன முகந்துவந்து, அப்பாம்பினு லணியப்பட்ட மணிகளைக் கீழேதள்ளியபிழைக்கஞ்செய்து, விலவமுதலியபத்திரபுஷ்பங்களைத் திருமுடியிற்குட்டிச்சென்றது. மறுநாள்காலையில் பாம்புவந்து திருமுடியினமேல்விலவத்தைக்கண்டு வருந்தி, அந்தோ! எம்பெருமானது திருமுடியினமேல் யானிட்ட மாணிக்கங்களைச் சிதறி, இவ்விலைக்குப்பையை ஏற்றினா யாரோ வென்று இரங்கிப் பூசித்துச்சென்றது. பின்னர் யானைவந்து அம்மணிகளைக்கண்டு யானகுட்டிய தளிரகளை யகற்றி, இக்கற்களையிட்டார் யாரோ வென்று கலங்கி, அவற்றையகற்றி, முன்போலப் பூசித்துச் சென்றது. அடுத்தநாள் காலையில் பாம்புவந்து அப்பத்திரபுஷ்பங்களைக் கண்டு வருந்தி, இம்மணிகளைச் சிதறினோ என்பதைக் கருவாயாம். அவனாக காணின் உடனே கடித்துக் கொல்வேன. இவ்வாறு செய்தது, எம் தாண்டவருக்குச் சம்மதமோ? நாளை யெல்லாங் காண்பெனென்று பூசித்துச்செல்ல, பின்பு யானை யடைந்து அம்மணிகளைக்கண்டு, தனதுதுதிக்கையைப் பூமியிலமோதி விழுந்து புலம்பி, எம்பெருமானே! இது தேவரீருக்குத் திருவுள்ளமோ? இக்கற்களை எவ்வாறுபொறுத்தீர். தேவரீரும் பனகவாபக்ஷமாயிருந்தால், எனக்குத் துணையாவார் யாவர். பனகவையுங்காணேன். நாளையெவ்விதத்திலும் அவர்களைக்கொல்வேன்; அல்லது, சாவேனென்று உறுதிசெய்து சுடவுளைப்பூசித்துச்சென்றது. பாம்பும் மறுநாள்காலையில் சிவபெருமானை யடைந்து திருமுடியில சூட்டியிருக்கும் பூங்கொத்தில் உடலைச்சுருக்கி யொளித்திருந்தது. யானையும் காலையிலவந்துபாத்துத் தானகுட்டிய பத்திர புஷ்பங்கள் அவவாறே யிருக்கக்கண்டு களித்து, நதியில முழுகித் திருமஞ்சன முகந்துவந்து, சிவபெருமான் திருமுடியில முன்குட்டிய பத்திர புஷ்பங்களைத் துதிக்கையால் தள்ள, அவற்றுள் மறைந்திருந்த பாம்பு அத்துதிக்கைப் புழைவழியே மததக்கத்திற் சென்று குடைய, யானை சகிக்காமல் இடிபோல முழங்கி, நீளமுகந்து வீசி வீசிச்சொர்ந்தது வருந்தி, இனி, என்னுடையபகையையுங் கொன்று நானும் இறப்பேனென்று, துதிக்கையை முடக்கிப் பூமியிதிரும்படி பின்பெயர்ந்து பாய்ந்து தலைபிளந்துவிழ்ந்திருந்தது. அத்தலை பாம்பும் உடலொறுங்கியது. அப்போது சிவபெருமானுமாதேவியாரோடு ரிஷபவாகனத்தினமேற் காட்சிகொடுத்தது, அவவிரண்டிற்கும் சாரூபபதவியளித்தனா. என்பதாம். சி-சிலந்தி, காளம்பாம்பு, அத்தி-யானை, இம்மூன்றும் பூசித்துப் பேறுபெற்றமையால், அத்தலத்திற்குச் சிகளத்தி யெனனும் பெயருண்டாகியது எனவறிக. (௧௦௨௦)

“பாயலை நெடுநீர் வேணிப் பண்ணவன் கயிலா யக்குச் சீயொடு காள மத்தி யெனும்பெயர்ச் சிலந்தி பாம்பு பாயிருங் களிறும் மூன்றும் பரகதி பெற்ற வாற்றூ லாயது சீகா எத்தி யெனும்பெய ரன்று தொடடே.”—எனவருஞ் சிகளத்திப்புராணத்தா னுணர்க.

திருக்காளத்தி - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானவர்கடானவர்கள்வாதைபடவந்ததொருமாகடல்விடந் தானமுதுசெய்தருள்புரிந்தசிவன்மேவுமலைதன்னைவினவி லேனமினமர்னிநெடுகிள்ளைதினை கொள்ளவெழிலார்கவணிநூற் கானவர்தமாமகளிர்கனகமணியிலகுகாளத்திமலையே.

வேயனை பதேதாளுமையோபாகமதுவாகவிடையேறிசடைமேயு
று பமதிஞ்சுகுகொடினடமாடிமலைதன்னே வினவிவ
வாய்கலசமாகவழிபாடுசெயுமவேடனமலராசுருயனங்
காய்கனை யினாவிடநதிசனடிகூகொளத்திமலையே.

காடதிடமாகடடமாடுசிவன்மேவுகளத்திமலையை
மாடமொமொளிகைகணீடுவளாகொச்சைவயமன் னுதலேவ
னாபெலநீடுபுகழ்ஞானசம்பந்தனுரைநலஸ்தமிழின்
பாடலொடுபாடுமிசைவலவாகலாலலாபாலோகமொளிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - ஸீகாளத்திநாதர் ; தேவியார் - ஞானப்பூங்கோதையர்மை.

திருத்தியவின் னிசைவகுப்புத் திருக்கண் ணப்பர் திருத்தொண்டு
சிறப்பித்துத் திகழ்ப்பாடிப், பொருதுபெருந் தவாகுட்டம் போற்ற வந்
து பொனமுகனிக் கரையணைந்து தொழுது போகி, யருந்தவாக னெமம
ருங்கு மிடைந்து செல்ல வாளுடைய பிள்ளையா ராயனமா நேடு, மருந்து
வெளி யேயிருந்த திருக்கா ளத்தி மலைபடிவா ரஞ்சார வந்து தாழ்த்தார.

(இள்.) திருத்த மாகிய இனிய இசையோடு கூடிய திருப்பதிக்கதை
ஸ்ரீ கண்ணப்பராயனாது திருத்தொண்டைச் சிறப்பித்து விளங்கப் பாடியருளி,
தம்மைச் சூழ்த்தள்ள மிக்க தவத்தினையுடைய அடியார் திருக்கூட்டங்கள் துதி
க்க வெழுந்தருளிப் பொனமுகவி யாற்றினது கரையை யடைந்து வணங்கி அங்கு
கின்று மெழுந்தருளி, அரியதரத்தினையுடைய அடியார்கள் எந்தப்பக்கங்களிலும்
நெருங்கவர, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருமாலும் பிரமனும் அடியையும்
முடியையும் தேடும்படி கின்றருளிய சிவபெருமானாகிய ஓர் மருந்து வெளிப்பட்
டெழுந்தருளியிருந்த திருக்காளத்தித் திருமலையினது அடிவாரத்தைப் பொருந்த
வெழுந்தருளிச் சாஷ்டாங்கமாக வணங்கியருளினார்.—எ-று.

ஆனமாக்களுடைய பிறவிப்பிணியை நீக்குதலின, ‘அயனமா நேடு மரு
ந்து’ என்று கூறினார். (௧௦௨௧)

தாழ்த்தெழுந்து திருமலையைத் தொழுது கொண்டே தடஞ்சிலா
தலசோபா னத்தா லேறி, வாழ்ந்திமையோர் குழாநெருங்கு மணிகீள் வா
யின மருங்கிறைஞ்சி யுட்புகுந்து வளாபொற் கோயில், சூழ்ந்துவலங் கொ
ண்டிறைவா திருமுன பெய்தித் தொழுதுதலை மேற்கொண்ட செங்கை
போற்றி, வீழ்த்தெழுவார தும்பிட்ட பயனகான் பார்போன் மெய்வேடா
பெருமானை கண்டு வீழ்த்தார.

(இ-ள்) பூமியில் நமஸ்கரித் தெழுந்து திருக்காளத்தித் திருமலையைக்
கைகூப்பி வணங்கிக்கொண்டே பெரிய கற்பானா யாகிய சோபானத்தினவழியே
அம்மலையின்மீதேறி, தேவர்கூட்டங்கள் சிவாசுரத்தப்பெருவாழ்வடைந்து நெருங்
கிய அழகிய நீண்ட திருவாயிலினருகில் வணங்கி உள்ளே யெழுந்தருளி, உயர்ந்த
பொனமயமாகிய திருக்கோயிலைச் சூழ்ந்து வலமாகவந்து, ஸீகாளத்திநாதரது திரு
முன்பு சென்று, அஞ்சலியாகச் சிரசின்மேற் குவித்த திருக்கரங்களோடுதெறித்து,
பூமியில் வீழ்ந்து வணங்கி யெழுகின்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தாம் சிவ

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௮௩

பெருமானை வணங்கிய வேர் பெரும்பயனைக் காண்பவரைப்போல உண்மையாகிய அன்பினையுடைய கண்ணப்பநாயனானை அவருத் தரிசித்துப் (பரவசராய்ப்) பூமியில் வீழ்த்தருளினார். -- ௭-று. (௧௦௨௨)

உள்ளத்திற் றெளிகின்ற வன்பின் மெய்மமையுருவினையு மவ்வன்பினுள்ளே மன்னும், வெள்ளச்செஞ் சடைக்கற்றை நெற்றிச் செங்கண் விமலளையு முடன்கண்ட விருப்பமு பொங்கிப், பள்ளத்தி விழிபுனலபோற் பரந்து செலலப் பைமபொனமலை வலளிபரித் தளித்த செம்பொன், உள்ளத்தில ஞானவா ரமுதமுடைரா மகிழ்தெழுநத பலமுறையும் வணங்கு கின்றார்.

(இ-ள்.) அடியார்களது திருவுள்ளத்தில தெளிவாக விளங்குகின்ற (மெய்யனபனைத தம் ஒருகருகிரண்டாற்போன்ற ஸ்ரீ கண்ணப்பநாயனானை) மெய்ப்பத திவடிவையும், அவ்வன்பினிடத் துக்கலந்து நிற்கு கவகைநதி பொருந்திய சிவந்த சடைமுடியையும் நெற்றிக்கண்ணையு முடைய ஸ்ரீ காளத்திகாதரையும் ஓரிடத்துத் தரிசித்த விருப்பமு மகிகரித்துப் பள்ளத்தில விழுந்த நீபோலப் பரவிப் பெருக, பசிய பொனமயமாகிய பாவதராஜபத்திரியாகிய உமாதேவியார் விரும பிக்கொடுத்தருளிய சிவந்த பொற்சண்ணைதில சிவஞானமாகிய அரிப அமுதத்தை யுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பினையோ (பரவச நீங்கி) மகிழ்வுற் றெழுந்து பலதரம் வணங்குகின்றவ ராயினார். -- ௭-று.

எத்தகைய சிறப்பினராயினும், அன்பினறிச் செய்யின், சிவத்தை யடைதல் கூடாமையின், 'உள்ளத்திற் றெளிகின்ற வன்பு' என்றும், அவ்வன்பே திருவுருவமாக வுள்ளவா மெது கண்ணப்பநாயனானென்பார், 'அன்பின் மெய்மமையுருவினை' என்றும், "அன்புஞ் சிவமு மிரண்டென்ப ரறியிலா - ரனபே சிவமாவ தாருமறிகிலா - ரனபே சிவமாவ தாரு மறிகரி - னன்பே சிவமா யமர்ந்திருப்பாரோ" எனனுந் திருமந்திரப்படி அவ்வன்பில் சிவனெருமான கலந்து நிற்பொன்பார், 'அவ்வன்பினுள்ளே மன்னும் வெள்ளச்செஞ் சடைக்கற்றை நெற்றிச் செங்கண் விமலளை' என்றும், அவ்வன்பையும் சிவத்தையும் பிரித்துக் காணுதலின்றி ஒருங்கு காண்டலே பெரும்பயனென்பார், 'உடன்கண்ட விருட்டும் பொங்கி' என்றாக கூறினார். (௧௦௨௩)

பங்கயக்கண் ணருவிநீர் பாயநின்று பரவுமிசைத திருப்பதிகம் பாடியாடித், தங்குபெருங் களிகாடல தகைநது தட்பத தம்பெருமான் கழல போற்றுந் தனமைநீட, வங்கரிதர புரமபோதங் கயன்மால போற்ற வரியார்தர திருமலைக்கீழ் ழிணைநதி றைஞ்சிப, பொங்குதிருத தொண்டாமடங் காட்டவங்குப் புக்கருளி யினிதமாதாரா புகலி வேந்தர்.

(இ-ள்.) தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பமாகிய அருவிநீர் பெருக நின்று, பரவிய இசையினையுடைய திருப்பதிகம்பாடிய ஆனந்தக் கூத்தாடித் திருவுள்ளத்தில பொருந்திய களிப்புடன பெருவிருப்பமானது தம்மை வலிந்து தடுக்க, தமது பெருமானாகிய ஸ்ரீ காளத்திகாதரது திருவடினைத் துதித்தலா லுண்டாகிய ஆனந்த மகிகரிக்க, அவ்வாலயத்தினின்றும் ஆராமையோடு புறத்திற். சென்று, அக்குத் திருமால் பிரமனென்னு மிருவரும் (அடியையு முடியையுந்) தேடித் துதித்தற்கரிய ஸ்ரீ காளத்திகாதரது திருமலையிழை ஸுடந்து வணங்கி, சிறந்த திருத்தொண்டர்கள் தாம் வசித்தற்குரிய திருமடத்தை

க்காட்ட, அத்திருமடத்தி னுட்புகுந்தருளிச் சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்ப
ந்தப்பிள்ளையார் இனிமையோடு எழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று. (40௨௪)

யாவர்களு மறிவரிய விறைவன் நனளை யேழுலகு முடையானை
யெண்ணிலாத, தேவர்கடம பெருமானைத் திருக்கா எத்தி மலையின்மிசை
வீற்றிருந்த செய்ய தேனைப், பூவலரும் பொழிலபுடைசூழ் சண்பை யா
ளும்புரவலனா காலங்க டோறும் புக்குப், பாவலர்கொண் டடிபோற்றிப்
பருகி யார்த்து பண்பினிய திருப்பதியிற் பயிலுநாளில.

(இ-ள்.) பூக்கள் மலர்கின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த சீகாழித்தலைவராகிய திரு
ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், யாவாகளும் அறிதற்கரிய முதலவரும், ஏழுலகங்க
ளையுந் தமக்கு அடிமையாக வுள்ள அருளாளரும், அளவிலலாத தேவர்களுக்
கெல்லாம் தலைவராய்வுள்ளவரும், திருக்காளத்தித் திருமலையினமேல வீற்றிருந்தரு
ளுஞ் சிவந்தகோற்றேனபோல்பவருமாகிய ஸ்ரீகாளத்திநாதனைத் தரிசித்தற் குரிய
காலங்கள்தோறுஞ் சென்று தேவாரமாகிய மலர்களைக்கொண்டு திருவடிகளைத் து
தித்து, சிவானந்தமாகியதேனைப்பருகி (அதனால) நிறைவுற்று, இனிமை பொருந்தி
ய அத் திருக்காளத்தித்திருப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கும் நாள்களில்.—எ-று.

“உணர்ந்தாரக் குணாவரியோன நிலைச்சிற் றம்பலத் தொருவன்” என்
னும் தமிழ் வேதப்படி, தன்னை யுணர்ந்தவாகளும் சிவமயமேயாகக் கலந்துநின்ற
லால், வேறுபிரித்துணாதற் கருமையாலும், பாசவசத்தாகளாகிய திருமால்முதலி
யயாவரும்அகங்காரமேலீட்டா லறிதற்கருமையாலும், ‘யாவாகளு மறிவரியவிறை
வன்றனை’ என்றும், அத்தகையவிறைவன் சர்வலோகங்களையும் அநாதியே தன
துடைமைப்பொருளாக வுடையவனாகலின், ‘ஏழுலகுமுடையானை’ என்றும்,
எண்ணிலகோடி யண்டங்கடோறு முள்ள தேவசமூகங்களைத்திற்குந் தானொ
ருவனே முதற்பெருந் கடவுளாக வீற்றிருந்து பேரருள் புரிபவனாகலின், ‘எண்
ணிலாத தேவர்கடம் பெருமானை’ என்றும், அப்பெரியோனே ஆன்மாக்களின்
பாசமோசனத்தின்பொருட்டு மலையிசைக்கொழுந்தாய் வீற்றிருந்தருளித் தன்னை
யடைந்தோருள்ளத் தமுதுறிச் சிவானந்த மிக்கோங்கச் செய்தலின், ‘திருக்கா
ளத்திமலையின்மிசை வீற்றிருந்த செய்யதேனை’ என்றுங் கூறினார்.

இதுமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம்.

(40௨௫)

அங்கண்வட திசைமேலுங் குடக்கின் மேலு மருந்தமிழின் வழக்க
ங்கு நிகழா தாகத், திங்கன்புனை முடியார்தற் தானந் தோறுஞ் சென்றுத
மிழிசைபாடுஞ் செய்கை போல, மங்கையுடன் வானவர்கள் போற்றி
சைப்ப வீற்றிருந்தார் வடகயிலை வணங்கிப்பாடிச், செங்கமல மலர்வாவித்
திருக்கே தாநர் தொழுதுதிருப் பதிகவிசை திருந்தப் பாடி.

(இ-ள்.) அத்திருக்காளத்தியின் வடக்குத்திக்கிலும் மேற்குத்திக்கிலுமுள்ள
தேசங்களில் அரிய தமிழ்மழக்கு வழங்காதிருக்க, சந்திரனை யணிந்த சடைமுடி
யையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளிய திருப்பதிகள்தோறு மெழுந்தருளித்
திருப்பதிகம்.பாடியருளுந்தன்மைபோல, தேவர்கள் துதிக்க உமாதேவியாரோடு
ஜீத்திருந்தருளுஞ் சிவபெருமானது திருக்கயிலாயத்தை உணங்கித் திருப்பதிகம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம் ௩௮௫

பாடி, செந்தாமரைமலர்கள் நிறைந்த தடாகங்களுக்குந்த திருக்கேதாரத்தை வணங்கி, இசைபொருந்த திருப்பதிகம் பாடியருளி.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம்.

(௧௦௨௬)

கூற்றுதைத்தார் மகிழ்ந்தகோ கரணமபாடிக் குலவுதிருப் பருப்பதத்தின் கொள்சை பாடி, யேற்றின்மிசை வருவாரிந் திரன்றனில பருப்பதமும் பாடிமகிழ்ந்திறைவர் தானம, போற்றியசொன் மலர்மாலே பிறவும் பாடிப் புகலியர்தம் பெருந்தகையார் புனித மாகு, நீர்மினணி கோலத்துத் தொண்டர் சூழ் ரெடிதுமகிழ்ந்தப்பதியி னிலவுகின்றார்.

(இ-ள்.) கோழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் (மார்க்கண்டேயர்பொருட்டு) இயமனை யுதைத்தருளிய மகாபலேசர லொழந்தருளிய திருக்கோகரணத்தைப் பாடியருளி, விளங்குகின்ற ஸ்ரீசைலத்தின் சிறப்பைப் பாடியருளி, இடபவாகனத்தினமே லெழுந்தருளும் ஸ்ரீலீலாசலேசரது திருஇந்திரலீல பருப்பதத்தையும் பாடி மகிழ்வுற்று, சிவபெருமானெழுந்தருளிய மற்றத் திருப்பதிகளையும் போற்றுகின்ற சொனமலாகளாலாகிய திருப்பதிகமாலேகளாம் பாடியருளி, பரிசுத்தமாகிய விபூதியை யணிந்த அழகிய திருக்கோலத்தையுடைய அடியார்கள் சூழும்படி மிகவு மகிழ்ந்து அதிருக்காளத்தித் திருப்பதியி லெழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று.

(௧௦௨௭)

தென்றிசையிற் கயிலையெனுந் திருக்கா ளத்தி போற்றியினி தமர்கின்றார் திரைசூழ் வேலை, யொன்றுதிரு வொற்றியூ ருறைவார் தம்மையிறைஞ்சுவது திருவுள்ளத் துன்னி யங்க, ணின்றமிழின் விரகரூள் பெற்று மீள்வா லொதையா ரிணையடியென் மனத்த வென்று, பொன்றளங் கொழித்திழிபொன் முகலி கூடப் புனைத்திருப பதிகவிசை போற்றிப் போந்தார்.

(இ-ள்.) இனிய தமிழ்த்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையா தென்கயிலாச மென்று (சாஸ்திரங்களிற் புகழ்ந்து) கூறுகின்ற திருக்காளத்தித் திருப்பதியைத் துதித்து, இனிமையாக எழுந்தருளி யிருக்கின்றவர், அலைகள் சூழ்ந்த சமுத்திரக்கரையிலுள்ள திருவொற்றியூரென்னுந் திருப்பதியி லெழுந்தருளும் ஸ்ரீபடம்பக்கநாதரை வணங்குங்கருத்தைத் தமது திருவுள்ளத்திற்கருதி, அத்திருக்காளத்தியி னினறும் (ஸ்ரீ காளத்தீசரது) திருவருளைப்பெற்று, அங்கு கின்று மெழுந்தருள்பவராய் “எந்தையாரிணையடி யென்மனத்துள்ளவே” என்று ஈற்றிலமைத்த, பொற்பொடிகளையும், முத்துக்களையும் (தினாக்கரங்களாம்) கொழித்துப் பெருகுகின்ற பொன்முகலிநிலையுஞ் சிறப்பித்தமைத்த (“சந்தமாரகி” என்னு முதலையுடைய) திருப்பதிகத்தை இசைபொருந்தப் பாடித் துதித்து, அவ்விடத்தினின்றின்று மெழுந்தருளினார்—எ-று.

தென்றிசையிற் கயிலை என்பதன் வரலாறு:—வசிட்ட முனிவர், விசுவாமித்திரமுனிவரது வஞ்சனையா லிறந்த சத்திமுனிவர் முதலிய தமது நூறு புத்திரர்களால் தாமடைந்த துன்பம் நீங்குதற்பொருட்டு, ஸ்ரீ கயாரணியத்தை யடைந்து, உணவாகிகளை யொழித்துப் பஞ்சேந்திரியங்களை யடக்கிச் சித்தத்தைச் சிவபெருமான் நிருவடியிற்பதித்து அருந்தவம்புரிய, சிவபெருமான் அத்தவத்திற் கொங்கி அம்முனிவர்க்கு அருள்புரியத் திருவுள்ளங்கொண்டு, ஐந்தலையரவ வருவத்தோடு

சிவலிங்கரூபமாய் மேற்குத்திருமுருகமாகத் தரிசனந்தந்தளிக்க, முனிவரர் வீழ்ந்து வணங்கியெழுந்து பலவாறுதுதித்து நின்றனர். சிவபெருமான் முனிவரை நோக்கி, முனிவனே ! “ உனக்கு வேண்டிய வரங்கேள் ” என்றருள, முனிவரர், எம்பெருமானே ! தேவரீர் இத்தலத்திலேயே எனது மெழுகுநூலி ஆனமாக்களுக்கு இஷ்ட சித்திகளையளிக்கவும், அடியேனுக்கு மெய்ஞ்ஞானோபதேசஞ்செய்தருளவும் வேண்டுகென, பெருமான் அவவாறேயருள்புரிந்து, கலலாலவிரகூத்தடியிலே தகழி னுமூர்த்தமாய் வீற்றிருந்து மெய்ஞ்ஞானோபதேசஞ் செய்ய, முனிவரர் தெளிந்து பேரினபுற்றனர். சிவபெருமான் அவவாறெழுந்தருளியிருத்தலால், உமாதேவியாரும் அவவெம்பெருமானது பிரிவாற்றாது, விநாயகர்-ஸ்கந்தர்-வீரபத்திரர்- வைரவர்- ஐயனார்- நந்திதேவர்-சிவகணகர்கள் முதலியோர் தம்மைப் பினறொடாந்துவர, அத்தலத்தையடைந்து, ஞானப்பூங்கோதையம்மையா என னுந் திருநாமத்தோடு தங்கியிருந்தனர். அதைக்கண்ட ஸ்ரீகயிலையானது மேருமலையோடு தானும் அங்கு அடைந்து, தனக்குவடக்கே அம்மேருமலை தங்கும்படி தான சந்நிதியின் சீழ்த்திசையில் தங்கியது. அக்காரணத்தால், அன்றுமுதல அத் தலம் தென்கயிலை யென னுந் திருநாமமுடையதாய் விளங்குகின்றது. எனவறிக்க. (௧௦௨௮)

திருக்காளத்தி - பண் - கோல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்தமாரகிலொசொதிதேகுகுமர
முருதுமா முகலியின்கடையினிலுமையொடு
மருதமார்பொழிலவளர்மலகு வணகாளத்தி
யெந்தையாரிணையடி யெனமனத்துள்ளவே.

அட்டமாசித்திகளணை தருகாளத்தி
வட்டவராசடையணை வயலணிகாழியான
சிட்டநான்மறைவலஞான சம்பருதன சொ
விட்டமாபபாவொர்க்கிலலையாமபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மன்னுபுகழ்த் திருத்தொண்டர் குழாததி னோடு மறைவாழ வந்தவர்தா மலையுங் காணு, முன்னணைநத பதிபிறவுங் கடந்து போந்து முதலவ னுருறைபதிகள் பலவும் போற்றிப், பன்மணிகள் பொன்வரன்றி யகிலுஞ் சந்தம பொருதலைக்கும பாவிவட கரையி னீடு, சென்னிமதி யணிவார் தரு திருவேந் காடு சென்றணைந்தார் திருஞான முண்ட செல்வர்.

(இ-ள்) கிலைபெற்ற புகழையுடைய திருத்தொண்டர் திருக்கூட்டத்தோடு இவ்வாறு நின்றும்படி அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மலைகளை யுடைய பதிகளையும் முன்னேபொருந்திய மற்றவர்களுக்கும் கடந்துசென்று, முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் பல திருப்பதிகளையும் (வணங்கித்) துதித்து, பல இரத்தினங்களையும் பொற்பொழிகளையும் வாரிக்கொண்டு, அகிலமரங்களையுஞ் சந்தனமரங்களையுங் கணாயில்மோதி யலைக்கின்ற பாலியாற்றின் வடகரை

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம் ௩௮௭

விற்பொருந்திய சந்திரசேகரராகிய ஸ்ரீவேற்காட்டரச ரெழுந்தருளிய திருவேற்கா
டென்னுந் திருப்பதியைச் சென்றடைந்தருளினார் ; சிறந்த சிவஞானப்பாலமு
துண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்—எறு.

திருஞானமுண்ட செவ்வர் சென்றணைந்தார எனக் கூட்டுக. (௧௦௨௯)

திருவேற்கா டமர்ந்தசெழுஞ் சுடர்பொற் கோயில் சென்றணைந்து
பணிந்துதிருப் பதிகம் பாடி, வருவேற்று மனத்தவுணர் புரங்கள் செற்
றார் வலிதாயம வந்தெய்தி வணங்கிப் போற்றி, யுருவேற்றா ரமர்ந்துறையு
மோத வேலை யொற்றியூர லைகொழிச்சென் றுற்றபோது, பெருவேட்டை
தருவாழ்வு பெற்ற தொண்டா பெருமபதியோ றொதிகொள்ளப் பேணி
வந்தாரா.

(இ.ள்.) திருவேற்காடு என்னுந் திருப்பதியிலெழுந்தருளிய செழியசோதி
சொருபராகிய ஸ்ரீவேற்காட்டரசரது பொன்மயமாகிய திருக்கோயிலை வந்தடைந்து
அவ வெம்பெருமானை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளி, மாறுகொண்டுவந்த
வஞ்சகமனத்தினையுடைய அசுரர்களது முப்புரங்களை யெரித்தருளிய ஸ்ரீவலிதாய
நாதர் வீற்றிருந்தருளும் திருவலிதாயமென்னுந் திருப்பதியை வந்து சேர்ந்து வண
ங்கித் (திருப்பதிகம்பாடித்) துதித்து, அழகிய இடப்பலாகனத்தையுடைய ஸ்ரீபடம்
பக்கநாதா எழுந்தருளுகின்ற குளிர்த்த கடற்கரையிலுள்ள திருவொற்றியூரை வண
ங்கும்படிச் சென்றடைந்தபொழுது, மிக்க நேசத்தாலுண்டாகிய சிவானந்தப்பெ
ருவாழ்வைப்பெற்ற அடியார்களும், பெரிய அத்திருப்பதியில் வாழ்பவர்களும் (பிள்
ளையாரா) எதிரொள்ளும்படி விருப்பமுற்றுவந்தார்கள்—எறு.

வலிதாயம் என்பது, இக்காலத்துப் பாடி என வழங்குகின்றது. (௧௦௩௦)

மிக்கதிருத் தொண்டாதொழு தணையத் தாமுந் தொழுதிழிந்து வி
டையவனென நெடுத்துப் பாடி, மைக்குலவு கண்டத்தார் மகிழ்ந்த கோ
யின மன்னுதிருக் கோபுரத்து வந்து தாழ்ந்து, தக்கதிருக் கடைக்காப்புச்
சாற்றித் தேவா தம்பெருமான றிருவாயி லூடு சென்று, புக்கருளி வலங்
கொண்டு புனிதர் முன்பு போற்றெடுத்துப் படியின்மேற் பொருந்த வீழ்ந்
தார்.

(இ.ள்) சிறந்த திருத்தொண்டர்கள் பிள்ளையாரா எதிரொண்டுவணங்
கிவர, தாமும் அவர்களை வணங்கி முததுசகிலிகையினின்று மிறங்கி, “விடைய
வன்” என்று திருப்பதிகமுதலெடுத்த பாடியருளிக் காளகண்டராகிய ஸ்ரீபடம்ப
க்கநாத ரெழுந்தருளிய திருக்கோயிலினுள்ள திருக்கோபுரத்தின்கண் வந்து வண
ங்கிச் சிறந்த திருக்கடைக்காப்புப் பாடியருளித் தேவர்கள் நாயகராகிய அவவெம்
பெருமானது திருக்கோயிற்றிருவாயிலின்வழியே சென்று உள்ளே புருந்து பிரத
க்ஷணஞ் செய்து, பரிசுத்தராகிய அவவெம்பெருமான திருமுன்பு துதித்துப் பூமி
யில் பொருந்தும்படி சாஷ்டாங்கமாக வணங்கியருளினார்—எறு. (௧௦௩௧)

திருவொற்றியூர் - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடையவன்விண்ணுமண் ணுந்தொழுகின்றவன்வெண்மழுவாட்
படையவன்பாய்புலித்தோலுடைகோவணம்பல்கரத்தைச்

சடையவன்சாமவேதன்சசிதங்கியசங்குவெண்டோ
மடையவன் னூனமில்லியுறையுமிடமொற்றியூரோ.

ஒண்பிறைமல்குசென்னியிறைவன்னுறையொற்றியூரைச்
சண்பையர் தந்தலைவன்றமிழ்ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
பண்புனைபாடல்பத்துமபரவிபபணிந்தேத்தவல்லார்
விண்புனைமேலுலகமவிருப்பெய்துவாவீடெளிதே.

சுவாமிபெயர் - மாணிக்கத்தியாகரீ; தேவியார் - வடிவுடையம்மை.

படம்பக்கநாதர் எனவும், பலகைநாதா எனவும், அத்தலபுராணத்திற் கூறு
கின்றது.

பொற்றிரள்கள் போற்றிரிந்த சடையார் தமபாற் பொங்கியெழுங்கா
தன்மிகப் பொழிந்து விம்மிப், பற்றியெழு மயிப்புளக மெங்கு மாகிப் பர
ந்திழியுங் கண்ணருவி பாய நின்று, சொற்றிகழுந் திருப்பதிகம் பாடியே
த்தித் தொழுதுபுறத் தணைந்தருளிக் தொண்ட ரொடு மொற்றிகா காத
லித்தங் கினிதுறைந்தா ருலகும்ப வுலவாத ஞான முண்டார்.

(இ-ள்.) பொற்கம்பிகளின் திரட்சிபோன்ற முறுக்காகிய சடை முடியை
யுடைய சிவபெருமானிடத்தில் அதிகரித்தெழுகின்ற பெருவிருப்பமானது மிகு
தியாகப் பெருகி, பொருந்தி யெழுகின்ற மயிர்ப்புளகம் திருமேனி முழுவதும் பர
விச் சொரிகின்ற ஆனந்தக்கண்ணீர்பாயும்படிநின்று, நல்லசொற்கள் விளங்குகின்ற
திருப்பதிகம் பாடித்துதித்துவணங்கி, அடியார திருக்கூட்டத்தோடும் புறத்திற்செ
ன்றருளி, உலகத்தார் கடைத்தேறும்பொருட்டுக் கெடாத சிவஞானப்பா லுண்ட
ருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவொற்றியூராவரும்பி அங்கு இனிமை
யோடு மெழுந்தருளியிருந்தார்—எ-று. (க௦௩௨)

வேறு.

இன்ன தன்மையிற் பிள்ளையா ரிருந்தன ரிப்பாற
பன்னு தொலபுகழ்த் திருமயி லாபுரிப் பதியின்
மன்னு சீர்ப்பெரு வணிகாத தோன்றலார் திறந்து
முன்ன மெய்திய தொன்றினை ிகழ்தவா மொழிவாம்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரெழுந்தருளியிருந்தனர்;
இதன்மேல், யாவரும் சிறப்பித்துச் சொல்லுகின்ற பழமையாகிய புகழையுடைய
திருமயிலாபுரியென்னுந் திருப்பதியில் நிலைபெற்ற சிறப்பினையுடைய பெரியவைசி
யர் குலத்தலைவராகிய சிவநேசசெட்டியாரிடத்து முன்னம் நடந்த ஒரு சரித்திர
த்தை நடந்தவண்ணம் ஈண்டுக் கூறுகின்றாம்—எ-று.

இச்செய்யுள் புராணிகர் கூற்று.

(க௦௩௩)

அருநி தித்திரம் பெருக்குதற் கருங்கலம் பலவும்
பொருக டற்செலப் போக்கியப் பொருட்குவை நிரயப்
வரும ரக்கலமனைப்படப் பணைக்கரை நிரைக்கு
மிருநி திப்பெருஞ் செல்வத்தி னெல்லையில் வளத்தார்.

(இ-ள்.) அருமையாகிய பொன்மணிமுதலிய பொருட்பகுதிகளை விருத்தி
செய்வதற்கு அரிய பல மரக்கலங்களையும் அலைவீசுகின்ற சமுத்திரத்திற் செல்லும்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௮௯

படி விட்டு, அதனால் விருத்தியாகிய 'நிரவியத்தினது குவையல்கள் நிரம்பும்படி, தீவாந்தரங்களினின்றும் வருகின்ற மரக்கலப்பொருள்கள் தமது மனையிற் சேரும் படி பெரிய கடற்களையில் வரிசையாக வைக்கப்படுகின்ற சங்கநிதி புதுமரிதிக்கொப்பான பெருஞ்செல்வத்தினுண்டாகிய அளவில்லாத பொருள்வளப்பமுடையவர்—எ-று.

மரக்கலங்கள் கணாநினைக்குஞ் செல்வத்தின் வளத்தானெனக் கூட்டுக. ( )

தம்மை யுள்ளவா றறிந்தபின் சங்கரற் கடிமை
மெய்ம்மையேசெயும் விருப்பினின் மிக்கதோ ரன்பாற்
பொய்ம்மை நீக்கிமெய்ப் பொருளினு வெனக்கொரு முள்ளச்
செம்மை யேபுரி மனத்தினூர் சிவநேச ரொன்பார்.

(இ-ள்.) தமது உயிரியல்பை உள்ளபடியே (தாம்பகவென்றும், அநாதியே மலசம்பந்த முடையதென்றும், செயலற்றதென்றும், பசுபதியாகிய சிவபெருமானுக்குடைமைப்பொருளென்றும்) உணர்ந்தபினபு, சிவபெருமானுக்கு அடிமைத்திறத்தை மெய்ம்மையாகச் செய்யும் விருப்போடு மிகுந்த பேரண்பினால், (உலக காரியங்களாகிய) பொய்ம்மையையொழித்து, முத்தியடைதற்குரிய மெய்ப்பொருள் சிவபெருமானை வணங்குதலே யென்று கருதியிருக்கின்ற செம்மையாகிய மனத்தினையுடையவர்; (அவரையானெனின்) சிவநேசசெட்டியானொன்பவர்.—எ-று.

பொய்ம்மைநீக்கி மெய்ப்பொருளினுவெனக் கொளும் என்பதற்கு, பொய்ச் சமயநெறியை யொழித்துச் சைவநெறியாகிய இதுவே மெய்ப்பொருளென்று மேற்கொண்டொழுகும் என்றுணர்ப்பினும் பொருந்தும். (க௦௩௫)

கற்றை வார்சடை முடியினு ரடியவர் கலப்பி
லுற்ற செய்கையி லொழிவின்றி யுருகிய மனமும்
பறநி லாநெறிப் பரசம யங்களைப் பாற்றுஞ்
செற்ற மேவிய சீலமு முடையராய்த் திகழ்வார்.

(இ-ள்.) கூட்டமாகிய நீண்ட சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது அடியாகள் சேர்க்கையினால் பொருந்திய பணிவிடைகளில் குறைவின்றி உருகிய மனமும், தமக்கென்று ஒரு உறுதியில்லாத மார்க்கமாகிய சமணமுதலிய புறச் சமயங்களைக் கெடுக்கின்ற வீரம்பொருந்திய நல்லொழுக்கத்தையு முடையவராய் விளங்குகின்றவர்—எ-று. (க௦௩௬)

ஆன நாள்செல வருமறைக் கவுணியா பெருமான்
ஞான போனக நுகர்ந்ததும் நானில முய்ய
வேளை வெஞ்சமண் சாக்கிய மிழித்தழித் ததுவு
மூன மிலபுக முடியர்பாற் கேட்டுவந் துளராய்.

(இ-ள்.) அவவாறு அன்புசெய்து வருகின்ற நாள்கள் பலசெல்ல, அரிய வேதங்களை யுணர்ந்த கவுணியா குலத் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் (உமாதேவியார்கொடுத்தருளிய) சிவஞானப்பாலமுதுண்டருளிய சங்கதியையும், பெரிய உலகத்தார் கடைத்தேறும்பொருட்டுக் கொடிய சமணரையும், புத்தனாரையும் இழிவுசெய்து அழித்த தன்மையையும், குற்றமற்ற புகழையுடைய அடியார்களிடத்துக் கேள்வியுற்று மனமகிழ்ச்சியடைந்தவராய்—எ-று.

‘கேட்டுவந்துள்ளார்’ என்றும் பாடம். நானிலம்—நான்குவகையாகப்பிரித்துள்ள நிலம், எனினு மாம்.

இதுமுதலிரண்டுபாடலுங் குளகம்.

(௧௦௩௭)

செல்வ மல்கிய சிரபுரத் தலைவர்சே வடிக்கீ
மெல்லை யில்லதோர காதலி னிடையறா வுணர்வா
லல்லுந்ண்பக லும்புரிந் தவரருட் டிறமே
சொல்ல வஞ்செயல் கேட்கவுந் தொழிலின ரானார்.

(இ-ள்.) பலவகைச்செல்வங்கள் நிறைந்த சீகாழித்தலைவராகிய திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையாரது சிவந்த திருவடியில் அளவில்லாத பெருவிருடபோடி நீங்காத பேருணர்ச்சியினால், இரவும் பகலும் அவரது திருவருளின் திறத்தையே விரும்பி வாயாற்சொல்லவும், அவரது செயல்களைக் (கண்டோர் சொல்லக்) காதாற்றேட்கவுமாகிய தொழிலுடையவராயினார்—எ-று.

(௧௦௩௮)

நிகழு மாங்கவர் நிதிப்பெருங் கிழவனின் மேலாய்த்
திகழு நீடிய திருவினிற் சிறந்துள ராகிப்
புகழு மேன்மையி லுலகினிற் பொலிந்துளா ரெனினு
மகவி லாமையின் மகிழ்மனை வாழ்க்கையின் மருண்டு.

(இ-ள்.) இவ்வாறு ஒழுகும் அச்சிவநேசசெட்டியார், செல்வத்தில் குபேரனைப்பார்க்கிலும் அதிகப்பட்டு விளங்குகின்ற மிக்கசெல்வத்தால் சிறந்தவராய், யாவரும் புகழும் மேன்மையோடு உலகத்தில் சிறந்திருந்தா ராயினும், புத்திரனில் லாமையினால் தாம் விரும்பிய இவ்வாழ்க்கை நிலையில் மனமயங்கி—எ-று.

மகப்பேறில்லார்க்கு மற்றப்பேறிருந்துஞ் சிறிதும் பயனின்றென்பதும், அஃதொன்றே இல்லறத்திற் கின்றியமையாப் பெரும்பேறென்பதங் கருதித் துன்புற்று மயங்கினொன்பார், ‘மகவிலாமையின் மகிழ்மனை வாழ்க்கையின்மருண்டு’ என்று கூறினார். இதனை,

“பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பேறல்ல பிற.

எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறக்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்” —எனவருந் திருக்குறளானும், -

“எத்திரு வுடைய றோனு மின்கனி மழலைச் செவ்வாய்ப்
புத்திர னிலாதோ னென்றும் பொறியில் ராயவற்றான்
மெய்த்தவம் புரிந்து மைந்தர்ப் பெறுவதே விழைவா யாரு
முய்த்தநன் மகவு மோழிப் பான்மையா யுரைப்பர் மேலோர்.”—எனவருங் காகிகாண்டத்தானு முணர்க.

இதுமுதலிரண்டுபாடலுங் குளகம்.

(௧௦௩௯)

அரிய நீர்மையி லருந்தவம புரிந்தா னடியார்க்
சூரிய வர்ச்சனை யுலப்பில செய்தவந் நலத்தால்
கரிய வாங்குமுன் மனைவியார் வயிறெனுங் கமலத்
துரிய பூமக ளெனவொரு பெண்கொடியுதித்தான்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௯௧

(இ-ள்.) செய்தற்கரிய நன்னிலைமையினால் அருமையாகிய தவத்தைச் செய்து சிவனடியார்களுக்கு உரிய பூசனைகள் பலவற்றைச் செய்துவந்த அந்தப் புண்ணியபலத்தினால், கருமையாகிய கூந்தலையுடைய அவர் மனைவியாரது கர்ப்பமென்று கூறுந் தாமமைமலரி னிடத்துத் திருமகளென்று சொல்லும்படி ஒரு சம்புத்திரியார் பிறந்தனர்.—எ-று.

(40௪0)

நல்ல நாள்பெற வோராயி னலமிக வுதிப்பப்
பல்பெ ருங்கிளை யுடன்பெரு வணிகார முழுது
மெலலை யிற்றன முகன்துகொண டியாவரு முவப்ப
மல்ல லாவண மறுகிடைப் பொழிந்துள மகிழ்தாரா.

(இ-ள்.) சுபதினம்வர, இலக்கினத்தில் நனமை மிகும்படி, அப்புத்திரியார் அவதரிக்கவும், பலசுற்றததாரோடு பெருமைபொருந்திய சிவநேசசெட்டியார் அளவற்ற திரவியங்களை வாரிக்கொண்டு, உலகமுழுவதும் யாவரும் மகிழும்படி வளப்பமிக்க ஆவணவீதியி லிதைத்த மனமகிழ்ச்சி யடைந்தார்.—எ-று.

ஆவண மறுகு=கடை வீதி. பெருவணிகா பாரமுழுதும் யாவருமுட்பத்தனமுகன்துகொண்டு மறுகிடைப்பொழிந்து உளமகிழ்தாரானைக்கூட்டுக. (40௪௧)

ஆறு சூடிய முடியினு ரடியவர்க் கனபா
லீறி லாதபூ சனைகள்பா வையுமிகச் செய்து
மாறி லாமறை யவர்க்குவேண டினவெலா மளித்துப்
பேறு மற்றிது வெனுமபடி பெருங்களி கிறததார்.

(இ-ள்.) கங்கைநதியைத்தரித்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமா னடியார்களுக்கு அன்போடு எண்ணிறந்த பல வழிபாடுகளையும் மிகுதியாகச் செய்து, (நன்னெறியினின்றும்) நீங்காத வேதியர்களுக்கு வேண்டும் பொருள்களனைத்துங் குறைவறக் கொடுத்து இதுவே பெரும்பேறென்று சொல்லும்படி மிக்க களிப்புந் திருந்தார்.—எ-று.

(40௪௨)

சூத நல்வினை மங்கலத் தொழின்முறை தொடங்கி
வேத நீதியில விதியுளி வழாவகை விரித்த
சாத கத்தொடு சடங்குக் டசதினஞ் செலலக்
காதன் மேவிய சிறப்பினிற் கடி விழா வயாந்தார்.

(இ-ள்.) பிரசவகாலத்திற் செய்கின்ற நறகருமங்களை மங்கலகரமாக முறைப்படி தொடங்கி, வேதத்திற்கு உறு முறைமையில் தவறாமல் விரித்துச் சொல்லப்பட்ட சாதகம்மத்தோடு கூடிய சடங்குகளைப் பத்துத்தினமளவும் விரும்பத்தக்க சிறப்போடு மங்கலவிழாவாகச் செய்தார்.—எ-று.

‘சாதகத்தொடு சடங்குகடசகிணஞ்செல்ல, என்றது, குழந்தை பிறந்தவுடனே செய்யுஞ் செபதான வோமங்களேயன்றிச் சாதகம் முதலியனவும், ஆறா மநாளிற் செய்யும் விக்கிணசாந்தியும், ஒன்பதாநாளிற் செய்யும் ப்லியும், பத்தாநாளிற் செய்யும் அன்னதான முதலியனவுமாம்.

(40௪௩)

யாவ ரும்பெரு மகிழ்ச்சியா லின்புறப் பயந்த
பாவை நல்லுறுப் பணிகிளர் பண்பெலா நோக்கிப்
பூவி னுள்ளை வருதலிற் பூம்பாவை யென்றே
மேவு நாமமும் விளம்பினர் புவியின்மேல் விளங்க.

(இ-ள்.) யாவரும் மிக்க மனமகிழ்ச்சியினு லின்ப மடையும்படி தான் பெற்ற அப்புத்திரியாரது அழகு விளங்குகின்ற நல்ல அவயவங்களி னிலக்கணங்களை பெல்லாம் பார்த்து, இலக்குமியைப்போல (அழகிற்சிறந்து) பிறத்தலினால், (அது காரணமாகப்) பூம்பாவையாரொன்று உலகத்திலு விளங்கும்படி பொருந்திய பெயரையுமிட்டார்—எ-று. (௧௦௪௪)

திங்கடோறுமுன் செய்யுமத் திருவளர் சிறப்பின்
மங்க லம்புரி நல்வினை மாட்சியிற். பெருக
வங்கண் மாநக ரமைத்திட வாண்டெதி ரணைநது
தங்கு பேரொளிச் சீறடி தளர்நடை பயில.

(இ-ள்.) அழகிய இடமகன்ற பெரிய திருமயிலைப் பதியில் மாதந்தோறும் முற்பட்டுச்செய்கின்ற செல்வமிக்க சிறப்பினையுடைய மங்கலத்தை விளைக்கும் நற்கருமங்கள் மாட்சிமையோடு மிகும்படி செய்விக்க, ஒரு வருடத்தில் (தாய் தந்தையர்களுக்கு) எதிரிலடைந்து மிக்க ஒளி பொருந்திய சிறிய பாதங்கள் தளர்ந்த கடையையடையும்படி—எ-று.

‘திங்கடோறு முன்செய்யுமத் திருவளர் சிறப்பின் மங்கலம்புரி நல்வினை, என்றது, குழந்தைபிறந்த ஒருவருஷம் வரையில் மாதந்தோறும்வருஞ் சன்மதினத்தில் செய்யும் இரட்சாபந்தனமும், முதல்மாதத்திற் செய்யுந் தொட்டிலேற்றும், மூன்றாமாதத்திற் செய்யுஞ் சூரியதரிசனமும், ஐந்தாமாதத்திற் செய்யும் உபநிஷ கிரமணமும், ஏழாமாதத்திற் செய்யும் அனனப்பிராசனமும் முதலியனவாம்.

இதுமுதல் ஐந்துபாடலுங் குளகம்.

(௧௦௪௫)

தளரு மின்னினைங் குரமெனத் தமலிபக் கொடியின்
வளரி ளத்தளிர்க் கிளையென மணிகிள ரொளியி
ளளவி லஞ்சடர்க் கொழுந்தென வணைவுறும் பருவத
திளவ னப்பிணை யளையவர்க் கேழியாண் டெய்த

(இ-ள்.) தளர்கின்ற மினனன்கொடியின் அகரூரம்போலவும், பொற்கொடியில் வளர்கின்ற இளந்தளிர்கள்பொருந்திய கிளைபோலவும், மாணிக்கத்தினின்று மெழுந்த செவ்வொளியானது மிகுந்த அழகிய சுடர்க்கொழுந்துபோலவும், வளர்கின்ற மகப்பருவதையுடைய இளமைபொருந்திய அழகிய பெண்மான் கன்றை யொத்த அப்புத்திரியாருக்கு ஏழுவருடஞ் செல்ல—எ-று.

அங்கூரம்=முளை, வனப்பிணை என்பதற்கு, வனத்திலுள்ள பிணை, எனினும் பொருந்தும். (௧௦௪௬)

அழகின் முன்னிளம் பதமென வணிவிளக் கென்ன
விழவு கொண்டெழும் பேதைய ருடன்வினை யாட்டிற்
கழலொ டம்மனை கத்துக மென்றுமற் றினைய
மழலை மென்கிளிக் குலமென மனையிடை யாடி

(இ-ள்.) அழகினது முதன்மையாகிய ஓரிளம்பத மென்றுசொல்லவும், அழகிய மணிவிளக்கென்றுசொல்லவும், விழாக்கொண்டு வருஞ் சிறுபெண்களோடு விளையாடும்பொழுது, கழற்காயோடு அம்மனையும், பந்தும், என்று கூறுகின்ற இவை போல்வனவற்றை மழலை வார்த்தைகளைப் பேசுகின்ற மிருதுவாகிய கிளிக்கட்டம்போலத் தமது வீட்டில் விளையாடி—எ-று. (௧௦௪௭)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். நகூஉ

பொற்றொ டிச்சிறு மகளிரா யதொடும புணர்ந்து
சிற்தின முறறுவு மிழைத்துட னடுகொழிற் சிறுசோ
றுற்ற வுண்டுகள் பயின்றொளி மணியூச லாடி
மற்று மின்புறு வண்டலாட டயாவுடன வளர.

(இள்) பொன் வளையலை யணிந்த சிறுபெண்கள் கூட்டத்தோடு கலந்து
மணந்திறுவிடு முழுவதுங்கட்டி, அவர்களோடு சமைக்குந் தொழிலாலாகிய மணற்
சிறுசோறுடன் பொருந்திய நாலவகையுண்டுகளையும் பழக், ஒளிபொருந்திய இர
த்தினவாஞ்சலில் விளையாடி, மினளும் இன்பமபொருந்திய பலவகை விளையாடல
பரிதலோடு வளருமபொழுது—எ-று. (க0சஅ)

தந்தை பாருமத் தளிரின வ கொம்பனா டகைமை
யிந்த வைகத் திளமைபா வினபுறு களிப்பு
வந்த சிங்கையின மகிழ்ந்துற நிவண்மணை பெறுவா
னந்த மிலவென தருதிதக் குயினென றுறைந்தார.

(இள்) தலைதயாராகிய சிவநேச்செட்டியாரும், இளமைபொருந்திய பூவ
கொம்புபொன்ற ஆரத்தப் புழுவாவையாரது நற்குண நற்சொலகைகள் இத்தவுலகத்
தில யாவரிடத்து மிலநாமையால், தின்பத்தால் களிப்புடைந்த சமது மன்திலமகி
ழ்கூறது, இத்தப் புதகீரியைக் கவிபாலை ஞ்செய்துகொள்ளுநிறவன் அளவிலலாத
எனது அடையாக்கிய பொருந் சல்லத்திற்கு உர்மையுடைய வ ஞ்வானென்று
சொன்னா—எ-று. (க0சக)

ஆப நாள் களி ல்மணப்பில் பாணைய நா டத்தனைத்
தூப ஞானமுன டருளிப் தோன்றலா ரீணந்தது
மாப வல்லமண கையனா வா திலவென றதுவு
மேய வெப்பிடா மீனவன் மேவொழித் ததுவும்.

(இ-ள்) அவ்வாறிருக்கும் நாள்களில் தூயமையாகிய சிவஞானப் பாலமு
துண்டருளிய திருஞ் னசம்பந்தப்பிள்ளையார் சமணர்கள்வாழும் பாண்டிநாட்டை
யடைந்தது மாபத்தொழிலிலவல்ல ஆசமணர்கள் கிய கீழ்மக்களை வா தில வென்ற
தும, பொருந்திய நாநீராயைப் பாண்டியுனித்ததினின் றுநீக்கியதும்—எ-று.

இதமுதல் நான்குபாடலுறு குளக்கம். (க0ந0)

நெருப்பி லருநினாதங்களை நீநிலைட டியபின்
மருப்பு நீளக டுந் தோவினமற நவணாயேற நிபதும
விருப்பி னாற்றிரு நீறுமீ னவார்களிக தருளிப்
பொருப்பு விலவிபா சாதனம் போற்றுவதி ததுவும்.

(இ-ள்) அனல்வாதத்தில தோற்ற சமணர்களைப் புணலில் வாதசெய்யும்
படி உடன்படச் செய்தபின்பு, கொம்ினால் கூடமைபாக்கசெய்யப்பட்டு நீண்டிருக்
கின்ற கழமாததில அவர்களை யேற்றியதும், விருப்பத்தோடு திருவெண்ணிறறைப்
பாண்டியாரசனுக்குக் கொடுத்தருளி, மேருமலையாகிய விலையுடைய சிவபெருமா
னது விபூகிருத்திராகூத சாதனங்களை யாவருந் தரிசிக்குமபடிச் செயததும்—எ-று.

இன்ன வாறெலா மறிந்துளா ரெய்தியங் கிசைப்பச்
சொன்ன வாக்கெலா மிருதி தூசுட னளித்து

மன்னு பூந்தராய் வள்ளலார் தமைத்திசை நோக்கிச்
சென்னி மேற்கரங் குவித்துவிழ்ந் தெழுந்துசெந் நின்று.

(இ-ள்.) இவ்வாறுகிய சரிதங்களினத்தும் அறிந்தவர்கள் தம்மிடத்து வந்துசொல்ல, அச்சரிதங்களை வந்துசொன்னவர்களுக்கெல்லாம் மிருதபொருள்களைப் பட்டாடையுடன் கொடுத்தது, நிலைபெற்ற சீகாழித் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாராத திருநோக்கிச் சிரசின்மேல் இரண்டுகரங்களையுங் குவித்துப் பூமியில்விழ்ந்து வணங்கியழுந்து செவ்வையாகநின்று—எ.று. (க0௫௨)

சுற்ற நீடிய கிளையெலாஞ் சூழ்ந்துடன் கேட்பக்
சுற்ற மாந்தர்வாழ் காழிநா டிடையவர்க் கடியேன
பெற்றெ தெத்தபூம் பாவையும் பிறங்கிய நிதியு
முற்று மென்னையுங் கொடுத்தனன் யானென்று மொழிந்தாரா.

(இ-ள்.) சுற்றமாகிய டிக்க பந்துக்களெல்லாம் தம்மைச் சூழ்ந்துகொண்டு கேட்கும்படி, சகலசாஸ்திரங்களையுங் சுற்றுணாகத புலவர்கள் வாழ்கின்ற சீகாழித் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு அடியேன பெற்றெடுத்த பூம்பாவையாரொனனும் புத்திரியையும், வினங்குகின்ற எனது செல்வத்தையும், என்னையும் யான் அவருக்குத் தத்தமாகக் கொடுத்தேனென்று மொழிவாராயினா—எ.று.

எல்லை யிலபெருங் களிப்பினு விப்பரி சியமபி
முல்லை வெண்ணைகை முகிழ்முலை யாருடன் முடியா
மல்கு செல்வத்தின் வளமையு மறைபவா புகலிச்
செல்வ ரோயுடை யாரொனுஞ் சிந்தையான மகிழ்ந்தாரா.

(இ-ள்.) அளவிலலாத மிருத்த சந்தோஷத்தினால் இவ்வாறு யாவருமறியக் கூறி, முல்லையரும்புபோலும் வெள்ளியபறங்களையும், முகிழ்போன்ற ஸ்தனங்களையு முடைய பூம்பாவையாருடன் அழியாத நிறைந்த செல்வத்தினது வளத்தையும் வேதியர்கள் வாழுகின்ற சீகாழியி லவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரோசொந்தமாக வுடையவொன்னுஞ் சிந்தையோடு மகிழ்ச்சியடைந்தாரா—எ.று.

‘மறைவளர்புகலி’ என்றும் பாடம்.

(க0௫௩)

ஆற்று நாள்களி லணங்களு கன்னிமா டத்தின
பாற்ற டம்பொழிந் மருங்கினிற் பணிமலா கொய்வான
போற்று வார்சூழ்ந் சேடிய ருடன் புறம் போருது
கோற்றொ டித்தளிராக கையினுன் முகைமலா கொய்யா.

(இ-ள்.) இவ்வாறொழுகு நாள்களில் தெய்வப்பெண்ணை யொத்த அப்பூம்பாவையார் கன்னிமாடத்தினகண்ணுள்ள பெரியசோலையின பக்கத்திற் குளிராத மலர்களைக் கொய்யும்படி, தம்மைச்சூழ்ந்துவருகின்ற நீண்ட கூந்தலையுடைய தோழிமார்களுடன் புறத்தில் வந்து, அழகிய வளையலையணிந்த தளிர்போன்ற கரத்தினால் அரும்போடுகூடிய மலர்களைக் கொய்யும்பொழுது—எ.று. (க0௫௪)

இதுமுதல் மூன்று பாடலுங் குளகம்.

அன்ப ரின்புறு மார்வத்தி னளித்தபாங் கல்லாற்
பொன்பி நங்குநீர்ப் புகலிகா வலர்க்கிது புணரா
தென்ப துட்கொண்ட பான்மையோ ரெயிற்றிளம் பணியாய்
முன்ப ணைந்து போலவோர் முள்ளெயிற் றரவம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம் ஊகடு

(இ-ள்.) சிவநேச செட்டியா இன்பமிருகினர் விருப்பத்தினால் கொடுத்த தன்மையேயல்லாமல், பொன்மயமாக விளங்குகின்ற காவிரி நீர்தூழ்ந்த சோழித்த லைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு (அவா கருதியிருக்கும் எண்ணமாகிய) இது பொருந்தாதென்பதைத் தம்முட்கொண்ட ஓர்எண்ணமானது, பற்களையுடைய இளமைபொருந்திய ஒரு பாம்பாய் முன்னேவந்துபோல, ஒரு முட்போலும் பற்களையுடைய பாம்பானது —எ-று. (க0௫௬)

மௌவன் மாதவிப பகதரின் மறைந்துவந் தெய்திச்
செவ்வி நாணமுகை கவாபொழு தினின்மலாச் செங்கை
நவ்வி வாள்விழி நறுநுதற் செறிநெறி கூந்தற்
கொவ்வை வாயவண முகிழ்விரல கவாநதது குறித்து.

(இ-ள்.) முல்லை மலாகளும் மல்லிகை மலாகளும் நிறைந்திருக்கும் பந்தலில் மறைந்துவந்து, அழகிய புதுமலாகளைக் கொய்யும்பொழுது, மலர்போலுஞ் சிவந்த கைகளையும், மானபோலும் ஒளிபொருந்திய விழிகளையும், நல்ல நெற்றியையும், நெருங்கி நெறித்த கூந்தலையும், கொவ்வைக் கணிபோலுஞ் வாயையுமுடைய அப்பூம்பாவையாரது முகிழ்போன்ற விரலச்சட்டிக் கடித்தது —எ-று. (க0௫௭)

முகிழ்=மொக்கு; மலாபரிக்குமபொழுது விரல்கள் ஒருங்குசேர்ந்து குவிந்திருத்தலின், 'முகிழ்விரல்' என்று கூறினார்.

நாலு தந்தமு மென்புறக் கவர்ந்துநஞ் சுகுத்து
மேலெ முமபணம விரித்துநின் றாடிவே நடங்க
நீல வல்விடந் தொடாந்தெழ நேரிழை மெனபூ
மாலே தீயிடைப் பட்டது போன்றுள மயங்கி.

(இ-ள்.) நாலு பறகளும் எலும்பைப்பொருந்தும்படிக்கம தது விஷத்தைக் கக்கி மேலெடுத்தபடத்தை விரித்துநின்று ஆடி, பின்வேரேரிடத்தில் மறையவும் (அப்பாமபினது) நீலநிறம்பொருந்திய கொடிய விஷமானது எலும்பைப்பற்றி மேற்கொண்டெழு, (அதனால்) நேர்மையாகிய ஆபரணங்களையணிந்த பூம்பாவையார் மிருதுவாகிய பூமாலையானது நெருப்பிற் பட்டாற்போல மனமயங்கி.—எ-று.

நாலுதந்த மாவன—காளி - காளாத்திரி - யமன - யமனூதன என்பன.

இதுமுத விரண்பொடலுங் குளகம்.

தனாயில் வீழ்தரச் சேடியா வெருககொண்டு தாங்கி
வரைசெய் மாடத்தி னுட்கொடு புருகதிட வணிக
ருளாயு முள்ளமு நிலையழிந் துறுதுயா பெருகக்
கரையில் சுற்றமுந் தாமுமுன் கலங்குநர் கலுழந்தார்.

(இ-ள்.) பூமியில் வீழ், உடனே தோழிப்பெண்கள் அச்சமுற்றெடுத்த மலைபோன்றகன்னிமாடத்தினுள்ளேகொண்டு செல்ல, அதனை யுணர்ந்த சிவநேச செட்டியார் வார்த்தையும் மனமும் நிலைகலங்கித் துயரமதிக்க, அளவற்றசுற்றத் தாருந் தாமும் முன்னே கலக்கமடைந்து அழுதாரா.—எ-று. (க0௫௯)

விடந்தொ லைத்திடும விஞ்சையிற பெரியரா மேலோ
ரடர்ந்த தீவிட மகற்றுதற் கணைந்துளா ரனேகர்

திடங்கொண் மந்திரர் தியானபா வகிலை முட்டி.

தொடர்ந்த செய்வினைத் தனித்தனித் தொழிலராய்ச் சூழ்வார்.

(இ-ள்.) விஷத்தை நீக்குகின்ற காரடவிதனையில் தோந்தவாகளாகிய அறிஞர்கள் கொடிய விஷத்தை நீக்குதற்கு அநேகராய் வந்தவர்களும், உறுதியாகக்கொண்ட மந்திரங்களும், கருடத்தியான முதலிபனவும், அஹநின் பாவனைகளும், முட்டிநிலயமாகிய ஒன்றோடொன்று தொடராதசெய்கின்ற விஷமநீக்கும் வினையில் வெவ்வேறு தொழிலுடையவராய்ச் சூழ்வாராயினா.—எ-று.

மந்திரங்களும், தியானமும், அபமூர்த்தி பாவனையும், அதனோடு சேர்ந்த முட்டிநிலையும் ஒன்றோடொன்று சம்பந்தமுடைமையின், 'திடங்கொண் மந்திரர் தியான பாவக நிலைமுட்டி தொடர்ந்த செய்வினை' என்றும், அவை ஒவ்வொன்றும் பற்பல வகையாகப்பரவி நிறைவின, 'தனித்தனித் தொழிலராய்ச் சூழ்வார்' என்றுங்கூறினார். முட்டிநிலையாவது,—விடவேகம் தலைக்கேறியபோது அது தணியும்பொருட்டு, அங்குஷ்ட விரலை விடுத்தது நான்கு விரலையும்டக்கி, உச்சிமுதற் கடிவா யீறாகப்பரிசிப்பது; முட்டிநிலை என்பது நிலைமுட்டி என மாறிநின்றது. (1)

மருந்து மெண்ணில மாநில செய்யவும் வளிகுது
பொருதது வலவிட மேழுவே கமுமுறை பொங்கிப்
பெருந்த டங்கண்மென கொடியனா டலைமிசைப் பிறங்கித்
திருந்து செய்வினை யாவையுங் கடந்துதீர திலதால.

(இ-ள்.) (மந்திரங்களையன்றி) மருந்தும் அளவற்றவைகளை மாறுபாடில்லாமற் செய்யவும், வலியடைந்து நிற்குங் கொடிய விஷமானது எழுவேகமும் முறையே ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் யதிகரித்து, பெரிய விசாலமான கண்களையுடைய மிருதவான பூங்கொடிபோன்ற பூம்பாவையாரது தலையில் சேர்ந்து நிருத்தமான செயல்கள் யாவையுஞ் செய்தும் நீங்காதிருந்தது.—எ-று. (௧௮௬௧)

ஏழு வேகமும் முறை பொங்குதலாவது — முதலவேகத்தில மூர்த்தித்து வெயர்வரும்புதலும், இரண்டில் வெதுப்புதலும், மூன்றில் கண் ஏறிச் செருகுதலும், நான்கில் வாந்திசெய்தலும், ஐந்தில் கோழைகட்டுதலும், ஆறில் புத்திமயங்குதலும், ஏழில் தேகம் மரத்தலுமாம். இவ் வேழுவேகமும் கடந்து, எட்டாம் வேகத்தில் உயிரீவகுமாதலின், அதன் முன்னுள்ள ஏழுவேகமும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக முறையே பொங்கியதென வறிக.

ஆவி தங்குபல குறிகளு மடைவில் வரக
மேவு காரூட விஞ்சைவித் தகரிது விதியென்
றோவும் வேலையி லுறுபெருஞ் சுற்றமு மலறிப்
பாவை மேல்விழூர் தழுதனார் படரொளிக் கடல்போல்.

(இ-ள்.) உயிர்தங்குதற்குரிய பலகுறிகளும் பொருந்தாதொழியவும், சிறப்புப்பொருந்திய காரூடவிதனையை யுணர்ந்த மருததுவாகள இது விதியேயென்று தாங்கள் செய்யும் அம்மந்திரவிதனையினின்றும் நீங்கும்பொழுது, பெரிய சுற்றத்தாரும் அப்புத்திரியினமேல விழுந்து மிக்க ஒவியையுடைய கடல்போலக் கதறியழுதார்கள்.—எ-று

ஆவி தங்குபல் குறிகள்—நசியமுதலியவற்ற லுணர்த்தற்குரிய குறிகள். காரூடவிஞ்சை வித்தனர்—கருடோகம்பாவித்துச் செய்யும் மாந்திரிகர். (௧௮௬௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௩௯௭

சிந்தை வெந்துய ருறுசிவ நேசருந் தெளிந்து
வந்த செய்வினே யினமையில வையகத் துள்ளோ
ரிந்த வெவ்விட மொழிப்பவர்க் கீவனென னுடைய
வந்த மின்னிதிக் குவையெனப் பறையறை வித்தார.

(இ-ள்) மனதில் மிக்க துன்பமடைந்திருக்கும் சிவநேச செட்டியாரும்
சிறிது துன்பநீங்கித் தாம் செய்தற்குரிய செயல்கள் வேறில்லாமையால், இவ்வுல
கத் துள்ளோரில் இருதக்கொடிய விஷத்தை யொழிப்பவர்களுக்கு என்னுடைய
அளவிலலாத பொருட்டுகுவைக்கைக் கொடுப்பேனென்று பறையறைந்து தெரிவித்
தார.—எ-று. (௧௦௬௩)

முரசி யம்பலு மூன்றுநா ளகவையின முற்ற
வரசா பாங்குளோ ருட்பட வவனிமே லுள்ள
கரையில் கலவியோர யாவரு மணைநதுங் காட்சிப
புரையில் செய்கையிற் றிரந்திடா தொழிந்திடப் போனா.

(இ-ள்) பறையறைந்து தெரிவிக்கவும், அன்று தொடங்கி மூன்றுநாள்
வரையிலும் அரசர்கள் பக்கலிலுள்ள மருத்துவர்க்குட்பட உலகத்திலுள்ள அள
வற்றகாருட முதலிய வித்தையிய வல்லவர்கள் யாவருமடைந்து, தாங்கள் விட
நீங்கப்பாக்கும் பாவை யென்னும் குற்றமற்ற செய்கையினால் தீராதொழியப்
போனார்கள்.—எ-று.

காட்சிபுரையில் செய்கையாது — கருடபாவகன கண்ணற குறித்து
நோக்குந் திருஷ்டியால் விஷம் நீங்கச்செய்தல். (௧௦௬௪)

சீரின மன்னிய சிவநேசா கண்ணோ மயங்கிக்
காரின மலகிய சோலைசூழ் கழமலத் தலைவர்
சாரு மவவள வுமமுட றழலிடை யடக்கிச்
சேர வெனபொடு சாமபலசே மிப்பது தெளிவார.

(இ-ள்) சிறப்புப்பொருந்திய சிவநேசசெட்டியார் அதனைப்பார்த்து மன
மயங்கி, மேகங்களால் நிறைந்த சோலைசூழ்ந்த கொழித்தலைவராகிய திருஞானசம்
பந்தப்பிள்ளையார் இவரு ள்மேந்தருளி வருமளவும் இவ்வுடமபை நெருப்பில் அட
க்கி, எனும்பொடு சாமபலையும் ஒருசேரச் சேமித்து வைப்பதைத் தெளிவாராயி
னார்.—எ-று. (௧௦௬௫)

உடைய பிள்ளையாரக கெனவிவ டனையுறாத் ததனா
லடைவு துன்புறு வதற்கிலை யாதமக கெனறே
யிடரொழிந்தபின் னடக்கிய வெனபொடு சாம்பல்
புடைபெ ருத்தகும் பத்தினிற புகப்பெய்து வைப்பார்.

(இ-ள்) இப்புத்திரியை என்னை யடிமையாகவுடைய திருஞானசம்பந்த
ப்பிள்ளையாருக்கென்று யாவரு மறியச்சொன்னதனால், நமக்குத் துன்பமடைத்
ற்கு முறைமையிலையென்று துன்பம் நீங்கினபின்பு, நெருப்பினிடத்து வேகச்செ
ய்த எனும்புடன சாம்பலை இடமகனற குடத்தில் இட்டுவைப்பாராயினார்.—எ-று.

புடைபெருத்த கும்பம் - தலைசிறுத்து அடியகன்ற குடம். (௧௦௬௭)

கன்னி மாடத்தின் முன்புபோற் காப்புற வமைத்துப்
பொன்னு முத்துமே லணிகலன் பூநுகில் சூழ்த்து

பன்னு தூவியின் பஞ்சனை வினாப்பள்ளி யதன்மேன்
மன்னு பொன்னரி மாலைக ளணிந்துவைத் தனரால்.

(இ-ள்.) கனனிமாடத்தில் முனப்புபோலத் தாதியர்கள் காவலிருக்கும்படி வைத்து, அதன்மேல் பொன்னையும்-முத்தையும்-ஆபரணங்களையும்-வஸ்திரங்களையும்-அலங்கரித்து, சிறந்த அன்னத் தூவியாலாகிய மெத்தையில் வாசனைப் பொருள்களால் லமைத்த படுக்கையின்மேல் சிறப்புப்பொருந்திய பொன்னரிமாலைகளணிந்து வைத்தனர்.—எ-று. (௧௦௬௭)

மாலை சாநதொடு மஞ்சன நாடொறும் வழமைப்
பாவி னேந்தரும் போனகம் பகல்விளக் கினை
சாலு நன்மையிற் றகுவன நாடொறுஞ் சமைத்தே
யேலு மாசெய யாவரும வியப்பெய்து நாளில்.

(இ-ள்.) மாலை சந்தனத்தோடு திருமஞ்சனமியவைகள் நாள்தோறும் குறையாமல், பாலால்சமைத்த உண்டியும், பகல் விளக்குமாகிய இவை போல்வனவற்றை மிக்க நன்மையினால் உரியவைகளை நாள்தோறுஞ்செய்து பொருந்தும்படிப்பூசிக்க, அங்குள்ளவர்கள் யாவரும் அதிசயமடைந்திருக்கும் நாள்களில்.—எ-று. (௧௦௬௮)

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம்.

சண்பை மன்னவர் திருவொற்றி யூர்நகர் சார்ந்து
பண்பு பெற்றநற் றொண்டர்க ளுடன்பணிந் திருந்த
நண்பு மிக்கநல் வார்த்தையந் நற்பதியுள்ளோர்
வண்பு கழப்பெரு வணிகர்க்கு வந்துரை செய்தார்.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவொற்றியூரென்னுந் திருப்பதியையடைந்து, சிவநேசமமைந்த நல்ல திருத்தொண்டர்க ளோடு ஸ்ரீ தியாகராசப்பெருமானை வணங்கி யெழுந்தருளியிருந்த நண்புமிருந்த நல்ல வார்த்தையை அத்திருவொற்றியூரி லுள்ளவர்கள் மிக்க புகழையுடைய சிறந்த சிவநேசசெட்டியாருக்கு வந்து சொன்னார்கள்.—எ-று. (௧௦௬௯)

சொன்ன வாக்கெலாந் தூசொடு காசுபொன் னளித்தே
யின்ன தன்மைய ரெனவொணு மகிழ்சிறந் தெய்தச்
சென்னி வாழ்மதி யார்திரு வொற்றியூ ரளவுந்
துன்னு நீண்டைக் காவணந் துகிலவிதா னித்து.

(இ-ள்.) அவ்வாறு சொன்னவர்களுக்கெல்லாம் வஸ்திரங்களோடு மணிக ளையும் பொன்னையும் கொடுத்தது, இவர் இத்தன்மையானொன்று சொல்லுதற்கரிய மகிழ்ச்சி யதிகரிக்க, திருமுடியில் சிறந்த சந்திரனையணிந்த சிவபெருமா னெழுந்தருளிய திருவொற்றியூரென்னுந் திருப்பதியுளவும், நெருங்கிய நீண்ட நடைப்பந் தலையும் வஸ்திரத்தாலாகிய மேற்கட்டியையுங் கட்டி.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம்.

(௧௦௭௦)

மகர தோரணம வண்குலைக் கழுமுகொடு கதலி
நிகரில் பல்கொடித் தாமங்க ளணிபெற நிரைத்து
நகர நீண்மறு கியாவையு நலமபுனை யணிவார்
புகரில் பொன்னுல கிழிந்ததா மெனப்பொலி வித்தார்.

நான்காம் பத்தியுள் திருவாய்மொழி புராணம். ௩௯௯

(இ-ள்.) மகரதோரணங்களையும், வளம்பொருந்திய குலைகளையுடைய கமுகமரத்துடன் வாழைமரங்களையும், ஒப்பற்ற பல கொடிகளோடு மாலைகளையும் அழகுபெறவரிசையாக வைத்து, திருமயிலைப் பதியிலுள்ள நீண்ட வீதிகளையெல்லாம் நன்மைமிகுந்த அலங்காரத்தினால் சூற்றமற்ற பொன்னுலகமானது பூமியில் வந்ததென்று சொல்லும்படி அலங்கரித்தார்.—எ-று. (௧௦௭௧)

இன்ன வாறணி செய்துபல குறைவறுப் பேவி
முன்ன மொற்றியூ நகரிடை முத்தமிழ் விரகா
பொன்ன டித்தலந தலைமிசை புனைவனென நெழுவா
ரந்ந காபபெருந தொண்டரு முடன்செல வணைந்தார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு அலங்காரஞ்செய்து வேண்டிய பல குறைகளையும் முடிக்கும்படிப் பரிசனங்களை ஏவி, முன்னே திருவொற்றியூர் நகரிற் சென்று முததமிழ்த் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது பொன்போன்ற திருவடி களைச் சிரசில்கூடுவேனென்று எழுகின்ற அச்சிவநேசசெட்டியார் அத் திருமயிலைப் பதியிலுள்ள பெரிய திருத்தொண்டர்களும் தம்முடன செல்லும்படி அத் திருவொற்றியூரை யடைந்தார்.—எ-று. (௧௦௭௨)

ஆய வேலையி லருமறைப புகலியா பிரானு
மேய வொற்றியூர பணிபவா வியனக ரசனறு
காயல சூழகனாக் கடனமயி லாபுரி நோக்கித்
தூய தொண்டர்தங் சூழாததொடு மெதாவா னு தோன்ற.

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் அரிய வேதங்களை யோதாதுணர்ந்த திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையாரும் பெருமைபொருந்திய திருவொற்றியூரை வணங்குகின்றவராய் இடமகன்ற அத் திருவொற்றியூரை நீவசிக கழிநிலஞ் சூழ்ந்த கடற்கரையிலுள்ள திருமயிலை யெனனுந் திருப்பதியை நோக்கிப் பரிசுத்தமபொருந்திய அடியார் திருக்கூட்டத்தோடும் சிவநேசசெட்டியாருக்கு எதிரில் (முத்தூச சிவிகையில்) எழுந்தருளிவர.—எ-று. (௧௦௭௩)

இதமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம்.

மாநில வணபெரு வணிகருந் தொண்டரு மலரந்த
நீறு சோதவக் சூழாத்தினை நீளிடைக கண்டே
யாறு சூடினா திருமக னாரணைந தாரொன
நீறி லாததோர மகிழ்ச்சியி னாலவீழுந திறைஞ்ச.

(இ-ள்.) மாறுபாடில்லாத வளம்பொருந்திய சிவநேசசெட்டியாரும் திருத்தொண்டர்களும் விளங்குகின்ற திருவெண்ணீறு சோந்த அடியார் திருக்கூட்டங்களை நெடுநூரத்திற் கண்டு, கவகைநகியைத் தரித்த சிவபெருமான் திருக்குமாரராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையர் அழைத்தருளிநொன்று, முடிவில்லாத பெருமகிழ்ச்சியினால் பூமியில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து வணங்க.—எ-று. (௧௦௭௪)

காழி நாடருங் கதிர்மணிச் சிவிகைநின் நிழிந்து
சூழி ருமபெருந் தொண்டர்முன நெழுதெழுந் தருளி
வாழி மாதவர் வணிகர்செய் திறஞ்சொலக் கேட்டே
யாழி சூழ்மயி லாபுரித் திருநக ரணைந்தார்.

(இ-ள்) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் விளங்குகின்ற முத்துச்சிவிகையினின்றும் கீழேயிறங்கித் தம்மைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற பெருமை பொருந்திய திருத்தொண்டர்களுக்கு முன்னே வணங்கி யெழுந்தருளி, மிக்க தவசிகோஷ்டர்களாகிய அடியார்கள் சிவநேசசெட்டியாரா செய்த காரியங்களைச் சொல்லக்கேட்டருளி, சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த திருமயிலை யென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினா, வாழி - அசைகிலை.

அததி நத்துமுன் னிகழ்ந்தது திருவுளத் தமைத்துச்
சித்த மினபுறு சிவநேசா தஞ்செயல் வாய்ப்பப
பொயத்த வெஞ்சமண சாக்கியா புறத்துறையழிய
வைத்த வபபெருங் கருணைநோக் கானமகிழந் தருளி.

(இ-ள்.) அவ ஷடியார கூறியவாறு முன நடந்ததைத் தமது திருவுள்ளத்திற் கருதி, மனதில் இன்பமடைந்திருக்குஞ் சிவநேசசெட்டியாரது எண்ணம் நிறைவேறவும், பொய்யாகிய தவ்வொழுக்கத்தையுடைய சமணர்பெளத்தாக்களது புறச்சமயங்களழியவும் தமது திருவுள்ளத் தடைத்த பெருங்கருணைநோக்கத்தால் மகிழ்கூந்தருளி —எ-று.

(க0எசு)

இதுமுத லிப்பொடலுங் குளகம்

கங்கை வார்சடையா கபா லீச்சரத் தணைத்து
துங்க நீள்கடாக் கோட்டாக் கொழுதுபுக் கருளி
மங்கை பங்காதங் கோட்டை வாய்கொண்டு வணங்கிக்
செங்கை சென்னிபேற் குவித்திடத் திருமுனபு சோந்தார்.

(இ-ள்.) கங்கைநதி பொருந்திய நீண்ட சடைமுடியையுடைய ஸ்ரீகபாலீச நெருந்தருளிய கபாலீச்சரமென்னுந் திருக்கோயிலை யடைந்து, மிக்க ஒளி பொருந்திய திருக்கோட்டத்தை வணங்கியுள்ளே புருந்து, பாவதிபாகராகிய அவ வெம்பெருமானது திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து வணங்கிச் சிவந்த திருக்கரங்கள் கிரசினமேற் குவிய ஸ்ரீகபாலீச்சரது சங்கதியில் வந்தருளினா —எ-று.

தேவ தேவனைத் திருக்கபா லீச்சரத் தமுதைப்
பாவை பாகனைப் பரிவுறு பாபிணிப் பரவி
மேவு காதலினவிரும்பிய வினாவினால் விழுந்து
நாவின் வாய்மையிற் போற்றினா ஞானசம்பந்தர்.

(இ-ள்.) தேவாகள நாயகரும், திருக்கபாலீச்சர மென்னுந் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளிய அமுதம்போல்பவரும் பாவதிபாகருமாகிய ஸ்ரீகபாலீச்சரை அன்பு மிக்க நற்குணத்தோடு துதித்து, பெருவிரும்பினால் திருவுள்ளத்திற்கொண்ட வினாவினால் விழுந்து வணங்கித் தமது திருநாவினது மெய்மையினால் துதித்தருளினா; திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று

ஞானசம்பந்தா போற்றினா எனக்கூட்டுக.

(க0எஅ)

போற்றி மெய்யருட் டிறம்பெறு பரிவுடன் வணங்கி
நீற்றின மேனியி னிறைமயிர்ப புளகங்க னெருங்கக்
கூற்ற டர்த்தவர் கோயிலின் புறம்புபோற் தருளி
யாற்று மின்னருள் வணிகர்மேற் செலவருள் செய்வார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௪௦௧

(இ-ள்.) துதித்து, மெய்ம்மையாகிய திருவருளின் திறத்தை யடையும் விருப்பத்தோடு வணங்கி, திருவெண்ணீர் றணிந்த திருமேனியில் நிறைந்த புளகங்கித முண்டாக இயமனை யுதைத்தருளிய ஸ்ரீகபாலீசரது திருக்கோயிலின் புறத்திற் சென்றருளி, பொருந்திய திருவருளானது அச்சிவனேச்செட்டியாரிடத்திற்செல்ல, அருளிச்செய்வாராயினா. —எ-று. (௧௦௭௬)

ஒருமை யுயத்தநல லுணர்வினீ ருலகவ ரறிய
வருமை யாறபெறு மகனென்பு நிறைத்தவக குடத்தைப்
பெரும யானதது நடம்புரி வார்பெருங் கோயிற
நிரும திறபுற வாயதலிற் கொணாகென்று செப்ப.

(இ-ள்.) ஒருமைப்பட்ட நல்லறிவினை யுடையவோ! உலகத்தாரறியும் படி நீர் அருமையாகப்பெற்ற புத்திரியினது எலும்பை நிறைத்துவைத்திருக்கும் அந்தக் குடத்தை மகாநசாணத்தில் திருநடனம்புரிந்தருளும் ஸ்ரீ கபாலீசரது பெரிய திருக்கோயிலில் திருமதிலின புறத்திலுள்ள சந்நிதிவாயிலிற் கொண்டு வருவோன்று கூறியருள. —எ-று.

இதுமுதல் நான்குபாடலுங் குளகம்.

(௧௦௮௦)

அந்த மிலபெரு மகிழ்ச்சியா லவனிமேற பணிந்து
வந்து தந்திரு மனையினின மேவிம மருங்கு
கந்த வாரபொழிற் கன்னிமா டத்தினிற புக்கு
வெந்த சாமபலோ டென்புசோ குடத்தைவே றெடுத்து.

(இ-ள்.) முடிவில்லாத பெருமகிழ்ச்சியினால் பூமியில் விழுந்து வணங்கி, அவ்விடத்தினின்றும் தமது திருமாளிகையிற் சென்று, அம் மாளிகையருகில் வாசனைபொருந்திய நீண்ட சோலைசூழ்ந்த கன்னிமாடத்திற் புகுந்து, வெந்த சாம்பலுடன் எலும்பும் சோந்த குடத்தை வேறாக எடுத்து. —எ-று. (௧௦௮௧)

மூடு பன்மணிச சிவிகையுட பெயதுமுன் போத
மாடு சேடிய ரினமபுடை சூழ்நதுவந தனைய
வாடன் மேவினா திருக்கபா லீசர மனைந்து
நீடு கோபுரத் தெகிராமணிச சிவிகையை நீக்கி.

(இ-ள்.) பல மணிகளாற் செய்து பூடிய சிவிகையினுள்ளே வைத்து முன்னே கொண்டுவரவும், அதனருகில் தாதியா கூட்டம் புடைசூழ்நதுவரவும், ஸ்ரீகபாலீசரது திருக்கபாலீசரத்தை யடைந்த உயர்ந்த திருக்கோபுரத்திற்கு எதிரோ அவ்விரத்தினச்சிவிகையை நீக்கி யெடுத்து. —எ-று. (௧௦௮௨)

அங்க ணைள்த மபிமுகத். தினிலடி யுறைப்பான்
மங்கை யெனபுசோ குடத்தினை வைத்துமுன் வணங்கப்
பொங்கு நீளபுனற் புறஸிகா வலாபுவ னத்துத்
தங்கி வாழ்பவாக குறுதியா நிலைமைசா திப்பார.

(இ-ள்.) அருட்கண்ணராகிய ஸ்ரீகபாலீசரது சந்நிதிக்கெதிரில் அடிபொருந்தும்படி பூம்பாவையாரது எலும்பு வைத்திருக்கின்ற குடத்தை வைத்துத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருமுன்னின்று வணங்க, அலை பொங்குகின்ற காவிரிநீர்சூழ்ந்த சோழித்தலைவராகிய பிள்ளையார் உலகத்தில் பொருந்தி

வாழ்கின்ற மனிதர்களுக்கு உறுதியைத் தரத்தக்கதாகிய நிலைமையைச் சாதிப்பா ராயினார்.—எ-று. (க0அ௩)

மாட மோங்கிய மயிலைமா நகருளார் மறறு
நாடு வாழ்பவர் நன்றியில் சமயத்தி னுள்ளோர்
மாடு சூழந்துகாண் பதற்குவந் தெய்தியே மலிய
நீடு தேவர்க ளேனையோா விசுமபிடை நெருங்க.

(இ-ள்.) மாடங்க ளுயர்ந்த திருமயிலைமா நகரத்தி லுள்ளவர்களும், பின் னும் மற்ற நாடுகளில் வாழ்கின்றவர்களும், நன்மையற்றபுறச்சமயத்திலுள்ளவா களும் அருகில் சூழ்ந்து காணும்படி வந்தடைந்து சூழவும், உயர்ந்த தேவர்களும் மற்றை கருட கார்தருவ சித்த வித்தியாதரர்முதலியோர்களும் ஆகாயத்தில் நெருங்கவும்—எ-று. (க0அ௪)

தொண்டர் தம்பெருங் குழாமபுடை சூழ்தரத் தொல்லை
யண்டா நாயகா கோபுர வாயினே ரணைந்து
வண்டு வராசூழ லாளென்பு நிறைந்தமட குடத்தைக்
கண்டு தம்பிரான் கருணையின் பெருமையே கருதி.

(இ-ள்.) சிறந்த அடியார்கூட்டங்கள் அருகிற் சூழும்படி பழமைபொரு ள்திய தேவர்கள் நாயகராகிய ஸ்ரீ கபாலீசரது திருக்கோபுரவாயிலின்முன்னே யடைந்து, வண்டுகள் மொய்க்கும் நீண்ட கூந்தலையுடைய பூம்பாவையாரது எலும்பு நிறைந்த மண்குடத்தைப் பார்த்தருளிச் சிவபெருமானது திருவருட் பெருமையைத் திருவுள்ளத்திற் கருதி.—எ-று. (க0அ௫)

இந்த மாநிலத் திறந்துளோ றென்பினைப் பினனு
நந்து நன்னெறிப் படுத்திட நன்மையாந் தன்மை
யந்த வென்பொடு தொடாச்சியா மெனவரு ணைக்கார்
சிறது மங்கமங் குடையபூம் பாவைபோ செப்பி.

(இ-ள்.) இந்தப் பெரிய நிலவுலகத்திலே இறந்தவர்களுடைய எலும்பை உயர்ந்த நன்னெறியிற் சேர்க்க நன்மைவருந்தன்மை அந்த எலும்போடு தொட ர்ச்சியாகும் என்று கிருபாநோக்கத்தினாலே சிதறிய எலும்பை அக்குடத்தின் கண்ணுடைய பூம்பாவையாரது பெயரைக்கூறி.—எ-று. (க0அ௬)

மண்ணி னிறபிறந் தாராபெறும் பயன்மதி சூடு
மண்ண லாரடி யாராதமை யழுதுசெய வித்தல்
கண்ணி லைவர் நல்விழாப் பொலிவுகண் டாராத
லுண்மை யாமெனி னுலகாமுன் வருகென வுரைப்பார்.

(இ-ள்.) பூமியிலே மானுடப்பிறப்பு எடுத்தவர்கள் பெறுதற்குரியபயன், சந்திரனை யணிந்த சிவபெருமானது அடியார்களைத் திருவழுதுசெய்வித்தலும், கண்களினால் அவ்வெம்பெருமானது நல்ல திருவிழாப் பொலிவைத் தரிசித்து ஆனந்தமடைதலுமே யென்பது சத்தியமாயின், இவ்வுலகத்தார்புழை வரக்கட வாயென்று வுரைப்பாராயினார்.—எ-று.

மதிசூடு மண்ணலாரடியார்தமை யழுதுசெய்வித்தல் என்பதனை,

“தண்டரு சிந்தைத் தபோதனர் தாமகிழ்ந்
துண்டது மூன்று புவனமு முண்டது.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௪௦௩

கொண்டது மூன்று புவனமும் கொண்டதென்

மெண்டிசை நநதி யெடுத்திசைத் தானே.—என வருந் திருமந்திர
த்தா னுணர்க. (௧௦௮௭)

மன்னு வராசடை யாராமுன் றெழுதுமட டிட்ட

வென்னு நறபதி கத்தினிற் போதியோ வென்னு

மன்ன மெய்த்திரு வாககெனு மமுதமவ் வங்கந்

துன்ன வந்துவந் துருவமாயத் தொககதக் குடத்துள்.

(இ-ள்.) நிலபெற்ற நீண்ட சடைமுடியையுடைய ஸ்ரீகபாலீசரை மூன்
னே வணங்கி “மட்டிட்ட” எனனு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தில், “போதி
யோ பூம்பாவாய்” என்று இறுதியில் முடித்த திருவாக்கெனனு மமுதமானது
அவ்வெலும்பில பொருந்த, அது உருவமாய்ப் பரிணமித்து அக்குடத்துட் சேர்
ந்தது.—எ-று. (௧௦௮௮)

ஆன தன்மையி னததிருப் பாடடினி னடைவே

போன வாயுவும வடிவமும பொலிவொடு நிரம்பி

யேனை யக்குடத் தடங்கிமுன னிருந்தெழு வதன்முன்

ஞான போனகா பினசமண் பாடடினை நவிலவா.

(இ-ள்.) அவ்வெலும்பு உருவமாய்ப்பரிணமித்த முறைமையில், அத்திரு
ப்பதிகப்பாட்டிடைவே. நீங்கிய பிரணவாயுவும, அவயவங்களும் அழகோடு
நிரம்பப்பெற்று அக்குடத்தில் முன்னே யடங்கியிருந்து எழுவதற்கு முன்னே,
திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பின் சமணர்களைக்குறித்துப் பாடியருளுந் திருப்
பாடலை யருளிச்செய்வாராயினர்.—எ-று. (௧௦௮௯)

தேற்ற மிலசமண் சாககியத் திண்ணரிச செய்கை

யேற்ற தன்றென வெடுததுபாப பாரொன்ற போது

கோற்றொ டிசசெங்கை தோற்றிடக் குடமுடைந் தெழுவார்

போற்று தாமரைப போதவிழந் தெழுந்தனள் போன்றாள்.

(இ-ள்.) தெளிவிலலாத சமணசாக்கியர்களாகிய கீழ்மக்கள், யான்செய்யு
மிச்செய்கை செய்துமுடித்தற்குரிய, தன்றென்று எடுத்துக் குறைகூறுவார்க
ளென்னுங் கருத்தால் அருளிச்செய்தபோது, அழகிய வளையலையணிந்த சிவந்த
கைகள் வெளியே தோன்ற, அக்குடமுடைந்து எழுகின்ற பூம்பாவையார் யாவ
ருந் துதிக்குந் தாமரையரும்பு மலர்ந்து எழுந்தருளிய இலக்குமியை யொத்தவ
ராயினர்.—எ-று. (௧௦௯௦)

எடுத்த பாடடி நில வடிவுபெற் றிருநானகு திருப்பாட

டடுத்த வமமுறைப பன்னிரண் டாண்டள வணைந்து

தொடுத்த வெஞ்சமண் பாட்டினிற் றேன்றிடக் கண்டு

விடுத்த வேடகையர் திருக்கடைக காப்புமேல் விளித்தார்.

(இ-ள்.) “மட்டிட்ட” என்று தொடங்கிய திருப்பாடலில் உருவத்
தைப் பெற்று, அடுத்த வேறெட்டுப்பாட்டிலே அம்முறையே பன்னிரண்டுவய
தளவடைந்து, அதன்பின் பாடியருளிய கொடிய சமணபாட்டில் வெளிப்பட்

வெரக்கண்டு, ஆசை யொழிந்த திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையா பின் திருக்க
டைக்காப்பை யருளிச்செய்தார்.—எ-று. (௧௦௬௧)

தீருமயிலை - பூம்பாவைத்தீருப்பதிகம். பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மட்டிடடபுன்னையங்கானன்மடமயிலைக
கடடிடடங்கொண்டான்கபாலீசசரமமாந்தா
னெட்டிடடபண்பினுருத்திரபலகணத்தாக்க
கடடிட்டல்காணாதேபோதியோபூமபாவாய். (௧)

மைப்பயந்தவொண்கண்மடநலலார்மாமயிலைக
கைப்பயந்தநீற்றான்கபாலீசசரமமாந்தா
னைப்பசியோணவிழாவும்ருந்தவாக
யெப்பனவுங்காணாதேபோதியோபூமபாவாய். (௨)

வளைககைமடநலலார்மாமயிலைவண்மறுகிற
றுளககிலகபாலீசசரத்தான்றெலகாரத்திகைநாட
டளத்தேந்திளமுலையாராதையலார்கொண்டாடும
விளக்கிகொணாதேபோதியோபூமபாவாய். (௩)

ஊர்திராவேலையுலாவுமுயர்மயிலைக
கூர்தருவேலவல்லார்கொற்றங்கொளசேரிதனிற
கார்தருசோலைக்கபாலீசசரமமாந்தா
னாதிராநாள்காணாதேபோதியோபூமபாவாய். (௪)

மைப்புகமொண்கண்மடநலலார்மாமயிலைக
கைப்புகநீற்றான்கபாலீசசரமமாந்தா
னெய்ப்புகமொண்புருக்கனேரிழையார்கொண்டாடுங்
தைப்புகசங்காணாதேபோதியோபூமபாவாய். (௫)

மடலார்ந்ததெங்கினமயிலையார்மாசிக்
கடலாடடுக்கண்டான்கபாலீசசரமமாந்தா
னடலானேறுருமடிகளடிபரவி
நடமாடல்காணாதேபோதியோபூமபாவாய். (௬)

மலிவிழாவீதிமடநலலார்மாமயிலைக
கலிவிழாககண்டான்கபாலீசசரமமாந்தான்
பலிவிழாபபாடலசெயபங்குனிபுத்திரநா
ளொலிவிழாக்காணாதேபோதியோபூமபாவாய். (௭)

தண்ணைவரக்கன்றோள்சாய்த்துகந்ததாளினான்
கண்ணாமயிலைககபாலீசசரமமாந்தான்
பண்ணாபதினெண்கணங்கடம்மட்டமிநாட்
கண்ணாக்காணாதேபோதியோபூமபாவாய். (௮)

நற்றாமலைமலாமேனன்முகனுநாரணனு
முற்றங்குணர்கிலாமூர்த்திதிருவடியைக

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௪௦௫

கறஞாகளேத்துங்கபாலீசசரமமாநதான
பொற்றூபுக்காணுதேபோதியோபூமபாவாய. (௯)

உரிஞ்சாயவாமுககையமனுடையைப்பேர்க்கு
மிருஞ்சாககியாகனெடுத்துரைப்பநாடழி
கருஞ்சோலைசூழநதகபாலீசசரமமாநதான்
பெருஞ்சாநதிகாணுதேபோதியோபூமபாவாய. (௧௦)

சானமாசோலைககபாலீசசரமமாநதான
றேனமாபூமபாவைப்பாடடாகசசெநதமிழான
ஞானசம்பந்தனலம்புகழநதபததுமவல்லாரா
வானசம்பந்தததவரோமேவாழ்வாரே. (௧௧)

திருச்செற்றமபவம்.

சுவாமிபெயர் - ஸ்ரீபாலீசர், தேவியார் - கற்பகவல்லியம்மை.

வேறு.

ஆங்கன மெழுநது நின்ற வணங்கினை நோக்கு வராக
ளீங்கிது காணி லொன்ன வறபுத மெயதும வேலைப்
பாங்குசூழ தொண்ட ராஜே ரகர வெண்பப பாாமே
லோங்கிய வோசை யுமபா நாட்டினை யுற்ற தனமே.

(இ-ள்.) அவ்வாறு எழுந்துநின்ற பூமபாவையானாக் கண்டவர்கள், இங்
கே இதனைக் காண்பீராக வென்று அற்புதமடையும்பொழுது, அருகிற் சூழ்ந்த
அடியார்களெல்லாம் அரகரவென்று ஆரவரிக்க உலகில அதிகரித்த அவ் வோ
சையானது விண்ணுலகத்தை யடைந்தது.—எ-று. (௧௦௯)

தேவரு முனிவா தாமுந் திருவருட சிறப்பு நோக்கிப்
பூவரு விராகொண் மாரி பொழிந்தன பொழிந்த மண்ணோ
யாவரு மிருந்த வண்ண மெம்பிரான கருணை யென்றே
மேவிய கைகஞ்சசி மேற்குவித் திறைபுரி வீழ்ந்தார.

(இ-ள்.) தேவர்களும் முனிவர்களும் திருவருட் டெப்பைப்பாடத்து வா
சனைபொருந்திய புஷ்பமழையைப்பொழிந்தார்கள். அவரல்லாத நிலவுலகத்தி
லுள்ளோர் யாவரும் இவ்வாறு நிகழ்ந்தது எமது சிவபெருமான திருவருளென
று பொருந்திய கைகளைச் சரசுனமேற் குவித்து வணங்கிப் பூவியில் பொருந்த
வீழ்ந்தார்கள்.—எ-று. (௧௦௯)

அங்கவ ஞ்ருவங் காண்பா ரதிசய மிகவு மெய்திப்
பங்கமுற றுரோ போன்றா பரசம யததி னுள்ளோ
ரொங்குள செய்கை தானமற நெனசெயத வாறி தென்று
சங்கையா முணாவு கொள்ளுஞ் சமணாதள ளாடி வீழ்ந்தார.

(இ-ள்.) அப் பூம்பாவையாரது திருவுருவத்தைக் காணுகின்றவராகிய
புத்தா முதலிய புறச்சமயத்துள்ளவர்கள் மிக்க அதிசயமடைந்து சேற்றிலழு
ந்தினவரை யொத்தார்கள். இச் செய்கை யெவருள்ளது; எவ்வாறு செய்யப்ப

ட்டதென்று சந்தேக வுணர்ச்சியடைந்த சமணர்கள் தள்ளாடிப் பூமியில் விழுந்தார்கள்.—எ-று. (௧௦௬௪)

கன்னிதன் வனப்புத தன்னைக கண்களான் முடியக் காணா முன்னுறக கண்டார்க் கெல்லா மொயகருங் குழுவின் பார மன்னிய வதன செந்தா மரையின்மேற கரிய வண்டு துன்னிய வொழுங்கு துற்ற சூழலபோ லிருண்டு தோன்ற.

(இ-ள்.) அப்பும்பாவையாரது அழகைத் தங்கன்கண்களால் முழுதுங் காணாமல் முற்படப் பார்த்தவர்களுக்கெல்லாம் நெருங்கிய கரிய அளகபாரமானது பொருந்திய முகமென்னுஞ் செந்தாமராமலரின்மேல் கருமைபொருந்திய வண்டுகளின் நெருங்கிய ஒழுங்கானது வரிசையாய்ச் சூழ்ந்திருந்தாற்போலக் கருநிறமடைந்து தோன்றவும்.—எ-று. (௧௦௬௫)

பாங்கணி சுருமபு மொயத்த பனிமல ரளகப் பந்தி தேங்கம ழாரஞ் சேருந் திருதுதல விளககம நோககிற பூங்கொடிக் கழுகின் மாரி பொழிந்திடப் புயறகிழிட்ட வாங்கிய வான விலலின் வளரொளி வனப்பு வாய்ப்ப

(இ-ள்.) அருகில் அழகிய வண்டுகள் நெருங்கிய குளிர்த் த மலர்களைமுடித்த அளகபந்தியானது வாசனைவீசுகின்ற பூமாலையோடு சோந்திருக்கும் அழகிய நெற்றியின் அழகைப் பார்க்குமிடத்தில், பூங்கொம்புபோன்ற பூம்பாவையாருக்கு அழகின் மழைபொழியும்படி மேகம் தன் கீழிட்டவளைந்த இந்திரவில் வினது மிக்க ஒளியின் அழகையடையவும்.—எ-று. (௧௦௬௬)

புருவமென் கொடிகள் பண்டு புரமெரித் தவாத நெற்றி யொருவிழி யெரியி னீற யருள்பெற வுளனாங் காமன் செருவெழுந் தனுவ தொனறுஞ் சேமவில லொன்று மாக விருபெருஞ் சிலைகண் முன்கொண் டெழுந்தனபோலவேறப.

(இ-ள்.) புருவமென்னும் மிருதுவாகிய கொடிகள், பூர்வத்தில் திரிபுரங்களை யழித்தருளிய சிவபெருமானது நெற்றியிலுள்ள ஒப்பற்ற விழியினின்று ண்டாகிய நெருப்பில் சாம்பராய், அவரது திருவருளைப் பெருங்கால்வடிவம்பெறத் தோன்றிய மன்மதன் போக்கெழுமின்ற வில்லொன்றும், அதற்குச் சேமமாகிய வில்லொன்றுமாக இரண்டு பெரிய வீற்களை முன்னேகொண்டு எழுந்தாற்போலத் தோன்றவும்.—எ-று. (௧௦௬௭)

மண்ணிய மணியின் செயய வளரொளி மேனி யாடன் கண்ணினை வனப்புக் காணிற் காமரு வதனத் திங்கட் டண்ணளி விரிந்த சோதி வெள்ளத்திற் றகைவி னீள வொண்ணிறக் கரிய செய்ய கயலீரண் டொத்து லாவ.

(இ-ள்.) அலங்கரிக்கப்பெற்ற மாணிக்கம்போன்ற சிவந்த ஒளிவளர்கின்ற திருமேனியையுடைய பூம்பாவையாரது இருவிழிகளின் அழகைக் காணுமிடத்து அழகிய முகமென்னுஞ்சந்திரனது குளிர்ச்சியிருந்த ஒளிவெள்ளத்தில், பெருமைபொருந்திய நீண்ட ஒளிமிக்க கருமையுஞ் செம்மையுங்கலந்த இரண்டு சேற்கண்டைகளையொத் துலாவவும்.—எ-று. (௧௦௬௮)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௪௦௭

பணிவள ரலகுற பாலை நாசியும் பவள வாயு
நணியபே ரொளியிற் றேன்று நலத்தினை நாடு வராககு
மணிநிறக் கோபங் கண்டு மறந்து வவ்வத தாழு
மணிநிறக் காம ரூபி யனையதா மழகு காட்ட.

(இ-ள்.) சர்ப்பம்போல வளர்ந்த நிதம்பத்தையுடைய பூம்பாவையாரது மூக்கும், பவளம்போன்ற வாயும் பொருந்திய பேரொளியினால் தோன்றுகின்ற அழகைப் பார்ப்பவர்களுக்கு மாணிக்கத்தின் நிறம்போன்ற இந்திரகோபத்தைப் பார்த்து, அதனைக் கவரும்படித் தாழ்கின்ற அழகிய நிறத்தையுடைய பச்சோந்தியை யொத்ததாகிய அழகினைக் காட்டவும்—எ-று. (௧௦௭௬)

இளமயி லனைய சாய லேநதிழை குழைகொள் காது
வளமிகு வனப்பி னாலும் வடிந்ததா ளுடைமை யாலுங்
கிளரொளி மகர வேறு கெழுமிய தன்மை யாலு
மளவில்லி ரனங்கன் வென்றிக கொடியிரண் டனைய வாக.

(இ-ள்.) இளமைபொருந்திய மயிலை யொத்தசாயலையும், சிறந்தஆபரணத்தையு மணிந்த பூம்பாவையாரது குண்டலத்தையணிந்த காதானது வளப்பமிக்க அழகினாலும், வடிந்த காதுத்தண்டை யுடைத்தாயிருப்பதாலும், மிக்க ஒளியினையுடைய மகரகுண்டலமானது பொருந்திய தன்மையினாலும் அளவற்ற சிறப்பினையுமுடைய மனமதனது இரண்டு வெற்றிக்கொடியை யொத்தனவாக விளங்கவும்—எ-று.

மனமதனுக்குச் சிலேடையாகப் பொருள் கொள்ளங்கால் வடிந்ததாள் என்பதற்கு, கொடிபரத்தில், வடிந்த அடி என்றும். மகரவேறு என்பதற்குச் சுறவேறு என்றும், பொருள்கொள்க. காதுத்தண்டாவது காதின்னீழ்த்தண்டு. (1)

விறபொலி தரளக கோவை விளங்கிய கழுதது மீது
பொறபமை வதன மாரும பதுமநன் னிதியம் பூப்ப
நற்பெரும் பணில மென்னு நனனிதி போன்று தோன்றி
யறபொலி கண்டா தந்த வருடகடை யாளங் காட்ட.

(இ-ள்.) ஒளிபொருந்திய முத்துமாலேவிளங்குங் கழுத்தானது, தன் மீது அழகமைந்த முகமென்னும் பதுமநிதி மலரும்படி, அதன்மீது பெரிய சங்கநிதிபோன்று தோன்றப்பெற்று, காளகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான தந்தருளிய திருவருளுக்கு ஓரடையாளத்தைக்காட்டவும்—எ-று. (௧௧௦௧)

எரியவிழ் காந்தண் மென்பூத் தலையொடுத் திசைய வைத்துத்
திரள்பெறச சுருககுரு செச்சசை மாலையோ தெரியின் வேறு
கருநெடுங் கயறகண் மங்கை கைகளாற காந்தி வெள்ள
மருகிழிற் தனவோ வென்னு மதிசயம் வடிவிற றேன்ற.

(இ-ள்.) கருமைபொருந்திய நீண்ட கயல்போலுங் கண்களையுடைய பூம்பாவையாரது வடிவில், (பார்ப்பவர்களுக்குக்) கைகள் காரணமாக எரிபோல் மலர்ந்த செங்காந்தள்மலரை நுனியில்தொடுத்துப் பொருந்தவைத்து, அதன் மேல் உருட்சியாகக்கட்டிய வெட்சிப்பூமாலையோ? அதுவன்றி, வேறு ஆராயு

ஙகால், உடமன் கந்திவெள்ளமானது அருகிலவழிந்தனவோவென்னும் அதிசயந்தோன்றவும்.—எ-று. (கக௦௨)

ஏசெழு மாபிற் பொங்கு மேந்தினங் கொங்கை நாகக்
காடுகெழு விடத்தை நீக்குங் கவுணியா தலைவா நோக்கா
லாதிரு வருளிற பூரித் தடங்கிய வருத குமபச
சோகெழு முகிழைக காட்டுஞ் செவ்வியிற றிகழந்து தோன்ற.

(இ-ள்.) அழகுமிக்க மார்பில் விளங்குகின்ற இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்கள் பாம்பின கரிய விஷத்தை யொழித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது அருளுக்கத்தால் பொருந்திய திருவருளினால் பூரித்து அடங்கிய அமுதகும்பங்களின் வாயிலடைத்த சிறந்த குமிழக்காட்டுகின்ற அழகால் விளங்கித்தோன்றவும்.—எ-று. (கக௦௩)

காமவே ளென்னும வேட னுந்தியிற கரந்து கொங்கை
நேமியம் புடக டமமை யகப்பட நேரி தாய
தாமநீன கண்ணி சோத்த சலாகைதூக நியதே போலும்
வாமமே கலைகுழ வலலி மருங்கினமே லுரோம வல்லி.

(இ-ள்.) அழகிய மேகலாபரணமணிந்த பூம்பாவையாரது இடையின் மேலுள்ள மயிரொழுங்கானது, மன்மதனென்னும் வேடனானவன் நாடியினுள்ளே மறைந்து கொங்கையாகிய சக்கரவாகப்புட்களை யகப்படுத்தும்பொருட்டு ஒழுங்காகிய கயிறுகளில் நீண்டகண்ணிகளைக்கோதத லுர் சலாகை தூக்கியதை யொத்திருக்கவும்.—எ-று. (கக௦௪)

பிணியவிழ் மலர்மென கூந்தற பெண்ணொ தனையான் செம்பொ
னணிவள ரல்கு றங்க ளரவுசெய் பிழையா லஞ்சி
மணிகிளா காஞ்சி சூழந்து வனப்புடை யலகு லாகிப்
பணியுல காஞ்சு சேடன பணமவிரித் தடைதல காட்ட.

(இ-ள்.) கட்டவிழ்ந்த மலர்களைமுடித்த மிருதுவாகிய கூந்தலையுடைய பெண்களுள் அமுதம்போன்ற பூம்பாவையாரது கிவந்த பொன்னாபரணங்கள் விளங்குகின்ற நிறம்பமானது, பாதலத்தையரசாட்சிசெய்யும் ஆதிசேடன் தங்கள் சுற்றமாகிய பாம்பானது இப் பூம்பாவையாருக்குச்செய்த குற்றத்தால் அச்சமுற்று மணிகள்விளங்குவ் காஞ்சியென்னும் ஆபரணமணிந்து அழகிய நிறம்பவருவமாய்ப் படம்விரித்தடைந்த தோற்றத்தைக்காட்டவும்.—எ-று. (கக௦௫)

வருமயி லணைய சாயன் மங்கைபொற குறங்கின் மாமை
கரியினம் பிடிக்கை வென்று கதலிமென் றண்டு காட்டத்
தெரிவுறு மவர்க்கு மென்மைச செழுமுழந் தாளின் செவ்வி
புரிவுறு பொறபந் தென்னப் பொலிந்தொளி விளங்கிப் பொங்க.

(இ-ள்.) வருகின்ற மயிலையொத்த சாயலையுடைய பூம்பாவையாரது அழகிய துடையின் நிறமானது, யானையினம்பிடியினது துடிக்கையை வென்று வாழையினது மிருதுவான இளந்தண்டையொத்து விளங்கவும், நன்காராய்ந்த வர்களுக்கு மிருதுவாகிய செழிய முழந்தாளினிழகானது, கட்டிய பொற்புத்து போலப் பொலிந்து ஒளிவிளங்கி யோங்கவும்.—எ-று. (கக௦௬)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௪௦௯

பூவலா நறுமென் கூந்தற பொற்கொடி கணைக்கால் காம
னாவநாழிகையே போலு மழகினின் மேன்மை யெய்த
மேவிய செம்பொற றட்டின் வனப்பினை மீதிட் டென்று
மோவியாக கெழுத வொண்ணுப பரட்டொளி யொளிவுற் றோங்க.

(இ-ள்.) பூக்கள் அலாந்து நறுமணங்கமழும் மிருதுவாகிய கூந்தலையு
டைய பூம்பாவையாரது கணைக்காலானது மன்மதனது அம்புக்கூட்டை யொ
த்த அழகால் சிறப்பினையுடையவும் ; பொருந்திய செம்பொன்னாலாகிய தரா
சுத்தட்டின் அழகைவென்று, எப்பொழுதும் சித்திரக்காரராலெழுதமுடியாத
காற்பரகெளி னொளியானது விளங்கித்தோன்றவும்.—எ-று. (௧௧௦௭)

கற்பக மீன்ற செவ்விக காமரு பவளச் சோதிப
பொற்றிரள வயிரப பததிப் பூநதுணர் மலாந்த போலு
நற்பதம பொலிவு காட்ட ஞாலமும விசமபு மெலலா
மறபுத மெய்தத தோன்றி யழகினு கணியாய நின்றாள்.

(இ-ள்.) கற்பகத்தருவீன்ற அழகியபவளவண்ணத்தில் பொற்றிரளோடு
வயிர வொழுங்குகளையுடைய பூங்கொத்துகள் மலாந்தாற்போலும் நல்லபாதங்
கள் பொலிவைக்காட்டவும், மண்ணுலகும் விண்ணுலகுமாகிய எல்லாவுலக
ங்களும் ஆச்சரியமடையுமபடி வெளிப்பட்டு அழகினுக்கு ஓரழகாகநின்றார். ( )
எண்ணிலாண் டெய்தும வேதாப படைத்தவ ளெழிலின் வெள்ள
நண்ணுநான் முகத்தாற் கண்டா னவளினு நலலா டன்பாற்
புண்ணியப பதினா றுண்டு போபெறும் புகலி வேந்தா
கண்ணுதல கருணை வெள்ள மாயிர முகத்தாற் கண்டார்.

(இ-ள்.) அளவற்ற வருடங்கள் நிலைபெற்றிருக்கும் பிரமணுவன் தான்
படைத்த திலோத்தமையினது அழகின் வெள்ளத்தைப் பொருந்திய நான்கு
முகங்களாற் பார்த்தான் , அத்திலோத்தமையினுஞ் சிறந்த இப்பூம்பாவையா
ரிடத்துப் புண்ணியவடிவமாய்ப் பதினாறுவதுடையவொன்று பேர்பெற்ற
திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையா சிவபெருமானது திருவருள் வெள்ளத்தை
அநேகமுகத்தாற் பார்த்தருளினார்.—எ-று. (௧௦௧௬)

வேறு.

இன்னணம விளங்கிய வோகொள் சாயலா
டன்னைமுன கண்ணுறக கண்ட தாதையார்
பொன்னணி மாளிகைப் புகழி வேந்தாதாள்
சென்னிறிற் பொருந்தமுன் சென்று வீழ்ந்தனர்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு பேரழகோடு விளங்குகின்ற அழகிய சாயலையுடைய
அப்பூம்பாவையாரைத் தன்கண்ணுக்கு முன்னே பார்த்த சிவநேசசெட்டியார்
பொன்மயமான அழகிய மாளிகைகளையுடைய சீகாழித்தலைவராகிய திருஞான
சம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகள் தமதுசுரசிற் பொருந்தும்படி முன்னே
சென்று பூமியில் விழுந்து வணங்கினார்.—எ-று. (௧௧௧௦)

அணங்கினு மேம்படு மன்ன மன்னவன்
பணம்புரி யரவளைப் பரமா முன்பணிந்
திணங்கிய முகின்மதிற் சண்பை யேந்தலை
வணங்கியே நின்றனள் மண்ணு ளோடொழி.

(இ-ள்.) தெய்வப்பெண்களினுஞ் சிறந்த அன்னத்தையொத்த அப்பும் பாவையார் படத்தையுடைய பாம்பை அணாக்கச்சாகவணிந்தஸ்ரீகபாலீசனாத் திருமுன்னின்று வணங்கி, மேகங்கள் பொருந்திய மதில்கூழ்ந்த சீகாழித்தலைவ ராகிய பிள்ளையாரை உலகத்தார் தொழுமபடி வணங்குகின்றார்.—எ-று. (ககக)

சீரகெழு சிவநேசா தமமை முன்னமே
கார்கெழு சோலைகூழ் காழி மன்னவ
கோகெழு சிறப்பினும் மகலோக கொண்டினிப்
பார்கெழு மணையினிற் படாமி நென்றலும்.

(இ-ள்.) சிறப்புமிக்க சிவநேசசெட்டியாரை (ப்பாத்து), முன்னே, மே கங்கள் தவழுஞ் சோலைகூழ்ந்த சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை யார் அழகுமிக்க சிறப்பினையுடைய உமதுபுத்திரியை யழைத்துக்கொண்டு இனி உலகத்திற்கிறந்த உமது வீட்டிற்குச் செல்லுமென்று கூறியருளவும்.—எ-று.

பெருகிய வருளபெறும் வணிகா பிள்ளையார்
மருவுதா மரையடி வணங்கிப் போற்றுகின்
றருமையா லடியனேன் பெற்ற பாவையைத்
திருமணம் புணர்ந்தருள செயபு மென்றலும்.

(இ-ள்.) மிக்க திருவருளைப்பெற்ற சிவநேசசெட்டியார் திருஞானசம்ப ந்தப்பிள்ளையாரது தாமமைலாபோன்ற திருவடிகளைவணங்கித் துதித்துகின்று, அடியேன அருமையாகப்பெற்ற இப் புத்திரியைத் தேவரீர் திருக்கலியாணஞ் செய்து அருள்செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவும்.—எ-று. (ககக)

மற்றவா தமக்குவண் புகலி வாணாரீர்
பெற்றபெண் விடத்தினுல வீந்த பிள்ளையான
சுறவைவா சடையவா கருணை காண்வா
வுறப்பிப் பித்தலா லுறாத காதென.

(இ-ள்.) அச் சிவநேசசெட்டியாருக்கு, சிறந்த சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் நீர் பெற்ற இந்தப் புத்திரி விஷத்தா லிறந்தபி ன்பு, யான கூட்டமாகிய நீண்ட சடைமுடியையுடைய ஸ்ரீ கபாலீசரது திருவ ருளின் பெருமையை யாவரு மறியுமபடிக் குடத்தில நீண்டும் உகிப்பித்தலாள், நீர் கூறும் அவ்வுரை தகாதென்று தடுத்தருளவும்.—எ-று. (ககக)

வணிகருஞ் சுறமு மயங்கிப் பிள்ளையார்
ரணிமல ரடியிலவீழ்ந் தரற்ற வாங்கவா
தணிவினீள் பெருநதுயா தணிய வேத்தூற
றுணிவினே யருளசெய்தார் தூய வாயமையார்.

(இ-ள்.) சிவநேசசெட்டியாரும் அவா சுற்றத்தாரும் அவ் வார்த்தை யைக் கேட்டு மனமயக்கங்கொண்டு, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது அழகிய தாமமைலாபோன்ற திருவடிகளில் வீழ்ந்து புலம்பவும், குற்றமற்ற மெய்ம்மை யையுடைய பிள்ளையார் அவர்களது அடங்காத பெரிய துயரத் தணியும்படி வேதநூலின் சம்மதத்தை அவர்களுக்கு அருளிச்செய்தார்.—எ-று. (ககக)

தெள்ளுநீ தியின்முறை கேடட் ிரீர்க்கினை
வெள்ளமும் வணிகரும் வேட்கை நீத்திடப்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். சுகக

பள்ளநீரச செலவெனப் பரமா கோயிலி
னுள்ளெழுந் தருளின ருடைய பிள்ளையாரா.

(இ-ள்.) தெளிவாகிய நீதியின் முறைமையைப் பிள்ளையாரால் கேள்வி
ப்பட்ட சிறந்த உறவினாகூட்டமும், சிவநேசசெட்டியாரும் (பூம்பாவையாரா
த் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்குத் திருமணஞ்செய்யக் கருதியிருந்த) விரு
ப்பம் நீங்க, பள்ளத்திற்பாயும் நீரின்வேகம்போல, ஸ்ரீகபாலீசரது திருக்கோயி
லினுள் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரா எழுந்தருளினா.—எ-று. (கக்கக)

பான்மையால வணிகரும் பாவை தனமண
மேனையோர்க கிசைகிடிலே னென்று கொண்டுபோய்
வானுயா கன்னிமா டத்து வைத்தனா
தேனமா கோதையுஞ் சிவததை மேவினா.

(இ-ள்.) (பிள்ளையார் அவ்வாறு தடுத்துவிட்ட) முறைமையினால், சிவ
நேசசெட்டியாரும் பூம்பாவையாரது விவாகத்தை வேறொருவருக்குச்செய்ய
உடன்பட்டெனன்று (அவ்வம்மையாரா) அழைத்துக்கொண்டுபோய், வின்னு
லகளவுயர்ந்த கன்னிமாடத்தில் வைத்தார்; தேன பொருந்திய மலர்மாலையணிந்த
அப் பூம்பாவையாரும் (பின்பு) சிவபெருமானையடைந்தார்.—எ-று. ( )

வேறு.

தேவாபிரா னமானதருளுந் திருக்கபா லீசரசரத்து
மேவியனா னத்தலைவா விரிஞ்சனமுத லெவ்வுயிராகருங்
காவலனா பெருங்கருணை கைதந்த படிபோற்றி
பாவலர்செந் தமிழ்பாடிப் பன்முறையும் பணிநதெழுவாரா.

(இ-ள்.) ஸ்ரீ சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளுந் திருக் கபாலீச்சரமென்
னுந்திருக்கோயிலில் எழுந்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரா பிரமன் முத
லிய எல்லா வுயிரகளுக்கு முதலவராகிய ஸ்ரீகபாலீசரது பெருங்கருணையானது
உபகரித்தமுறைமையைத்துதித்து, செந்தமிழ்த்திருப்பதிகம் பாடியருளிப் பல
தரமும் வணங்கி யெழுவாராயினா.—எ-று. (கக்கக)

தொழுதுபுறம்போந்தருளித் தொண்டா குழாமபுடைகுழப்
பழுதிலபுகழத் திருமயிலைப் பதியிலமார் தருளுநான்
முழுதுலகுந் தருமிறைவா முத்தரூனம் பலவிறைஞ்ச
வழுதுலகை வாழவிததா ரப்பதியின மருங்ககலவாரா.

(இ-ள்.) வணங்கித் திருக்கோயிலின புறத்தே யெழுந்தருளி அடியார்
திருக்கூட்டங்கள் பக்கங்களிற் சூழும்படிச் சூற்றமற்ற திருமயிலை யென்னுந்
திருப்பதிய லெழுந்தருளியிருக்கு நாள்களில், சாவலோகங்களையும் படைத்தரு
ளிய சிவபெருமா னெழுந்தருளும் முதனமைபொருந்திய பல திருப்பதிகளை
வணங்கும்பொருட்டு (அம்மே யப்பா வென்றுகூறி) அழுது, உலகத்தை வாழ
ச்செய்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரா அததிருமயிலைத் திருப்பதியினி
ன்றும் புறத்தே நீங்குவாராயினா.—எ-று. (கக்கக)

திருத்தொண்ட ரங்குள்ளார விடைகொள்ளச் சிவநேசா
வருத்தமகன் றிடமதுர மொழியருளி விடைகொடுத்து

நிருத்தருறை பிறபதிகள் வணங்கிப்போய் நிறைகாத
லருத்தியொடுந் திருவான்மி யூர்பணிய வணைவுறார்.

(இ-ள்.) அங்குள்ள திருத்தொண்டர்கள் விடைபெற்றுக்கொள்ளவும்,
சிவனேசசெட்டியார் கொண்ட வருததம் நீங்க (அவர்க்கு) இனிய வார்த்தை
யருளிச் செய்து விடைகொடுத்தருளி, தாண்டவமூர்த்தியாகிய சிவபெருமா
ன் வீற்றிருந்தருளும் மற்றத் திருப்பதிகளை வணங்கிச் சென்று, நிறைந்த பெரு
விரும்பத்தோடும் திருவான்மியூரை வணங்க எழுந்தருளினார்.—எ-று. (ககஉ௦)

திருவான்மி யூர்மன்னுந் திருத்தொண்டா சிறப்பெதிர
வருவார்மங் கலவணிகண் மறுகுறிகாத் தென்கொள்ள
வருகாக விழிந்தருளி யவாவணங்கத தொழுதன்பு
தருவாராதங் கோயின்மணித் தடநெடுங்கோபுரஞ்சாரந்தார.

(இ-ள்.) திருவான்மியூரில்வாழும் அடியார்கள் கிறப்போடு எதிர்கொ
ள்ளும்படி வருபவாகளாய் மங்கல அணிகளைவீதியில் வரிசைாக அலங்கரித்து
என்கொண்டுவர, அத்திருப்பதியு னருகில் முத்துச்சிவிகையினின்று விழிந்த
ருளி, அவ்வடியார்கள் தம்மைவணங்கத் தாமு மெதிர்ந்தொழுது, பேரன்பைக்
கொடுத்தருளுஞ் சிவபெருமானது திருக்கோயிலின் அழகிய விசாலமாகிய
நீண்டதிருக்கோபுரத்தை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (ககஉ௧)

மிக்குயர்ந்த கோபுரத்தை வணங்கிவியன் றிருமுன்றில்
புககருளிக் கோயிலினைப் புடைவலங்கொண் டுள்ளனைந்து
கொக்கிறகு மதிக்கொழுந்துங் குளிர்புனலு மொளிரகின்ற
செக்காரிகர் சடைமுடியார சேவடியின் கீழததாழந்தார்.

(இ-ள்.) மிகுதியாக வுயர்ந்த திருக்கோபுரத்தை வணங்கி, விசாலமாகிய
திருமுற்றத்தை யடைந்தருளித் திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து உள்ளே
புகுந்து, கொக்கினிறகும, பிறைச்சந்திரனும், குளிரந்த கங்கைநதியும் விளங்கு
கின்ற சிவந்தசடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருவடியில் வணங்கியரு
ளினார்.—எ-று. (ககஉ௨)

தாழ்ந்துபல் முறைபணிந்து தம்பிரான் முன்னின்று
வாழ்ந்துகளி வரப்பிறவி மருந்தான பெருந்தகையைச்
சூழ்ந்தவிசைத் திருப்பதிகச் சொன்மலை வினாவுரையால
வீழ்ந்தபெருங் காதலுடன் சாததிமிக விற்புறார்.

(இ-ள்.) பலதரம் பூமியில்விழுந்து வணங்கி, அவ்வெம்பெருமானது சந்
நிதியில் நின்று சிவாநந்தப் பெருவாழ்வடைந்து மகிழ்ச்சியுண்டாகப் பிறவிக்கு
மருந்தாயுள்ள ஸ்ரீமருந்தச்சா இசைபொருந்திய திருப்பதிகமென்னும் பாமா
லையை வினாவுரையினால் மிக்க பெருவிரும்பத்தோடும் அருளிச்செய்து பேரி
ன்பமுற்றருளினார்.—எ-று. (ககஉ௩)

திருவான்மியூர் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரையுலாங்கடலிற்பொவிசங்கமவெளிப்பிவன
றியையுலாங்கழிமீனுருந்திருவான்மியூ

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். சுகந.

ருளாயுலாம்பொருளாயுலகாளுடையீர் சொலோ
வளாயுலாமடமாதுடனாகியமாணபதே.

மாதொகூறுடைநற்றவனைத்திருவான்மியூ
ராதியெம்பெருமானருளசெய்யவினாவுரை
போதியென்றெழுகாழியுளஞானசம்பந்தன் சொல
நீதியானினைவாரெடுவொனுலகாளவறோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - மருந்தீசர், தேவியார் - திரிபுரசுந்தரியம்மை.

பரவிவரு மானந்த நிறைந்ததுளி கண்பனிப்ப
விரவுமயிர்ப புளகங்கண் மிசைவிளங்கப் புறத்தனைவுற
றாவநெடுந் திராவேலை யணிவானமி யூரதனுட
சிரபுரத்துப் புரவலனா சிலநாளங் கினிதமாநதாரா.

(இ-ள்.) பரவிவருகின்ற நிறைந்த ஆனந்தக்கண்ணீர் கண்களினின்றும்
சிந்த, நெருங்கிய மயிர்ப்புளகங்கள் திருமேனியில் விளங்கப் புறத்திற் சென்ற
ருளி, ஒலிபொருந்திய நீண்டஅலைகளையுடைய கடற்கையிலுள்ள திருவான்மி
யூரென்னுந் திருப்பதியினிடத்துத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிலநாள்கள்
இனிமையோடு எழுந்தருளியிருந்தாரா.—எ-று. (ககஉச)

அங்கணமர் வாருலகா னுடையாராயருந்தமிழின்
பொங்குமிசைப பதிகங்குள பலபோற்றிப் போந்தருளிக
கங்கையணி மணிமுடியார பதிபலவுங் கலந்திறைஞ்சிச
செங்கண்விடைக்கொடியாராதமிடைசு கரத்தைச் சோவுறறா.

(இ-ள்.) அங்கு எழுந்தருளியிருக்குந் திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார்
சர்வ லோகங்களையுந் தமக்கடியமையாகவுடைய ஸ்ரீ மருந்தீசரை அரிய தமிழினு
லாகிய மிக்க இசையினையுடைய பலதிருப்பதிகங்களால் துதித்து,அங்குநின்ற
மெழுந்தருளி, கங்கைநதியை யணிந்த அழகிய திருமுடியையுடைய சிவபெரு
மானெழுந்தருளிய பல திருப்பதிகளை யடைந்து வணங்கி, சிவந்த கண்களை
யுடைய இடபக்கொடியை யுயர்த்திய சிவபெருமானது திருவிடைச்சுரமென்
னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (ககஉரு)

சென்னியிள மதியணிந்தாரா மருவுதிரு விடைச்சுரத்து
மன்னுதிருத தொண்டாகுழா மெதிர்கொள்ள வந்தருளி
நன்னெடுங்கோ புரமிறைஞ்சி யுட்புகுந்து நறகோயி
றன்னைவலங் கொண்டணைந்தாரா தம்பிரான திருமுனடி.

(இ-ள்.) சிரசில் இளம்பிறையையணிந்த சிவபெருமா னெழுந்தருளிய
அத்திருவிடைச்சுரத்திலவாழும் அடியார் திருக்கூட்டங்கள் எதிர்கொள்ளும்ப
டி அங்குச் சென்றருளி, நல்ல உயர்ந்த திருக்கோபுரத்தை வணங்கி யுள்ளே
புகுந்து அழகிய திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, சிவபெருமான சந்நிதி
யில் அடைந்தருளினார்.—எ-று. (ககஉக)

கண்டபொழு தேகலந்த காதலாற கைதலைமேற
கொண்டுதல முறவிழுந்து குலவுபெரு மகிழ்ச்சியுடன்

மண்டியபேரன்புருகி மயிர்முகிழ்ப்ப வணங்கியெழுந்
தண்டர்பிரான் திருமேனி வண்ணங்கண் டத்சயித்தாரா.

(இ-ள்.) சிவபெருமானைத் தரிசித்தபொழுதே உண்டாகி அன்பினால்
கைகளைச் சுரமேற் குவித்துப் பூமியிற் பொருந்த விழுந்து வணங்கி மிக்கபெரு
மகிழ்ச்சியோமெனெருங்கிய பேரன்பினால் மனமுருகி உரோமாஞ்சிதமுண்டாக
நமஸ்கரித் தெழுந்து, தேவர்கள் நாயகராகிய அவ்வெம்பெருமானது திருமே
னியின் நிறத்தைக் கண்டு அதிசயமடைந்தருளினார்—எ-று. (ககஉஎ)

இருந்தவிடைசு சுரமேவு மிவாவண்ண மென்னேயென்
றருந்தமிழின் திருப்பதிகத் தலாமாலை கொடுபரவித்
திருந்துமனங் கரைந்துருகத் திருக்கடைக்காப் புச்சாததிப
பெருந்தனிவாழ வினைபபெற்றா பேருலகின் பேற்றாரா.

(இ-ள்.) திருவிடைச்சுரத்தி லெழுந்தருளிய இவ் வெம்பெருமான்
இருந்தவண்ணம் எனவென்று அரிய தமிழ்த்திருப்பதிகமாலையால் துதித்து,
திருத்தமாகிய மனங்கரைந்துருகப்படித் திருக்கடைக்காப்பைச் சாத்தியருளி,
பெரிய உலகத்திற்குப் பெரும்பேறு யவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்
பிள்ளையார்ஓட்பற்ற சிவநந்தப்பெருவாழ் வடைந்தருளினார்.—எ-று. (ககஉஉ)

திருவிடைச்சுரம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வரிவளரவிரொளியரவனாதாழ்வாசடைமுடி மிசைவளர்மதி
சூடிக, கரிவளரதருகழறகாலவலனேநதிக கனலெரியாடுவர்காடர
ங்காக, வரிவளரதருபொழிவிளமயிலால வெண்ணிறத்தருவிகடிண்
னெனவீழு, மெரிவளரினமணிபுனமணிசசார விடைச்சுரமேவிய
விவர்வணமென்னே.

மடைச்சுரமறிவனவாழையுங்கயலு மருவியவபுறனில்வரும்பு
னற்காழிச, சடைச்சுரத்துறைவதோரபிறையுடையண்ணல சரிதை
களபரவிநினுருகுசம்பந்தன், புடைச்சுரத்தருவனாபபூக்கமழ்சா
ரற் புணர்மடநடையவாபுடையிடைபார்ந்த, விடைச்சுரமேததிய
விசையொடுபாட விவைசொலவல்லவாபிணியிலாதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - இடைச்சுரநாதர், தேவியார் - இமயமடக்கோடியம்மை.

நிறைந்தாரா வேட்கையினு னின்றிறைஞ்சிப புறம்போந்தங்
குறைந்தருளிப் பணிகினு ருமைபாக ருளபெற்றுச்
சிறந்ததிருத் தொண்டருட் னெழுந்தருளிச் செநதுருதி
யறைந்தளிகள பயில்சாரற் திருக்கமூக்குன் நினைவேந்தார்.

(இ-ள்.) நிறைந்த பெருங்காதலால் திருமுன்னின்று வணங்கிப் புறத்
திற் சென்று அத்திருப்பதியில் வசித்தருளி (நாள்தோறும்) பணிகின்ற பிள்ளை
யார் பார்வதிபாகராகிய ஸ்ரீ இடைச்சுரநாதரது திருவருளைப்பெற்றுச் சிறந்த
திருத்தொண்டாகனோடு மெழுந்தருளி, வண்டிகள் செந்துருதி யென்னும் பண்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம்- சுகநி

ணைப் பாடி வசிக்கின்ற மலைச்சாரலையுடைய திருக்கழுக்குன்ற மென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்—எ-று. (கக௨௯)

சென்றணையும் பொழுதின்கட டிருத்தொண்ட ரொதிர்கொளஎப் பொன்றிகழு மணிசசிவிகை யிழிந்தருளி யுடன்போந்து மன்றலவிரி நறுஞ்சோலைத் திருமலையை வலங்கொண்டு மின்றயங்குஞ் சடையாரை விருப்பினுடன பணிகினரா.

(இ-ள்.) அத் திருப்பதியைச் சென்று சேரும்பொழுது அங்குள்ள திருத்தொண்டர்கள் எதிர்கொண்டுவர, பொன்மயமாக விளங்குகின்ற அழகியமுத்துச்சிவிகையினின்று மிறங்கியருளி அவாகளுடன் சென்று, வாசனை பொருந்திய நல்ல சோலை சூழ்ந்த அத் திருமலையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, மின்போல் விளங்குஞ் சடைமுடியையுடைய ஸ்ரீவேதகிரீசரை விருப்பத்துடன் வணங்குகின்ற ராயினார்.—எ-று. (கக௩௦)

திருக்கழுக்குன்றத்தமாந்த செங்கனகத் தனிககுன்றைப் பெருக்கவளா காதலிற்றை பணிந்தெழுந்தது பேராத கருத்தினுடன் காதலசெயுங் கோயிலகமுக குன்றென்று திருப்பதிகம புனைந்தருளிச் சிந்தைநிறை மகிழ்வுறரா.

(இ-ள்.) திருக்கழுக்குன்றத்தி லெழுந்தருளிய சிவந்த பொன்மலைபோன்ற ஸ்ரீவேதகிரீசரை மிக்க ஆசையினால் வணங்கி யெழுந்து, நீங்காததிருவுள்ளத்தோடும், “காதல்செய கோயில் கழுக்குன்றே” என்றுநீறி லமைத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளித் தமது திருவுள்ளத்தில் மிக்கமகிழ்ச்சியடைந்தருளினார்—எ-று. (கக௩௧)

திருக்கழுக்குன்றம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுடையானொருகா திறலாயகுழைதாழ
வேடுடையான்றலைகலனாகவிர நதுணனு
நாடுடையானளளி ருளேமநடமாடுங்
காடுடையானகாதலசெய்கோயிலகமுககுன்றே.

கண்ணுதலான்காதல்செய்கோயிலகமுககுன்றை
நண்ணியசொ ஞானசம்பந்தனறமிழமலை
பண்ணியல்பாறபாடியபத்து மிவைவலலாரா
புண்ணியராய்விண்ணவரோடுமபுகுவாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-வேதகிரீசர்; தேவியா-பெண்ணினல்லாளம்மை.

இன்புறநங் கமாந்தருளி யீறிலபெருந் தொண்டருடன்
மின்பெற்ற வேணியின ரருளபெற்றுப் போந்தருளி
யென்புற வணிமாப டொலையிலா வாட்சுபுந்
தன்புற மகிழ்ந்ததிரு வசசிபுபாக் கத்தணைந்தார்.

(இ-ள்.) பேரின்பமடைந்து அத்திருப்பதியி லெழுந்தருளி, அளவற்ற பெரிய திருத்தொண்டர்களோடும், மின்போல் விளங்குகின்ற சடைமுடியை

யுடைய ஸ்ரீ வேதகிரீசரது திருவருளைப்பெற்று அங்குநின்று மெழந்தருளி எலும்புமாலையை யணிந்த அழகிய திருமார்பினையுடைய சிவபெருமான் அளவில் லாத ஆட்சிபெற்று அன்புற்று மகிழ்த்தெழுந்தருளிய திருஅச்சிறுபாக்கமென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்—எ-று. (ககநஉ)

ஆதிமுதல வனாவணங்கி யாட்சிகொண்டா றொனமொழியுங் கோதிறுப பதிகவிசை குலாவியபா டலிம்போற்றி மாதவத்து முனிவருடன் வணங்கிமகிழ்ந் தின்புறமுத் தீதகறமுஞ் செயகையினார் சிலநாளங் கமாந்தருளி.

(இ-ள்.) முதற்பெருங் கடவுளாகிய அவ் வெம்பெருமானை வணங்கி, “ஆட்சிகொண்டார்” என்று இறுதியிலமைத்துக்கூறியருளுங் குற்றமற்றதிருப்பதிகத்தில் இசை பொருந்திய செய்யுட்களால் துதித்து, மிக்க தவத்தினையுடைய அடியார்களோடு நாஸ்தோறும் வணங்கி மகிழ்ந்து இன்பமடைந்து, குற்றத்தை யொழிக்கும் நற்செய்கையையுடைய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் சிலநாள்கள் அங்கு வசித்தருளி—எ-று. (ககநஉ)

திருஅச்சிறுபாக்கம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்றிரண்டனனபுரிசடைபுரளப் பொருகடற்பவளமோட முனிமமபுரையக, குன்றிரண்டனனதோளுடையகலங் குலாயவெண்ணூலொடு கொழும்பொடியணிவா, மின்றிரண்டன்னதுண்ணி டையரிவைமெல்லியலாநோயோரபாகமாபபேணி, யன்றிரண்டுருவ மாயவெமமடிகளச சிறுபாக்கமதாட்சிகொண்டாரோ.

மைசசெறிகுவளைதவ்வோய்நிறையமதுமலாப பொய்கையிற் புதுமலாகிழியப, பசுநவெறிவயலவெறிகமழகாழிப பதியவரதிப திகவுணியாபெருமான், கைசசிறுமறியவன்கழலலாறபேணுக கருத்துடைஞானசம்பந்தனமழிகொண், டசசிறுபாக்கத்தடிகளையே த்துமன்புடையடியவருவினையிலோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-பாக்கபுரோசர், தேவியார்-அதிகந்தாமன்னொளம்மை.

ஏறணிந்த வெலகொடியா ரினிதமர்ந்த பதிபிறவு நீறணிந்த தொண்டருட னெதிராகொள்ள நோந்திறைஞ்சி வேறுபல நதிகானங் கடந்தருளி விரிசடையி லாறணிந்தார் மகிழ்ந்ததிரு வரசிலியை வந்தடைந்தார்.

(இ-ள்.) இடபத்தை யெழுதிய வெற்றிக்கொடியையுடைய சிவபெருமான் இனிமையாகவெழுந்தருளியமற்றத்திருப்பதிகளையும் விபுதியையணிந்த திருத்தொண்டர்களோடுத் தம்மை யெதிர்கொண்டவரச் சென்று வணங்கி, பல்வேறுநதிகளையும் காடுகளையும் கடந்து, விரிந்தசடையில கங்கைநதியையணிந்த சிவபெருமான் மகிழ்த்தெழுந்தருளிய திருஅரசிலியென்னுந் திருப்பதியை வந்தடைந்தருளினார்—எ-று. (ககநஉ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். சுகள

அரசிலியை யமர்ந்தருளு மங்கணர சைப்பணிந்து
பரசியெழு திருப்புறவார் பனங்காடரோ முதலாய
வினாசெயமலாந் கொன்றையினர் மேவுபதி பலவணங்கித்
தினாசெய்நெடுங் கடலுதித்த திருத்திலலை நகரணைந்தார்.

(இ-ள்.) திருஅரசிலியென்னுந் திருப்பதியிலவீற்றிருந்தருளும் அழகிய
காருண்ணியமூர்த்தியாகிய சிவபெருமானைவணங்கி, (அடியார்கள்)துதித்தெழு
கின்ற திருப்புறவார்பனங்காட்டீர்முதலிய வாசனை பொருந்திய கொன்றைம
லாமாலையை யணிந்த சிவபெருமா ன எழுந்தருளியபலதிருப்பதிகளை வணங்கி
அலைச்சுகின்ற நீண்டகடலுஞ்ந்த ஸ்ரீசுதம்பரமென்னுந் திருப்பதியை யடைந்
தருளினார்—எ-று. (கக௬டு)

எல்லையின்னா னாதலைவ றொழுந்தருள வெதிாகொள்வார்
தில்லையிலவா முந்தணர்மெய்த திருத்தொண்டர் சிறப்பினோடு
மலகியெதிர பணிந்திறைஞ்ச மணிமுத்தின் சிவிகையிழிந்
தல்குபெருங் காதலுட னஞ்சலிகொண் டணைகின்றார்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத சிவஞான தலைவராகியபின்னையார் அங்கெழுந்
தருளும்பொழுது அவரை யெதிர்கொள்ளும்படி தில்லைவாழ்ந்தணர்களும், மெ
ய்ம்மைபொருந்திய திருத்தொண்டர்களும் சிறப்புடன் நெருங்கி எதிரில்தாழ்
ந்து வணங்க, அழகியமுத்துச்சிவிகையினின்றும் கீழிறங்கியருளிப்பொருந்திய
பெருவிருப்பத்தோடுமவணங்கி அவர்களுடன் வருவாராயினார்—எ-று(கக௬௯)

திருவெல்லை யினைப்பணிந்து சென்றனைவார் சேண்விசும்பை
மருவிவினங் கொளிதழைக்கும வடதிசைவா யிலைவணங்கி
புருகுபெருங் காதலுட னுட்புகுநது மறையினோலி
பெருகிவளா மணிமாடப் பெருந்திருவீ தியையணைந்தார்.

(இ-ள்.) திருவெல்லையை வணங்கி வருகின்ற பின்னையார் உயர்ந்தவின்
னுலகையடைந்து விளங்குகின்ற ஒளிமிருந்தவடதிசைத்திருக்கோபுரவாயிலை
வணங்கி, மனமுருகுகின்ற பெருவிருப்புடன் உள்ளேபுகுந்து வேதங்களிலே
சைமிகுத்து வளாகின்ற அழகிய மாடவீதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று. ( )

நலமலியுந் திருவீதி பணிந்தெழுந்து நறறவாதங்
குலநிறைந்த திருவாயில குவித்தமலாச செங்கையொடு
தலமுறமுன ருழந்தெயதித் தமனியமா ளிகைமருங்கு
வலமுறவந் தோங்கியபே ரம்பலத்தை வணங்கினார்.

(இ-ள்.) நன்மைமிகுந்த திருவீதியை வணங்கி யெழுந்து நல்லஅடியார்
கூட்டங்கள் நிறைந்திருக்குந் திருவாயிலில் சிரசில்குவித்த தாமரைமலர்போ
ன்ற சிவந்த திருக்கரங்களுடன் பூமியிற்பொருந்த வணங்கிச்சென்று கணகச
பையின் அருகில்பிரதக்ஷணஞ்செய்து உயர்ந்த பேரம்பலத்தை வணங்கியருளி
னார்—எ-று. (கக௭௮)

வணங்கியிக மனமகிழ்ந்து மாலையனுந் தொழுமபூத
கணங்கண்மிடை திருவாயில பணிந்தெழுந்து கண்களிப்ப
வணங்குதனி கண்டருள வம்பலத்தே யாடுகின்ற
குணங்கடந்த தனிககூத்தா பெருங்கூத்துக் குமபிடுவார்.

(இ-ள்.) பேரம்பலத்தை வணங்கி மனமகிழ்வடைந்து, பிரமவிஷ்ணுக் களுந் தொழத்தக்க பூதகணங்கள் நெருங்கிய திருவணுக்கண் நிருவாயிலே வணங்கி யெழுந்து, சிவகாமியம்மையார் தனிமையாகக் கண்களிக்கத் தரிசிக்கும்படித் திருவம்பலத்தில் ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளுங் குணத்தராகிய ஸ்ரீ நடராசப்பெருமானது பெரிய திருக்கூத்தைத் தரிசிப்பாராயினார்.—எ-று. (1)

தொண்டர்மனம் பிரியாத திருப்படியைத் தொழுதிறைஞ்சி மண்டுபெருங் காதலினு னோககிழுக மலாந்தெழுவா ரண்டமெலா நிறைந்தெழுந்த வானந்தத் துள்ளலெந்து கண்டபே ரின்பத்தின் கரையிலலா நிலையணைந்தார்.

(இ-ள்.) அடியார்களது திருவுள்ளத்தினின்று நீங்காத ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத் திருப்படியை வணங்கி, நெருங்கிய பெருவிரும்பத்துடன் ஸ்ரீ நடராசப்பெருமானைத் தரிசித்து முகமலாச்சியடைந்து எழுகின்ற பிள்ளையார் சர்வாண்டங்களிலும் வியாபித்தெழுந்த சிவாநந்தவெள்ளத்தில் அலைந்து தரிசித்த பேரின் பத்தினது அளவுகடந்த நிலைமையை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (ககச0)

அந்நிலைமையடைந்து திளைத் தாங்கெய்தாக காலத்தின் மன்னுதிரு வம்பலத்தை வலங்கொண்டு போந்தருளிப் பொன்னணிமா ளிகைவீதிப் புறத்தணைந்து போதுதொறு மின்னிசைவண் டமிழ்பாடிக் கும்பிட்டங் கினிதமாந்தார்.

(இ-ள்.) அத்தகைய பேரின்ப நிலைமையை யடைந்து அதில்முழுகி அங்கு நின்று நீங்கும்பொழுது, நிலைபெற்ற கணகசபையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து புறத்திற்சென்று, பொன்மயமாகிய அழகிய மாளிகைகளையுடைய திருவீதியில் வசித்தருளி, காலங்கள்தோறும் இனிய இசைபொருந்திய வளவிய தமிழ்ப் பதிகம்பாடி வணங்கி, அங்கு இனிதாக எழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று. (ககசக)

திருந்கியசீர்த் தாதையார் சிவபாத விருதயரும பொருந்துதிரு வளாபுகலிப் பூசுரரு மாதவரும் பெருந்திருமா லயன்போற்றும் பெரும்பற்றப் புலியூரி லிருந்தமிழா கரரணைந்தா னொனக்கேட்டு வந்தணைந்தார்.

(இ-ள்.) திருத்தமாகிய சிறப்பினையுடைய தந்தையாராகிய சிவபாத விருதயரும், மிக்க செல்வங்கள் நிறைந்த சோழியில்வாழும் வேதியர்களும், தவசிசோஷ்டர்களும், பெருமைபொருந்திய திருமாலும் பிரமனுத்துதிக்கும் ஸ்ரீ சிதம்பரத்தில் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையா னொழந்தருளினொன்று கேள்வியுற்று அங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.—எ-று. (ககசஉ)

ஆங்கவரைக் கண்டுகிறப் பளித்தருளி யவரோடுந் தாங்கரிய காதலினுற மம்பெருமான் கழல்வணங்க வோங்கு திருத் திலைவாழ்ந்தணரு முடனாகத் [தார். தேங்கமழகொன் றைச்சடையார் திருசசிற்றம் பலமபணிந்

(இ-ள்.) (பிள்ளையார்) அவர்களைப்பார்த்துச் சிறந்த உபசாரவார்த்தைகள் கூறி, அவர்களுடன் தாங்குதற்கரிய பெருவிரும்பினால் ஸ்ரீ நடராசப்பெருமானது திருவடிகளை வணங்கும்படி, சிறந்த திலைவாழ்ந்தணர்களுந் தம்முடன்கொல்ல, தேன்மணங் கமழும் கொன்றைமாலையணிந்த சடைமுடியை யுடைய அவ்வெம்பெருமானது திருச்சிற்றம்பலத்தைவணங்கியருளினார்.—எ-று.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். சகக

தென்புகலி யந்தணருந் திலலைவாழ்ந்தணர்மு
னன்புநெறி பெருகுவித்த வாண்டகையா ரடிபோற்றிப்
பொன்புரிசெஞ் சடைக்கூத்த ரருள்பெற்றுப் போந்தருளி
யின்புறுதோ ணியினமர்ந்தார் தமைவணங்க வெழுந்தருள.

(இ-ள்.) அழகிய சோழியினின்று வந்தவேதியர்களும் தில்லைவாழ்ந்த
ணர்களுக்குமுன்னே அன்பின்வழியை வீருத்திசெய்த பின்னையாரது திருவடிக
ளைத் துதித்து, பொன்போலும் முறுக்காகிய சடைமுடியையுடைய ஸ்ரீநட
ராசப்பெருமானது திருவருளைப்பெற்றுப்புறத்திற்சென்றருளி, இன்பம்பொரு
ந்திய திருத்தோணியிலெழுந்தருளும் ஸ்ரீதோணியப்பவாவணங்கும்படி யெழு
ந்தருள.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம்.

(ககசசு)

நற்றவாதங் குழாத்தோடு நம்பாதிரு நடஞ்செய்யும்
பொறபதியின் றிருவெலலை பணிந்தெழுந்த புறம்போந்து
பெற்றமுயாத தவரமாந்த பிறபதியும் புக்கிறைஞ்சிக்
கற்றவாகள பரவுதிருக் கழுமலமே சென்றடைவார்.

(இ-ள்.) நல்லதவத்தினையுடைய அடியார்கூட்டங்களோடும் சிவபெரு
மான் திருநடனஞ்செய்தருளும் அழகிய ஸ்ரீ சிதம்பரத்தின் திருவெல்லையை
வணங்கியெழுந்துபுறத்திற்சென்று, இடபத்தைக்கொடியாகவுயாததயசிவபெ
ருமானெழுந்தருளிய மற்றத் திருப்பதிகளையும்அடைந்து வணங்கிச் சகலசாஸ்
திரங்களையு முணர்ந்த புலவாகள் துதிக்கின்ற சோழிப்பதியைச்சென்று சேர்
வாராயினா.—எ-று.

(ககசரு)

பலபதிகள் கடந்தருளிப் பன்னிரண்டு பேர்படைத்த
தொலலைவளப் பூந்தராய தூரத்தே தோன்றுதலு
மலகுதிரு மணிமுத்தின் சிவிகையிழிந் தெதிராவணங்கிச
செவவயிசு பதியதன்மேற் றிருப்பதிக மருள்செய்வார்.

(இ-ள்.) பல திருப்பதிகளைக் கடந்தருளி, பன்னிரண்டு திருப்பெய
ரைப்பெற்ற பழமையாகிய வளங்கிறைந்த சோழிப்பதியானது தூரத்தில்தோ
ன்றவும் அழகிய முத்துச்சிவிகையினின்று மிறங்கி யெதிரோவணங்கிச் செல்வ
ங்கள் நிறைந்த அச்சோழித் திருப்பதியின்மேல் திருப்பதிகமருளிச் செய்வா
ராயினார்.—எ-று.

(ககசகசு)

மன்னுமிசை மொழிவண்டார் குழலரிவை யென்றெடுத்த
மின்னுசுடர் மாளிகைவிண் டாங்குவபோல வேணுபுர
மென்னுநிறை சொன்மலை யெடுத்தியம்பி யெழுந்தருளிப்
புன்னைமணங் கமழபுறவப் புறமபனையில வந்தணைந்தார்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற இசைபொருந்தியமொழியினையுடைய “வண்டார்
குழலரிவை” என்று தொடங்கி, ஒளிவிளங்குகின்ற திருமாளிகைகள் “விண்
டாங்குவபோலும் மிருவேணுபுரமதுவே” என்னு மிறுதியையுடைய திருப்ப
திகத்தைப்பாடிச் சென்றருளிப் புன்னைமலர்கள் வாசனைகமழுஞ் சோழியின்
புறத்திலுள்ள வயற்பக்கங்களில் வந்து சேர்ந்தருளினார்.—எ-று.

(ககசஎ)

திருவேணுபுரம் - பண் - நீட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்டார் குழலரிவையொடுமபிரியாவகைபாகம
பெண்டான்மிகவானுன்பிறைச்சென்னிப்பெருமானூர்
தண்டாமமாலரானுறைதவளந்நெடுமமாடம
விண்டாங்குவபோலும்மிகுவேணுபுரமதுவே.

வேதத்தொலியானுமமிகுவேணுபுரந்தன்னைப
பாதத்தினின்மனமவைத்தெழுபநதன்றனபாட
லேதத்தினையிலலாவிவைபத்தும்மிசைவலலாரா
கேதத்தினையிலலாசிவகெதியைப்பெறுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழிவளர் புறம்பணையின் மருங்கணைந்து வரிவண்டு
குழமலா நறுந்தீப தூபங்க ளுடன்றொழுது
காழிநகா சேர்மினெனக் கடைமுடிந்த திருப்பதிக
மேழிசையி னுடன்பாடி யெயினமுதா ருட்புகுந்தார.

(இ-ள்.) செழித்து வளர்கின்ற வயலிடங்களின் அருகிலடைந்து, வரி
பொருந்திய வண்டுகள்கூழும் மலர்களைக்கொண்டு நல்ல தீப தூபங்களோடும்
வணங்கி “காழிநகர்சேர்மின்” என்று கடையில்துடிந்த திருப்பதிகத்தைச்
சப்தசுரங்களும் பொருந்தப் பாடியருளி, மகிழ்ந்த பழைய சீகாழிப்பதியி
னுள்ளே புகுந்தருளினார்.—எ-று. (ககசுஅ)

சீகாழி - திருவிராகம் - பண் - நீட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நம்பொருணமக்களென்றுநசுசியிசசைசெய்துநீ
ரம்பரமடைந்துசாலவலலுய்ப்பதன்முன
மும்பர்நாதனுத்தமனெளிம்மிகுத்தசெஞ்சடை
நமபன்மேவுநன்னகாநலங்கொளகாழிசேர்மினே.

தக்கனூர்தலையரிந்தசங்கரன்றனதரை
யக்கினோடரவசைத்தவந்திவண்ணாகாழியை
யொக்கனானசமபந்தனுரைத்தபாடலவலலவா
மிக்கவின்பமெய்திவீற்றிருந்துவாழ்தனமெயமமையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேணுயர்ந்த திருத்தோணி வீற்றிருந்த சிவபெருமான்
றாணினைந்த வாதரவின் றலேப்பாடு தனையுன்னி
நீணிலைக்கோ புரமணைந்து நேரிறைஞ்சிப் புக்கருளி
வாணிலவு பெருங்கோயில் வலங்கொண்டு முன்பணிந்தார்.

(இ-ள்.) விண்ணுலகளவு முயர்ந்த திருத்தோணியென்னு மாலயத்தின்
வீற்றிருந்தருளிய சிவபெருமானது திருவடிகளை நினைந்த விருப்பத்தின் மேன்
மையைக் கருதி, உயர்ந்த நிலைகளையுடைய திருக்கோபுரத்தையடைந்து எதிரோ

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். சஉக

வணங்கி யுள்ளேபுகுந்தருளி, ஒளிவிளங்குகின்றபெரிய திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து திருமுன்னே வணங்கினார்.—எ-று. (ககசக)

முன்னிறைஞ்சித் திருவருளின் முழுநோக்கம் பெற்றேறிப் பொன்னிமயப் பாவையுடன் புணர்ந்திருந்த புராதனாச சென்னிமிசைக குவித்தகரங் கொடுவிழுந்து திளைத்தெழுந்து மன்னுபெரு வாழ்வெய்தி மனங்களிப்ப வணங்குவாரா.

(இ-ள்.) திருமுன்னேவணங்கித் திருவருளின் பூரணநோக்கத்தைப்பெற்று, பார்வதிதேவியாரோடு மெழந்தருளியதோணியப்பாசீரமேற்குவித்த திருக்கரங்களைக்கொண்டு பூமியில்விழுந்து வணங்கிப் பேராரந்தத்தழந்தி யெழுந்து, நிலைபெற்ற சிவாரந்தப் பெருவாழ்வடைந்து மனமகிழும்படி வணங்குவாராயினார்.—எ-று. (ககசூ)

பரவுகிருப பதிகங்கள் பலவுமிசை யினிற்பாடி
விரவியகண் ணருவிநீர் வெள்ளத்திற் குளித்தருளி
யரவணிந்தா ரருள்பெருகப புறமபெய்தி யனபருடன்
சிரபுரத்துப் பெருந்தகையார் தந்திருமா ளிகைசேர்ந்தாரா.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் துதிக்கின்ற பல திருப்பதிகங்களைப் பாடியருளி, நெருங்கிய ஆனந்தக்கண்ணீராகிய வெள்ளத்திலு முழுகி சர்ப்பாபரணராகிய தோணியப்பரது திருவருள்பெருகும்படிப் புறத்தேவந்து அடியார்களுடன் தமது திருமாளிகையை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (ககசூக)

மாளிகையி னுள்ளணைந்து மறையவர்கட கருள்புரிந்து
தாள்பணியும் பெருங்கிளைக்குத் தகுதியிற்ற றலையளிசெய
தாளுடைய தம்பெருமா னடியவாக ளுடனமர்ந்து
நீளவரும் பேரின்ப மிகப்பெருக நிகழுநாள்.

(இ-ள்.) திருமாளிகையி னுள்ளேயடைந்து, வேதியர்களுக்குவிடைகொடுத்தருளித் தமது திருவடிகளை வணங்கும் மிக்க சுற்றத்தாருக்கு முறைமைப்படி யுபசாரஞ்செய்து, தம்மையடிமையாகவுடைய சிவபெருமானடியார்களுடன் சேர்ந்து, மிக்க பேரின்பமதிகரிக்கஎழுந்தருளியிருக்கும்நாள்களில்.—எ-று. (ககசூட)

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம்.

காழி நாடுடையபிரான் கழல்வணங்கி மகிழ்வெய்த
வாழியினு மிகப்பெருகு மாசையுடன் றிருமுருகர்
வாழிதிரு நீலநக்கர் முதற்றெண்டா மறறெனையோர்
சூழுநெடுஞ் சுற்றமுடன் றேணிபுரந் தொழுதணைந்தார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளைவணங்கி மகிழ்கூரும்படி, கடலினும் மிகப்பெருகுகின்ற ஆசையோடு திருமுருநாயனார் திருநீலநக்கநாயனார் முதலிய அடியார்களும், அவரல்லாத மற்றையர்களும், தம்மைச் சூழ்ந்த பெருஞ்சுற்றத்தாருடன் சீகாழியை வணங்கி யடைந்தார்கள்.—எ-று. (ககசூஉ)

வந்தவரை யெகுகொண்டு மனமகிழ்ந்து சண்பையர்கோ
னந்தமில்சீ ரடியாக ளவரோடு மினிதமர்ந்து
சுந்தரவா ரணங்கினுடன் றேணியில்லீற் றிருந்தாராச்
செந்தமிழின் பந்தத்தாற் றிருப்பதிகம பலபாடி.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அவ்வாறுவந்த அடியார்களை யெதிர்கொண்டு மனமகிழ்ச்சியடைந்து, அளவற்ற சிறப்பினையுடைய அவ்வடியார்களோடும் இனிதாக அமர்ந்து, அழகியபெரியநாயகியாரோடு திருத்தோணியில் வீற்றிருந்தருளிய தோணியப்பணைச் செந்தமிழ்த்தொடையால் பலகிருப்பதிகங்கள் பாடியருளி.—எ-று. (ககருசு)

பெருமகிழ்ச்சி யுடன்செல்லப் பெருந்தவத்தாற் பெற்றவரு
மருவுபெருங் கிளையான மறையவரு முடன்கூடித்
திருவளர்ஞா னத்தலைவா திருமணஞ்செய் தருளுதற்குப்
பருவமிது வென்றெண்ணி யறிவிக்கும் பாங்கணைந்தார்.

(இ-ள்.) மிக்க மகிழ்ச்சியோடு சிலகாலஞ் செல்ல, பெரிய தவத்தினுற் பெற்ற சிவபாத விருதயரும், பொருந்திய பெரிய சுற்றத்தாராகிய வேதியர்களும் ஒருங்குசேர்ந்து, பிள்ளையார் திருக்கலியாணமகோற்சவஞ் செய்தருளுதற்குரிய காலம் இதுவென்று கருதித் தெரிவிக்கும் குணமுடையவராயடைந்தார்கள்—எ-று. (ககருரு)

நாட்டுமறை முறையொழுகக ஞானபோ னகருககுங்
கூட்டுவது மனங்கொள்வார் கோதின்மறை நெறிசசடங்கு
காட்டவரும் வேளவிபல புரிவதற்கோ கன்னிதனை
வேட்டருள வேண்டுமென விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்.

(இ-ள்.) வேதத்திற்கூறிய விதியொழுக்கமாகிய திருமணத்தைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்குஞ் செய்விப்பதை மனதின் கொண்ட அவ்வேதியர்கள் சூற்றமற்ற வேத விதிப்படிச் செய்யுஞ் சடங்குகளைக் காட்ட வருகின்ற பல வேள்விகளைச் செய்வதற்கு ஒரு கன்னிகையைத் திருமணஞ் செய்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்—எ-று. (ககருசு)

மற்றவாத மொழிகேட்டு மாதவத்தின்கொழுந்தனையார்
சுற்றமுறு பெரும்பாசத் தொடர்ச்சிவிடு நிலைமையராய்ப்
பெற்றமுயர்த் தவரநுண்முன் பெற்றதின ஸீசையாது
முற்றியதா யினுங்கூடா தென்றவாமுன் மொழிந்தருள.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய தவக்கொழுந்து போன்ற பிள்ளையார் அவர்கள் வார்த்தையைக் கேட்டருளிச் சுற்றத்தாரால் வருகின்ற பெரிய பாசத் தொடக்கை யொழிக்குங் கருத்துடையவராய், இடபக்கொடியையுயர்த்திய தோணியப்பரது திருவருளை முன்னே பெற்றதனால் அது பொருந்தாது; (அன்றி) முடியுமாயினும், அஃது எமக்குப் பொருந்தாதென்று அவர்களுக்கு முன்னே கூறியருள—எ-று.

இதுமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம்.

(ககருஎ)

அருமறையோ ரவாபின்னுங் கைதொழுதங் கறிவிப்பா
நிருநிலத்து மறைவழக்க மெடுத்தீர்நீ ராதலினால்
வருமுறையா லறுதொழிலின் வைதிகமா நெறியொழுகுந்
திருமணஞ்செய் தருளுதற்குத் திருவுள்ளஞ் செய்யுமென.

(இ-ள்.) அரிய வேதியர்கள் பின்னும் வணங்கியறிவிப்பார்கள், தேவரீர் பெரிய உலகத்தின் வேதவொழுக்கத்தை நிலைப்படுத்தினீர்; ஆதலால், வருகின்ற முறைமைப்படி ஆறுதொழிலோடுகூடிய வைதிய நெறியி் லொழுகுதற்கு

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். சஉ௩

ரிய திருமணஞ் செய்தருளுதற்குத் திருவுள்ளங் கொண்டருளவேண்டுமென்று கூற—எ-று.

அறுதொழிலாவன.—ஓதல் - ஓதுவித்தல் - வேட்டல் - வேட்டித்தல் - ஈதல் - ஏற்றல் என்பன. (ககடுக)

மறைவாழ வந்தணாதம வாய்மையொழுக கம்பெருகுந்
துறைவாழ்சு சுற்றத்தாரா தமக்கருளி யுடன்படலும்
பிறைவாழந் திருமுடியிற பெருமபுனலோ டரவணிந்த
கறைவாழுவ கண்டத்தாரா தமைத்தொழுது மனங்களித்தார்.

(இ-ள்.) வேதமார்க்கம் வாழவும், வேதியாகளது மெய்மையாகிய நல்லொழுக்கமிக்க நிலைகள் வாழவும், தமது சுற்றத்தாருக்கு (அவ்வாறே செய் மினென்று) அருள்செய்து பிள்ளையாரா உடன்படவும், இளம்பிறை வாழந் திரு முடியில் பெரிய கங்கைநதியோடு பாம்பையுமணிந்த காளகண்டராகிய தோணியப்பரை வணங்கி மனமகிழ்ச்சி யடைந்தருளினார்—எ-று. (ககடுக)

திருஞான சம்பந்தர் திருவுள்ளஞ் செய்ததற்குத்
தருவாயமை மறையவருந் தாதையருந் தாங்கரிய
பெருவாழவு பெற்றாராயப் பிஞ்சுகளு ரருளென்றெ
யுருகாரின் றின்பமுறு முளமகிழ்ச்சி யெய்துவாரா.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரா திருவுள்ளமிசைந்ததற்கு மெய்மையொருந்திய வேதியாகளும் சிவபாதவிருதயரும் தாங்குத்தக்கரிய பெரிய வாழ்வைப் பெற்றவர்களாய், இது சிவபெருமானிறுவருளென்று மன முருகி நின்று, இன்பமிக்க தமதுள்ளத்தில மகிழ்ச்சியடைவாராயினா—எ-று. (ககடு௯)

ஏதமில்சீர மறைபவரி லேற்றகுலத தோடிசைவால
நாதர்திருப பெருமணத்து நம்பாண்டாரா நம்பிபெறுங்
காதலியைக் காழிநா டெடையபிரான் கைப்பிடிக்கப்
போதுமவர் பெருந்தன்மை யெனப்பொருந்த வெண்ணினா.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய வேதியர்களில் விவாகஞ் செய்தற்குரிய கோத்திரத்தோடு பொருத்த முடைமையால், சிவபெருமானது திருப்பெருமணமென்னுந் திருப்பதியிலுள்ள நம்பாண்டாரா நம்பியெனபவர் பெற்ற புத்திரியைத் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் பாணிக்கிரகணஞ்செய்ய அவா பெருந்தன்மையானது அமையுமென்று தீர்க்க யோசித்தாக்கள்—எ-று. (ககடு௯)

திருஞான சம்பந்தா சீர்பெருக மணமபுணரும்
பெருவாழவு திருத்தொண்டா மறையவாகண் மிகப்பேணி
வருவாரும் பெருஞ்சுற மகிழ்சிறப்ப மகடபேசத்
தருவார்தண் பணைநல்லூ சாராகின்றா தாதையாரா.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிறப்புகும்படித் திருமணஞ் செய்யும் பெரிய வாழ்வினை திருத் தொண்டர்களும் வேதியாகளும் (கேள்வியுற்று) மிக விரும்பிவருகின்றவர்களும், பெரிய சுற்றத்தாரும் மகிழ்ச்சியிலும்படி, சிவபாதவிருதயர்பெண்பேசுதற்கு விருக்ஷங்கள் நிறைந்த குளிர்த் வயல் சூழ்ந்த அத்திருப்பெருமணநல்லூரையடைவாராயினா—எ-று. (ககடு௯)

மிக்கதிருத் தொண்டர்களும் வேதியரு முடனேகத்
திக்குநிகழ் திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தைச் சென்றெய்தத்

தக்கபுகழ் நம்பாண்டார் நம்பிதா மதுகேட்டுச

செக்கர்முடிச சடையாராதந் திருப்பாதந் தொழுதெழுவார்.

(இ-ள்.) கிறந்த திருத்தொண்டாகளும், வேதியர்களும் தம்முடன் வரு
ம்படிநிசைகடோறும் விளங்குகின்ற திருநல்லூர்ப் பெருமணமென்னுந் திருப்
பதியைச்சென்றுசேர, தஞ்சத்தீர்த்தியையுடைய நம்பாண்டார் நம்பி அதனைக்
கேள்வியுற்று, செவ்வானம்போலுஞ் சடைமுடியை யுடைய சிவபெருமானது
திருவடிகளை வணங்கி, அவரை யெதிர்கொள்ள எழுகின்றவராயினர்—எ-று.

ஒப்பரிய பேருவகை யோங்கியெழு முள்ளத்தா

லப்புநிறை குடமவிளககு மறுகெல்லா மணிபெருககிச

செப்பரிய வார்வயிகு பெருஞ்சுற்றத்தொடுஞ்சென்றே [டார்.

யெப்பொருளு மெய்கினே நெனத்தொழுதங் கெதிர்கொண்

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற பெருமகிழ்ச்சியானது அதிகரித்தெழுகின்ற திருவு
ள்ளத்தோடு பூணகும்பங்களையும், திருவிளக்குகளையும் வீதிகளி லெல்லாம்
அழகுபெறவைத்து, சொல்லுதற்கரிய விருப்பமிருந்த பெரிய சுற்றத்தாருடன்
சென்று, (இம்மைமறுமைக்குரிய) எல்லாப்பொருள்களையும் யான் அடைந்தே
நென்று கூறி வணங்கி அங்கே எதிர்கொண்டார்—எ-று. (ககசுச)

எதிர்கொண்டு மணிமாடத் தினிலெய்தி யின்பமுறு

மதுரமொழி பலமொழிந்து வரன்முறையாற் சிறப்பளிப்பச்

சதுரமுகனின் மேலாய சண்பைவரு மறையவரு

முதிருணர்வின் மாதவரு மணைந்ததிற மொழிகின்றார்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு எதிர்கொண்டழைத்துத்தமது அழகிய திருமாளிகை
யிலடைந்து, மதுரமாகிய பலவார்த்தைகளைக் கூறித் கிரமப்படிப் பல சிறப்புக
ளைச்செய்ய, பிரமணிலுஞ் சிறந்தவராகிய சிவபாதவிருதயர் முதலிய வேதியர்
களும், பேருணர்ச்சியையுடைய அடியார்களும் தாங்கள்வந்த திறத்தைக் கூறு
வாரானார்கள்—எ-று. (ககசுரு)

ஞானபோ நகருக்கு நற்றவத்தி னொழுக்கத்தா

லுனயில்லீ லத்தும்பான் மகடபேச வந்ததென

வானபே நந்தணர்பா லருளுடைமை யாமென்று

வானளவு நிறைந்தபெரு மனமகிழ்ச்சி யொடுமொழிவார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு நல்ல தவவொழுக்கத்தில்
குற்றமற்ற சிலத்தையுடைய உம்மிடத்தில் பெண்பேசவந்ததென்றுகூற, நீவிர்
இங்கு வந்த பேருனது, இவ்வேதியர்களிடத்து வைத்த பெருங் கருணையாமெ
ன்று, மிகவுமுயர்ந்ததிறந்த மனமகிழ்வோடுங்கூறுவாராயினர்—எ-று. (ககசுசு)

உம்முடைய பெருந்தவத்தா லுலகனைத்து மீன்றளித்த

வம்மைதிரு முலைப்பாலிற குழைத்தவா ரமுதுண்டார்க்

கெம்முடைய குலககொழுந்தை யாமுய்யத் தருகின்றோம்

வம்மினென வுரைசெய்து மனமகிழ்ந்து செலவிடுத்தார்.

(இ-ள்.) உமது பெருந்தவத்தினால் சர்வலோகங்களையும் பெற்றருளிய
உமாதேவியாரது திருமுலைப்பாலோடு குழைத்த அரிய ஞானமுதத்தை யுண்
டருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கு எமது குலக்கொழுந்துபோன்ற
புத்திரியை யாங்களையும் பொருட்டுத் திருமுணஞ்செய்து தருகின்றோம் ;

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகவாமிகள் புராணம். சஉரு

வாருங்களென்று கூறி, மனமகிழ்ந்து (அவர்களைச் சீகாழிக்குச்) செல்லும்படியனுப்பினார்—எ-று. (கக௬௭)

பெருவகை யாஸிசைவு பெற்றவாதா மீண்டணைந்து
காருலவு மலர்ச்சோலைக் கழுமலத்தை வந்தெய்திச்
சீருடைய பிள்ளையாக கவானோநாத படிசெப்பிப்
பாருலவுந் திருமணத்தின் பான்மையினைத் தொடங்குவார்.

(இ-ள்.) மிக்க மகிழ்ச்சியோடு நம்பாண்டார் நம்பியினது உடன்பாட்டைப்பெற்ற சிவபாதவிருதயா மீண்டு சென்று, மேகங்கள் தவழும் மலர்கள் நிறைந்த சோலைகூழ்ந்த சீகாழியை யடைந்து சிறந்த திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கு நம்பாண்டாநம்பி உடன்பட்டமையைக் கூறி, உலகத்தில விளங்குந் திருக்கல்யாணத்தின் முறைமையைத் தொடங்குவாராயினார்—எ-று. ( )

திருமணஞ்செய் கலியாணத் திருநாளுந் திகழ்சிறப்பின்
மருவியவோ ராயுங்கணித் மங்கலநூ லவா வகுப்பப்
பெருகுமண நாளோலை பெருஞ்சிறப்பி னுடன்போககி
யருளபுரிந்த நன்னாளி லணிமுளைப்பா லிகைவிதைத்தார்.

(இ-ள்.) திருக்கல்யாணஞ் செய்தற்குரிய திருநாளும், மிக்க சிறப்போடுகூடிய இலக்கினமும் சோதிட சாஸ்திரிகள் நியமிக்க, சிறந்த திருமணத்திற்குரிய முகூர்த்த ஓலையை மிகுந்த சிறப்புடன் அனுப்பி, நியமித்தநல்லமுகூர்த்தத்தில அழகிய முனைப்பாலிகைகளை விதைத்தார்—எ-று. (கக௬௮)

செலவமலி திருப்புகலிச செழுந்திருவி் திகளெல்லா
மலகுநிறை குடமவிளககு மகரதோ ரணநிரைத்தே
யெல்லையிலா வொளிமுத்து மாலைகளெங் கணுநாறறி
யலகுபெருந் திருவோங்க வணிசிறக்க வலங்கரித்தார்.

(இ-ள்.) பலவகைச் செலவங்கள் நிறைந்த சீகாழிப்பதியின் செழிய திருவிடிகளெல்லாம் நெருங்கிய பூரணகுமங்களையும், திருவிளக்குகளையும், மகரதோரணங்களையும் வரிசையாக வமைத்து, அளவற்ற ஒளிபொருந்திய முத்துமலைகளை எவ்விடத்தும் தொங்கவிட்டு, நிறைந்த பேரழகு மிகும்படி அணிசிறந்தோங்க அலங்காரஞ் செய்தார்—எ-று. (கக௬9)

அருந்தவத்தோ ரந்தணாக ளயலுள்ளோர் தாமுயயப்
பொருந்துதிரு நாளோலை பொருவிறந்தார கொண்டணையத்
திருந்துபுகழ் நம்பாண்டார் நம்பிசிறப் பெதிர்கொண்டு [வார்.
வருந்தவத்தான் மகட்கொடுப்பாரா வதுவைவினை தொடங்கு

(இ-ள்.) அரிய தவத்தினையுடைய அடியார்களும், வேதியர்களும், அயலிடங்களிலுள்ளவர்களும் உய்யும்படி, பொருந்திய முகூர்த்த ஓலையை அளவற்ற வேதியர்கள் கொண்டுவர, திருந்திய புகழையுடைய நம்பாண்டார் நம்பியென்பவர் சிறப்போடு அத் திருமுகத்தை யெகிகொண்டு பெற்று, முன் செய்ய வந்த தவங் காரணமாகத் தமது புத்திரியை விவாகஞ் செய்துகொடுப்பாராய்த் திருக்கல்யாணத் தொழிலைத் தொடங்குவாராயினார்—எ-று. (கக௭0)

மன்னுபெருஞ் சுற்றத்தா றொல்லாரும் வந்தீண்டி
நன்னிலைமைத் திருநாளுக் கெழுநாளா நன்னாளிற்

பன்மணிமங்கலமுரசம் பல்லியங்க ணிறைந்தார்ப்பப்

பொன்மணிபபா லிகைமீது புனிதமுனை பூரித்தார்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற பெரிய சுற்றத்தாரனைவரும் வந்து கூடி, நல்ல நிலையோடு கூடிய திருக்கல்யாண தினத்திற்கு ஏழுநாள்முன்னே, நல்ல நாளில் பல மணிகளழுத்தியமங்கலமுரசம் பல வாததியங்களும் நிறைந்து ஆரவாரிக்க, பொன்னாலாகிய அழகிய பாலிகைக் கண்ணத்தின்மேல் சுத்தமான முனைகளை நிறைத்தார்—எ-று. பாலிகை - ஆகுபெயர். (கக௭௨)

சேனுயரு மாடங்க டிருப்பெருகு மண்டபங்க ணீனிலைய மாளிகைக ணிகரிலணி பெறவிளக்கிக காண்வருகை வினைவண்ணங் கவினோங்கும படியெழுதி வாணிலவு மணிககடைககண் மங்கலக்கோ லம்புனைந்து.

(இ-ள்.) விண்ணுலகளவுமுயர்ந்த மாடங்களையும், அழகுமிக்க மண்டபங்களையும், உயர்ந்த நிலைகளையுடைய மாளிகைகளையும் மிக்க அழகுண்டாக வமைத்து, காணத்தக்க கைத்தொழிலாகிய சித்திரங்களை அழகு விளங்கும்படியெழுதி, ஒளிவிளங்குகின்ற மணிகளழுத்திய தலைவாயிலில் மங்கலகரமாகிய கோலங்களிட்டு.—எ-று.

இதுமுத விரண்பொடலுங் குளகம்.

(கக௭௩)

நீடுநிலை தோரணங்க ணீன்மறுகு தொறுநினைத்து மாடுயருங் கொடிமாலே மணிமாலே யிடைபோக்கிச் சேடுயரும வேதிகைகள் செழுஞ்சாந்து கொடுநீவிப் பீடுகெழு மணிமுத்தின் பெருமபந்தர் பலபுனைந்தார்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த நிலைத்தோரணங்களை நீண்ட வீதிகள்தோறும் வரிசையாக நிறுத்திப் பக்கங்களிலுயர்ந்த கொடிவரிசைகளையும் இரத்தினமால்களையும் இடையிடையே கட்டி, மிகவுயர்ந்த திண்ணைகளைச் செழிய கலவைச்சாந்திட்டு மெழுகிப் பெருமைபொருந்திய அழகிய பெரிய பல முத்துப்பந்தலை அலங்கரித்தார்.—எ-று. (கக௭௪)

மன்றல்வினைத் திருமுனைநா டொடங்குவரு நாளெல்லா முன்றிறொறும் வீதிதொறு முகநெடுவா யிலகடொறு நின்றொளிரு மணிவிளக்கு நிறைவாசப்பொற்குடங்க டென்றுசுடாத தாமங்க டேங்க டுதைவித்தார்.

(இ-ள்.) திருமணஞ்செய்தற்குப் பாலிகையில் முனையிட்ட நாள் தொடங்கி வருகின்ற நாள்களெல்லாம் முற்றங்கள்தோறும், வீதிகள்தோறும், நீண்ட தலைவாயில்கள்தோறும் நிலைத்து விளங்குகின்ற தூண்டாவிளக்குகளையும், நீர் நிறைந்த வாசனைபொருந்திய பொற்குடங்களையும், ஒளிபொருந்திய பொன்னிமால்களையும், தூபங்களையும் நெருங்கவைத்தார்.—எ-று. (கக௭௫)

எங்கணுமெய்த் திருத்தொண்டா மறையவர்க ளேனையோ மங்கலநீண் மணவினைநாள் கேட்டுமிக மகிழ்வெய்திப் பொங்குதிருப் புகலிதனி னுடோறும புருந்தீண்டியங்கண்ணைந தவாக்கெலலாம பெருஞ்சிறப்பு மிகவளித்தார்.

(இ-ள்.) எவ்விடங்களிலும் மெய்மைபொருந்திய திருத்தொண்டர்களும், வேதியர்களும், அவரல்லாத மற்றவர்களும் சுப மிக்க திருக்கல்யாண

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். ௪௨௭

நானக் கேள்வியுற்று மிக மகிழ்ச்சியடைந்து, சிறந்த சோழித்திருப்பதியில்
நாள்தோறும் வந்து கூடி, அத்திருநல்லூருக்கு வந்தவர்களுக்கெல்லாம் பெரிய
சிறப்பினை மிகுதியுஞ் செய்தார்.—எ-று. (௧௧௭௪)

மங்கலதூ ரியநாத மறுகுதொறு நினறியம்பப
பொங்கியநான் மறையோசை கடலோசை மிகப்பொலியத
தங்குநறுங் குறையகிலின் றழைத்தசெழும புகையினுடன
செங்கனலா குதிப்புக்கையுந தெய்வவினா மணம்பெருக.

(இ-ள்.) மங்கலவாததியங்களி னெவியானது விதிகளதோறும் நிலைபெ
ற்று ஒலிக்கவும், அதிகரித்த நான்குவேதங்களி னேசையானது கடலோசை
யினும் மிகுதியாக விளங்கவும், நறுமணம்பொருந்திய அகிற்றுண்கெளிநூண்
டாகிய செழிய புகையோடு சுவந்த அக்கினியிற்செய்யும் ஆகுதியினாலாகிய பு
கையும் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய வாசனைவீசவும்.—எ-று.

இதுமுதல் ஐந்துபொடலுங் குளகம். (௧௧௭௭)

எண்டிசையி லுள்ளோரு மீண்டுவளத தொடுநெருங்கப்
பண்டநிறை சாலையுந் பலவேறு விதமபயில
மண்டுபெரு நிதிக்குவைகண் மலைப்பிறங்க லெனமலிய
வுண்டிவினைப் பெருந்துழனி யோவாத வொலியோங்க.

(இ-ள்.) எட்டுத்திக்குள்ளவர்களும் இவ்வுப பலவளத்தோடும் நெரு
ங்குதலால், பல பண்டங்களும் நிறைந்த மாளிகைகளும் பற்பலவிதங்களாகப்
பொருந்தவும், நெருங்கிய (பொனமணிமுதல்ய) பெரியநிதிக்குவியலகள் மலை
கள்போல விளங்கவும், உணவுகொள்ளும் பேரோசையினது நீங்காத ஒலி
யாயோங்கவும்.—எ-று.

போசனஞ்செய்யும்போது பேசாது உண்ணவேண்டுமென்பது நூன்
முறையாதலின, ஈண்டு உண்டாகிய ஒலி அமுதுபடைப்போரால் வேண்டு
கோள் முதலியவற்றை னுண்டாகிய ஒலியெனக் கொள்க. (௧௧௭௮)

மாமறைதூல விதிசசடங்கில வகுத்தமுறை நெறிமரபின
றுமணநல லுபகரணஞ் சமைப்பவாதந தொழிறுவனறத்
தாமரையோ னனையபெருந தவமறையோரா தாமெடுத்த
பூமருவு பொற்கலசப புண்ணியநீர பொலிவெயாத.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய வேதத்திலவிதித்த கலியாணச்சடங்கில வகுத்த
விதிமுறையே நல்லமணத்தோடு கூடிய உபகரணங்களை யமைப்பவர்களது
தொழில் நெருங்கவும், பிரமனையொத்த பெரியதவத்தினையுடையவேதியர்கள்
தங்கள்கையிலதாங்கிய மலர்களோடுசேர்ந்த பொற்கலசங்களிலநிறைந்த புண்
ணியதீர்த்தமானது விளக்கமடையவும்.—எ-று. (௧௧௭௯)

குங்குமத்தின் செழுஞ்சேறின் கூட்டமைப்போ ரினங்குழுமப
பொங்குவினாப புதுக்கலவைப புகையெடுப்போர்தொகைவிரவத்
துங்கநறுங் கர்ப்பூரச சுண்ணமிடிப போர்நெருங்க
வெங்குமலாப் பிணைபுனைவோ ரீட்டங்கண் மிகப்பெருக.

(இ-ள்.) செழிய குங்குமக்குழம்பின் கூட்டைஇழைப்பவர்களது கூட்
டங்கள் நெருங்கவும், வாசனைவீசுகின்ற புதிய கலவைப்பொருள்களாலாகிய பு
கையை யெடுக்கின்றவர்களது கூட்டங்கள்நெருங்கவும், உயர்ந்தநறுமணங்கம்

மூம் காப்பூரச் சுண்ணமிடிப்பவர்கள் நெருங்கவும், மலர்மாலையைத் தொடுப்பவர்களது கூட்டங்கள் எங்கும் மிகுதியாகப் பெருகவும்.—எ-று. (ககஅ௦)

இனையபல வேறுதொழி லெமமருங்கு நிராத்தியறறு
மனைவளரு மறுகெலலா மணவணிசெய மறைமூதூர்
நினைவரிய பெருவளங்கு னெருங்குதலா னிதிககோமான்
றனையிறைவா தாமேவச சமைத்ததுபோல மைநதுளதால.

(இ-ள்.) இத்தகைய பல வேறுவகைத்தொழில்களை எவ்விடங்களிலும் வரிசையாகச் செய்யும் மாளிகைகள் நிறைந்த வீதிகளெல்லாம் திருமணத்தின அழகைக்காட்டுகின்ற வேதியாகள் வாழும் பழைய திருநல்லூரில் நினைத்தற்கரியமிக்கவளத்தோடு நெருங்கியிருத்தலால், சிவபெருமான் குபேரனையனுப்ப, அவன் அவ்வளங்களை யமைத்ததுபோன்றிருந்தது.—எ-று. (ககஅ௧)

வேறு.

மாறி லாநிறை வளநதரு புகழியின் மணமீக
கூறு நாளினமுன னுள்ளினில வேதியா குழாமு
நீறு சோழிருத தொண்டரு நிகரிலா தவருக
காறு ருடிவ ருடடிருக காப்புநா ணணிவார.

(இ-ள்.) மாறுதலில்லாத நிறைந்த வளம்பொருந்திய சிகழிப்பதியில் திருமணத்தை மேற்கொள்ளுந் திருநாளின் முதலநாளில் வேதியா கூட்டங்களும, விபுதியணிந்த திருத்தொண்டர்களும், ஒப்பற்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்குக் கவகைநிதியையணிந்த சிவபெருமானது திருவருள் வடிவமான காப்புநாணை (த்திருமணத்தின்பொருட்டுக்)கட்டுவாராயினா.—எ-று. (ககஅ௨)

வேத வாயமையின் விதியுரி வினையினுல விளங்க
வோத நீருல கியனமுறை யொழுகுகமும பெருகுக
காத னீடிருத தொண்டாகண மறையலா கவிஞா
மாதா மைந்தாபொற காப்புநா ணகாவலஞ் செயதார.

(இ-ள்.) வேதத்திற்கூறும் விதிகள் இச்செயலால் விளங்கவும், சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகநடையின் முறைமையான ஒழுக்கங்களும் விருத்தியடையவும், அனபுமிருந்த திருத்தொண்டர்களும் வேதியாக்களும், அழகுபொருந்திய மாதாக்களும், புருடாக்களுமாகிய இவர்கள் பொன்னாலாகிய காப்புநாணை நகாவலஞ் செய்வித்தார்கள்.—எ-று. (ககஅ௩)

நகாவ லஞ்செய்து புகுநதபி னவமணி யணிந்த
புகரில் சித்திர விதானமண் டபத்தினிற பொடியப
பகரும் வைநிக விதிச்சமா வாததனப பான்மை
திகழ முற்றிய செமமலார திருமுனபு சோந்தார.

(இ-ள்.) நகரத்தை வலஞ்செய்து (திருமாளிகையிற்) புகுந்தப்பின்பு, நவரத்தினங்களா லலங்கரித்த குற்றமற்ற அழகிய மேற்கட்டிகட்டிய மண்டபத்தில பொலிவெய்த, சொல்லுகின்ற வைதிகவிதியாகிய சமாவாத்தனக்கிரியை விதிப்படிமுடித்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருமுன்னே (வேதியர்கள் யாவரும்) ஒருங்குசோந்தார்கள்.—எ-று.

சமாவர்த்தனமாவது:—வேதாத்தியயனஞ்செய்து முடித்துப்பிரமசரிய விரதம் நிறைவேற்றிப் பிள்ளைவீட்டிற்கு வரும்பொழுது செய்யுஞ்சடங்கு. (1)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். சஉக

செம்பொ னின்பரி கலத்தினிற் செந்நெல்வெண் பரப்பின்
வமப ணிந்தநீண் மாலைகுழ மருங்குற வமைத்த
வமபொன வாசநீர்ப பொற்குட மரசிலை தருப்பை
பமபு நீளசுடா மணிவிளக கொளிரதரும பரப்பில.

(இ-ள்.) சிவந்த பொற்பாத்திரத்தில் வெள்ளிய சம்பா நெற்பரப்பின் மேல் வாசனைபொருந்திய நீண்ட மாலைக்குழந்த (மண்டபத்தின்) அருகில் பொருந்தவைத்த அழகிய பொன்னாற்செய்த வாசனைபொருந்திய நீர் நிறைந்த பூரணகும்பங்களும், அரசிலையுந் தருப்பையும் பரவிய ஒளிமிக்க இரத்தினத் தீபங்கள் விளங்குகின்றஇடத்திலுள்ள—எ-று.

இதுமுதல் நான்குபாடலுங் குளகம். (கக௧௫)

நாத மங்கல முழக்கொடு நற்றவ முனிவா
வேத கீதமும் விமமிட வினாகமழ வாசப
போது சாந்தனரி பூநதுகில புனைந்தபுண் ணியமபோன்
மீது பூஞ்சயனதநிருந தவாமுனபு மேவி.

(இ-ள்.) மங்கலவாதிய முழக்கத்தோடு நல்லதவத்தையுடைய வேதியாகச் செய்யும் வேதங்களினிசையும்திகரிக்க, வாசனைவீசுகின்ற புஷ்பங்களும், சந்தனமும், ஆபரணமும், நிறந்த பட்டாடையுமணிந்த புண்ணியவடிவம்போலப் புஷ்பசயனத்தின்மேல் எழுந்தருளியிருந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருமுனபு (அவ்வேதியாகள்) அடைந்து.—எ-று. (கக௧௬)

ஆவ மிக்கெழு மனபிணை மலரய ன்ணைய
சோம நைததொழிற் சடங்குசெய திருநதுதான முனிவா
பாவ ழிப்பட வருமிரு வினைகளின் பந்தச
சாரபொழிப்பவா திருக்கைபிற காப்புநாண் சாதத.

(இ-ள்.) விருப்பமிருந்த தெழுகின்ற அன்போடு வேதவொழுக்கமான சடங்குகளைச் செய்கின்ற திருத்தமாகிய பூணூலையணிந்த பிரமணியொத்த சிறந்த வேதியாகள், உலகத்திற் பிறக்கவருகின்ற நலவினை தீவினைகளின் பந்தமாகிய சார்பை நீக்கி யருளுந் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது திருக்கரத்தில காப்புநாணையணிய.—எ-று. (கக௧௭)

கண்ட மாந்தராகள கடிமணங் காணவந்தனைவாரா
கொண்ட வலவினைப் பரப்பவிழ் கொள்கைய வான
தொண்டா சிந்தையும் வதனமுமலாநதன் சுருதி
மண்டு மாமறைந் குலமெழுந தாராததன மகிழநதே.

(இ-ள்.) அதனைத் தரிசித்தமனிதர்களும், புதிய திருமணத்தைத் தரிசிக்க வந்தவர்களும், தமமைப்பற்றிய தீவினைப்பகுதிகள் நீங்குங் கொள்கையையுடைய அடியார்களாகிய இவர்களதுமனமும் முகமும்மலாந்தனவேதங்களை யுணர்ந்தவேதியர்கூட்டமும் மகிழ்ச்சியடைந்தெழுந்து ஆரவாரித்தன.—எ-று.

நிரந்த கங்குலி னிதிமழை விதிமுறை யெவர்க்கும்
புரந்த ஞானசம பந்தாதாம புன்னெறிச சமய
வரந்தை வலவிரு ளகலவந் தவதரித் தார்போற்
பரந்த பேரிரு டுந்நுநவந் தெழுந்தனன் பகலோன்.

(இ-ள்.) (உலகத்திற்) பரந்த சமணர்களாகிய இருளினிடத்து அருட் செல்வமாகிய மழையை வேதவிதிப்படி யாவாக்குஞ் சுரந்தளித்தருளிய திரு ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் அற்ப மார்க்கமாகிய புறச்சமயங்களென்னுந் துன்பத்தை வினைக்குங் கொடிய இருள் நீங்க, வந்து திருவவதாரஞ் செய்தாற்போலப் பரவிய பெரிய இருளை யொழித்துச் சூரியனுதயமானான்-எ-று. (கக௮)

அஞ்சி றைசசுரும பறைபொழிற் சண்பையாண் டகையார்
தஞ்சி வத்திரு மணஞ்செய்த தவஞ்செய்நா ளென்று
மஞ்ச னத்தொழில் புரிந்தென மாசிருள் கழுவிச
செஞ்சு டாகக்திப் பேரணி யணிந்தன திசைகள்.

(இ-ள்.) அழகிய றெகிணையுடையவண்டுகள் சப்திக்குஞ் சோலைசூழ்ந்த சீகாழித்தலைவராகிய பிள்ளையாரது மங்கலகரமான திருமணஞ் செய்தற்குத் தவத்தைச் செய்தநாளிதுவென்று, தானும் திருமஞ்சனமாகிய தொழிலைச் செய்தாற்போலக் குற்றம் பொருந்திய இருளைக்கழுவிச் சிவந்த ஒளிபொருந்திய சூரியகிரணமென்னும் பெரிய ஆபரணத்தைத் திக்குகளணிந்தன.—எ-று. (1)

பரமபு தமவயி னெங்கணு முளளபல வளங்க
ணிர்மப முன்கொணார் தெண்டிசை யவாநெருங் குதலாற்
றநங்க டந்தவர் தந்திருக கல்லியா ணத்தின்
வரமபி றன்பயன் காட்டுவ தொத்தது வையம்.

(இ-ள்.) பரவிய தம் மிடத்துள்ள பலவளங்கனையும் சிரமப முன்னே கொண்டுவந்து எட்டுததிக்கிலுள்ளவாகளும் நெருங்குதலினால், ஒப்பற்றவராகிய திரு ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது திருமணத்தில அளவற்ற தனது வளங்களை இந் நிலவுலகமானது காட்டுவதை யொத்திருந்தது.—எ-று. (கக௯)

நங்கள் வாழ்வென வருந்திரு ஞானசம் பந்தர்
மங்க லத்திரு மணவெழுச சியின்முழக கென்னத்
துங்க வெண்டிசை கூரிவலை யாபபொடு சூழ்ந்து
பொங்கு பேரொலி முழக்குட னெழுந்தது புணரி.

(இ-ள்.) நமது பெருவாழ்வென்று சொல்லும்படி யெழுந்தருளிய திரு ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது மங்கலகரமான திருக்கலயாணத்தி லுண்டாகும் வாத்திய வொலிபோல, உயர்ந்த வெள்ளிய அலையினிடத்துள்ள சுரிந்த சங்கு களிரொவாரத்தோடு களாயிற் சூழ்ந்து பொங்குகின்ற பேரொலியாகிய முழக் கத்துடன் சமுத்திரமெழுந்தது.—எ-று. (கக௯)

அளகக றோமுமொன் றுமெனும் பெருமையெவ் வுலகும்
விளககு மாமண விழாவுடன் வினாந்துசெல வனபோற
றுளகசில வேதிய ராகுதி தொடங்கிடா முன்னம்
வளாககும் வேதியில வலஞ்சுழித் தெழுந்தது வன்னி.

(இ-ள்.) சப்தசமுத்திரங்களும்ஒன்றுசேர்ந்தாற்போலும் பெருமையை எவ்வுலகத்திலும் விளங்கச்செய்யும் சிறந்த திருக்கலயாண விழாவுடன் தாமும் விரைந்து செல்லக்கருதினபோல, அசைவிலலாத வேதியாகள் ஆகுதினைத் தொடங்குதற்கு முன்னே, தமமைவளர்க்கும் யாககுண்டத்தில் ஓமாக்கினியா னது வலமாகச்சுழித்தெழுந்தது.—எ-று. (கக௯)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். சரீக

சந்த மென்மலர்த் தாதணி நீறுமெய தரித்துக்
கந்த மேவுவண் டொழுங்கெனுங் கண்டுகை பூண்டு
சிந்தை தூயவன் பாகளுடன் திருமணம் போத
மந்த சாரியின் மணங்கொணர்ந் தெழுந்தது மருத்து.

(இ-ள்.) அழகிய பிரதுவாகிய பூந்தாதென்னும் அணியத்தக்க விபூதியை உடம்பிப்பூசி, கூட்டமாகவருகின்ற வண்டினொழுங்கென்னும் உருத்திராக்கத்தைப் பூண்டு, மனதில் தூய்மை பொருந்திய அடியார்களுடன் திருமணத்திற்குச் செல்ல மந்தகதியோடு வாசனையை வகித்துக்கொண்டு தெனறற்காற்றுவிசியது. —எ-று. (கககூச)

எண்டி சைத்தலத் தியாவரும புகலிவந் தெய்தி
மண்டு மததிரு மணவெழுச சியினணி வாய்ப்பக
கொண்ட வெண்ணிறக குளுஉசகூடர்க் கொண்டலகளென்ன
வெண்டு கிறகொடி நிரைத்தது போன்றது விசுமபு.

(இ-ள்.) எட்டுத்திக்கு லுள்ளவாகளும் சோழியை வந்துசேர்ந்து, நெருங்கிய அத்திருமண வெழுச்சியில் அழகுபொருந்தப் பிடித்த வெண்ணிறம் பொருந்திய ஒளியினையுடைய மேகங்களென்னும் வெள்ளிய கொடியாடைகளை ஆகாயம் வரிசையாக வைத்தாற்போன்றிருந்தது. —எ-று. (கககூரு)

ஏல விந்நலம் யாவைவு மெழுசசிமுன் காட்டுங்
காலை செய்வினை முறறிய கவுணியா பெருமான்
மூல மாகிய தோணிமேன் முதல்வரை வணங்கிச
சீல மாாதிரு வருளினான் மணத்தின்மேற செலவார்.

(இ-ள்.) பொருந்தும்படி இத்தகைய நலங்களனைத்தையுந் திருமண வெழுச்சியின் முன்னே காட்டுகின்ற அவ்வுதயகாலத்தில், நித்தியகன்மங்களைச் செய்து முடித்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எப்பொருட்குங் காரணராகிய தோணியப்பரை வணங்கி, சிறந்த திருவருளின் வழித்தாய்த்திருமணத்திற்கெழுந்தருளுவாராயினார். —எ-று. (கககூச)

காழி மாநகா வேதியர் குழாத்தொடுங் கலந்து
குழு மன்பாக ளேனையோரா துதைந்துமுன் செல்ல
வாழி மாமறை முழங்கிட வளம்பதி வணங்கி
நீழல வெண்கூடா நித்திலச சிவிகைமேற் கொண்டா.

(இ-ள்.) சிறந்த சோழிப்பதியில்வாழும்வேதியா கூட்டத்தோடுங் கலந்து சூழ்ந்த அடியார்களும், மற்றவார்களும் நெருங்கி முன்னே செல்ல, மகத்தாகிய வேதங்களொலிக்க வளப்பம்பொருந்திய சோழிப்பதியை வணங்கி, மிக்க வெள்ளிய ஒளிபொருந்திய முத்துச்சிவிகையினமே லெழுந்தருளினார். —எ-று.

யான வாகன மேறுவார யாருமேற கொள்ளக்
கான மாகிய தொங்கலபிச சங்குடை கவரி
மேனெ ருங்கிட விசுமபினு நிலத்தினு மெழுந்த
வான தூந்துபி முழக்குடன் மங்கல வியங்கள்.

(இ-ள்.) சிவிகைகளிலும் வாகனங்களிலு மேறுகின்றவர்கள் யாவரும் அவ்வவ்வாகனங்களி லேறிவரவும், திரளாகிய மாலைகளும், மயிற்பீலிகளும், கு

டைகளும், சாமனாகளும் மேலேநெருங்கவும் தேவதூந்துபியின்முழக்கத்தோடு மங்கலவாத்தியங்கள் ஆகாயத்திலும் நிலவுலகத்திலும் முறையேயொலித்தன.

வேறு.

சங்கொடு தாரை சின்னந் தனிப்பெருங் காளந் தாளம்
வங்கிய மேனே மற்று மலர்துனைக் கருவி யெலலாம
பொங்கிய வொலியி னோங்கிப் பூசுரா வேத நாத
மெங்கணு மெழுந்து மல்கத் திருமண மெழுந்ததன்றே.

(இ-ள்.) சங்குகளும், தாளையும், திருச்சின்னமும், ஒப்பற்ற பெரிய எக்காளமும், தாளமும், புள்ளாங்குழலும் இவையல்லாத வேறுதுளைக்கருவிக ளுமாகிய எல்லாவாத்தியங்களும் மிக்கஒலியோடு அதிகரிக்கவும், வேதியர்கள் செய்யும் வேதநாதங்கள் எவ்விடத்திலுந்தோன்றி நிறையவும், திருக்கல்யாண மகோற்சவமெழுந்தது.—எ-று. (கக்கூக)

கோதையா குழலகுழ வண்டின் குழாத்தொலி யொருபாற
வேதியா வேதவாயமை மிகுமொலி யொருபான மிக்க[கோல
வேதமில் விபஞ்சி வீணை யாமொலி யொருபா லேத்து
நாதமங் கலங்கள்கீத நயப்பொலி யொருபா லாக.

(இ-ள்.) மாதர்களது கூந்தலிற் சூழ்ந்த வண்டின்கூட்டங்களினோசை யொருபக்கத்திலும், அழகிய வேதியர்கள்செய்யும் உண்மையாகிய வேதவாக்கி யங்களின் மிகுந்தவோசையொருபக்கத்திலும், சிறந்த குற்றமற்றவீணையும் யா முமாகிய இவைகளினொலி யொருபக்கத்திலும், துதிக்கின்ற இசைபொருந்திய மங்கலவாழ்த்துக்களும், சங்கீதங்களின் ஒலியும் ஒருபக்கத்திலுமாக.—எ-று. ( )

விபஞ்சிவீணை— இருபெயரொட்டு. இதுமுதல் ஐந்துபாடலுங் குளகம்.
விண்ணினை விழுங்க மிக்க வெண்டுகிற பதாகை வெள்ளங்
கணவெறி படைப்ப மிக்க கதிர்விரி சுவரிக காள
மண்ணிய மணிப்பூ ணீடு மரிசன மலிந்த பொற்பி
னெண்ணிலா வண்ணத் தூசின் பொதிப்பரப பெங்கு நண்ண.

(இ-ள்.) வெள்ளிய துகிற்கொழுகளின் கூட்டங்கள் ஆகாயத்தைமூட வும், மிகுந்தசாமனாக்கூட்டங்கள் கண்களை வெறிக்கச்செய்யவும், அலங்கரிக்க த்தக்க இரத்தினபரணங்களினோடு மிக்கமஞ்சள்பூசிய அழகிய அளவற்ற பட் டாடைகளின் பொதிக்கூட்டங்கள் எங்கும் பொருந்தவும்.—எ-று. (கஉ௦க)

சிகையோடு மான்றோ ருங்குநு கிடையுமா சானுஞ் செலவார்
புகைவிடும் வேள்விச செநதீ யிலலுடன் கொண்டு போவார்
தகைவிலா விருப்பின் மிக்க பதிகங்கள் விளம்பிச சாரவார
வகையறு பகையுஞ் செற்ற மாதவ ரியலபின் மலக.

(இ-ள்.) மயிரும் மான்றோலும் பூனூலுடன் சேர்த்தணிந்த வேதமோ துஞ் சிறுவர்களும் அவற்றையோதுவிக்குமாசானுமாகச்செல்பவர்களும், புகை விடுகின்ற யாகாக்கினிகளை மனைவிமார்களுட னெடுத்துக்கொண்டு செல்பவர் களும், அடங்காதவிருப்பத்தின் மிக்க தேவாரத் திருப்பதிகங்களை யோதிச் செல்பவர்களும், அறுவகைப்பகையையு மொழித்த சிறந்த முனிவர்களும்இய ல்போடு நெருங்கவும்.—எ-று.

அறுபகை:—காமம், ருரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம். ( )

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். சுக.க.

அறுவகை விளங்குஞ் சைவத் தளவிலா விரதஞ் சாரு
நெறிவழி நின்ற வேட நீடிய தவத்தி னுள்ளோரா
மறுவறு மனத்தி லன்பின் வழியினுல வந்த யோகக்
குறிநிலை பெற்ற தொண்டர் குழாங்குழா மாசி யேக.

(இ-ள்.) ஆறுவகையாக விளங்குகின்ற சைவத்தில அளவில்லாத விரதத்தைச் சார்ந்த நல்லொழுக்கத்திலுநின்ற சைவவேடமிருந்த தவமுனிவர்களும், குற்றமற்ற மனத்தில் அனபுகாரணமாகவந்த யோகக்குறி நிலைக்கப்பெற்ற அடியார்களும் கூட்டங்கூட்டமாய்ச் செல்லவும்.—எ-று.

அறுவகைச்சைவமாவன.—சைவம், பாசுபதம், மகாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், வைரவம் என்பன. (கஉ௦௩)

விஞ்சைய ரியககர் சித்தாகின்னரா மிடைந்த தேவ
ரஞ்சன நாட்ட வீட்டத தரமபைய ருடனாயுளளோர்
தஞ்சுடா விமான மேறித் தழைத்தவா தரவி னோடு
மஞ்சுரை விசுமபின் மீது மணவணி காணச செனறார்.

(இ-ள்.) வித்தியாதரரும், இயக்கரும், சித்தரும், கின்னரரும், நெருங்கிய தேவர்களும் மையிட்டகண்களையுடைய கூட்டமாகிய தெய்வப்பெண்களுடன் கூடினவர்களாய்த் தங்கள் தங்கள் ஒளிபொருந்திய விமானங்களிலே நிக்கொண்டு, மிக்க விருப்பத்தோடு மேகங்கள் தவழும் ஆகாயத்தினிடத்துத் திருமணப்பொலிவைத் தரிக்கவந்தார்கள்.—எ-று. (கஉ௦௪)

மறறவா மிடைந்து செல்லு மங்கல வனபபின் காட்சி
முறறவித் தலத்தி னுளளோரா மொய்த்துடல் படரும போதி
லறபுத் திகழ்ச்சி யெய்த வணைதலான் மணமேற செல்லும [ல
பொறபமை மணத்தின் சாயை போன்றுமுன பொலியச செல.

(இ-ள்.) அததேவர்கள் நெருங்கிச்செலுகின்ற மங்கலகரமான அழகின்காட்டியானது, இவவுலகத்துள்ளோ ரனைவரும் நெருங்கித் திருமணத்துடன் செல்லும்பொழுது அற்புதமுண்டாக விருத்தலால், திருமணத்திலுநின்று மேற செலுகின்ற அழகிய அத்திருமணத்தினது சாயையையொத்து முன்னே விளங்கச் செல்லவும்.—எ-று.

இதுமுத வீரன்பொடலுங் குளகம். (கஉ௦௫)

நவவர சாள வுயகருந் தனிகுடை நிழற்றச சாரும்
பவமறுத தாள வலலார் பாதமுள எத்துக கொண்டு
புவனங்ள வாழ வந்த பூந்தராய் வேந்தா போந்து [நதார.
சிவனமான் துறையு நல்லூரத் திருபபெரு மணத்தைச சோ

(இ-ள்.) தவமாகிய அரசாட்சிசெய்யும்பொருட்டுப் பிடித்த ஒப்பற்ற முத்துக்குடைநிழலைச் செய்யும்படி, தம்மையடைந்த சனனமரணங்களையொழித்து அடிமைகொள்ளவல்ல சிவபெருமானது திருவடிகளை மனத்திற்சிந்தித்து, சர்வலோகங்களும் வாழும்படி யவதரித்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாடொழந்தருளி, சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளிய திருநல்லூர்ப் பெருமணமென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (கஉ௦௬)

பெருமணக கோயி லுள்ளார மங்கலம் பெருகு மாற்றால
வருமணத் திறத்தின் முன்னர் வழியெதிர் கொள்ளச சென்று
திருமணம் புணரவெயதுஞ் சிரபுரச செமம் லார்தா
மிருண்மணந திலங்கு கண்டத் திறைவாதங் கோயில் புக்கார்.

(இ-ள்.) திருநல்லூர்ப் பெருமணத் திருக்கோயிலிலுள்ள அடியார்கள்
மங்கலமும்படி வருகின்ற திருமணவெழுச்சியின முன்பு வழியிலெதிர்கொள்
ளும்படி திருக்கலியாணஞ்செய்ய எழுந்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை
யார் சென்றருளி, இருண்டு விளங்குகின்ற கண்டத்தையுடைய சிவபெருமா
னது திருக்கோயிலையடைந் தருளினா.—எ-று. (கஉ௦௭)

நாதரைப் பணிநது போற்றி நற்பொருட பதிகம் பாடிசு
காதனமெய யருண்முன் பெற்றுக் கவுணியா தலைவா போருது
வேதியா வதுவைக கோலம் புனைநதிட வேண்டு மென்னப
பூதநா யகாதங் கோயிற புறத்தொரு மடத்திற புக்கார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவபெருமானை வணங்கித் து
தித்து நல்லபொருளமைந்த திருப்பதிகம்பாடி யருளி, விருப்ப மிக்க மெய்ம்
மையாகிய திருவருளை முன்புபெற்று, புறத்திற்சென்றருளி, வேதியர்கள் திரு
மணக்கோலத்தை யணியவேண்டுமென்று கூற, சிவபெருமானது திருக்கோ
யிலின்புறத்திலுள்ள ஒரு திருமடத்திற புகுந்தருளினா.—எ-று. (கஉ௦௮)

பொற்குட நிறைத்த வாசப புனிதமஞ் சனநீ ராடடி.
விறபொளி வெண்பட டாடை மேதக விளங்கச சாததி
நதறிரு வுதத் ரீய நறுநதுகில சாததி நாபை
பற்பல கலவைச சாந்தம் பான்மையி ன்ணிரத பின்னா.

(இ-ள்.) பொற்குடங்களில் நிறைத்த வாசனைபொருந்திய பரிசுததமா
கிய திருமஞ்சனநீரினால் முழுக்காட்டி, ஒளிவிளங்குகின்ற வெள்ளிய பட்டு
வஸ்திரத்தை அழகுபொருந்தத்திருவடையில் தரித்து, நல்ல திருவுததரீயமென
னும் பட்டாடையைத் தோளின்மேற்சாததி, கஸ்தூர்சோந்த பலகலவைச்சந்
தனத்தை முறைமையோடு பூசியனபு.—எ-று.

இதுமுதல் ஏழுபாடலுங் குளகம். (கஉ௦௯)

திருவடி மலாமேற் பூத்த செழுநதகைச சோதியென்ன
மருவிய தரளச கோவை மணிசசரி யணையச சாத்தி
விரிசுடாப படமின மீது விளங்கு பொற் சரட்டிற கோத்த
பெருகொளி முத்தின ருமம் பிறங்கிய தொங்கல சாத்தி.

(இ-ள்.) திருவடித்தாமமாகளிற் பூத்த செழிய விளக்க மிக்க சோதி
யைப்போலப் பொருந்திய முத்துக்கோவைகளையுடைய அழகிய காற்சரியைப்
பொருந்த அணிந்து, மிக்க ஒளிபொருந்திய திருவடிப்பரட்டின்மேல் விளங்கு
கின்ற பொற்சரட்டிற்கோத்த பேரொளிபொருந்திய முத்துவடத்தில் விளங்
குகின்ற குச்சங்கையணிந்து.—எ-று. (கஉ௧௦)

தண்குடர்ப பரிய முத்துத் தமனிய நாணிற் கோத்த
கண்கவா கோவைப பத்திக் கதிர்க்கடி சூத்தி ரத்தை
வெண்குடர்த் தரள மாலை விரிசுடாக் கொடுக்கின் மீது
வண்டிரு வரையி னீடு வனப்பொளி வளரச சாத்தி.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம்- சுருகு

(இ-ள்.) (பார்ப்பவரது) கண்ணைக் கவரத்தக்க குளிர்ந்த ஒளிபொருந்திய பெருமுத்துக்களைப் பொற்கயிற்றிற்கோத்த கோவைப்பத்தியையுடைய விளங்குகின்ற அனாஞ்ஜீண வெள்ளொளி பொருந்திய முத்து வரிசைகள் விரிந்தபிரகாஸ்கின்ற பின்கச்சத்தின்மேல் அழகிய திருவனாயில் மிக்க அழகோடு ஒளிவிளங்கத் தரித்து.—எ-று. (கஉகக)

ஒளிராகதிராத் தரளக கோவை யுதரபந் தனத்தின் மீது
தளியொளி துளுமபு முத்தின் சன்னவீ ரததைச சாத்திக்
குளிராநில வெறிக்கு முத்தின் பூணூற கோவை சாததி
நளிர்கதிர் முத்து மாலை நகுசுட ராரஞ் சாததி.

(இ-ள்.) ஒளிவிளங்குகின்ற முத்துவடங்களாலாகிய உதரபந்தனத்தின் மேல் மிக்க ஒளிததும்புகின்ற சன்னவீரமெனனு முத்தாபரணத்தையணிந்து, குளிர்ந்த ஒளிவீசுகின்ற முத்துக்களாலாகிய பூணூலவடத்தை யணிந்து, குளிர்ந்த ஒளியையுடைய முத்துமாலையாகிய ஆரத்தையணிந்து.—எ-று. (கஉகஉ)

வாளவிடு வயிரக கடடு மணிவிர லாழி சாத்திக்
தாளுறு தடககை முத்தின் றண்டையுஞ் சரியுஞ் சாததி
நீளொளி முழங்கைப் பொட்டு நிராசுடர் வடமுஞ் சாத்திக்
தோளவளைத் தரளப் பைம்புண் சுந்தரத தோண்மேற சாததி.

(இ-ள்.) ஒளிவீசுகின்ற வயிரமணிகளாற்கட்டிய அழகிய விரல் மோதிரங்களை யணிந்து, முழந்தாள்வனாயில் நீண்ட திருக்கரத்தில முத்துத்தண்டையையுங் கைச்சரியையு மணிந்து, மிக்க ஒளிபொருந்திய முழங்கைப் பொட்டோடு வரிசையான மணிவடங்களையுமணிந்து, வாசுவலயத்தையும் முத்தாபரணத்தையும் அழகிய திருத்தோளின்மேலணிந்து.—எ-று. (கஉகஉ)

திருக்கழுத் தாரந தெய்வக கண்டிகை மாலை சேரப
பருத்தமுத தொழுங்கு கோத்த படரொளி வடமுஞ் சாத்திப்
பெருக்கிய வனப்பின் செவ்வி பிறங்கிய திருவார் காநில
வருக்கவெண் டரளககொத்தின் வாட்குழை விளங்கச சாததி.

(இ-ள்.) திருக்கழுத்தில் பதக்கத்தையும் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய முத்துக்கண்டிகைமாலையோடு பொருந்துமபடிப் பருத்த முத்துக்களை வரிசையாகக்கோத்த ஒளிபொருந்திய முத்துவடத்தையுமணிந்து, மிக்க அழகுவிளங்குந் திருக்காநில கூட்டமாகிய வெள்ளியமுத்துக் கொத்தாலமைந்த வடிந்த மகரகுண்டலத்தை விளங்கும்படித் தரித்து.—எ-று. (கஉகச)

நீற்றொளி தழைத்துப் பொங்கி நிறைதிரு நெற்றி மீது
மேறபட விரிந்த சோதி வெண்கட ரெழுந்த தென்னப்
பாறபடு முத்தின் பாரப பனிச்சுடர்த் திரணை சாத்தி
யேறபவைத தணிந்தமுத்தி னெழிலவளர்முகுடஞ் சேர்த்தார்.

(இ-ள்.) விழுதியினொளி தழைத்து நிறைந்த திருநெற்றியின்மேல் பேரொளிபரந்த வெள்ளிய சுடொழுந்ததுபோல, அந்நெற்றியினிடத்துச்சேர்ந்த முத்துக்களாலாகிய குளிர்ந்த ஒளிபொருந்திய திலதத்தையணிந்து, பொருந்தவைத்தமைத்த முத்தாலாகிய அழகுவிளங்குங் கிரீடத்தை யணிந்தார்கள். ()

இவ்வகை நம்மை யாளு மோவளர் தெய்வக கோலங்
கைவினை மறைபோர் செயயக கடிக்கொள்செங் கமலத் தாதின்

யும் கூட்டமான நவரத்தினங்களையுந் தூவ, பிரமணையொத்த வேதியர்கள் அர
சியைந் தருப்பையுஞ் சேர்ந்த அழகிய பொற்கலசத்திலுள்ள நீரா வேதமந்திர
ரத்துடன் கலந்துவீசவும்.—எ-று.

இதுமுதலிரண்டுபாடலுங் குளகம்.

(கஉஉச)

விண்ணவர் மலரின் மாரி விசும்பொளி தழைப்ப வீச
மண்ணக நிறைந்த கந்த மந்தமா ருதமும வீசக்
கண்ணொளி விளக்க மிககரா காமா தோ ரணங்க ஞாடு
புண்ணிய விளைவு போலவரா பூமபநதர் முன்பு சாரந்தார்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் கற்பகமலர்மாரியை ஆகாயம் ஒளிதழைக்கும்படி
சொரியவும், உலகத்தில் நிறைந்த மணம்பொருந்திய சிறு தென்றற்காற்றுவிச
வும், கண்களுக்கு விளக்கமாக நிறைந்த அழகிய தோரணங்களினடுவே புண்
ணியப் பயன்போன்றபிள்ளையார் பூம்பந்தரின் முன்படைந்தருளினார்.—எ-று.

பொன்னணி சங்கின் வெள்ளம் பொலிவுடன் முழங்கி யார்ப்ப
மன்னிய தரளப் பத்தி வளர்மணிச சிவிகை நின்றும்
பன்மலா நறும்பொற சுண்ணம பரந்தபா வாடை மீது
முன்னிழிந் தருளி வந்தார் மூவுல குய்ய வந்தார்.

(இ-ள்.) பொன்னாலலங்கரித்த சங்கவாத்தியங்கள் பொலிவோடு முழ
ங்கி யாவாரிக்க, பொருந்திய முத்துவரிசைகள் நிறைந்த அழகிய முத்துச்சி
விகையினின்றும் மூன்றுலகத்தாரு முய்யும்படி அவதரித்தருளிய பிள்ளையார்
பலமலர்களும் நல்ல பொற்சுண்ணமும்பரப்பிய பாவாடையின்மேல் முன்னே
இறங்கிவந்தருளினார்.—எ-று.

(கஉஉச)

மறைக்குல மனையின் வாழககை மங்கல மகளி றொல்லா
நிறைத்தநீர்ப் பொற்கு டங்க ணினாமணி விளக்குத் தூப
நறைக்குல மலாகுழி மாலை நறுஞ்சுடர் முளைப்பொற பாண்டி
லுறைப்பொலி கலவை யேந்தி யுடனெதி றோறுநின்றார்.

(இ-ள்.) வேதியர்குலத்தில் இவ்வாழ்க்கையையுடைய மங்கலகரமான
மாதர்களெல்லாம் நீர் நிறைத்த பொற்குடங்களையும், வரிசையாகிய அழகிய
விளக்குகளையும், தூபங்களையும், தேன்பொருந்திய மலர்மாலைகளையும், நல்ல
ஒளிபொருந்திய முளைப்பாலிகைகளையும், இழைத்த கலவைச்சாந்தையுமேந்தி
க்கொண்டு பிள்ளையார்வரவை எதிர்கொண்டு நின்றார்கள்.—எ-று.

(கஉஉச)

ஆங்குமுன் னிட்ட செம்பொ னணிமணிப் பீடந் தன்னி
லோங்கிய ஞான வெள்ள முண்ணிறைந் தெழுவ தென்னத்
தாங்கிய முத்தின் பைமபூண் டண்ணிலா வெறிப்ப வேறிப்
பாங்கொளி பரப்பி நின்றார் பரசம யங்கள் வீழ்த்தார்.

(இ-ள்.) அங்குப் பிள்ளையார் திருமுன்னே இட்ட அழகிய செம்பொற்
பீடத்தில் உயர்ந்த சிவஞானமென்னும் வெள்ளமானது உள்ளத்து நிறைந்து
வழிந்தாற்போல, புறச்சமயங்களையுழித்த பிள்ளையார் திருமேனியில் தரித்த
பசிய முத்தாபரணங்கள் குளிர்ந்த நிலவைவீச அப்பீடத்தி லெழுந்தருளிப்
பக்கத்தி லொளியைப் பரப்பினின்றருளினார்.—எ-று.

(கஉஉஅ)

எதிர்வர வேற்ற சாய விளமயி லனைய மாதர்

மதுரமங் கலமுன் னான வாழ்த்தொலி யெடுப்ப வந்து

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். சங்க

கதிராமணிக் கரக வாசக கமழ்புன லொழுக்கிக் காதல
விதிமுறை வலங்கொண் டெய்தி மேவுநல வினைகள் செய்தார்.

(இ-ள்.) பிள்ளையாரது வருகையை எதிரொண்டு நின்ற இளமயில்
போன்ற பார்ப்பன மாதாகள் இனியமங்கலத்தை முன்னிட்ட வாழ்த்தொலி
யுண்டாக வந்தது, ஒளிபொருந்திய அழகிய கமண்டலத்திலுள்ள மணம்பொருந்
திய நீரைவிட்டு, சிறந்த விதிப்படி வலமாகவந்து பொருந்திய மங்கலவினைக
ளைச் செய்தார்கள்.—எ-று. (கஉஉக)

மங்கலம் பொலிய வேந்தி மாதரார் முன்பு செலலக
கங்கையின் கொழுந்து செம்பொ னிமவரை கலந்த தென்ன
வங்கவா செம்பொன் மாதத தாதிபூ மியினுட புககா
ரெங்ககோ வாழ முன்னு ளேடுவை கையினி லிட்டாரா.

(இ-ள்.) அட்டமங்கலங்களும் பொலியும்படி ஏந்திக்கொண்டு பார்ப்ப
னமாதர்கள் முன்னேசெல்ல, கங்கைநதியின் கொழுந்தானது செம்பொன்மய
மாகிய இமயமலையிற் சோந்தாற்போல, யாவகள் வாழும்பொருட்டு முன்னு
ளில் திருப்பாசரமெழுதிய திருவேட்டை வைகைநதியிலிட்டருளியபிள்ளை
யார், நம்பாண்டார் நம்பியினது செம்பொன்மயமாகிய திருமாளிகையில் விவா
கபூமியுள் புகுந்தருளினார்.—எ-று. (கஉஉ௦)

அகினுந தூபம் விமமி யணிசொ மணியால வேய்ந்த
துதிலபுனை விதான நீழற நாமலாத தவிசின மீது
நகிலணி முதத மாலை நகைமுக மடவார வாழத்த
விகலிலசா மறையோர சூழ வினிநினைவ கிருந்த வேலை.

(இ-ள்.) அகிக்கட்டைகளினது நறுமணங்கமழ் தூபமதிகரித்து அழ
கிய இரத்தினங்களா லலங்கரித்த வஸ்திரவிதானத்தின்கீழ்த தூய்மையாகிய
புத்தவிசினமேல, ஸ்தனங்களிலணிந்த முததுமாகையும ஒளிபொருந்திய
முகத்தையுமுடையமாதாகள் வாழ்த்தொலிகூற, சிறந்தவேதியர்கள் சூழும்படி
இனிமையோடு அங்கெழுந்தருளி யிருக்கும்பொழுது.—எ-று.

இதுமுத விரண்டுபாடலுங் குளகம். (கஉ௩௧)

திருமகட கொடுக்கப் பெற்ற செழுமறை முனிவா தாமு
மருமையான முன்செய மெய்மமையருந்தவ மனைவி யாரும்
பெருமகிழ்ச்சியினை பாதம் விளக்குவார பிள்ளை யாரமு
ஹரிமையால வெண்பாற றூநீ ருடனெடுத் தேநதி வந்தார்.

(இ-ள்.) அழகிய புத்திரியைக் கொடுக்கும்படி தவஞ்செய்த செழிய
வேதங்களை யுணர்ந்த நம்பாண்டாரம்பியும், அருமையாகப் பூவத்திற்செய்த
மெய்த் தவத்தையுடைய அவர் மனைவியாரும் மிக்க மகிழ்ச்சியினால் திருவடி
களை விளக்குவ கருத்துடையவராய்ப் பிள்ளையார திருமுன்னே உரிமையுடன்
வெள்ளிய பாலைத் தூய நீருடனெடுத்து ஏந்திக்கொண்டெவந்தார்கள்.—எ-று.()

வந்துமுன் னெய்தித் தாமுன் செய்தமா தவத்தி னன்மை
நந்துநம் பாண்டார நம்பி ஞானபோ எனபொற் பாதங்
கந்தவார் குழலி னார்பொற கரகநீ ரெடுத்து வார்ப்பப்
புந்தியா னினைதி யானம் புரிசடை யானென் னுன்னி.

(இ-ள்.) அவ்வாறுவந்து பிள்ளையார் திருமுன்னடைந்து தாம் முன்பு செய்த பெருந்தவத்தின் நன்மையானது விளங்குகின்ற நம்பாண்டார்நம்பியென்பவர் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளை மணம்பொருந்திய நீண்ட கூந்தலையுடைய மனைவியார் கலசத்திலிருக்கும் நீரையெடுத்துவார்க்க, மனத்தினால் நினைக்குந்தியானப்பொருள் சிவபெருமானென்றுகருதி.—எ-று.

இதுமுதலிரண்டுபாடலுங் குளகம். (கஉ௩௩)

விருப்பினால் விளக்கி மிகக புனிதநீர் தலைமேற் கொண்டு பொருப்புறு மாடத துள்ளும் புறத்துருந்தெளித்த பின்னருருப்பொலி யுதரத துள்ளும் பூரித்தா ருவகை பொங்கியருப்புறு கிளைஞர் மேலுந் தெளித்தன ராவத தோடும்.

(இ-ள்.) விருப்பத்தோடு திருவடிகளைவிளக்கி மிக புனிதமாகிய பாத நீர்த்தத்தைச் சிரசில் தெளித்துக்கொண்டு, மலைபோன்ற திருமாளிகையினுள்ளும் புறம்புந் தெளித்தபின்பு அழகிய வயிற்றினுள்ளங் கொண்டார்; மகிழ்ச்சியிருத்துத் தோன்றிய சுற்றத்தாரா மேலும் அனபுடன் தெளித்தார்.—எ-று. (1)

பெருகொலி ஞான முண்ட பிள்ளையாரா மலாககை தன்னின் மருவுமங் கலநீர் வாசக கரகமுன் னேந்தி வார்ப்பார தருமுறைக கோத்தி ரத்தின் தங்குலஞ் செப்பி யெனற னருநிதிப் பாவையாரைப் பிள்ளையாராக் களித்தே னென்றார்.

(இ-ள்.) சிறந்த ஞானமுதத்தை யுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது தாமதாமலாபோன்ற திருக்கரத்தில் மங்கலம்பொருந்தியநீளாக் கரத்தில் திருமுன தாங்கி வாக்கும் நம்பாண்டார்நம்பியென்பவர் தமதுகோத்திரத்தைமுறைப்படியேகூறி, எனது அரும்பேராகியபுத்திரியாரைப் பிள்ளையாருக்குக் காடுத்தேனென்றுகூறினார்.—எ-று. (கஉ௩௩)

நற்றவக கன்னி யார்கை ஞானசம பந்தர் செங்கை பறறுதற் குரிய பண்பிற் பழுதினற் பொழுது நண்ணப் பெறறவ ருடன பிறந்தார பெருமணப் பிணையனாச சுற்றமுன் சூழ்ந்து போற்றக் கொண்டுமுன் னுனனி னார்களா.

(இ-ள்.) நல்ல தவதையுடைய அக்கன்னிகையாரது திருக்கரத்தைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருக்கரத்தால் பிடித்தற்குரிய பண்பினால் குற்றமற்ற நல்ல முகூர்த்தம்வர, பெற்ற தாய்தந்தையரும் உடன்பிறந்தவர்களும் திருமணக்கோலங்கொண்ட அக்கன்னிகையாரைச் சுற்றத்தார் சூழ்ந்து வாழ்த்தும்படி யழைத்துக்கொண்டு முன்னேவந்தார்கள்.—எ-று. (கஉ௩௪)

எகமாஞ் சிவமெய்ஞ் ஞான மிசைந்தவா வலப்பா லெய்தி நாகமார் பணப்பே ரலகு னறறவக கொழுந்தன் னாரை மாகமார் சோதி மலக மன்னிவீற றிருந்த வெள்ளை மேகமோ டியைந்த மினனுக் கொடியென விளங்க வைத்தார்.

(இ-ள்.) ஒன்றாகிய சிவஞானத்தைப்பெற்ற பிள்ளையாரது வலப்பக்க மடைந்து, நல்ல தவக்கொழுந்துபோன்ற அக்கன்னிகையாரை விண்ணுலகத்து நிறைந்த ஒளிவிளங்கும்படி பொருந்தியிருந்த வெண்மேகத்துடன் கூடிய மின்னற்கொடிபோல விளங்கவைத்தார்கள்.—எ-று. (கஉ௩௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம்- சசக

புனிதமெய்க் கோல நீடு புகலியா வேந்தா தம்மைக
குனிசிலைப் புருவ மெனபூங் கொம்பொருடனேகூட
நனிமிகக் கண்ட போதி னலலமங் கலவகள் கூறி
மனிதருந் தேவ ராளு கண்ணிமை யாது வாழத்தி.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமாகிய திருமேனிப் பொலிவுவிளங்குந் திருஞானசம்
பந்தப்பிள்ளையாரை வணந்த விற்போலும் புருவத்தையுடைய பூங்கொம்போ
ன்ற அம்மணமகளுடனேகூடத் தரிசித்தபொழுது, நல்ல மங்கலவார்த்தைகூறி
க்கண்ணிமையாமல் வாழ்த்தி மனிதர்களுந் தேவரையொத்ததாகள். —எ-று.

இயல்பாகவே கண்ணிமைததலையுடைய மனிதர்கள் பிள்ளையாரது
திருக்கல்யாணப் பொலிவைநோக்கி இமைகொட்டா திருத்தலின, மனிதருந்
தேவராரூர், என்றுகூறினார். (கஉஉஉ)

பத்தியிற் குயிற்றும் பைம்பொற் பவளக்காற் பந்தா நாப்பண்
சித்திர விதானத தின்கீழ்ச செழுந்திரு நீல நக்கா
முத்தமிழ் விரகா முன்பு முதன்மறை முறையி னேடு
மெய்த்தநம பெருமான பாத மேவுமுள் எத்தாற் செயய.

(இ-ள்.) வரிசையாக இழைத்த பசும்பொன்னாலாகிய பவளக்காற் பந்
தலினமேவில அழகிய விதானத்தின்கீழே சிறந்ததிருநீலநக்கநாயனார் பிள்ளையா
ரது திருமுன்னே முதன்மையாகிய வேதத்திற் கூறுஞ் சடங்குகளை முறைமை
ப்படியே மெய்ப்பொருளாகிய ஸ்ரீ சிவபெருமானது திருவடிகளிற் பதிந்த
திருவுள்ளத்தோடு செய்ய —எ-று.

இதுமுதல ஐந்துபாடலுங் குளகம். (கஉஉஉ)

மறையொலி பொங்கி யோங்க மங்கல வாழ்த்து மல்க
நிறைவனைச் செங்கை பற்ற நேரிழை யவாழ் னந்தப்
பொறையணி முந்தான்மார்பா புகரிலவெண் பொரிகையடிக்
யிறைவனா யேத்தும வேலை யெரிவலங் கொள்ள வேண்டி.

(இ-ள்.) வேதங்களினேச யதிகரித்தோங்கவும், மங்கலவாழ்த்துக்கள்
நிறையவும், நிறைந்த வளையலையணிந்த அப்பொருட்களையாரதுதிருக்கரத்தைப் பிடி
க்க, அவ்வம்மையாருக்குமுன்னே முப்புரிதூலையணிந்த மாப்பினையுடைய திரு
நீலநக்கநாயனா குற்றமற்ற பொரினயத் தீயிற் பெய்து சிவபெருமானைத் து
திக்கும்பொழுது, ஓமாக்கினியை வலம்வர விரும்பி—எ-று. (கஉஉஉ)

அருப்புமென் முலையி னாத மணிமலாக கைப்பி டித்தங்
கொருப்படு முடைய பிள்ளை யார்திரு வுள்ளந் துன்னில்
விருப்பறு மங்கி யாவா விடையுயாத தவரே யென்று
திருப்பெரு மணததைமேவுஞ் சிந்தையிறறெளிந்துசெல்வார்.

(இ-ள்.) அரும்புபோன்ற மெல்லிய ஸ்தனங்களையுடைய அவ்வம்மை
யாரது அழகிய மலர்க்கரத்தைப்பிடித்துத் தீயை வலம்வருகின்ற பிள்ளையாரது
திருவுள்ளத்தில், (யாவரும்) விரும்பத்தக்க அக்கினிமூர்த்தியா யுள்ளவர் ஸ்ரீ
சிவபெருமானே யென்று கருதி, திருப்பெருமணமென்னும் ஆலயத்தையடையுந்
திருவுள்ளத்தோடு தெளிந்து செல்கின்றவராய்—எ-று. (கஉஉஉ)

மந்திர முறையா லுயத்த வெரிவல மாக மாதா
தந்திருக் கையைப் பறந்து தாமரைச செங்கை யாள
ரிந்தவில லொழுகம வந்து சூழ்ந்ததே யிவடன் னோடு
மந்தமில் சிவன்றாள் சோவ னென்னுமா தரவு பொங்க.

(இ-ள்.) மந்திரவிதிப்படி வளர்த்த அக்கினியை வலம்வரும்பொழுது, அவ்வம்மையாரது திருக்கரத்தைப் பிடிக்குந் தாமமாமலாபோன்ற திருக்கரத் தையுடைய பிள்ளையார் இந்த இலவாழ்க்கையானது எம்மை வந்தடைந்தது; ஆதலால், இந்தப் பததினியோடு முடிவில்லாத சிவபெருமான் திருவடியை யடைவேனென்று ஆசை யதிகரிக்க—எ-று. (கஉசஉ)

மலர்பெருங் கிளையுந் தொண்டா கூட்டமு மல்கிச சூழ
வலகின் மெய்யுந் ஞானத்தெலலை யடைவுறுங் குறிப்பா லங்க
ணுலகினெம் மருங்கு நீங்க வுடனணைந் தருள வேண்டிக
குலமணம் புரிவித் தாாதங் கோயிலை நோக்கி வந்தார்.

(இ-ள்.) பரவிய சுற்றத்தாரும் அடியார் திருக்கூட்டமும் நெருங்கிச் சூழும்படி, அளவிலலாத சிவஞானத்தின் வரம்பை யடையுங் குறிப்பினால், உலகங்களில் எவ்வுலகமுந் தம்மை நீங்கச் சிவபெருமானுடன் கலந்தருளக் கரு திச் சிறந்த திருமணத்தைச் செய்வித்த அவ்வெம்பெருமானது திருக்கோயிலை நோக்கி வந்தருளிஞா—எ-று.

புண்ணிய வசத்தராய்த் தனுக்ரணபுவனபோகங்களைப்பெற்று வேரோ ருலகத்து இன்பந்துய்த்தலும், சாலோகமாகிய பதமுத்திகளைப் பெற்றின்புறு தலுமாகிய வளைததும் நீங்கவெனப்பா, உலகினெம் மருங்கு நீங்க, என்று கூறி னார்: அங்கணுலகம் = அழகிய இடமகன்ற உலகம் (கஉசஉ)

சிவனமர்ந் தருளுந் செல்வத் திருப்பெரு மணத்து ளெய்தித்
தவநெறி வளாகக வந்தாரா தலைப்படுஞ் சார்பு நோக்கிப்
பவமற வெனனை முனனு ளாண்டவப் பண்பு கூட
நவமலாப் பாதங் கூட்டு மென்னுநல லுணர்வு நலக.

(இ-ள்.) சிவபெருமா னெழுந்தருளிய செல்வம் பொருந்திய திருப்பெ ருமணமென்னும் ஆலயத்தையடைந்து, தவநெறியைவளாக்கும்படி யவதரித்த ருளிய பிள்ளையார் முததியிற் கலத்தற்குக் காரணமான திருவருட் சார்பைக்கு றித்து, பிறவி நீங்க என்னை முன்னாலில் அடிமைகொண்ட திருவருளுக்கிசைய, புதியதாமமாமலா போன்ற திருவடியை யடைவிக்கு மென்னும் நல்லுணர்ச்சி யானது திருவுள்ளத்துதிக்க—எ-று.

இதுமுதல் நான்குபாடலுங் குளகம்.

(கஉசச)

காதன்மெய்ப்பதிகங்கல் லூர்ப்பெருமணமெடு ததுககண்டோர்
தீதுறு பிறவிப் பாசந் தீர்த்தல்செம் பொருளாக கொண்டு
நாதனை நல்லூர் மேவும் பெருமண நமப் பனைபுன்
பாதமெய்ந் நீழல சேரும பருவமீ தென்று பாட.

(இ-ள்.) விருப்ப மிக்க மெய்ம்மையாகிய திருப்பதிகத்தை “கல்லூர் ப்பெருமணம்” என்று முதலில் தொடங்கி, தம்மைத் திருமணத்தில் தரிசித்த

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் புராணம். சசுந்

வர்களது தீமைபொருந்திய பிறவிக்குக்காரணமாகிய மலமாயா கன்மங்களை
யொழித்தலையே செவ்விய பொருளாகக்கொண்டு,நாதனே! திருநல்லூரிலுள்ள
திருப்பெருமணமென்னுந் திருக்கோயிலி லெழுந்தருளிய கர்த்தனே! தேவரீ
ரது திருவடிநீழலை யடையும் பருவம் இதுவென்று பாடியருள. —எ-று. ( )

திருநல்லூர்ப் பெருமணம் - பண் - அந்தாளிக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலலூர்ப்பெருமணம்வேண்டாகமுமலம
பலலூர்ப்பெருமணமபாடுமெய்யாய்த்தில
சொல்லூர்ப்பெருமணஞ்சூடலனோதொண்டா
நல்லூர்ப்பெருமணமேயநமபானே. (க)

தருமணலோதஞ்சேர்தண்கடனித்திலம
பருமணலாக்கொண்டிபாவைநல்லாகள
வருமணங்கூடடிமணஞ்செயுநலலூர்ப்
பெருமணத்தான்பெண்ணோபாகங்கொண்டானே. (உ)

அன்புறுசிந்தையராகியடியவா
நன்புறுநல்லூர்ப்பெருமணமேவிநின்
றின்புறுமெந்தையிணையடியேததுவாரா
துன்புறுவாரலலர்தொண்டுசெயவாரோ. (ஈ)

வல்லியநதோலுடையார்ப்பதுபோர்ப்பது
கொல்லியல்வேழத்துரிவிரிகோவண
நலலியலாரதொழுநல்லூர்ப்பெருமணம
புல்கியவாழ்க்கையெம்புண்ணியனார்க்கே. (ச)

எறுகந்தீரிடுகாடடெரியாடிவெண்
ணீறுகந்தீர்நிரையாரவிரிதேன்கொன்றை
நாறுகந்தீர்திருநல்லூர்ப்பெருமணம்
வேறுகந்தீருமைகூறுகந்தீரோ. (ரு)

சிட்டப்படடார்க்கெளியான்செங்கண்வேட்டுவப்
பட்டங்கடடுஞ்சென்னியான்பதியாவது
நட்டக்கொட்டாட்டாநலலூர்ப்பெருமணத்
திட்டப்படடாலொத்தீராலெம்பிரானீரோ. (ஈ)

மேகத்தகண்டனெண்டோளன்வெண்ணீறுமை
பாகத்தன்பாயபுலித்தோலொடுபந்திதத
நாகத்தனல்லூர்ப்பெருமணத்தானலல
போகத்தன்யோகதையேபுரிந்தானே. (எ)

தக்கிருந்தீரனதுதாளாலரககனை
புக்கிருந்தொல்கவுயர்வரைக்கீழிட்டு
நக்கிருந்திரின்னாநலலூர்ப்பெருமணம
புக்கிருந்தீரொமைப்போக்கருளீரோ. (அ)

ஏலுந்தண்டாமரையானுமியலவுடை
 மாலுந்தம்மாண்பறிகின்றிலர்மாமறை
 நாலுந்தம்பாடடென்பர்நல்லூர்ப்பெருமணம்
 போலுந்தங்கோயில்புரிசடையார்க்கே. (கூ)

ஆதரமனெடுசாக்கியர்தாஞ்சொல்லும
 பேதைமைகேட்டுப்பிணக்குறுவீரவமமி
 னுதனைநல்லூர்ப்பெருமணமேவிய
 வேதனதாடொழுவீடெளிதாமே. (க0)

நலும்பொழிறகாழியுண்ஞானசமபநதன
 பெறுபதநலலூர்ப்பெருமணததானே
 யுறும்பொருளாறசொன்னவொண்டமிழவல்லார்க
 கலும்பழிபாவமவலமிலாரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - சீவலோகத்தியாகர்; தேவிபா - உமையம்மை.

தேவர்க டேவர் தாமுந் திருவருள் புரிந்து நீயும்
 புவையன் னாளு மிங்குன் புண்ணிய மணத்தின் வந்தா
 யாவரு மெமபாற சோதி யிதனுள்வந் தெய்து மென்று
 மூவுல கொளியால விமம முழுச்சுடர்த் தாணு வாகி.

(இ-ள்.) தேவதேவராகிய சிவபெருமானுந் திருவருள்புரிந்து, நீயும், நாகணவாய்ப்பறவைபோன்ற மொழியினையுடைய உனது பத்தினியும், இங்கே உனது புண்ணியரூபமாகிய திருமணத்திற்குவந்தவர்கள் யாவரும் எம்மிடத்துத் தோன்றும் இந்தச் சோதியினுள்ளே வந்து எம்மையடையுங்களென்று மூன்றுலகமுந் தன்னொளியினால் விளங்க, நிறைந்த சோதிலிங்கத் திருவுருவங் கொண்டு—எ-று.

எம்பால் சோதி என்பதற்கு, சிவலிங்கப் பெருமானிடத்தி னின்றிந் தோன்றியசோதி, எனக்கொள்க. (கஉ-சக)

கோயிலுடபடமேலோங்குங் கொள்கையாற்பெருகுஞ்சோதி
 வாயிலை வகுத்துக் காட்ட மன்னுசீர்ப புகலி மன்னர்
 பாயின வொளியா னீடு பரஞ்சுடர்த் தொழுது போற்றி
 மாயிரு ஞால முய்ய வழியினை யருளிச் செய்வார்.

(இ-ள்.) திருக்கோயில் தன்னுள்ளடங்க மேலோங்குந்தன்மையால் மிக்க சோதிலிங்கமானது ஒரு திருவாயிலை வகுத்துக்காட்ட, நிலைபெற்றதிறப்பினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், பரந்த ஒளிப்பிழம்பாக நீண்ட அச்சிவபரஞ்சுடரை வணங்கித் துதித்து, பெரிய உலகத்தாருய்யும்பொருட்டு அதனையடையும் நெறியை யருளிச் செய்வாராயினார்.—எ-று. (கஉசஎ)

ஞானமெய்ந்நெறிதான் யார்க்கும் நமச்சிவாயசசொ லாமென்
 றுனசீர நமச்சி வாயத் திருப்பதி கத்தை யங்கண்
 வானமு நிலனுங் கேடக வருள்செய்திம் மணத்தில வந்தோ
 ரீனமாம பிறவி தீர யாவரும் புகுக வென்ன.

(இ-ள்.) யாவ்ருக்கும் சிவஞானத்தைக்கொடுக்கும் உண்மைநெறியாவது, நமச்சிவாய என்னு மந்திரமாமேன்று, சிறந்த நமச்சிவாயத்திருப்பதிகத்தை, அங்கே, விண்ணுலகத்தாரும் மண்ணுலகத்தாரும் கேட்கும்படி யருளிச் செய்து, இத்திருமணங்காண வந்தவர்கள் யாவரும், குற்றம்பொருந்திய உங்கள் பிறவிரீங்கும்படி இந்தச் சோதியினுள்ளே பிரவேசியுங்களு என்று அருளிச் செய்து... — ௭-று. இதுமுத விரண்பொடலுங் குளகம். (௧௨௪௮)

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம் - பண் - கேளசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காதலாகிககசிந்துகண்ணீர்மல்கி
யோதுவாராதமைநன்னெறிகுய்ப்பது
வேதநான்கினுமெய்ப்பொருளாவது
நாதனாமநமச்சிவாயவே. (௧)

நம்புவாரநமர்நாமநவிறறினால
வம்புநான்மலர்வார்மதுவொப்பது
செம்பொனா திலதமமுலகுக்கெலா
நம்பனாமநமச்சிவாயவே. (௨)

நெக்குளார்வமிகப்பெருநிநினைந
தககுமால்கொடங்கையிலெண்ணுவார
தக்கவானவராத் தகுவிப்பது
நக்கனாமநமச்சிவாயவே. (௩)

இயமன்றுதருமஞ்சுவரின்சொலா
னயமவந்தோதவலலாராதமைநண்ணினு
னியமநதானினைவாராககினியானெறறி
நயனனாமநமச்சிவாயவே. (௪)

கொலவாரோனுங்குணம்பலநன்மைக
ளிலலாரோனுமியம்புவராயிடி
லெலலாத் திங்கையுநீக்குவொன்பரா
னல்லார்நாமநமச்சிவாயவே. (௫)

மந்தரமன்னபாவங்கண்மேவிய
பந்தனையவர்தாமும்பகர்வரோற
சிந்துமவல்வினைசெல்வமுமலகுமா
னந்திராமநமச்சிவாயவே. (௬)

நரகமேழபுகநாடினராயினு
முரைசெய்வாயினராயினுருத்திரர்
நிரவியேபுகுவித்திடுமென்பரால
வரதனாமநமச்சிவாயவே. (௭)

இலங்கைமன்னனெடுத்தவடுக்கனமேற
றலங்கொள்கால்விரலசங்கரனான்றலு

மலங்கிவாய்மொழிசெய்தவனுய்வகை
நலங்கொணுமநமச்சிவாயவே. (அ)

போதன்போதனகண்ணனுமண்ணறன்
பாதந்தான்முடிநேடியபண்பரா
யாதுங்காணபரிதாகியலந்தவ
ரோதுநாமநமச்சிவாயவே. (க)

நஞ்சிமண்டையர்கையினுண்கையர்கள்
வெஞ்சொன்மிண்டர்விரவிலொன்பரால
விஞ்சையண்டர்களவேண்டவமுதுசெய்
நஞ்சுண்கண்டனமச்சிவாயவே. (க0)

நந்திநாமநமச்சிவாயவெனுஞ்
சநதையாற்றமிழ்ஞானசம்பந்தனசொற்
சிந்தையான்மகிழ்நதேத்தவலலாடொலலாம
பநதபாசமறுக்கவலலாகளே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வருமுறைப பிறவி வெள்ளம் வரமபுகா ணாத முநதி
யுருவெனுந் துயரக் கூட்டி லுணாவின்றி மயங்கு வராக
டிருமணத் துடன்சே வித்து முன்செலுஞ் சிறப்பி இலே
மருவிய பிறவி நீங்க மன்னுசோ தியினுட்புககார்:

(இ-ள்.) முறைமையாகவருகின்ற பிறவிக்கடலின் கரையைக்காணுது
அழுந்தி உடம்பென்னுந் துன்பமாகிய கூட்டினுள் அறிவின்றி மயங்குகின்ற
வர்கள் பிள்ளையாருடைய திருமணத்தைச் சேவைசெய்து அவர்திருமுன்வரப்
பெற்றசிறப்பினால், பொருந்திய பிறவிநோய் நீங்க, நிலைபெற்ற அச்சோதியி
னுள்ளே புருந்தார்கள்.—எ-று. (கஉசக)

வேறு.

சீர்பெருகு நீலநககா திருமுருகர் முதற்றொண்ட
ரேர்கெழுவு சிவபாத விருதயர்நம் பாண்டார்சீ
ரார்திருமெய்ப் பெருமபாணர் மற்றெனையோ ரணைந்துளோர்
பார்நிலவு கிளைகுழப பன்னிகளோ டுடன் புக்கார்.

(இ-ள்.) சிறந்த திருநீலநகநாயனார், திருமுருகநாயனார்முதலிய திருத்
தொண்டர்களும் அழகுபிக்க சிவபாதவிருதயரும், நம்பாண்டார்நம்பியும், புக
ழ்நிறைந்த திருநீலகண்டப் பெரும்பாணநாயனாரும், திருமணங்காணவந்த மற்
றவர்களும் உலகில் விளங்குகின்ற சுற்றத்தார்குழம்படி தமது பத்தினிமார்க
ளுடன் அச்சோதியினுள்ளே புருந்தார்கள்.—எ-று. (கஉரு0)

அணிமுத்தின் சிவிகைமுத லணிதாங்கிச் சென்றார்கள்
மணிமுத்த மாலைபுனை மடவார்மங் கலம்பெருகும்
பணிமுற்று மெடுத்தார்கள் பரிசனங்கள் வினைப்பாசந்
துணிவித்த வுணர்வினராய்த் தொழுதுடன்புக் கொடுங்கினா.

திருஞானசம்பந்தர்

(இ-ள்.) அழகிய முத்து

வர்களும், முத்துமாலையணிந்த

பணிகளையெடுத்தவர்களும், பரிசு

த்தைக்கெடுத்த பேரறிவினையுடையவா

சோதியினுள்ளே புகுந்து ஒடுங்கினார்கள்.—எ

புராணம். சூசன

வருதுகளைத்தாங்கிச்சென்ற
கலமிருந்த நீராஞ்சனமுதலிய

ஆறுவகைச் சமயத்தி லருந்தவரு டினைவையினைக்கும் ஆணவமல
கூறுமறை முனிவர்களுங் குமபிடவடிவனங்கி யொருங்குகடி அச்
வேறுதிரு வருளினு லவீடுபெற வந்தா.

(கஉருக)

மீறில்பெருகு சோதியினு ளெல்லாரும் டவருங்

(இ-ள்.) ஆறுவகை உட்சமயத்திலொழுகும் நனைநதாரும்

அடியவாகளும், வேதங்களையோதும் வைதிகசைவர்களு

சிக்க வந்தவர்களும், இவாகட்கு வேறுகிய திருவருள்வசூர்க்க தற்பின்.

வந்த சித்தாந்தசைவர்களும் ஆகிய யாவரும், முடிவிலாத புதவமுனிவர்களும்,
யினுள்ளே புகுந்த பின்பு.—எ-று.

இதுமுதலிரண்டுபாடலுங் குளகம்.

சுருமணத்தைத்தரி

காதலியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டுவலகு செயதருபெருஞ்சோதி

தீதகற்ற வந்தருளுந் திருஞான சம்பந்தர்

நாதனெழில் வளாசோதி நண்ணியத னுட்புகுவார (கஉரு)

போதநிலை முடிந்தவழிப் புகுகொன்றி யுடனார்.

(இ-ள்.) யாவருடைய குற்றங்களையும் நீக்கும்படி யவதரித் தருவ.
திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது பத்தினியானாக்கைப்பற்றிக்கொண்டு,
அதனைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, அழகுவளாகின்ற அச்சோதிலிங்கத்தை யடை
ந்து, அதனுள்ளே புகுகின்றவராய், அத் திருமணங்காணவந்தவர் யாவரும்
அவனுடைய காலம் புகுந்து சிவத்துடன் இரண்டறக்கலந்தருளினார். (1)

மோழந்தருளிப் புக்கதற்பின் பெருநகர்த்தா

புடியசோதிக் குறிநிலை

தமபழைய மணக

தளாருநீ ருலகத்துப் பேரறிவார் கலந்தார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளி அச்சோதியினுள்
ளே புகுந்தபின்பு, சிவபெருமான் கொண்டருளியரீண்ட சோதிலிங்கத் தின்நிலை
மை அங்கே மறைந்துவிட, உடனே சிவபெருமானது பழைய திருநல்லூர்ப்
பெருமணமென்னுந் திருக்கோயில்தோன்றவும், தெளிவாகிய கடலுந் தந்த உல
கத்திலே அத்தகைய சிவப்பேறடையப்பெறாதவர்கள் எல்லாரும் மனமயக்
கங்கொண்டார்கள்.—எ-று.

(கஉருச)

கண்ணுதலார் திருமேனி யுடன் கூடக் கவுணியனா

நண்ணியது தூரத்தே கண்டுநனு கப்பெறா

விண்ணவரு முனிவர்களும் விரிஞ்சனே முதலான

ரெண்ணிலவ ரேசமவு தீரவெடுத்தேத்தினார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவபெருமானது திருமேனியு
டன் கலந்தருளியதைத் தூரத்தேகண்டு அதனையடையப்பெறாத தேவர்களும்,

முனிவர்களும், பிரமன்முதல்
தித்துவங்கள் மனக்கவலைநீங்க
த்திரஞ் செய்தார்கள்.—எறு

பெருந்தேவர்களும் அதனைச்சிங்
ரது பெருமையை எடுத்து ஸ்தோ
(கடருசி)

அருந்தமிழா கரரச்
தரும்பரிசா லறிந்த
பெருங்கொடையுந்
வருந்தகைமைக் க

யடியேனுக் கவர்பாதந்
டிதுதிசெய்தேன் ஞானிமேற் றீடால்
திண்ணனவும் பேருணர்வுந் திருத்தொண்
விககாம னர்செய்கை வழத்துவேண்.

(இ-ள்.) பெருமை
சரித்திரத்தை அடியே
தால், யான் அறிந்தவ
டையும், உறுதியா
டுசெய்ததனால் வ
நாயனாது திரு

பொருந்திய திருஞானசம்பந்தப்பின்னியாரது இவ்வ
னுக்கு அவரது திருவடித்தந்தருளிய திருவருள்விளக்கத்
துதிசெய்தேன்; இனி நிலவுலகத்தில் பெருங்கொ
த்தியும், பேருணர்ச்சியுமாகிய அனைத்தும் திருத்தொண்
பற்ற பெருமையினை யுடைய ஏயாகோன் கவிக்காம
தானடின சிறப்பைத் துதிகின்றேன.—எறு. (கடருசி)

,ஞானசம்பந்தமூர்த்திகவாமீன புராணம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இவ் வெமது ஆளுடையின்னியார புராணத்தி லுமைந்துள்ள அற்புத
த்திரங்களையன்றி, நக்காழிநாதா திருநனிபள்ளியிற் சென்றபோது அங்
குப் பாலைநிலத்தை நெய்தனிலமாகப் பாடி யருளினனொன்றும், திருப்பூர்துரு
த்தியிற் சென்றபோது சிவபெருமான் இவரை மூத்துச்சிவிகையிலிருந்த கோ
லமாகவே கண்டு மகிழ்வேண்டி, இவர் அச்சிவிகையினின்று மிறங்குவதன
முன்னா, திருநந்திதேவரை விலக்கிக் கண்டு மகிழ்ந்தனனொன்றும், திருநெல்வே
லிக்குச் சென்றபொழுது அங்குத் தவங்கிடந்த அகத்தியமுனிவருக்கு ஞா
னோபதேசஞ்செய்து சமணனாவென்று சைவஸ்தாபனஞ் செய்தருளினான்
றும், திட்டைப்பதியில் ஸ்ரீ அப்பர்சுவாமிகளுக்கு கபராதமிழைத்த வைணவர்க
ளதுகோயிலை வெள்ளங்கொண்டு செல்லத் திருப்புகழ்கம்பாடி யருளினான்
றும், திருவோத்தூரிற் சென்றபோது அங்குத் தம்மைப்பூரித்திருந்த சமணனாவெ
னறு கழுவேற்றிப் பராசரமுனிவரது சாபத்தினால் வேலமரமாய்க்கிடந்த இர
ண்டசூரர்களுக்குச் சாபவிமோசனஞ் செய்தா ளினனொன்றும், ஸ்ரீ காஞ்சிப்பதி
யிற் சென்றபோது தம்மைநோக்கித் தவஞ்செய்திருந்த விஷ்ணுமூர்த்திக்குச்
சிவசாரூபமளித்தன னொன்றும் அவ்வத்தலபுராணங்களிற் கூறப்பட்டுள்ளன.
இவைகட்குத் தனித் திருப்புகழ்கயின்மையால், ஸ்ரீ சேக்கிழார்பெருமான் தா
மருளிய இப்புராணத்திற் கூறுது விடுததனா. கற்றுவல்லோர் இவ்வம்பதங்
களை அவ்வத்தலபுராணங்களிற் கண்டு மகிழ்வாராக.

திருச்சிற்றம்பலம்,

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருவடிவாழ்க்.

